W. 531

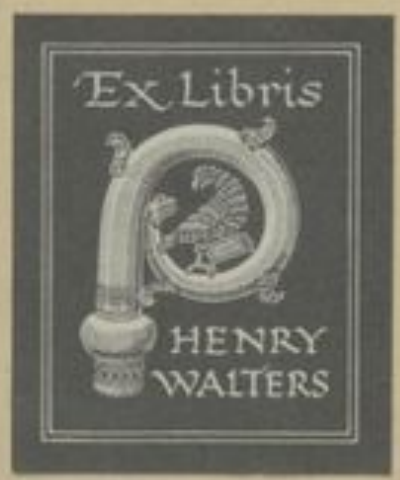

refoliated after rebinding and rearrangement of leaves, 1972. Old Walters foliation remains in brackets. New foliation adjacent with final – dash: upper right corner.

χαίρεις καὶ ἀγαλλιᾶ
σθε ὅτι ὁ μισθὸς ὑ
μῶν πολὺς ἐν τῷ
οὐ ὦ οἷς· τὴν οὕτως
γὰρ ἐδίωξαν τοὺς
προφήτας τοὺς
πρὸ ὑμῶν·
λθ ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς
γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλς
μωρανθῇ ἐν τίνι ἁ
λισθήσεται· εἰς οὐ
δὲν ἰσχύει ἔτι· εἰ μὴ
βληθῆναι ἔξω καὶ
καταπατεῖσθαι ὑ
πὸ τῶν ἀνῶν· ἀρχ
λε ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς
τοῦ κόσμου· οὐ δύ
ναται πόλις κρι
βῆναι ἐπάνω ὄρους
κειμένη· οὐδὲ
καίουσι λύχνον ἐς
τι θέασιν αὐτὸν
ὑπὸ τὸν μόδιον·
ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνί·

καὶ λάμπει πᾶ
σι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ·
οὕτως λαμψά
τω τὸ φῶς ὑμῶν
ἔμπροσθεν τῶν
ἀνῶν· ὅπως ἴδω
σιν ὑμῶν τὰ κα
λὰ ἔργα καὶ δο
ξάσωσι τὸν πρᾶ
ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς
οὐ ὦ οἷς· μὴ νομί λγ ι
σητε ὅτι ἦλθον κα
ταλῦσαι τὸν νόμ
ὴ τοὺς προφήτ·
οὐ κ ἦλθον καταλῦ
σαι ἀλλὰ πληρῶ
σαι· ἀμὴν γὰρ λέ λα ε
γω ὑμῖν· ἕως ἂν
παρέλθῃ ὁ οὐ ὦ ὁς
καὶ ἡ γῆ· ἰῶτα ἓν·
ἢ μία κεραία οὐ
μὴ παρέλθοι ἀ
πὸ τοῦ νόμου ἐς
ἂν πάντα γένηται·

μνῶ σε ἐπὶ ἰῶτ μηκ τ ὁ τ ἀ ἀθαν ὁ κυρι ἀρχ ἐν π ὁ κ σ τοῖς ἐαυτ μαθηταῖς·

ὡς οὖν ἐὰν λύσημι
τῶν ἐντολῶν τοῦ
τοὺς ὧν ἐλαχίστ.
Καὶ διδάξη οὕτως
τοὺς ἀνοῦς, ἐλαχί
στος κληθήσεται ἐν
τῇ κασιλείᾳ τῶν
οὐρῶν· ὃς δ' ἂν πο
ήσει καὶ διδάξη, οὗ
τος μέγας κληθή
σεται ἐν τῇ κασιλείᾳ
τῶν οὐρῶν. τὴν
Λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι
ἂν μὴ περισσεύσῃ
ὑμῶν ἡ δικαιοσύ
νη πλεῖον τῶν γραμ
ματέων καὶ φα
ρισαίων, οὐ μὴ εἰ
σέλθητε εἰς τὴν κα
σιλείαν τῶν οὐρῶν.
Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη
τοῖς ἀρχαίοις, οὐ
φονεύσεις· ὃς δ' ἂν
φονεύσῃ, ἔνοχος

τῇ δ' τῇ ἐκδόμῃ εἰ πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ἀρχ.

ἔσται τῇ κρίσει· ἐγὼ
δὲ λέγω ὑμῖν· ὅτι πᾶς
ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀ
δελφῷ αὐτοῦ εἰκῇ, ἔ
νοχος ἔσται τῇ κ
κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ
μωρέ· ἔνοχος ἔσται
εἰς τὴν γέενναν τοῦ
πυρός· ὃς δ' ἂν εἴ
πῃ τῷ ἀδελφῷ αὐ
τοῦ ῥακᾶ, ἔνοχος
ἔσται τῷ συνεδρίῳ.
Ἐὰν οὖν προσφέρῃς
τὸ δῶρον σου ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον· ἐκ ἐ
κεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ
ἀδελφός σου ἔχει κατὰ
σοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ
δῶρον σου ἔμπροσθεν
τοῦ θυσιαστηρίου.
Καὶ ὕπαγε πρῶτον
διαλλάγηθι τῷ ἀδελ
φῷ σου· καὶ τότε
ἐλθὼν, πρόσφερε

ε̄ λ̄ς̄ τὸ δῶρον σου· ἰσθιά
νοῶν τῶν ἀντιδίκω
σου ταχύ· ὡς ὁ τὸν
ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐ
τοῦ· μήποτε σε
παραδῷ ὁ ἀντίδι
κος τῷ κριτῇ· καὶ ὁ
κριτής σε παρα
δῷ τῷ ὑπηρετῇ·
καὶ εἰς φυλακὴν κλη
θήσῃ· ἀμὴν λέγω
σοι· οὐ μὴ ἐξελθῇς
ἐκεῖθεν, ὡς ἂν ἀπο
δῷς τὸν ἔσχα
τον κοδράντην·
λ̄ξ̄ Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέ
θη· οὐ μοιχεύσεις·
ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν·
ὅτι πᾶς ὁ ἐμβλέ
ψας γυναῖκα
πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι
αὐτήν, ἤδη ἐμοί
χευσε αὐτὴν ἐν τῇ

καρδίᾳ αὐτοῦ· εἰ
δὲ ὁ ὀφθαλμός σου
ὁ δεξιὸς σκανδαλί
ζει σε, ἔξελε αὐτὸν
καὶ κάλε ἀπὸ σοῦ·
συμφέρει γάρ σοι ἵνα
ἀπόληται ἓν τῶν με
λῶν σου, καὶ μὴ ὅ
λον τὸ σῶμα σου κλη
θῇ εἰς γέεννα· τε λ
Ἐρρέθη δὲ ὅτι ὃς ἂν
ἀπολύσῃ τὴν γυ
ναῖκα αὐτοῦ, δότω
αὐτῇ ἀποστάσιον·

ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· ὅτι
ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυ
ναῖκα αὐτοῦ· πα
ρεκτὸς λόγου πορνεύει·
ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶ
σθαι· καὶ ὃς ἐὰν ἀπο
λελυμένην γαμή
σῃ μοιχᾶται· πάλιν
Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη
τοῖς ἀρχαίοις, οὐκ ἐ
πιορκήσεις· ἀπο
δώσεις δὲ τῷ κῷ τοὺς
ὅρκους· ἐγὼ δὲ λέ
γω ὑμῖν· μὴ ὀμόσαι
ὅλως· μήτε ἐν ὦ ε λη
οὐνοῦ ὅτι θρόνος ἐστὶ
τοῦ θυ, μήτε ἐν τῇ
γῇ· ὅτι ὑποπόδιον
ἐστὶ τῶν ποδῶν αὐ
τοῦ· μήτε εἰς ἱερο
λύμα· ὅτι πόλις ἐστὶ
τοῦ μεγάλου κα
σιλέως· μήτε ἐν

τῇ κεφαλῇ σου ὀμό
σῃς· ὅτι οὐ δύνασαι
μίαν τρίχα λευκὴ
ἢ μέλαιναν ποιῆσαι·
ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν,
ναὶ ναί· οὐ οὔ· τὸ
δὲ περισσὸν τοῦτο,
ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστιν·
Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη
ὀφθαλμὸν ἀντὶ
ὀφθαλμοῦ· καὶ ὀ
δόντα ἀντὶ ὀδόντος·
ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν,
μὴ ἀντιστῆναι ὦ
πονηρῷ· ἀλλ' ὅς
τις σεραπίσει ἐ
πὶ τὴν δεξιὰν σιαγ
όνα, στρέψον αὐ
ὦ καὶ τὴν ἄλλην·
Καὶ τῷ θέλοντι σοι
κρίθῆναι καὶ τὸν
χιτῶνα σου λαμ
ἄφες αὐ ὦ καὶ τὸ

ἱμάτιον· καὶ ὅσ
τις σε ἀγγαρεύσει
μίλιον ἐν ὑπα
γε μετ' αὐτοῦ δύο· πε
ιλ ε Καὶ τῷ αἰτοῦν τίσε
δίδου· καὶ τὸν θέλον
τα ἀπὸ σοῦ δανεί
σασθαι, μὴ ἀπο
στραφῆς· ἠκούσατ
ὅτι ἐρρέθη· ἀγαπή
σεις τὸν πλησίον
σου· καὶ μισήσεις τὸν
ε μ ἐχθρόν σου· ἐγὼ δὲ λέ
γω ὑμῖν· ἀγαπᾶ
τε τοὺς ἐχθροὺς
ὑμῶν· εὐλογεῖτε
τοὺς καταρωμένους
ὑμᾶς· καλῶς
ποιεῖτε τοῖς μι
σοῦσιν ὑμᾶς· καὶ
προσεύχεσθε ὑ
πὲρ τῶν ἐπηρεα
ζόντων ὑμᾶς· καὶ

διωκόντων ὑμᾶς·
ὅπως γένησθε ὅμοιοι
τοῦ πρὸς ὑμῶν τοῦ
ἐν τοῖς οὐ νοῖς· ὅτι τὸν
ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλ
λει ἐπὶ πονηροὺς καὶ
ἀγαθοὺς· καὶ κρέχει
ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.
Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε μα ε
τοὺς ἀγαπῶντας
ὑμᾶς, τίνα μισθὸν
ἔχετε· οὐχὶ καὶ οἱ τε
λῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦ
σι; καὶ ἐὰν ἀσπά
σησθε τοὺς φίλους
ὑμῶν μόνον, τί πε
ρισσὸν ποιεῖτε· οὐ
χὶ καὶ οἱ τελῶναι
οὕτως ποιοῦσιν; ἔ
σεσθε οὖν ὑμεῖς τέ
λειοι· ὡς πέρ ὁ πὴρ
ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐ νοῖς
τέλειός ἐστιν· τε

τῷ ἐν τῇ τυροφαγ. εἰ πρ. ἀρχ.

ι μβ Προσέχετε τὴν ἐλεη-
μοσύνην ὑμῶν. μὴ
ποιεῖν ἐμπροσθε-
τῶν ἀνῶν πρὸς τὸ
θεαθῆναι αὐτοῖς.
εἰ δὲ μήγε, μισθὸν
οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ
πρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τῷ
οὐνοῖς. ὅταν οὖν
ποιεῖς ἐλεημοσύνη,
μὴ σαλπίσῃς ἐμ-
προσθέν σου ὡς
πρὸ οἱ ὑπόκριται
ποιοῦσιν ἐν ταῖς
συναγωγαῖς καὶ ἐν
ταῖς ῥύμαις ὅπως
δοξασθῶσιν ὑπὸ
τῶν ἀνῶν. ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ἀπέχου-
σι τὸν μισθὸν αὐτῶν.
σοῦ δὲ ποιοῦντος
ἐλεημοσύνην, μὴ
γνώτω ἡ ἀριστράσου

τί ποιεῖ ἡ δεξιάσου.
ὅπως ἦ σου ἡ ἐλεη-
μοσύνη ἐν ὦ κρυ-
πτῷ. καὶ ὁ πήρσου
ὁ βλέπων ἐν ὦ κρυ-
πτῷ. ἀποδώσει σοι
ἐν ὦ φανερῷ. καὶ ὅ-
ταν προσέχῃ, οὐ
κέσῃ ὡς πρὸ οἱ ὑπο-
κριταί. ὅτι φιλοῦ-
σιν ἐν ταῖς συνα-
γωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γω-
νίαις τῶν πλα-
τειῶν ἑστῶτες προ-
σέχεσθαι, ὅπως
ἀν φανῶσι τοῖς
ἀνοῖς. ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι
τὸν μισθὸν αὐτῶν.
Σὺ δὲ ὅταν προσέχῃ,
εἰσελθεεις τὸ τα-
μιεῖόν σου. καὶ κλεῖσ-
τὴν θύραν σου. πρό-

σαι ξαν τῶν πεῖσον τῶν
ἐν τῷ μερυφῷ. ὃ δὲ
πρὸς σου ὁ κλέων η
ἐν τῷ μερυφῷ, οὐ
δὸ δὲ σεισοι ἐν ὧ
ἐν φαμβρῷ. πρὸς
χόμεθρο ἰδὲ μὴ κατ
τολογήσητε ὡς περ
οἱ ἐθνικοί. δοκοῦ
σι γὰρ βίν τὴν πολυ
λογίαν αὐτῶν ἐφ᾽ ἃ
κουσθῆναι. μὴ οὖν
ὁμοιωθῆτε αὐτ.
οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὧν χρείαν ἔχετε.
πρὸ τοῦ ὑμᾶς αὐτ
σαι αὐτόν. οὕτως
οὖν προσεύχεσθε
ὑμεῖς. πατὴρ ἡμῶν
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
ἁγιασθήτω τὸ ὄνο
μά σου. ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. γενη

θήτω τὸ θέλημά σου.
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον.
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀ
φειλήματα ἡμῶν.
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίε
μεν τοῖς ὀφειλέ
ταις ἡμῶν. καὶ μὴ εἰσ
νέγκῃς ἡμᾶς εἰς πει
ρασμόν, ἀλλὰ ῥῦ
σαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ. ὅτι σοῦ ἐ
στιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ
δύναμις καὶ ἡ δό
ξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.
ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς
ἀνθρώποις τὰ παρ᾽ πτω
ματα αὐτῶν, ἀφή
σει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ οὐράνιος. ἐὰν
δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς

ἐ μη

ε μη φ

τ ν τ τ θεοφ
ειπ ὁκ

ἀνοῖς τὰ παραπτώ
ματα αὐτῶν, οὐδὲ
ὁ πὴρ ὑμῶν ἀφήσει ι με
τὰ παραπτώματα
τα ὑμῶν· ὁ ταὶ δὲ
Νηστεύητε, μὴ γίνεσθε
ὡς πρὸ οἱ ὑποκριταὶ
σκυθρωποί· ἀφα
νίζουσι γὰρ τὰ πρό
σωπα αὐτῶν, ὅπῃ ε με
φανῶσι τοῖς ἀνοῖς
νηστεύοντες· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέ
χουσι τὸν μισθὸν
αὐτῶν· σὺ δὲ νη
στεύων, ἄλειψαι σου
τὴν κεφαλὴν· καὶ τὸ
πρόσωπόν σου
νίψαι· ὅπως μὴ
φανῆς τοῖς ἀνοῖς
νηστεύων, ἀλλὰ τῷ
πρῖ σου τῷ ἐν ὦ κρυ ε
πτῷ· καὶ ὁ πῆρ σου

ὁ κλέπων ἐν ὦ
κρυπτῷ, ἀποδώ
σει σοι· μὴ θησαυ
ρίζετε ὑμῖν θησαυ
ροὺς ἐπὶ τῆς γῆς· ὁ
που σὴς καὶ κρῶ
σις ἀφανίζει· καὶ ὁ
που κλέπται διο
ρύσσουσι καὶ κλέ
πτουσι· θησαυρί
ζετε δὲ ὑμῖν θησαυ
ροὺς ἐν οὐ ὦ· ὁ
που οὔτε σὴς οὔτ
βρῶσις ἀφανί
ζει· καὶ ὁ που κλέ
πται οὐ διορύσσου
σιν οὐδὲ κλέπτουσι·
ὁ που γὰρ ἐστὶν ὁ θη
σαυρὸ ὑμῶν, ἐκεῖ
ἔσται καὶ ἡ καρ ὑμ· πλ
λύχνος τοῦ σώμα
τός ἐστιν ὁ ὀφθαλ
μός· ἐὰν οὖν ὁ ὀ

φθαλμός σου ἀ
πολοῦσ ἡ, ὅλον τὸ
σῶμα σου φωτεί
νον ἔσται· ἐὰν δὲ
ὁ ὀφθαλμός σου
πονηρὸς ἡ, ὅλον
τὸ σῶμα σου σκο
τεινὸν ἔσται· εἰ οὖν
τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ
σκότος ἐστὶ, τὸ σκό
τος πόσον· οὐδεὶς
ε μη Δύναται δυσὶ κυρίοις
δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν
ἕνα μισήσει καὶ
τὸν ἑτέρον ἀγαπή
σει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξε
ται, καὶ τοῦ ἑτέρου
καταφρονήσει· οὐ
δύνασθε θεῷ δου
λεύειν καὶ μαμωνᾷ·
ε μη Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν·
μὴ μεριμνᾶτε
τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί

φάγητε καὶ τί πίητε·
μηδὲ τῷ σώματι
ὑμῶν τί ἐνδύσησθε·
οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλείων
ἐστὶ τῆς τροφῆς· καὶ
τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύ
ματος· ἐμβλέψα
τε εἰς τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ· ὅτι οὐ
σπείρουσιν· οὐδὲ θε
ρίζουσιν· οὐδὲ συ
νάγουσιν εἰς ἀπο
θήκας· καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ οὐρανίος τρέφει αὐ
τά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλ
λον διαφέρετε αὐ
τῶν; τίς δὲ ἐξ ὑμῶν
μεριμνῶν δύνατ
προσθεῖναι ἐπὶ τὴν
ἡλικίαν αὐτοῦ πῆ
χυν ἕνα· καὶ περὶ ἐν
δύματος τί μεριμ
νᾶτε· κατα μά

θετε τὰ κρίνα τοῦ ἀ
γροῦ πῶς αὐξάνει·
οὐκ ὁπιαῦ οὐδὲ νήθει·
λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ
σολομῶν ἐν πάσῃ
τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιε
καλέτο ὡς ἐν τού
των· εἰ δὲ τὸν χόρ
τον τοῦ ἀγροῦ· σήμε
ρον ὄντα· καὶ αὔρι
ον εἰς κλίκανον καλλό
μενον, ὁ θεὸς οὕτως
ἀμφιέννυσιν· οὐ
πολλῷ μᾶλλον ὑ
μᾶς ὀλιγόπιστοι;
μὴ οὖν μεριμνήσῃ
τε λέγοντες· τί φά
γωμεν· ἢ τί πορίκα
λώμεθα· πάντα
γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη
ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ
πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐρ.
ὅτι χρήζετε τούτ

ἁπάντων· ζητεῖ
δὲ πρῶτον τὴν
σιλείαν τοῦ θυ
τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ· καὶ ταῦτα πά
τα προστεθήσετε ὑμῖν·
Μὴ οὖν μεριμνήσῃ
εἰς τὴν αὔριον· ἡ γὰρ
αὔριον, μεριμνήσει
τὰ ἑαυτῆς· ἀρκε
τὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κα
κία αὐτῆς· τέλος
ἀρ ἐπ οκσ
β ν Μὴ κρίνετε ἵνα μὴ
κριθῆτε· ἐν ᾧ γὰρ
κρίματι κρίνετε κρι
θήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ
μέτρῳ μετρεῖτε,
μετρηθήσεται ὑμῖν·
ε να τί δὲ βλέπεις τὸ κάρ
φος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλ
μῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου·
τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀ
φθαλμῷ δοκὸν οὐ

καταμόνας· ἵνα τοῦ
ὁρᾶς τοῦ ἀδελφοῦ
σου· ἀφαίρεσε καὶ τὸ
κάρφος ἀπὸ
τοῦ ὀφθαλμοῦ σου·
ὡς ἰδοὺ ἡ δόξα σου
ὀφθαλμοῦ σου· ὑπὲρ
μερίδα· ἐκ καὶ λοῦ
πρῶτον τὴν δόξαν
ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ
σου, ὡς τὸ τεθλασμένον
ψάλλε ἐκ καὶ λάμπτο
κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλ
μοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.
ΙΒ Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς
κυσὶ· μὴ δὲ βάλητε
τοὺς μαργαρίτας
ὑμῶν ἔμπροσθεν
τῶν χοίρων· μή
ποτε καταπατήσω
σιν αὐτοὺς ἐν τοῖς
ποσὶν αὐτῶν ὡς φε
ύγοντες ῥήξωσιν ὑμᾶς.

ΝΓ Ε

Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται
ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ ἐ
ρήσετε· κρούετε καὶ
ἀνοιγήσεται ὑμῖν· πᾶς γὰρ
ὁ αἰτῶν λαμβάνει·
καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει·
καὶ τῷ κρούοντι ἀνοι
γήσεται· τίς ἐστιν ἐξ
ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν αἰτήσει
υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ καὶ ἰχθὺν αἰτήσει, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;
πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰ
τοῦσιν αὐτόν· τέλος
Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέ
λητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν
οἱ ἄνθρωποι, οὕτως καὶ ὑ
μεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς·

ΝΓ Ε

τὴν τ̄ πλ̄ ἐν δ̄ ἐπ̄ ὀκ̄ ·

οὕτως γάρ ἐστιν ὁ νό
μος καὶ οἱ προφῆται.
ε̄ ΜΕ Εἰσέλθετε διὰ τῆς στε
νῆς πύλης· ὅτι πλα ε̄ ΜΗ:
ἡ πυλ· τεῖα ἐστὶ ἐρίχωρος ἡ ὁδὸς
ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν
ἀπώλειαν· καὶ πολ
λοί εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι
δι' αὐτῆς· τί στενὴ
ἡ πύλη καὶ τεθλιμ
μένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπά
γουσα εἰς τὴν ζωήν·
καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὑ
ρίσκοντες αὐτήν·
ζ̄ ΝΓ· Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀρ ἐπ ὀκ τ ἐαυτ:
ψευδοπροφητῶν
οἵτινες ἔρχονται πρὸ
ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι
προβάτων· ἔσωθεν
δὲ εἰσὶ λύκοι ἅρπαγες·
ἀπὸ τῶν καρπῶν
αὐτῶν ἐπιγνώσε ΓΜΘ
ε̄ ΝΖ σθε αὐτούς· μήτι

συλλέγουσιν ἀπὸ
ἀκανθῶν σταφυλ·
ἢ ἀπὸ τριβόλων σύ
κα· οὕτως πᾶν δέ
δρον ἀγαθὸν, καρπὺς
καλοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ
σαπρὸν δένδρον,
καρποὺς πονηρὸ
ποιεῖ· οὐδύναται
δένδρον ἀγαθὸν, κα
ρποὺς πονηροὺς
ποιεῖν· οὐδὲ δένδρ
σαπρὸν, καρποὺς
καλοὺς ποιεῖν· τε λ
Πᾶν οὖν δένδρον μὴ
ποιοῦν καρπὸν κα
λὸν, ἐκκόπτεται καὶ
εἰς πῦρ βάλλεται·
ἄρα γε ἀπὸ τῶν κα
ρπῶν αὐτῶν ἐπι
γνώσεσθε αὐτούς·
Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι
κε κε, εἰσελεύσεται

εἰς τὴν κασϊλεῖαν
τῶν οὐρανῶν. ἀλλὸ
ποιῶν τὸ θέλημα
τοῦ πρ̄σ̄ μου τοῦ
ἐν οὐρανοῖς· πολλοὶ
ε̄ ξ̄ ἐροῦσί μοι ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ· κε̄ κε̄. οὐ
τῷ σῷ ὀνόματι
προεφητεύσαμεν;
καὶ τῷ σῷ ὀνόματι
δαιμόνια ἐξεκά
λομεν; καὶ τῷ σῷ
ὀνόματι δυνάμεις
πολλὰς ἐποιήσαμ;
Καὶ τότε ὁμολογή
σω αὐτοῖς, ὅτι οὐ
δέποτε ἔγνων ὑμᾶς·
ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐ
μοῦ οἱ ἐργαζόμενοι
τὴν ἀνομίαν· τε λ
ε̄ ξ̄ ἀ̄ Πᾶς οὖν ὃς τις ἀκούει
μου τοὺς λόγους τ̄ου
τοὺς. καὶ ποιεῖ αὐ

τοὺς· ὁμοιώσω αὐτ̄
ἀνδρὶ φρονίμῳ· ὃς
τις ὠκοδόμησε τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
πέτραν· καὶ κατέκη ἡ
κροχὴ· καὶ ἦλθον οἱ πο
ταμοὶ· καὶ ἔπνευσαν
οἱ ἄνεμοι· καὶ προ
σέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐ
κείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε·
τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τ̄
πέτραν· Καὶ πᾶς ὁ
ἀκούων μου τοὺς λό
γους τούτους· καὶ μὴ
ποιῶν αὐτοὺς, ὁ
μοιωθήσεται ἀνδρὶ
μωρῷ. ὃς τις ὠκοδό
μησε τὴν οἰκίαν αὐ
τοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον·
καὶ κατέκη ἡ κροχὴ· καὶ
ἦλθον οἱ ποταμοὶ· καὶ
ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι·
καὶ προσέκοψαν τ̄

ϛ̄ πὲ τοῦ λεπροῦ

οἰκίαν ἐκείνη, καὶ ἔ
πεσε· καὶ ἦν ἡ πτῶ
σις αὐτῆς μεγάλη·
β̄ · ξβ̄ Καὶ ἐγένετο ὁ τεσωνετέ
λεσεν ὁ ἰσ̄ τοὺς λόγ
τούτους, ἔξεπλήσ
σοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ
διδάσκων αὐτοὺς ὡς
ἐξουσίαν ἔχων· ὡς οὐ
ϛ̄ χὼς οἱ γραμματεῖς· Γ ξλ̄
β̄ ξγ̄ Καταμάντι δὲ ἀπὸ τῆ
ὄρους, ἠκολλούθησ
αὐτῷ ὄχλοι πολλοί·
καὶ ἰδοὺ λεπρὸς ἐλ
θὼν, προσεκύνει αὐ
τῷ λέγων· κε̄ ἐὰν
θέλῃς, δύνασαί με
καθαρίσαι· καὶ ἐκ
τείνας τὴν χεῖρα,
ἥψατο αὐτοῦ ὁ ἰσ̄ λέ
γων· θέλω· καθαρί
σθητι· καὶ εὐθέως

ζ̄ πὲ τοῦ ἑκατονταρχ̄ι

ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ
ἡ λέπρα· καὶ λέγει
αὐτῷ ὁ ἰσ̄· ὅρα μη
δενὶ εἴπῃς· ἀλλὰ
ὕπαγε σεαυτὸν δεῖ
ξον τῷ ἱερεῖ· ὡς προ
σένεγκε τὸ δῶρον
ὃ προσέταξε μω
σῆς εἰς μαρτύριον
κ̄ ϛ̄ τῶν κ̄ ἐκ τῶν ἐκ θ̄ ὁ ἰ̄ ϛ̄ αὐτοῖς· εἰσελ ζ̄
θόντι δὲ αὐτῷ εἰς
καπερναοὺμ, προ
σῆλθεν αὐτῷ ἑκα
τόνταρχος· παρα
καλῶν αὐτὸν καὶ
λέγων· κε̄ ὁ παῖσμ
ου μέμληται ἐν τῇ οἰ
κίᾳ παραλυτικὸ·
δεινῶς κασαμιζό
μενος· ὡς λέγει αὐ
τῷ ὁ ἰσ̄· ἐγὼ ἐλθ̄
θεραπεύσω αὐτ̄·
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑ

κατόν ταρχοσέ
φη· κε· ὀυκεὶ μὴ κᾶ
μοσὶ μαμου ὑποὸ
τὴν ἀλμειστέλ
θησ· ὀλλὰ μόνο
ἁ τοὲ λόγω καὶ ἀια
θήσῃ ὁ τοῦ αἰσμ.
καὶ ταρὰ ἀμὰ ὀσᾶ
μὴ ὑποὸ ὀξουσίαν.
ἔχων ὑποὸ θμαυτ
ρεᾶτιῶ τας· καὶ
λέγω τοὺ τοῦ πορέ
θητι, καὶ τοῦ πορέ
καὶ ἀλλῷ· ἔρχου
καὶ ἔρχῃ· καὶ τῷ
δούλῳ μου· ποίη
σον τοῦ το, καὶ ποιῇ.
ἀκούσας δὲ ὁ ἰς ε
θαύμασε· καὶ ἐ
πε τοῖς ἀκολουθοῦ
σιν· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· οὐδὲ ἐν τῷ
ἰσρὴλ τοσαύτην πί
στιν εὗρον.

λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι πολ ξῆ ε
λοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ
δυσμῶν ἥξουσι, καὶ ἀν
κλιθήσονται μετὰ
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ
καὶ Ἰακὼβ ἐν τῇ βα
σιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.
οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας
ἐκβληθήσονται εἰς τὸ
σκότος τὸ ἐξώτερον·
ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀ
δόντων· καὶ εἶπεν
ὁ ἰς τοῦ ἑκατονταρχῃ· ξξ ι
ὑπαγε καὶ ὡς ἐπίστε
σας γενηθήτω σοι·
καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐ
τοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.
καὶ ὑποστρέψαν ὁ
ἑκατονταέρχης εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ εὗ
ρε τὴν ὥραν ἐκεί
νην τὸν παῖδα αὐτοῦ

κ· ἐπὶ τῆς περὶ τοῦ πυρέτου.

ὑγιαίνομεν· καὶ ἐφέσει λθὼν ὁ ἰσ̄ ἐς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχ̄. ἰδὼν δὲ ἐν αὐτῇ τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν· καὶ ἁψάμενος τῆς χ̄ρ̄ αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἐγερθεῖσα διηκόνει αὐτοῖς· ὀψὲ δὲ γενομένης, προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλοὺς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ· καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας θεράπευσεν· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν· ἰδὼν δὲ ὁ ἰσ̄ ὄχλους πολλοὺς περὶ αὐτὸν, ἐκέλευσε διελθεῖν εἰς τὸ πέραν· καὶ προσελθὼν εἷς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε· ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ· καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰς̄· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι· καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει πῆ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ· ἑτέρος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· κ̄ε· ἐπίτρεψόν μοι

ἀπελθεῖν πρῶτον καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου· ἀκολούθει μοι καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον ἠκολούθησεν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας ἐν τῇ θαλάσσῃ· ὥστε καλύπτεσθαι τὸ πλοῖον ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδεν· καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες· κ̄ε· σῶσον ἡμᾶς· ἀπολλύμεθα· καὶ λέγει αὐτοῖς· τί δειλοί ἐστε ὀλιγόπιστοι· τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσσῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη· οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέγοντες· ποταπὸς οὗτος ἐστιν ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ· καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν ὑπήντησεν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι χαλεποὶ λίαν ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης· καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν λέγοντες· τί ἡμῖν καὶ σοί υἱὲ τοῦ θεοῦ· ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς· ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη· οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες· εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς ἀπόστειλον ἡμᾶς εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑπάγετε· οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ἰδοὺ ὥρμησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν· οἱ δὲ βοσκοντες ἔφυγον καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων· καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ ἰσ̄· καὶ ἰδόντες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν·

πρὸς τὸ μάστιγας λαβεῖν
καὶ θαύμαι τὸν πρᾶον
μου· ὁδὸν ἰσ ἡ περ
αὐτοῦ· ἀκολούθη
μοι· ἄρας τοὺς με
κρεοὺς θαύμαι τοὺς
ἑαυτοῦ μμε κρεοῦς. ἢ
Καὶ ἐμμαρτήσαι αὐτῷ
ἡς τὸ μέγεθος. ἢ μὲ λὸ
θησαν ἀὐτοῦ οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ· ἰδὸ
σῆς μὸ μάρας ἐ
γένετο ἐν τῇ θλίψει
σκῶς τε τὸ πρόσωπον
καὶ λυπεῖσθαι ὑ
πὸ τῶν πτωμάτων.
αὐτὸς δὲ ἐκάθα
δε· καὶ πρὸς ἐλθὼν
τὸ οἰκεῖα θηταὶ, ἡ
γείρας αὐτὸν· λέ
γοντὸ· κέ σῶσον ἡ
μᾶς ἀπολλύμεθα·
καὶ λέγει αὐτοῖς.

τί δεῖ λοιπὸν ὀλίγον τὸν πλ
ρον· τότε ἄρθης· ἐπε
τίμησε τοῖς ἀμέμπτοις
καὶ τὰ θλίψεσι· ἐν
γένετο ἐν τῇ θλίψει
γάλη· οἱ δὲ ἀμοιβὴ θαύ
μασαν· λέγοντες·
ὁ τί ἄρα ὁ οὗτος·
ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ
ἡ θάλασσα ὑπακού
ουσιν αὐτῷ· καὶ ἐ
θορυβήθη καὶ ἐλθὼν ἐπὶ τὸν πε
ρᾶν· εἰς τὴν χώραν
τῶν γερεσηνῶν·
τὴν τῆς σαμαρίας
δύο δαιμονιζόμενοι
ἐκ τῶν μνημείων
ἐξερχόμενοι χα
λεποὶ λίαν· ὥστε τὸ
μὴ ἰσχύειν τινὰ παρ
ελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ
ἐκείνης· ἰδοὺ ἐ
κραξαν λέγοντες.

ἐν Γερασηνῶν ἐλθὼν ἐπὶ τὸν πέραν ιβ

ιϛ̄ π̄ τοῦ παραλυτικοῦ:

τίν ἡμῖν καὶ σοὶ νῦν ἡ ἐ τοῦ
θυ̅· ἦλθες ὧδε πρὸ καὶ
ρου κατασαρίσαι ἡμᾶς·
ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐ
τῶν ἀγέλη χοίρων πολ
λῶν κοσκομένη· οἱ
δὲ δαίμονες, παρε
καλοῦν αὐτὸν λέ
γοντες· εἰ ἐκκάλλεις
ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡ
μῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν
ἀγέλην τῶν χοίρων·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ᾱ ο̄
ὑπάγετε· οἱ δὲ ἐξελ
θόντες, ἀπῆλθον
εἰς τὴν ἀγέλην τῶν
χοίρων· καὶ ἰδοὺ ὥρ
μησε πᾶσα ἡ ἀγέ
λη τῶν χοίρων κατὰ
τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ ἀ
πέθανον ἐν τοῖς
ὕδασιν· οἱ δὲ κοσκο

τες, ἔφυγον· καὶ ἀπελ
θόντες εἰς τὴν πό
λιν, ἀπήγγειλαν
πάντα καὶ τὰ τῶν
δαιμονιζομένων·
καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πό
λις ἐξῆλθεν εἰς συν
τησιν τοῦ ἰυ̅· καὶ ἰ
δόντες αὐτὸν παρε
κάλεσαν ὅπως με
τα ἡ ἀπὸ τῶν ὁρίων
αὐτῶν ἀ τ̄ τ̄ κ̄ ἐ μ
ἀρ ιχ̄ Καὶ ἐμμὰς εἰς τὸ πλοῖ,
διεπέρασε καὶ ἦλθε
εἰς τὴν ἰδίαν πόλ· τε λ
ἀρ χ̄ καὶ ἰδοὺ προσέφε
ρον αὐτῷ παραλυ
τικὸν ἐπὶ κλίνης
βεκλημένον· καὶ ἰ
δὼν ὁ ἰσ̄ τὴν πίστιν
αὐτῶν, εἶπε τῷ πα
ραλυτικῷ· θάρσει
τέκνον· ἀφέωνται

σοι αἱ ἁμαρτίαισ.
Καὶ ἰδοὺ τινὲς τῶν
γραμματέων, εἶ
πον ἐν ἑαυτοῖς.
οὗτο βλασφημῶ.
καὶ ἰδὼν οἱ σ̅ τὰς ἐν
θυμήσεις αὐτοῦν, εἶ
πεν· ἱνατί ὑμεῖς ἐν
θυμεῖσθε πονηρὰ
ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν· τί γάρ ἐστιν
εὐκοπώτερον εἰπ̅.
ἀφέων ταί σου αἱ ἁ
μαρτίαι. ἢ εἰπεῖν ἐ
γειραι καὶ περιπά
τει· ἵνα δὲ εἰδῆτε
ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνοῦ ἐπὶ
τῆς γῆς ἀφιέναι ἁ
μαρτίας, τότε λέ
γει τῷ παραλυτι
κῷ· ἐγέρθεις, ἆρον
σου τὴν κλίνην καὶ

ὑπάγε εἰς τὸν οἶκον
σου· καὶ ἐγέρθεις, ἀ
πῆλθεν εἰς τὸν οἶκο
αὐτοῦ· ἰδόντες δὲ οἱ
ὄχλοι ἐθαύμασαν
καὶ ἐδόξασαν τὸν θν̅.
τὸν δόντα ἐξουσίαν
τοιαύτην τοῖς ἀνοῖς:
Καὶ παράγων ὁ ἰς̅ ἐ
κεῖθεν, εἶδεν ἄνον
καθήμενον ἐπὶ τὸ τε
λώνειον· ματθαῖ
λεγόμενον· καὶ λέ
γει αὐτῷ· ἀκολούθη
μοι· καὶ ἀναστὰς
ἠκολούθησεν αὐτῷ.
καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀ
νακειμένου ἐν τῇ
οἰκίᾳ· καὶ ἰδοὺ πολ
λοὶ τελῶναι καὶ ἁ
μαρτωλοὶ ἐλθόντες,
συνανέκειντο τῷ
ἰ̅ υ̅ καὶ τοῖς μαθητ̅

πε̅ [illegible]

οβ̅ β̅

αὐτοῦ· καὶ ἰδόντες
οἱ φαρισαῖοι, ἔφαν
τοῖς μαθηταῖς αὐ
τοῦ· διατί μετὰ
τῶν τελωνῶν καὶ ἁ
μαρτωλῶν ἐσθίει ὁ
διδάσκαλος ὑμῶν·
β ος· Ὁ δὲ ἰσ ἀκούσας, ἔφαν
αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἐ
χουσιν οἱ ἰσχύοντες
ἰατροῦ· ἀλλ' οἱ κακῶς
ἔχοντες· πορευθέν
τες δὲ μάθετε τί ἐ
στιν ἔλεον θέλω καὶ
οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλ
θον καλέσαι δικαίους·
ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς
εἰς μετάνοιαν· τε
ω καρ ε κ ἀρ χ
Τότε προσέρχονται
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
ἰωλέγοντες· διατί
ἡμεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι
νηστεύομεν πολλὰ, οἱ

δὲ μαθηταί σου οὐ νη
στεύουσι· καὶ ἔφαν πεν αὐ
τοῖς ὁ ἰς· μὴ δύνα
ται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμ
φῶνος πενθεῖν, ἐ
φόσον μετ' αὐτῶν
ἐστιν ὁ νυμφίος, ἐλεύ
σονται δὲ ἡμέραι ὅ
ταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐ
τῶν ὁ νυμφίος, καὶ τό
τε νηστεύσουσιν· οὐ
δεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐ
πίκλημα ῥάκους
ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ
παλαιῷ· αἴρει τὸ
τὸ πλήρωμα αὐ
τοῦ ἀπὸ τοῦ ἱμα
τίου, καὶ χεῖρον σχί
σμα γίνεται· οὐδὲ
βάλλουσιν οἶνον νόν
εἰς ἀσκοὺς παλαιούς·
εἰ δὲ μήγε, ῥήγνυνται
οἱ ἀσκοί· καὶ ὁ οἶνο

ιε΄ π. τῆς θυπτοῦ τοῦ ἀρχισυναγώγου.
ιϛ΄ π. τῆς αἱμορροούσης.

ἐκχύνεται· καὶ οἱ ἀ
σκοὶ αὐτοῦ λοῦνται·
ὁ δὲ αὐτὸς αὐτοῦ λα
λοῦντος αὐτοῖς, ἰδὸ
ἀρχῶν τις ἐλθὼν
προσεκύνει αὐτῷ·
λέγων· ὅτι ἐτελεύ
τησεν· ἀλλὰ ἐλ
θὼν· ἐπίθες τὴν χεῖ
ρα σου ἐπ' αὐτὴν
καὶ ζήσεται· καὶ
ἐγερθεὶς ὁ Ἰησ, ἠκο
λούθησεν αὐτῷ·
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐ
τοῦ· καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱ
μορροοῦσα δώδε
κα ἔτη· προσελθὸ
σα ὄπισθεν, ἥψα
το τοῦ κρασπέδου
τοῦ ἱματίου αὐτοῦ·
ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυ
τῇ· ἐὰν μόνον ἅ

ψωμαι τοῦ ἱματίου
αὐτοῦ, σωθήσομαι·
ὁ δὲ Ἰησοῦς στραφεὶς καὶ
ἰδὼν αὐτὴν, εἶπε·
θάρσει θυγάτηρ· ἡ πί
στις σου σέσωκέ σε·
καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ
τῆς ὥρας ἐκείνης·
Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν
οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος·
καὶ ἰδὼν τοὺς αὐ
λητὰς καὶ τὸν ὄ
χλον θορυβούμενον,
λέγει αὐτοῖς· ἀνα
χωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπε
θανεν τὸ κορά
σιον, ἀλλὰ καθεύ
δει· καὶ κατεγέλων
αὐτοῦ· ὅτε δὲ ἐξε
βλήθη ὁ ὄχλος· εἰ
σελθὼν ἐκράτη
σε τῆς χειρὸς αὐτῆς·
καὶ ἠγέρθη τὸ κορά

σιον· Καὶ ὀξὴ ἦλθεν ἡ
φήμη αὐτῶν, ὡς ὀλ
ιγὼ τῶν ἐκείνων· πε
ρὶ τοῦ ἀναγνώστου ὡς ὁ
ι ὀε ἀρ. Καὶ παραγόντι τῷ
ἰησοῦ ἠκολούθησαν αὐ
τῷ δύο τυφλοὶ κραυ
γάζοντες καὶ λέγον
τες· ἐλέησον ἡμᾶς υἱὲ
δαυίδ· ἐλθόντι δὲ αὐ
τῷ εἰς τὴν οἰκίαν, προ
σῆλθον αὐτῷ οἱ τυ
φλοὶ· καὶ λέγει αὐτοῖς
ὁ ἰησοῦς· πιστεύετε ὅτι
δύναμαι τοῦτο ποιῆ
σαι; λέγουσιν αὐτῷ·
ναὶ κυρε· τότε ἥψατο
ῶν ὀφθαλμῶν αὐ
τῶν λέγων· κατὰ
τὴν πίστιν ὑμῶν γε
νηθήτω ὑμῖν· καὶ ἀ
νεῴχθησαν αὐτῶν
οἱ ὀφθαλμοί· ὁρᾶ
νε μετὰ πολλῆς αὐτῶν

ὁ ἰησοῦς λέγων· ὁρᾶτε
μηδεὶς γινωσκέτω·
οἱ δὲ ἐξελθόντες
διεφήμισαν αὐτὸν
ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ.
Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων·
ἰδοὺ προσήνεγκαν
αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν
δαιμονιζόμενον·
καὶ ἐκβληθέντος
τοῦ δαιμονίου, ἐ
λάλησεν ὁ κωφός·
καὶ ἐθαύμασαν
οἱ ὄχλοι λέγοντες·
οὐδὲ ποτὲ ἐφάνη
οὕτως ἐν τῷ ἰσραήλ· οἱ
δὲ φαρισαῖοι ἔλε
γον· ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν
δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.
β οε Καὶ περιῆγεν ὁ ἰησοῦς
πᾶσαν τὴν πόλιν καὶ
τὰς κώμας·

διδάσκων μεμεταις
σωματοφαίσ αὐτῆ
καὶ κηρύσσων τὸ
εὐαγγέλιον τῆς βα
σιλείας· καὶ θερα
πεύων πᾶσαν νό
σον καὶ πᾶσαν
μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.
καὶ πολλοὶ ἠκολού
θησαν αὐτῷ· καὶ
ἐθεράπευσεν αὐτοὺς
ἅπαντας· καὶ ἐκε
λεύετο αὐτῷ ἵνα μὴ
ποιήσωσιν αὐτὸν
φανερόν· ὅπως πλη
ρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ
Ἠσαΐου τοῦ προφήτου
λέγοντος· ἰδοὺ ὁ παῖς
μου ὃν ἐξελεξάμην·
ὁ ἀγαπητός μου εἰς
ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχή
μου· θήσω τὸ πνεῦμα
μου ἐπ' αὐτόν· καὶ κρί
σιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπα
γγελεῖ· οὐκ ἐρίσει οὐδὲ
κραυγάσει· οὐδὲ τις ἀκού
σει τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἐν
τοῖς πλατείαις· κάλαμον
συντετριμμένον οὐ κατα
κλάσει· καὶ λίνον τυ
φόμενον οὐ σβέσει· ἕως
ἂν ἐκβάλῃ εἰς νῖκος τὴν
κρίσιν· καὶ τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν.

ὁ τοῦ Κυρίου λόγος
τὰς φωνὰς τοῦ θείου σώ
ματος αὐτοῦ· καὶ περὶ κα
λεσάμενος τοὺς δώδεκα
καὶ μαθητὰς αὐτοῦ,
ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξου
σίαν πνευμάτων ἀκαθά
των· ὥστε ἐκβάλλειν
αὐτὰ· καὶ θεραπεύειν
πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν
μαλακίαν.
τοὺς δὲ δώδεκα ἀπο
στόλων τὰ ὀνόματα
ἐστὶ ταῦτα· πρῶτος
Σίμων ὁ λεγόμενος
Πέτρος· καὶ Ἀνδρέας
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Ἰακω
βος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου· καὶ Ἰωάν
νης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Φίλιππος
καὶ Βαρθολομαῖος·
Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος
ὁ τελώνης.

ἰακῶμος ὁ τοῦ ἀλ
φαίου. καὶ λεμαῖο
ὁ ἐπικληθεὶς θαδ
δαῖος. σίμων ὁ κα
ναναίτης. καὶ ἰούδ
ἰσκαριώτης. ὁ καὶ
παραδοὺς αὐτόν.
ι πβ · ΠΓ ούτοις τοὺς δώδε
κα ἀπέστειλεν ὁ
ἰσ̄ παραγγείλας
αὐτοῖς. λέγων εἰς
ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀ
πέλθητε. καὶ εἰς
πόλιν σαμαρειτῶν
μὴ εἰσέλθητε. πορεύε
σθε δὲ μᾶλλον πρὸ
τὰ πρόματα τὰ ἀπο
λωλότα οἴκου ἰηλ.
Πορευόμενοι δὲ κυρύ
σσετε λέγοντες. ὅτι
ἡγγικεν ἡ βασιλεία
β πβ ὦν οὐ ὦν. ἀσθε
νοῦντας θεραπεύε

τε. λεπροὺς καθα
ρίζετε. δαιμόνια
ἐκβάλλετε. δωρεὰν
ἐλάβετε. δωρεὰν
δότε. λ' τ' ἀ' μὴ κτή
σησθε χρυσὸν μὴ
δὲ ἄργυρον. μὴ δὲ
χαλκὸν εἰς τὰς ζω
νας ὑμῶν. μὴ πή
ραν εἰς ὁδὸν. μὴ δὲ
δύο χιτῶνας. μὴ
δὲ ὑποδήματα μὴ
δὲ ῥάβδους. ἄξιος
γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς
τροφῆς αὐτοῦ ἐστι.
Γ πτ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν
ἢ κώμην εἰσέλθητε.
ἐξετάσατε τίς ἐν
αὐτῇ ἄξιός ἐστι. κἀ
κεῖ μείνατε, ἕως
ε πτ ἂν ἐξέλθητε. εἰς ἣν
χόμενοι δὲ εἰς τὴν
οἰκίαν. ἀσπάσα

ταῦτ̄ ἐν δόμᾳ ἐστὶ ἀμακᾶ ἀν ... ἐστὶ ἀνθρ ἐστ
ἐπ ὀκ τοῖς ἑαυτ μαθητ· μαρ ... [14] 13

σθε αὐτήν· λέγω
τοι. ἐρήμη τῶ οἴκω
τούτω· καὶ ἐὰν μὲν
ἦ ἡ οἰκία ἀξία, ἐλ
θέτω ἡ ἐρήμη ὑμῶν
ἐπ αὐτήν· ἐὰν δὲ
μὴ ἦ ἀξία, ἡ ἐρήμη
ὑμῶν πρὸ ὑμᾶς ἐ
πιστραφήτω· ὡς
πε οὐ ἐὰν μὴ δέξηται
ὑμᾶς· μὴ δὲ ἀκού
σῃ τοὺς λόγους ὑμ.
ἐξερχόμενοι τῆς
οἰκίας ἢ τῆς πόλε
ς ἐκείνης, ἐκτινάξατε
τὸν κονιορτὸν τῶν
ποδῶν ὑμῶν· ἀ
μὴν λέγω ὑμῖν· ἀ
νεκτότερον ἔσται τῆ
σοδόμων καὶ τὸ
μόρρων ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως ἢ τῇ πόλει
ἐκείνῃ· τέλος

ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πα ϛ
ὑμᾶς ὡς πρόματα
ἐν μέσῳ λύκων· γί
νεσθε οὖν φρόνιμοι
ὡς οἱ ὄφεις· καὶ ἀκέ
ραιοι ὡς αἱ περιστεραί·
προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν πζ β
ἀνῶν· παραδώσου
σι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέ
δρια· ὡς ἐν ταῖς συ
ναγωγαῖς αὐτῶν μα
στιγώσουσιν ὑμᾶς.
ὡς ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ
καὶ βασιλεῖς ἀχθή
σεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ.
εἰς μαρτύριον αὐτοῦ
καὶ τοῖς ἔθνεσιν.
ὅταν δὲ παραδιδῶ πη β
σιν ὑμᾶς, μὴ μερίμνη
σῃ τε πῶς ἢ τί λαλή
σετε· δοθήσεται γὰρ
ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ,
τί λαλήσετε· οὐ γὰρ

ὑμεῖς ἐστὲ οἱ λαλοῦν
τες· ἀλλὰ τὸ πνεῦ
τοῦ πρ̄ς ὑμῶν τὸ λα
λοῦν ἐν ὑμῖν· παρα
δώσει δὲ ἀδελφὸς ἀ
δελφὸν εἰς θάνατον·
καὶ πὴρ τέκνον· καὶ
ἐπαναστήσονται τέ
κνα ἐπὶ γονεῖς· καὶ θαν
τώσουσιν αὐτούς· καὶ
ἔσεσθε μισούμενοι
ὑπὸ πάντων διὰ
τὸ ὄνομάμου· ὁ δὲ
ὑπομείνας εἰς τέ
λος, οὗτος σωθή
σεται· Ὅταν δὲ
διώκωσιν ὑμᾶς ἐν
τῇ πόλει ταύτῃ,
φεύγετε εἰς τὴν ἄλ
λην· ἀμὴν γὰρ λέ
γω ὑμῖν, οὐ μὴ τε
λέσητε τὰς πόλεις
τοῦ ἰηλ· ἕως ἂν ἔλθῃ

ὁ υἱὸς τοῦ ἀνοῦ·
Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑ
πὲρ τὸν διδάσκα
λον· οὐδὲ δοῦλος
ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ·
ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ
ἵνα γένηται ὡς ὁ
διδάσκαλος αὐτοῦ·
καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ
κύριος αὐτοῦ· εἰ τὸν
οἰκοδεσπότην ἐκέλεσ
αν, πό
σω μᾶλλον τοὺς οἰ
κιακοὺς αὐτοῦ· μὴ
οὖν φοβηθῆτε αὐ
τούς· οὐδὲν γὰρ ἐστὶ
κεκαλυμμένον, ὃ
οὐκ ἀποκαλυφθή
σεται· καὶ κρυπτὸν
ὃ οὐ γνωσθήσεται·
Ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκο
τίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ
φωτί· καὶ ὃ εἰς τὸ οὖς

ἀκούσατε, κηρύξατε
ὅτι τῶν δόξαν αὐτ.
ὡς μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ
τῶν λοιδορούντων
τὸ σῶμα· τὴν δὲ
ψυχὴν μὴ δυνάμενοι
ἀποκτεῖναι· φο
βήθητε δὲ μᾶλλον
τὸν δυνάμενον καὶ
ψυχὴν καὶ σῶμα
ἀπολέσαι ἐν γεέν
νῃ· οὐχὶ δύο στρουθὶ
ἀσσαρίου πωλοῦνται;
καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ
πεσεῖται ἐπὶ τῆς γῆς
ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν
τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὑμῶν
δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς
κεφαλῆς πᾶσαι
ἠριθμημέναι εἰσί·
μὴ οὖν φοβηθῆτε·
πολλῶν στρουθίων
διαφέρετε ὑμεῖς·

Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολο
γήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπρο
σθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμο
λογήσω κἀγὼ ἐν αὐ
τῷ ἔμπροσθεν τοῦ
πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς·
ὅστις δ' ἂν ἀρνήσηται ιζ̄ β̄
με ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐ
τὸν κἀγὼ ἔμπροσθεν
τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν
οὐρανοῖς· μὴ νομίσητε ιζ̄ ϛ̄
τι ἦλθον βαλεῖν εἰρή
νην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐ
κ ἦλθον βαλεῖν εἰρή
νην ἀλλὰ μάχαιραν·
Ἦλθον γὰρ διχάσαι
ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ· καὶ θυγατέρα
κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς·
καὶ νύμφην κατὰ τῆς
πενθερᾶς αὐτῆς·
καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώ

κ π τ λ ποιήσαν παρίω:

οἱ οἱ Κιλικοὶ αὐτοῦ.
ε ϛ Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα
ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι
μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν
υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ς ρ
ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος.
καὶ ὃς οὐ λαμβάνει
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀ
κολουθεῖ ὀπίσω μου,
οὐκ ἔστι μου ἄξιος.
γ ϛξ ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ, ἀπολέσει
αὐτήν· καὶ ὁ ἀπο
λέσας τὴν ψυχὴν αὐ
τοῦ ἕνεκέν μου, εὑρή
α ϛπ σει αὐτήν· ὁ δεχόμε
νος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται·
καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμε
νος, δέχεται τὸν ἀποστε
λάντα με· ὁ δεχό
ι ϛθ μενος προφήτου
εἰς ὄνομα προφήτου,
μισθὸν προφήτου

λήψεται· καὶ ὁ δε
χόμενος δίκαιον
εἰς ὄνομα δικαίου,
μισθὸν δικαίου λή
ψεται. καὶ ὃς ἐὰν
ποτίσῃ ἕνα τῶν
μικρῶν τούτων
ποτήριον ψυχροῦ·
μόνον εἰς ὄνομα
μαθητοῦ, ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν οὐ μὴ ἀπο
λέσῃ τὸν μισθὸν αὐ
τοῦ.
ια ρα Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλε
σεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς
δώδεκα μαθηταῖς
αὐτοῦ, μετέβη κεῖ
θεν τοῦ διδάσκειν
καὶ κηρύσσειν ἐν τα
ῖς πόλεσιν αὐτῶν.
ιβ ρβ Ὁ δὲ Ἰωάνης ἀκούσας ἐν
τῷ δεσμωτηρίῳ
τὰ ἔργα τοῦ Χυ·
πέμψας δύο τῶν μα
θητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;

θητῶν αὐτοῦ, ἢ π
αὐτῶ· σὺ ἢ ὁ ἐρχό
μενος, ἢ ἕτερον προσ
δοκῶμεν· καὶ ἀπο
κριθεὶς ὁ ἰσ, ἢ πεν
αὐτοῖς· πορευθέν
τες ἀπαγγείλα
τε ἰῶ, ἃ ἀκούετε
καὶ κλεύετε· τυ
φλοὶ ἀναβλέπου
σι, ὡς χωλοὶ περι
πατοῦσι· λεπροὶ
καθαρίζονται, καὶ
κωφοὶ ἀκούουσι·
νεκροὶ ἐγείρονται,
καὶ πτωχοὶ ἐναγ
γελίζονται· ὡς μα
κάριος ἐστὶν ὃς ἐν
μὴ σκανδαλισθῇ
ἐν ἐμοί· τούτων
δὲ πορευομένῳ,
ἤρξατο ὁ ἰσ λέγειν
τοῖς ὄχλοις περὶ

ἰῶ· τί ἐξήλθετε εἰς
τὴν ἔρημον θεάσα
σθαι, κάλαμον ὑπὸ
ἀνέμου σαλευόμενον;
ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰ
δεῖν· ἄνον ἐν μαλα
κοῖς ἱματίοις ἠμ
φιεσμένον; ἰδοὺ
οἱ τὰ μαλακὰ φο
ροῦντες, ἐν τοῖς οἴ
κοις τῶν κασιλέ
ἐσίν· ἀλλὰ τί ἐξήλ
θετε ἰδεῖν· προφήτ;
ναὶ λέγω ὑμῖν ὡς
περισσότερον προ
φήτου· οὗτος γάρ ρϛ β
ἐστὶ περὶ οὗ γέραπται.
ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
τὸν ἀγγελόν μου πρὸ
προσώπου σου·
ὃς κατασκευάσει
τὴν ὁδόν σου ἐμπρο
σθέν σου· ἀμὴν λέ ρϛ ϛ

ὑμῖν· οὐκ ἐγήγερται
ἐν γεννητοῖς γυναι
κῶν μείζων ἰω τοῦ
βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μι
κρότερος ἐν τῇ κα
σιλείᾳ τῶν οὐ ὤν
μείζων αὐτοῦ ἐστιν·
ε ρϛ Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν
ἰω τοῦ καπτιστοῦ·
ἕως ἄρτι, ἡ κασιλεί
τῶν οὐ ὤν κιάζε
ται· καὶ κιαστὰι ἁρ
πάζουσιν αὐτήν·
ι ρϛ πάντες γὰρ οἱ προ
φῆται καὶ ὁ νόμος,
ἕως ἰω προεφή
τευσαν· καὶ εἰ θέλετε
δέξασθαι, αὐτός ἐστι
ἡλίας ὁ μέλλων ἔρ
χεσθαι· ὁ ἔχων ὦτα
ἀκούειν ἀκουέτω· τε
ε ρξ Τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν
τε ε τ ε ε ω δ
μα ε ι π ο κ ε
γενεὰν ταύτην· ὁ

μοῖα ἐστὶ, παιδίοις
ἐν αὐγοραῖς καθημένοις·
καὶ προσφωνοῦσι
τοῖς ἑταίροις αὐτῶν·
καὶ λέγουσιν· ηὐλή
σαμεν ὑμῖν, καὶ οὐ
κ ὠρχήσασθε· ἐθρη
νήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐ
κ ἐκόψασθε· ἦλθε
γὰρ ἰω μήτε ἐσθίων
μήτε πίνων, καὶ
λέγουσι δαιμόνιον
ἔχει· ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνοῦ ἐσθίων καὶ πί
νων, καὶ λέγουσιν·
ἰδοὺ ἄνος φάγος καὶ
οἰνοπότης· τελω
νῶν φίλος καὶ ἁμαρ
τωλῶν· καὶ ἐδικαιώ
θη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν
τέκνων αὐτῆς·
ε ρη Τότε ἤρξατο ὀνειδί
ζων τὰς πόλεις ἐν

αἷς ἀγέρομ τοῦ αὐτοῦ φῶς
φαιδρωνάμεθα αὐτῷ.
ὅτι οὐ μεθρόκασι
οὐ αἱ σοι χορεύειν.
οὐ αἱ σοι μεθεσαιδεύ.
ὅτι ἐρτύρεον καὶ σοι δῶ
μι ἀγόρομ τοῦ αὐδρωνά
μεθα αὐ γεθρόμεν ἡ
μῖν. πάλαι
ἀμ ἐμ σάκκοον καὶ σπο
δῶ μεθρόκοσαν.

Πλὴν λέγω ὑμῖν. τὸ
ρεον καὶ σι δῶ μι ἀμε
τὸ τρομάζα: ἐμὶ
μεθρα μερίσεως ἡ ὑ
μῖν. καὶ σὺ καὶ πῆ
μα νοῦν ἡ βάς τοῦ
ὀνῶ οὐ ὑφῶθης ἕως
οὐ δοῦ κατα βῆναι
σθήσῃ. ὅτι ἐ ἐν σο
δόμοις ἐγένοντο αἱ
δυνάμεις αἱ γενόμ
μεναι ἐν σοὶ, ἐμε

μαρὰ ὑμῖν ἐν χεῖ τῆς σή
μερον. τῇ ἡμέρᾳ
ὑμῖν ὅτι πῆ σοδόμων
δὲ ἐν τῇ τέρμ ἀ ἐν ἐκ
ἡ μέρα μερίσεως ἔσοι.
μὲ κάμοῦ τῶ καιρῶ αὐ ρῖ ε
ποκρεῖθεῖς δὲ ὁ ἰς. ἔφη μν.
δέχομαι σε πατέρ οὐ
ρανοῦ καὶ γῆς. ὅτι ἀπε
κρύψας ταῦτα ἀπὸ
σοφῶν καὶ συνετῶν.
καὶ ἀπεκάλυψας
αὐτὰ νηπίοις. ναὶ
ὁ πατήρ. ὅτι οὕτως ἐ
γένετο εὐδοκία ἔμπρο
σθέν σου. πᾶ: ἡ ἐν τῇ τῇ τῇ ὡδῇ: τὸ αὐ ἀε ἡ τοῦ αὐ ἀ ἐν ἰ ἀν ν κ ἐ ἀ ἐ σ ἐ ο: ὅ π ἐ κ τοῦ θ ἐ ν ἡ δ ἐ
Πάντα μοι παρεδό
θη ὑπὸ τοῦ πρός μου.
καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει
τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πήρ.
οὐδὲ τὸν πατέρα τίς ἐπι
γινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱός.

καὶ ὦ ἐὰν κούλητ[αι]
ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι·
ι ριβ Ἀεῖ τε πρόσμε πάν
ι ριγ τες οἰκοπιῶντες
καὶ πεφορτισμέ
νοι, κἀγὼ ἀναπαύσω
ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυ
γόν μου ἐφ' ὑμᾶς· ὡς
μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅ
τι πρᾶος εἰμὶ ὡς τα
πεινὸς τῇ καρδίᾳ,
καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυ
σιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν·
ὁ γὰρ ζυγός μου χρη
στὸς· καὶ τὸ φορτίον
μου ἐλαφρόν ἐστιν· τε
ν ἐκείνω τῷ καιρῷ
ἐπορεύθη ὁ ἰς τοῖς
σάμμασι διὰ ὤν πο
ρίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ
αὐτοῦ ἐπείνασαν ὡς
ἤρξαντο τίλλειν στά
χυας καὶ ἐσθίειν· οἱ δὲ

φαρισαῖοι ἰδόντες
εἶπον αὐτῷ· ἰδοὺ
οἱ μαθηταί σου ποιοῦ
σιν ὅπερ οὐκ ἔξεστι
ποιεῖν ἐν σαμμάτῳ·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐ
ποίησε δαδὶ ὅτε ἐ
πείνασεν αὐτὸς
καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ·
πῶς εἰσῆλθεν εἰς
τὸν οἶκον τοῦ θυ· ὡς
τοὺς ἄρτους τῆς προ
θέσεως ἔφαγεν·
οὓς οὐκ ἔξον ἦν αὐ
τῷ φαγεῖν οὐδὲ τοῖς
μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς
ἱερεῖσι μόνοις· ἢ οὐ
κ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νό
μῳ ὅτι τοῖς σάμμα
σιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱε
ρῷ τὸ σάμματον με
βηλοῦσι· ὡς ἀναίτιοι

φησὶ λέγω δὲ ὑμῖν
ὅτι τοῦ ἱεροῦ μεῖζόν
ἐστιν ὧδε. φησὶ δὲ ὅτι
καὶ ἐν τῷ ἱερῷ
θέλω καὶ οὐθενίαν.
οὐκ ἀρκεῖ τὸ δικαίωσαι
τὸ τοὺς ἀναιτίους.
χς γὰρ ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρ̄ου, καὶ τοῦ σαββάτου.

Καὶ μεταβὰς κεῖθεν.
ἦλθεν εἰς τὴν συναγω
γὴν αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ
ἄνθρωπος ἦν τὴν χεῖρα
ἔχων ξηράν. καὶ ἐπη
ρώτησαν αὐτὸν λέ
γοντες εἰ ἔξεστιν τοῖς
σάββασι θεραπεύειν.
ἵνα κατηγορήσωσιν ριη
αὐτοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐ
τοῖς. τίς ἄνθρωπος ἔσται ἐξ ὑμῶν
ὃς ἔξει πρόβατον ἕν.
καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς
σάββασιν εἰς βόθυνον. οὐχὶ κρατήσει αὐ
τὸ καὶ ἐγείρει. πόσῳ
οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προ
βάτου. ὥστε ἔξεστι
τοῖς σάββασι καλῶς
ποιεῖν. τότε λέγει τῷ
ἀνθρ̄ῳ. ἔκτεινον τὴν χεῖ
ρα σου. καὶ ἔξέτεινε.
καὶ ἀπεκατεστάθη ὑγι
ὴς ὡς ἡ ἄλλη. τε

Οἱ δὲ φαρισαῖοι συμβού ριζ β
λιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ
ὅπως ἐξολεθρεύσω σιν. ὁ δὲ ἰς τρόπον
ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. καὶ ἠκολού
θησαν αὐτῷ ὄχλοι πολ
λοί. καὶ ἐθεράπευσεν αὐ
τοὺς πάντας. καὶ
ἐπετίμησεν αὐτοῖς.
ἵνα μὴ φανερὰ αὐτὸν
ποιήσωσιν. ὅπως

Σα μ̄ τ̄ χ̄ τεν τῶν ξ̄ ἐξ ἡ κα λουθησ ῶ ἰ ῡ:-

κβ π τοῦ δαιμονιζομένου φλαύου κωφοῦ.

τῶν μερῶν θεὸν τὸν ἐν θεῷ Καὶ ἐθαύμασαν πάντες
διὰ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου· αὐτόν· ὥστε τὸν τυ
λάλον τος· ἰδοὺ ὁ παῖς φλὸν καὶ κωφὸν·
μου ὃν ἠρέτισα· ὁ ἀγα λᾶν καὶ μιμεῖν· ὡς
πητός μου· εἰς ὃν εὐδό ρκ ὀξὺ ἄκουστον τῶν
κησεν ἡ ψυχή μου· θήσω υἱοὶ χλοι, καὶ ἐλάλουν
τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐ μὴ τὶ οὗτος ἐποίησεν
τὸν· καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνε ρκα δαιμόνιον; οἱ δὲ φαρισαῖοι
σι ἐξοίσει· οὐκ ἐρίσει· οὐδὲ κρα ἀκούσαντες, ἔλεγον·
γήσει· οὐδὲ ἀκούσει τις οὗτος οὐκ ἐκβάλλει
τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ
ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἄρχον
τος τῶν δαιμονίων
ἀρχόμενος τῶν δαιμο
νίων ἐξεβάλλετο τὰ
δαιμόνια· καὶ λέγει αὐ
τοῖς· πᾶσα βασιλεία
ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα
οὐ δυνήσεται σταθῆναι·
καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία
μερισθεῖσα καθ' ἑαυ
τῆς, οὐ σταθήσεται·
καὶ εἰ σατανᾶς τὸν
σατανᾶν ἐκβάλλει
ἐφ' ἑαυτόν, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ;
ὅτι λέγετε ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια.
ἐγὼ δὲ εἰ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.
ἢ πῶς δύναται τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον δήσῃ τὸν ἰσχυρόν; καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει.

κατα μὴ ἐκκαλλῃ.
ἐφ ἑαυτὸν ἐμβρίσθη.
τοσοῦτο πάθος
τὴν βασιλήαν αὐ
τοῦ. καὶ ἡ δόξα ἐμε
λλε μοῦ λέκκλλ
σιαν δαιμόνια. οἱ ἡ
μεσμὴ τὴν ἐκκλ
λησιν διὰ τοῦ φαν
τοῖς μεσμὸν τὴ
ταν. ἡ δὲ ἐμ τῶ μὴ θῦ
ἐστὶ ἐκκλλησία τὰ δαι
μόνια. ἄρα ἐφθα
σεν ἐφ ἡμᾶς ἡ κατα
λήψις τοῦ θῦ. ἡ πῶς
δύναται τις ἰσχῦ
ειν εἰς τὰ οἰκία αὐ τοῦ
ἰσχυρὸν. καὶ τὰ σκέ
αὐ τοῦ διαρπάσαι.
ἐὰν μὴ πρῶτον δή
σῃ τὸν ἰσχυρὸν. καὶ τό
τε τὴν οἰκίαν αὐ τοῦ
διαρπάσει. τε

ιβ΄ ἀφ΄ Ὁ μὲν οὖν μὴ ὢν μοῦ κα
τὰ μοῦ ἐστι. καὶ ὁ μὴ
συνάγων μὴ ὢν μοῦ.
σκορπίζει. διὰ τοῦ ρκε β
πολλάκις ἡμῖν. πᾶσα
ἁμαρτία καὶ βλα
σφημία, ἀφεθήσε
ται τοῖς ἀνθρώποις. ἡ δὲ τῶ
πνῦ βλασφημία.
οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς
ἀνθρώποις. καὶ ὃς ἐὰν εἴ
πῃ λόγον κατὰ τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθή
σεται αὐτῷ. ὃς δ' ἂν εἴ
πῃ κατὰ τοῦ πνῦ τοῦ ἁγίου. οὐκ ἀφεθήσε
ται αὐτῷ. οὔτε ἐν τῷ νῦν
αἰῶνι. οὔτε ἐν τῷ μέλ
λοντι. ἢ ποιήσατε τὸ ρκδ ι
δένδρον καλόν. καὶ τὸ
καρπὸν αὐτοῦ καλόν.
ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον
σαπρόν. καὶ τὸν καρ

κε π ἐστὶ γὰρ αὐτοῦ τὸ σημεῖον·
τὰ δὲ τὰ εἰωθότα σημεῖα ἐκείνου·

ποὺ ἀν τοῦ σταυροῦ· ὅτε ἀν σταυρωθῆσαι μὴ
ὡς γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ ρκε μὴ τῶν γραμματέων
δένδρον γινώσκεται· καὶ φαρισαίων λέ
γεμμα μαστιγούντων· γοντος· διδάσκαλε·
πῶς δύνασθε ἀγα θέλομεν ἀπὸ σοῦ
θὰ λαλῆν· πονηροὶ σημεῖον ἰδεῖν· οὐδὲ ἀν
ὄντες· εἰς γὰρ τοῦ πε σταυρωθῆς· ἃ πεν ἀν
ρὶς σόματος τῆς τοῖς· γενεὰ πονηρὰ
καρδίας τὸ στόμα λῆ· ὁ ἀγαθὸς ἄνθρ κ καὶ μοι χαλὶς σημεῖ
ε ρκθ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυρ ἀιτεῖ· καὶ σημεῖον οὐ
κ κβαλλῆ ἀγαθά· ὡς δοθήσεται αὐτῷ· ἢ μὴ
ὁ πονηρὸς ἄνθρ κ τ τὸ σημεῖον ἀν τοῦ
πονηροῦ θησαυροῦ· περιφήτου· ὡς γὰρ
κ βαλλῆ πονηρά· ἦν τῷ ἰωνᾶ ἐν τῇ
κοιλίᾳ τοῦ κήτους
λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι πᾶν τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς
ῥῆμα ἀργὸν ὃ ἐὰν λα νύκτας· οὕτως ἔσται
λήσουσιν οἱ ἄνθρ, ἀπο ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρ ἐν τῇ
δώσουσιν περὶ αὐτῆς καρδίᾳ τῆς γῆς· τρεῖς
λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτ·
ι ρκτ ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου ἀν δρες νινεῖται
δικαιωθήσῃ· καὶ ἐκ τῶν ἀν ἀναστήσονται ἐν τῇ
λόγων σου καταδικασθήσῃ· κρίσει μετὰ τῆς γε

μεᾶς ταύτης, καὶ
ταῖς γυναῖξὶν αὐτῶν·
ὅτι μὴ βρώσασα ἐξ τὸ
κρέας τῶν ἰερῶν· καὶ ἰδὸ
τῆς ἡμέρας ἰωνᾶν ὧδε·
βασίλισσα μόνον ἐ
γενήσεται ἐν τῇ ἡμέ
σῃ μὴ αὐτῆς γεμεῖν
ταύτης, καὶ κατα βαίνει
μὴ αὐτῶν· ὅτι ἦλθε
ἐκ τοῦ πρᾶσιν τῆς
τῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφί
σολομῶντος· καὶ ἰδὸ
τῆς ἡμέρας σολομῶντος
ὧδε· ὅταν τὸ ἀκαύ
θαρτον πρὸς ὃ ἐλθεν
ἀπὸ τοῦ ὄρους, διότι
χθὲς καὶ ἐν ἀμύδρῳ τὸ
πρωΐ· ἔτι τοῦ ἄμα
σιν, καὶ οὐχὶ
ἐύρισκε· τότε λέγει· ὑ
πόστρεψον τὸν οἶ
κον μου ἐξ ἦλθον·

κε

Καὶ ἐλθὸν ἀρξίσκε
σχολάζον τα· σφα
ρεν μόνον καὶ κε κο
σμημένον· τότε
πορεύεται καὶ λαμ
βάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑ
πτὰ ἕτερα πνεύματα
πονηρότερα ἑαυτῆς·
καὶ ἐλθόντα κατ
οικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνε
ται τὰ ἔσχατα τοῦ
ἀνθρώπου ἐκείνου χεί
ρονα τῶν πρώτων· οὕ
τως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ
ταύτῃ τῇ πονηρᾷ·

ρπβ

Τί δὲ αὐτοῦ λαλοῦν
τος τοῖς ὄχλοις· ἰ
δοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελ
φοὶ αὐτοῦ εἱστήκασιν ἔξω
ζητοῦντες αὐτῷ
λαλῆσαι· εἶπε δέ τις
αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου
καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω

κβ. ἐπὶ τῶν παραβολῶν:

ἀφίκασι λιμοῦ τεθνᾶν
λαιμῶσαι· ὁδὲ ἀπολεῖ
θρὶξ ἢ τοῦ κεφαλῆς
αὐτῶν· τὶς ἀφίμι μέρη.
ὃ τὶ μὴ σὲ εἰσὶ μοὶ ἀδελφοὶ
φοίμου· καὶ ἐκτάμας
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὅτι
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ,
εἶπεν· ἰδοὺ μέρη μου
καὶ οἱ ἀδελφοί μου· ὃς
τὶς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ
θέλημα τοῦ πρὸς μου
τοῦ βρόνοῦ οἷς, αὐτὴ
μου ἀδελφὸς καὶ ἀ
δελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.

β ρλβ β μὲ τὴν μέρα ἐκείνη
ἐξελθὼν ὁ ἰησοῦς ἀπὸ τῆς
οἰκίας· κάθητο παρὰ
τὴν θάλασσαν· καὶ
συνήχθησαν πρὸς αὐ
τὸν ὄχλοι πολλοὶ· ὡς
τὸ αὐτὸν ἐς πλοῖον
ἐμβῆναι καθῆσθαι.

καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἦν τὸν
ἀνὴρ ἐπὶ τῆς γῆς· ὃς ἐλά
λησεν αὐτοῖς πολλὰ
ἐν παραβολαῖς λέγ.
δοὺ ἐξῆλθε ὁ σπείρων.
τοῦ σπεῖρε· καὶ ἐν τῷ
σπείρειν αὐτὸν· ὃ μὲν
ἔπεσε παρὰ τὴν ὁ
δὸν· καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ
καὶ κατέφαγεν αὐτά.
ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ
τὰ πετρώδη· ὅπου οὐ
κεῖχε γῆν πολλήν· καὶ
εὐθέως ἐξανέτειλε
διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος
γῆς· ἡλίου δὲ ἀνατείλα
ντος, ἐκαυματίσθη· καὶ
διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν,
ἐξηράνθη· ἄλλα δὲ
ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκαν
θας· καὶ ἀνέβησαν
αἱ ἄκανθαι καὶ ἀπε
πνίξαν αὐτά· ἄλλα

δὲ ὅσον ἐστὶν τὸν
πνεῦμα καὶ ἐδὴ
δουλεύετον· ὁ μὲν
κατὸν· ὁ δὲ ἑξήκοντα·
ὁ δὲ τριάκοντα· ὅ ἐ
χωρῶν τὰ ἀκούσματα ἀ
κουέτω· καὶ τί φησὶν
θεὸν τὸν οἱ μαθηταὶ·
ἢ τί τὸν αὐτῶν· διὰ τί
βλέπεις αὐτοῖς λα
λῶ αὐτοῖς· ὅτι ἐκεῖνοι
λαὸς ἐστὶν ἀνοη
τος· καὶ ἐκεῖνοι ἀρθη
σόμενοι αὐτοῦ·

Διὰ τοῦτο τὸν τῶν ἀφρό
λαῖς λαλῶ αὐτοῖς·

ὅτι ἡμῖν δέδοται τὸ
μυστήριον τῆς
βασιλείας τοῦ θεοῦ·
ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται·
ὅστις γὰρ ἔχει δοθήσε
ται αὐτῷ καὶ περισ
σευθήσεται· ὅστις δὲ οὐ
κ ἔχει καὶ ὃ ἔχει ἀρθή
σεται ἀπ' αὐτοῦ·

ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ ὅτι βλέπουσι καὶ τὰ ὦτα ὑμῶν ὅτι ἀκούουσι· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε καὶ οὐκ εἶδαν καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν· καὶ ἰδοὺ νομικὸς τις ἀνέστη ἐκπειράζων αὐτὸν λέγων διδάσκαλε τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω· ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτὸν· ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται πῶς ἀναγινώσκεις· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης διανοίας σου καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ· ὁ δὲ θέλων δικαιῶσαι ἑαυτὸν εἶπεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ τίς ἐστίν μου πλησίον· ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἄνθρωπός τις κατεβαίνεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἰερειχὼ καὶ λῃσταῖς περιέπεσεν οἵτινες καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ· κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν· ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθεν· Σαμαρίτης δέ τις ὁδεύων ἦλθεν κατ' αὐτὸν καὶ ἰδὼν ἐσπλαγχνίσθη· προσελθὼν κατέδησεν τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκεν τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὅ τι ἂν προσδαπανήσῃς ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι· τίς τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς· ὁ δὲ εἶπεν· ὁ ποιήσας αὐτῷ τὸ ἔλεος· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως· ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μαρθᾶ ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς· καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαριάμ· ἥτις καὶ παρακαθεσθεῖσα πρὸς τοὺς πόδας τοῦ κυρίου ἤκουεν τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μαρθᾶ περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπεν· κύριε οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπεν διακονεῖν· εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβῃται· ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ κύριος· Μαρθᾶ Μαρθᾶ μεριμνᾷς καὶ θορυβάζῃ περὶ πολλά· ἑνὸς δὲ ἐστὶν χρεία· Μαριὰμ γὰρ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται αὐτῆς·

ρλβ ϛ

ὅτι ἀκούουσιν· ἀμὴν
γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι
πολλοὶ προφῆται
καὶ δίκαιοι ἐπεθύ
μησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς
βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδαν·
καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε
καὶ οὐκ ἤκουσαν·

β ρλδ ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε
τὴν παραβολὴν τοῦ
σπείροντος· παντὸς
ἀκούοντος τὸν λόγον
τῆς βασιλείας καὶ μὴ
συνιέντος, ἔρχεται
ὁ πονηρὸς καὶ ἁρπά
ζει τὸ ἐσπαρμένον
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ·
οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ
τὴν ὁδὸν σπαρείς· ὁ
δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη
σπαρείς· οὗτός ἐστιν ὁ
τὸν λόγον ἀκούων· καὶ
εὐθὺς μετὰ χαρᾶς

λαμβάνων αὐτόν· οὐ
κ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ
τῷ· ἀλλὰ πρόσκαι
ρός ἐστι· γενομένης
δὲ θλίψεως καὶ διωγμοῦ
διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς
σκανδαλίζεται· ὁ δὲ
εἰς τὰς ἀκάνθας σπα
ρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν
λόγον ἀκούων· καὶ ἡ μέ
ριμνα τοῦ αἰῶνος
τούτου· καὶ ἡ ἀπάτη
τοῦ πλούτου, συμ
πνίγει τὸν λόγον καὶ ἄ
καρπος γίνεται· ὁ
δὲ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν σπα
ρείς, οὗτός
ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκού
ων καὶ συνιῶν· ὃς δὴ καὶ
φέρει καὶ ποιεῖ·
ὃ μὲν ἑκατόν· ὃ δὲ ἑξή
κοντα· ὃ δὲ τριάκον
τα· ὁ ἔχων ὦτα ἀκ

τῆ πρ̄ τ̄ δ̄ ἐκδομᾶ εἰ π̄ ὁκ̄ τ̄ πρ̄ μολ̄ ταύτ̄:

λ̄ς̄ κούειν, ἀκουσάτω· τέλ

Ἄλλην παραμολὴν
παρέθηκεν αὐτοῖς.
λέγων· ὡμοιώθη
ἡ βασιλεία τῶν οὐρῶν,
ἀνθρώπῳ σπείρον τι καλ̄
σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ
αὐτοῦ· ἐν δὲ τῷ κα
θεύδειν τοὺς ἀνθρώ-
πους, ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸ
καὶ ἐσπειρεζιζάνια
ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου
καὶ ἀπῆλθεν· ὅτε
δὲ ἐκλάστησεν ὁ χόρ
τος καὶ καρπὸν ἐ
ποίησε, τότε ἐφά
νη καὶ τὰ ζιζάνια·
προσελθόντες δὲ
οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδε
σπότου, εἶπον αὐ
τῷ· κύριε· οὐχὶ καλὸν
σπέρμα ἔσπειρας
ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πό
θεν οὖν ἔχει τὰ ζιζά
νια· ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς.
ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐ
ποίησεν· οἱ δὲ δοῦ
λοι εἶπον αὐτῷ· θέλ
ομεν οὖν ἀπελθόντες
συλλέξομεν αὐτά;
ὁ δὲ ἔφη· οὔ· μήποτ
συλλέγοντες τὰ ζιζά
νια, ἐκριζώσητε ἅμα
αὐτοῖς τὸν σῖτον· ἄφετ
συναυξάνεσθαι ἀμ
φότερα μέχρι τοῦ θε
ρισμοῦ· καὶ ἐν καιρῷ
τοῦ θερισμοῦ, ἐρῶ τοῦ
θερισταῖς· συλλέξατ
πρῶτον τὰ ζιζάνια
καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς
δεσμὰς, πρὸ τὸ κατα
καῦσαι αὐτά· τὸν δὲ
σῖτον, συναγάγετε εἰς
τὴν ἀποθήκην μου·

Ἄλλην παραμολὴν ρλξ̄ β̄
παρέθηκ αὐτοῖς λέγ.

ὁμοίαν ἐστὶν ἡ κατὰ λόγον τῶν οὐρανῶν βασιλεία κόσκινον σιναπίου. ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ὃ μικρότερον μέν ἐστι πάντων τῶν σπερμάτων· ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον πάντων τῶν λαχάνων ἐστί· καὶ γίνεται δένδρον· ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ· ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον· ταῦτα πάντα ἐλάλησεν

τῇ β τῆς δ ὡλ
ε ρλη
ἡ πόκε ἐπέσω
τῶν τῶν.

ὁμοία ἐστὶν ἡ κατὰ λόγον τῶν οὐρανῶν βασιλεία σινάπεῖ ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ὃ μικρότερον μέν ἐστι πάντων τῶν σπερμάτων· ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον πάντων τῶν λαχάνων ἐστί· καὶ γίνεται δένδρον· ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ· ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον· ταῦτα πάντα ἐλάλησεν

ρῃ ὅτι τὸ μικρὸν θηρὶ ἐκθὲ διὰ τοῦ προφήτ· λέγοντος· ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου· ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· τότε ἀφεὶς τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ὁ δὲ ἀγρός ἐστιν ὁ κόσμος·

ς ρλθ

τὸν δὲ Καλομαρίαν
οὗτοι σιμοιγοὶ τῆς
βασιλίδας· τὰν δὲ
βιβαρίαν δισιμοιγοὶ
τοῦ τομαροῦ· ὃν δὲ
ἐχθρὸς ὁ πατρῴος αὐ
τᾶς, δι' ὁν ἀπόλλυται·
ὃν δὲ θεῖος μὸς σὺν τε
λίδας τοῦ ἀδελφὸς ἐ
φίν· οἱ δὲ θεῖοι αὐ.
ἀγελοιδισιν· ὡς τὸ
οὖν συλλάβαι τὰν
βιβαρίαν καὶ περὶ
καίδας, οὐ τοσοῦδε
δυνατὸν ἐστὶ λίδας τὸ
ἀδελφὸς τούτου· ἀ
τοφαμίδος τὸ γὰρ
ἀμφοῦ τοὺς ἀγγέλους
αὐτοῦ· ὁ συλλόξας
σὺν ἐκ τῆς καὶ λεῖ
αὐτοῦ τὰν τὰν
σκαμβλλαν· ὁ τὸν
τὸν ὁλοῦν τὰς τὴν

ἀρμονίαν· καὶ καὶ τὸν
σὺν αὐτοὺς δὲ τὴν καὶ
μὴν ὁμοῦ τοῦ τοῦ βρ· ἐ
κεῖ δὲ καὶ ὁ κλαυθμὸ
καὶ ὀμφυσμὸς τῶν ὀ
δόντων· τότε οἱ δίκ
ῃ κλαμφοῦσιν ὡς ὁ ἥ
λιος ἐν τῇ καὶ λίδας
τοῦ τὸν αὐτῶν· ὁ
χωρῶν τὰ ἀκούσμα τὰ

Κουδοῦ Πάλιν ὁ

μοίας δὲ ἡ μὴ καὶ λίδ
Τὸν ὁ οὐ ὢν, θησαυρὸ
κεκρυμμένον ὑπὸ
γῆς· ὃν ἄρων ἀνθρ.
κέρδος· καὶ ἀπὸ τῆς
χαρᾶς αὐτοῦ, ὑπά
γει καὶ ὅσα ἔχει πω
λῶ· καὶ ἀγορεύβδ τὸν
ἀγρὸν κεῖνον·

Πάλιν ὁ μοίας δὲ ἡ μὴ
σὶ λίδας τὸν ὁ οὐ ὢν,
ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ· ζη

τοῦ τὶ καλοὺς μαρ
γαρίτας· ὃς εὑρὼν
ἕνα πολύτιμον μαρ
γαρίτην, ἀπελθὼν,
πέπρακε πάντα
ὅσα εἶχε· καὶ ἠγόρασε
αὐτόν· πάλιν ὁ
μοία ἐστὶν ἡ βασιλεί
τοῦ ὀυῶν, σαγήνη
κληθείσῃ εἰς τὴν θά
λασσαν· καὶ ἐκ παν
τὸς γένους συνάγα
γούσῃ· ἣν ὅτε ἐπληρώ
θη· ἀναμιμάσαντες
ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν· καὶ
καθίσαντες, συνέ
λεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγ ρμα
γεῖα· τὰ δὲ σαπρὰ,
ἔξω ἔμαλον· οὕτως
ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ
τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύ
σονται οἱ ἄγγελοι καὶ ἀ
φορίοῦσι τοὺς πονη

ροὺς ἐκ μέσου τῶν δικ.
καὶ καλοῦσιν αὐτοὺς
εἰς τὴν κάμινον τοῦ
πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ
κλαυθμὸς καὶ ὁ κρυγ
μὸς τῶν ὀδόντων·
Λέγει αὐτοῖς οἷς· συνή
κατε ταῦτα πάντα
λέγουσιν αὐτῷ· ναὶ κε·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
πᾶς γραμματεὺς μαθη
εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρῶν, ὅμοιός ἐστι
ἀνῷ οἰκοδεσπότῃ·
ὅς τις ἐκ κάλλει ἐκ γ
θησαυροῦ αὐτοῦ καὶ
νὰ καὶ παλαιά·
Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσ
οἷς τὰς παραβολὰς
ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖ
θεν· καὶ ἐλθὼν εἰς
τὴν πρῖλα αὐτοῦ,
ἐδίδασκεν αὐτοὺς

ὑμῖν τὸ σῶμα τοῦ υἱοῦ αὐ
τοῦ· ὡς τὸ ἐκπρίς
σεσθαι αὐτοὺς, καὶ
λάβετε τὸ θεμ τοῦ
τοῦ κοσφίου αὐτοῦ
καὶ δυνάμεις· οὐ
κοῦν τὸ αἷμά τοῦ
τὸ κατὰ σῶμα· οὐ
χὶ μὴ μὴ αὐτοῦ λάβε
μαρία μὲ· καὶ οἱ ἀδ
ελφοὶ αὐτοῦ ἰάκω
βος καὶ ἰωσὴς· ὡ
σὶ μὲν· καὶ ἰούδας·
καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐ
τοῦ· οὐχὶ πᾶσαι
τοῦ ἡ μεῖς σῶσι; πό
θεν οὖν τοῦτο ταῦ
τα ἀπαίτα; ὡς ἔσκ
δαλίζομ τὸ ἐμ αὐτῷ·
ιβ ὁ δὲ ἰς εἶ πεν αὐτῇ
οὐκ ἔστι πρόφητης
ἄτιμος, ἢ μὴ ἐν τῇ
πατρίδι αὐτοῦ· ὡς ἐμ

τοῖς οἰκίαις αὐτοῦ· ὡ
ς οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυ
νάμεις πολλὰς, διὰ
τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν·
ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
ἤκουσεν ἡρῴδης ὁ τε
τράρχης τὴν ἀκοὴ
ν ἰυ, καὶ ἔλεγεν τοῖς παῖ
σιν αὐτοῦ· οὗτος ἐστὶν
ἰωάνης ὁ βαπτιστὴς· αὐτὸς
ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν·
καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνά
μεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐ
τῷ· ὅτι δὲ ἡρῴδης κρα
τήσας τὸν ἰωάνην, ἔδησε
αὐτὸν· καὶ ἐθετο ἐν
φυλακῇ· διὰ ἡρῳδιάδα
τὴν γυναῖκα
φιλίππου τοῦ ἀδελ
φοῦ αὐτοῦ· ἐλέγε γὰρ
αὐτῷ ὁ ἰωάνης· οὐκ ἔξεστί
σοι ἔχειν αὐτήν· ὡ
θέλων αὐτὸν ἀπο

ρμλ β

κτεῖναι, ἐφοκήθητ
ὄχλον. ὅτι ὡς προφήτ
ρμε ἀυτὸν εἶχον. γενε
σίων δὲ ἀγομένων
τοῦ ἡρώδου. ὠρχή
σατο ἡ θυγατηρ τῆς ἡ
ρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ.
Καὶ ἤρεσε τῷ ἡρώδη.
ὅθεν μεθ' ὅρκου ὤμο
λόγησεν αὐτῇ δοῦναι,
ὃ ἐὰν αἰτήσηται. ἡ δὲ
προκικασθεῖσα ὑ
πὸ τῆς μρ̄ς αὐτῆς,
δόσμοι φησὶν ὧδε ἐ
πὶ πίνακι τὴν κεφ
λὴν ἰω̄ τοῦ καπτίσου.
Καὶ ἐλυπήθη ὁ κατ
λεύς. διὰ δὲ τοὺς ὅρκ
Καὶ τοὺς συναμακει
μένους. ἐκέλευσε δο
θῆναι. Καὶ πέμψας
ἀπεκεφάλισε τὸν ἰω̄
ἐν τῇ φυλακῇ. ὃς ἦν ἐ

χθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ
ἐπὶ πίνακι. ὃς ἐδό
θη τῷ κορασίῳ. ὃς ἦν ἐν
κετῇ μρ̄ι αὐτῆς. καὶ
προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦραν
τὸ σῶμα καὶ ἔθα
ψαν αὐτό. καὶ ἐλ
θόντες ἀπήγγειλα
τῷ ἰῡ. Καὶ ἀκούσας
ρμε ὁ ἰς̄, ἀνεχώρησεν ἐκεῖ
θεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔ
ρημον τόπον κατ' ἰδίαν.
Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄ
χλοι, ἠκολούθησαν
αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν
πόλεων. ιω̄ ἡ τ̄ καὶ ρ̄ ἰω̄ ἀ̄ λ̄
ιχ ἀρ Καὶ ἐξελθὼν ὁ ἰς̄, ἴδε ὁ ἰς̄ πὶ λὼ ὄχλ
πολὺν ὄχλον ὃς ἐ
σπλαχνίσθη ἐπ' αὐ
τοῖς. καὶ ἐθεράπευ
σε τοὺς ἀρρώστους
ἀυτῶν. ὀψίας δὲ γε
ρμε

κϛ̄ ε̄ π τῶν πέντε ἄρτων:-

μομέμκε. τοῦρσῆλ
θομ αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ λέγοντες· ἐρη
μός ἐστιν ὁ τόπος. καὶ
ἡ ὥρα ἤδη πολλή·
ἀπόλυσον τοὺς ὄχλ̄·
ἵνα ἀπελθόντες εἰς
τὰς κώμας, ἀγορά
σωσιν ἑαυτοῖς βρω
μάτα· ὁ δὲ ἰη̄ς εἶπεν
αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔ
χουσιν ἀπελθεῖν· δό
τε αὐτοῖς ὑμεῖς φα
γεῖν· οἱ δὲ λέγουσιν αὐ
τῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε,
εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ
δύο ἰχθύας· ὃ δὲ εἶπε·
φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε·
καὶ κελεύσας τοὺς
ὄχλους ἀνακλιθῆναι
ἐπὶ τοῦ χόρτου· λα
βὼν τοὺς πέντε ἄρτους
καὶ τοὺς δύο ἰχθύας.
ἀναβλέψας εἰς τὸν
οὐρανὸν, εὐλόγησε· καὶ
κλάσας ἔδωκε τοῖς
μαθηταῖς τοὺς ἄρτους·
οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄ
χλοις· καὶ ἔφαγον πά
ντες καὶ ἐχορτά
σθησαν· καὶ ἦραν τὸ
περισσεῦον τῶν κλα
σμάτων, δώδεκα κο
φίνους πλήρεις· οἱ
δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἀνὰ
δρες ὡσεὶ πεντακισχί
λιοι· χωρὶς γυναικῶν
καὶ παιδίων. ἰη̄ θ τῶν ἰη̄ ἀνὰ κ̄ ὄχλ̄ ρμκ ϛ:
Ἦν δὲ κατεμόνας τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ βιβ
νῆναι εἰς τὸ πλοῖον·
καὶ προάγειν αὐτὸν
εἰς τὸ πέραν· βῶσῃ
ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.
καὶ ἀπολύσας τοὺς ρμθ β
ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ

ι ρμα

ὄρος κατὶ διὰν προ
δ ρμ σεύξασθαι· ὀψίας
δὲ γενομένης, μόνος
ἦν κεῖ· τὸ δὲ πλοῖον
μέσον τῆς θαλάσσης
ἦν βασανιζόμενον
ὑπὸ τῶν κοιμάτων·
ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνε
μος· τετάρτη δὲ φυ
λακῇ τῆς νυκτὸς, ἀ
πῆλθε πρὸς αὐτοὺς
ὁ ἰσ̄ περιπατῶν ἐπὶ
τῆς θαλάσσης· καὶ
ἰδόντες αὐτὸν οἱ μα
θηταὶ ἐπὶ τὴν θάλας
σαν περιπατοῦντα,
ἐταράχθησαν· λέγο
τες ὅτι φάντασμά
ἐστι· καὶ ἀπὸ τοῦ φό
ς ρμβ νου ἔκρυξαν· εὐθὺς
δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς
ὁ ἰσ̄· λέγων· θαρσεῖτε·
ἐγώ εἰμι μὴ φοβεῖσθε·

Ἀπολιθεὶς δὲ ὁ πέτρος
εἶπε· εἰ σὺ εἶ· κέλευσόν
με πρὸς σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ
τὰ ὕδατα· ὁ δὲ εἶπε·
ἐλθέ· καὶ κατὰ μὰς ἀ
πὸ τοῦ πλοίου ὁ πέ
τρος, περὶ ἐπάτησε
ἐπὶ τὰ ὕδατα ἐλθ̄
πρὸ τὸν ἰν̄· καὶ ἐπόν
δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρ̄.
ἐφοβήθη· καὶ ἀρξά
μος καταποντίζεσθαι,
ἐκραξελέγων κε σώ
σον με· εὐθέως δὲ
ὁ ἰσ̄ ἐκτείνας τὴν χεῖ
ρα, ἐπελάμβαν αὐ
τοῦ· καὶ λέγει αὐτῷ·
ὀλιγόπιστε εἰς τί ἐ
δίστασ· καὶ ἐμβάν
των αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖ,
ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος·
οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ
ἐλθόντες προσκύνη

σαν αὐτῶ λέγοντες.
ἀληθῶς θῦ υἱὸς ἦ.
Καὶ διαπρᾶσαν τῆς,
ἦλθον ἐς τὴν γῆν γεν
νησαρέτ. τὸ ἀρ τῶν ἐν ἐν ἡ
Καὶ πιγνόντες αὐτὸν
οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου
ἐκείνου, ἀπεστείλ
εἰς ὅλην τὴν περὶ
χωρὸν ἐκείνην. ὡς
προσήνεγκαν αὐ
τῶ πάντας τοὺς
κακῶς ἔχοντας. ὡς
παρεκάλουν αὐ
τὸν, ἵνα μόνον ἅψω
ται τοῦ κρασπέδου
τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.
Καὶ ὅσοι ἥψαντο, διε
σώθησαν. τότε
προσέρχονται οἱ ἀ
πὸ ἱερροσολύμων γραμ
ματεῖς ὡς φαρισαῖοι
λέγοντες. διατί οἱ μα

θηταί σου παραμαίνου
σι τὴν παράδοσιν
τῶν πρεσβυτέρων.
οὐ γὰρ νίπτονται τὰς
χεῖρας αὐτῶν ὅταν
ἄρτον ἐσθίωσιν. ὁ
δὲ ἀποκριθεὶς, ἦ π
αὐτοῖς. διατί ὑμεῖς ρνα ς
παραμαίνετε τὴν
ἐντολὴν τοῦ θῦ. διὰ
τὴν παράδοσιν ὑ
μῶν. ὁ γὰρ θς ἐνε
τείλατο λέγων. τίμα
τὸν πρᾶ καὶ τὴν μρᾶ.
Καὶ ὁ κακολογῶν
πρᾶ ἢ μρᾶ. θανά
τῳ τελευτάτω. ὑμεῖς
δὲ λέγετε. ὃς ἐὰν ἐπ
τῶ πρῖ ἢ τῇ μρῖ δῶ
ρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠ
φεληθῆς. Καὶ οὐ
μὴ τιμήσῃ τὸν πρᾶ
ἢ τὴν μρᾶ αὐτοῦ.

Καὶ ἠκυρώσατε τὴν
ἐντολὴν τοῦ θυ̅ διὰ τὴν
παράδοσιν ὑμῶν·
ὑποκριταί· καλῶς
προεφήτευσε περὶ
ὑμῶν ἡσαΐας· λεγ.
ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος
τοῦ στόματι αὐτοῦ·
ἡ δὲ καρδία αὐτοῦ,
πόρρω ἀπέχει ἀ
πεμοῦ· μάτην δὲ
σέβονται μέ· διδά
σκοντες διδασκαλίας,
ἐν τάλματα ἀνῶν·
Καὶ προσκαλεσάμενο
τὸν ὄχλον, εἶπεν αὐ
τοῖς· ἀκούετε καὶ συ
νίετε· οὐ τὸ ἐρχόμε
νον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ
τὸν ἄνθρον· ἀλλὰ τὸ ἐκ
πορευόμενον ἐκ τοῦ
στόματος, τοῦτο κοι
νοῖ τὸν ἄνθρωπον·

Τότε προσελθόντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶ
πον αὐτῷ· οἶδας ὅτι
οἱ φαρισαῖοι ἀκούσ
τες τὸν λόγον ἐσκαν
δαλίσθησαν; ὁ δὲ ἀ
ποκριθεὶς, εἶπε· πᾶ
σα φυτεία ἣν οὐκ ἐ
φύτευσεν ὁ πήρμου
ὁ οὐ ὑπίος, ἐκριζωθή
σεται· ἄφετε αὐτοῦ·
ε ρνς
ὁδηγοί εἰσι τυφλοὶ
τυφλῶν· τυφλὸς
δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδη
γῇ, ἀμφότεροι εἰς κόθρ
ἐμπεσοῦνται· ἀπο
κριθεὶς δὲ ὁ πέτρος,
εἶπεν αὐτῷ· φράσον
ἡμῖν τὴν παραβολὴ
ταύτην· ὁ δὲ ἰς εἶπεν
αὐτοῖς· ἀκμὴν καὶ ὑ
μεῖς ἀσύνετοι εἰσέ;
οὐ πόνοεῖτε ὅτι πᾶ

τὸ ἅς τορᾶ μενὸ
ἅς τὸ ἅ μα, ἅς τὶ ὼ
κοιλίᾳ χωρᾷ· καὶ
ἅς τὸ ρᾶ σ δρῶ μα
σκυβάλλᾳ σ· τὰ δὲ ἐκ
τορᾶ μενα ἐκ γ
ᾶ μα τ. ἐκ τῆς καρ
δίας ὀξέρχῃται· κᾶ
κεῖνα κοινοῖ τὸ ἀμ
θρω τον; ἐκ γὰρ τῆς
καρδίας ὀξέ ἐρχον τ
διαλογῖσμοὶ τονηρ
οί· φόνοι· μοιχᾷ αι·
πορνᾷαι· κλοπαί·
ψευδομαρτυρῖαι·
βλασφημῖαι· ταῦ
τα ἅ τινα κοινοῦν τ
τὸν ἄνθρ· τὸ δὲ ἀνί
ποις χερσὶ φαγεῖν,
ου κοινοῖ τὸν ἄνθρ·
καὶ ὀξελθὼν ἐκεῖθε
ὀῖῦ ἀμφὼ ρῆσε ἐν ἅς
τὰ μέρη τύρου καὶ

σῖδῶνος·
καὶ ἰδοὺ γυνὴ χαναναῖα
ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκ
κεῖνων ἐξελθοῦσα,
ἔκραυγασεν αὐτῷ·
λέγουσα· ἐλέησόν
με κύριε υἱὲ Δαβίδ· ἡ θυγάτηρ
μου κακῶς δαιμο
νίζεται· ὁ δὲ οὐκ ἀπε
κρίθη αὐτῇ λόγ!
καὶ προσελθόντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠ
ρώτων αὐτὸν λέγον
τες· ἀπόλυσον αὐτὴ
ὅτι κράζει ὄπισθε
ἡμῶν· ὁ δὲ ἀποκρι ρμη σ
θεὶς εἶπεν· οὐκ ἀπε
σταλην εἰς τὰ πρό
βατα τὰ ἀπολω
λότα οἴκου Ἰσραήλ· ἡ δὲ ρμθ ς
ἐλθοῦσα προσεκύνη
σεν αὐτῷ λέγουσα·
κύριε βοήθει μοι· ὁ δὲ ἀπ ρξ ς

ιγ ιξ
μξ
ιδ ιε
ιζ

ποιρι θασ, ἁ τοῦ μ·
οὐ κ ἀεὶ ἐκ λὸν λαμβ
τὸν ἄρ τον τοῦν τοῦ
κ ρων, καὶ μαν λᾶν τ
κωφαῖοις. ἠδε ἐ ἐ
τοῦ· μαικ· καὶ γὰρ
τὰ κωφαίνα ἀθεῖα
λοῦ ὠν ψῖχῖων τ
τοῖ τρόπ τῶν λ πὸ τ
τρανστέ ζκ σ τοῦν κυ
ρῖῖων αὐτοῦν· τότε
λ τοῦ ἐρῖ θασ ὀῖσ, ἁ
τοῦν αὐτῆ· ὡ γῶν·
μεγάλ κ σου ἡ τοῖ ἁῖς·
γνῦν κθ ἡ τοῦ σ ὠς θέ
λᾶς· καὶ ἰ ἀθ ἡ ἡ θυ γαῖ
τῆ ρ αὐτῆ σ ἀ τοῦ τ.
ὡ ρ ας δ κ ε ἴν λ σ· τὲ

Καὶ μυ ρ ἀ μ ἀ ὁ κ ε ἶ θ ε ν
ὀῖσ, ἦ λθ ε τ παρ ὰ τ
θά λ ας σ ἀ ν τῆ σ τὰ
λῖ λ αῖ ας· καὶ ἀν ἀ
βᾶσ ἁς τὸ ὄρ ρ σ, κ ἀ

θῆ τὸ κ εῖ· καὶ πρ σῆ λ
θ ον ἀ ὐ τοῦ ὁ ὄχ λ οι πολ
λοὶ· ἔχ ον τ ε ς μ ε θ ὑ ἀ ν
τοῦ ν, χ ω λ οὺ σ· τυ φλ ὺ σ·
κ ω φ οὺ σ· κυ λ οὺ σ· ὡς
ἑ τέ ρ ω σ πολ λ οὺ σ· ὡς
ἔ ρ ρ ι ψ αν αὐ τ οὺ σ π
τοὺ σ πό δας τοῦ ἰῦ.
καὶ ἐ θ ε ρ ά π ε υ σ ε ν
αὐ τοὺ σ· ὥ σ τ ε τ οὺ σ
ὄ χ λ ο υ σ θ α υ μ ά σ α ν.
ἡ λ ε ί π ο ν τ α σ κ ω φ ὺ σ
λ α λ ο ῦ ν τ α σ· κυ λ ὺ σ
ὑ γῆ ἁ σ· χ ω λ οὺ σ πε ρι
πα τ ο ῦ ν τ α σ· ὡ σ τ ο
φ λ οὺ σ ἐ μ β λ έ π ο ν τ α σ·
καὶ ἐ δ ό ξ α σ α ν τὸν
θ ν ὶ σ ρ α ὴ λ· τὲ

Ὁ δὲ ἰ σ περ σ καὶ λ ε ῦ
μ ε ρ ο σ τοὺ σ μα θη
τὰ σ αὐ τοῦ, ἁ τοῦ·
παρ α χρῆ ζ ο μαι ὅ τι
τὸν ὄ χ λ ο ν· ὅ τι ἤ δη

τὲ ἐ ν τῆ σ τ ε ὑ δ ο μῷ τῆ κ ε ρ ἐ κ ρ ὺ ω :-

ἡμῖν ἄρτους φάγω· πρὸ
μεῖνον οὖν μοι, καὶ
οὐκ ἔχουσι τί φάγω
σι· καὶ ἀποστεῖλαι
αὐτοὺς νήστεις οὐθέ
λω· μή ποτε ἐκλυ
θῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ·
καὶ λέγουσιν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρη
μίᾳ ἄρτοι τοσοῦ
τοι· ὡς τὸ χορτάσαι
ὄχλον τοσοῦτον· καὶ
λέγει αὐτοῖς οἱ ἑπτά·
πόσους ἄρτους ἔχετε·
οἱ δὲ εἶπαν· ἑπτά·
καὶ ὁ λαὸς τοῦ χόρτου.
καὶ ἐκέλευσε τοὺς
ὄχλους ἀναπεσεῖν
ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ λα
βὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους
καὶ τοὺς ἰχθύας, ἐ
χαριστήσας, ἔκλα

σε· καὶ ἔδωκε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· οἱ
δὲ μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ·
καὶ ἔφαγον πάντες
καὶ ἐχορτάσθησαν·
καὶ ἦρε αὐτὸ περισ
σεῦον τῶν κλασμά
των ἑπτὰ σπυρίδας
πλήρεις· οἱ δὲ ἐσθίον
τες ἦσαν τετρακι
σχίλιοι ἄνδρες χω
ρὶς γυναικῶν καὶ παι
δίων· καὶ ἀπολύσας ρξα ϡ
τοὺς ὄχλους, ἐμβὰς
εἰς τὸ πλοῖον· καὶ
ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια
μαγδαλά· καὶ περ τῷ ϡ ἐν τῷ ϡ ἐν τῷ ϡ ἐν τῷ ϡ
σελθόντες οἱ Φαρισαῖοι
καὶ οἱ Σαδουκαῖοι·
πειράζοντες, ἐπη
ρώτησαν αὐτὸν σή
μεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
δεῖξαι αὐτοῖς· ὁ δὲ

λβ πε τε ζυμ τε φαρισαι

ϛ ρξ γ

ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς. ὀψίας γενο
μένης. λέγετε εὐδία.
πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανός.
Καὶ πρωΐ, σήμερον
χειμών. πυρράζει
γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός.
ὑποκριταί. τὸ μὲν
πρόσωπον τοῦ οὐ
ρανοῦ γινώσκετε δι
κρίνειν. τὰ δὲ ση
μεῖα τῶν καιρῶν οὐ
δύνασθε; γενεὰ πο
νηρὰ καὶ μοιχαλὶς
σημεῖον ἐπιζητεῖ. καὶ
σημεῖον οὐ δοθήσεται
αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον
ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.
Καὶ καταλιπὼν αὐ
τοὺς, ἀπῆλθε. καὶ ἐλ
θόντες οἱ μαθηταὶ αὐ
τοῦ εἰς τὸ πέραν, ἐπε
λάθοντο ἄρτους λα

β ρξ δ τῆ β τε γ ἐκδοκᾶ

εἶπε κσ

βεῖν. Ὁ δὲ ἰς εἶπεν
αὐτοῖς. ὁρᾶτε καὶ προ
σέχετε ἀπὸ τῆς ζυ
μῆς τῶν φαρισαίων
καὶ σαδδουκαίων.
οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν
ἑαυτοῖς. λέγοντες.
ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλαί
κομεν. γνοὺς δὲ ὁ
ἰς, εἶπεν αὐτοῖς.
τί διαλογίζεσθε ἐν
ἑαυτοῖς ὀλιγόπιστοι
ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλαί
βετε. οὔπω νοεῖτε.
οὐδὲ μνημονεύετε
τοὺς πέντε ἄρτους
τῶν πεντακισχιλίων.
Καὶ πόσους κοφίνους
ἐλάμετε. οὐδὲ τοὺς
ἑπτὰ ἄρτους τῶν τε
τρακισχιλίων. καὶ
πόσας σπυρίδας
ἐλάμετε. πῶς οὐ

λε. π ε ἐν καὶ σαρεῖε προσπόλυσ.

μοῦ τὸ ὅτι οὐ δυνατὸν ἐστὶν ἀφ'
ἡμῶν ἡμῖν περ
σχεῖν· προσέχετε δὲ
ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν
φαρισαίων καὶ σαδ
δουκαίων· τότε συνῆ
κεν ὅτι οὐκ εἶπεν περ
ὶ τῆς ζύμης τῶν ἄρτων
τοῦ ἀρτου· ἀλλὰ περὶ
τῆς διδαχῆς τῶν φα
ρισαίων καὶ σαδδου
καίων· τότε ἐνόησαν λέγων διὸ
ἐρώτησε τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ λέγων· τίνα με
λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· οἱ
δὲ εἶπον· οἱ μὲν Ἰωάν
νην τὸν βαπτιστὴν· ἄλλοι
δὲ Ἠλίαν· ἕτεροι δὲ
Ἱερεμίαν ἢ ἕνα τῶν
προφητῶν· λέγει αὐ

ρξε

ρξς

τοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με
λέγετε εἶναι· ἀποκριθεὶς
δὲ σίμων πέτρος εἶπε· ρξζ
σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ
ζῶντος· καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· μα
κάριος εἶ σίμων βαρ
ιωνᾶ· ὅτι σὰρξ καὶ
αἷμα οὐκ ἀπεκάλυ
ψέ σοι· ἀλλ' ὁ πατήρ μου
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· κἀγὼ
δὲ σοι λέγω· ὅτι σὺ εἶ
πέτρος· καὶ ἐπὶ ταύτῃ
τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω
μου τὴν ἐκκλησίαν· καὶ
πύλαι ἅδου οὐ κατι
σχύσουσιν αὐτῆς· καὶ δώ
σω σοι τὰς κλεῖδας τῆς βα
σιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ
ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς,
ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς
ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμέ

τέλος τῆ ἁ καὶ ρι·

μομβρ τοῖς ὀμμοῖς. πε
ὅτε διαπειλεῖται τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα
μὴ δειλιάσωσι πρὸς τὴ
αὐτὸς ἀπιμίσῃ ὁ χς. αὐ
τὸς τότε κρεῖττον τοῖς β ρξθ
δεικνύσι τοῖς μαθη
ταῖς αὐτοῦ, ὅτι δεῖ αὐ
τὸν ἀπελθεῖν εἰς
ουρανόν· καὶ πολ
λὰ τὰ θαυμάσια
τῶν βυθῶν ὡς ἄρ
χιερεὺς καὶ τραπε
ζοῦν καὶ ἀποκτα
μαι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέ
ρᾳ ἀναστήσομαι· καὶ τὸ
λαμπρὸν σταυρὸν
ὃ τῷ σταυρῷ κρεῖττον
τὴν ἀνάστασιν τοῦ λόγου·
ἵλεως σοι κύριε· οὐ μὴ ἔ
σται σοι τοῦτο· ὅδε
ἀναφανεῖς εἶ τῷ τῶν πε
νεῶν· ὑπὲρ τὸ πίστεως

μου σταυρῷ· σκαν
δαλόν μου ἐστὶ· ὅτι οὐ
φέρομεν τὸν τοῦ θεοῦ.
ἀλλὰ τὸν τῶν ἀνθρώπων·
ὅτε οἷς ἐστὶν τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ· ἐστὶν
θέλει ὁ τοῖς σοῦ
θῇ, ἀπαρνησά
σθω ἑαυτόν· καὶ ἀ
ρατω τὸν σταυρὸν αὐ
καὶ ἀκολουθεῖ τῷ
μοι· ὃς γὰρ ἂν θέλῃ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶ
σαι, ἀπολέσει αὐτήν·
ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκε
μοῦ, εὑρήσει αὐτήν·
τί γὰρ ὠφελεῖται
ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κόσμον
ὅλον κερδήσῃ· τὴν
δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζη
μιωθῇ· ἢ τί δώσει
ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα

λ̅ δ̅ π̅ τῆς μεταμορφώσεως :-

τῆς ψυχῆς αὐ
ροα τοῦ· μέλλει γὰρ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνοῦ ἔρχε
σθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ
πρὸς αὐτοῦ μετὰ
τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ·
Καὶ τότε ἀποδώ
σει ἑκάστῳ κατὰ τὴν
πρᾶξιν αὐτοῦ· ἀ
ροβ μὴν λέγω ὑμῖν· εἰ
σὶ τινὲς τῶν ὧδε
ἑστηκότων· οἵτινες
οὐ μὴ γεύσωνται θα
νάτου, ἕως ἂν ἴδω
σι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνοῦ
ἐρχόμενον ἐν τῇ
ἀρ βασιλείᾳ αὐτοῦ· τὸ
Καὶ μεθ' ἡμέρας ἓξ
παραλαμμάνει
ὁ ἰσ̅ τὸν πέτρον καὶ
ἰάκωμον καὶ ἰω̅ τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ
ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς

ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν·
Καὶ μετεμορφώθη
ἔμπροσθεν αὐτῶν·
Καὶ ἔλαμψε τὸ πρό
σωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἡ
λίος· τὰ δὲ ἱμάτια
αὐτοῦ ἐγένοντο λευκὰ
ὡς τὸ φῶς· καὶ ἰδοὺ
ὤφθησαν αὐτοῖς
μωϋσῆς καὶ ἠλίας
μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦ
τες· ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ πέτρος εἶπε τῷ ἰῦ·
κε̅ καλόν ἐστιν ἡμᾶς
ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις,
ποιήσομεν τρεῖς ὧδε
σκηνάς· σοὶ μίαν· καὶ
μωσεῖ μίαν· καὶ μίαν
ἠλίᾳ· ἔτι δὲ αὐτοῦ λα
λοῦντο· ἰδοὺ νεφέλη
φωτεινὴ ἐπεσκίασ
αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φω
νὴ ἐκ τῆς νεφέλης

λε π τοῦ σελήνιαζομένου.

λέγουσαν· οὗτος ἐστὶν
ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός·
ὃν εὐδόκησαν· αὐτοῦ
ἀκούετε. καὶ ἀκούσαν
τες οἱ μαθηταὶ, ἔπεσον
ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν·
καὶ ἐφοβήθησαν σφό
δρα· καὶ προσελθὼν
ὁ Ἰησοῦς ἥψατο αὐτῶν·
εἶπεν· ἐγέρθητε καὶ μὴ
φοβεῖσθε· ἐπάραν
τες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτῶν οὐδένα εἶδον·
εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον· καὶ
καταβαινόντων αὐτῶν
ἀπὸ τοῦ ὄρους· ἐνετεί
λατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων·
μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα
μέχρις οὗ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ· πε
Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες·
τί οὖν οἱ γραμ

ματεῖς λέγουσιν ὅτι Ἠλίαν
δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον· ὁ
δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς· Ἠλίας μὲν ἔρ
χεται πρῶτον καὶ ἀπο
κατα στήσει πάν
τα· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι
Ἠλίας ἤδη ἦλθε· καὶ
οὐκ ἐπέγνωσαν αὐ
τόν· ἀλλὰ ἐποίησαν
ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλη
σαν· οὕτως καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου μέλλει π
ἐν αὐτοῖς πάσχειν· τό
τε συνῆκαν οἱ μαθη
ταὶ ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ β
βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς. πε
Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν
πρὸς τὸν ὄχλον, προ
σῆλθεν αὐτῷ ἄνθρω
πος γονυπετῶν αὐτῷ λέγων· κε ἐλέησόν
μου τὸν υἱόν· ὅτι σε

κε ἰ ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ προσκυ
νεῖ αὐτῷ γονυπετῶν :-

Καὶ ἐπὶ τοῦ σελήνιαζομένου.

μιὰ ἀλλ' ἵνα οἱ καὶ
πάντες πολλάκις
γὰρ πολλάκις τὸ πῦρ
καὶ πολλάκις τὸ
τὸ ὕδωρ· καὶ περὶ σ
μετ' αὐτῶν τοῖς μα
θηταῖς σ, καὶ οὐκ ἐ
δυνήθησαν αὐτὸν θε
ρανεῦσαι· ἀπ
ιριθεὶς δὲ οἷς ἔφη·
ὦ γενεὰ ἄπιστος
καὶ διεταραγμένη·
ἕως πότε ἔσομαι με
θ' ὑμῶν· ἕως πότε
ἀνέξομαι ὑμῶν·
φέρετέ μοι αὐτὸν ὧ
δε· ὡς ἔστι τιμῆσαι
αὐτῷ οἷς· καὶ δεξὰ
θεραπεῦσαι αὐτοῦ τὸ δαι
μόνιον· καὶ ἐθεράπευ
σεν αὐτὸν ἐκείνη τῇ
ὥρᾳ· ὅτι παρῆν ἐλθόν τ

ἐοε

οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ κατὰ
διαφέρειν· διατί οὐ
κ ἐδυνήθημεν ἐκβαλεῖν
αὐτό· ὁ δὲ ἔφη αὐ
τοῖς· διὰ τὴν ἀπι
στίαν ὑμῶν· ἀμὴν γὰ
ρ λέγω ὑμῖν· ἐὰν ἔχητε
πίστιν ὡς κόκκον σι
νάπεως· ἐρεῖτε τῷ
ὄρει τούτῳ· μετάβηθι
ἐντεῦθεν ἐκεῖ· καὶ μετ
βήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυ
νατήσει ὑμῖν· τοῦ
το δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκ
πορεύεται· εἰ μὴ ἐν
προσευχῇ καὶ νηστείᾳ·

Ἀ ναστὰς ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν ἐοε β
ἀπὸ τῶν ὁρίων Τύρου
καὶ Σιδῶνος· καὶ ἰδοὺ γυ
νὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων
ἐκραύγαζε λέγουσα· ἐλέησόν με κύριε
υἱὸς Δαυίδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαι
μονίζεται· ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐ
τῇ λόγον· καὶ προσελθόντες οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ ἠρώτουν αὐτὸν λέγοντες·
ἀπόλυσον αὐτήν· ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν·

λϛ π ἐ τῆ μετὰ τὸν ἀδράστ: λζ π ἐ λεγόντες τίς μείζων

ἡμεῖς ἀγορθήσεται· ὑοὶ· ἰμαὶ δὲ μὴ σκαμ
καὶ ἐλυσθήσαμ δὲ λίσσω μὴ αὐτοὺς,
ἰ ροζ σφόδρα· ἐλθόντ πορευθῆς ἐστὶ μὴ θαύ
ἐν τῶν καιρῶ δὲ αὐτοῦ μῆς καὶ πρὸ λας σαμ μαὶ λε ἀγκὶ
ἐκείνω: μαρὶ, περὶ σὴλθομ φερμ· καὶ τὸ ἅμα
οἱ τὰ δίδραχμα λ βαμ τὰ τὸ πρῶτον ἰ
μαμόμενα τοῦ πάρ χθὲς ἀρμ· καὶ ἀμοὶ
καὶ ἔστομ· ὁ διδάσκ ζ ἀς τὸ φόμα αὐτ
λος ἡμῶν οὐ τελῆ τὰ ἀρκῆς φαυτὴ ἀν· ἐ
δίδραχμα· λέγομαι· κεῖμομ λαμὼν δὺς
καὶ ὁ τὸ εἰσὴλθεν ἐς αὐτοῖς ἀν τὶ ὑμοῦς σ.
τὴν οἰκίαν, περὶ ἔφθα ἀρ· β μὲ κέμμ τὴ ὡρεὰ περ
σεν αὐτὸν οἱ σ. λέγ. ρ ο η σὴλθομ οἱ μαθηταὶ
τί σοι δοκεῖ σίμων· β τοῦ ἰῦ λέγομ τες· τὶς
οἱ μαστὶ λῆς τῆς γῆς ἄρα μεῖζον ἐστὶν ἐν
ἀπὸ τίνων λαμβ τὴ μαστὶ λῆ αὐτῶν
μοῦσι τελῶνῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων· οὐ ὡν· καὶ περὶ σ
λ πὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν καὶ λέγει αὐτοῖς· ἐμβρυοῖς
ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων· ναὶ δίον· ἄρα ἐστὶν
λέγει αὐτῶ ὁ ἰσ· ἄρα αὐτὸ τὸν αὐτ·
ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων· καὶ ἔφη αὐτῶ· ἀμὴν
ἔφη αὐτῶ οἱ σ· ἄρα ὑμῖν· ὅταν μὴ
γε ἐλεύθεροι ἐστὶν οἱ φραφῆτε καὶ γένησθε

ὅς τοῦ τὴν μόσχε αὐτομάς
τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτος ἐστὶν ὁ
μέλλων ἐν τῷ καταλέγειν τὸν ὁμώνυμον:

ὡς τὰ τῶν παιδίων, ὃ
μὴ φοβεῖσθε τὴν
βασιλέως τῶν ὃ
ρ ἀμῶν. Καὶ ὁ ὃ
ἐὰν δέξηται τὸν
διόν τοι οὗ τον θύμῶν
τὸν ὀνόματί μου, ἐ
μὲ δέχεται. ὃς δ' ἂν
σκανδαλίσῃ ἕνα
τῶν μικρῶν τούτ
των τῶν πιστευόντων
εἰς ἐμέ, συμφέρει
αὐτῷ ἵνα κρε
μασθῇ μύλος ὀνι
κὸς εἰς τὸν τράχη
λον αὐτοῦ καὶ κα
ταποντισθῇ ἐν τῷ
πελάγει τῆς θαλάσ
σης. οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ
τῶν σκανδάλων.
ἀνάγκη γὰρ ἐστὶν ἐλ
θεῖν τὰ σκάνδα
λα· πλὴν οὐαὶ τῷ

ἀνθρώπῳ δι' οὗ τὰ
σκάνδαλα ἔρχεται:
Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου ἡ ὁ πούς
σου σκανδαλίζει σε,
ἔκκοψον αὐτὰ καὶ
βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν
εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ
κυλλὸν ἢ δύο χεῖρας ἢ
δύο πόδας ἔχοντα βλη θῆναι εἰς τὸ πῦρ
τὸ αἰώνιον. καὶ εἰ ὁ
ὀφθαλμός σου σκαν
δαλίζει σε, ἔξελε αὐ
τὸν καὶ βάλε ἀπὸ σ.
Καλόν σοι ἐστὶν μονό
φθαλμον εἰς τὴν ζω
ὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλ
μοὺς ἔχοντα βληθῆ
ναι εἰς τὴν γέενναν
τοῦ πυρός. Ὁρᾶτε
μὴ καταφρονήσητε
ἑνὸς τούτων τῶν μικρῶν

τούτων· λέγω γὰρ ὑ
μῖν· ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐ
τῶν ἐν οὐ ὑνοῖς διαπ
τὸς κλέπουσι τὸ πρό
σωπον τοῦ πρσ μου
τοῦ ἐν οὐ ὑνοῖς· ἦλθε
γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνοῦ σῶ
σαι τὸ ἀπολωλός·
ρπϛ τί ὑμῖν δοκεῖ ἐὰν γένη
τινὶ ἀνῶ ἑκατὸν πρό
κατα· καὶ πλανη
θῇ ἐν ἐξ αὐτῶν· οὐχὶ
ἀφεὶς τὰ ἐνενηκον
τα ἐννέα· ἐπὶ τὰ
ὄρη πορευθεὶς ζητεῖ
τὸ πλανώμενον;
καὶ ἐὰν γένητε εὑρεῖν
αὐτὸ, ἀμὴν λέγω ὑ
μῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐ
τῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς
ἐνενηκοντα ἐννέα
τοῖς μὴ πεπλανη
μένοις· οὕτως οὐκ ἐ

ρπϛ τιθέλημα ἐμπροσθ
τοῦ πρσ μου τοῦ ἐν
οὐ ὑνοῖς ἵνα ἀπόλη
ται τῶν μικρῶν τού
των· ἐὰν δὲ ἁμαρτή
ρπϛ σῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου·
ὕπαγε ἔλεγξον αὐ
τὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐ
μόνου· ἐὰν σοῦ ἀκού
σῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀ
δελφόν σου· ἐὰν δὲ
ρπϛ μὴ ἀκούσῃ, παράλα
βε μετὰ σοῦ ἕνα ἢ
δύο· ἵνα ἐπὶ στόματο
δύο μαρτύρων ἢ τρῖ
σταθῇ πᾶν ῥῆμα·
ἐὰν δὲ παρακούσῃ
αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλ
ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλ
παρακούσῃ, ἔστω σοι
ὡς περὶ ἐθνικὸς καὶ ὁ
τελώνης· Ἀμὴν
ρπε λέγω ὑμῖν· ὅσα ἐὰν

λθ π τοῦ ὀφείλοντος μυριάδας ταλάντων.

κόντε δὲ τὴν τῆς ἡμέρας
β' φαίδεδοκιμάσαι ἐν τῷ
οἴκῳ· καὶ ὁ σὺν ἐαυ-
λύσαντε βασὶ τὴν τῆς ἡμέρας
φάναι λυμεῖναι ἐμ
τοῦ οἴκου· τοῦ λοιπ
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅ
βαμὲν δύο μόρια σιτ
μέσον σιτ ἐστὶν τῆς τ
τῶν ἐν τῷ πατρ πρα
μαυτοῦ βαμὲ αὐτὴ
σωμ τ, γνωρίσαι αὐ
τοῖς τὰ παρ τοῦ πρεσ
τοῦ βασιλέως· οὐτ
φασὶ δύο κ τρφ σφκ
μεμοιφστὸ ἐμὸ ὁμο
μαι, ἐκφεὶ μὲ ἐμὲ
αὐτῶν· Τότε περ
σελθὼν αὐτῶ ὁ πλε
φ πβ· κβ· πολλάκις
ἁμαρτήσφασε ἐμὲ ὁ λ
θφοσμοι, καὶ ἀφήσω
αὐτῶ βίως ἐπτάκις;

λφφαυτοῖς· οὐλέγω
σοι ἕως βαπτάκις, ἀλλὰ
ἑωδομηκοντάκις βαπτά.
Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βα
σιλφ αὐτῶ ρωμῶ ἀνῶ
βασιλφ· ὃς ἠθέλησε συ
μάραι λόγον μετὰ τῶν
δούλων αὐτοῦ· ἀρξαμ
δὲ αὐτοῦ συναίρφν, προ
σηνέχθη αὐτῶ φς ὀφει
λέτης μυρίων ταλά
των· μὴ φχόντος δὲ αὐ
τοῦ ἀποδοῦναι, κε
λεύσε αὐτὸν ὁ κς αὐτ
πραθῆναι καὶ τὴν γυ
καῖκα καὶ τὰ τέκν.
Καὶ πάντ ὅσα φχε,
Καὶ ἀποδοθῆναι· πε
σὼν οὖν ὁ δοῦλος προ
σεκύνφ αὐτῶ λέγων.
κβ· μακροθύμησον
ἐπ ἐμοὶ καὶ πάντ
σοι ἀποδώσω· πρὸς

ρπη ι
ιφ ιβ εἰπ ὁ κς
φ πω τῶν

χνϊσθεὶς δὲ ὁ κύρϊος
τοῦ δούλου ἐκείνου ἀ
πέμϊσεν αὐτόν· καὶ τὸ
δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ.
ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος, εὗρεν ἕνα τῶν
συνδούλων αὐτοῦ·
ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑ
κατὸν δηνάρϊα· καὶ κρα
τήσας αὐτὸν ἐπνϊγε·
λέγων· ἀπόδος μοι εἴ
τι ὀφείλεις· πεσὼν οὖν
ὁ σύνδουλος αὐτοῦ
εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ
παρεκάλει αὐτὸν·
λέγων· μακροθύμη
σον ἐπεμοὶ, καὶ ἀπο
δώσω σοι· ὁ δὲ οὐκ ἤ
θελεν· ἀλλὰ ἀπελ
θὼν ἔκαλεν αὐτὸν εἰς
φυλακὴν· ἕως οὗ ἀ
ποδῶ τὸ ὀφειλόμενον.
ἰδόντες δὲ οἱ σύνδου

λοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα
ἐλυπήθησαν σφό
δρα· καὶ ἐλθόντες διε
σάφησαν τῷ κῷ αὐ
τῶν πάντα τὰ γενό
μενα· τότε προς
καλεσάμενος αὐτὸν ὁ
κύρϊος αὐτοῦ λέγει αὐ
τῷ· δοῦλε πονηρὲ· πᾶ
σαν τὴν ὀφειλὴν ἐ
κείνην ἀφῆκα σοι·
ἐπεὶ παρεκάλεσά
με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐ
λεῆσαι τὸν σύνδου
λόν σου ὡς καὶ ἐγὼ
σε ἠλέησα; καὶ ὀρ
γισθεὶς ὁ κ̄ς̄ αὐτοῦ πα
ρέδωκεν αὐτὸν τοῦ
βασανϊσταῖς· ἕως
οὗ ἀποδῶ πᾶν τὸ ὀ
φειλόμενον αὐτῷ·
οὕτως καὶ ὁ πήρμ
ο ἐπουνῖος πολ

σφῶν μὴν βάμμα καὶ
φῆτε ἕκαστος τῶ
ἀδελφῶ αὐτοῦ ἀπὸ
τῶν καρδιῶν ὑμῶν
τὰ παραπτώματα
πε τῶν αὐτῶν. Καὶ ἐὰν ἁ
μαρτήσει ὁ ἀδελφός
ἰς τὸν λόγον τοῦ
τοῦ μετανοῆσαι ὁ
τῆς γαλιλαίας ἐλ
θὲ μᾶς τὸ ὄρος
τῆς ἰουδαίας πέ
ραν τοῦ ἰορδάνου.
Καὶ ἠκολούθησαν
αὐτῶ ὄχλοι πολλοί.
Καὶ ἐθεράπευσεν
αὐτοὺς ἐκεῖ. Καὶ
προσῆλθον αὐτῶ
οἱ φαρισαῖοι πει
ρῶντες αὐτὸν καὶ λέ
γοντες αὐτῶ. ἔξε
στιν ἀνθρώπῳ ἀπο
λῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ

κατὰ πᾶσαν αἰτίαν.
ὃν δὲ ἀπολελύθῃ τὴν
αὐτοῖς. οὐκ ἀνέγνωτε
ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ᾽
χῆς ἄρσεν καὶ θῆλυ
ἐποίησεν αὐτούς. καὶ
εἶπεν. ἕνεκεν τούτου
καταλείψει ἄνθρωπος τὸν
πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ
κολληθήσεται τῇ γυναικὶ
κὶ αὐτοῦ. καὶ ἔσονται
οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.
ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο,
ἀλλὰ σὰρξ μία. ὃ οὖν
ὁ θεὸς συνέζευξεν, ἀν
θρωπος μὴ χωριζέ
τω. λέγουσιν αὐτῶ. τί
οὖν μωσῆς ἐνετείλα
το δοῦναι βιβλίον ἀπο
στασίου καὶ ἀπο
λῦσαι αὐτήν. λέγει αὐ
τοῖς. ὅτι μωσῆς πρὸς
τὴν σκληροκαρδίαν

ἡμῶν βασιλεῖ τῷ ἡμε-
τέρῳ ἀπολύσαντας γυναῖ-
κας ἡμῶν αὐτῶν ἐξ
ἀνδρῶν αὐτῶν· ἵνα τί
ἐστιν ἡμῖν εὐνοῦχοι διὰ τὸ
λέγειν ἡμᾶς ὅτι οὐ
δυνάμεθα ἀπολύσαι
τὰς γυναῖκας ἡμῶν
καὶ αὐτοῖς μὴ ἔστιν πορ-
νεῖαι καὶ γαμήσασαι.
μοιχᾶται καὶ ὁ ἀνὴρ
λελυμένην γαμήσας.
μοιχᾶται· λέγουσι
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ· εἰ οὕτως ἐστὶν τὶ
αἰτία τοῦ μὴ γα-
μῆσαι· ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
τοῖς· οὐ πάντες χω-
ροῦσι τὸν λόγον
τοῦτον· ἀλλ' οἷς δέδο-
ται· εἰσὶν γὰρ εὐνοῦχοι οἱ
ἐκ κοιλίας μητρὸς γεγεννη-
θησαν οὕτως· καὶ
εἰσὶν εὐνοῦχοι οἱ εὐνουχισθη-
σαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καὶ
εἰσὶν εὐνοῦχοι οἱ εὐνουχί-
σαντες ἑαυτοὺς
διὰ τὴν βασιλείαν
τῶν οὐρανῶν· ὁ δυνάμε-
νος χωρεῖν χωρείτω.
Τότε προσηνέχθησαν
αὐτῷ παιδία ἵνα
τὰς χεῖρας αὐτοῖς περι-
θῇ καὶ προσ-
εύξηται· οἱ δὲ μαθηταὶ
ἐπετίμησαν αὐτοῖς·
ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἄφε-
τε παιδία καὶ
μὴ κωλύετε αὐτὰ
ἐλθεῖν πρὸς με· τῶν
γὰρ τοιούτων ἐστὶν
ἡ βασιλεία τῶν οὐρα-
νῶν· καὶ ἰδοὺ τὶς πρὸς αὐ-
τοῖς τὰς χεῖρας
ἐπιθεὶς ἐπορεύθη κεῖθεν.
Καὶ ἰδοὺ τὶς προσελ

β ρϟ

ι ρϟα

ρϟβ
β

θωμᾶ πρὸς αὐτοῦ· δεῦ
δε καὶ βλέπε τὰς χεῖρας μου καὶ
φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου·
καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός·
ἀπεκρίθη θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου·
λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· ὅτι εἶδέ με θωμᾶ πεπίστευκας·
μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες·
πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ·
ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ·
ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ χριστὸς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ·
καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ·
μετὰ ταῦτα ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ παρὰ τῇ θαλάσσῃ τῆς τιβεριάδος·
ἐφανέρωσεν δὲ οὕτως·
ἦσαν ὁμοῦ σίμων πέτρος καὶ θωμᾶς ὁ λεγόμενος δίδυμος καὶ ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ κανὰ τῆς γαλιλαίας καὶ οἱ τοῦ ζεβεδαίου καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ·
λέγει σίμων πέτρος· ὑπάγω ἁλιεύειν·
λέγουσιν αὐτῷ· ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί·
ἐξῆλθον καὶ ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ οὐκ ἔπιασαν οὐδέν·
πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐκ ἔγνωσαν δὲ οἱ μαθηταὶ ὅτι ἰησοῦς ἐστιν·
λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· παιδία μὴ τι προσφάγιον ἔχετε·
ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· οὔ·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον καὶ εὑρήσετε·
ἔβαλον οὖν καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἑλκύειν ἴσχυον ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων·
ἐκεῖνος οὖν ὁ μαθητὴς ὃν ἠγάπα ὁ ἰησοῦς λέγει τῷ πέτρῳ· ὁ κύριός ἐστιν·
ὁ οὖν σίμων πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ κύριός ἐστιν τὸν χιτῶνα διεζώσατο ἦν γὰρ γυμνός· καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν·
οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς ἀλλὰ ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων· σύροντες τὸν ἰχθύων·
ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον·
λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν·
ἀνέβη σίμων πέτρος καὶ εἷλκυσεν τὸ δίκτυον εἰς τὴν γῆν μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον·
λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· δεῦτε ἀριστήσατε· οὐδεὶς ἐτόλμα τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐξετάσαι αὐτόν· τί σὺ εἶ· εἰδότες ὅτι ὁ κύριός ἐστιν·
ἔρχεται ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως·
τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν·

ρφε β

κα β

μα ἐπ τῶν μισθοῦ μὲ ἐργατῶν:-

θηταὶ αὐτοῦ, ὃς ἐὰν μὴ
σομ τὸ σφόδρα· λϑ·
Γομ τω· τίς ἀρα δυνατ
σωθῆναι· ἐμβλέψας
δὲ ὁ ἰς· λέγει αὐτοῖς·
παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο
ἀδύνατόν ἐστι· παρὰ
δὲ τῷ θεῷ πάντα δυ
ματα· τότε ἀποκρι
θεὶς ὁ πέτρος εἶπεν πρ
αὐτῶ· κε· ἰδοὺ ἡμεῖς
ἀφήκαμεν πάντα
καὶ ἠκολουθήσαμέν
σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν·
ὁ δὲ ἰς εἶπεν πρὸς αὐτοῖς·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
ὑμεῖς οἱ ἀκολουθή
σαντές μοι· ἐν τῇ π
λιγγενεσίᾳ· ὅταν κ
θίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρ
ὀπὶ θρόνου δόξης αὐ
τοῦ, καθήσεσθε καὶ
ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρό

μους· κρίνοντες τὰς
δώδεκα φυλὰς τοῦ
ἰηλ· καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκ
ρϛη β οἰκίας· ἢ ἀδελφοὺς
ἢ ἀδελφὰς· ἢ πρᾶ ἢ
μρᾶ· ἢ γυναῖκα ἢ τέ
κνα· ἢ ἀγροὺς· ἕνεκεν
τοῦ ὀνόματός μου, ἑ
κατονταπλασίονα
λήψεται· καὶ ζωὴν αἰ
ώνιον κληρονομήσει· πολ
λοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι.
ρϛθ β ἔσχατοι· ἔσχατοι πρῶ
τοι· ὁμοία γὰρ ἐ
ι ϛ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν,
ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ· ὅς
τις ἐξῆλθε μᾶμα πρῶὶ
μισθώσασθαι ἐργά
τας εἰς τὸν ἀμπελῶ
να αὐτοῦ· καὶ συμφω
νήσας μετὰ τῶν ἐρ
γατῶν ἐκ δηναρίου
τὴν ἡμέραν, ἀπέστει
λεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶ
ρϛζ ε

λθν αὐτοὺς φς τὸν
αἰωνα πελῶν αὐτῇ·
Καὶ ὀξελθὼν περὶ
τρίτην ὥραν, εἶδεν
ἄλλους ἑστῶτας ἐν
τῇ ἀγορᾷ ἀργοὺς. καὶ
κείνοις φησὶν· ὑπά
γετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν
αἰῶνα πελῶν· Καὶ ὁ
ἐὰν ᾖ δίκαιον δώσω
ὑμῖν· οἱ δὲ ἀπῆλθον·
πάλιν ὀξελθὼν περὶ
ἕκτην ὥραν, καὶ ἐν ἀπ
ποίησεν ὡσαύτως·
περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην
ὥραν ὀξελθὼν, εὗρεν
ἄλλους ἑστῶτας ἀρ
γούς· καὶ λέγει αὐτοῖς·
τί ὧδε ἑστήκατε ὅλην
τὴν ἡμέραν ἀργοί· λέ
γουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς
ἡμᾶς ἐμίσθωσατο·
λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε

Καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμ
πελῶνα· καὶ ὃ ἐὰν
ᾖ δίκαιον λήψεσθε·
ὀψίας δὲ γενομένης,
λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμ
πελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ
αὐτοῦ· καλέσον τοὺς ἐρ
γάτας· Καὶ ἀπόδος
αὐτοῖς τὸν μισθόν·
ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν
ἐσχάτων ἕως τῶν πρ
τῶν· καὶ ἐλθόντες οἱ
περὶ τὴν ἑνδεκάτην
ὥραν ἔλαβον ἀνὰ
δηνάριον· ἐλθόντες
δὲ οἱ πρῶτοι ἐνόμισαν
ὅτι πλείονα λήψονται·
καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ
ἀνὰ δηνάριον· λαβόν
τες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ
τοῦ οἰκοδεσπότου· λέ
γοντες· ὅτι οὗτοι οἱ ἔ
σχατοι μίαν ὥραν ἐπ

μβ π ἐ τῆ ψῶρζε μεδαίος.

σόλυμα. παρέλαμε
τοὺς δώδεκα μαθη
τὰς κατὰ διάμετρον τὸ
δῶ. Καὶ ἅτινα αὐτῆ.
ἰδοὺ ἀναβαίνομεν
εἰς ἱεροσόλυμα. καὶ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρα
δοθήσεται τοῖς ἀρχιε
ρεῦσι καὶ γραμματεῦ
σι. καὶ κατακρινοῦ
σιν αὐτὸν θανάτῳ.
Καὶ παραδώσουσι
αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι
εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μα
στιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι.
Καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀ
CB μαστήσεται. τότε πορ
S σὴ λθεν αὐτῶ ἡ μήτηρ τῶν
υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ
τῶν υἱῶν αὐτῆς. προ
κυνοῦσα καὶ αἰτοῦ
σα τι παρ' αὐτοῦ. ὁ δὲ
εἶπεν αὐτῆ. τί θέλεις.

τοῦ σοῦ καὶ ἴσον
ἡ μὴ μὲν αὐτοὺς ἐποίησε.
τοῖς μαθηταῖς τὸ
μὲν δεξιόν σου καὶ τὸ
εὐώνυμόν σου οὐκ ἔστι
δοῦναι ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται
ὑπὸ τοῦ πατρός μου.
Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα
ἠγανάκτησαν περὶ τῶν
δύο ἀδελφῶν. ὁ δὲ Ἰησοῦς
προσκαλεσάμενος αὐτοὺς
εἶπεν. οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχον
τες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύου
σιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι
κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.
οὐκ οὕτως ἔσται ἐν ὑμῖν.
ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι
μέγας ἐν ὑμῖν ἔστω ὑμῶν
διάκονος. καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ
ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος ἔστω
ὑμῶν δοῦλος. ὡς ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονη
θῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ
δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύ
τρον ἀντὶ πολλῶν.
Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν
ἀπὸ Ἰερειχὼ ἠκολούθησεν
αὐτῷ ὄχλος πολύς. καὶ
ἰδοὺ δύο τυφλοὶ καθήμενοι
παρὰ τὴν ὁδὸν ἀκούσαντες
ὅτι Ἰησοῦς παράγει κρά
ζουσιν λέγοντες. ἐλέησον
ἡμᾶς κύριε υἱὸς Δαυίδ.
ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμα αὐτοῖς
ἵνα σιωπήσωσιν οἱ δὲ μεί
ζονες ἔκραζον λέγοντες.
ἐλέησον ἡμᾶς κύριε υἱὸς Δαυίδ.
καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν
αὐτοὺς καὶ εἶπεν. τί θέλετε
ποιήσω ὑμῖν. λέγουσιν αὐτῷ
κύριε ἵνα ἀνοιγῶσιν ἡμῶν
οἱ ὀφθαλμοί. σπλαγχνισθεὶς
δὲ ἥψατο τῶν ὀμμάτων αὐτῶν
καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν καὶ
ἠκολούθησαν αὐτῷ.

λόγῳ αὐτῶν· ὡς εἰμὶ
καθίσω σὺν οὗτοι οἱ δύο
ὑοί μου· ὡς ἐκδέξεσθε μου
σου καὶ ὡς ἐξαρνήσομαι
σου ἐν τῷ ἀπελθεῖν σε.
λέγω δὲ ὑμῖν ὡς ἐὰν ὦσι
οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε.
δύνασθε πιεῖν τὸ ποτή-
ριον ὃ ἐγὼ μέλλω πί-
μαι καὶ βαπτισθῆναι τὸ βάπτισμα ὃ
ἐγὼ βαπτίζομαι καὶ
βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ κα-
θίσαι ἐκ δεξιῶν μου
καὶ ἐξ εὐωνύμων μου,
οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι·
ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται
ὑπὸ τοῦ πατρός μου.

Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἄ CΓ β
ἠγανάκτησαν περὶ τῶν
δύο ἀδελφῶν· ὁ δὲ
Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος
αὐτοὺς εἶπεν· οἴδατε
ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν
κατακυριεύουσιν αὐ-
τῶν· καὶ οἱ μεγάλοι
κατεξουσιάζουσιν αὐ-
τῶν· οὐχ οὕτως δὲ ἔσται
ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέ-
λῃ ἐν ὑμῖν γενέσθαι
μέγας γενέσθω ὑμῶν διά-
κονος· καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν
ὑμῖν εἶναι πρῶτος,
ἔσται ὑμῶν δοῦλος· ς
βραχὺ ὅσον τοῦ ἀπου· γ C ΔΓ Γ
κῆλθε διακονηθῆναι,
ἀλλὰ διακονῆσαι· καὶ
δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

ΦΚ Καὶ ἐκπορευομένων C ΔΒ τῶν κ ἐκ πορευομ τοῦ ἰκοῦ:
αὐτῶν ἀπὸ Ἱερειχὼ ἠ
C Ε
B

μετὰ τῶν δύο τυφλῶν:

κολούθησεν αὐτῷ ὄ
χλος πολύς· καὶ ἰδὺ
δύο τυφλοὶ καθήμε
παρὰ τὴν ὁδὸν· ἀ
κούσαντες ὅτι ἰσ̅ πα
ράγει, ἔκραξαν λέγο
τες· ἐλέησον ἡμᾶς
κ̅ε̅ υἱὸς δαδ̅· ὁ δὲ ὄ
χλος ἐπεστίμησεν
αὐτοῖς ἵνα σιωπήσω
σιν· οἱ δὲ μεῖζον ἔκρα
ζον λέγοντες· ἐλέησο
ἡμᾶς κ̅ε̅ υἱὸς δαδ̅·
καὶ στὰς ὁ ἰσ̅ ἐφώνη
σεν αὐτοὺς· καὶ εἶπε·
τί θέλετε ποιήσω ὑ
μῖν· λέγουσιν αὐτῷ·
κ̅ε̅· ἵνα ἀνοιχθῶσι
ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί·
σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ ἰσ̅
ἥψατο τῶν ὀφθαλ
μῶν αὐτῶν· καὶ εὐ
θέως ἠνοίχθησαν

αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί·
ἀρ χ καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ τε
· καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς ἱερ
ς ε σόλυμα· καὶ ἦλθον
β εἰς κηθσφαγὴ πρὸς
τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν·
τότε ὁ ἰσ̅ ἀπέστειλε δύο
μαθητὰς· λέγων αὐ
τοῖς· πορεύθητε εἰς τὴν
κώμην τὴν ἀπέναν
τι ὑμῶν· καὶ εὐθέως εὑ
ρήσετε ὄνον δεδεμέ
νην καὶ πῶλον με
τ' αὐτῆς· λύσαντες ἀ
γάγετέ μοι· καὶ ἐάν τ
ὑμῖν εἴπητι, ἐρεῖτε ὅτι
ὁ κ̅ε̅ αὐτῶν χρείαν ἔχει·
εὐθέως δὲ ἀποστελλει
ς ξ αὐτούς· τοῦτο δὲ ὅλον
ζ γέγονεν, ἵνα πληρω
θῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ
προφήτ· λέγοντος·
ς εἴπατε τῇ θυγατρὶ

σιὼν· ἰδοὺ ὁ κατὶ λεύ
σου ἔρχεται σοι πραΐς
καὶ ἐπικεκηκοὸς ἐπὶ ὄνο
καὶ πῶλον υἱὸν ὑπο
ζυγίου· πορευθέντες
δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιή
σαντες καθὼς προσέ
ταξεν αὐτοῖς ὁ ἰσ̅, ἤγα
γον τὴν ὄνον καὶ τὸν
πῶλον· καὶ ἐθηκαν
ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμά
τια αὐτῶν· καὶ ἐπεκά
θισεν ἐπάνω αὐτῶν·
ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος
ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ
ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλ
λοι δὲ ἔκοπτον κλάδους
ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ
ἔστρωνν υἱὸν ἐν τῇ ὁδῷ·
οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγον
τες καὶ οἱ ἀκολουθοῦ
ντες ἔκραζον λέγοντες·
ὡσαννὰ τῷ υἱῷ δαδ.

ἀλογημένος ὁ ἐρχόμε
νον ὀνόματικο· ὡσαννὰ
ἐν τοῖς ὑψίστοις· καὶ εἰσελ
θόντος αὐτοῦ εἰς ἱερο
σόλυμα, ἐσείσθη πᾶ
σα ἡ πόλις λέγουσα·
τίς ἐστιν οὗτος· οἱ δὲ
ὄχλοι ἔλεγον· οὗτος
ἐστὶν ἰσ̅ ὁ προφήτης·
ὁ ἀπὸ ναζαρὲτ τῆς
γαλιλαίας· ἀρ̅ καὶ εἰσῆλ
θεν ὁ ἰσ̅ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ
θυ· καὶ ἐξέκαλε πάν
τας τοὺς πωλοῦντας
καὶ ἀγοράζοντας ἐν
τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τρα
πέζας τῶν κολλυ
βιστῶν κατέστρεψε· καὶ
τὰς καθέδρας τῶν
πωλούντων τὰς
περιστερὰς· καὶ λέγει
αὐτοῖς· γέγραπται· ὁ
οἶκος μου, οἶκος προ

τῆς ἐ τ ζ ξ δ ἡ ὡ τ
κ ἐκάνω εἰσῆλ
ϲια α

μα π τ τυφλὸς χωλὸς: μα π τῆς ξηρᾶς θείας συκῆς:

τῆ π τ ξ ἐμβολαῖ

σαχηὸκλκθήσυκαὶ ὑ βηθαμϊαμ καὶ ἡ υλϊ
μᾶς δὲ αὐτὸν ἐποιή σθη κεῖ· Πρωϊας δὲ
σαντες πορευόμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν εἶδον τὴ
B c|β ὡς ἐξηραμμένην ἐκ ρίζων· καὶ ἐμνήσθη πέτρος ὡς
χωλὸν καὶ τυφλὸν ἐν ἰδὼν συκῆν μιᾶν ἐπὶ
τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐθεραπ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπ' αὐ
ε c|F ευσεν αὐτοὺς· ἰδὼν δὲ τὴν· καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐπ'
τὸν ἀρχιερεῖς ὡς αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα
οἱ γραμματεῖς τὰ θαυ μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ·
μάσια ἃ ἐποίησε· ὡς μηκέτι εἰς τὸν αἰῶνα μη
τὸν παῖδας κράζον δὲν ἐκ σοῦ καρπὸν
τας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λε φαγεῖται· καὶ ἐξηράνθη παρα
γοντας· ὡσαννὰ τῷ χρῆμα συκῆ· καὶ ἰδόν
υἱῷ Δαυὶδ, ἠγανάκτη τες οἱ μαθηταὶ ἐθαύ
σαν καὶ εἶπον αὐτῷ· ἀ μασαν λέγοντες· πῶς
κούεις τί οὗτοι λέγουσι· παραχρῆμα ἐξηρ
ὀδεὶς λέγει αὐτοῖς· ναί· c|ϊε θη συκῆ· Ἀ ποκριθ
s οὐδέπωτε ἀνέγνωτε ἐκ δὲ οἷς εἶπεν αὐτοῖς·
τοῦ στόματος νηπίων καὶ θη ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐὰν
λαζόντων κατηρτί ἔχητε πίστιν καὶ μὴ δια
s c|ϊα σω αἶνον; καὶ καταλεί κριθῆτε· οὐ μόνον τὸ
πων αὐτοὺς· ἐξῆλθε τῆς συκῆς ποιήσετε·
ἔξω τῆς πόλεως εἰς ἀλλὰ καὶ ἂν τῷ ὄρει τῷ

τοῦ φωνῆς· ἀρθήτω ἡ
μνήσθητι φῶς τὴν θλῖψιν.
ιε γεμήσῃ καὶ πᾶν
τὸ σῶμά σου ἀφαιρεθήσῃ
ἐν τῇ πορείᾳ σου πί
πτοντες λήψεσθε.
κ καὶ ἐλθόντι αὐτοῦ φῶς τὸ
ἱερὸν πορευθῆναι
τοῦ διδάσκοντος ἀρ
χιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύ
τεροι τοῦ λαοῦ λέγοντ.
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦ
τα ποιεῖς καὶ τίς
σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσί
αν ταύτην ἵνα σοι περι
θῶ δὲ οἷς εἶπον ὑμῖν
αὐτοῖς· ἐρωτήσω οὖν
μᾶς κἀγὼ λόγον ἕν·
καὶ σὺ ἡμῖν εἰπὲ ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ·
τὸ βάπτισμα Ἰωάνου πό
θεν ἦν· ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ

ἀνθρώπων· οἱ δὲ συνελογί
ζοντο παρ' ἑαυτοῖς λέ
γοντες· ἐὰν μὲν εἴπωμεν ἐξ
οὐρανοῦ ἐρεῖ ἡμῖν· διὰ
τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε
αὐτῷ· ἐὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ ἀν
θρώπων, φοβούμε
θα τὸν ὄχλον· πάν
τες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάνν
πρόφητον· καὶ ἀπο
κριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπον·
οὐκ οἴδαμεν· ἔφη αὐ
τοῖς καὶ αὐτός· οὐδὲ
ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ·
κ ἰδὲ ὑμῖν δοκεῖ· ἄνθρω
πος εἶχε τέκνα δύο· καὶ
προσελθὼν τῷ πρῳ
τῳ εἶπεν· τέκνον ὕπα
γε σήμερον ἐργάζου
ἐν τῷ ἀμπελῶνι μου·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε·
οὐ θέλω· ὕστερον δὲ

ιβ
κγ
κδ

κ/ αρ/ ιγ ιε ιζ ιη κα κβ κδ κε κζ κθ λ ο κε ιη τη λα:

μεγαλειοθεσ αὐτοῖς λ
θε· καὶ πορευσε λθοῦσα
ἐ τὸ ὄρος θ πόμωσαν τὴ.
ὁδὸν αὐτοῦ λιθοβόλ θ πεμ·
φθῶ κύριε· καὶ οὐκ ἀ
πῆλθε· τίς ἐκῶν δὸ
ξοποίησε τὸ θέλημα τοῦ
πρ· λφ ὑπὲρ αὐτοῦ·
ὁ πρῶτος λφ αὐτοῖς
ὀίσ· ἀμὴν λφ ὑμῖν·
ὅτι οἱ τελῶναι καὶ
αἱ πόρναι προάγουσιν
ὑμᾶς θ τὴν βασιλ θ
τοῦ θεοῦ· ἦλθε γὰρ
πρὸς ὑμᾶς ἰω θ ἐν ὁ
δῷ δικαιοσύνης, καὶ
οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτ·
οἱ δὲ τελῶναι καὶ
αἱ πόρναι ἐπίσ θ
σαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ
ἰδόντες οὐ μετε
λήθητε ὕστερον τοῦτο τὸ
θ πιστεῦσαι αὐτῷ· πε

Ἄλλην παραβολὴν ἀ
κούσατε· ἄνθρωπος τίς ἦν
οἰκοδεσπότης· ὅστις
ἐφύτευσεν ἀμπελῶ
να· καὶ φραγμὸν αὐ
τῷ περιέθηκε· καὶ
ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνόν·
καὶ ὠκοδόμησε πύρ
γον· καὶ ἐξέδετο αὐτὸν
γεωργοῖς· καὶ ἀπεδή
μησεν· ὅτε δὲ ἤγγισεν
ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν·
ἀπέστειλε τοὺς δού
λους αὐτοῦ πρὸς
τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν
τοὺς καρποὺς αὐ
τοῦ· καὶ λαβόντες
οἱ γεωργοὶ τοὺς δού
λους αὐτοῦ· ὃν μὲν
ἔδειραν· ὃν δὲ ἀπέ
κτειναν· ὃν δὲ ἐλίθο
βόλησαν· πάλιν
ἀπέστειλεν ἄλλους

δούλοις τοῦ πάθους καὶ τῶν πρόσωπον· καὶ ἐ
ποίησαν αὐτοῖς ὡς ἐπε
τοῦς· ὑπέρμαχε ἀπε
φείλε πρὸς αὐτοὺς
τὸν νόμον αὐτοῦ· λέγ.
ἐν τῇ αὐτοῦ κόσμῳ ταύτῃ·
νόμου· οὐδὲ γὰρ
γοῦν ἰδὼν τὸν νόμον
φ πόρρω ἐν αὐτοῖς· ὃ
τὸς ἀπὸ κλήρου
μου· δ ὃν τε ἀποκτῇ
μοῦ μὴ αὐτὸν· καὶ κ
τὰ ἔχω μὴ τὴν ἐμ
ρρομένα αὐτοῦ· ὡ
λαμὸν τοῦ αὐτὸν ὀξέ
βαλον ὀξοῦ τοῦ ἀμ
πελῶνος καὶ ἀπε
κτείναν· ὅταν οὖν ἐ
θνὸς κύριος τοῦ ἀμ
πελῶνος· τί ποιή
σει τοῖς γεωργοῖς ἐ
κείνοις· λέγουσιν

αὐτῶ· καὶ οἱ καὶ
ἀπολέσῃ αὐτοὺς· ὡ
τὸν ἀμπελῶνα
ἐκδώσῃ ἄλλοις
γεωργοῖς· οἵτινες
ἀποδώσουσιν αὐτῷ
τοὺς καρπὸς ἐν τοῖς
καιροῖς αὐτῶν· λέ
γει αὐτοῖς οἷς· οὐδέ
ποτε ἀνέγνωτε
ἐν ταῖς γραφαῖς· λί
θον ὃν ἀπεδοκίμασα
ν οἱ οἰκοδομοῦν
τες οὗτος ἐγενήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας·
παρὰ κυρίου ἐγένετο αὐ
τη καὶ ἔστι θαυμαστὴ
ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν·
διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν·
ὅτι ἀφαιρεθήσεται ἀφ' ὑμῶν
καὶ δοθήσεται ἔθνει
ποιοῦντι τοὺς καρ

ἀφ
τε
τε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ
ἐλεγχου· ἐν τῷ
αὐτῷ ἐνδεικτίου·

ἡ ἐπ ὡρ καλοῦ μυρίωνος τοῦ γάμου:

ποιησαντες. καὶ ὅπε
σαν τοὺς κεκλημένους
φησὶν τὸν λίθον τοῦ
τον σταθλασθήσεται·
ἐφ ὃν δ' ἂν πεσῇ λικ
μήσει αὐτόν· καὶ ἀκό
σαντες οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ φαρισαῖοι τὰς
παραβολὰς αὐτοῦ,
ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐ
τῶν λέγει· καὶ ζητοῦν
τες αὐτὸν κρατῆσαι ἐφο
βήθησαν τοὺς ὄχλους·
ἐπεὶ ὡς προφήτην
αὐτὸν εἶχον· καὶ ἀπο
κριθεὶς πάλιν
εἶπεν αὐτοῖς ἐν παρα
βολαῖς λέγων· πε

ι ϹΚ

ϵ ϹΚϛ (ϡ) μοιώθη ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βα
σιλεῖ· ὅστις ἐποίησε γάμους
τῷ υἱῷ αὐτοῦ·
καὶ ἀπέστειλε τοὺς
δούλους αὐτοῦ καλέ

κ̄ λ εἰ π ὁ κ̄ ϛ̄
πλ βασιλ τῶν ̄ τ̄

σαι τοὺς κεκλημένους
γάμους, καὶ οὐ
κ ἤθελον ἐλθεῖν· πάλιν
ἀπέστειλεν ἄλλους δού
λους λέγων· εἴπατε
τοῖς κεκλημένοις· ἰ
δοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοί
μασα· οἱ ταῦροί μου
καὶ τὰ σιτιστά, τεθυ
μένα· καὶ πάντα
ἕτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς
γάμους· οἱ δὲ ἀμελή
σαντες, ἀπῆλθον· ὁ
μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγ
ρόν· ὁ δὲ εἰς ἐμπορίαν
αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ λαβό
ντες τοὺς δούλους
αὐτοῦ, ὕβρισαν καὶ ἀπε
κτειναν· καὶ ἀκού
σας ὁ βασιλεὺς ὠργίσθη· καὶ πέμψας
τὰ στρατεύματα αὐ
τοῦ ἀπώλεσε τοὺς

φομφὰς ἐκείμοισ. ὡς
τὴν πόλιν αὐτῶν ἐμὲ
τωρησε· τότε λάφ τὴ
δούλοις αὐτοῦ· ὁ μὲν
γάμος ἕτοιμος ἀτίμ·
οἱ δὲ κεκλημένοι οὐ
κ γαμῆξιοι· πορεύε
σθε οὖν ἐπὶ τὰς ἐξο
δους τῶν ὁδῶν· ὡς
ὅσους ἂν εὕρητε, καλέ
σατε εἰς τοὺς γάμους.
καὶ ἐξελθόντες οἱ δ
λοι ἐκείνοι εἰς τὰς ὁ
δοὺς, συνήγαγον πάν
τας ὅσους ἄρον πονη
ρούς τε καὶ ἀγαθούς.
κθ καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος
ἀνακείμενῶν· φοβ
θεὶς δὲ ὀνασὶ λαὸν θεῶ
σασθαι τοὺς ἀρακε
μένους· εἶδε δὲ κεῖ ἀν
θρωπον οὐκ ἐνδεδυ
μένον ἐνδυμα γάμ.

καὶ λέγει αὐτῷ· ἑταῖρε·
πῶς εἰσῆλθες ὧδε,
μὴ ἔχων ἐνδυμα γάμ.
ὁ δὲ ἐφιμώθη· τότε εἶ
πεν τοῖς διακόνοις· δήσαντες αὐ
τοῦ χεῖρας καὶ πόδας,
ἄρατε αὐτὸν καὶ ἐκβά
λετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξω
τερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθ
μὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
ὀδόντων· πολλοὶ γὰρ εἰσὶ
κλητοὶ· ὀλίγοι δὲ εἰς λε
κτοί· ἀρχὴ τότε τοῦ πρὸς θεῶ

CKΓ B
CΓ IΓ
τῶν κ εἰ ὑ γαμῶ
ἐχ οἱ φαρισαῖοι
ιγ τὸν ἰ:

τῶν φαρισαίων γαμῶ
λίον ἐλαμβάνον τὸ πῶς σ
αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν
λόγῳ· καὶ ἀποστέλλ
σιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς
αὐτῶν μετὰ τῶν ἡρῳ
διανῶν λέγοντας· διδ
δάσκαλε· οἴδαμεν ὅτι
ἀληθὴς εἶ· καὶ τὴν ὁδὸν

μβ πὲ τῶν σαδδουκαίων:

τῇ δ τῇ ἡ ἕδομαι τῶν ἐν ἀγ:

τοῦ θῦ ἐν ἀληθείᾳ
διδάσκεις. καὶ οὐ μέ
λεισοι περὶ οὐδενός.
οὐ γὰρ κλέπεις εἰς πρό
σοο πονάνων· εἰ πὲ
οὖν ἡμῖν· τί σοι δοκεῖ·
ἔξεστι δοῦναι κῆν σῶ
καίσαρι ἢ οὔ· γνοὺς
δὲ οἱ σ τὴν πονηρί
ἀν ὧν εἶπε· τί με πει
ράζετε ὑπόκριταί·
ὑποδείξατέ μοι τὸ
νόμισμα τοῦ κήνσου·
οἱ δὲ προσήνεγκαν ἀν
τοῦ δηνάριον· καὶ λέγει
αὐτοῖς· τίνος ἡ εἰκὼν
αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή·
λέγοισιν αὐτοῦ· καίσα
ρος· τότε λέγει αὐτοῖς·
ἀπόδοτε οὖν τὰ καί
σαρος καίσαρι· καὶ τὰ
τοῦ θῦ τοῦ θῦ· καὶ ἀ
κούσαντες ἐθαύμα

σαν· καὶ ἀφέντες ἀν
τὸν ἀπῆλθον· ἐν ἐ
κείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλ
θον αὐτοῦ σαδδουκαῖοι
οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀ
ναστασίν· καὶ ἐπηρώ
τησαν αὐτὸν λέγοντες·
διδάσκαλε μοῦσῆς
εἶπεν ἐάν τις ἀποθά
νῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἡ
γαμμρεύσει ὁ ἀδελφὸ
αὐτοῦ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ· καὶ ἀναστήσει
σπέρμα τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ· ἦσαν δὲ παρ' ἡ
μῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ
ὁ πρῶτος γαμήσας
ἐτελεύτησε· καὶ μὴ
ἔχων σπέρμα, ἀφῆ
κεν τὴν γυναῖκα αὐ
τοῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ·
ὁμοίως καὶ ὁ δεύτε
ρος καὶ ὁ τρίτος, ἕως

τοῦμὲ πολ· ὑ ἀφερμὸ λὰ λοῦμ τοῦμ· Καὶ ἀκό
πτοῦμ ἀποθανὲ Καὶ ἡ γῶ· σαμ τὲς οἱ ὄχλοι, δξ
φ τὴ οὖν ἁμαρτάσῃ τὶ μος τοῦ κὲ σομ τὸ ἐὰν τὴ
τῶμὲ πὰ ἁμαρτῶν· διδαχὴ αὐτοῦ·
παμ τὸ τὰ ρὰ χομ ἀν ὁ δὲ φαρισαῖος ἀκούσ CKΘ S
τὼ· ἀποκριθὲς δὲ τὲς ὅτι ἐφίμωσε
ὁ ἰσ, φ τὸ μὰ ὐ τοῖς· τοὺς σαδδουκαίους,
τὸ μὰ φὰ σθὲ μὴ φὸ συνήχθησαν ἐπὶ τὸ
τὸ τὰ ὸ τὰ ρὰ ς· μὴ αὐτό· Καὶ ἐπηρώτη
δὲ τὼ δυὼ ἀμὶ μ τοῦ σε μφὸς ὁ ἐξ αὐτῶν νομικὸς πειράζων
θῦ· ἐμ τὰρ τὴ ἁμαρτί αὐτὸν λέγων· δι
σφοῦ τὸ τὰ μὸ ὶ ὶ μ ὸ· δάσκαλε ποία ἐν τὴ
τὲ ἐκ γαμὶ ζομ τὰ· ἀλ λὰ μεγάλη ἐντολὴ τῶν νόμων·
λὰ ὶς ἄγ γε λοὶ τοῦ θῦ λὴ μετὰ λὴ ἐν τῶν νόμῳ·
γὼ ὀὺ ὼ ὼ φὶ σὶ· περὶ δὲ ὁ δὲ ἰσ ἐφὴ αὐτῶ· ἀ
τὴς ἁμ αρτάσ σω σὼ μ γαπήσεις κ̄ν τὸν θ̄ν σ̄
μὲ μὶ ρῶμ· οὐ κ ἁμὲ γμω ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου·
τὸ τὸ ρὴ θὲν μὴ μὺ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου·
τὸ τὸ τοῦ θῦ λὰ γόμ τος· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοί
ὁ γὼ φὶ ὸ θὲ ἀμ ρ ἀμ· σου· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ
καὶ ὁ θὲ ἰσ ὰ ὰ κ· ὃ ὸ ἰσχύϊ σου· αὕτη ἐστὶν πρ
θὲ ἰ ἀ κ ὼ ὺ· ὀὺ κ ἐ ὶ τὴ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντο
ὁ θὲ σ̄· θὲ σ̄ μὲ μὶ ρῶμ· ἀλ λὴ· δευτέρα δὲ ὁμοί

μδ π τῆς τοῦ χυ ἐπιφανείας: με π τ τὰ λαξευσὰν τ γραμμὰ
σφαρισαίων:

αὐτὴν ἀγανακτήσας τῷ
πατρὶ σου ὡς δὴ
τὸν ἐν τούτοις τῷ
δυσὶν μόνοις τὸλ ὅλος
ὁμόσας καὶ οἱ προφῆ
ται κρέμανται· σὺ
ΣΚΕ μὴ τὸν μόνον δὲ τῶν φα
ρισαίων ἐπίκρινον τὴν
σὲ αὐτὸν δὲ οἷς λέγω·
τί ὑμῶν δοκεῖ περὶ
τοῦ χυ· τίνος υἱός ἐ
στι· λέγουσιν αὐτῷ·
τοῦ δαυίδ· λέγει αὐτοῖς·
πῶς οὖν δαυὶδ ἐν πνι
κὶ αὐτὸν καλεῖ· λέγ.
ε εἰ πῶς ὁ κς τῷ κῷ μ
ε καθου ἐκ δεξιῶν μου.
ε ἕως ἂν θῶ τοὺς ὑ
ε χθρούς σου ὑπο πό
ε διον τῶν ποδῶν σ.
εἰ οὖν δαυὶδ καλεῖ αὐ
τὸν κν πῶς υἱὸς αὐ
Β ΣΚΣ τοῦ ἐστι· καὶ οὐδεὶς ἐ

δύνατο ἀποκριθῆναι
αὐτῷ λόγον· οὐδὲ τ
ολμήσας τις ἀπ' ἐκείνης
τῆς ἡμέρας ἐπερω
τῆσαι αὐτὸν οὐκέτι·
ΙΣΚΖ τότε λαλεῖ τοῖς ὄχλοις
καὶ τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ· λέγων·
ἐπὶ τῆς μωσέως κα
θέδρας ἐκάθισαν οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ φα
ρισαῖοι· πάντα οὖν
ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑ
μῖν τηρεῖν τηρεῖτε καὶ
ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ
ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖ
τε· λέγουσι γὰρ καὶ οὐ
ΣΚΗ ποιοῦσι· δεσμεύουσι
γὰρ φορτία βαρέα
καὶ δυσβάστακτα· καὶ
ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς
ὤμους τῶν ἀνθρώπων· αὐ
τοὶ δὲ τῷ δακτύλῳ αὐτῶν

ὀυθέλουσι κινῆσαι αὐ
ΣΚΘ Τά· πάντα δὲ τὰ ἐρ
Β γα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸ
τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀν
θρώποις· πλατύνου
σι δὲ τὰ φυλακτήρια
αὐτῶν· καὶ μεγαλύ
νουσι τὰ κράσπεδα
τῶν ἱματίων αὐτῶν·
φιλοῦσι δὲ τὴν πρω
τοκλισίαν ἐν τοῖς
δείπνοις· καὶ τὰς
πρωτοκαθεδρίας ἐν
ταῖς συναγωγαῖς·
καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς
ἐν ταῖς ἀγοραῖς· καὶ
καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν
ἀνῶν ῥαμμί· ῥαμμί·
ΣΛ ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε
Ι ῥαββί· εἷς γάρ ἐστιν ὑ
μῶν ὁ διδάσκαλος·
ὁ χσ· πάντες δὲ ὑ
μεῖς· ἀδελφοί ἐστε·
καὶ πρῶ μὴ καλέσητ

ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς
γάρ ἐστιν ὁ πηρ ὑμῶν ὁ
ἐν τοῖς οὐ νοῖς· μὴ δὲ
κληθῆτε καθηγηταί·
εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστιν ὁ κα
θηγητὴς· ὁ χσ· ὁ δὲ μεί
ζων ὑμῶν ἔστω ὑμῶν
διάκονος· ὅς τις δὲ ὑ ΣΛΘ Ε
ψώσει ἑαυτὸν ταπει
νωθήσεται· καὶ ὅς τ
ταπεινώσει ἑαυ
Τὸν ὑψωθήσεται· τῆς ἐ τ ἡ ἐ δ ὑ ἐ ἐ π ὁ κ ε ι
Οὐαὶ δὲ ὑμῖν γραμμα ΣΛΒ Ι
τεῖς καὶ φαρισαῖοι
ὑποκριταί· ὅτι κα
τεσθίετε τὰς οἰκίας
τῶν χειρῶν· καὶ προ
φάσει μακρὰ προ
σευχόμενοι· διὰ τοῦ
τολήψεσθε περισ
σότερον κρίμα· οὐαὶ ΣΛΓ Ε
ὑμῖν γραμματεῖς καὶ
φαρισαῖοι ὑποκρι
ταί· ὅτι κλείετε τὴν

βασιλείαν τοῦ ὀνου
ρανῶν ἔμπροσθεν
τῶν ἀνῶν· ὑμεῖς γὰρ
οὐκ εἰσέρχεσθε· οὐ
δὲ τοὺς εἰσερχο
μένους ἀφίετε εἰσέρ
θειν· οὐαὶ ὑμῖν γραμ
ματεῖς καὶ φαρισαῖοι
ὑποκρῖται· ὅτι
περιάγετε τὴν θά
λασσαν καὶ τὴν ξη
ρὰν ποιῆσαι ἕνα
προσήλυτον· καὶ
ὅταν γένηται, ποιεῖ
τε αὐτὸν υἱὸν γεέννης
δῖ πλότερον ὑμῶν·
οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ
τυφλοὶ· οἱ λέγοντες
ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν ὦ
ναῷ οὐδὲν ἐστῖν·
ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ
χρυσῷ τοῦ ναοῦ ὀ
φείλει· μωροὶ καὶ
τυφλοὶ τίς γὰρ μεί

ζων ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς
ὁ ἁγιάζων τὸν
χρυσόν· καὶ ὃς ἂν
ὀμόσῃ ἐν ὦ θυ
σιαστηρίῳ οὐδὲν
ἐστῖν· ὃς δ' ἂν ὀμό
σῃ ἐν ὦ δώρῳ τῷ
ἐπάνω τοῦ θυσια
στηρίου, ὀφείλει·
μωροὶ καὶ τυφλοὶ
τί γὰρ μεῖζον· τὸ
δῶρον ἢ τὸ θυσια
στήριον τὸ ἁγιάζ
τὸ δῶρον· ὁ οὖν
ὀμόσας ἐν ὦ θυ
σιαστηρίῳ, ὀμνύει
ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶ
σι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ·
ὁ ὀμόσας ἐν τῷ
ναῷ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ
ὁ ἐν ὦ κατοικήσαντ
αὐτόν· καὶ ὁ ὀμό
σας ἐν ὦ οὐ ὦ,
ὀμνύει ἐν ὦ θρό

τη π τ η ζ δ ει π ο κ σ

μω τοῦ θῦ καὶ ἐν τῷ μω
θη μῦ γνω. ὦ λάμω αὐ
τοῦ τε ἀρ ὁ ὐ αὶ ὑμῖν γραμ
ματεῖς καὶ φαρῖσαῖοι
ὑποκρῖταί· ὅτῖ
ἀποδεκατοῦτε τὸ
ἡδῦοσμον· καὶ τὸ ἄνη
θον· καὶ τὸ κύμῖνον·
καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύ
τῆς νόμου· τὴν κρῖσῖν·
καὶ τὸ ἔλεον· καὶ τὴν
πῖστῖν· ταῦτα ἔδει
ποιῆσαι κἀκεῖνα
μὴ ἀφιέναι· ὁδηγοὶ τυ
φλοὶ· οἱ δῖῦ ῦῖζοντες
τὸν κώνωπα· τὴν
δὲ κάμηλον καταπί
νοντες· οὐ αὶ ὑμῖν γραμ
ματεῖς καὶ φαρῖσαῖοι
ὑποκρῖταί· ὅτῖ κα
θαρῖζετε τὸ ἔξωθεν
τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς
παροψῖδος· ἔσωθεν
δὲ γέμουσῖν ἐξ ἁρπα

γῆς καὶ ἀδικῖ· φαρῖ
σαῖε τυφλὲ· καθάρῖ
σον πρῶτον τὸ ἐν
τὸς τοῦ ποτηρῖου ἵνα
τῆς παροψῖδος,
ἵνα γένηται καὶ τὸ
ἐκτὸς αὐτῶν καθα
ρόν· οὐ αὶ ὑμῖν γραμ
ματεῖς καὶ φαρῖσαῖοι
ὑποκρῖταί· ὅτῖ πα
ρομοιάζετε τάφοῖς
κεκονῖαμένοῖς· οἱ
τῖνες ἔξωθεν μὲν
φαίνονται ὡραῖοῖ·
ἔσωθεν δὲ γέμουσῖν
ὀστέων νεκρῶν καὶ
πάσης ἀκαθαρσῖάς·
οὕτω καὶ ὑμεῖς· ἔξω
θεν μὲν φαίνεσθε
τοῖς ἀνθρώποῖς δῖκαῖοῖ·
ἔσωθεν δὲ μεστοῖ ἐ
στε ὑποκρῖσεως
καὶ ἀνομῖας.
ὁ ὐ αὶ ὑμῖν γραμματεῖς

σε ε τ ἀρ ζαλ
ει π ο κ ε ι τὸ αὐ
λε τε ς τῶ β τ θ

καὶ φαρισαῖοι ὑπο
κριταί· ὅτι οἰκοδομεῖ
τε τοὺς τάφους τῶν
προφητῶν· καὶ κο
σμεῖτε τὰ μνημεῖα
τῶν δικαίων· καὶ λέ
γετε· εἰ ἦμεν ἐν ταῖς
ἡμέραις τῶν πρῶν
ἡμῶν, οὐκ ἂν ἦμεν
κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν
τῷ αἱματι τῶν προ
φητῶν· ὡς τε μαρ
τυρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅτι
υἱοὶ εἰσὶ τῶν φονεύ
σαντων τοὺς προφή
ι ϲλθ τας· καὶ ὑμεῖς πλη
ρώσατε τὸ μέτρον
τῶν πρῶν ὑμῶν·
ὄφεις γεννήματα ἐκ
χιδνῶν· πῶς φύ
γητε ἀπὸ τῆς μελ
λούσης κρίσεως τῆς
ε ϲμ γεέννης· διὰ τοῦτο,
ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω,

πρὸς ὑμᾶς προφή
τας· καὶ σοφοὺς καὶ
γραμματεῖς· καὶ ἐξ
αὐτῶν ἀποκτενεῖ
τε καὶ στρώσετε· καὶ
ἐξ αὐτῶν μαστιγώσε
τε ἐν ταῖς συναγω
γαῖς ὑμῶν· καὶ διώ
ξετε ἀπὸ πόλεως εἰς
πόλιν· ὅπως ἔλθη
ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα
δίκαιον ἐκχυνόμε
νον ἐπὶ τῆς γῆς· ἀπὸ
τοῦ αἵματος ἄμελ τοῦ
δικαίου ἕως τοῦ αἵμα
τος Ζαχαρίου υἱοῦ Βα
ραχίου· ὃν ἐφονεύσα
τε μεταξὺ τοῦ ναοῦ
καὶ τοῦ θυσιαστηρίου·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
ἥξει πάντα ταῦτα
ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύ
ϲμα την· ἰλὴμ ἰλὴμ καὶ
ε ποκτένουσα τοὺς

περιφήτων. καὶ λί
θους λοιπὸν τοὺς ἀ
τοὺς ἀλλεμβόμους πρὸ
ς αὐτῶν· πόσα κίς
ἠθέλησαν ἐπὶ σωλ
γαλεῖμ τὰ τῆς μάσου.
ὁ μὲν πρὸς τὸν μὴ σωσαι
γειὸ ρμὶ σταὶ μοσσία.
ἐαυτῆς ὑπὸ τὰ
πτέρυγας· καὶ οὐκ ἠ
θελήσατε· ἰδοὺ ἀφίε
ται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν
ἔρημος· λέγω γὰρ ὑ
μῖν· οὐ μὴ με ἴδητε
ἀπ' ἄρτι· ἕως ἂν εἴ
πητε· εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνό
ματι κυ· πε καὶ ἐξε
λ ὠν ὁ ἰς ἐπορεύετο ἀ
πὸ τοῦ ἱεροῦ· καὶ
β προσῆλθον αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἐ
πιδεῖξαι αὐτῷ τὰς
οἰκοδομὰς τοῦ ἱερ·

ὅδε ἰσ εἰ τῶν ἀν
θρώπων.
ἐλέγετε πάντα
ταῦτα. ἀμὴν λέγω ὑ
μῖν. οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε
λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ
καταλυθήσεται· καὶ ἡ
μέρας δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ
ὄρους τῶν ἐλαιῶν· προ
σῆλθον αὐτῷ οἱ μαθη
ταὶ κατ' ἰδίαν λέγον
τες· ἐπὸ ὑμῖν πότε ἔσ
ται ταῦτα· καὶ τί τὸ σὴ
μεῖον τῆς σῆς παρου
σίας καὶ τῆς συντελεί
ας τοῦ αἰῶνος· καὶ ἀπο
κριθεὶς ὁ ἰς εἶπεν αὐτοῖς·
βλέπετε μή τις
ὑμᾶς πλανήσῃ· πολ
λοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου λέγοντες·
ἐγώ εἰμι ὁ χς· καὶ πολ
λοὺς πλανήσουσι·
μελλήσετε δὲ ἀκούειν
πολέμους καὶ ἀκο

ε ῡ β
ε ῡ τῶν ἐν τῷ κ
καὶ ἐν τῷ ὁ
τῷ αὐτῷ κ ἐν τῷ β.

ἀρχ ἡ τ ϛ τ θ ϛ δ μα ϛ π ο κ ο υπ

πολέμων· ὁρᾶτε
μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ
πάντα γενέσθαι· ἀλ
λ' οὔπω ἐπὶ τὸ τέλος·
ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος
ἐπὶ ἔθνος· καὶ κασιλεῖ
ἐπὶ κασιλείαν· καὶ ἔ
σονται λιμοὶ καὶ λοι
μοὶ· καὶ σεισμοὶ κα
τὰ τόποις· πάντα
δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδί
ν ρ ν ω ν· τότε παραδώ
σουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν·
καὶ ἀποκτενοῦσιν
ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθε μι
σούμενοι ὑπὸ πάντ
διὰ τὸ ὄνομάμου·
ι κ μ ε καὶ τότε σκανδαλι
σθήσονται πολλοί·
καὶ μισήσουσιν ἀλλ
λοις· καὶ πολλοὶ ψευ
δοπροφῆται ἐγερ
θήσονται· καὶ πλα
νήσουσι πολλούς· καὶ

διὰ τὸ πληθυνθῆναι
τὴν ἀνομίαν, ψυγή
σεται ἡ ἀγάπη τῶν
πολλῶν· ἀρχ ὁ δὲ ὑπο
μείνας εἰς τέλος, οὗτος
σωθήσεται· καὶ τε τὸ ε
κηρυχθήσεται τοῦτο
τὸ εὐαγγέλιον τῆς κα
σιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰ
κουμένῃ εἰς μαρτύ
ριον πᾶσι τοῖς ἔθνε
σι· καὶ τότε ἥξει τὸ τέ
λος· ὅταν οὖν ἴδη
τε τὸ βδέλυγμα τῆς
ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲ
διὰ δανιὴλ τοῦ προ
φήτου ἐστὸς ἐν τόπῳ
ἁγίῳ· ὁ ἀναγινώσκ
νοεῖτο· τότε οἱ ἐν τῇ
ἰουδαίᾳ φευγέτω
σαν ἐπὶ τὰ ὄρη· καὶ
ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος
μὴ καταβαινέτω ἀ
ραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας

αὐτοῦ· καὶ ὁ ἐν τῷ
ἀγρῷ· μὴ ὀπισθρεψάτω
τω ὁ τοιοῦτος ἀραιτὰ
ἱμάτια αὐτοῦ· οὐ καὶ
δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις
καὶ ταῖς θηλαζούσαις
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡ
μέραις· προσεύχε
σθε δὲ ἵνα μὴ γένηται
ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶ
νος· μὴ δὲ σαββάτῳ·
ἔσται γὰρ τότε θλῖψις
μεγάλη· οἵα οὐ γέγο
νεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου
ἕως τοῦ νῦν· οὐδὲ μὴ
γένηται· καὶ εἰ μὴ ἐ
κολοβώθησαν αἱ ἡμέραι
ἐκείναι, οὐκ ἂν ἐσώθη
πᾶσα σάρξ· διὰ δὲ
τοὺς ἐκλεκτοὺς κο
λοβωθήσονται αἱ ἡμέ
ραι ἐκεῖναι· τότε ἐάν
τις ὑμῖν εἴπῃ· ἰδοὺ ὧ
δε ὁ χρ̄ς· ἢ ὧδε, μὴ πι

στεύσητε· ἐγερθήσον
ται γὰρ ψευδόχριστοι
καὶ ψευδοπροφῆται·
καὶ δώσουσιν σημεῖα
μεγάλα καὶ τέρα
τα, ὥστε πλανῆσαι
εἰ δυνατὸν καὶ τοὺς
ἐκλεκτούς· ἰδοὺ προ
εἴρηκα ὑμῖν· ἐὰν οὖν
ποσὶν ὑμῖν ἰδοὺ ἐν
τῇ ἐρήμῳ ἐστί· μὴ ἐξέλ
θητε· ἰδοὺ ἐν τοῖς τα
μείοις· μὴ πιστεύσητε·
ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ
ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνα
τολῶν καὶ φαίνεται
ἕως δυσμῶν, οὕτως
ἔσται ἡ παρουσία τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρ̄ου· ὅπου
γὰρ ἐὰν ἦ τὸ πτῶμα,
ἐκεῖ συναχθήσονται
οἱ ἀετοί· εὐθέως δὲ
μετὰ τὴν θλῖψιν τῶν
ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος

σκοτισθήσεται· ὡς
ἡ σελήνη οὐδὸ σῦ τὸ
φέγγος αὐτῆς· ὡς ὁ ἥ
λιος ἐσκοτίσθη ἐ
πὶ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ αἱ
δυνάμεις τῶν οὐρα
νῶν σαλευθήσονται· ὡς
τότε φανήσεται τὸ σημ
εῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀν
θρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ·
καὶ τότε κόψονται
πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς
Β CΨθ γῆς· καὶ ὄψονται τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχό
μενον ἐπὶ τῶν νεφῶν
μετὰ δυνάμεως
καὶ δόξης πολλῆς·
καὶ ἀποστελεῖ τοὺς
ἀγγέλους αὐτοῦ με
τὰ σάλπιγγος φω
νῆς μεγάλης· ὡς ἐπι
συνάξουσι τοὺς ἐκ
λεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶ

τεσσάρων ἀνέμων·
ἀπ' ἄκρου οὐρανῶν ἕως
ἄκρων αὐτῶν·
ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς
μάθετε τὴν παραβο
λήν· ὅταν ἤδη ὁ
κλάδος αὐτῆς ἁπα
λὸς· καὶ τὰ φύλλα
ἐκφύῃ, γινώσκετε
ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος· οὕτω
καὶ ὑμεῖς· ὅταν ἴδητε
ταῦτα πάντα, γι
νώσκετε ὅτι ἐγγύς
ἐστι θύραις· ἀμὴν
Λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ παρέ
CΔ ιε θνῆ γενεὰ αὕτη, ἕως
ἀπὸ κ
ἀν πάντα ταῦτα
γένηται· ὁ οὐρανὸς καὶ
ἡ γῆ παρελεύσονται·
οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ
παρελθωσι· περὶ
SCΓ Δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης
ἀπ' ἀρχ καὶ ὥρας, οὐδεὶς οἶδε·
οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν η

ὁ υἱὸς μου ἐξ ἐμοῦ πρω-
τότοκος μου εἶ σύ· ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Ψαλμὸς β'.
Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ μελετῶσι κενά;
παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.
Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.
Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτοὺς καὶ ὁ Κύριος μυκτηριεῖ αὐτούς.
Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν θυμῷ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ συγχεῖ αὐτούς.
Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιὼν τὸ ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ κηρύσσων τὴν ἐντολήν Κυρίου.
Κύριος εἶπεν πρός με· υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.
Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσιν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.
Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ καὶ ὡς σκεῦος κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.
Καὶ νῦν βασιλεῖς συνίετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.
Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ μετὰ φόβου καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ μετὰ τρόμου.
Δεξάσθε παιδείαν, ἵνα μὴ ὀργισθῇ Κύριος καὶ ἀπολεσθῆτε ἐξ ὁδοῦ δικαίας.
Ὅταν ἐξαφθῇ ἐν τάχει ὀργὴ αὐτοῦ.
Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀλληλουϊάρια.

σε ποιῶν τα οὕτω. ὁ δόμτων· τὸ τε ὅμοιον
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅ θ' ἡνίκα σε ταῖς ἡμέραις πλάσαντι
τοῖς ὑπαρ χουσιν αὐτοῖς κατα ὀνῶν δέκα παρθέ
κρίσιν αὐτοῦ· σαμ νοις· αἵτινες λαμβά
ε σε ταὶ ἀπὸ κακοδοξοῦ σαι τὰς λαμπάδας
λοσ ἐκ καθ μοσ ἐν τῇ αὐτῶν· ὀξὺ ἐλθόντας
καρδίᾳ αὐτοῦ· χρ αὐτῷ πάντες οἱ μετὰ τοῦ νυμ
μὶ ζεὶ ὁ κύριος ὁ σου φίου· πέντε δὲ ἦσαν
ἐλθεῖν· καὶ ἄρξη αὐτῶν φρόνιμοι.
ται τὸ εἰ μὴ τοῖς σω καὶ πέντε μωραί· αἵτινες μωραὶ λα
δούλοις· ἀθετῶ τὸ μοῦσαι τὰς λαμπά
Καὶ τὴν φυλὴν μετὰ τῆ δας αὐτῶν· οὐκ ἔλα
μεθυόντων· ἥξει ὁ βον μεθ' ἑαυτῶν ἐ
κύριος τοῦ δούλου λαιον· αἱ δὲ φρόνι
Σκεῦ ὃν ἡμέρᾳ οὐ μοι· ἔλαιον μὲ λαιόν
ὃ προσδοκᾷ· ὃ ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐ
ὥρᾳ οὐ γινώσκει· τῶν μετὰ τῶν λαμ
καὶ διχοτομήσει αὐ πάδων αὐτῶν· χρο
τὸν· καὶ τὸ μέρος μίζοντος δὲ τοῦ νυμ
αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑ φίου· ἐν ᾧ τάξῃ αὐ
ποκριτῶν θήσει· σαι καὶ ἐκάθισαν·
ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸ μόνος δὲ ἐν ὑπνῷ τῶν
Καὶ ὁ μρυγμὸς τῶν γενόμενον· ἰδοὺ ὁ νυμ

φίος ἐρχῆται· ὀξέρ
χεσθε ἐς ἀπάν
τησιν αὐτοῦ· τότε
ἠγέρθησαν πᾶσαι
αἱ παρθένοι ἐκεῖ
ναι· καὶ ἐκόσμησε
τὰς λαμπάδας
αὐτῶν· αἱ δὲ μωραὶ
ταῖς φρονίμοις
εἶπον· δότε ἡμῖν
ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν.
ὅτι αἱ λαμπάδες
ἡμῶν σκέννυνται.
ἀπεκρίθησαν δὲ
αἱ φρόνιμοι λέγου
σαι· μήποτε οὐκ ἀρ
κέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν·
πορεύεσθε δὲ μᾶλ
λον πρὸς τοὺς πω
λοῦντας καὶ ἀγορά
σατε ἑαυταῖς. ἀπερ
χομένων δὲ αὐτῶν
ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ
νυμφίος. καὶ αἱ ἑτοί

μοι εἰσῆλθον με
τ' αὐτοῦ εἰς τοὺς
γάμους. καὶ ἐκλεί
σθη ἡ θύρα· ὕστε
ρον δὲ ἔρχονται καὶ
αἱ λοιπαὶ παρ
θένοι λέγουσαι·
κε κε· ἀνοιξον ἡ
μῖν· ὁ δὲ ἀποκρι
θεὶς εἶπεν· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· οὐκ οἶ
δα ὑμᾶς· γρηγορεῖ
τε οὖν ὅτι οὐκ οἴ
δατε τὴν ἡμέρα
οὐδὲ τὴν ὥραν
ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνοῦ
ἔρχεται· ὥς περ
ἀρ ἀνος ἀποδημῶν
ἐκάλεσε τοὺς ἰδίυ
δούλους. καὶ πα
ρέδωκεν αὐτοῖς
τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ· καὶ ὧ μὲν
ἔδωκε πέντε

ιν ις ἀπὸ κε τὴ
πεῶ ταυ ἀνος τ:

ϲξθ β

ϲο ε

τάλαντα· ὧδὲ
δύο· ὧδὲ ἐν· ἑκάστω
κατὰ τὴν ἰδίαν δύνα
μιν. καὶ ἀπεδήμη
σεν ἀθέως· πορευ
θεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε
τάλαντα λαμὼν.
ἐργάσατο ἐν αὐτοῖς
καὶ ἐποίησεν ἄλλα
πέντε τάλαντα· ὡ
σάντως καὶ ὁ τὰ δύο·
ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς.
ἄλλα δύο· ὁ δὲ τὸ ἓν
λαμὼν. ἀπελθὼν
ὤρυξεν ἐν τῇ γῇ καὶ ἀ
πέκρυψε τὸ ἀργύρι
τοῦ κυρίου αὐτοῦ· με
τὰ δὲ χρόνον πολὺν.
ἔρχεται ὁ κύριος τῶν
δούλων ἐκείνων. ὡ
συναίρει μετ' αὐτῶν
λόγον· καὶ προσελθὼ
ὁ τὰ πέντε τάλαν
τα λαμὼν προσήνεγ

κεν ἄλλα πέντε τάλαν
τα λέγων· κε. πέντε
τάλαντά μοι παρέ
δωκας· ἴδε ἄλλα πέντ
τάλαντα ἐκέρδησα
ἐπ' αὐτοῖς· ἔφη δὲ
αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ.
εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ
πιστὲ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς
πιστὸς. ἐπὶ πολλῶν
σε καταστήσω· εἴσελ
θε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ
κυρίου σου· προσελθὼ
δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τά
λαντα λαμὼν. εἶπε.
κε. δύο τάλαντά μοι
παρέδωκας· ἴδε ἄλλα
δύο τάλαντα ἐκέρ
δησα ἐπ' αὐτοῖς· ἔφη
αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ.
εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πι
στέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸ.
ἐπὶ πολλῶν σε κατα
στήσω· εἴσελθε εἰς τὴν

ξ̄ π(ερὶ) τ(ῆς) ἐλάσε(ως) τοῦ χ(ριστο)ῦ:

χαρὰν τοῦ κυρίου σου.
προσελθὼν δὲ καὶ
ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰ-
ληφὼς, εἶπε· ἔγνων
ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος·
θερίζων ὅπου οὐ-
κ ἔσπειρας· καὶ συνά-
γων ὅθεν οὐ διεσκόρ-
πισας· καὶ φοβηθεὶς
ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ
τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ·
ἴδε ἔχεις τὸ σόν· ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ κύριος
αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ·
πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀ-
κνηρέ· ᾔδεις ὅτι θερί-
ζω ὅπου οὐκ ἔσπειρ-
α· καὶ συνάγω ὅθεν
οὐ διεσκόρπισα, ἔ-
δει οὖν σε βαλεῖν τὸ
ἀργύριόν μου τοῖς τρα-
πεζίταις· καὶ ἐλθὼν
ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν
τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ· ἄ-

ρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ
τὸ τάλαντον· καὶ δότε
τῷ ἔχοντι τὰ δέκα
τάλαντα· τῷ γὰρ ἔχο-
ντι παντὶ δοθήσεται καὶ
περισσευθήσεται· ἀπὸ
δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος· καὶ
ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐ-
ταῦτα λέγων ἐφώνει ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω:
τοῦ· καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦ- σοβ ε
λον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκό-
τος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ
ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ
βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· τέλ(ος) τ(ῆς) ϛ κ(υριακῆ)ς
ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ σογ ι
ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ· κ(υριακ)ῇ τ(ῆς) ἀπόκρεω· εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς ὅταν:
καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι
μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει
ἐπὶ θρόνου δόξης αὐ-
τοῦ· καὶ συναχθήσονται
ἔμπροσθεν αὐτοῦ πά-
ντα τὰ ἔθνη· καὶ ἀφο-
ριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλ(ων)·
ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφο-
ρίζει τὰ πρόβατα

αὐτοῦ τὸν ὁρίφων·
καὶ φησὶ τὰ μὲν πρό-
βατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ·
τὰ δὲ ἐρίφια ἐν ἀρι-
στερῷ· τότε βασιλεὺς
σὺν τοῖς ἐκ δεξιῶν
αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐλογη-
μένοι τοῦ πατρός μου·
κληρονομήσατε τὴν
ἡτοιμασμένην ὑμῖν
βασιλείαν ἀπὸ κατα-
βολῆς κόσμου· ἐπεί-
νασα γὰρ καὶ ἐδώκα-
τέ μοι φαγεῖν· ἐδίψη-
σα· καὶ ἐποτίσατέ
με· ξένος ἤμην· καὶ
συνηγάγετέ με· γυ-
μνὸς καὶ περιεβά-
λετέ με· ἠσθένησα·
καὶ ἐπεσκέψασθέ με·
ἐν φυλακῇ ἤμην· καὶ
ἤλθετε πρός με·
τότε ἀποκριθήσονται
αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγον-
τες· κε· πότε σε ἴδο-
μεν πεινῶντα καὶ
θρέψαμεν· ἢ διψῶν-
τα καὶ ἐποτίσαμεν· πό-
τε δὲ σε ἴδομεν ξένον καὶ
συνηγάγομεν· ἢ γυμ-
νὸν καὶ περιεβάλομεν·
πότε δὲ σε ἴδομεν ἀσθε-
νοῦντα ἢ ἐν φυλακῇ·
καὶ ἤλθομεν πρὸς σε·
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βα-
σιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν· ἐφ ὅ-
σον ἐποιήσατε ἑνὶ τῶ-
νδε τῶν ἀδελφῶν
μου τῶν ἐλαχίστων·
ἐμοὶ ἐποιήσατε· τό-
τε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ ἀρ-
μῶν· πορεύεσθε ἀπ
ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι
εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον·
τὸ ἡτοιμασμένον τῷ
διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγ-
γέλοις αὐτοῦ· ὅ τι γὰρ

σου γὰρ. καὶ οὐκ ἐδόξα· δὲ δίκαιοι, ὡς ζῶνται
τοῖς φαρμ· ἐδίψη· ἀγόρριον· καὶ ὅτ
σου. καὶ οὐκ ἐσωτίσω· μετὸ τὸ τελεσθὲν ὁ
τε μβ· ζβρος κ μλω, ὡ· ἰσ πάντας τοὺς ῥῆ
ὀυσωκ κατε τοῖς μβ· τυ· τούτους, ὡ πε τοῖς με
μρὸς. καὶ οὐκ ὀπτρεῖ· θκ ταῖς αὐτοῦ· οἱ δὲ
ε μαὶ λε τε μβ· ἀσθενῆς· ὅτι μὴ μὰ δύο κ μβ
καὶ ἐμφυλακῆ· ὡ· οὐ· τὸ πάθος γίνεται·
κε πε σκε φασθε με· καὶ ὁ ὑψοῦ τοῦ ἀρ
τὸ τε αὐτοὶ μερι θκ σομ· παραδίδοτε ὡς τὸ τρω
καὶ αὐτοὶ λάγοντες· θκ μαι· τὸ τε σωκ χθκ
κε· πότε σε εἴδομεν σαρ· οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
πεινῶμεν· κδιψῶμεν οἱ γραμματεῖς· καὶ οἱ
τε· κ ζβρόμ· κ γυμνόμ· τρῶσι τοῦ
κ ἀσθενῆ· κ ἐμφυλακ· λαοῦς τὴν αὐλὴν
ὡ· οὐδὲ κ κομίσαμε μόν· τοῦ ἀρχιερέως· τοῦ
τὸ τε αὐτοὶ μερι θκ σε· λάγο μβ· μου καὶ ἀφ·
αὐτοῖς λάγων· ἀμὴν· καὶ σωκ ε μου λάσθ
λέγω ὑμῖν· ἐφ ὅσον· Το· ἑμαυτὸν ἐμ δόλω με
κε· τοῖς κ σα τε νὶ τοῦ· τῆς ὄσοις καὶ ἀποκτε
τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ μοσίν· ἐλάγον δὲ μὴ
ἐμοὶ ὁ ποιήσατε· ὡ· ὡ τῇ βορτῇ· ἵνα μὴ
τε λάσωσι ταῖς οὐ τοῖς ὡς θορύβωσ γένηται ἐν
κόλασιν αἰώνιον· οἱ τῷ λαῷ· τοῦ δὲ ἐυ

ξα ε΄ π τῆς ἀλοιφῆς τοῦ κυ μύρων:

γεμομένου ἐμνήθη αὐτοῦ.
ὁ γὰρ οἰκίαν σύμπορος τοῦ
λεπροῦ· πρὸς ἦλθεν
αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον
μύρου ἔχουσα· ὡς κα
τέχεε ἐπὶ τὴν κεφα
λὴν αὐτοῦ ἀνακείμενου.
ἰδόντες δὲ οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτη
σαν λέγοντες· εἰς τί ἡ
ἀπώλεια αὕτη· ἠδυ
νάτο γὰρ τοῦτο πω
λῆσαι πολλοῦ καὶ δοθῆναι πτω
χοῖς· γνοὺς δὲ ὁ ἰς εἶπεν
αὐτοῖς· τί κόπους
παρέχετε τῇ γυναικί· ἔργον γὰρ καλὸν ἠρ
γάσατο εἰς ἐμέ· πάντοτε γὰρ τοὺς πτω
χοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν·
ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε
ἔχετε· βαλοῦσα γὰρ
αὕτη τὸ μύρον τοῦ σ

ὅπερ τοῦ σώματός μου
πρὸς τὸ ἐνταφιάσαί με
ἐποίησεν· ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν· ὅπου ἐὰν κη
ρυχθῇ τὸ εὐαγγέ
λιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ λαλη θήσε
ται· καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη
εἰς μνημόσυνον αὐ
τῆς· τότε πορευ
θεὶς ὁ εἷς τῶν δώδεκα
ὁ λεγόμενος ἰούδας
ὁ ἰσκαριώτης· πρὸς
τοὺς ἀρχιερεῖς ἵνα
τὶ θέλετε μοι δοῦναι·
κἀγὼ ὑμῖν παρα
δώσω αὐτόν· οἱ δὲ ἐ
κουσαν καὶ ἐπηγγείλαν
το αὐτῷ ἀργύριον· καὶ ἀπὸ
τότε ἐζήτει πῶς καιρὸν
ἵνα αὐτὸν παραδῷ·
τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύ
μων προσῆλθον οἱ
μαθηταὶ τοῦ κυ λέγον

κ. κοζ

κ. κοη
β

ξβ ε΄ τοῦ πάσχα:

τοῦ αὐτοῦ· ποῦ θέλ
εἰ οἱ μαθηταί σου φα
γεῖν τὸ πάσχα· ὁδὸν
ἡ πέμψας τὴν
πόλιν πρὸς τὸν δῆ
μον καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν·
ὁδὶ δὴ κατὰ τὸν λόγον
καιρόν σου ἐγγύς ἐστι·
πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα
μετὰ τῶν μαθη
τῶν μου· καὶ ἐποίη
σαν οἱ μαθηταὶ ὡς
συνέταξεν αὐτοῖς ὁ
ιησ. καὶ ἡτοίμασαν τὸ
πάσχα· ὀψίας δὲ γε
νομένης· ἀνέκειτο
μετὰ τῶν δώδεκα·
καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν
ἡ πέρ· ἀμὴν λέγω ὑ
μῖν· ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν
παραδώσει με· ὁ
λυπούμενοι σφό
δρα· ἤρξαντο λέγειν

αὐτῶν εἰς καθ' αὐτόν·
μή τις ἄρα εἰμὶ ἐγώ· ὁ
ἀπολυθεὶς ἡ πέμ· ὁ
ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ
ἐμ τῷ τρυβλίῳ τὴν
χεῖρα· οὗτός με παρα
δώσει· ὁ μὲν υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου πορεύε· καθὼς
γέγραπται περὶ αὐτοῦ·
οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεί
νῳ· δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ
που παραδίδοται· καλὸν
ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη
ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος· ἀπο
κριθεὶς δὲ ἰούδας ὁ παρα
διδοὺς αὐτὸν ἡ πεν·
μήτι εἰμί ῥαββί;
λέγει αὐτῷ· σὺ ἡ πας·
σθιόντων δὲ αὐτῶν·
λαβὼν ὁ ἰησ τὸν ἄρ
τον καὶ εὐχαριστήσας·
ἔκλασε καὶ ἔδιδου
τοῖς μαθηταῖς· λέ

ς̄π β̄
ς̄π ε̄
ς̄π ϊ̄
ς̄π θ̄
ς̄π ϊ̄ γ̄
ς̄π ϊ̄ δ̄
ς̄π ϊ̄ ε̄
ς̄π ϊ̄ ϛ̄
ς̄π ϊ̄ ζ̄
ς̄π ϊ̄ η̄
ς̄π ϊ̄ θ̄
ς̄π κ̄ ᾱ

ἐι πε· λάμετε φά
γετε τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶ
μαμου· καὶ λαμὼν
τὸ ποτήριον καὶ ἐυ
χαριστήσας, ἔδωκε
αὐτοῖς λέγων· πίε
τε ἐξ αὐτοῦ πάντες·
τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷ
μαμου τὸ τῆς και
νῆς διαθήκης· τὸ πε
ρὶ πολλῶν ἐκχυνό
μενον εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν· λέγω δὲ
ὑμῖν· ὅτι οὐ μὴ πίω
ἀπάρτι ἐκ τούτου
τοῦ γενήματος τῆς
ἀμπέλου ἕως τῆς
ἡμέρας ἐκείνης· ὅ
ταν αὐτὸ πίνω με
θ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ πρός
μου· τελ· καὶ ὑμνήσαν
τες, ἐξῆλθον εἰς τὸ

λ̄ ὄρος τῶν ἐλαιῶν·
ς πς ὅτε λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς̄·
πάντες ὑμεῖς σκαν
δαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ
ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέ
ς πη γραπται γάρ· πατά
ξω τὸν ποιμένα·
καὶ διασκορπισθήσον
ται τὰ πρόβατα τῆς
ποίμνης· μετὰ δὲ
τὸ ἐγερθῆναί με·
προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν
γαλιλαίαν· ἀποκρι
ς πθ θεὶς δὲ ὁ πέτρος εἰ
πεν αὐτῷ· εἰ πάντες
σκανδαλισθήσονται
ἐν σοὶ, ἐγὼ δὲ οὐδέποτ
σκανδαλισθήσομαι·
ἔφη αὐτῷ ὁ ἰς̄· ἀμὴ
λέγω σοι· ὅτι ἐν ταύ
τῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέ
κτορα φωνῆσαι, τρὶς
ἀπαρνήσῃ με· λέγει

ϛϛ αὐτῷ ὁ πέτρος· κἀν
δέκμε σὺν σοὶ ἀπο
θανεῖν, οὐ μήσε ἀπαρ
ϛϛα νήσωμαι· ὁμοίως
α δὲ καὶ πάντες οἱ μα
ϛϛη θηταὶ εἶπον· τότε ἔρχε
Μετ' αὐτῶν ὁ ἰσ̅ εἰς χω
ρίον λεγόμενον γεθ
σημανή· καὶ λέγει
τοῖς μαθηταῖς· κα
θίσατε αὐτοῦ· ἕως
οὗ ἀπελθὼν προσεύ
ξωμαι ἐκεῖ· καὶ πα
ρὰ λαμὼν τὸν πέτρ
καὶ τοὺς δύο υἱοὺς
βεμεδαίου ἤρξατο
λυπεῖσθαι καὶ ἀδη
ϛϛε μονεῖν· τότε λέγει
λ αὐτοῖς ὁ ἰσ̅· περίλυ
πός ἐστιν ἡ ψυχή μου
ἕως θανάτου· μεί
νατε ὧδε καὶ γρηγο
ρεῖτε μετ' ἐμοῦ· καὶ

προσελθὼν μικρ. θὲ
ἔπεσεν ἐπὶ πρόσω
πον αὐτοῦ· προσευ
χόμενος λέγων· πρ̅
μου· εἰ δυνατόν ἐστι.
ϛϛϛ α παρελθέτω ἀπ' ἐ
μοῦ τὸ ποτήριον τ̅
το· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ
θέλω· ἀλλ' ὡς σύ· ὃ
ϛϛϛ β ἔρχεται πρὸς τοὺς
μαθητὰς καὶ εὑρίσκει
αὐτοὺς καθεύδοντ̅.
καὶ λέγει τῷ πέτρῳ·
οὕτως; οὐκ ἰσχύσατ
μιᾶν ὥραν ἀγρυ
πνῆσαι μετ' ἐμοῦ;
γρηγορεῖτε καὶ προσεύ
χεσθε· ἵνα μὴ εἰσελ
θητε εἰς πειρασμόν·
ϛϛζ λ τὸ μὲν πνεῦ πρόθυ
μον· ἡ δὲ σὰρξ ἀσθε
νής· πάλιν ἐκδευ
ϛϛη ϛ τρόν ἀπελθὼν.

προσκύξατο λέγων·
πέρμου· ἐξαυναῦτ
τοῦ τὸ τὸ ποτήριον
παρελθεῖν ἀπ' ἐμ
μοῦ. ἐὰν μὴ ἀν τὸ
πίω, γενηθήτω τὸ
θέλημά σου. καὶ ἐλ
θὼν εὑρίσκει ἀν τοὺς
πάλιν καθεύδοντας·
ἦσαν γὰρ ἀν τῶν οἱ ὀ
φθαλμοὶ κεκαρη
μένοι. καὶ ἀφεὶς ἀν
τοὺς. ἀπελθὼν πά
λιν προσκύξατο ἐκ
τρίτου τὸν ἀν τὸν λό
γον εἰπών. τότε ἐρ
χεται πρὸς τοὺς μα
θητὰς ἀν τοῦ. καὶ λέ
γει ἀν τοῖς. καθεύδε
τε τὸ λοιπὸν καὶ ἀ
ναπάνεσθε· ἰδοὺ
ἤγγικεν ἡ ὥρα. καὶ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρ

δίδοτε εἰς χεῖρας ἁ
μαρτωλῶν· ἐγείρε
σθε ἀγωμεν ἐντεῦθεν·
ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παρα
διδούσμε. καὶ ἐτι ἀν
τοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ
ἰούδας εἷς τῶν δώδε
κα ἦλθε· καὶ μετ' ἀν
τοῦ ὄχλος πολὺς
μετὰ μαχαιρῶν καὶ
ξύλων· ἀπὸ τῶν
ἀρχιερέων καὶ πρε
σβυτέρων τοῦ λαοῦ·
ὁ δὲ παραδιδοὺς
ἀν τὸν. ἔδωκεν ἀν
τοῖς σημεῖον λέγων·
ὃν ἐὰν φιλήσω, ἀν
τός ἐστι· κρατήσατε ἀν
τόν· καὶ εὐθέως
προσελθὼν τῷ ἰυ.
εἶπε· χαῖρε ῥαμμεῖ·
καὶ κατεφίλησεν ἀν
τόν· ὁ δὲ ἰσ εἶπεν ἀν

τῶ· ἑταῖρε· ἐφ' ὃ πά-
ρει· τότε προσελθόν-
τες· ἐπέκαλον τὰς
χεῖρας ἐπὶ τὸν ἰν̄·
καὶ ἐκράτησαν αὐτ̄.
τβ Καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν με-
τὰ ἰῦ ἐκτείνας τὴν
χεῖρα, ἀπέσπασε
τὴν μάχαιραν αὐτ̄.
Καὶ πατάξας τὸν
δοῦλον τοῦ ἀρχιε-
ρέως, ἀφεῖλεν αὐ-
αὐτοῦ τὸ ὠτίον·
τγ τότε λέγει αὐτῶ
ὁ ἰσ̄. ἀπόστρεψόν σου
τὴν μάχαιραν εἰς
τὸν τόπον αὐτῆς·
Πάντες γὰρ οἱ λαβόν-
τες μάχαιραν, ἐν
μαχαίρᾳ ἀποθα-
νοῦνται· ἢ δοκεῖς.
ὅτι οὐδύναμαι ἀρ-
τι παρακαλέσαι

τὸν πρᾶ μου. καὶ
παραστήσει μοι πλεῖ-
ν ἢ δώδεκα λεγεῶνας
ἀγγέλων; πῶς οὖν
πληρωθοῦσιν αἱ γρα-
φαὶ ὅτι οὕτως δεῖ γε-
νέσθαι· ἐν ἐκείνῃ τῇ τδ α
ὥρᾳ, εἶπεν ὁ ἰς̄ τ̄
ὄχλοις· ὡς ἐπὶ λη-
στὴν ἐξήλθετε μετὰ
μαχαιρῶν καὶ ξύ-
λων συλλαβεῖν με;
καθ' ἡμέραν πρὸς
ὑμᾶς ἐκαθεζόμην
διδάσκων ἐν ὠτ̄ ἱε-
ρῶ, καὶ οὐκ ἐκρατή-
σατέ με. τοῦτο δὲ ὅ τσ ς
λον γέγονεν, ἵνα πλη-
ρωθῶσιν αἱ γραφαὶ
τῶν προφητῶν·
Τότε οἱ μαθηταὶ πάν-
τες ἀφέντες αὐτὸν
ἔφυγον· ἀρχ οἱ δὲ ἐκρατή-
ἀ τ̄ ἀ πα θ̄ ρ̄
τ̄ ε̄ α

σαν τὸν τοῦ ἰν̅, ἀπή
γαγον πρὸς καϊάφαν
τὸν ἀρχϊερέα. ὅπου
οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι συ
ρ̅ τ̅ζ̅ νήχθησαν· ὁ δὲ πέ
τρος ἠκολούθη ἀν
τῷ ἀπὸ μακρόθεν·
ἕως τῆς ἀυλῆς τοῦ
ἀρχϊερέως. καὶ εἰ
σελθὼν ἔσω, ἐκά
θητο μετὰ τῶν ὑ
πηρετῶν ἰδεῖν τὸ
β̅ τ̅η̅ τέλος. οἱ δὲ ἀρχϊερεῖς
Καὶ οἱ πρεσβύτεροι·
καὶ τὸ συνέδρϊον ὅ
λον, ἐζήτουν ψευ
δομαρτυρϊαν κατὰ
τοῦ ἰ̅ῡ̅, ὅπως θαν
τώσωσιν αὐτὸν, καὶ
οὐχ εὗρον· καὶ πολ
λῶν ψευδομαρτύ
ρων προσελθόν τ̅,

τ̅θ̅ ς̅ οὐχ εὗρον· ὕστερον δὲ
προσελθόν τες δύο
ψευδομάρτυρες,
εἶπον· οὗτος ἔφη·
δύναμαι καταλῦ
σαι τὸν ναὸν τοῦ
θ̅ῡ̅· καὶ διὰ τρϊῶν
ἡμερῶν οἰκοδομῆ
σαι αὐτόν· καὶ ἀ
ναστὰς ὁ ἀρχϊερ
εὺς, εἶπεν αὐτῷ·
οὐδὲν ἀποκρίνη.
Τί οὗτοι σου κατα
μαρτυροῦσιν; ὁ δὲ
ἰ̅σ̅ ἐσϊώπα. καὶ ἀ
τ̅ι̅ α̅ ποκριθεὶς ὁ ἀρχϊε
ρεὺς, εἶπεν αὐτῷ·
ἐξορκίζω σε κατὰ
τοῦ θ̅ῡ̅ τοῦ ζῶντος,
ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ
σὺ εἶ ὁ χ̅σ̅ ὁ υ̅ς̅ τοῦ
θ̅ῡ̅· λέγει αὐτῷ ὁ
ἰ̅σ̅. σὺ εἶπας· πλὴν

λόγων ἡμῖν· οὐ γὰρ σαμ αὐτόν· οἶδ ἐρ
πόψαθε τὸν υἱὸν ρούσῃσαμ λόγον τ̄ ·
τοῦ ἀμοῦ καθήκει τρφήν τάσομήν ἡμῖν
μου ἐκδοξῖῶν τῆς χε· τίς ἀεὶ ὁ παύ
δωνάμεως, καὶ σας σε· δὲ πυρὸ τιβ̄· ᾱ
ὀρχόμενον ὅτι ὀξὺ ὡς ἐκαύθη τὸ ἐν τῇ
τῶν μεφελῶν ζ̄ αὐλῇ· καὶ τῆς σὺν
τιζ̄ οὐ· τότε ὁ ἀρ θὸν αὐτῶν μία π̄
ς̄ χὶ ὁρᾶς διέρρηξε διὸ κηλάγουσα· καὶ
ταῖς μαστῖ αὐ ζ̄· σὺν ἦσθαι μὴ αἰῶ ζ̄
λόγων· ὅτι ἐμὲ λαν γαλιλαίου· ὃν ἐν ἡρ
τιβ̄ σφήμησε· τῖ ζ̄ μήσατο θύμπρόσθεν
β̄ χερᾶ ἀμὰ χόμενον ἐν αὐτῶν τῶν ἀμ τῶν
τύρων· ἰδεμῶν λόγων· οὐκ οἶδα τί
κοῦσατε τὴν βλασ λάς· ὀξὺ ἐλθόντα τιε̄ ᾱ
φήμῖ ἀμ αὐτοῦ· τῖ δὲ αὐ τὸν ἀς τὸν πυ
ῥῶν δοκᾶ· οἶδ ὅ λῶν αὐ· εἶδεν αὐ
Ἀ τῶν ὑριθεν τῶν ᾱ τὸν ἀλλὴν· καὶ λάᾳ
τῶν· ὁμόχος θαι αὐ τοῖς· ἐκᾱ καὶ ζ̄
τιδ̄ μαῖ τοῦ ἀεῖ· τότε τὸ σὴν μὴ αἰῶ τῆ ζ̄
ῑ ὁμέ πῖσαμᾱς τὸ μαλῶ ρεαίου· ὡς πα
πρόσῶ τῶν ἀν λὶν ἡρνήσατο μεθ ὁρ
τοῦ καὶ ἐκολάφῖ κου· ὅτι οὐκ οἶδα

ξζ πε τῆς τοῦ ἰου μεταμελεῖ:

τὸν ἀμόν· μετὰ μι
κρὸν δὲ προσελθόν
τες οἱ ἐστῶτες· εἶπον
τῶ πέτρω· ἀληθῶς
καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ·
καὶ γὰρ ἡ λαλιάσου,
δῆλον σε ποιεῖ· τό
τε ἤρξατο καταθεμα
τίζειν καὶ ὀμνύειν.
ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄν
θρωπον· καὶ εὐ
θέως ἀλέκτωρ ἐ
B τις φώνησε· καὶ ἐμνή
σθη ὁ πέτρος τοῦ
ῥήματος τοῦ ἰοῦ εἰρη
κότος αὐτῷ· ὅτι
πρὶν ἀλέκτορα φω
νῆσαι, τρὶς ἀπαρνή
σημε· καὶ ἐξελθὼν
ἔξω ἔκλαυσε πι
B τιζ κρῶς· προϊὰς δὲ
γενομένης· συμ
βούλιον ἔλαμον

πάντες οἱ ἀρχιε
ρεῖς καὶ οἱ πρεσβύ
τεροι τοῦ μου κατὰ
τοῦ ἰοῦ, ὥστε θανα
τῶσαι αὐτόν· ἐδή
τιη σαντες αὐτὸν ἀπή
γαγον· καὶ παρέ
δωκαν αὐτὸν πον
τίω πιλάτω τῷ ἡγε
μονι· τότε ἰδὼν ἰούδας
ὁ παραδιδοὺς
αὐτὸν ὅτι κατεκρί
θη· μεταμεληθεὶς
ἀπέστρεψε τὰ τρι
άκοντα ἀργύρια τοῖς
ἀρχιερεῖσι καὶ τοῖς
πρεσβυτέρις· λέ
γων· ἥμαρτον πα
ραδοὺς αἷμα ἀ
θῶον· οἱ δὲ εἶπον·
τί πρὸς ἡμᾶς· σὺ
ὄψει· καὶ ῥίψας
τὰ ἀργύρια ἐν τῷ

ναῶ, ἀνεχώρησε.
Καὶ ἀπελθὼν ἀ
πήγξατο· οἱ δὲ ἀρ
χιερεῖς λαμόντες
τὰ ἀργύρια, εἶπον·
οὐκ ἔξεστι καλεῖν
αὐτὰ εἰς τὸν κορμο
νᾶν· ἐπεὶ τιμὴ αἱ
ματός ἐστι· συμβύ
λιον δὲ λαβόντες,
ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν
τὸν ἀγρὸν τοῦ κερα
μέως εἰς ταφὴν
τοῖς ξένοις· διὸ ἐ
κλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνο
ἀγρὸς αἵματος, ἑ
τῆς σήμερον· τό
τε ἐπληρώθη τὸ
ῥηθὲν διὰ ἱερεμίου
τοῦ προφήτου· λέ
γοντος· καὶ ἔλα
βον τὰ τριάκοντα
τὴν τιμὴν τοῦ τε

τιμημένου· ὃν ἐτιμή
σαντο ἀπὸ υἱῶν ἰηλ·
καὶ ἔδωκαν αὐτὰ
εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κε
ραμέως, καθὰ συ
νέταξέ μοι κσ· ὁ δὲ τιθ ι
ιϛ ἐστὴ ἐμπρόσθεν τοῦ
ἡγεμόνος· καὶ ἐπη
ρώτησεν αὐτὸν ὁ
ἡγεμὼν· λέγων·
σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων; ὁ δὲ ἰϛ ἔ
φη· σὺ λέγεις· καὶ τκ α
ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι
αὐτὸν ὑπὸ τοῦ ἀρ τκα λ
χιερέων καὶ τῶν
πρεσβυτέρων· οὐ
δὲν ἀπεκρίνατο·
τότε λέγει αὐτῷ ὁ
πιλάτος· οὐκ ἀ
κούεις πόσα σου
καταμαρτυροῦσι;
καὶ οὐκ ἀπεκρίθη

αὐτῶ πρὸς οὐδὲ ἐν
ῥῆμα· ὥστε θαυμά
ζειν τὸν ἡγεμόνα
β τκβ λίαν· Κατὰ δὲ ἑορ
τὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀ
πολύειν ἕνα τῶ ὄ
χλω δεσμῖον ὃν ἤθε
δ τκγ λον· εἶχον δὲ τότε
δεσμῖον ἐπίσημον.
λεγόμενον βαραμ·
σαν ἡγεμένων οὖν αὐ
τῶν εἰπεν αὐτοῖς
ὁ πιλάτος· τίνα
θέλετε ἀπολύσω
ὑμῖν· καρακᾶν· ἢ
ἰν τὸν λεγόμενον
χν· ἤδει γὰρ ὅτι διὰ
φθόνον παρέδω
ι τκδ καν αὐτόν· καθη
μένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ
τοῦ βήματος· ἀ
πέστειλε πρὸ αὐτὸν
ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγου

σα· μηδέν σοι καὶ τῶ
δικαίω ἐκείνω· πολ
λὰ γὰρ ἔπαθον σή
μερον κατ' ὄναρ
τκε δι' αὐτόν· οἱ δὲ ἀρχιε
α ρεῖς καὶ οἱ πρεσβύ
τεροι ἔπεισαν τοὺς
ὄχλους· ἵνα αἰτή
σωνται τὸν καρα
βᾶν· τὸν δὲ ἰν ἀπο
λέσωσιν· ἀποκρι
θεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶ
πεν αὐτοῖς· τίνα
θέλετε ἀπὸ τῶν
δύο ἀπολύσω ὑμῖν·
οἱ δὲ εἶπον καρα
κᾶν· λέγει αὐτοῖς
τκς ὁ πιλάτος· τί οὖν
α ποιήσω ἰν τὸν λε
γόμενον χν· λέγου
σιν αὐτῶ πάντες·
σταυρωθήτω· ὁ δὲ
ἡγεμὼν ἔφη· τί γὰρ

κακὸν ἐποίησεν· οἱ
δὲ πεῤῥισσῶς ἐκρά
ζον λέγοντες· σταυ
ρωθήτω· ἰδὼν δὲ
ὁ πιλάτος ὅτι οὐ
δὲν ὀφελεῖ· ἀλλὰ
μᾶλλον θόρυμος
γίνεται, λαμὼν ὑ
δωρ ἀπενίψα
το τὰς χεῖρας ἀ
πέναντι τοῦ ὄ
χλου· λέγων· ἀ
θῶος εἰμι ἀπὸ
τοῦ αἵματος τοῦ
δικαίου τούτου·
ὑμεῖς ὄψεσθε· ὡς
ἀπεκρίθεις πᾶς
ὁ λαὸς· εἶπε· τὸ αἷ
μα αὐτοῦ· ἐφ' ἡ
μᾶς καὶ ἐπὶ τὰ
τέκνα ἡμῶν· τό
τε ἀπέλυσεν αὐ
τοῖς τὸν μαραμᾶν.

τὸν δὲ ἰν̄ φραγελλώ
σας, παρέδωκεν
ἵνα σταυρωθῇ·
τότε οἱ στρατιῶται τοῦ
ἡγεμόνος παραλα
βόντες τὸν ἰν̄ εἰς τὸ
πραιτώριον, συνή
γαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην
τὴν σπεῖραν· καὶ ἐκ
δύσαντες αὐτὸν, πε
ριέθηκαν αὐτῷ χλα
μύδα κοκκίνην·
καὶ πλέξαντες στέ
φανον ἐξ ἀκανθῶν,
ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ·
καὶ κάλαμον ἐπὶ
τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· ὡς
γονυπετήσαντες
ἔμπροσθεν αὐτοῦ,
ἐνέπαιζον αὐτῷ.
λέγοντες· χαῖρε ὁ
βασιλεὺς τῶν ἰου

ΤΚΗ
ΤΚΘ

δαίων· καὶ ἐμπτύ
σαντες εἰς αὐτὸν,
ἔλαμον τὸν κάλα
μον καὶ ἐτύπτον εἰς
τὴν κεφαλὴν αὐ
ς τλ τοῦ· καὶ ὅτε ἐνέπαι
ξαν αὐτῷ· ἐξέδυ
σαν αὐτῷ τὰ ἱμά
τια αὐτοῦ. καὶ ἀπή
γαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυ
α τλα ρῶσαι· ἐξερχόμενοι
δὲ εὗρον ἄνθρωπον κυρη
ναῖον. ὀνόματι σίμω
να· τοῦτον ἠγγάρευ
σαν. ἵνα ἄρη τὸν σταυρὸν
αὐτοῦ· καὶ ἐλθόντες
εἰς τόπον λεγό
μενον γολγοθᾶν· ὅ
ἐστι λεγόμενος κρα
ν τλγ νίου τόπος. ἔδωκα
αὐτῷ πιεῖν ὄξος με
τὰ χολῆς μεμιγμέ
νον· καὶ γευσάμενος.

τλδ οὐκ ἤθελε πιεῖν· σταυ
α ρώσαντες δὲ αὐτὸν,
διεμερίσαντο τὰ ἱμά
τια αὐτοῦ καλόν
τες κλῆρον· ἐς καθή
μενοι ἐτήρουν αὐ
τὸν ἐκεῖ· καὶ ἐπέ
τλε θηκαν ἐπάνω τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ.
τὴν αἰτίαν αὐτοῦ
γεγραμμένην· οὗτο
ἐστὶν ὁ κασιλεὺς ὧν
ἰουδαίων· τότε σταυ
τλς ρούνται σὺν αὐτῷ
α δύο λῃσταί· εἷς ἐκ δε
ξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐω
τλξ νύμων· οἱ δὲ παρα
πορευόμενοι ἐκλα
σφήμουν αὐτὸν·
κινοῦντες τὰς κε
φαλὰς αὐτῶν ἐς
λέγοντες· ὁ κατα
λύων τὸν ναὸν. ἐς

τλη̄ β̄ ἐν τρϊσὶν ἡμέραις
οἰκοδομῶν, σῶσον
σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἰ τοῦ
θῡ. κατάμηθϊ ἀπὸ τοῦ
σταυρ̄ου· ὁμοίως δὲ καὶ
οἱ ἀρχϊερεῖς ἐμπαί-
ζοντες μετὰ τῶν ἐν-
γραμματέων· καὶ
πρεσβυτέρων καὶ
φαρϊσαίων, ἔλε-
γον· ἄλλους ἔσωσε
ἑαυτὸν οὐ δύναται
σῶσαι; εἰ κασϊλεὺς
ἰηλ̄ ἐστϊ, κατα μάτω
νῦν ἀπὸ τοῦ σταυρ̄ου·
καὶ τοϊ σέσωμεν ἐ-
πὰ αὐτῶ· πεποιθ̄
ἐπὶ τὸν θν̄, ῥυσάσθω
αὐτὸν. εἰ θέλει αὐτόν.
εἰ πεγὰρ ὁ τϊ θῡ εἰμϊ
τλθ̄ β̄ υἱός. τὸ αὐτὸ καὶ οἱ
λῃσταὶ οἱ συσταυρ-
θέντες αὐτῶ ὠνεί-

δϊζον αὐτῶ· ἀπὸ δὲ τμ̄ β̄
ἕκτης ὥρας, σκότος
ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν, ἕως ὥρας
ἐνάτης· περὶ δὲ τὴν τμ̄ς̄ ς̄
ἐνάτην ὥραν, ἀνε-
κόησεν ὁ ἰ̄ς̄ φωνῇ
μεγάλῃ λέγων· ἠλὶ
ἠλὶ· λημὰ· σαμα-
χθανή· τοῦτ' ἐστιθεέ-
μου θεέμου· ἱνατί
με ἐγκατέλϊπες.
τϊνὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑ-
στώτων ἀκούσαντες.
ἔλεγον· ὁ τϊ ἠλίαν φω- τμ̄β̄ β̄
νεῖ οὗτος· καὶ εὐθε-
ὺς δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶ,
καὶ λαμὼν σπόγγον.
πλήσας τὲ ὄξους καὶ
περιθεὶς καλάμω,
ἐπότϊζεν αὐτόν· οἱ
δὲ λοιποὶ ἔλεγον·
ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχετ

ἡλίας σώσων αὐτ.
ᾱ τμϛ ὁ δὲ ἰσ̅ πάλιν κρά
ξας φωνῇ μεγάλῃ,
ἀφῆκε τὸ πνᾶ. ὡς
β̄ τμλ ἰδοὺ τὸ κατα πετά
σμα τοῦ ναοῦ ἐσχί
σθη εἰς δύο. ἀπὸ ἄνω
θεν ἕως κάτω. ὡς
ῑ τμϛ ἡ γῆ ἐσείσθη. καὶ αἱ πέ
τραι ἐσχίσθησαν. ὡς
τὰ μνημεῖα ἀνεώ
χθησαν. καὶ πολλὰ
σώματα τῶν κεκοι
μημένων ἁγίων ἠ
γέρθη. καὶ ἐξελθόν
τες ἐκ τῶν μνημείων
μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐ
τοῦ. εἰσῆλθον εἰς τὴν
ἁγίαν πόλιν καὶ ἐ
νεφανίσθησαν πολ
β̄ τμτ λοῖς. ὁ δὲ ἑκατόν τῆ
χος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ
τηροῦντες τὸν ἰν̅. ἰ

δόντες τὸν σεισμ
καὶ τὰ γενόμενα,
ἐφοκήθησαν σφό
δρα λέγοντες. ἀλη
θῶς θυ̅ υἱὸς ἦν οὗτο.
Ἦσαν δὲ ἐκεῖ καὶ γυ
τμξ ναῖκες πολλαὶ ἀ
ϛ πὸ μακρόθεν θεω
ροῦσαι. αἵτινες ἠ
κολούθησαν τῶ ἰυ̅
ἀπὸ τῆς γαλιλαί
διακονοῦσαι αὐτῶ.
ἐν αἷς ἦν μαρία ἡ
μαγδαληνὴ. καὶ
μαρία ἡ τοῦ ἰακώ
βου. καὶ ἰωσὴ μηρ.
καὶ ἡ μηρ τῶν υἱῶν
τμη ζεβεδαίου. ὀψίας
ᾱ δὲ γενομένης. ἦλ
θεν ἄνος πλούσιο
ἀπὸ ἀριμαθαίας
τοὔνομα ἰωσὴφ.
ὃς καὶ αὐτὸς ἐμα

ξη̅ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ σωτ. ἰυ̅.

θήτασε τοῦ ἰῦ· οὗτο
προσελθὼν τοῦ πι
λάτου, ἠτήσατο τὸ
σῶμα τοῦ ἰῦ· τότε
ὁ πιλάτος, ἐκέλευ
σεν ἀποδοθῆναι
τὸ σῶμα· καὶ λα
βὼν τὸ σῶμα ὁ ἰω
σὴφ, ἐνετύλιξεν ἀν
τὸ σινδόνι καθαρᾶ·
καὶ ἔθηκεν ἀντὸ ἐν
τῷ καινῷ ἀντοῦ
μνημείου ὃ ἐλατό
μησεν ἐν τῇ πέτρᾳ·
καὶ προσκυλίσας
λίθον μεγαν τῇ θύ
ρᾳ τοῦ μνημείου, ἀ
πῆλθεν· ἦν δὲ ἐ
κεῖ μαρία ἡ μαγ
δαληνὴ· καὶ ἡ ἄλλη
μαρία· καθήμεναι
ἀπέναντι τοῦ τάφου· τε
ἦν δὲ ἐπαύριον ἡ τῆς

τῷ ἁ τῷ πρωΐ

ἐστὶ μετὰ τὴν παρα
σκευὴν, συνήχθη
σαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ φαρισαῖοι πρὸς
πιλάτον λέγοντες·
κύριε· ἐμνήσθη μὲν
ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλά
νος εἶπεν ἔτι ζῶν,
μετὰ τρεῖς ἡμέρας
ἐγείρομαι· κέλευ
σον οὖν ἀσφαλῆ
σθῆναι τὸν τάφον.
ἕως τῆς τρίτης ἡ
μέρας· μήποτε
ἐλθόντες οἱ μαθη
ταὶ ἀντοῦ, κλέψω
σιν ἀντὸν· καὶ εἰ
πωσι τῷ λαῷ ἠγέρ
θη ἀπὸ τῶν νεκρῶν·
καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη
πλάνη χείρων τῆς
πρώτης· ἔφη ἀν
τοῖς ὁ πιλάτος·

ἐχθεκουστοδίαν, ὑ
πάγετε ἀσφαλίσα
σθε ὡς οἴδατε· οἱ δὲ
πορευθέντες, ἠσφα
λίσαντο τὸν τάφον·
σφραγίσαντες τὸν
ὡς τ α ϛ ε πε λίθον μετὰ τῆς κυ
ᾱ τμβ στοδίας. ὀψὲ δὲ
Σαμμάτων τῆς ἐπιφα
σκούσης εἰς μίαν σαβ
μάτων, ἦλθε μαρία
ἡ μαγδαληνὴ καὶ ἡ
ἄλλη μαρία. θεω
ρῆσαι τὸν τάφον. καὶ
ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένε
το μέγας. ἄγγελος
γὰρ κυκατὰ μὰς ἐξ
ὀμνοῦ. προσελθὼν
ἀπεκύλισε τὸν
λίθον ἀπὸ τῆς θύ
ρας, καὶ ἐκάθητο ἐ
πάνω αὐτοῦ· ἦν
δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ, ὡς

ἀστραπὴ· καὶ τὸ ἔν
δυμα αὐτοῦ λευκὸν
ὡσεὶ χιών· ἀπὸ δὲ
τμγ β τοῦ φόβου αὐτοῦ.
ἐσείσθησαν οἱ τυροῦν
τες. καὶ ἐγένοντο
ὡσεὶ νεκροί· ἀπο
κριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος,
εἶπε ταῖς γυναι
ξί· μὴ φοβεῖσθε
ὑμεῖς. οἶδα γὰρ ὅ
τι ἰν τὸν ἐσταυρω
μένον ζητεῖτε· οὐ
κ ἔστιν ὧδε. ἠγέρ
θη καθὼς εἶπε· δεῦ
τε ἴδετε τὸν τόπον.
ὅπου ἔκειτο ὁ κσ.
καὶ ταχὺ πορευθεῖ
σαι, εἴπατε τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ, ὅτι
ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νε
κρῶν· καὶ ἰδοὺ προ
ἄγει ὑμᾶς εἰς τὴν γα

λιλαίαν· ἐκ τῆς αὐτ
ὄψεσθε· ἰδοὺ τῆς πον
τνα β ὑμῖν· Καὶ ἐξελθοῦ
σαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ
μνημείου μετὰ φό
βου καὶ χαρᾶς με
γάλης, ἔδραμον ἀ
παγγεῖλαι τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ· ὡς
δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγ
γεῖλαι τοῖς μαθη
ταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰ
δοὺ ὁ ἰσ̄ ἀπήν τησ̄
αὐταῖς· λέγων· χαί
τνε ρετε· αἱ δὲ προσελ
ι θοῦσαι, ἐκράτη
σαν αὐτοῦ τοὺς
πόδας καὶ προσε
κύνησαν αὐτῷ· τό
τε λέγει αὐταῖς ὁ ἰσ̄.
μὴ φοβεῖσθε· ὑ
πάγετε ἀπαγγεί
λατε τοῖς ἀδελ
φοῖς μου ἵνα ἀ

πέλθωσιν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν, καὶ ἐ
κεῖ με ὄψονται·
πορευομένων δὲ τνα ι
αὐτῶν, ἰδοὺ τινὲς
τῆς κουστοδίας ἐλ
θόντες εἰς τὴν πό
λιν, ἀπήγγειλαν τοῦ
ἀρχιερεῖσιν ἅπ
τα τὰ γενόμενα.
Καὶ συναχθέντες
μετὰ τῶν πρεσβυ
τέρων· συμμού
λιόν τε λαμόντες·
ἀργυρίαν ἱκανὰ ἔ
δωκαν τοῖς στρα
τιώταις λέγοντες·
εἴπατε· ὅτι οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ νυκτὸ
ἐλθόντες ἔκλε
ψαν αὐτὸν ἡμῶν
κοιμωμένων·
Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ
τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγε

μόνος, ἡμεῖς ποιή
σομεν αὐτὸν· καὶ ὑ
μᾶς ἀμελίμνους
ποιήσομεν· οἱ δὲ
λαμόντες τὰ ἀρ
γύρια ἐπόιησαν
ἐδιδάχθησαν· καὶ
διεφημίσθη ὁ λόγος
οὗτος παρὰ ἰου
δαίοις μέχρι τῆς
σήμερον· οἱ δὲ ἕν
δεκα μαθηταὶ ἐ
πορεύθησαν εἰς
τὴν γαλιλαίαν, εἰς
τὸ ὄρος οὗ ἐτάξα
το αὐτοῖς ὁ ἰς· καὶ
ἰδόντες αὐτὸν
προσεκύνησαν
αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστα
σαν· καὶ προσελ
θὼν ὁ ἰς ἐλάλη
σεν αὐτοῖς λέγων·
ἐδόθη μοι πᾶσα
ἐξουσία ἐν οὐ ὦ

ἀναστ. ἀ τῷ
καιρῷ κ
τρε

τνη

καὶ ἐπὶ τῆς πορευ
θέντες μαθητεύ
σατε πάντα τὰ
ἔθνη· καὶ πτίζοντες
αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνο
μα τοῦ πρ̄ καὶ
τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
ἁγίου πνς· διδά
σκοντες αὐτοὺς
τηρεῖν πάντα ὅ
σα ἐνετειλάμην
ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
μεθ' ὑμῶν εἰμι πά
σας τὰς ἡμέρας,
ἕως τῆς συντε
λείας τοῦ αἰῶνος,
ἀμήν:—

+ ἐκ κατ. κατ. +

τὰ κ κ τοῦ κ μάρκ ἐν ἁγίῳ:

α τοῦ δαιμονιζομένου:
β τῆς πενθερᾶς πέτρου:
γ τῶν ἱαθέντων ἀπὸ ποικίλων νόσων:
δ τοῦ λεπροῦ:
ε τοῦ παραλυτικοῦ:
ϛ λευὶ τοῦ τελώνου:
ζ τοῦ ξηραν εἰς χεῖρα:
η τῆς τῶν ἀποδεκατιζόντων:
θ τοῦ ἐπόρου παραβολή:
ι τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν ὑδάτων:
ιᾱ τοῦ λεπρωθέντος:
ιβ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου:
ιγ τῆς αἱμορροούσης:
ιδ τῆς τῶν ἀποστόλων ἀλιείας:
ιε ἰωάνου κ ἱερωνύμου:
ιϛ τῶν ἐν ἄρτῳ:
ιζ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπατεῖν:
ιη τῆς ἐν τῷ ἐμπόλῳ τοῦ θεοῦ:
ιθ τῆς φοινικίσσης:
κ τοῦ δεκαπενταετοῦς:
κα τῶν ἐν τῷ ἄρτῳ:
κβ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων:
κγ τοῦ τυφλοῦ:
κδ τῆς ἐν καισαρείᾳ ἐπιστάσεως:
κε τῆς μεταμορφώσεως:
κϛ τοῦ σελήνιαζομένου:
κζ τῶν ἀποκλοπιζομένων τέσσαρων:
κη τῶν ἐπιστρεψάντων τῶν φαρισαίων:
κθ τοῦ ἐπιστρεψάντος πλουσίου:
λ τῶν ἀμπελουργῶν ἐργάτων:
λα τοῦ ἀμπελῶνος παραβολή:
λβ τῶν ἐπιστρεψάντων τῶν δεκαπέντε κόρων:
λγ τῶν σαλουκαίων:
λδ τοῦ γραμματέως:
λε τῆς τοῦ κυρίου ἐπιστρεψάσης:
λϛ τῶν ἀνόλεπτῶν χήρας:
λζ τῆς ἐνηλιείας:
λη τῆς κόρας ὡρᾶς:
λθ τῆς ἀλιφάσης τὴν κόμην γρῶ:
μ τοῦ πάσχα:
μα τῆς παραχρῆμα προφητείας:
μβ τῆς ἀρνήσεως πέτρου:
μγ τῆς ἀπιστήσεως τοῦ θωμᾶ κυ:

ΗΒΑ
ΠΙΒΙΟ

κυριακὴ πρὸ τῶν φωτ.

τὸ κατὰ σαρκὸν ἱερὸν εὐαγγέλιον

ἐν τῇ τοῦ ἀγγέλου
ἰοῦ χοῦ μου τοῦ θεοῦ σὲ
δοξάζω μετὰ τῶν
πνευματικῶν δυνάμεων
ἀγαθὸν ἀπεκρίθη τὸν
ἀγγελόμενον πρὸς
πρόσωπον σου ὃς
κατεπόησεν τὴν
ὁδόν σου ἐνώπιόν σου φω-
νὴ βοώντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ ἑτοιμά-
σατε τὴν ὁδὸν κυ. ἀ-
θάς ποιήσετε τὰς
τρίβους αὐτοῦ. ἀνε-
βιβάσθη πᾶν
ὄρος καὶ ταπεινωθήσεται
πᾶν ὄρος καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ
εἰς εὐθεῖαν καὶ αἱ τρα-
χεῖαι εἰς πεδινὰ
ὁδοὺς τοῦ θεοῦ ἡμῶν.
ἐπιφανήσεται πᾶσα σὰρξ
τὸν σωτήριον τοῦ θεοῦ.
ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἀπο-
κριθήσεται τὸν
ἀγγελόμενον πρὸς
πρόσωπον σου ὃς
κατεπόησεν τὴν
ὁδόν σου ἐνώπιόν σου φω-
νὴ βοώντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ ἑτοιμά-
σατε τὴν ὁδὸν κυ. ἀ-
θάς ποιήσετε τὰς
τρίβους αὐτοῦ. ἀνε-
βιβάσθη πᾶν
ὄρος καὶ ταπεινωθήσεται
πᾶν ὄρος καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ
εἰς εὐθεῖαν καὶ αἱ τρα-
χεῖαι εἰς πεδινὰ
ὁδοὺς τοῦ θεοῦ ἡμῶν.
ἐπιφανήσεται πᾶσα σὰρξ
τὸν σωτήριον τοῦ θεοῦ.
ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἀπο-
κριθήσεται τὸν
ἀγγελόμενον πρὸς
πρόσωπον σου ὃς
κατεπόησεν τὴν
ὁδόν σου ἐνώπιόν σου φω-
νὴ βοώντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ ἑτοιμά-
σατε τὴν ὁδὸν κυ. ἀ-
θάς ποιήσετε τὰς
τρίβους αὐτοῦ. ἀνε-
βιβάσθη πᾶν
ὄρος καὶ ταπεινωθήσεται
πᾶν ὄρος καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ
εἰς εὐθεῖαν καὶ αἱ τρα-
χεῖαι εἰς πεδινὰ
ὁδοὺς τοῦ θεοῦ ἡμῶν.
ἐπιφανήσεται πᾶσα σὰρξ
τὸν σωτήριον τοῦ θεοῦ.
ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἀπο-
κριθήσεται τὸν

ἀυτὸν. πᾶσα ἡ ἰουδαία
χώρα. καὶ οἱ ἐν ἱερο-
σολύμοις. καὶ ἐβα-
πτίζοντο ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ
ἰορδάνῃ ποτα-
μῷ ἐξομολογούμενοι τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν.
ἡμῖν δὲ οἱ ὡς ἐν ἐρήμῳ
μοι τρίχας καμή-
λου. καὶ ζώνην δέρ-
ματος περὶ τὴν
ὀσφὺν αὐτοῦ. καὶ
ἐσθίων ἀκρίδας καὶ
μέλι ἄγριον. καὶ ἐ-
κήρυσσε λέγων. ἔρ-
χεται ὁ ἰσχυρότερός
μου οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκα-
νὸς κύψας λῦσαι τὸ
ἱμάντα τῶν ὑπο-

δυναστῶν αὐτοῦ· ἐ
γένετο καὶ βαπτίζων
καὶ βρύδαν τὴ· αὐτ
δὲ βαπτίσῃ ὑμᾶς ἐν
πνεύματι ἁγίῳ καὶ
πυρί. Καὶ ἐγέ
νετο ἐν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις, ἦλθεν οἷς
ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γα
λιλαίας. καὶ ἐβα
πτίσθη ὑπὸ Ἰωάνου
Ἰορδάνην. Καὶ εὐθὺς
ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ
ὕδατος, εἶδε σχιζομέ
νους τοὺς οὐρανοὺς καὶ
τὸ πνεῦμα ὡς περιστε
ρὰν καταβαῖνον εἰς
αὐτόν. καὶ φωνὴ
ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν.
σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγα
πητός, ἐν σοὶ εὐδόκη
σα. Καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦ
μα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς
τὴν ἔρημον. καὶ ἦν ἐ
κεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέ

ρας τεσσαράκοντα.
πειραζόμενος ὑπὸ
τοῦ σατανᾶ. καὶ ἦν
μετὰ τῶν θηρίων. καὶ
οἱ ἄγγελοι διηκόνουν
αὐτῷ. μετὰ δὲ τὸ
παραδοθῆναι τὸν
Ἰωάνην, ἦλθεν οἷς τὴν
Γαλιλαίαν. κηρύσ
σων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βα
σιλείας τοῦ θεοῦ καὶ
λέγων. ὅτι πεπλή
ρωται ὁ καιρὸς. καὶ ἤγ
γικεν ἡ βασιλεία τοῦ
θεοῦ. μετανοεῖτε. καὶ
πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγ
γελίῳ. τῷ δὲ παρὰ τὴν θά
λασσαν τῆς Γαλιλαίας.
εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀν
δρέαν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ τοὺς Σίμωνος.
βάλλοντας ἀμφί
βληστρον ἐν τῇ θαλάσσῃ.

α π τοῦ δαιμονιζομένου

β ι ἡ σαμαρὰ λέγει· καὶ
ἀ τοῦ μὴ αὐτοῖς οἶς δὲ
τὸ πόσον μου· καὶ
τοῦ ἡ σοῦ ἐστὶν ἐμβ
θεὶ αὐλίζεσθαι ἡμῶν·
καὶ ἀνθρώπους ἀφέντες
τὰ δίκτυα αὐτῶν ἡ
κολούθησαν αὐτῷ·
ιβ καὶ περιῆγεν ἐκεῖθε
ὅλην· εἶδε μία γυνὴ
βοῦν τὸν τοῦ ζεβε
δαίου· καὶ ἰδὼν τὸν ἀδ
ελφὸν αὐτοῦ ἐκ δε
τὸν ἐν τῷ πλοίῳ κ
τὰ ρτίζοντας τὰ δί
κτυα· καὶ ἀνθρώπους
ἐκάλεσεν αὐτοὺς·
ἀφέντες τὸν πατ
αὐτοῦ ζεβεδαῖον μ
τὸ πλοῖον καὶ ἀκο
λουθήσαν αὐτῷ·
ιγ καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ
μεῖναι αὐτὸν ἐκεῖ ἡμ
ὁ τοῦ ἀνθρώπου· ἐξ
ιδ ἐπορεύετο κατὰ
πόλεις καὶ κώμας·

θεῶ τοῖς σάμαρεῖ
σι ἐλθὼν ἐξ τὴν σοφ
γνῶν διδάσκε· ἐξ
ὃ ἐξ γνῶν ἐστὶν ὁ ἐπὶ τ
διδαχὴ αὐτοῦ· ἡμεῖς γὰρ
διδάσκων αὐτὸν οὕτως
ὃ ἐξουσίαν ἔχων· ἐξ οὐ
χὶ οἱ γραμματεῖς· καὶ ἡμῖν τὴν σωτηρ
τῆ αὐτῶν μάλιστα ἐν
τῷ καθαρτῶν ἐξ
ἀφ' ἑλκόντων·
ἐὰν τὴν μὴ μὴ καὶ σοὶ
ἴδωμεν ἐλθεῖν·
ἀπολέσαι ἡμᾶς·
οἶδα ὅτι τὶς ἐξ ὁ ἅγιος
τοῦ θοῦ· καὶ ἐγένετο
σεν αὐτῶν οἴσ ἔλεγεν·
φιλόθεος καὶ ὀξέλ
θε ὀξ αὐτοῦ· καὶ ὡς
ρύξαν αὐτὸν τὸ πνεῦ
τὸ ἀκάθαρτον· καὶ
κράξαν φωνῇ μεγά
λῃ ὀξ ἐλθεν ὀξ αὐτῆς·

ιβ κ

ιγ β

τῷ ἀ ῾ ε β
τῷ κυρ ἀνδρ ῾
ἡ ν ῾ ῾ ῾
ἰουδαῖ·

β. ἐπὶ τῆς περιθεραπείας πάθους: γ ἐπὶ τῆς ἀπὸ τοῦ μόσχου:

Καὶ ἐθαυμάσθησαν
πάντες οὗς τε συνῆν
τῷ πατρὶ ἑαυτοῦ
λαλοῦντας τῇ ἁγίᾳ
τοῦ τῆς διδαχῆς
μὴ αὐτῷ ὅτι καὶ τὴν
ἐξουσίαν καὶ τοῖς
τοῖς αὐσὶ τοῖς ἀκα
θάρτοις ὑπιτάσσει.
καὶ ὑπακούουσιν
αὐτῷ· ἐξῆλθε δὲ ἡ
ἀκοὴ αὐτοῦ ἀθροῦ
σ ὅλην τὴν περί
χωρον τῆς γαλιλαίας.

β ιε τῆς ἑβ τῶν καὶ ἐκφ ἐλθοῦσαι:

Καὶ ἀθροῖσ ἐκ τῆς
συναγωγῆς ἐλθ ἦλ ιε
θον τῆς ἐλθον σ
τὴν οἰκίαν σίμωνος
καὶ ἀνδρέου μετὰ
ἰακῶβου καὶ ἰω· ἡ
δὲ πενθερὰ σίμωνος
κατέκειτο πυρέσ
σουσα· καὶ ἀθέως
λέγουσιν αὐτῷ περὶ

αὐτῆς· καὶ προσ
θὼν ἤγειρεν αὐτὴν
κρατήσας τῆς χειρὸς
αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν
αὐτὴν ὁ πυρετὸς ἀ
θέως καὶ διηκόνει
αὐτοῖς· ὀψίας δὲ γε
νομένης ὅτε ἔδυ ὁ
ἥλιος ἔφερον πρὸς
αὐτὸν πάντας τοὺς
κακῶς ἔχοντας καὶ
τοὺς δαιμονιζομέ
νους καὶ ἦν πόλις ὅ
λη ἐπισυνηγμένη
ἐπὶ τὴν θύραν·
καὶ ἐθεράπευσεν
πολλοὺς κακῶς ἐ
χοντας ποικίλαις
νόσοις· καὶ δαιμό
νια πολλὰ ἐξέβα
λε· καὶ οὐκ ἤφιεν λα
λεῖν τὰ δαιμόνια·
ὅτι ἤδεισαν αὐτόν·
καὶ πρωῒ ἔννυχον λίαν,

Σα β̄ τῆς η̄ ἑβδ. τῶν καιρ. ἐκ ἀρ.:

ἀναστὰς ἐξῆλθεν·
Καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔ-
ρημον τόπον, κἀκεῖ
προσηύχετο· καὶ κα-
τεδίωξαν αὐτὸν ὁ
Σίμων καὶ οἱ μετ'
αὐτοῦ· καὶ εὑρόν-
τες αὐτὸν, λέγουσιν
αὐτῷ· ὅτι πάντες
σε ζητοῦσι· καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· ἄγωμεν
εἰς τὰς ἐχομένας
κωμοπόλεις, ἵνα
καὶ ἐκεῖ κηρύξω· εἰς
τοῦτο γὰρ ἐξελήλυ-
θα· καὶ ἦν κηρύσσων
ἐν ταῖς συναγωγαῖς
αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν
Γαλιλαίαν, καὶ τὰ
δαιμόνια ἐκβάλ-
ικ̄ λων· καὶ ἔρχεται πρὸς
αὐτὸν λεπρὸς πα-
ρακαλῶν αὐτὸν
καὶ γονυπετῶν αὐ-
τὸν καὶ λέγων αὐτῷ·
ὅτι ἐὰν θέλῃς, δύνα-
σαί με καθαρίσαι·
ὁ δὲ Ἰς σπλαγχνισθεὶς
ἐκτείνας τὴν χεῖρα
ἥψατο αὐτοῦ· καὶ
λέγει αὐτῷ· θέλω κα-
θαρίσθητι· καὶ εἰ-
πόντος αὐτοῦ, εὐθέως
ἀπῆλθεν ἀπ' αὐ-
τοῦ ἡ λέπρα καὶ ἐκα-
θαρίσθη· καὶ ἐμ-
βριμησάμενος αὐ-
τῷ· εὐθέως ἐξέβα-
λεν αὐτὸν καὶ λέγει
αὐτῷ· ὅρα· μηδενὶ
μηδὲν εἴπῃς· ἀλλ'
ὕπαγε σεαυτὸν δεῖ-
ξον τῷ ἱερεῖ· καὶ προ-
σένεγκε περὶ τοῦ
καθαρισμοῦ σου
ἃ προσέταξε Μωσῆς
εἰς μαρτύριον
αὐτοῖς· ὁ δὲ ἐξελθών· ιθ̄ ι

τε̄ περὶ τοῦ λεπροῦ:

ε̄ π̄ τοῦ παραλυτικοῦ:

Ἤρξατο κηρύσσειν πολ
λὰ καὶ διαφημίζειν
τὸν λόγον· ὥστε μη
κέτι αὐτὸν δύνασθαι
φανερῶς εἰς πόλιν
εἰσελθεῖν, ἀλλ' ἔξω
ἐν ἐρήμοις τόποις
ἦν· καὶ ἤρχοντο πρὸς
αὐτὸν πανταχόθεν.
καὶ εἰσελθὼν πάλιν
εἰς Καπερναούμ,
διὰ ἡμερῶν· καὶ ἠκού
σθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι.
καὶ εὐθέως συνῆλ
θον πολλοὶ ὥς
τε μηκέτι χωρεῖν μη
δὲ τὰ πρὸς τὴν θύ
ραν· καὶ ἐλάλει αὐ
τοῖς τὸν λόγον· καὶ ἔρ
χονται πρὸς αὐτὸν
παραλυτικὸν φερό
μενον, αἰρόμενον
ὑπὸ τεσσάρων· καὶ
μὴ δυνάμενοι προ

ιβ̄ β̄ τῆς μη τῶν
καὶ ἐν εἰσελθεῖν εἰς
εἰς καπ̄
α̅ κ̅ α̅

σενεγκεῖν αὐτὸν διὰ τὸν
ὄχλον, ἀπεστέγασαν
τὴν στέγην ὅπου ἦν·
καὶ ἐξορύξαντες χ̄
λοῦν τὴν κράβαττον
ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸ
κατέκειτο· ἰδὼν δὲ
ὁ ἰ̄ς τὴν πίστιν αὐτῶν
λέγει τῷ παραλυ
τικῷ· τέκνον· ἀφί
ενταί σοι αἱ ἁμαρ
τίαι σου· ἦσαν δέ τι
νες τῶν γραμματέων
ἐκεῖ καθήμενοι καὶ
διαλογιζόμενοι ἐν
ταῖς καρδίαις αὐτῶν·
τί οὗτος οὕτως λα
λεῖ βλασφημίας·
τίς δύναται ἀφιέναι
ἁμαρτίας· εἰ μὴ εἷς
ὁ θς· καὶ εὐθέως γνοὺς
ὁ ἰ̄ς ὁ ἐν τῷ
πνεύματι αὐτοῦ· ὅτι οὕτω
αὐτοὶ διαλογίζονται

ἐμὲ αὐτοῖς φησὶν αὐτ·
τὴν τῶν τῶν διαλογισμῶν
σθαι ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν· τί ἐστιν ἀκοπό
τερον φάναι τοῦ προ
φητικοῦ· ἀφέσονται αἱ
ἁμαρτίαι ἢ φάναι εἰ
φέρε καὶ ἄρον σου
τὸν κράββατον καὶ
περιπάτει· ἵνα δὲ
δῆτε ὅτι ἐξουσίαν φέρει
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
τοῦ ἀφιέναι ἁμαρτί
λέγει τῷ παραλυτι
κῷ· σοὶ λέγω· ἔγειραι
καὶ ἄρον τὸν κράββα
τόν σου καὶ ὑπαγε
εἰς τὸν οἶκόν σου· ϛ
ἠγέρθη καθέως· καὶ
ἄρας τὸν κράββατ.
ἐξῆλθεν ἔμπροσθεν πά
ντων· ὥστε ἐξίστασθαι
πάντας καὶ δοξάζειν
τὸν θν· λέγοντας· ὅτι

οὐδέποτε οὕτως εἴδο
μεν· Καὶ ἐξῆλθε
πάλιν παρὰ τὴν θά
λασσαν· καὶ πᾶς
ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς
αὐτὸν καὶ ἐδίδασκεν
αὐτούς· καὶ παράγων
εἶδε λευὶ τὸν τοῦ
ἀλφαίου καθήμε
νον ἐπὶ τὸ τελώνιον·
καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκο
λούθει μοι· καὶ ἀνα
στὰς ἠκολούθησεν
αὐτῷ· καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ κατακλίθαι
αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ
αὐτοῦ· καὶ πολλοὶ
τελῶναι καὶ ἁμαρ
τωλοὶ συνανέκειν
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν
γὰρ πολλοὶ καὶ ἠκο
λούθησαν αὐτῷ· οἱ
γραμματεῖς οἱ

κε β

κε β

φαρισαίοι ἰδόντες
αὐτὸν σθένοντα μετὰ
τελωνῶν
καὶ ἁμαρτωλῶν ἔ-
λεγον τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· τί ὅτι μετὰ
τελωνῶν καὶ ἁμαρ-
τωλῶν σθίει καὶ πί-
β κγ μα· καὶ ἀκούσας ὁ
ἰσ. λέγει αὐτοῖς· οὐ
χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγι-
αίνοντες ἰατροῦ. ἀλ-
λ' οἱ κακῶς ἔχοντες.
οὐκ ἦλθον καλέσαι
δικαίους. ἀλλὰ ἁμαρ-
τωλοὺς εἰς μετάνοιαν.
χ' ἀφ τῆς π τ ἀ
ἐβ τῶν καφ ἐ
κθ:
Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ
ἰω καὶ οἱ τῶν φαρι-
σαίων νηστεύοντες.
καὶ ἔρχονται καὶ λέ-
γουσιν αὐτῷ· διατί
οἱ μαθηταὶ ἰω καὶ οἱ
τῶν φαρισαίων νη-
στεύουσιν· οἱ δὲ σοὶ σ

θηταὶ οὐ νηστεύουσι·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ
ἰσ. μὴ δύνανται οἱ
υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος
ἐν ᾧ ὁ νυμφίος με-
τ' αὐτῶν νηστεύειν.
ὅσον χρόνον μεθ' ἑαυ-
τῶν ἔχουσι τὸν νυμ-
φίον, οὐ δύνανται
νηστεύειν· ἐλεύσον-
ται δὲ ἡμέραι ὅτ'
ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ
νυμφίος, καὶ τότε
νηστεύσουσιν ἐν ἐκεί-
ναις ταῖς ἡμέραις.
καὶ οὐδεὶς ἐπίβλημα
ῥάκους ἀγναφ-
ου ἐπιῤῥάπτει ἐπὶ
ἱματίῳ παλαιῷ·
εἰ δὲ μή· αἴρει τὸ πλή-
ρωμα αὐτοῦ τὸ
καινὸν τοῦ παλαι-
οῦ· καὶ χεῖρον σχίσμα
γίνεται· καὶ οὐδεὶς

ρ̄ ιη̄ τοῦ ῥαψ εἰς χερ̄ τ̄ χειρ̄

βάλλομεν μόνον
ὡς ἀσκοὺς παλαιούς.
ὡς δὲ μικρὸν ὡς ὀλίγον
ὄμβος τοὺς ἀσκούς.
καὶ ὁ οἶνος εἰς χάος·
καὶ οἱ ἀσκοὶ αὐτοῦ
χαλοῦνται· ἀλλ' ἀνοίγομεν
ὡς ἀσκοὺς κ̄ᵃ
καὶ ἀφίεμεν τὸν ἄρτον
σάπιον διὰ τὸν
ἀπορίαν· καὶ ἡ
ἀμπελοῦν ὁδὸν ποιοῦμεν·
τί λοιπὸν τοῦτο ἀ
χρεῖας καὶ οἱ φαγεῖν
σαπροὶ ἐλεγόμεθα·
ἰδὲ τί ποιοῦσι ἐμοῦ
σάπιον ὁ οὐκέ
τι καὶ αὐτὸς ἐλέ
γομεν αὐτοῖς· οὐδὲ πο
ιήσομεν τοῦτο ἡ
σεβ̄δ̄· ὁ τε χρόνος

ἐοχεμαὶ ὁ πάμαστεμ
αὐτοὺς καὶ οἱ μετὰ
τοῦ· πρὸς ὡς ἀπῆλθεμ
ὡς τὸν οἶκον τοῦ θοῦ
ὅπου ἀμμιὰ δ' ἀρτοῦ ἄρ
χόρεως· καὶ τοὺς
ἄρτους τῆς προθέσε
ως ἔφαγεμ· οὐ οὐ κόξε
φαγεῖν ὡς μὲ τοῖς
ἱερεῦσι, καὶ ἔδοκε
καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ
οὖσι· καὶ ἐλεγόμεθα κ̄ε β̄
τοῖς τὸ σῶμα τοῦ δαὶ
τὸν ἄρτον ὡς ὁ
χόρτος διὰ τὸ σώ
μα τοῦ· ὡς τὸ κύριος
ἀγιοῦ τοῦ ἄρ
καὶ τοῦ σωμάτος
καὶ ὡς ἀπῆλθε πάλιν
ὡς τὴν σωφρονίαν·
καὶ ἡμὲν ὡς ἄρτος ὀξὴ
ραμμένος χωρὶς
χειρῶν· καὶ πάρτα
ρον αὐτὸν ὡς τοῦ

σάμμασι· θέλαπτε
σε αὐτὸν· ἵνα κατη
γορήσωσιν αὐτόν· καὶ
λέγει τῶ ἀνῶ τῶ ἐ
ξηραμμένην ἔχον
τι τὴν χεῖρα· ἔγειρε
εἰς τὸ μέσον· καὶ λέ
γει αὐτοῖς ἐξεστὶ τοῖς
σάμμασι ἀγαθοποιῆ
σαι, ἢ κακοποιῆσαι·
ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀ
ποκτεῖναι· οἱ δὲ ἐ
σιώπων· καὶ περὶ
λεψάμενος αὐτοὺς
μετὰ ὀργῆς· συλλυπ
ούμενος ἐπὶ τῇ πωρώ
σει τῆς καρδίας αὐ
τῶν· λέγει τῶ ἀνῶ·
ἔκτεινον τὴν χεῖρα
σου· καὶ ἐξέτεινε· καὶ
ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ
αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἀλ
λη· καὶ ἐξελθόντες
οἱ φαρισαῖοι εὐθέ

μετὰ τῶν ἡρωδιά
νῶν· συμμούλιον
ἐποίουν κατ' αὐτοῦ·
ὅπως αὐτὸν ἀπο
λέσωσι· καὶ οἱ ἐκ
νεχώρησε μετὰ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ πρὸ
τὴν θάλασσαν·
κξ καὶ πολὺ πλῆθο
ἀπὸ τῆς γαλιλαίας
ἠκολούθησαν αὐτῶ·
καὶ ἀπὸ τῆς ἰουδαίας·
καὶ ἀπὸ ἱεροσολύ
μων· καὶ ἀπὸ τῆς
ἰδουμαίας· καὶ πέ
ραν τοῦ ἰορδάνου· καὶ
οἱ περὶ τῦρον καὶ
σιδῶνα πλῆθος
πολὺ ἀκούσαντες
ὅσα ἐποίει ἦλθον
πρὸς αὐτόν· καὶ εἶ
πε τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ ἵνα πλοιά
ριον προσκαρτερῆ

αὐτοῦ διὰ τὸ μόχλ·
ἵνα μὴ θλίβωσιν
αὐτόν· τοσοῦτο
γὰρ ἐθορυβήθησαν·
ὡς τὸ δεῖπνον
αὐτῶν· ἵνα αὐτοῦ ἀν
ῳγῶσι τὸ στόμα
μάθῃ τὰ· καὶ τὰ
τῶν ἀπὸ τὰ ἀκά
θαρτα τὸ ὄνομα
τὸν ἐθορύβησε πρὸς
τὸ πνεῦμα αὐτῶν· καὶ
ἐκράζον λέγον τα·
ΗΚΗ Ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ·
καὶ πολλὰ ἐδέετο
τίνα αὐτοῖς· ἵνα
μὴ φανερὸν αὐτὸ
ποιήσωσι· ὡς
ΒΚΘ μαρμαίρει τὸ ὁ
ρος καὶ τὰ ῥοῦχα
λευκὰ λίαν ὡς ἐπὶ
γῆς· οἷος οὐ δύναται
οὕτως λευκᾶναι γνα
φεὺς ἐπὶ τῆς γῆς·
ποιήσει δὲ καὶ ἡ

ὡσὶ μετ' αὐτοῦ· ὡς
ἵνα ἀποστέλλῃ αὐ
τοὺς κηρύσσειν καὶ ἐ
χειν ἐξουσίαν θερα
πεύειν τὰς νόσους·
καὶ ἐκαλέσατο τοὺς
δώδεκα· καὶ ἤρξα ΛΒ
το αὐτοὺς ἀποστέλλειν
δύο δύο· καὶ ἔδι
δεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν
πνευμάτων τῶν ἀκα
θάρτων· καὶ παρήγγει
λεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν
αἴρωσιν εἰς τὴν ὁδόν·
εἰ μὴ ῥάβδον μόνον·
μὴ ἄρτον μὴ πήρα·
μὴ χαλκὸν εἰς τὴν ζώνην·
ἀλλὰ ὑποδεδεμένους σαν
δάλια· καὶ μὴ ἐνδύσασθαι
δύο χιτῶνας· καὶ ἔλε
γεν αὐτοῖς· ὅπου ἐὰν εἰσ
ελθητε εἰς οἰκίαν· ἐκεῖ μένετε
μέχρις οὗ ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν·
καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς
μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν· ἐκπορευόμενοι
ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις καὶ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ· καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον ἵνα μετανοῶσιν· καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον· καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεραπεύοντο· καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρῴδης· φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάνης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται· καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι Ἠλίας ἐστί· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης ὡς εἷς τῶν προφητῶν· ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρῴδης ἔλεγεν ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάνην οὗτος ἠγέρθη· αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρῴδης ἀπεστείλας ἐκράτησεν τὸν Ἰωάνην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ὅτι αὐτὸν ἐγάμησεν· ἔλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάνης τῷ Ἡρῴδῃ ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου· ἡ δὲ Ἡρωδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι καὶ οὐκ ἠδύνατο· ὁ γὰρ Ἡρῴδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάνην εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἐποίει καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουεν· καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου ὅτε Ἡρῴδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίησεν τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας· καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Ἡρωδιάδος καὶ ὀρχησαμένης ἤρεσεν τῷ Ἡρῴδῃ καὶ τοῖς συνανακείμενοις ὁ δὲ βασιλεὺς εἶπεν τῷ κορασίῳ αἴτησον ὃ ἐὰν θέλῃς καὶ δώσω σοι· καὶ ὤμοσεν αὐτῇ πολλὰ ὅτι ὃ ἐὰν αἰτήσῃς δώσω σοι ἕως ἡμίσους τῆς βασιλείας μου· ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτῆς τί αἰτήσωμαι· ἡ δὲ εἶπεν τὴν κεφαλὴν Ἰωάνου τοῦ βαπτίζοντος· καὶ εἰσελθοῦσα εὐθὺς μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα ἠτήσατο λέγουσα θέλω ἵνα ἐξαυτῆς δῷς μοι ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάνου τοῦ βαπτιστοῦ· καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακείμενους οὐκ ἠθέλησεν ἀθετῆσαι αὐτήν· καὶ εὐθὺς ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα ἐπέταξεν ἐνεγκεῖν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ καὶ ἤνεγκεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς· καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ·

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΗΣ ΤΗΣ ΑΡΧΗ ΒΚΘ

ναμίτην· καὶ ἰούδ
ἰσκαριώτην· ὃς καὶ
παρέδωκεν αὐ
ι λα τόν· καὶ ἐρχονται
εἰς οἶκον· καὶ συνέρ
χεται πάλιν ὄ
χλος, ὥστε μὴ δύ
νασθαι αὐτοὺς μή
τε ἄρτον φαγεῖν·
καὶ ἀκούσαντες
οἱ παρ' αὐτοῦ· ἐ
ξῆλθον κρατῆσαι
αὐτόν· ἔλεγον γὰρ
β λβ ὅτι ἐξέστη· καὶ οἱ
γραμματεῖς οἱ ἀπὸ
ἱεροσολύμων κα
ταμάντες· ἔλεγον
ὅτι μεελζεβοὺλ
ἔχει· καὶ ὅτι ἐν τῷ
ἄρχοντι τῶν δαιμο
νίων ἐκμάλλειται
δαιμόνια· καὶ προ
β λγ καλεσάμενος αὐ
τοὺς ἐν παραμόλ

ἔλεγεν αὐτοῖς· πῶς
δύναται σατανᾶς
σατανᾶν ἐκμάλλει·
καὶ ἐὰν μασιλεία
ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ
οὐ δύναται σταθῆ
ναι ἡ μασιλεία ἐκεί
νη· καὶ ἐὰν οἰκία ἐ
φ' ἑαυτὴν μερισθῇ
οὐ δύναται σταθῆναι
ἡ οἰκία ἐκείνη· καὶ εἰ
ὁ σατανᾶς ἀνέστη
ἐφ' ἑαυτὸν καὶ με
μερίσται, οὐ δύνα
σταθῆναι ἀλλὰ τέ
λος ἔχει· οὐδεὶς δύ
ναται τὰ σκεύη τοῦ
ἰσχυροῦ εἰσελθὼν
εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
διαρπάσαι, ἐὰν
μὴ πρῶτον τὸν ἰ
σχυρὸν δήσῃ· καὶ
τότε τὴν οἰκίαν αὐ
τοῦ διαρπάσει· τε λ

τῇ κθ ἑβδομάδι, ἦχος κ τοῖς ἐν αὐλῷ ψαλμοῖς:

κβ φκ
β Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
πάντα ἀφεθήσε-
ται τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων τὰ ἁμαρτή-
ματα καὶ αἱ βλασφη-
μίαι ἃς ἂν βλασφη-
μήσωσιν· ὃς δ' ἂν βλασφη-
μήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον,
οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα,
ἀλλ' ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου
κρίσεως· ὅτι
ἔλεγον· πνεῦμα ἀκά-
λλ θαρτον ἔχει· ἐλθὼ-
τες οὖν οἱ ἀδελφοὶ
καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ
ἔξω στάντες, ἀπέ-
στειλαν πρὸς αὐτὸν
φωνοῦντες αὐ-
τόν· καὶ ἐκάθητο
ὄχλος περὶ αὐτόν·
εἶπον δὲ αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ
ἀδελφοί σου καὶ αἱ
ἀδελφαί σου ἔξω ζη-
τοῦσί σε· καὶ ἀπε-
κρίθη αὐτοῖς λέ-
γων· τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου
καὶ οἱ ἀδελφοί μου;
καὶ περιβλεψάμε-
νος κύκλῳ τοὺς
περὶ αὐτὸν καθη-
μένους λέγει· ἰδὲ
ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀ-
δελφοί μου· ὃς δ'
ἂν ποιήσει τὸ θέλη-
μα τοῦ θεοῦ, οὗτος
λε ἀδελφός μου καὶ
β ἀδελφή μου καὶ
μήτηρ ἐστί· καὶ ἤρξα-
το πάλιν διδάσκειν
παρὰ τὴν θάλασ-
σαν· καὶ συνήχθη
πρὸς αὐτὸν ὄχλος
πολύς, ὥστε αὐτὸν
ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον καθῆσθαι

τῇ ε ἑβδ. τῶν ἁγίων πάντων λε β

θ̄ π̄ τοῦ πρόρου παραμολ:

ἐν τῇ θαλάσσῃ·
καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
πρὸς τὴν θάλασ
σαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν·
καὶ ἐδίδασκεν αὐ
τοὺς ἐν παραμο
λαῖς πολλὰ· καὶ ἐ
λεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ· ἀκύ
ειαι· ἰδοὺ ἐξῆλθεν
ὁ σπείρων τοῦ σπεῖ
ραι· καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ σπείρειν· ὁ μὲν
ἔπεσε παρὰ τὴν
ὁδὸν· καὶ ἦλθε τὰ
πετεινὰ καὶ κατέ
φαγεν αὐτό· ἄλλο
δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πε
τρῶδες ὁ [illegible] οὐ ἐκ εἶ
χε γῆν πολλήν· καὶ
εὐθέως ἐξανετεί
λε διὰ τὸ μὴ ἔχειν
βάθος γῆς· ἡλίου
δὲ ἀνατείλαντος,

ἐκαυματίσθη· καὶ
διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζε
ἐξηράνθη· καὶ ἄλλο
ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀ
κάνθας· καὶ ἀνέβη
σαν αἱ ἀκάνθαι καὶ
συνέπνιξαν αὐτὸ
καὶ καρπὸν οὐκ ἔ
δωκε· καὶ ἄλλο ἔπε
σεν εἰς τὴν γῆν τὴν
καλήν· καὶ ἐδίδου
καρπὸν ἀναμαί
νοντα καὶ αὐξαί
νοντα· καὶ ἔφερε
ἐν τριάκοντα καὶ
ἐν ἑξήκοντα καὶ ἐν
ἑκατόν· καὶ ἔλεγε· αὐτ
ὁ ἔχων ὦτα ἀκούε
ἀκουέτω· ὅτε δὲ
ἐγένετο κατὰ μόνας.
ἀρχ ἠρώτησαν αὐτὸν
οἱ περὶ αὐτὸν σὺν
τοῖς δώδεκα τὴν
παραμολήν· καὶ

τῇ πρ̄ τ̄ β̄ ἐβ τῷ καιρ ἐκ ἡ ἠρώτησα τ̄ ιν̄:

ἐλεγεν αὐτοῖς· ὑμῖν
δέδοται γνῶναι τὸ
μυστήριον τῆς κα
σιλείας τοῦ Θυ̅· ἐ
λξ κείνοις δὲ τοῖς ἔ
ξω, ἐν παραβολ̅ᾶ
τὰ πάντα γίνεται·
ἵνα κλέπον τες κλέ
πωσι καὶ μὴ ἴδω
σι· καὶ ἀκούον τες
ἀκούσωσι καὶ μὴ
συνιῶσι· μήποτε
ὀπιστρέψωσι καὶ
ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ
ἁμαρτήματα· καὶ
λέγει αὐτοῖς· οὐκ οἴ
δατε τὴν παραβο
λὴν ταύτην; καὶ
πῶς πάσας τὰ
παραβολὰς γνώ
σεσθε· ὁ σπείρων
τὸν λόγον σπείρει·
β λη οὗτοι δέ εἰσιν οἱ πα
ρὰ τὴν ὁδὸν· ὅπου

σπείρεται ὁ λόγος·
καὶ ὅταν ἀκούσω
σιν, εὐθέως ἔρχεται
ὁ σατανᾶς καὶ αἴρει
τὸν λόγον τὸν ἐσπαρ
μένον ἐν ταῖς καρ
δίαις αὐτῶν· καὶ οὗ
τοί εἰσιν ὁ μοίως
οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη
σπειρόμενοι· οἱ ὅ
ταν ἀκούσωσι τὸν
λόγον, εὐθέως με
τὰ χαρᾶς λαμμά
νουσιν αὐτόν· καὶ
οὐκ ἔχουσι ῥίζαν ἐν
ἑαυτοῖς· ἀλλὰ πρὸς
καιρρίεισιν· εἶτα γε
νομένης θλίψεις
ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν
λόγον, εὐθέως σκαν
δαλίζονται· καὶ οὗ
τοί εἰσιν οἱ εἰς τὰς
ἀκάνθας σπειρό
μενοι· οἱ τὸν λόγ

ἀκούοντες. Καὶ αἱ
μεριμναι τοῦ αἰῶ
νος τούτου. Καὶ ἡ
ἀπάτη τοῦ πλού
του. καὶ αἱ περὶ τὰ
λοιπὰ ἐπιθυμίαι
εἰς πορευόμεναι.
συμπνίγουσι τὸν
λόγον καὶ ἄκαρπο
γίνεται. Καὶ οὗτοί
εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν
τὴν καλὴν σπαρ
τεῖς. οἵτινες ἀκύ
ουσι τὸν λόγον καὶ
παραδέχονται.
καὶ καρποφορῦ
σιν ἐν τριάκοντα
καὶ ἐν ἑξήκοντα
καὶ ἐν ἑκατόν. καὶ
ἔλεγεν αὐτοῖς. μή
τι ὁ λύχνος ἔρχετ
ἵνα ὑπὸ τὸν μό
διον τεθῇ. ἢ ὑπὸ
τὴν κλίνην; οὐχ ἵνα

ἐπὶ τὴν λυχνίαν τε
θῇ; οὐ γὰρ ἐστὶ κρυπτὸν
ἐὰν μὴ φανερωθῇ.
οὐδὲ ἐγένετο ἀπό
κρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς
φανερὸν ἔλθῃ. εἴ
τις ἔχει ὦτα ἀκούειν
ἀκουέτω. Καὶ ἔλε
γεν αὐτοῖς. ἀρχὴ ἐπέτε
τι ἀκούετε. ἐν ὦ
μετρῷ μετρεῖτε, με
τρηθήσεται ὑμῖν.
Καὶ προστεθήσετ
ὑμῖν τοῖς ἀκούου
σιν. ὃς γὰρ ἐὰν ἔχῃ.
δοθήσεται αὐτῷ.
Καὶ ὃς οὐκ ἔχει. καὶ
ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀ
πὰ αὐτοῦ. καὶ ἔ
λεγεν αὐτοῖς. οὕτω
ἐστὶν ἡ βασιλεία
τοῦ θυ. ὡς ἐὰν
ἄνος κάλη τὸν
σπόρον ἐπὶ τῆς

καθεύδη καὶ ἐγείρηται
νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ
ὁ σπόρος βλαστάνει
καὶ μηκύνεται ὡς
οὐκ οἶδεν αὐτός· αὐ
τομάτη γὰρ ἡ γῆ καρ
ποφορεῖ· πρῶτον.
χόρτον· εἶτα στάχυν·
εἶτα πλήρη σῖτον
ἐν τῷ στάχυϊ· ὅταν
δὲ παραδῷ ὁ καρπὸ
εὐθέως ἀποστέλλει
τὸ δρέπανον· ὅτι
παρεστήκεν ὁ θερί
σμος· καὶ ἔλεγε·
Τίνι ὁμοιώσομεν τὴν
βασιλείαν τοῦ θυ·
ἢ ἐν ποίᾳ παρα
μολῇ παραμαλο
μεν αὐτήν· ὡς κόκ
κον σινάπεως· ὃς
ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς
γῆς· μικρότερος
+ πάντων τῶν σπερ

μάτων ἐστὶ τῶν ἐ
πὶ τῆς γῆς· καὶ ὅ
ταν σπαρῇ ἀναμαί
νει καὶ γίνεται πάν
των τῶν λαχάν
ων μείζων· καὶ ποιεῖ
κλάδους μεγάλους·
ὥστε δύνασθαι
ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐ
τοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐ νοῦ κατασκη
νοῦν· καὶ τοιαύ με ς
ταις παραμυθαῖς
πολλαῖς· ἐλάλει
αὐτοῖς τὸν λόγον
καθὼς ἐδύναντο
ἀκούειν· χωρὶς δὲ
παραμυθῆς· οὐκ ἐ
λάλει αὐτοῖς· κα μα ι
τ' ἰδίαν δὲ τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ ἐπέ
λυε πάντα· καὶ
λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκ μζ β
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀ

ι πε τῆς ποιτιμήσεως τοῦ ὑδάτος: ια πε τοῦ λεγεῶνος:

ψιάς γενομένης.
διέλθωμεν εἰς τὸ
πέραν· καὶ ἀφέντες
τὸν ὄχλον· παρα
λαμβάνουσιν αὐ
τὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ·
καὶ ἄλλα δὲ πλοιά
ρια ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ
γίνεται λαίλαψ ἀ
νέμου μεγάλη· τὰ
δὲ κύματα ἐπέκα
λυψεν τὸ πλοῖον· ὥς
τε αὐτὸν ἤδη γεμίζε
σθαι· καὶ ἦν αὐτὸς
ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ
τὸ προσκεφάλαιον
καθεύδων· καὶ διε
γείρουσιν αὐτὸν καὶ λέ
γουσιν αὐτῷ· διδάσκα
λε, οὐ μέλλεις ὁτι
ἀπολλύμεθα; καὶ
διεγερθεὶς ἐπετίμη
σε τῷ ἀνέμῳ· καὶ εἶ
πε τῇ θαλάσσῃ· σιω

πα· πεφίμωσο· καὶ
ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος.
καὶ ἐγένετο γαλήνη
μεγάλη· καὶ εἶπεν αὐ
τοῖς· τί δειλοί ἐστε οὕ
τως· πῶς οὐκ ἔχε
τε πίστιν· καὶ ἐφο
βήθησαν φόβον μέ
γαν· καὶ ἔλεγον πρὸς
ἀλλήλους· τίς ἄρα οὗ
τός ἐστιν· ὅτι καὶ ὁ ἄ
νεμος καὶ ἡ θάλασσα
ὑπακούουσιν αὐτῷ.
καὶ ἦλθεν εἰς τὸ πέραν
τῆς θαλάσσης· εἰς ἀρχ
τὴν χώραν τῶν Γα
δαρηνῶν· καὶ ἐξελ
θόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ
πλοίου, εὐθέως ὑ
πήντησεν αὐτῷ ἐκ
τῶν μνημείων ἄνθρ
ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ.
ὃς τὴν οἴκησιν εἶχε
ἐν τοῖς μνήμασι·

Καὶ οὔτε ἀλύσσειν
οὐδεὶς ἐδύνατο ἀν
τὸν δῆσαι· διὰ τὸ ἀν
τὸν πολλάκις πέ
δαις καὶ ἀλύσσει δε
δέσθαι· καὶ διεσπᾶ
σθαι ὑπ' ἀντοῦ τὰς
ἀλύσεις· καὶ τὰς
πέδας συντετρί
φθαι· καὶ οὐδεὶς ἀν
τὸν ἰσχυεν δαμάσαι·
Καὶ διαπαντὸς
νυκτὸς καὶ ἡμέρ
ἐν τοῖς ὄρσι καὶ ἐν
τοῖς μνήμασιν ἦν
κράζων· καὶ κατα
κόπτων ἑαυτὸν μί
θοις· ἰδὼν δὲ τὸν
ἰν ἀπὸ μακρόθεν·
ἔδραμε καὶ προ
σεκύνησεν ἀν τῷ·
Καὶ κράξας φωνῇ
μεγάλῃ λέγει· τί ἐ
μοὶ καὶ σοὶ ἰυ ὑ ἐ

τοῦ θυ τοῦ ὑψίστου·
ὁρκίζω σε τὸν θν μὴ
μεμασανίσῃς· ἐ
λεγεγὰρ ἀν τῷ· ὄξελ
θε τὸ πνευ τὸ ἀκά
θαρτον ἐκ τοῦ ἀνθ·
Καὶ ἐπηρῶτα ἀν
τόν· τίσοι ὄνομα·
Καὶ ἀπεκρίθη λέγ·
λεγεὼν ὄνομάμοι·
ὅτι πολλοί ἐσμεν·
Καὶ παρεκάλει ἀν
τὸν πολλὰ· ἵνα μὴ
ἀντοὺς ἀποστείλη
ἐξω τῆς χώρας· ἦν
δὲ ἐκεῖ πρὸς τὸ ὄρος
ἀγέλη χοίρων μεγά
λη κοσκομένη· καὶ
παρεκάλεσαν ἀν
τὸν πάντες οἱ δαί
μονες λέγοντες· πέμ
ψον ἡμᾶς εἰς τοὺς
χοίρους· ἵνα εἰς ἀν
τοὺς εἰσελθωμεν·

Καὶ ἐπέτρεψεν αὐ
τοῖς εὐθέως οἱ σ̅.
Καὶ ἐξελθόντα τὰ
πνεῦτα τὰ ἀκά
θαρτα. εἰσῆλθον
εἰς τοὺς χοίρους. ὡς
ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κα
τὰ τοῦ κρημνοῦ
εἰς τὴν θάλασσαν.
ἦσαν δὲ ὡς δισχίλιοι.
καὶ ἐπνίγοντο ἐν
τῇ θαλάσσῃ. οἱ δὲ
βόσκοντες τοὺς
χοίρους ἔφυγον. ὡς
ἀνήγγειλαν εἰς τὴν
πόλιν καὶ εἰς τοὺς
ἀγρούς. Καὶ ἐξῆλθον
ἰδεῖν τί ἐστι τὸ γεγονός.
Καὶ ἔρχονται πρὸ
τὸν ἰν̅. καὶ θεωροῦ
σι τὸν δαιμονιζό
μενον καθήμενον
καὶ ἱματισμένον
καὶ σωφρονοῦντα.

τὸν ἐσχηκότα τὸν
λεγεῶνα, καὶ ἐφοβή
θησαν. διηγήσαντο
δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες,
πῶς ἐγένετο τῶ
δαιμονιζομένω.
Καὶ περὶ τῶν χοί
ρων. Καὶ ἤρξαντο πα
ρακαλεῖν αὐτὸν.
ἀπελθεῖν ἀπὸ τῆς
ὁρίων αὐτῶν. καὶ
μη̅ ἐμβάντος αὐτοῦ
εἰς τὸ πλοῖον. παρε
κάλει αὐτὸν ὁ δαι
μονισθεὶς ἵνα ἦ
μετ' αὐτοῦ. ὁ δὲ ἰσ̅
οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν.
ἀλλὰ λέγει αὐτῷ.
ὕπαγε εἰς τὸν οἶ
κον σου πρὸς τοὺς
σοὺς. Καὶ ἀνάγγει
λον αὐτοῖς ὅσα
σοι ὁ κ̅ς̅ πεποίηκε
καὶ ἠλέησέσε. ὡς

ἀπῆλθε καὶ ἤρξατο
κηρύσσειν ἐν τῇ δε
καπόλει ὅσα ἐποί
σεν αὐτῷ ὁ ἰς. καὶ π
τες ἐθαύμαζον. ὡς
μβ διαστραφέντος
η τοῦ ἰυ εἰς τὸ πλοῖον.
πάλιν
συνήχθη ὄχλος πο
λὺς ἐπ' αὐτὸν ὡς ἦν
παρὰ τὴν θάλασ
σαν. καὶ ἰδοὺ ἔρχε
ται ἷς τῶν ἀρχισυνα
γώγων ὀνόματι ἰάειρος.
καὶ ἰδὼν αὐτὸν, πί
πτει πρὸς τοὺς πό
δας αὐτοῦ. καὶ πα
ρεκάλει αὐτὸν πολ
λὰ λέγων. ὅτι τὸ
θυγάτριόν μου ἔχει
τως ἔχει. ἵνα ἐλ
θὼν ἐπιθῇς αὐτῇ
τὰς χεῖρας. ὅπως
σωθῇ καὶ ζήσῃ

καὶ ἀπῆλθεν μετ' αὐ
τοῦ. καὶ ἠκολούθει
αὐτῷ ὄχλος πολὺς
καὶ συνέθλιβον
αὐτόν. καὶ γυνή τις
οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος
τοῦ ἐτῶν δώδεκα. ὡς
πολλὰ παθοῦσα
ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν.
καὶ δαπανήσασα
τὰ παρ' αὐτῆς πά
ντα. καὶ μηδὲν ὠ
φεληθεῖσα. ἀλλὰ
μᾶλλον εἰς τὸ χεῖ
ρον ἐλθοῦσα. ἀκού
σασα περὶ τοῦ ἰυ.
ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ
ὄπισθεν ἥψατο τοῦ
ἱματίου αὐτοῦ. ἔ
λεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ. ὅ
τι κἂν τῶν ἱματί
ων αὐτοῦ ἅψωμαι σω
θήσομαι. καὶ εὐ
θέως ἐξηράνθη αὐ

ἀπῆλθεν μετ' αὐτοῦ
καὶ ἠκολούθει
αὐτῷ ὄχλος πολύς.

ἀρ τὴν π τ ἐρ· τ καιρ ἐκεῖν λαλ
τ τοῦ ἰυ πρ τ ὀχλ:

ποιητὴ τοῦ αἱματο
ἀυτῆς· Καὶ ἐγνωτῶ
σώματι ὅτι ἰάται
ἀπὸ τῆς μάστιγος·
Καὶ ἀθέως ὁ ἰσ ἐπι
γνοὺς ἐν ἑαυτῷ· τὴν
ἐξ ἀυτοῦ δύναμιν
ἐξελθοῦσαν· ἐπι
στραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ
ἔλεγε· τίς μου ἥ
ψατο τῶν ἱμάτι·
Καὶ ἔλεγον ἀυτῷ οἱ
μαθηταὶ ἀυτοῦ·
Βλέπεις τὸν ὄχλ
συνθλίβοντάσε·
Καὶ λέγεις τίς μου
ἥψατο; Καὶ περιε
βλέπετο ἰδεῖν τὴν
τοῦτο ποιήσασα·
ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα
καὶ τρέμουσα· εἰδυῖα
ὃ γέγονεν ἐπ' ἀυτῇ·
ἦλθε καὶ προσέ
πεσεν ἀυτῷ· ἐν εἰπ

ἀυτῷ πᾶσαν τὴν ἀ
λήθειαν· ὁ δὲ εἶπεν
ἀυτῇ· θύγατερ· ἡ πίστις
σου σέσωκέσε· ὑπά
γε εἰς εἰρήνην· Καὶ ἰ
σθηυγιὴς ἀπὸ τῆς
μάστιός σου· ἔτι ἀυ
τοῦ λαλοῦντος· ἔρ
χονται ἀπὸ τοῦ ἀρ
χισυναγώγου λέ
γοντες· ὅτι ἡ θυγά
τηρ σου ἀπέθανε·
τί ἔτι σκύλλεις τ
διδάσκαλον· ὁ δὲ
ἰσ εὐθέως ἀκούσ
τὸν λόγον λαλού
μενον· λέγει τῷ ἀρ
χισυναγώγῳ· μὴ
φοβοῦ· μόνον πί
στευε· Καὶ οὐκ ἀφῆκ
οὐδένα ἀυτῷ σῦνα
κολουθῆσαι εἰ μὴ
πέτρον καὶ ἰάκω
βον καὶ ἰωτὸν ἀ

δελφὸν ἰακώνου· καὶ
νβ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον
τοῦ ἀρχισυναγώγου·
καὶ θεωρεῖ θόρυνον
κλαίοντας καὶ ὀλα
λάζοντας πολλά·
καὶ εἰσελθὼν λέγει
αὐτοῖς· τί θορυνῆσθε
καὶ κλέετε τὸ παιδί·
οὐκ ἀπέθανεν· ἀλλὰ
καθεύδει· καὶ κατε
γέλων αὐτοῦ· ὁ δὲ ἐκ
βαλὼν πάντας·
παραλαμμάνει
τὸν πρᾶ τοῦ παιδί
καὶ τὴν μρᾶ καὶ τοὺς
μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰς
πορεύεται ὅπου
ἦν τὸ παιδίον ἀνα
κείμενον· καὶ κρα
τήσας τῆς χειρὸς
τοῦ παιδίου λέγει
αὐτῇ· ταλιθά· κοῦ
μι· ὅ ἐστι μεθερμη

νευόμεν· τὸ κοράσι·
σοὶ λέγω· ἔγειραι· καὶ
εὐθέως ἀνέστη τὸ κο
ράσιον καὶ περιε
πάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώ
δεκα· καὶ ἐξέστησαν
ἐκστάσει μεγάλη·
καὶ διεστείλατο αὐ νγ ᾱ
τοῖς πολλά· ἵνα
μηδεὶς τοῦτο γνῶ·
καὶ εἶπε δοθῆναι
αὐτῇ φαγεῖν· καὶ ἐξῆλ
θεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν
πατρίδα αὐτοῦ·
καὶ ἀκολουθοῦσιν
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· καὶ γενο
μένου σαμμάτου·
ἤρξατο ἐν τῇ συνα
γωγῇ διδάσκειν· καὶ
πολλοὶ ἀκούοντες·
ἐξεπλήσσοντο λέ
γοντες· πόθεν τού
τοο ταῦτα· καὶ τίς

τῇ β τ δ ε. τῷ
καιρῷ κάνω ἤρξα
το οἰῶ ἐν τῇ συναγω
γῇ λ κ

ἡσοφία ἡδοθεῖσα
αὐτοῦ· καὶ δυνά
μεις τοῦ αὐταὶ διὰ
τῶν χειρῶν αὐτοῦ
γίνονται· οὐχ οὗτός
ἐστιν ὁ τέκτων ὁ υἱὸς
μαρίας· ἀδελφὸς
δὲ ἰακώβου καὶ ἰω
σῆ καὶ ἰούδα καὶ σί
μωνος· καὶ οὐκ εἰ
σὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐ
τοῦ ὧν πρὸς ἡμᾶς·
καὶ ἐσκανδαλίζον
β μ ᾱ τοὲν αὐτοῦ· ἔλεγε
δὲ αὐτοῖς ὁ ἰσ̄· ὅτι οὐ
κ ἐστὶ προφήτης ἄτι
μος· εἰ μὴ ἐν τῇ πα
τρίδι αὐτοῦ· καὶ ἐν
τοῖς συγγενέσι· καὶ
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ·
καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ
οὐδὲ μίαν δύναμιν
ποιῆσαι· εἰ μὴ ὀλί
γοις ἀρρώστοις ἐπὶ

θεὶς τὰς χεῖρας ἐθερά
πευσε· καὶ ἐθαύμα
βεδιὰ τὴν ἀπιστίαν
αὐτῶν· καὶ περιῆγε
τὰς κώμας κύκλῳ
διδάσκων· καὶ προς
καλεῖται τοὺς δώδε
κα καὶ ἤρξατο αὐτοὺς
ἀποστέλλειν δύο δύο·
καὶ ἐδίδου αὐτοῖς
ἐξουσίαν τῶν πνῶν
τῶν ἀκαθάρτων·
καὶ παρήγγειλεν
αὐτοῖς· ἵνα μηδὲν
αἴρωσιν εἰς ὁδὸν, εἰ
μὴ ῥάμδον μόνον·
μὴ πήραν· μὴ ἄρ
τον· μὴ εἰς τὴν ζώ
νην χαλκόν· ἀλλ' ὑ
ποδεδεμένους
σανδάλια· καὶ μὴ
ἐνδύσησθε δύο χιτῶ
νας· καὶ ἔλεγεν αὐ
τοῖς· ὅπου ἐὰν εἰσέ

ἀρ ἐκ ἐκ ἀναίνωσκ· ἐλαιάρρωσ
καὶ ῥ κ ἐνω πν καλ ἐκ ἐκ ἀν

θητε ἀφ σοι κιαμ: κᾶ δησ. φαμερομ τὰρ ἀε
μεθ ἡμε τε· ἕως ἀμ ὀξε μετ τὸ ὄνομα μου ἀν
με θητε θ κεῖθεν· καὶ ὁ τοῦ· καὶ ἐλαγεν· ὅτι
σοι ἀμ μὴ δὲ ξ ωμται ἰω ὀνα ταῖ ζωμὲ κμε
ὑμᾶσ· μὴ δὲ ἀκοῦσω κρῶμ ἡ γέρθη· καὶ
σὺν ὑμῶν ἐκ τωρᾶ διὰ τοῦ τὸ θ ἐρ γοῦ
μεθ ὑμοὶ ἐκεῖθεν· ἐκ ἀὶ δὲ ὡ ἀμᾶς ἐμ ἀν
τεὶ μ ἀξ ατε τὸν χοῦ τῶ· ἀλλ οἰ ἐλεγον· ιγ ι
τὸν ὑπὸ κάτω τῶν ὅτι ἡ λίας ἀτὶν· ἀλ
τῶν δῶν ὑμῶν μᾶς μὴ λοὶ δὲ ἐλαγον· ὅτι
τύρ ἰον ἀὐ τοῖς· ἀμὴν τῶν φ ἡ τὶς ἀτὶν· ἡ
λαγῶ ὑμῖν· ἀμ ἐκ τὸ εἰς τῶν τῶ φ ἡ τῶ·
τῶν γεγ ἀμ ἐν ὀμοῖς ἀκοῦσαν δὲ ἡ ρῶδ ἡ
ἡ τὸ μόρ ροις θ ὑμ ἡ μᾶ εἶ τῶν θ· ὅτι ὁ ὑμ ἀν
κρίσ ε ὡς ἡ τῆ πόλ ἀὐ τὸ κε φ ἀὐ λ ἡ σαὶ ἰω·
ἡ γῆ ἐκ ἀμ ἡ· καὶ ἐξ ε λθὼν οὗ τος ἀτὶν· ἀὐ τὸς μθ β
τῶ ἐκ κρυ ῶ μὶ μαι ἡ γέρθη κὲ κμ ε κρῶμ·
με τὰ μὸ κῶ σὶ· ὡς ἀὐ τὸς τὰρ ὁ ἡ ρῶδ ἡ
δαι μό νι ὰ τῶ ὀλλὰ ἀ τῶ φ ε ἰ λας ἐ κε
ἐξ ἐ μα χὸν· καὶ ἡ μέ τὴ σε τὸν ἰω· καὶ ἐ
φὸ μὲ λαὶ ὰ τῶ ὀλλῶ θη σε μὰ τὸν ἐν φυ
ἀρ ρῶ ῶ τοῦ καὶ ἐ θε λακῇ· διὰ ἡ ρῶδ ιὰ
ρᾶ τῶ σαν· καὶ ἡ κε γ θὰ τὴν γυ ναῖ κα
σὲ ρὸ βασὶ λᾶς ἡ ρῶ φι λίπ που τοῦ ἀδ ε
ἡ γῆ σ ἀπὸ τοῦ ἅ τῶν δέ κα ἐ κεῖ ἡ ν ἡ γ
ὁ μὴ λῆ ρῶ δ ἀ κοὴ νῖ ῦ:

φοῦ αὐτοῦ ὅτι αὐτὴ
ἐγάμησεν· ἔλεγε γὰρ
ὁ ἰωάννης τῷ ἡρῴδῃ· ὅτι
οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν
τὴν γυναῖκα τοῦ
ἀδελφοῦ σου· ἡ δὲ
ἡρῳδιὰς εἶχεν
αὐτῷ· καὶ ἤθελεν
αὐτὸν ἀποκτεῖναι·
καὶ οὐκ ἠδύνατο·
ὁ γὰρ ἡρῴδης ἐφοβεῖτο
τὸν ἰωάννην εἰδὼς
αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον
καὶ ἅγιον· καὶ συνε
τήρει αὐτόν· καὶ ἀκ
ούσας αὐτοῦ πολ
λὰ ἐποίει· καὶ ἡδέ
ως αὐτοῦ ἤκουε· καὶ
γενομένης ἡμέρας
εὐκαίρου· ὅτι ἡρῴ
δης τοῖς γενεσίοις
αὐτοῦ δεῖπνον ἐ
ποίει· τοῖς μεγιστᾶ
σιν αὐτοῦ καὶ τοῖς

ϛ ξ

χιλιάρχοις· καὶ τοῖς
πρώτοις τῆς γαλι
λαίας· καὶ εἰσελθού
σης τῆς θυγατρὸς αὐ
τῆς τῆς ἡρῳδιάδος·
καὶ ὀρχησαμένης·
καὶ ἀρεσάσης τῷ ἡ
ρῴδῃ· καὶ τοῖς συνα
νακειμένοις εἶπε
τῷ βασιλεῖ τῷ κορ
άσιον· αἴτησόν με ὃ
ἐὰν θέλῃς· καὶ δώ
σω σοι· καὶ ὤμοσε
αὐτῇ· ὅτι ὃ ἐὰν με
αἰτήσῃς δώσω σοι·
ἕως ἡμίσους τῆς
βασιλείας μου· ἣ
δὲ ἐξελθοῦσα εἶπε
τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἰ
τήσωμαι· ἡ δὲ εἶπε·
τὴν κεφαλὴν ἰωά
νου τοῦ βαπτιστοῦ· καὶ
εἰσελθοῦσα εὐθὺς
μετὰ σπουδῆς

πρὸς τὸν μασιλέα.
ἡ πάσα ὁ λαὸς αὐ-
θέλοι μὰ μὴ δοῦσε
ξ αὐτοῖς. ὅτι τὸ μὰ κὶ
ἡ λὼ κεφαλὴ ἰωὰ τῆς
βασιλείας· καὶ τὴ-
λικοῦτος γενόμενος
ὁ βασιλεὺς. διὰ τὴν
ὅρκους καὶ τοὺς συν-
ανακειμένους. οὐκ ἀ-
θέλησε μὰ αὐτὴν ἀθε-
τῆσαι· καὶ εὐθέως
ἀπὸ σείλας ὁ μὰ
σὶ λὰς σπεκουλά-
τορα. ἐπέταξε με
μὲ χθὴ μὰ τὴν κεφα-
λὴν αὐτοῦ· ὃ δὲ ἀπὴ-
θε καὶ μὰ τὴν κε-
φαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ
πίνακι. καὶ ἔδω-
κε μὰ τὴν κεφαλὴν τῷ κο-
ρασίῳ· καὶ τὸ κορά-

σιον δὲ ἔδωκε μὰ τὴν
τὴ μὰ τὴ αὐτῆς. καὶ ἀ-
κούσας ταῦτα ὁ μὰ
σὶ λὰς ἐστὶ μὰ πολὺ
λυπηθὲν διὰ τὸν
ὅρκον καὶ τοὺς συν-
ανακειμένους. οὐκ ἀ-
θέλησε μὰ αὐτὴν ἀθε-
τῆσαι· καὶ ἀπέστειλε
ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον.
καὶ ἀπεκεφάλισε
αὐτὸν ἐν τῇ φυ-
λακῇ· καὶ ἤνεγκε τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ
πίνακι. καὶ ἔδω-
κε μὰ τὴν κεφαλὴν τῷ κο-
ρασίῳ· καὶ τὸ κορά-

σιον δὲ ἔδωκε μὰ τὴν
τὴ μὰ τὴ αὐτῆς. καὶ ἀ-
κούσας ταῦτα ὁ μὰ
σὶ λὰς ἐστὶ μὰ πολὺ
λυπηθὲν διὰ τὸν
ὅρκον καὶ τοὺς συν-
ανακειμένους. οὐκ ἀ-
θέλησε μὰ αὐτὴν ἀθε-
τῆσαι· καὶ ἀπέστειλε
ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον.
καὶ ἀπεκεφάλισε
αὐτὸν ἐν τῇ φυ-
λακῇ· καὶ ἤνεγκε τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ
πίνακι. καὶ ἔδω-
κε μὰ τὴν κεφαλὴν τῷ κο-
ρασίῳ· καὶ τὸ κορά-

Καὶ σωάγαν ταῦτα οἱ
πάντες οἱ μαθηταὶ
ἰῶ. καὶ ἀπῆλθαν.
αὐτὸ πάντα. καὶ ὁ
σὺν ἐν τῷ οἴκῳ· ὁ
σὺν ἐδίδαξαν· καὶ ἡ
σὺν ἐν τοῖς δύο
μὰ σὰ αὐτοὶ καὶ ἐδί-
ὡς ἐρημὸν τόπον. ὁ
ἀναπάυεσθε ὀλίγον.
ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι
καὶ οἱ ὑπάγοντες
πολλοὶ. καὶ οὐδὲ
φαγεῖν ἀκαίρουν.
καὶ ἀπῆλθον εἰς
ἐρημὸν τόπον τῷ
πλοίῳ κατ' ἰδίαν.

τοῦ πρόδρομου ξβ ι

ξα η

ξγ ε

ιϛ πε τ πεν ἀρτων καὶ ὧν δύο ἰχθύων:

καὶ ἔδον αὐτοὺς ὑ
πάγοντας. καὶ ἐπέ
γνωσαν αὐτὸν πολ
λοὶ. καὶ πεζοὶ ἀπὸ
πασῶν τῶν πό
λεων συνέδραμον
ἐκεῖ. καὶ προῆλθον
αὐτοὺς. καὶ συνῆλ
θον πρὸς αὐτόν.
τὴν τ ἐβ
τῶ καρ ἐξ
ἐξελθοῦ οἰς:
Καὶ ἐξελθὼν. εἶδεν
οἰς πολὺν ὄχλον
καὶ ἐσπλαγχνίσθη
ἐπ' αὐτοῖς. ὅτι ἦσ
ὡς πρόματα μὴ
ἔχοντα ποιμένα.
καὶ ἤρξατο διδάσκ
αὐτοὺς πολλά.
ᾱ ξ ᾱ καὶ ἤδη ὥρας πολλ
γενομένης. προσ
ῆλθόντες αὐτῷ οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ λέγο
σιν. ὅτι ἔρημος ἐστὶν
ὁ τόπος. καὶ ἤδη
ὥρα πολλή. ἀπό

λυσον αὐτοὺς ἵνα
ἀπελθόντες εἰς γὰρ
κύκλῳ ἀγροὺς καὶ
κώμας. ἀγοράσω
σιν ἑαυτοῖς ἄρτους.
τί γὰρ φάγωσιν οἰκέ
χουσιν. ὁ δὲ ἀποκρι
θεὶς εἶπεν αὐτοῖς.
δότε αὐτοῖς ὑμεῖς
φαγεῖν. καὶ λέγουσι
αὐτῷ. ἀπελθόντες
ἀγοράσωμεν δια
κοσίων δηναρίων
ἄρτους. καὶ δῶμεν
αὐτοῖς φαγεῖν. ὁ δὲ
λέγει αὐτοῖς. πόσ
ἄρτους ἔχετε. ὑπά
γετε καὶ ἴδετε. καὶ
γνόντες. λέγουσι.
πέντε. καὶ δύο ἰχθύ.
καὶ ἐπέταξεν αὐ
τοῖς ἀνακλίναι
πάντας συμπό
σια συμπόσια.

ἐπὶ τῶν χλορῶν χόρτων.
Καὶ ἀνέπεσον πρα
σιαὶ πρασιαὶ ἀνὰ
ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πεν
τήκοντα· Καὶ λα
βὼν τοὺς πέντε
ἄρτους καὶ τοὺς δύο
ἰχθύας. ἀνακλείας
εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλό
γησε· Καὶ κατέκλα
σε τοὺς ἄρτους καὶ
ἐδίδου τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ· ἵνα
παραθῶσιν αὐ
τοῖς· καὶ τοὺς δύο
ἰχθύας ἐμέρισε
πᾶσι· καὶ ἔφαγον
πάντες καὶ ἐχορ
τάσθησαν. καὶ ἦ
ραν κλασμάτων.
δώδεκα κοφίνους
πλήρεις. Καὶ ἀπὸ
τῶν ἰχθύων· καὶ
ἦσαν οἰ φαγόντες

τοὺς ἄρτους. πεντα
κισχίλιοι ἄνδρες. ὡς
εὐθέως ἠνάγκασε
τοὺς μαθητὰς αὐ
τοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ
πλοῖον καὶ προά
γειν εἰς τὸ πέραν πρὸ
βηθσαϊδὰν ἕως οὗ
αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν
ὄχλον· Καὶ ἀποτα
ξάμενος αὐτοῖς.
ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος
προσεύξασθαι·
Καὶ ὀψίας γενομένης.
ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέ
σῳ τῆς θαλάσσης.
καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ
τῆς γῆς· καὶ εἶδεν
αὐτοὺς κασανιζο
μένους ἐν τῷ ἐλαύ
νειν· ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος
ἐναντίος αὐτοῖς.
Καὶ περὶ τετάρτην
φυλακὴν τῆς νυκτὸς.

ΤΗ Δ Τ Δ ΕΒ Δ
ΞΕ Ϛ
τῷ Καιρῷ ἐκ ἠναγ
κασ οἱ ϛ τ ϙ
ξϛ β
ξξ α

ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς
περὶ πατοῦν ἐπὶ τῆς
θαλάσσης· καὶ ἠ
θελεν παρελθεῖν
αὐτούς· οἱ δὲ ἰδόν
τες αὐτὸν περὶ πα
τοῦντα ἐπὶ τῆς θα
λάσσης, ἔδοξαν φάν
τασμα εἶναι καὶ
ἀνέκραξαν· πάν
τες γὰρ αὐτὸν εἶδον·
καὶ ἐταράχθησαν·
καὶ εὐθέως ἐλάλησε
μετ' αὐτῶν καὶ λέγει
αὐτοῖς· θαρσεῖτε·
ἐγώ εἰμι μὴ φοκεῖ
σθε· καὶ ἀνέκη πρὸς
αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον·
καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνε
μος· καὶ λίαν ἐκπε
ρὶς σοῦ ἐν ἑαυτοῖς
ἐξίσταντο καὶ ἐθαύ
μαζον· οὐ γὰρ συνῆ
καν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις·

ἦν γὰρ αὐτῶν ἡ καρδία
πεπωρωμένη· καὶ
διαπεράσαντες ἦλθ
ἐπὶ τὴν γῆν γενισαρέτ· τε
καὶ προσωρμίσθησ·
καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ξθ
ἐκ τοῦ πλοίου· εὐθέως ς
ἐπιγνόντες αὐτὸν· πε
ριδραμόντες ὅλην
τὴν περίχωρον ἐ
κείνην· ἤρξαντο ἐπὶ
τοῖς κραμάτοις τοὺς
κακῶς ἔχοντας πε
ριφέρειν· ὅπου ἤκου
ὅτι ἐκεῖ ἐστι· καὶ ὅπου
ἂν εἰσεπορεύετο εἰς
κώμας· ἢ πόλεις·
ἢ ἀγροὺς· ἐν ταῖς ἀ
γοραῖς ἐτίθουν τοὺς
ἀσθενοῦντας· ἐς
παρεκάλουν αὐ
τὸν, ἵνα κἂν τοῦ κρα
σπέδου τοῦ ἱματί
αὐτοῦ ἅψωνται·

ιη̄ π̄ τῆς παρακάσης τ̄ ἐντολ τοῦ θῡ:

Καὶ ὅσοι ἀν ἥπτοντο
αὐτοῦ ἐσώζοντο·
Καὶ συνάγονται πρὸ
αὐτὸν οἱ φαρϊσαῖοι·
Καί τῖνες τῶν γραμ
ματέων ἐλθόντες
ἀπὸ ἱερροσολύμων
καὶ ἰδόντες τινὰς τῆ
μαθητῶν αὐτοῦ κοι
ναῖς χερσὶ τουτέ
στιν ἀνίπτοις ἐσθίον
τας ἄρτον· οἱ γὰρ
φαρϊσαῖοι καὶ πάν
τες οἱ ἰουδαῖοι ἐὰν
μὴ πυγμῆ νίψων
ται τὰς χεῖρας οὐ
κ ἐσθίουσϊ· κρατῆν
τες τὴν παράδοσ
τῶν πρεσβυτέρων·
Καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς ἐὰν
μὴ βαπτίσωνται
οὐκ ἐσθίουσϊ· καὶ ἄλ
λα πολλά ἐστιν ἃ
παρέλαμον κρα

τεῖν· καπτϊσμοὺς
ποτηρίων καὶ ξεστῶν·
Καὶ χαλκείων· καὶ
κλινῶν· ἔπειτα ἐ
πηρωτῶσϊν αὐτὸν
οἱ φαρϊσαῖοι καὶ οἱ
γραμματεῖς· διατί
οἱ μαθηταί σου οὐ πε
ρϊπατοῦσϊ κατὰ τὴν
παράδοσϊν τῶν πρε
σβυτέρων· ἀλλὰ
ἀνίπτοις χερσὶν ἐ
σθίουσϊ τὸν ἄρτον·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε
αὐτοῖς· ὅτϊ καλῶς
προεφήτευσεν ἡ
σαΐας περὶ ὑμῶν τῆ
ὑποκριτῶν, ὡς γέ
γραπται· οὗτος ὁ λαὸ
τοῖς χείλεσί με τϊ
μᾶ· ἡ δὲ καρδία αὐ
τῶν πόρρω ἀπέχει
ἀπ' ἐμοῦ· μάτην
δὲ σέβονταί με· δι

δάσκοντες διδασκα
λίας ἐν τάλματα
ἀνῶν· ἀφέντες γὰρ
τὴν ἐντολὴν τοῦ θῦ,
κρατεῖτε τὴν παρά
δοσιν τῶν ἀνῶν· κα
ὶ πῖσμοὶ σξεῖσμοὶ καὶ
ποτηρίων· καὶ ἄλλα
παρόμοια τοιαῦτα
πολλὰ ποιεῖτε· καὶ
ἔλεγεν αὐτοῖς· καὶ
λῶς ἀθετεῖτε τὴν
ἐντολὴν τοῦ θῦ, ἵνα
τὴν παράδοσιν ὑ
μῶν τηρήσητε· μω
σῆς γὰρ εἶπε· τίμα
τὸν πρᾶσον καὶ τὴν
μρᾶσον· καὶ ὁ κακο
λογῶν πρᾶ ἢ μρᾶ, θα
νάτῳ τελευτάτῳ· ὑ
μεῖς δὲ λέγετε· ἐὰν εἴ
πη ἄνθρωπος τῷ
πρᾶ ἢ τῇ μρῒ κορκὰν
ὃ ἐστὶ δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐ

μοῦ ὠφεληθῆς, καὶ
οὐκ ἔτι ἀφίετε αὐτὸν
οὐδὲν ποιῆσαι τῷ
πρῒ αὐτοῦ· ἢ τῇ μρῒ
αὐτοῦ ἀκυροῦντες
τὸν λόγον τοῦ θῦ τῇ
παραδόσει ὑμῶν
ἣ παρεδώκατε· καὶ
παρόμοια τοιαῦ
τα πολλὰ ποιεῖ
τε· καὶ προσκαλε
σάμενος πάντα
τὸν ὄχλον ἔλεγεν
αὐτοῖς· ἀκούετέ μου
πάντες καὶ συνίε
τε· οὐδέν ἐστιν ἔξω
θεν τοῦ ἀνοῦ εἰς
πορευόμενον εἰς
αὐτὸν· ὃ δύναται
αὐτὸν κοινῶσαι·
ἀλλὰ τὰ ἐκ πορευό
μενα ἀπ' αὐτοῦ.
ἐκεῖνά ἐστι τὰ κοι
νοῦντα τὸν ἄνον·

φτισε ἐχειῶν τὸν ἀκ̅ ὁ̅
ἀκουε τοῦ· Καὶ ὅτι
ἐστὶν ἐλθεῖν φῶς εἰς τὸν
κόσμον· ἐ
τὸν πρόσωπον αὐτοῦ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐν
τῇ παραβολῇ λέ-
γει αὐτοῖς· οὐδὲ
καὶ ἡμᾶς αὐτοί
φησι; οὐ μόνον τὸν
ἡμᾶς ἐστιν τὸν
τὸν ἐν τῷ κόσμῳ ἐ
πορεύσεται καὶ
θαρίζων τὸν ἀμ̅
τὸν πρόσωπον· ἐ
λεγε δὲ ὅτι τὸ ἐκ̅ γ̅
ἀμοῦ ἐκ τὸν πορεύσ̅
ἐκεῖ μόνον οἱ τὸν

λόγον· ἀσωθεν γὰρ
ἐκ τῆς καρδίας ὧν
ἀμῶν· οἱ διαλογισμοὶ
οἱ κακοὶ ἐκπορεύον-
ται· μοιχεῖαι· πορνεῖαι·
φόνοι· κλοπαί· πλε-
ονεξίαι· πονηρίαι·
δόλος· ἀσέλγεια·
ὀφθαλμὸς πονηρός·
βλασφημία· ὑπε
ρηφανία· ἄφρων·
πάντα ταῦτα τὰ
πονηρὰ ἔσωθεν
ἐκπορεύεται καὶ κ̅ οἱ
μολύνει τὸν ἄνθρωπον·
καθαρίζων πάντα τὰ βρώματα· ἀ
λλὰ φησὶν τὴν κοιλίαν·
καὶ ἀφεδρῶν
μὴ ἐκπορευόμενα εἰς
τὸν ἀφεδρῶν
θορίαν τύρου καὶ
σιδῶνος· καὶ εἰσελ-
θὼν οἰκίαν· οὐδὲ
μὴ θέλε γνῶναι· ἐ
δύνατο λαθεῖν·
Ἀκούσασα γὰρ γυνὴ
περὶ αὐτοῦ· ἧς εἶχε

τὰ β̅ τῶν ἐν τῷ κατὰ ἐκεῖνο ἐλθὼν οἴκῳ τῷ τοῦ μαθητοῦ:

ἐν πνεῦμα ἀκάθαρτον θυγάτηρ αὐτῆς ἐλθοῦσα προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνίς· Συροφοινίκισσα· καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα ἐκβάλῃ τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα· οὐ γὰρ καλόν ἐστιν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυνάριοις· ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ· ναί κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίουσιν τῶν ψιχίων τῶν παιδίων· καὶ εἶπεν αὐτῇ· διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὑπαγε· ἐξεληλύθασιν τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρός σου· καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς εὗρεν τὸ παιδίον βεβλημένον ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθός· καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου ἦλθεν διὰ Σιδῶνος εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως· καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν μετὰ μογιλάλου καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα· καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν ἔβαλεν τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ καὶ πτύσας ἥψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ· καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστέναξεν καὶ λέγει αὐτῷ· ἐφφαθά· ὅ ἐστιν διανοίχθητι· καὶ εὐθέως ἀνεῴχθησαν αὐτοῦ οἱ κωφοὶ καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ καὶ ἐλάλει ὀρθῶς· καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν· ὅσον δὲ αὐτοῖς διεστέλλετο αὐτοὶ μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον· καὶ λίαν ὑπερπερισσῶς ἐθαύμαζον λέγοντες· καλῶς πάντα πεποίηκεν· καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν καὶ τοὺς ἀλάλους λαλεῖν·

ιθ̅ ἐν τῷ τῆς Φοινίκισσας·

τὸ θυγάτρϊον ἀν τ̅ ς̅
πνω̅ ἀκάθαρτον· προ
σελθοῦσα προσέ
πεσε πρὸς τοὺς πό
ς̅ ο̅ γ̅ δας ἀν τοῦ· ἦν δὲ ἡ γυ
νὴ ἑλληνϊς σύρα φοι
νίκϊσσα τῷ γένει·
καὶ ἠρώτα ἀν τὸν ἱ
να τὸ δαιμόνϊον ἐκ
βάλη ἐκ τῆς θυγατρὸ
ἀν τῆς· ὁ δὲ ἰ̅ς̅ εἶπεν
ἀν τῇ· ἄφες πρῶτον
χορτασθῆναι τὰ τέ
κνα· οὐ γὰρ καλόν ἐ
στϊλαμβῆν τὸν ἄρτον
τῶν τέκνων, καὶ ὠ
λεῖν τοῖς κυναρϊοῖς·
ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέ
γει ἀν τῷ· ναὶ κ̅ε̅· καὶ
γὰρ τὰ κυνάρϊα ὑπο
κάτω τῆς τραπέζης
ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχϊ
ῶν παιδίων· καὶ
εἶπεν ἀν τῇ· διὰ τ̅ ὃ

τον τὸν λόγον· ὕπα
γε ἐξελήλυθε τὸ δαιμό
νϊον ἐκ τῆς θυγατρός
σου· καὶ ἀπελθοῦσα
εἰς τὸν οἶκον ἀν τῆς· ἐ
ρε τὸ δαιμόνϊον ἐξε
λήλυθος· καὶ τὴν θυ
γατέρα κεκλημένην
ἐπὶ τῆς κλίνης· καὶ πά
ι ο̅ δ̅ Λϊν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁ
ρίων τύρου καὶ σιδῶ
νος, ἦλθε πρὸς τὴν
θάλασσαν τῆς γα
λϊλαίας ἀναμέσον
τῶν ὁρίων δεκαπό
λεως· καὶ φέρουσι
ἀν τῷ κωφὸν μογγι
λάλον· καὶ παρα
καλοῦσιν ἀν τὸν ἵνα
ἐπιθῇ ἀν τῷ τὴν
χεῖρα· καὶ ἐπιλα
βόμενος ἀν τὸν ἀ
πὸ τοῦ ὄχλου κα
τ' ἰδίαν, ἔκαλε τὸ

· κα̅ π̅ τῶν ἐπὶ ἄρτων:

δακτύλους αὐτοῦ
εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ·
καὶ πτύσας ἥψατο
τῆς γλώττης αὐτοῦ·
καὶ ἀναβλέψας εἰς
τὸν οὐρανὸν ἐστέναξε·
καὶ λέγει αὐτῷ· ἐφ
φαθᾶ· ὅ ἐστι διανοί
χθητι· καὶ εὐθέως
διηνοίχθησαν αὐτοῦ
αἱ ἀκοαί· καὶ ἐλύ
θη ὁ δεσμὸς τῆς γλώτ
της αὐτοῦ· καὶ ἐλά
λει ὀρθῶς· καὶ διε
στείλατο αὐτοῖς· ἵνα
μηδὲν εἰπωσίν· ὅ
ν̅ οε̅ σον δὲ αὐτὸς διεστέλ
λετο· μᾶλλον περὶς
σότερον ἐκήρυσσον
καὶ ὑπερπερισσῶς
ἐξεπλήσσοντο λέ
ς̅ οε̅ γοντες· καλῶς
πάντα πεποίηκε·
καὶ τοὺς κωφοὺς

ποιεῖ ἀκούειν· καὶ
τοὺς ἀλλάλους λαλ̅ · π̅
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέ
ραις· παμπόλλου
ὄχλου ὄντος καὶ μὴ
ἐχόντων τί φάγωσι·
προσκαλεσάμενο
ὁ ἰ̅ς̅ τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ· λέγει αὐτοῖς·
σπλαγχνίζομαι ἐπὶ
τὸν ὄχλον· ὅτι ἤδη
ἡμέραι τρεῖς προσ
μένουσί μοι· καὶ οὐ
κ ἔχουσι τί φάγωσι·
καὶ ἐὰν ἀπολύσω
αὐτοὺς νηστεῖς εἰς οἶκ
αὐτῶν ἐκλυθήσονται
ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ
ἐξ αὐτῶν μακρόθεν
ἥκουσι· καὶ ἀπεκρί
θησαν αὐτῷ οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ· πόθεν οὗ
τοὺς δυνήσεταί τις
χορτάσαι ἄρτον ἐπὶ ἐ

τῆς τ̅ ε̅ ε̅β̅ τῶ καιρ̅ ἐκ πολλ̅ ὄχλου ὄντος μὴ:

τῆ δ τῆ ε ϛ τῶ καιρῶ εἰς ὀξ ἡλ

ρημίας. καὶ ἐπηρῶ
τα αὐτοὺς. πόσους
ἔχεται ἄρτους. οἱ δὲ
εἶπον. ἑπτά. καὶ
παρήγγειλε τῷ ὄ
χλῳ ἀναπεσεῖν ἐ
πὶ τῆς γῆς. καὶ λα
βὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρ
τους. εὐχαριστήσας
ἔκλασε καὶ ἐδίδου
τοῖς μαθηταῖς αὐ
τοῦ ἵνα παραθῶ
σι. καὶ παρέθηκαν
τῷ ὄχλῳ. καὶ εἶχον
ἰχθύδια ὀλίγα. ὡς
εὐγγήσας. εἶπε πα
ραθῆναι καὶ αὐτά.
ἔφαγον δὲ καὶ ἐχορ
τάσθησαν. καὶ ἦραν
περισσεύματα κλα
σμάτων. ἑπτὰ σπυ
ρίδας. ἦσαν δὲ οἱ φα
γόντες ὡς τετρακι
σχίλιοι. καὶ ἀπέλυ

ὀξ δ σεν αὐτούς. καὶ εὐθὲ
ἐμμὰς εἰς τὸ πλοῖον
μετὰ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ. ἦλθεν εἰς τὰ
μέρη δαλμανουθά. τε λ
ἀρχ
Καὶ ἐξῆλθον οἱ φαρι
σαῖοι. καὶ ἤρξαντο συ
ζητεῖν αὐτῷ ζητοῦν
τες παρ' αὐτοῦ σημεῖ
ὰ πὸ τοῦ οὐρανοῦ πει
ράζοντες αὐτόν. ὡς
ἀναστενάξας τῷ
πνῖ αὐτοῦ λέγει. τί ἡ
ὀη ς γενεὰ αὕτη σημεῖον
ἐπιζητεῖ. ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν. εἰ δοθήσεται
τῇ γενεᾷ ταύτῃ σῃ
μεῖον. καὶ ἀφεὶς αὐ
τοὺς ἐμμὰς πάλιν.
εἰς πλοῖον ἀπῆλθεν
εἰς τὸ πέραν. καὶ ἐ
πελάθοντο λαμ
ἄρτους. καὶ εἰ μὴ ἕνα
ἄρτον, οὐκ εἶχον με

κβ̄ πὲ τῆς ζύμης τῶν φαρῖσαι:

Θὲ αὐτῶν ἐν τῷ πλοί·
καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς
β̄ οθ̄ λέγων· ὁρᾶτε· καὶ ἐ
πεστέ αὐτοῦ τῆς ζύ
μης τῶν φαρῖσαι
καὶ τῆς ζύμης ἡρώ
ς̄ π δου· καὶ διελογίζον
τὸ πρὸς ἀλλήλους·
λέγοντες· ὅτι ἄρτους
οὐκ ἔχομεν· καὶ
γνοὺς ὁ ἰσ̄· λέγει αὐ
τοῖς· τί διαλογίζε
σθε ὅτι ἄρτους οὐ
κέχετε· οὔπω νο
εῖτε οὐδὲ συνίετε·
εἰ πεπωρωμέ
νην ἔχετε τὴν καρ
δίαν ὑμῶν· ὀφθαλ
μοὺς ἔχοντες· οὐ
βλέπετε· καὶ οὖ
τα ἔχοντες οὐκ ἀ
κούετε· καὶ οὐ μνη
μονεύετε ὅτε τοὺς
πέντε ἄρτους ἔ

κλασα εἰς τοὺς πεν
τακισχιλίους· πό
σους κοφίνους πλή
ρεις κλασμάτων ἤ
ρατε· λέγουσιν αὐ
τῷ· δώδεκα· ὅτε
δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς
τετρακισχιλίους·
πόσων σπυρίδων
πληρώματα κλα
σμάτων ἤρατε· οἱ
δὲ εἶπον· ἑπτά· καὶ
λέγει αὐτοῖς· πῶς
οὐ συνίετε· καὶ ἔρχε
εἰς κηθσαϊδὰ· καὶ φέ
ρουσιν αὐτῷ τυφλ[ὸν]·
καὶ παρακαλοῦσι
αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἅ
ψηται· καὶ ἐπιλα
βόμενος τῆς χειρὸς
τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγα
γεν αὐτὸν ἔξω τῆς
κώμης· καὶ πτύσας
εἰς τὰ ὄμματα

πᾶς ι
τῆ ε τ ε ϛ
τῶ καιρῶ εἰς ϛ
χε ὁ ἰσ̄ εἰς ωλ:

κγ̄ πὲ τοῦ τυφλοῦ:

κβ̄ π̄ ε̄ τ̄ ἐν καὶ σοφία ἐπερωτῶν:

αὐτοῦ· ἐπιθέντας
χεῖρας αὐτῶ, ἐπη
ρώτα αὐτὸν τί
βλέπεις· καὶ ἀναβλέψας
εἶπεν· βλέπω τοὺς
ἀνθρώπους· ὅτι ὡς δένδρα ὁρῶ
περιπατοῦντας· εἶτα πάλιν
ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ
τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν
αὐτὸν ἀναβλέψαι·
καὶ ἀποκατεστάθη
καὶ ἀνέβλεψεν τῇ
λαμπρῶς ἅπαντας·
καὶ ἀπέστειλεν αὐ
τὸν εἰς οἶκον αὐτοῦ·
λέγων· μηδὲ εἰς τὴν
κώμην εἰσέλθῃς·
μηδὲ εἴπῃς τινὶ ἐν
τῇ κώμῃ· καὶ ἐξῆλ
θεν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ εἰς τὰς κώμ

καὶ σαρώσας τὴς φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ.
ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων
αὐτοῖς· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι· οἱ
δὲ ἀπεκρίθησαν·
ἰωάννην τὸν βαπτιστήν·
καὶ ἄλλοι ἠλίαν· ἄλ
λοι δὲ ὅτι εἷς τῶν προ
φητῶν· καὶ αὐτὸς
λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς
δὲ τί με λέγετε
εἶναι· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ πέτρος λέγει
αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ χς· ὁ
ἐπετίμησεν αὐτοῖς.
ἵνα μηδὲν λέγωσι
περὶ αὐτοῦ· ὁ ἤρξα
το διδάσκειν αὐτοὺς.
ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν.
καὶ ἀποδοκιμασθῆναι
ἀπὸ τῶν

(α ἐτ ἡμ τ κατ εἰν φ ἡλ ὁ)
ᾱ π̄β̄.

πρωϊωτέρων· καὶ
τῶν ἀρχιερέων· ὡς
τῶν γραμματέων.
καὶ ἀποκτανθῆναι·
καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέ
ρας ἀναστῆναι· καὶ
παρρησίᾳ τὸν λόγ
ε λαλεῖ· καὶ παρρεσκευ
βύμβρος αὐτὸν ὁ πε
τρος· ἤρξατο ὀδύρειν
μαρ αὐτῶ· ὁ δὲ στρα
φεὶς· καὶ ἰδὼν
τοὺς μαθητὰς αὐτ.
ἐπετίμησε τῶ πέτρῳ
λέγων· ὑπαγε ὀπί
σω μου σατανᾶ· ὅτι
οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θυ·
ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρ·
καὶ προσκαλεσά
μενος τὸν ὄχλον
σὺν τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· εἶπεν αὐτ.
Ὅς τις θέλει ὀπίσω μ
ἐλθεῖν· ἀπαρνησά

σθω ἑαυτὸν· καὶ ἀρ
τάτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ
καὶ ἀκολουθήτω μοι.
ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν πς β̄
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι.
ἀπολέσει αὐτήν.
ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν
ἐ αὐτοῦ ψυχὴν ἕνεκ
ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐα
γελίου· οὗτος σώσει
αὐτήν· τί γὰρ ὠφε
λήσει ἄνθρ· ἐὰν κερ
δήσῃ τὸν κόσμον ὅ
λον· καὶ ζημιωθῇ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ἢ
τί δώσει ἄνθρ ἀντα
λλαγμα τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ· ὃς γὰρ ἐὰν σ
παισχυνθῇ με καὶ
τοὺς ἐμοὺς λόγους
ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ
τῇ μοιχαλίδι καὶ
ἁμαρτωλῷ· καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρ ἐπαισχυ

κε̄ ἐπ τῆς μεταμορφώσεως:

θήσεται αὐτοῦ· ὅταν
ἔλθη ἐν τῇ δόξῃ τοῦ
πρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν
ἀγγέλων τῶν ἁγίων.
β̄ πζ̄ Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅ
τι εἰσί τινες τῶν ὧ
δε ἑστηκότων· οἵτινες
οὐ μὴ γεύσωνται θα
νάτου· ἕως ἂν ἴδω
σιν τὴν βασιλείαν τοῦ
θυ ἐληλυθυῖαν ἐν
δυνάμει· τέλ· Καὶ μεθ' ἡ
μέρας ἕξ· παραλαμ
βάνει ὁ ἰσ τὸν πέτρον
καὶ τὸν ἰάκωβον καὶ
ἰω· καὶ ἀναφέρει
αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψη
λὸν κατιδίαν μόνους·
Καὶ μετεμορφώθη
ἔμπροσθεν αὐτῶν·
Καὶ τὰ ἱμάτια αὐ
τοῦ ἐγένοντο στίλ
βοντα λευκὰ λίαν

ὡς εἰχιών· οἷα γνα
φεὺς ἐπὶ τῆς γῆς
οὐ δύναται λευκάναι·
Καὶ ὤφθη αὐτοῖς ἠ
λίας σὺν μωϊσῇ·
Καὶ ἦσαν συλλαλοῦν
τοῦ ἰυ· Καὶ ἀποκρι
θεὶς ὁ πέτρος λέγει
τοῦ ἰυ· ῥαμμί· καλόν
ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι·
Καὶ ποιήσω μόνσκη
νὰς τρεῖς· σοὶ μίαν·
Καὶ μωσεῖ μίαν·
καὶ ἠλίαν μίαν· οὐ
γὰρ ἤδει τί λαλήσει·
ἦσαν γὰρ ἔκφοβοι·
Καὶ ἐγένετο νεφέλη
ἐπισκιάζουσα αὐ
τοῖς· καὶ ἦλθε φω
νὴ ἐκ τῆς νεφέλης·
οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου
ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ
ἀκούετε· Καὶ ἐξαί
πινα περιβλεψά

τῇ πρ τ ἑβδ τῶν καρπ ἐν τ λ
τοῦ ἱ οἱ μαθ τοῦ ἐκ ἐν συζ τῶν τ :-

μεθ μοι ὁ ὄχλος ἰδὲ ἐν
εἶδον· ἀλλὰ τὸν ἰν
μόνον μεθ ἑαυτ.
καταμαιμόμενος
αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄρ.
διαβεβηκὼς αὐτοῖς
μαὶ μεθ ὑμῶν ἐστὶν ἡ
σωμεναὶ ἄφθον· εἰ
μὴ ὅτι ἡ ὀφθαλμὸς τοῦ
ἀμοῦ ἐκμελῶν ἀν
ἐστὶν καὶ τὸν λόγ
ἐκράτησαν τοῦ σ
βαίνοντος συζητοῦν
τες τί ἄρα τὸ ἐκμε
λῶν ἀναστῆναι.
Καὶ ἐπηρώτησαν αὐ
τὸν λέγοντες ὅτι
λέγουσιν οἱ γραμ
τεῖς ἡλίαν δεῖ ἐλθ
εῖν πρῶτον· ὁ δὲ αὐ
τοῖς· ἡλίας μὲν
ἐλθὼν πρῶτον ἀ
ποκαθιστᾷ πάν

τὰ καὶ πρὸς τὸν υἱόν τοῦ ἀνθρ ἵνα πολλὰ παθεῖν καὶ ἐξουδενωθῇ.
ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι
καὶ ἦλθεν καὶ ἐποίησαν αὐτῷ
ὅσα ἠθέλησαν κα
θὼς γέγραπται περὶ
αὐτοῦ. καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητ. ϛ ι
εἶδεν ὄχλον πολὺν
περὶ αὐτοὺς, γραμ
ματεῖς συζητοῦν
τας αὐτοῖς. καὶ εὐθὺς
πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν
αὐτὸν ἐξεθαμβήθη.
καὶ προστρέχοντες
ἠσπάζοντο αὐτόν.
καὶ ἐπηρώτησε τοὺς
γραμματεῖς· τί συ
ζητεῖτε πρὸς αὐ
τούς· καὶ ἀποκρι ϛα β
θεὶς εἷς ἐκ τοῦ ὄχλ.

κ̅ζ̅ τῶν καιρῶν
κ̅ζ̅ ἀρξ̅ τ̅ π̅ρ̅.
σπλ τῶν ἱ̅ σ̅ τ̅ου
τ̅ῆ ἀ̅ σ̅ λε ἐ̅ τ̅ῆ
δεύτ̅ κ̅λ̅ε ἀ̅ν̅ε τ̅κ̅ :

εἶπε· διδάσκαλε· ἡ
μετ καὶ τὸν μόνον
τῶρὸς σε· ἀχόμεθα πᾶν
ἄλλον λόν· καὶ ὅ που
ἂν αὐτὸν κατα λάβῃ·
ῥήσει αὐτὸν καὶ ἀ
φρίζει· καὶ τρίζει
τοὺς ὀδόντας αὐ
τοῦ καὶ ξηραίνεται· καὶ
εἶ τῶν τοῖς μαθη
σοῦ ἵνα αὐτὸ ἐκβά
λωσι καὶ οὐκ ἰσχύ·
ὃς δὲ ἀπολιθεὶς ἀῶ
τῶ λόγῳ· ὡ ἐμεὰ ἀ
τῖμος· ἕως πότε
τῶρὸς ὑμᾶς ἔσομαι·
ἕως πότε ἀνέξομαι
ὑμῶν· φέρετε αὐτὸν
τῶρός με· καὶ ἤνεγ
κα αὐτὸν τῶρὸς αὐ
τόν· καὶ ἰδὼν αὐτὸν·
εὐθέως τὸ τῶν δαι·
μόνιον σπαράξε αὐτόν· ὡς
πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς

ἐκυλίετο ἀφρίζων·
καὶ ἐπηρώτησε τὸν
πρὸς αὐτοῦ· πόσος
χρόνος ἐστὶν· ὡς τοῦ
τοπέτου ἐν αὐτῷ· ὁ
δὲ ἔφη· παιδιόθε·
καὶ πολλάκις αὐτ
καὶ εἰς τὸ πῦρ ἔβα
λε· καὶ εἰς ὕδατα·
ἵνα ἀπολέσῃ αὐ
τόν· ἀλλ εἴ τι δύνῃ
σαι βοήθησον ἡμῖν·
σπλαγχνισθεὶς ἐφ ἡ
μᾶς· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς
τὸν· τὸ εἰ δύνασαι
πιστεῦσαι· πάντα
δυνατὰ τῷ πιστεύον
τι· καὶ αὐθέως κρᾶ
ξας ὁ πατὴρ τοῦ παι
δίου μετὰ δακρύων·
ἔλεγε· πιστεύω κε·
βοήθει μου τῇ ἀπι
στίᾳ· ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς
ὅτι ὄχλος συντρέχει

ὁ χλος, ἐπεπίμασε
τῶν τῶν μῶν τῶν ἀκαθάρ
των λάμψαν αὐτῶν· τὸ
τῶν μῶν τὸ ἀλάλον ὡς
κωφὸν ἀνῴξοιδ τὰ
τὰς σῶν ὄξελθε ὄξ
αὐτοῦ καὶ μακάρια
σέλθησε εἰς αὐτόν·
Καὶ κράξαν καὶ πολ
λοὶ παρράξαν αὐτ,
ὄξῆλθε· καὶ ἐγένετο
ὡσεὶ νεκρὸς· ὥστε
πολλοὶ λέγειν· ὅ
τι ἀπέθανεν· ὧδε
ἰς κρατήσας αὐτὸν τ
χειρὸς, ἠγειρεν αὐτ
Καὶ ἀνέστη· Καὶ εἰ
Ἐλθόντα αὐτὸν ἀς
οἰκον οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ αὐτοῦ ἐπερ
τῶν αὐτὸν κατιδίαν·
ὅτι ἦν μεσ οὐκ ἦδυ
νήθη μερέκ καυχῆν
αὐτό· Καὶ εἶπεν αὐ

Τοῖς· τοῦτο τοῖς ὄμοσ ἐν
οὐδὲν δὲ ὠνατοὶ ὄξελ
θεῖν· εἰ μὴ ἐν τῷ προσ
χῆ καὶ νηστείᾳ· καὶ ἐ
κεῖθεν ὄξελθόντες.
παρεπορεύοντο διὰ
τῆς Γαλιλαίας· οὐ
κ ἤθελον ἵνα τις γν·
ἐδίδασκε γὰρ τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ καὶ
ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅτι
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρ παρ
δίδοται εἰς χεῖρας
ἀνθρ. καὶ ἀποκτε
νοῦσιν αὐτόν· Καὶ ἀ
ποκτανθεὶς, τῇ τρί
τῇ ἡμέρᾳ ἀναστήσε.
Ὁ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα.
καὶ ἐφοβοῦντο αὐτ
ἐπερωτῆσαι· Καὶ ἦλ
θεν εἰς οἰκίαν· καὶ
συνεκάλεσεν τοὺς δώ
δεκα· καὶ ἤρξατο αὐ
τοῖς λέγειν· ὅστις ἐὰν θέλῃ
ἐν ὑμῖν πρῶτος εἶναι
ἔσται πάντων ἔσχατος καὶ πάντων διάκονος.

ἀρχ τῶν καιρ ἐκ β
ιβ ι
ἡ ὡν δὲ τὰ ἔθνη
τὰ αὐτὰ τῶν β τῶν ιβ

κζ̄ πὲ τῶν ἀπολογιζομένων τῆς μάζων:

ἐ αὐτοὺς διελογίζε
β̄ ϛε̄ σθε· οἱ δὲ ἐσιώπων·
πρὸς ἀλλήλους γὰρ
διελέχθησαν ἐν τῇ
ὁδῷ, τίς μείζων· καὶ
καθίσας, ἐφώνησε
τοὺς δώδεκα καὶ
λέγει αὐτοῖς· ἐ τίς
θέλει πρῶτος ἐ ναι,
ἔσται πάντων ἔσχα
τος καὶ πάντων
διάκονος· καὶ λα
μὼν παιδίον ἔστη
σεν αὐτὸ ἐν μέσῳ
αὐτῶν· καὶ ἐναγκα
λισάμενος αὐτὸ, ἐ
πεν αὐτοῖς· ὃς ἐὰν
ἐν τῶν τοιούτων παι
δίων δέξηται ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου, ἐμὲ δέ
ᾱ ϛε̄ χεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐ
μὲ δέξηται, οὐκ ἐ
μὲ δέχεται· ἀλλὰ
τὸν ἀποστείλαντά

η̄ ϛζ̄ με· ἀπεκρίθη δὲ αὐ
τῷ ἰωλέγων· διδάσκα
λε· εἴδομέν τινα ὦ
ὀνόματί σου ἐκμάλ
λον τὰ δαιμόνια
ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ
ἡμῖν· καὶ ἐκωλύσα
μεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀ
κολουθεῖ ἡμῖν· ὁ δὲ
ἰσ̄ εἶπε· μὴ κωλύε
τε αὐτόν· οὐδεὶς γὰρ
ἔστι ὃς ποιήσει δύνα
μιν ἐπὶ τῷ ὀνόμα
τί μου· καὶ δυνήσε
ται χὺ κακολογῆσαί
με· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι κα
θ ὑμῶν, ὑπὲρ ἡμῶ
ϛη̄ ἔστιν· ὃς γὰρ ἀν ποτ
ς̄ τίσῃ ὑμᾶς ποτή
ριον ὕδατος ἐν ὀνό
ματί μου ὅτι χῦ ἐ
στε· ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν
μισθὸν αὐτοῦ τε καὶ

ἐ ϛθ ὃς ἐὰν σκανδαλίσῃ
ἕνα τῶν μικρῶν τῶν
πιστευόντων εἰς ἐμὲ.
καλόν ἐστιν αὐτῷ μᾶλ
λον εἰ περίκειται λίθος
μυλικὸς περὶ τὸν
τράχηλον αὐτοῦ καὶ
βέκληται εἰς τὴν θά
ς ρ λασσαν· καὶ ἐὰν σκαν
δαλίζησε ἡ χείρ σου.
ἀπόκοψον αὐτήν.
καλόν σοι ἐστὶ κυλὸν
εἰς τὴν ζωὴν εἰσελ
θεῖν. ἢ τὰς δύο χεῖρας
ἔχοντα ἀπελθεῖν
εἰς τὴν γέεννα εἰς τὸ
πῦρ τὸ ἄσβεστον·
ὅπου ὁ σκώληξ αὐ
τῶν οὐ τελευτᾶ. ὃς
ς ρα τὸ πῦρ οὐ σβέννυ.
Καὶ ἐὰν ὁ ποῦς σου
σκανδαλίζησε, ἀ
πόκοψον αὐτόν. κα
λὸν ἐστί σοι εἰσελθεῖν

εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν.
ἢ τοὺς δύο πόδας ἔ
χοντα κληθῆναι εἰς
τὴν γέεννα. εἰς τὸ
πῦρ τὸ ἄσβεστον.
ὅπου ὁ σκώληξ αὐ
τῶν οὐ τελευτᾶ. ὃς
τὸ πῦρ οὐ σβέννυ.
Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμό
σου σκανδαλίζησε,
ἔκβαλε αὐτὸν. κα
λόν σοι ἐστὶ μονόφθαλ
μον εἰσελθεῖν εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ θυ.
ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔ
χοντα, κληθῆναι
εἰς τὴν γέεννα τοῦ
πυρός· ὅπου ὁ σκώ
ληξ αὐτῶν οὐ τελευ
τᾶ. καὶ τὸ πῦρ οὐ
σβέννυται· πᾶς
γὰρ, πυρὶ ἁλισθήσε.
καὶ πᾶσα θυσία.
ἁλὶ ἁλισθήσεται.

κη ε π τοῦ μ̅ε̅ π̅ρ̅ο̅ φ̅η̅τ̅ο̅ υ̅ φ̅ ὁ̅ζ̅ ἀ̅π̅ο̅λ̅ι̅σ̅ α̅ι̅ ἡ̅ γ̅υ̅ν̅α̅ῖ̅κ̅ :-

β ρ̅β̅ Καὶ λόν τὸ αὐλαστ· ὃ πε τρε ψε ν ἐν λίον
ἐ ἀν δὲ τὸ αὐλας ἀ ἀ ἀ ἀ ποκ ρα σι ου γρ ἀ ψη
λομ γ σμ η τα ι· ἐμ τι μὶ καὶ αὐτοὺ λύσα ι· ὡς ἀ
αὐτοῦ ἀ ρ τ υ σε τε· ὅ τε πολιορ θ ρ ὸ ὶ ὲ ἡ π
τε σμ ὲ αὐ τοῖς ἄλ λας. αὐ τοῖς· περὶ τὴν
καὶ εἰ ρη μ ἄ κε σμ ἀλ σκ η ρο καρ δ ἰ ἀ ν ὑ
λ η λοι σ· κ ἀ κ ἡ θεν μ ὸ ν ὲ γρ α ψ σμ ὶ ν ἡ
ἀ ψ ἀ κ ἀ ς, ἐ ρ χ ο μ ε ἡ ς τ ὴν τὴν ἐ ν τὸ λ η ν τ α ὶ
ὁ ε ἰ ὰ ν τ η σ ἰ ο υ δ α ἰ α ν. ἀ ὐ τ ὸ δὲ ἀ ρ χ ὴ ν
δι ὰ τ οῦ τ ο σ ὸ ρ ἀ ρ τ οῦ κ τ ἰ σ ε ω ς ἀ ρ σ ε ν ὡ
ἰ ο ρ δ ἀ ν ο υ· καὶ σ υ μ π ρ θ η λ υ ἐ π ο ἰ η σ ε ν α ὐ
ρ ὰ ὸ ν τ α τ ο ὺ λ ἰ ν ὁ τ ο ὺ τ ὸ θ σ· ἕ ν ε κ ε ν γ
χ λ ο ι π ρ ὸ ς α ὐ τ ὸ ν· ὡ ς τ ο ὺ κ α τ α λ ε ἰ ψ ε ἀ ν
ὡ ς ἐ ὰ θ ε ρ π ὺ λ ἰ ν ἐ δ ὶ θ ε ω ρ ο σ τ ὸ ν π ρ ὰ
δ α σ κ ε ν α ὐ τ ο ὺ σ· τ ὲ καὶ α ὐ τ ὸ ὺ κ α ὶ τ ὴ ν μ ε ρ α ὶ.
τῶν λ̅ ἡ̅ ἐ̅ β̅ ἀρ̅ τῶν ὀφ̅ φ̅ Π ε ρ σ ε λ θ ὸ ν τ ο σ φ α καὶ π ε ρ ὸ σ κ ο λ λ η θ η σ ὲ
τῶν κ̅ ἐ̅ ἐ̅ κ̅ ἐ̅ π̅ ρ̅ ὸ ρ ἰ σ α ὶ ο ἱ ἐ π η ρ ὸ ὸ τ η σ π ε ρ ὸ τ ὴ ν γ υ ν α ῖ κ
τ ε λ θ ὸ ν τ ὸ ὶ ὺ· α ὐ τ ὸ ν ἐ ζ ε τ ἀ ζ ὶ ν ἀ ρ δ ὲ ὶ α ὐ τ ο ῦ· καὶ ἐ σ ο μ τ α ι
γ υ ν α ῖ κ α α ὐ τ ο λ ὺ σ η. ὁ ἰ δ ὺ ὁ ἑ ς σ α ρ κ α μ ἰ·
τ ο ε ἰ ρ α ὺ ζ ο μ τ ε ς α ὐ τ ῆ. ὡ ς τ ε ὁ ὐ κ ἐ τ ἰ ἑ ς ὶ δ ὶ ὸ·
ὁ δ ὲ ἀ ν τ ο λ ι ρ ι θ ρ ὲ ς ἑ ἀ λ λ ὰ μ ἰ α σ α ρ ξ.
τ ο ε μ α ὐ τ ο ῖ ς· τ ἰ ἡ μ ῖ ν ὁ ὁ ὺ ν θ σ σ υ ν ἐ ζ ε υ ξ ε.
ἐ μ ἑ ε ἰ ζ α τ ο μ ο σ ῆ ς. ἀ ν ὸ ς μὴ χ ω ρ ἰ ζ ε τ ω.
ὁ ἰ δ ὲ ἐ ἰ π ο μ· μ ο σ ῆ ς Καὶ ἐ μ τ ῆ ὁ ἰ κ ἰ α π α ὐ
ἰ ρ̅ β̅

κθ ε π τοῦ ἐπιφωτίσαντος πλοίου

λίμοι μαθηταὶ αὐτοῦ
περὶ τοῦ αὐτοῦ φησι
ρώτησαν αὐτόν· ὡς
β ρε λέγει αὐτοῖς· ὃς ἐὰν
ἀποσλύσῃ τὴν γυναῖ
καν αὐτοῦ καὶ γαμή
σῃ ἄλλην, μοιχᾶται
ἐπ' αὐτήν· καὶ ἐὰν
γυνὴ ἀποσλύσῃ τὸν
ἄνδρα αὐτῆς καὶ γα
μηθῇ ἄλλῳ, μοιχᾶ
β ρζ ται· καὶ προσέφε
ρον αὐτῷ παιδία
ἵνα ἅψῃται αὐτῶν·
οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπε τι
μῶν τοῖς προφέ-
ρουσιν· ἰδὼν δὲ οἱς
ἠγανάκτησε· καὶ ἀ
πεν αὐτοῖς· ἄφετε
τὰ παιδία ἔρχε
σθαι πρός με· μὴ
κωλύετε αὐτά·
τῶν γὰρ τοιούτων
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶ

θῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν
βασιλείαν τοῦ θῦ ὡς
παιδίον, οὐ μὴ εἰσ
θήσει εἰς
αὐτήν· καὶ β'
ἐναγκαλισάμενος
αὐτὰ, τιθεὶς τὰς χεῖ
ρας ἐπ' αὐτά· καὶ ἐκπορευ
ομένου αὐτοῦ εἰς ὁδόν·
προσδραμὼν εἷς
τις γονυπετήσας αὐτόν,
ἐπηρώτα αὐτόν· διδά
σκαλε ἀγαθέ· τί
ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰ
ώνιον κληρονομήσω·
ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
τί με λέγεις ἀγαθόν·
οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ
εἷς ὁ θς· τὰς ἐντολὰς
οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς·
μὴ πορνεύσῃς· μὴ
κλέψῃς· μὴ ψευδο
μαρτυρήσῃς· μὴ ἀπο

ρζ β
τῇ ε τοῦ ἰουλίου
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
πορευομένου τοῦ ἰῦ·

ϛϭρήσησ· τΐμα τὸν
πρᾶσου καὶ τὴν μρᾶ
σου· ὁ δὲ ἀποκριθὰς
εἶπεν αὐτῷ· διδάσκα
λε· ταῦτα πάντα
ἐφυλαξάμην ἐκ νό
B ρη̄ τητός μου· ὁ δὲ ἰ̅ς̅ ἐμ
βλέψας αὐτῷ, ἠγάπη
σεν αὐτὸν· καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ἕν σοι ὑστεροῖ·
ὑπαγε ὅσα ἔχεις πώ
λησον καὶ δὸς πτῶχ̅ο̅·
καὶ ἔξεις θησαυρὸν
ἐν οὐ̅ν̅ω̅· καὶ δεῦρο
ἀκολούθη μοι ἄρας
B ρθ̄ τὸν σταρ̅ρ̅ν̅· ὁ δὲ συγνά
σας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ἀ
πῆλθε λυπούμενο·
ἦν γὰρ ἔχων κτήματα
πολλά· καὶ περιβλε
ψάμενος οἱ σ̅· λέγει
τοῖς μαθηταῖς αὐ
τοῦ· πῶς δυσκόλως
οἱ τὰ χρήματα ἔχον

τες, εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ θ̅υ̅ εἰσελεύσονται·
οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμ
βοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις
αὐτοῦ· ὁ δὲ ἰ̅ς̅ πάλιν
ἀποκριθεὶς λέγει αὐ
τοῖς· τέκνα· πῶς
δύσκολόν ἐστι τοὺς
πεποιθότας ἐπὶ
χρήμασιν· εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ θ̅υ̅
εἰσελθεῖν· εὐκοπώ
τερόν ἐστι κάμηλο
διὰ τῆς τρυμαλιᾶς
τῆς ῥαφίδος εἰσελ
θεῖν· ἢ πλούσιον εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ
θ̅υ̅ εἰσελθεῖν· οἱ δὲ
περισσῶς ἐξεπλήσ
σοντο λέγοντες πρὸ
ἑαυτούς· καὶ τίς
δύναται σωθῆναι·
ἐμβλέψας δὲ αὐ
τοῖς οἱ σ̅· λέγει· παρὰ

τῇ ϛ τοῦ ἰουλ. τοῦ καρικοῦ
ἤρξατο ὁ πανάγ. λαυρ. τοῦ ἰουν.

ἀμοῖσαὐδώματον. ἀλ
λὰ νῦν παρὰ θεῶ. πάμ
πολυ γὰρ δώματα ἀφῖκε
ρὰ τοῦ θεῶ. ἤρξατο δὲ
πέτρος λέγειν αὐτ.
ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμ
πάντα καὶ ἠκολου
θήσαμεν σοι. καὶ ἀ
μοιρῖ θεῶ σοῖς. ἀπ.
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
δεῖς ἀφῖκε οἰκίαν. ἢ ἀδελφοὺς.
ἢ ἀδελφὰς. ἢ πατέρα.
ἢ μητέρα. ἢ γυναῖκα.
ἢ τέκνα. ἢ ἀγροὺς ἕ
νεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ
εὐαγγελίου. ἐὰν μὴ
λάμῃ ἑκατονταπλα
σίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ
τούτῳ. οἰκίας
καὶ ἀδελφοὺς καὶ
δελφὰς. καὶ μητέρας.
καὶ τέκνα. καὶ ἀγροὺς
μετὰ διωγμῶν. καὶ

ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ
ζωὴν αἰώνιον. πολλοὶ δὲ ἔσον ρια β
ται πρῶτοι ἔσχατοι. καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι. οἱ πε
Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαί ριβ β
νοντες εἰς ἱεροσόλυμα. καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ ἰς τ κυ ἐν τῷ καιρῷ
ἐκεῖνῳ ἤρξατο λέγειν αὐτοῖς τοῖς δώδεκα
θαυμαζόντων. καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφο
βοῦντο. καὶ παρα
λαβὼν πάλιν τοὺς
δώδεκα. ἤρξατο αὐτοῖς
λέγειν τὰ μέλλοντα
αὐτῷ συμβαίνειν. ὅ
τι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν
εἰς ἰεροσόλυμα. καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρα
δοθήσεται τοῖς ἀρ
χιερεῦσι καὶ γραμμα
τεῦσι. καὶ κατακρι
νοῦσιν αὐτὸν θανά
τῳ. καὶ παραδώσου

λε ὥρα ἑβδόμη

αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι· ὡς
ἐμπαίζουσιν αὐ
τῷ· καὶ μαστίγωσαντες
αὐτόν· καὶ ἐμπτύσ
αντες αὐτῷ· καὶ ἀπο
κτενοῦσιν αὐτὸν· καὶ
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνα
στήσεται· καὶ πορ
ευόμεναι αὐτῷ ἰού
δαι λέγουσαι·
δίδασκαλε· θέλομεν
ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμεν
ποιήσῃς ἡμῖν· ὃ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· τί θέ
λετε ποιήσαί με ὑμῖν·
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δὸς
ἡμῖν· ἵνα εἷς ἐκ
δεξιῶν σου· καὶ εἷς
ἐξ ἀριστερῶν σου κα
θίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ
σου· ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐ
τοῖς· οὐκ οἴδατε τί αἰ
τεῖσθε· δύνασθε

τὸ ποτήριον ὃ
ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ
βάπτισμα ὃ ἐγὼ βα
πτίζομαι βαπτι
σθῆναι; οἱ δὲ εἶπον
αὐτῷ· δυνάμεθα·
ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐ
γὼ πίνω, πίεσθε· ὡς
τὸ βάπτισμα ὃ ἐ
γὼ βαπτίζομαι βα
πτισθήσεσθε· τὸ δὲ
καθίσαι ἐκ δεξιῶν
μου καὶ ἐξ ἀριστερῶν
μου οὐκ ἔστιν ἐμὸν
δοῦναι· ἀλλ' οἷς ἡτοί
μασται· καὶ ἀκούσαν
τες οἱ δέκα ἠρξαντο
ἀγανακτεῖν περὶ
ἰακώβου καὶ ἰωάνου·
ὁ δὲ ἰησοῦς προσκαλεσά
μενος αὐτοὺς λέγει
αὐτοῖς· οἴδατε ὅτι οἱ
δοκοῦντες ἄρχειν

ϛ ρκϛ

Πορευόμεθα αὐτοῦ ἰού
δαιοι καὶ ἱεροσολυμῖται·
ζεβεδαίου λέγοντες·
διδάσκαλε· θέλομεν
ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμεν
ποιήσῃς ἡμῖν· ὃ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· τί θέ
λετε ποιήσαί με ὑμῖν·
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δὸς
ἡμῖν· ἵνα εἷς ἐκ
δεξιῶν σου· καὶ εἷς
ἐξ ἀριστερῶν σου κα
θίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ
σου· ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐ
τοῖς· οὐκ οἴδατε τί αἰ
τεῖσθε· δύνασθε

β ιη

τοῦ μὲ θυμῶν καὶ τοῦ Βαρτιμαῖος ὁ τυφλὸς.
κυριακὸν σοι μὰ τὴ. ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁ
καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῆ. δὸν πρὸς αὐτοῦ. ⲥ καὶ
καὶ τεξουσιάζουσιν αὐ κούσας ὅτι ἰσ̄ ὁ ναζω
τοῦ. οὐχ οὕτως δὲ ἔσται ραῖος ἄρξατο κρ̄
ἐμοὶ μὴ. ἀλλ' ὃς ἂν θέλῃ. ὁ υἱὸς Δαβὶ ἰῡ. ἐλέησόν με.
θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐμοὶ μὴ. καὶ ἐπιτιμοῦν αὐτῷ
διάκονος. καὶ ὃς ἐὰν πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ. ὁ δὲ πολλῷ μᾶλ
θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι λον ἔκραζεν. υἱὲ Δαβὶ
πρῶτος, ἔσται πᾶν ἐλέησόν με. καὶ στὰς
τῶν δοῦλος. καὶ γὰρ ὁ ἰσ̄. εἶπεν αὐτῷ φω
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρ̄ου, οὐ νεῖν αὐτῷ. θαρσεῖ
κ̄ λθε διακονηθῆ μηθῆναι. καὶ φωνοῦ
ναι. ἀλλὰ διακονῆσαι. σι τὸν τυφλόν. λέγον
καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴ τοῦ αὐτοῦ. θαρσεῖ.
αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ ἔγειρε φωνεῖ σε. ὁ
πολλῶν. καὶ ὅτε δὲ ἀποβαλὼν τὸ
ἱμάτιον αὐτοῦ. ἀνα
χωρεῖ ἐκ τῶν ἀπὸ ἱερειχὼ. ⲥ
ἐκ πορευομένων αὐ πολὺς ἦλθε πρὸς τὸν ἰῡ.
τοῦ ἀπὸ ἱερειχὼ. καὶ ἀπολιθεῖσ. λε
καὶ τοῦ μαθητῶν γεῖ αὐτῷ ὁ ἰσ̄. τί θέλ
αὐτοῦ καὶ ὁ ὄχλου πολὺ σοι. ὁ δὲ τυ
καμοῦ, υἱὸς τιμαῖ φλὸς εἶπεν αὐτῷ.

λ̄α π̄ βαρτιμαίου:

ρ̄ ρ̄ιε̄

β̄ ρ̄ιε̄

τῶν β̄ τ̄ ἐν τῷ κατὰ ρκ̄ ἐν τῷ ἁγίῳ ῡιῷ:

λβ π τοῦ πτώλου:

ῥαιμοωνὶ. ἰμαναάμαω
ψλέψω· ὁδὲ ἰς ἁ πεμ
αὐτοῦ· ὑποαλεκπιάσ
σουσέσοικόσ· καὶ
ἀνθέωσαμέψλεψ·
καὶκολούθκτοῦιῦ
ἐμτῆὁδῷ· καὶὁτε
ἐπίζουσιμεῖσιλκμὶ
ὡσκθσφαλκκαὶκκ
θαμίαμπρὸς τὸὀφ
τοῦμέλαιῶμ ἀπάκει
λεὐόντοῦμαθκῶμ
αὐτοῦ καὶλέγειαὐτ·
ὑπάγετεὡστὶωκω
λκμτὴμαὐτοῦμαμὶ
ψῶμ· καὶἀνθέωσ
ὡσπορευόμεθμοιὡσ
αὐτὴμ ἄρκσετεπρὸ
λομδεδοξασμόμεφῶμ
ὀὐπροὐδεισὰμῶμ
κεκάθικσ· λύσαμτ
αὐτὸμἀγαγετσ· ὡς ἰδῶμ
τὶς ὑμῖμἁ τοκ· τὶ πολῆ
τοῦτοἁ πατε· ὁτὶὁ

B ρις

κύριος αὐτοῦ χρῆαμ
ἄχει· καὶἀνθρωπος αὐ
τὸμ αὐτοῦ ἀπέλειῶδε·
αὐτὸκ ἦλθομδὲ καὶἀρῶ
ρ|κ B πρὸλομδεδοξασμόμομ
πρὸς τὴμθύραμέξω
ὅτὶ τοῦ ἀμφόδου· ὡς
λύουσιμαὐτόμ· καὶτὶ
μετὰ τοῦμέκἁ ἀκκότων,
ἔλκνομαὐτοῖς· τὶ τοιῆ
τελύομτες τὸμ πρὸ
λομ· οἱδὲ εἶπομαὐ
τοῖς, καθὼς ἐμῆ
λαλοῦσ· καὶἀφῆκ
αὐτούς· καὶκαταλομτ
πρὸλομ πρὸς τὸμ ἰμ·
καὶἐπὶ καλομαὐτ
τὰ ἰμάτιααὐτῶ·
καὶἐκάθισεμἐπὰ
τῶ· πολλοὶδὲ τὰ ἰ
μάτιααὐτῶμ ἔ
σαμεῖς τὴὁδόμ· ἄλ
λοιδὲ κοψαμαὐδας ἐ
κ τοῦμδεμ

δρων. καὶ ἐστρώννυ
ἐστὴν ὁδόν· καὶ οἱ
προάγοντες. καὶ οἱ
ἀκολουθοῦντες, ἐ
κραζον λέγοντες.
ὡς ἀννὰ. εὐλογημέ
νος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι κυ̅· ἀλο
γημένη ἡ ἐρχομένη
βασιλεία ἐν ὀνόμα
τι κυ̅ τοῦ πρ̅ ἡμῶν
δα̅δ̅· ὡς ἀννὰ ἐν τοῖς
ὑψίστοις· καὶ εἰσῆλ
θεν εἰς ἱερόσολυμα
οἱ σ̅. καὶ εἰς τὸ ἱερὸν καὶ
περιβλεψάμενος
πάντα. ὀψίας ἤδη
οὔσης τῆς ὥρας. ἐ
ξῆλθεν εἰς κηθανίαν
μετὰ τῶν δώδεκα·
καὶ τῇ ἐπαύριον ἐ
ξελθόντων αὐτῶν ἀ
πὸ κηθανίας, ἐπεί
νασε· καὶ ἰδὼν συκὴν

μακρόθεν ἔχουσαν
φύλλα, ἦλθεν εἰ ἄρα
ἀρήσει τι ἐν αὐτῇ·
καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτῇ.
οὐδὲν εὗρεν, εἰ μὴ φύλ
λα· οὐ γὰρ ἦν καιρὸ
σύκων· καὶ ἀπο
κριθεὶς οἱ σ̅, εἶπεν
αὐτῇ· μηκέτι ἐκ σοῦ
εἰς τὸν αἰῶνα μη
δεὶς καρπὸν φάρι·
καὶ ἤκουον οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ καὶ ἐρ
χονται εἰς ἱερόσο
λυμα· καὶ εἰσελθὼν
οἱ σ̅ εἰς τὸ ἱερὸν· ἤρ
ξατο ἐκκάλλειν τοὺς
πωλοῦντας καὶ
τοὺς ἀγοράζοντας
ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰ
τραπέζας τῶν κολ
λυβιστῶν· καὶ τὰς
καθέδρας τῶν πω
λούντων τὰς περὶ

ρκα̅ α̅

λ̅ ε̅ π̅ τῆς ξηραμθείσ̅ συκῆς.

ἀστρᾶς, καὶ τέρατα.
Καὶ οὐκ ἀφιερίνατ
διεμέτρησε τὸν οὐρανὸν
τοῦ ἰδροῦ· καὶ ἐδίδου
σκελάγματα αὐτοῖς·
οὐ τὰ γραμματοφόρια
κοσμοῦ οἰκος τρόπον
χῆς κλῆθήσεται πᾶ
σι τοῖς ἔθνεσιν ὑμῖν
δὲ ὁ ποιήσας τὸν αὐτὸν
ἀστὴ λαὸν λῆψῶν·
ρκβ Καὶ ἡ κοσμαρὸ γραμμὲ
τεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς.
καὶ ἐζήτουν πῶς
αὐτὸν ἀπολέσουσι·
ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτ.
ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξε
πλήσσετο ἐπὶ τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ· ὅτε
ρκγ ὀψὲ ἐγένετο, ἐξε πο
ρεύετο ἔξω τῆς πόλε.
Καὶ πρωὶ παραπο
ρευόμενοι εἶδον τὴν
συκῆν

ὀξυκραμμεμμένην ἐκ ρ
ζῶν· Καὶ ἀναμνησθεὶς
ὁ πέτρος λέγει αὐτῷ·
ῥαββί· ἴδε ἡ συκῆ ἣν
κατηράσω ἐξήρανται·
καὶ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς·
ἔχετε
ρκδ πίστιν θεοῦ· ἀμὴν γὰρ
λέγω ὑμῖν· ὅτι ὃς ἂν
εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ
ἄρθητι καὶ βλήθητι
εἰς τὴν θάλασσαν·
καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ· ἀλλὰ
πιστεύῃ ὅτι ἃ λέγει
γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὃ ἂν
εἴπῃ· διὰ τοῦτο λέγω
ὑμῖν· πάντα ὅσα ἂν
ρκε προσευχόμενοι αἰ
τεῖσθε, πιστεύετε ὅτι
λαμβάνετε· καὶ ἔσται
ὑμῖν· Καὶ ὅταν στήκετε
ρκς προσευχόμενοι, ἀ
φίετε εἴ τι ἔχετε κατά

λα ἐν π ἀμφισσικαι

λε ἐπὶ τὸ ἐπερωτῶντα τὸν κυριάρχιερέα πρὸς:

πνοος. ἵνα καὶ ὁ πρὸ
ὑμῶν ὁ ὑμετέροις οὐ
ρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν αὐ
τὰ παραπτώματα
ὑμῶν. εἰ δὲ ὑμεῖς γ
κάφιέτε. οὐδὲ ὁ πρὸ
ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐ
ρανοῖς ἀφήσει τὰ
παραπτώματα
ὑμῶν. λάβετε ὑμῶ
αὐτεῖ τε. καὶ δοθή
σεται ὑμῖν. ζητεῖ
τε. καὶ ἁρήσετε.
κρούετε. καὶ ἀνοιγή
σεται ὑμῖν. πᾶς
γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβά
νει. καὶ ὁ ζητῶν ἀ
ρίσκει. καὶ τῷ κρ
ουντι ἀνοιγήσεται.
καὶ ἐὰν ἐρωτᾷ υἱὸς
λίθον δώσει αὐ
τῷ. ἢ καὶ ἰχθὺν μὴ
ἐπὶ τῷ ἰχθὺν ὄφιν
ἐπιδώσει αὐ
τῷ. εἰ οὖν ὑμεῖς
πονηροὶ ὑπάρχο
ντες οἴδατε δόματα
ἀγαθὰ διδόναι τοῖς
τέκνοις ὑμῶν πόσῳ
μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
δώσει ἀγαθὰ τοῖς
αἰτοῦσιν αὐτόν.
καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους:

αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ γραμματεῖς. καὶ οἱ
πρεσβύτεροι. καὶ
λέγουσιν αὐτῷ. ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς.
καὶ τίς σοι τὴν ἐξου
σίαν ταύτην ἔδωκεν.
ἵνα ταῦτα ποιῇς. ὁ
δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶ
πεν αὐτοῖς. ἐπερωτήσω
ὑμᾶς καὶ ἐγὼ ἕνα
λόγον. καὶ ἀποκρι
θήτε μοι. καὶ ἐρῶ ὑ
μῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιῶ. τὸ βά
πτισμα Ἰωάνου ἐξ οὐρα
νοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἀπολογι
θήσαν πρὸς ἑαυτούς.
λέγοντες. ἐὰν εἴπωμεν
ἐξ οὐρανοῦ. ἐρεῖ. διὰ
τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε
αὐτῷ. ἀλλ' ἐὰν εἴπωμεν
ἐξ ἀνθρώπων. ἐφοβοῦν

τὸ τὸν λαόν· ἅπαν
τες γὰρ εἶχον τὸν ἰω̅,
ὅτι ὄντως προφή
της ἦν· καὶ ἀποκρί
θέντες λέγουσι ὦ
ἰ̅υ̅· οὐκ οἴδαμεν· καὶ
ὁ ἰ̅ς̅ ἀποκριθεὶς λέ
γει αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ
λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· τε
καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν πα
ραβολαῖς λέγειν· ἀμ
πελῶνα ἐφύτευσε
ἄνθρ̅ος, καὶ περιέθη
κεφραγμόν· καὶ ὤ
ρυξεν ὑπολήνιον·
καὶ ὠκοδόμησε πύρ
γον· καὶ ἐξέδοτο αὐ
τὸν γεωργοῖς καὶ ἀ
πεδήμησε· καὶ ἀ
πέστειλε πρὸς τοὺς
γεωργοὺς τῶ καιρῶ
δοῦλον, ἵνα παρὰ
τῶν καιρῶν λάβη

ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ
ἀμπελῶνος· οἱ δὲ
λαβόντες αὐτὸν ἔδει
ραν καὶ ἀπέστειλαν
καινόν· καὶ πάλιν
ἀπέστειλε πρὸς αὐ
τοὺς ἄλλον δοῦλον·
κἀκεῖνον λιθοβο
λήσαντες ἐκεφα
λαίωσαν· καὶ ἀπέ
στειλαν ἠτιμωμέ
νον· καὶ πάλιν ἄλ
λον ἀπέστειλε· κἀ
κεῖνον ἀπέκτειν·
καὶ πολλοὺς ἄλλ·
τοὺς μὲν δέροντες·
τοὺς δὲ ἀποκτένο
τες· ἔτι οὖν ἕνα
υἱὸν ἔχων ἀγαπητ
αὐτοῦ, ἀπέστειλε
καὶ αὐτὸν πρὸς αὐ
τοὺς ἔσχατον λέγων·
ἐντραπήσονται τ
υἱόν μου· ἐκεῖνοι

δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον
πρὸς ἑαυτούς· ὁ
οὗτος ἐστὶν ὁ κλη
ρονόμος· δεῦτε ἀ
ποκτείνωμεν αὐ
τὸν καὶ κατσχῶμεν
τὴν κληρονομίαν. καὶ
λαβόντες αὐτὸν
ἐξέβαλον ἔξω τοῦ
ἀμπελῶνος· τί
οὖν ποιήσει ὁ κύ
ριος τοῦ ἀμπελῶ
νος· ἐλεύσεται
καὶ ἀπολέσει
τοὺς γεωργοὺς καὶ
δώσει τὸν ἀμπελῶ
να ἄλλοις· οὐδὲ
τὴν γραφὴν ταύτην
ἀνέγνωτε· λίθον
ὃν ἀπεδοκίμασαν
οἱ οἰκοδομοῦντες
οὗτος ἐγενήθη εἰς
κεφαλὴν γωνίας·

παρὰ κυρίου ἐγένετο
αὕτη· καὶ ἔστι θαυ
μαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς
ἡμῶν· διὰ τοῦτο λέγω ρκθ α
ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρπούς αὐτῆς. καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμήσει αὐτόν. καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει. καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· ἐπεὶ εἰς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

ρλβ
ἀπὸ τοῦ β τοῦ κατὰ λουκᾶν τοῦ ιθ :

καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς λέγων· ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ ὅστις ἐποίησεν γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν. πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων· εἴπατε τοῖς κεκλημένοις· ἰδοὺ τὸν δεῖπνόν μου ἡτοίμασα, οἱ ταῦροι μου καὶ τὰ σιτιστὰ μου τεθυμένα καὶ πάντα ἕτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους. οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον, ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὑβρίσαντες ἀπέκτειναν. ὁ δὲ βασιλεὺς ὠργίσθη καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπώλεσεν τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνεπύρισεν. τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· ὁ μὲν γάμος ἕτοιμος ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι· πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν καὶ ὅσους ἐὰν εὕρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας οὓς εὗρον πονηροὺς τε καὶ ἀγαθούς, καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακείμενων.

λη̄ πε τῶν σαδδουκαίων:

λ ἐπ' αὐλη θεὶς ἀς τὴν
ὁδὸν τοῦ θῦ διδάσκ.
ἐξεστὶ κῆνσον καίσα
ρϊ δοῦναι, ἢ οὐ· δῶμ.
ἢ μὴ δῶμεν· ὁ δὲ εἰ
δὼς αὐτῶν τὴν ὑπό
κρϊσϊν, εἶπεν αὐτοῖς·
τί με πειράζετε.
φέρετέ μοι δηναρϊον
ἵνα ἴδω· οἱ δὲ ἤνεγκαν.
καὶ λέγει αὐτοῖς· τί
νος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ
ἐπιγραφή· οἱ δὲ εἶπ
αὐτῶ· καίσαρος.
καὶ ἀποκρϊθεὶς ὁ
ἰσ̄, εἶπεν αὐτοῖς· ἀ
πόδοτε τὰ καίσα
ρος καίσαρϊ· καὶ τὰ
τοῦ θῦ τῶ θῶ· τ̄λ̄

τῆς τ̄ ἡ ἐ
τῶ καὶ ἐκ ἐ
χονται σαδδου:

ἀρ

Καὶ ἔρχον ται σαδ
δουκαῖοι πρὸς αὐτ.
οἵτϊνες λέγουσϊ μὴ
εἶναι ἀνάστασϊν· καὶ
ἐπηρώτησαν αὐτ

λέγοντες· διδάσκ
λε· μοῦσῆς ἔγραψ
ἡμῖν· ὅτι ἐὰν τϊνο
ἀδελφὸς ἀποθά
νη· καὶ καταλίπη
γυναῖκα, καὶ τέκνα
μὴ ἀφῆ, ἵνα λάμη
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ καὶ
ἐξαναστήσῃ σπέρ
μα τῶ ἀδελφῶ
αὐτοῦ· ἑπτὰ ἀδελ
φοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶ
τος ἔλαμε γυναῖκα.
καὶ ἀποθνήσκων,
οὐκ ἀφῆκε σπέρμα.
καὶ ὁ δεύτερος ἔλα
μεν αὐτὴν, καὶ ἀ
πέθανε· καὶ οὐδὲ
αὐτὸς ἀφῆκε
σπέρμα· καὶ ὁ
τρίτος ὡσάντως.
καὶ ἔλαμον αὐτὴν
οἱ ἑπτὰ, καὶ οὐκ ἀ

φὴ καμοσθρμαι· ἐ
σχάτη πάντων, οὐ
πέθανε λαὸν ἡμῶν·
ἐμπὴ ἀμαρτάσῃ ὁ
τανάμαρτῶσι, τί
μος αὐτῶν μαν ὑ
μὴ· οἷα δὲ ἐπαύσχ
αὐτὴν ἡμῶν αἰκαι·
Καὶ ἀνωφλιθῆς
ὁ ἰσ. ὡς πεμαὐτοις·
οὐδὲ ἀπὸ τοῦ τοῦ πα
μᾶσθε μὴ δὲ δόντω
τὰς τραφὰς μὴ δὲ
τὴν δύναμιν τῷ
θῦ; ὅτι ἀπὸ ἐκμε
λρῶν ἀμαρτῶσιν,
οὔτε γὰρ ὁσίν οὔτε
τὰ μὴ σκομαι· ἀλ
λὰ δὴ σὺν ὡς ἀπέλοι
ὡ τοῖς οὐ ὡ τοῖς· ε π
δὲ τῶν μλρῶν ὅτι
ἐ γὲ ἱερομαι, οὐ κα
μὰ μὴ τε ἐν τῇ βίῳ

μωσέως ὁ τὴ τοῦ
βάτου ὡς εἶπε μὲ ὦ
τῶν ὁ θς λάς μ· ἀμὴ
ὁ θς ἀβραὰμ· καὶ
ὁ θς ἰσαὰκ· καὶ ὁ θς
ἰακὼβ; οὐκ ἀπὸ νὸ
θς μελρῶν· ἀλλὰ
θς βοῦ τῶν· ὑμᾶς
οὖν τῶν λυτῶν λαμὰ
ὀθ· Καὶ τῶρ σε λ
θὼν ἡμᾶς τῶν πραμμὰ
τέων ἀκούσας αὐτῆ
σὺ ἡ τοῦ ὤτων, ἡ δὴ
ὅτι καλῶς αὐτοῖς
αὐτε λρίθη· ἐπὴρ
τὴ σε μὰ τὸ ἐπὶ ὰ
ἀὶ τῶ ρόν τὴ πάν τῶν
ὑ ὑ τὸ λὴ· ὃ δὲ ἰς ἀπε
λρίθη αὐτῶ· ὅτι ἐπὴρ
τὴ τῶν πάντῶν τῶν ὑ
τὸ λῶν, ἀκουεὶ τὴ λ·
κς ὁ θς σου, κς ἡ ὁ
ἀὶ· Καὶ ἀναστὰς

ἐκ τῶν μὴ σε τ
ἐκ:

ρλα ς

κν̄ τὸν θν̄ σου ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας σου. καὶ
ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου.
καὶ ἐξ ὅλης τῆς δια
νοίας σου. καὶ ἐξ ὅ
λης τῆς ἰσχύος σου.
αὕτη πρώτη ἐν το
λῇ. καὶ δευτέρα ὁ
μοία αὐτῇ. ἀγα
πήσεις τὸν πλη
σίον σου ὡς ἑαυ
τόν. μείζων τού
των ἄλλη ἐν τολὴ
ι ρλβ οὐκ ἔστι. καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ γραμματεύς.
καλῶς διδάσκα
λε. ἐπ' ἀληθείας εἶ
πας ὅτι εἷς ἐστι. καὶ
οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν
αὐτοῦ. καὶ τὸ ἀγα
πᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας. καὶ ἐ
ξ ὅλης τῆς συνέ

σεως. καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ψυχῆς. καὶ ἐ
ξ ὅλης τῆς ἰσχύος.
καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν
πλησίον ὡς ἑαυ
τόν, πλεῖον ἐστὶ πάν
των τῶν ὁλοκαυ
τωμάτων καὶ θυ
σιῶν. καὶ ὁ ἰς̄ ἰδὼν
αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς
ἀπεκρίθη, λέγει
αὐτῷ. οὐ μακρὰν
εἶ ἀπὸ τῆς βασι
ρλγ λείας τοῦ θῡ. καὶ
β οὐδεὶς οὐκ ἔτι ἐτολ
μα αὐτὸν ἐπερω
τῆσαι. καὶ ἀποκρι
ρλδ θεὶς ὁ ἰς̄, ἔλεγε δι
δάσκων ἐν τῷ ἱε
ρῷ. πῶς λέγουσι
οἱ γραμματεῖς ὅτι
ὁ χρ̄ υἱός ἐστι δαδ̄.
αὐτὸς γὰρ δαδ̄

μα ε̅ π̅ τῆς α̅ δυάλογος.

λέγει ἐν τῇ ἁγίᾳ γῇ· ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κυ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου· ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου· αὐτὸς σοι ὦ δεσπότα λέγει αὐτὸς κ̅ῡ· ὡς πόθεν ὑψοῦται ὁ υἱὸς καὶ ὁ πολιτὸς χριστὸς ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἡδέ· λε· καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὡς τὴν διδαχὴν αὐτοῦ· βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν καὶ ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς· ὡς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις· οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν· καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται· οὗτοι λήψονται περισσότερον κρίμα· καὶ καθίσας ὁ ἰς κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά· καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλεν λεπτὰ δύο ὅ ἐστι κοδράντης· καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· λε·

κλισίας ἐν τοῖς δεῖπνοις· οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν· καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται· οὗτοι λήψονται περισσότερον κρίμα· καὶ καθίσας ὁ ἰς κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά· καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλεν λεπτὰ δύο· ὅ ἐστι κοδράντης· καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· λε·

ρλζ· ι

βρλζ

τῆς ε̅ τ̅ κ̅ εβ· τῶν καὶ εὑρεκείρωε λζ· αὐτοῖς:

γεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν· ὅτι ἡ χήρα
αὕτη ἡ πτωχὴ· πλεῖ
σάντων μέμληκε
τῶν καλόντων εἰς
τὸ γαζοφυλάκιον·
πάντες γὰρ ἐκ τοῦ
περισσεύοντος αὐ
τοῖς ἔκαλον· αὕτη
δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεις
αὐτῆς. πάντα ὅσα
εἶχεν ἔκαλεν ὅλον
τὸν βίον αὐτῆς· τε
Καὶ ἐκπορευομένου τοῦ ἰυ
αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ,
λέγει αὐτῷ εἷς τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ· δι
δάσκαλε· ἴδε ποτα
ποὶ λίθοι καὶ ποτα
παὶ οἰκοδομαί·
Καὶ ὁ ἰς ἀποκριθεὶς,
εἶπεν αὐτῷ· βλέ
πεις ταύτας τὰς

μεγάλας οἰκοδομὰς;
οὐ μὴ ἀφεθῇ λίθος
ἐπὶ λίθῳ. ὃς οὐ μὴ
καταλιθῇ· καὶ κα
θημένου αὐτοῦ εἰς
τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν
κατέναντι τοῦ ἱεροῦ.
ἐπηρώτων αὐτὸν
κατ' ἰδίαν πέτρος
καὶ ἰάκωμος καὶ ἰω
καὶ ἀνδρέας· εἰπὲ
ἡμῖν πότε ταῦτα ἔ
σται· καὶ τί τὸ σημεῖ
ὅταν μέλη πάντα
ταῦτα συντελεῖσθαι.
ὁ δὲ ἰς ἀποκριθεὶς
αὐτοῖς, ἤρξατο λέγειν·
βλέπετε μήτις ὑ
μᾶς πλανήσῃ· πολ
λοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ
τῷ ὀνόματί μου λέ
γοντες ὅτι ἐγώ εἰμι·
καὶ πολλοὺς πλα

μήσουσιν· ὅταν δὲ
ἀκούσητε πολέμους
καὶ ἀκοὰς πολέ-
μων, μὴ θροεῖσθε.
δεῖ γὰρ γενέσθαι· ἀλ-
λ' οὔπω τὸ τέλος.
ἐγερθήσεται γὰρ ἔ-
θνος ἐπὶ ἔθνος· καὶ
κασιλεῖαν ἐπὶ κα-
σιλείαν· καὶ ἔσονται
σεισμοὶ κατὰ τόπους·
καὶ ἔσονται λιμοὶ
καὶ ταραχαί· ἀρχαὶ
ὠδίνων ταῦτα· τὸ
ρλε ἔπετε δὲ ὑμεῖς
ἑαυτούς· παρα-
δώσουσι γὰρ ὑμᾶς
εἰς συνέδρια· καὶ
εἰς συναγωγὰς δα-
ρήσεσθε· καὶ ἐπὶ
ἡγεμόνων καὶ κασι-
λέων σταθήσεσθε
ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς

μαρτύριον αὐτοῖς· καὶ ρμ̄ ς̄
εἰς πάντα τὰ ἔθνη
δεῖ κηρυχθῆναι πρῶ-
τον τὸ εὐαγγέλιον· ὅ- ρμ̄ᾱ β̄
ταν δὲ ἀγάγωσιν ὑ-
μᾶς παραδιδόντες,
μὴ μεριμνᾶτε τί λα-
λήσετε, μὴ δὲ μελε-
τᾶτε· ἀλλ' ὃ ἐὰν δο-
θῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ
τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λα-
λεῖτε· οὐ γὰρ ἐστὲ ὑ-
μεῖς οἱ λαλοῦντες,
ἀλλὰ τὸ πνεῦ τὸ ἅ-
γιον· παραδώσει ἀ-
δελφὸς ——— ἀ-
δελφὸν εἰς θάνατον·
καὶ πὴρ τέκνον· καὶ
ἐπαναστήσονται τέ-
κνα ἐπὶ γονεῖς· καὶ
θανατώσουσιν αὐ-
τούς· καὶ ἔσεσθε μι-
σούμενοι ὑπὸ πάν

τῶν διὰ τὸ ὄνομά
μου· ὁ δὲ ὑπομείνᾳ
ἐς τέλος οὗτος σω
ς̄ ρμβ θήσεται· ὅταν δὲ
ἴδητε τὸ κδέλυγμα
τῆς ἐρημώσεως.
τὸ ῥηθὲν ὑπὸ δα
νϊὴλ τοῦ προφήτου
ἐστῶς ἐν τόπῳ ἁγίῳ.
ὁ ἀναγινώσκων νο
β̄ ρμγ είτω· τότε οἱ ἐν τῇ
ἰουδαίᾳ φευγέτω
σαν εἰς τὰ ὄρη· ὁ δὲ
ἐπὶ τοῦ δώματος.
μὴ καταμάτω εἰς
τὴν οἰκίαν· μὴ δὲ
εἰσελθέτω ἄραι τί κ
τῆς οἰκίας αὐτοῦ·
καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν
ὤν. μὴ ἐπιστρεψάτω
τοῦ εἰς τὰ ὀπίσω
ἄραι τὸ ἱμάτιον αὐ
β̄ ρμδ τοῦ· οὐαὶ δὲ ταῖς

ἐν γαστρὶ ἐχούσαις.
καὶ ταῖς θηλαζούσαις
ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις·
ρμε ς̄ Προσεύχεσθε δὲ ἵνα
μὴ γένηται ἡ φυγὴ
ὑμῶν χειμῶνος·
ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέ
ρμϛ β ραι ἐκείναι θλίψις.
οἷα οὐ γέγονε τοιαύ
τη ἀπ' ἀρχῆς κτί
σεως ἧς ἔκτισεν
ὁ θ̄ς̄ ἕως τοῦ νῦν.
καὶ οὐ μὴ γένηται·
ρμζ β καὶ εἰ μὴ κ̄ς̄ ἐκο
λόμωσε τὰς ἡμέ
ρας ἐκείνας. οὐ
κἂν ἐσώθη πᾶ
σα σάρξ· ἀλλὰ
διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς.
οὓς ἐξελέξατο. ἐ
κολόμωσε τὰς
ρμη β ἡμέρας· καὶ τό

τε ἐάν τις ὑμῖν εἴ
πῃ ἰδοὺ ὧδε ὁ χ̅ς̅.
ἰδοὺ ἐκεῖ, μὴ πιστεύε
ς ρμθ τε· ἐγερθήσονται γὰρ
ψευδόχριστοι καὶ
ψευδοπροφῆται.
καὶ δώσουσι σημεῖα
καὶ τέρατα, πρὸ
τὸ ἀποπλανᾶν
εἰ δυνατὸν καὶ τοὺς
ἐκλεκτούς. ὑμεῖς
δὲ κλέπετε· ἰδοὺ
προείρηκα ὑμῖν
β ρν πάντα· ἀλλ' ἐν
ἐκείναις ταῖς ἡ
μέραις μετὰ τὴν
θλίψιν ἐκείνην.
ὁ ἥλιος σκοτισθή
σεται· καὶ ἡ σελή
νη οὐδώσει τὸ φέγ
γος αὐτῆς. καὶ οἱ
ἀστέρες τοῦ οὐρ̅ν̅ο̅
ῦ ἔσονται ἐκπίπτο

τες· καὶ αἱ δυνά
μεις αἱ ἐν τοῖς οὐρα
νοῖς σαλευθήσονται.
καὶ τότε ὄψονται ρνα β
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνοῦ
ἐρχόμενον ἐν νε
φέλαις μετὰ δυ
νάμεως πολλῆς
καὶ δόξης. καὶ τό
τε ἀποστελεῖ τοὺς
ἀγγέλους αὐτοῦ. καὶ
ἐπισυνάξει τοὺς
ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ
ἐκ τοῦ τεσσάρων
ἀνέμοον. ἀπ' ἄκρ
τῆς γῆς ἕως ἄκρ
ου οὐνοῦ· ἀπὸ δὲ τ
συκῆς. μάθετε τὴν
παραβολήν· ὅ
ταν αὐτῆς ἤδη ὁ
κλάδος ἁπαλὸ
γένηται· καὶ ἐκφυ
τὰ φύλλα. γινώ

μη ε̅ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὥρας

σκεπτεόν τι ἄλλο τὸ
θέρος ἐστίν· οὕτως
καὶ ἡμῖν· ὅταν τὰ
ταῦτα γίνεται.
γινώσκετε ὅτι ἐγγύς
ἐστιν ἐπὶ θύραις.
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ
γενεὰ αὕτη μέχρι
οὗ πάντα ταῦτα
γένηται· ὁ οὐρανὸς καὶ
ἡ γῆ παρελεύσονται·
οἱ δὲ λόγοι μου οὐ
μὴ παρέλθωσι·

ρμβ ς̄ περὶ δὲ τῆς ἡμέρας
ἐκείνης καὶ ὥρας,
οὐδεὶς οἶδεν· οὐδὲ
οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν τῷ
οὐρανῷ· οὐδὲ ὁ υἱός·
ἀλλ' ὁ πατήρ· ἀγρυπνεῖτε
ς̄ ρμγ· καὶ προσεύχεσθε· οὐ
κοίδατε γὰρ πότε

ρμγ̄ β̄ ὁ καιρός ἐστιν· ὡς
ἄνθρωπος ἀπόδημος· ἀφεὶς
τὴν οἰκίαν αὐ-
τοῦ· καὶ δοὺς τοῖς
δούλοις αὐτοῦ τὴν
ἐξουσίαν· καὶ ἑκά-
στῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ·
καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνε-
τείλατο ἵνα γρη-
γορῇ· γρηγορεῖτε οὖν·
ρμδ β̄ οὐ κοίδατε γὰρ πότε
ὁ κύριος τῆς οἰκίας
ἔρχεται· ὀψὲ· ἢ
μεσονυκτίου· ἢ ἀ-
λεκτροφωνίας·
ἢ πρωΐ· μὴ ἐλθὼν
ἐξέφνης· ἄρα ἡμᾶς
καθεύδοντας· οὐ
δὲ ἡμῖν λέγω, πᾶσι λέγω· γρη-
γορεῖτε· ἡμὲν τὸ πά-
ρ̄ μ̄ ρμς̄ ᾱ χα καὶ τὰ δύο ἡμέρας·
καὶ ἐξῆς τοῦ ὠιδάρ
ρμς̄ ς̄

μδ̄ ἐπ τ ἀλειψάσ τὸν κν̄ μύρω:

χϊερϛ̄ς καὶ οἱ γραμ
ματεῖς. ποῦς αὐτὸν
ἐν δόλῳ κρατήσαν
τες ἀποκτείνωσι.
ἔλεγον δὲ μὴ ἐν τῇ
ἑορτῇ· μήποτε θό
ρυκος ἔσται τοῦ λαοῦ.
ρνη· α Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν κη
θανίᾳ ἐν οἰκίᾳ σί
μωνος τοῦ λεπροῦ.
Κατακειμένου αὐ
τοῦ· ἦλθε γυνὴ ἔχου
σα ἀλάμαστρον
μύρου νάρδου πϊ
στϊκῆς πολυτελοῦς.
Καὶ συντρίψασα
τὸ ἀλάμαστρον,
κατέχεεν αὐτοῦ κα
τὰ τῆς κεφαλῆς.
ἦσαν δέ τινες ἀγαν
κτοῦντες πρὸς
ἑαυτοὺς καὶ λέγον
τες· εἰς τί ἡ ἀπώλεια
αὕτη τοῦ μύρου

γέγονεν· ἠδύνατο
γὰρ τοῦτο πραθῆναι
ἐπάνω τρϊακοσϊῶν
δηναρίων καὶ δοθῆναι
τοῖς πτωχοῖς. καὶ ἐ
νεκριμῶντο αὐτῇ.
ὁ δὲ ἰσ̄ εἶπεν. ἄφε
τε αὐτήν· τί αὐτῇ
κόπους παρέχετε.
καλὸν ἔργον ἐργαί
σατο ἐν ἐμοί· πάν
τοτε γὰρ τοὺς πτω
χοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυ
τῶν· καὶ ὅταν θέ
λητε δύνασθε αὐτοὺς
εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ
οὐ πάντοτε ἔχετε.
ὃ ἔσχεν αὕτη ἐποίη ρνθ̄ α
σε· προέλαμε μυ
ρίσαι μου τὸ σῶμα
εἰς τὸν ἐνταφϊα
σμόν· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν ὅπου ἐὰν κη
ρυχθῇ τὸ εὐαγγέλϊον

με π ε' τοῦ πάσχα.

τοῦτο εἰς ὅλον τὸν
κόσμον· καὶ ὃ ἐποίη
σεν αὕτη· λαλη θή
σεται εἰς μνημό
συνον αὐτῆς· ἐν ἰγ
δας ὁ ἰσκαριώτης
εἷς τῶν δώδεκα.
ἀπῆλθε πρὸς τοὺς
ἀρχιερεῖς ἵνα πα
ραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς·
οἱ δὲ ἀκούσαντες,
ἐχάρησαν· καὶ ἐπηγ
γείλαντο αὐτῷ ἀρ
γύριον δοῦναι· καὶ
ἐζήτει πῶς εὐκαί
ρως αὐτὸν παρα
δῷ· καὶ τῇ πρώτῃ
ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμ.
ὅτε τὸ πάσχα ἔ
θυον· λέγουσιν αὐ
τῷ οἱ μαθηταὶ αὐ
τοῦ· ποῦ θέλεις ἀ
πελθόντες ἑτοι
μάσομεν ἵνα φά

γῃς τὸ πάσχα. ἐν
ἀποστέλλει δύο ὧν
μαθητῶν αὐτοῦ·
καὶ λέγει αὐτοῖς·
ὑπάγετε εἰς τὴν πό
λιν· καὶ ἀπαντή
σει ὑμῖν ἄνθρωπος κερ
μίον ὕδατος κατά
ζων· ἀκολουθήσατε
αὐτῷ· καὶ ὅπου ἐὰν
εἰσέλθῃ, εἴπατε τῷ
οἰκοδεσπότῃ· ὅτι
ὁ διδάσκαλος λέ
γει· ποῦ ἐστι τὸ κα
τάλυμα· ὅπου τὸ
πάσχα μετὰ τῶν
μαθητῶν μου φά
γω· καὶ αὐτὸς ὑμῖν
ἀνώγαιον μέγα ἐ
στρωμένον ἑτοιμ.
ἐκεῖ ἑτοιμάσατε
ἡμῖν· καὶ ἐξῆλθον
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
καὶ ἦλθον εἰς τὴν

πόλιν· καὶ ἄρον γραφὰς πορεύου τοῦ·
καθὼς εἶπεν αὐ οὐαὶ δὲ τῷ ἀμὼς ἐκεῖ
τοῖς λιμὴν τοῖς μεγ νυμφίου ὁ υἱὸς τοῦ
σαμὼ τὸ πάσχα· ἀμὸς παραδίδοται·
Καὶ ὁ λιμὸς τεμοῦ- Καὶ ὁ μὴν αὐτῶν ἑξ ρξβ ς
μης ἔρχεται μετὰ κέπεμμηθὸ ἀμὸς ἐ
τῶν δύδεκα· καὶ κεῖμος· καὶ ἐσθίον ρξγ ᾱ
ἀμὰ κεῖμεθ ὑμῶν αὐ τῶν μὰ τῶν λαῶν
πῶν μὲ καὶ ἐσθίοντων. οἷς ἄρτον· ἀλλοτρί
εἰ πεν οἷς· ἀμὲν ὑ σας ἐκλασε καὶ ἐ
λέγω ὑμῖν· ὅτι ἑξ δωκεν αὐτοῖς ἑξ
ὃ ἐὰν ὑμῶν παραδώ πε· λάβετε φάγε
σεῖ με· ὁ ἐσθίων με τε τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶ
ἀ ρξβ τῶν μοῦ· οἷδε ἤρξαν μα μου· Καὶ λαμὼν ρξδ β
τὸ λυπεῖσθαι· καὶ ποτήριον εὐχαριστή
λέγει αὐτῶν ἑξ κω σας ἔδωκεν αὐτοῖς·
θῆς· μὴ τιάς ὁ; ὅδε Καὶ ἐπίον ὁ ἐξ αὐτοῦ
β ρξδ ἀνῶν λιριθῆς· ἑ πὴν πάντων· Καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· εἰς ἐκῶν αὐ τοῖς· τοῦτό ἐστι τὸ
δῶδεκα· ὁ ἐμὸς αἷμα μου τὸ τῆς κ
πόμενος μετ ἐμὲ διαθήκης· τὸ
ἑς τὸ τρύφλιον· ὁ περὶ πολλῶν ἐκ
μερίος τοῦ ἀμὲ χυνόμενον· ἀμὲ
ὑπάγει καθὼς γε λέγω ὑμῖν· ὅτι οὐκέ τ΄

οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γενή-
ματος τῆς ἀμπέλου.
ἕως τῆς ἡμέρας ἐ-
κείνης. ὅταν αὐτὸ
πίνω καινὸν ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ θῦ·
ς̄ ρξξ̄ καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλ-
θον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐ-
λαιῶν· τε καὶ λέγει αὐ-
δ̄ ρξη̄ τοῖς οἰσ̄· ὅτι πάντες
σκανδαλισθήσεσθε·
ς̄ ρξθ̄ ὅτι γέγραπται· πατά-
ξω τὸν ποιμένα, ἐς
διασκορπισθήσεται
τὰ πρόματα· ἀλλὰ
μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με,
προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν
ᾱ ρο̄ γαλιλαίαν· ὁ δὲ πέ-
τρος ἔφη αὐτῷ· καὶ
εἰ πάντες σκανδαλι-
σθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐ-
γώ· καὶ λέγει αὐτῷ
οἰσ̄· ἀμὴν λέγω σοι· ὅ-
τι σήμερον ἐν τῇ νυ-

κτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δὶς
ἀλέκτορα φωνῆσαι,
τρὶς ἀπαρνήσῃ με.
ρο̄ᾱ ς̄ ὁ δὲ ἐκπερισσοῦ ἔ-
λεγε μᾶλλον· ἐὰν
δέῃ με συναποθα-
νεῖν σοι, οὐ μήσε ἀπαρ-
νήσομαι· ὡσαύτῃ
δὲ καὶ πάντες ἔλε-
ρο̄β γον· καὶ ἔρχονται εἰς
ᾱ χωρίον οὗ τὸ ὄνομα
γεθσημανή· καὶ λέγει
τοῖς μαθηταῖς αὐ-
ρο̄γ τοῦ· καθίσατε ὧδε
ς̄ ἕως προσεύξομαι·
καὶ παραλαμμά-
νει τὸν πέτρον καὶ
ἰάκωμον καὶ ἰῶμε
θέ αὐτοῦ· καὶ ἤρξα-
ρο̄δ τὸ ἐκθαμμεῖσθαι
καὶ ἀδημονεῖν· ἐς
λέγει αὐτοῖς· περί-
λυπός εἰ ἡ ψυχή-
μου ἕως θανάτου·

μείνατε ὧδε· καὶ γρη
α ροβ γορεῖτε· Καὶ προσελ
θὼν μικρὸν ἔπεσεν
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ προ
σηύχετο ἵνα εἰ δυνατόν
ἐστι, παρέλθῃ
ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα·
Καὶ ἔλεγεν· ἀββᾶ
ὁ πατήρ· πάντα δυ
νατά σοι· παρένεγκε
Καὶ τὸ ποτήριον ἀπ'
α ροϛ ἐμοῦ τοῦτο· ἀλ
λ' οὐ τί ἐγὼ θέλω, ἀλ
β ροζ λὰ τί σύ· Καὶ ἔρχεται
Καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς
καθεύδοντας· καὶ
λέγει τῷ Πέτρῳ· Σί
μων καθεύδεις; οὐ
κ ἴσχυσας μίαν ὥ
ραν γρηγορῆσαι; γρη
γορεῖτε καὶ προσεύ
χεσθε, ἵνα μὴ ἔλ
θητε εἰς πειρασμόν·
Δ ροη τὸ μὲν πνεῦμα πρό

θυμον· ἡ δὲ σὰρξ ἀ
σθενής· Καὶ πάλιν ροθ ς
ἀπελθὼν προσηύ
ξατο τὸν λόγον εἰπών·
Καὶ ὑποστρέψας εὗ
ρεν αὐτοὺς πάλιν κα
θεύδοντας· ἦσαν γὰρ
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν
βεβαρημένοι· καὶ
οὐκ ᾔδεισαν τί αὐτῷ
ἀποκριθῶσι· Καὶ
ἔρχεται τὸ τρίτον
καὶ λέγει αὐτοῖς· κα
θεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ρπ Δ
ἀναπαύεσθε· ἀ
πέχει· ἦλθεν ἡ ὥρα·
ἰδοὺ παραδίδοται
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς
τὰς χεῖρας τῶν ἁ
μαρτωλῶν· ἐγείρε
σθε ἄγωμεν· ἰδοὺ
ὁ παραδιδούς με ρπα α
ἤγγικε· Καὶ εὐθέως
ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος

τοσ. παραγίνεται ἰγ
δασ εἷς ὢν τοῦ δώ
δεκα· καὶ μετ' ἄν τ
ὄχλος πολὺς με
τὰ μαχαιρῶν καὶ
ξύλων παρὰ τῶν
ἀρχιερέων καὶ τῶν
γραμματέων καὶ τῶ
πρεσβυτέρων·
β ρπβ δέδωκε δὲ ὁ παρα
διδοὺς αὐτὸν σύσ
σημον αὐτοῖς λέγ·
ὃν ἀν φιλήσω, αὐτό
ἐστι κρατήσατε αὐ
τόν· καὶ ἀγάγετε
ἀσφαλῶς· καὶ ἐλ
θὼν εὐθέως προσ
ῳὼν αὐτῷ, λέγει αὐ
τοῦ· ῥαμμὶ ῥαμμὶ·
καὶ κατεφίλησεν αὐ
τόν· οἱ δὲ ἐπέβαλον
ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρ
αὐτοῦν· καὶ ἐκρατη
ᾱ ρπγ σαν αὐτόν· εἷς δέ

τις τοῦν παρεστηκό
των σπασάμενος
τὴν μάχαιραν, ἔπαι
σε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρ
χιερέως· καὶ ἀφεῖ
λεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον·
ρπδ ᾱ· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς
εἶπεν αὐτοῖς· ὡς
ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε
μετὰ μαχαιρῶν καὶ
ξύλων συλλαμεῖν με;
καθ' ἡμέραν ἤμην
πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ
ἱερῷ διδάσκων, καὶ
οὐκ ἐκρατήσατέ με.
ἀλλ' ἵνα πληρωθῶ
σιν αἱ γραφαί· καὶ ἀ
ρπε ς φέντες αὐτὸν πάν
τες, ἔφυγον· καὶ εἷς
ρπς ι τις νεανίσκος ἠκο
λούθησεν αὐτῷ·
περιβεβλημένος
σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ·
καὶ κρατοῦσιν αὐτ

οἰμεαμίσκοι· ὁδὲ
καταυχι·σωμτὴν
σιμδόμαι,τυμμὸς
ἐφυϑμάπαὼν·
α ρπξ καὶ αὐτὸν ἡπαϊομτὸν
ἰῳ·ωρρσ·τὸν ἀρχιε
ρέα· καὶ σωμὲ ἐχομ
ταὶ αὐτοῦ·ωσαμῆ
οἰ ἀρχιερῆς· καὶ οἱ
ωρῆς ωῦ·τῆς οἰκιαὶ
οἰ γραμματῆς· καὶ
β ρπϑ ὁ ωσὲ τρος ἀνωὸ ὦ
κρὸ·ϑεμὴ ἱερουσαλὴϑ
σεμ αὐτοῦ·ϑῶσ ὅ
ῆς τὴν αὐλὴ τοῦ
ἀρχιερέως· ὡς ἡμ
συγκαϑήμϑμος
μετὰ τοῦ μὶ ωῆρε
τοῦ· καὶ ϑῆρμαι
μόμϑμος πρὸς τὸ
γ ρπϑ φῶς· οἱ δὲ ἀρχιε
ρεῖς καὶ ὁ λομ τὸ
σωὲ λρὶομὲ ζῆτ
κατὰ τοῦ ἰῦ μαρτυ

ρίαμ εἰς τὸ θαμα
σαι αὐτὸν μὲ καὶ οὐ
χὲ ὑρὶσκομ· πολλοὶ
γὰρ ἐψευδομαρτύ
ρομ κατ' αὐτοῦ· ὡς
ἰσαι αἱ μαρτυρίαι
, οὐ κῆσαμ· καὶ τὶμ ρζ ς
Ἀναστὰς ἐψευδο
μαρτύρομ κατ' αὐ
τοῦ λέγομτες· ὅτι
ἡμεῖς ἠκούσαμεν
αὐτοῦ λέγομτος· ὅ
τι ἐγὼ καταλύσ
τὸν ναὸν τοῦτον
τὸν χειροποίη
τ· καὶ διὰ τριῶν ἡμε
ρῶν ἄλλον ἀχειρο
ποίητον οἰκοδομή
σω· καὶ οὐδὲ οὕτη
ἰσὴ ἡ μαρτυρία
αὐτῶν· καὶ ἀνα
στὰς ὁ ἀρχιερεὺς
εἰς μέσον ἐπερω
τᾷ τὸν ἰῆ λέγων·

ου κ(αὶ) τοῦ μιμήσου δ· ρϛ̅ φαίνεται· οὐδὲ πάν
τῶν οὐ τοῖς οὐ κ(αὶ) τῶν κ(αὶ) ἐ μιμήσαμ(ὰ) αὐ
μαρτυροῦσιν· ὁδὲ τὸν ἑ(αυ)τοῦ μαθητὴν ἀπο χορη
θείσ(ης) τῶν· καὶ οὐδὲ ρϛ̅ β θαυμάτων· καὶ ἡ ἐξ αὐ
τοῦ μεμνήσθη· καὶ ἐ ἐχό τῶν τίμων ἐμπύρ(ω)ν
μενος· καὶ ἐ ἐχό αὐτῶν καὶ τῶν θυ(σιῶν)
μενος μετὰ τῶν λύπη(ν) τὸ πρόσ
μεφελῶν τοῦ οὐ ὀφ(ε)ίλ(ω) τῶν αὐτοῦ καὶ κο
ρ(ω)ν· ὁδὲ ἀρχιε λαφίζει(ν) αὐτόν.
ρεύς· καὶ ἰδοῦσαι καὶ λέγει αὐτῶ·
θόρυβον μόνον· τὸν προφήτασον· καὶ
ἐμμελέφ(ω)σαν αὐ οἱ γυναῖκες ἐρωτῶ
τὸν λέγ(ω)· καὶ σύμε σι μαθεῖν αὐτὸν ἐὰ
τὸ ὄμα ζαρηνῶ λον· καὶ ὁ μὲν τος τῶ
ἰῦ ἠσθα· ὁδὲ ἐκρυ ρϛ̅ ε τέρου ἐν τῆ αὐ
λῆ κάτω· ἐ ἐχόμε α λῆ κάτω· ἐ ἐχόμε
νοι αὐτῶν παιδί νοι αὐτῶν παιδί
σκῶν τοῦ ἀρχι σκῶν τοῦ ἀρχι
ερέως· καὶ ἰδοῦσαι ερέως· καὶ ἰδοῦσαι
θόρυβον μόνον· θόρυβον μόνον·
ἐμμελέφασαν αὐ ἐμμελέφασαν αὐ
τῶ λέγ(ω)· καὶ σύμε τῶ λέγ(ω)· καὶ σύμε
τὸ ὄμα ζαρηνῶ τὸ ὄμα ζαρηνῶ
ἰῦ ἠσθα· ὁδὲ ἐκρυ ἰῦ ἠσθα· ὁδὲ ἐκρυ

ἀ ρϛ̅ α ἐπεσφάμι· καὶ ὁ ψε
σθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀν(θρώ)π(ου)
ἐκδεξιῶν καθη
μένον τῆς δυνά
μεως· καὶ ἐ ἐχό
μενος μετὰ τῶν
μεφελῶν τοῦ οὐ
ρανοῦ· ὁδὲ ἀρχιε
ρεὺς διαρρήξας τὸν
χιτῶνας αὐτοῦ
λέγει· τί ἔτι χρείαν
ἔχομεν μαρτύρων·
ἠκούσατε τῆς βλα
σφημίας· τί ὑμῖν

σαλολέτων· οὐκοῖ
δαιούτε ὅτι πάλαι αὐ
ρϛδ τὶ σὺ λέγεις· ὡς ὀξὺν λ
θεμὸς ὀξὺν ὡς τὸ προ
αὐλίον, καὶ ἀλλ
κτορέφωμεν·
Καὶ ἡ τοῦ διάσκηδοῦ
σου αὐτὸν τοῦ λίμ.
ἠρξαν λέγειν τοῖς
παρεστηκόσιν· ὁ
τὶ οὗτος ὀξάυτῶν
ἀτίμ· ὃν δὲ τοῦ λίμ
ἠρνήσατο· Καὶ μετὰ
μικρὸν τοῦ λίμ οἱ
παρεστῶτες ἔλε
γον τῷ τοῦ πέτρου·
ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν
εἶ· καὶ γὰρ ὁ λίλαῖος
εἶ· καὶ ἡ λαλιά σου
ὁμοιάζει· ὃν δὲ ἠρ
ξαν τοῦ ἀναθεματί
ζειν καὶ ὀμνύειν
ὅτι οὐ κοῖδα τὸν
ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέ
γετε· καὶ ἐκ δεύτε

ρουὰ λέκτορε φω
νῆσε· Καὶ ἀνεμνή ρϛξ β
σθη ὁ πέτρος τοῦ ῥη
ματὸς οὗ εἶπεν αὐτῷ
ὁ ἰς, ὅτι πρὶν ἀλε
κτορα φωνῆσαι
δὶς, ἀπαρνήσῃ με
τρὶς· Καὶ ἐπιβὰς
λαὼν ἐκλαιε· ὡς ρϛκ ε
θεὸς ὁ τὸν πρωϊ
ὁ μου λίον ποιή ὁ ϝ ῶ κ ἐ
σαντες οἱ ἀρχιερεῖς κ ῶ (μου λί
μετὰ τῶν πρεσβυ
τέρων καὶ γραμ
μα τέων καὶ ὅλον τὸ ρϛθ α
συνέδριον δήσαν
τες τὸν ἰν ἀπήνεγ
καν καὶ παρέδω
καν τῷ πιλάτῳ·
καὶ ἐπηρώτησεν ς α
αὐτὸν ὁ πιλάτος·
σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων; ὃν δὲ ἀ
ποκριθεὶς εἶπεν
αὐτῷ· σὺ λέγεις.

ᾱ ϲᾱ καὶ κατηγόρουν αὐ
τοῦ οἱ ἀρχιερεῖς
πολλά· ὁ δὲ πῑ
λάτος πάλῑν ἐ
πηρώτησεν αὐτὸν
λέγων· οὐκ ἀποκρί
νη οὐδέν; ἴδε πόσα
σου καταμαρτυ
ροῦσῑν· ὁ δὲ ἰσ̄ οὐκέ
τῑ οὐδὲν ἀπεκρί
θη· ὥστε θαυμά
ζειν τὸν πῑλάτον·
β̄ ϲβ̄ κατὰ δὲ ἑορτὴν
ἀπέλυεν αὐτοῖς
δέσμῑον ἕνα ὃν πρ
ᾱ ϲγ̄ ἠτοῦντο· ἦν δὲ ὁλε
γόμενος καρακᾶς
μετὰ τῶν συστα
σῑαστῶν δεδεμένο.
Οἵτῑνες ἐν τῇ στάσει
φόνον πεποιήκει
σαν· καὶ ἀναβοήσ
ὁ ὄχλος ἤρξατο αἰ
τεῖσθαι καθὼς
ἀεὶ ἐποίει αὐτοῖς.

ὁ δὲ πιλάτος· ἀ
πεκρίθη αὐτοῖς.
λέγων· θέλετε ἀπο
λύσω ὑμῖν τὸν κα
σῑλέα τῶν ἰουδαῖ;
ἐγίνωσκε γὰρ ὅτῑ
διὰ φθόνον παρα
δεδώκησαν αὐτὸν
ϲᾱ οἱ ἀρχῑερεῖς· οἱ δὲ
ᾱ ἀρχῑερεῖς ἀνέσει
σαν τὸν ὄχλον· ἵνα
μᾶλλον τὸν καρ
ᾶν ἀπολύσῃ αὐ
τοῖς· ὁ δὲ πιλά
ϲϛ̄ τος ἀποκρῑθεὶς
ᾱ εἶπεν αὐτοῖς·
τῑ οὖν θέλετε ποῑ
σω ὃν λέγετε κασῑ
λέα τῶν ἰουδαίων·
οἱ δὲ πάλῑν ἔκρα
ξαν· σταῦσον αὐ
τόν· ὁ δὲ πιλάτο
ἔλεγεν αὐτοῖς· τί
γὰρ κακὸν ἐποίη
σεν· οἱ δὲ περῑσ

σοτῆρωσ ἐκραξαμ· αὐτοῦ καὶ λάμψω·
α ϛ ϛ ἀρῶ σοι αὐτόν· ὃν δὲ καὶ δόξῃ μου αὐ
τοῦ λάβοσ ὡσ υἱόν· καὶ τιθέμενοσ
μεθ' ἡμῶν τὸν ὀχλοτὸ καὶ τὸν ἀγαπῶντα σε
ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀ κύριοσ αὐτῶν· ὁ δὲ ϛ κ ϛ
ἐξ ἐξ ἐξ τὸν ἐλεῶν αὐτοῖσ τε δὲ μέν τοι ἐξ αμαὶ
πᾶ ἀ· τὸν μαρανὰθ· καὶ τῶν· ὃ ἐξ ἔδοσαν αὐ
τῶν τὴν πορφύραν·
α ϛ ζ φραπελῶσσαι ἵνα καὶ ἐν ἔδοσαν αὐτῷ
ἀρῶθη· ὃ δὲ φραστὶ τὰ ἱματία τὰ ἰδία·
τ κ ε ἐ ἡ ὃ ὢ τα ἀστὴ τα δόν αὐ καὶ ὃ ἐξ ἀδοσὶν αὐτῷ
ὁ κ α τ ὢ τ κ ε τ ὁ ν ὀ σ ὢ τ ὴ σ ἀ υ λ ῆ τ κ α ὶ ἵν ἀ ἀρῶσσοσὶν αὐ
ὁ ὅτι πορφυρόριον· τὸν· καὶ ἀν γαρὰ ὁ ϛ ϛ ϛ α
καὶ σὺ κ ἀ υ λ ὸ ὺ σὶν σὶ παρὰ ἄ ὁ μ τ α ὺ τὶ
ὅλ ν ἡ μ τ ὴ ν ἀ σ ὴ φ ρ α ν· μ ω σὶ μ ε σ ν ἀ ω κ υ ρ κ
καὶ ἐν δύ ὁ σὶν αὐτῷ μ α ὶ ὁ μ β ρ χ ὁ μ β ρ ὁ ν
πορφύραν ὡς ὁ ρ φ ύ ρ α ν ὡς ἀ ὢ σ ἄ λ ρ ὸ ὺ τὸν πρᾶ
σ ὁ ρ ὶ τ ὶ θ ἐ α σὶ ν ἀ ὢ ἀ λ δ ξ ἀ μ δ ρ ὸ υ λ ὶ α ὶ ρ ϛ
τῷ σ λ δ ξ ἀ ν τ ὢ φ ο υ ὶ ἵ ν ἀ ὢ ἀ ρ κ τ ὸ ν
ἀ κ ἀ μ θ ὶ ν ὁ μ τ ἐ φ ἀ ρ ὸ ν ἀ ὢ τ ὸ ὺ· καὶ φ ἐ ϛ ϛ ϊ α
μ ὁ μ· καὶ ἡ ρ ξ ἀ μ τ ὸ ἀ ρ ὸ ὺ σὶ ν ἀ ὢ τ ὸ ὺ ὁ π ὶ τ ὸ λ
σ σ ὰ ὺ ἐ θ ἀ ὶ ἀ ὢ τ ὸ μ· τ ὸ θ ἀ ὢ τ ὸ σ σ ὁ μ· ὁ τ ὶ
χ α ὶ ρ ε ν ἀ σὶ ν ἡ ἀ ὢ μ ε θ ὁ ρ μ ν ἀ ὰ σ ὰ μ ε θ
ἰ ο υ δ α ἰ ὢ ν· καὶ ἐ ὺ μ ὁ μ· ἰ ρ ἀ μ ἰ ὁ υ τ ὸ ρ ϛ·
σ ὁ μ τ ἰ ὶ ὶ κ ε φ ἀ λ ὴ καὶ ἐ δ ὶ δ ὁ υ ὢ ἀ ὢ τ ὸ ὢ ϛ ϛ ϊ α

τοιῆμέσωμυρμῖσιν· Καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις
μονοῖμον· ὃν δὲ οὐκέ οἰκοδομοῦν σοῦσιν ἡ-
ā ς|β λαμε· καὶ ἀφοῦσ σε αὐτὸν καὶ κατα-
τῶ αὐτὸν· ἐκ ἀθῖν ς|κ καὶ ἀπὸ τοῦ φροῦ·
τὸ διαμερίζοντῶ β ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχῖε-
ταῖ μάτι αὐτοῦ· ρῆς ἐμπαίζοντῶ
καλοντῶ κλῆρον πρὸς ἀλλήλους μετὰ
ἐπ' αὐτὸν τῖς τῖ ἀρῆν· τῶν γραμματέων.
ī ς|γ ἡμῶν ἐ ὡρῶν τρίτῃ· ὡς Ἔλεγον· ἄλλους σέ σω σέ
ἐφρῶσ σαι αὐτόν· καὶ σεμ· σ' αὐτὸν οὐδ' ἡμᾶ
ā ς|δ ἡμῶν ὁ πιγραφῆ τῆς αἰ σοῦσαι; ὁ χῶ ὁ μαστῖ
τίας αὐτοῦ ἐπὶ γῶ λαὸ τοῦ ἰν λ· κατα
γραμμένῃ· ὁ μαστῖ καταμῶ ἀπὸ τῶ
λαὸ τῶν ἰουδαίων· φροῦ· ἵ ἡ αἰ ἴδωμεν
ā ς|ε Καὶ σὺν αὐτῶ φαυρῶ καὶ τῶ ἱφάσωμεν·
σῖ δύο λῃ φαύσ· ἔ μαι ς|θ Καὶ οἱ σὺν σφρῶμε-
ἐκδδῖῶν· καὶ ἐ μαι β μοι αὐτῶ· ὃ μ εἰ δι ζον
ἐξ ἀῶν ἡμῶν μ αὐ τῶ· ς|κ αὐτόν· γῶ μ ὁ μ ἐ μῆς
ν ς|ς Καὶ οἱ τῶ παρα πρφό β δὲ ὡρᾶς ἐ κ τῆς σκό-
μῶν οἱ ἐ μ χαῶ φῆ τος ἀῶ ὁ μ ἐ φῶ ὁ λῆν
μῶν αὐτόν· κι μῶ τὴν λῦ ἐ ὡς ὡ ρᾶς
τες τὰ σκε φαλᾶς ς|κα ἑ μαῦτῆς· καὶ τῆ ὡ ρ
αὐτῶν καὶ λέγοντ. ς|ς τῆ ἑ μαῦτῆ ἐ μῶ κῆσε μ
ς ς|ζ οὐᾶ· ὁ καταλῦῶν ὀῖ ἐ φωνῆ μεταλῆ
τὸν ναὸν τοῦ τον λέγων· ἐ λωῖ· ἐ λωῖ·

ληλιαὶ σαμαχθα
μὶ· ὅ ἐστὶ μεθερμη
νευόμενον· ὁ θς με
ὁ θς σου· ἐστὶ μὲ
ὃν κατέλιπες· καὶ
τὶμῶ τὸν παρε
νικότων· ἀκούω
πεσέλαν· ἰδοὺ ἡ
λία φωνεῖ· δρα
μὼν δὲ ἐφ' ἡμᾶς καὶ τε
λείσας ἀπὸ τὸ μό
νον περιθέστε
καλάμω· ὃ ἐπὶ τὲ
αὐτὸν λάμψω· ἄφε
τε ἴδωμεν ἐὰν ἔρχε
ἡλίας καθελεῖν
αὐτόν· ὃ δὲ ἰς ἀφεὶς
φωνὴν μεγάλην·
ὃ ἐξέπνευσε· καὶ τὸ
καταπέτασμα
τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη
ἐς δύο· ἀπὸ ἄνω
θεν ἕως κάτω·
ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων
ὁ παρεστηκὼς ἐξε

μαρτίας αὐτοῦ· ὅτι
οὕτως κράξας ἐξέ
πνευσεν· εἰπὲ μοι· οὐ
λὴ θῶς ὁ ἀνὴρ οὗτος
υἱὸς ἦν τοῦ θεοῦ· ἦσαν CKS S
δὲ καὶ γυναῖκες
πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεω
ροῦσαι· ἃ ἵνες κὴν
καὶ Μαρία ἡ Μαγδα
λὴνὴ· καὶ Μαρία ἡ
τοῦ Ἰακώβου τοῦ
μικροῦ· καὶ Ἰωσὴ
μήτηρ· καὶ Σαλώμη·
αἳ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ
Γαλιλαίᾳ· ἠκολού
θουν αὐτῷ· καὶ διη
κόνουν αὐτῷ· καὶ
ἄλλαι πολλαὶ αἳ
συναναβᾶσαι αὐ
τῷ εἰς Ἱεροσόλυμα· πᾶ CKξ ᾱ

Καὶ ἡδη ὀψίας γενομένης·
ἐπεὶ ἦν παρασκευὴ
ὅ ἐστι προσάββατον·
ἐλθὼν Ἰωσὴφ
ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας·

CKξ ᾱ
κῡ Γ μ τὸ π
ὁ ς ἐ ἡ πρὸ

ΒCKε

ΒCKδ

ᾱ CKΓ

ΒCKᾱ

μετ' π' ὁ ἀπόστολος τοῦ σώματος τοῦ κυ·

ἐσχήμοονκουλα
τὴς. ὃς καὶ αὐτὸς
ἦν πρὸς δεχόμενο
τὴν κασϊλείαν τοῦ
θῦ· τολμήσας. εἰ
σῆλθε πρὸς πιλά
τον καὶ ἠτήσατο τὸ
σῶμα τοῦ ἰῦ· ὁ δὲ
πιλάτος. ἐθαύμα
σεν εἰ ἤδη τέθνηκε·
καὶ προσκαλεσά
μενος τὸν κεντυ
ρίωνα, ἐπηρώτησ
αὐτὸν εἰ πάλαι ἀ
πέθανε· καὶ γνοὺς
ἀπὸ τοῦ κεντυρί
ωνος, ἐδωρήσατο
τὸ σῶμα τοῦ ἰω
σήφ· καὶ ἀγοράσας
σϊνδόνα καὶ κα
θελὼν αὐτὸν, ἐνεί
λισσε τῇ σϊνδόνϊ ὡς
κατέθηκεν αὐτὸν
ἐν μνημείῳ· ὃ ἦν
λελατομημένον

ἐκ πέτρας. καὶ
προσεκύλϊσε λίθ.
ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ
μνημείου· ἡδὲ μα
ρία ἡ μαγδαληνὴ.
καὶ μαρία ἰωσῆ.
ἐθεώρουν ποῦ
τίθεται· καὶ διαγε
νομένου τοῦ σαμ
μάτου· μαρία ἡ
μαγδαληνὴ. καὶ
μαρία ἰακώμου.
καὶ σαλώμη, ἠγό
ρασαν ἀρώματα.
ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλεί
ψωσϊν αὐτόν· ὡς
λίαν πρωϊ τῆς
μϊᾶς σαμμάτων,
ἔρχονται ἐπὶ τὸ
μνημεῖον ἀνατεί
λαντος τοῦ ἡλίου·
καὶ ἔλεγον πρὸς
ἑαυτάς· τίς ἀπο
κυλίσει ἡμῖν τὸν
λίθον ἐκ τῆς θύρ

τοῦ μνημείου· ὃ λίλαιαν· ἐκεῖ αὐ
ἁμαυλέψασαι· θε τὸν ὄψασθε καθὼς
ωροῖσιν ὁ τῶν ἄνω ἔφη εἰπεῖν· καὶ ἐ ϛλ̅ β̅
κεκύλιται ὁ λίθος· ἐλθοῦσαι ἔφυσαν
ἦν γὰρ μέγας σφό αὐτὸ τοῦ μνημείου.
δρα· καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο· εἰ χε δὲ αὐτὰ στερε
σαι ἀπὸ τοῦ μνημείου. μος καὶ ἐκστασις.
εἴδομεν ἀγγέλους κ̅ καὶ οὐδὲν οὐδὲν
θνήσκομεν δὲ τοῖς νεκροῖς εἴπον· ἐφοβοῦν
δὲ ἐν τοῖς τάφοις· ἀμαρτάν· ϛλ̅ ϊ̅ δ̅ α̅ τ̅
ψυχὴ μὲν ὁμολογοῦν τοῦ· ἐν τῷ πρωΐ τῆς κυριακῆς ἐν τῷ ὄρει
λαμπρὴν· καὶ ὀξὺ Ἀ πρωΐ πρὸ τοῦ
θαυμάζοντες· ὅδε πάντων· ἐφάνη πρῶ
τον μαρία τὴν μαγ
β̅ ϛλ̅ β̅ λένη αὐταῖς· μὴ δαλήνην· ἀφῆς ἐκ
ἐκθαυμάζεσθε· ἰδοὺ μενος κεῖ ἐν τῷ ὄρει
ζητεῖτε τὸν ναζα μόνον· ἐκεῖ ἐστε ϛλ̅ θ̅ ϊ̅
ρηνὸν τὸν ἐσταυρω μένον· ἠγέρθη οὐκ ἔστιν ὧδε· ἰδοὺ ὁ τόπος ὃ
ἠγέρθη οὐκ ἔστιν ὧδε· ἰδοὺ ὁ τόπος ὃ
θεασάμενοι δὲ αὐτὸν· ἀπέστειλε τοῖς μετὰ αὐτοῦ
γενομένοις πεν
θοῦσι καὶ κλαίουσι·
ἀλλ' ὑπάγετε εἰπὲ κάκεῖνοι ἀκούσαν
τοῖς μαθηταῖς τῷ ὅτι ζῇ καὶ ἐθε
αὐτοῦ καὶ τῷ πέ ωρήθη αὐτῷ· ἐπί
τρω· ὅτι προάγει σασαν· μὴ δὲ ϛλ̅ θ̅ ϊ̅
ὑμᾶς εἰς τὴν γα ταῦτα διοιμόζω

τῶν πεῤῥῖπατοῦσι
ἐφανερώθη ἐν ἑτέ
ρα μορφῇ; πορευο
μένοις εἰς ἀρόν· καὶ
κεῖνοι ἀπελθόντες,
ἀπήγγειλαν τοῖς
λοιποῖς· οὐδὲ ἐκεί
νοις ἐπίστευσαν· ὑ
ϛ̄ ϛλ̄ξ στερον ἀνακειμέ
νοις αὐτοῖς τοῖς ἑν
δεκα ἐφανερώθη.
Καὶ ὠνείδισεν αὐ
τῶν τὴν ἀπιστίαν
καὶ σκληροκαρδίαν.
Ὅτι τοῖς θεασαμέ
νοις αὐτὸν ἐγηγερμέ
νον οὐκ ἐπίστευσε.
Καὶ εἶπεν αὐτοῖς.
ϛ̄ ϛλ̄η πορευθέντες εἰς
τὸν κόσμον ἅπαν
τα κηρύξατε τὸ
ἐυαγγελίον πάσῃ
τῇ κτίσει· ὁ πιστεύ
σας καὶ καταγισθ
σωθήσεται· ὁ δὲ ἀ

πιστήσας κατακρι
ϛλ̄θ θήσεται· σημεῖα
ι δὲ τοῖς πιστεύσασι,
ταῦτα παρακο
λουθήσει· ἐν τῷ ὀνό
ματί μου δαιμόνια
ἐκκαλοῦσι· γλώς
σαις λαλήσουσι
καιναῖς· ὄφεις ἀρῦ
σι· κἀνθανάσιμόν
τι πίωσιν, οὐ μὴ
αὐτοὺς κλάψῃ· ἐ
πὶ ἀρρόστους χεῖ
ρας ἐπιθήσουσι καὶ
καλῶς ἕξουσιν·
ϛ̄ μ̄ ὁ μὲν οὖν κ̄ς̄ μετὰ
ϛ̄ μ̄ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς,
ἀνελήφθη εἰς τὸν
οὐρ̄ὸν καὶ ἐκαθίσ̄
ἐκ δεξιῶν τοῦ θ̄ῦ·
ϛ̄ μ̄α ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόν
ι τες, ἐκήρυξαν πάν
ταχοῦ· τοῦ κ̄ῦ συ
νεργοῦντος καὶ
τὸν λόγον κεκαιῶν

ΤΟΣΟΙΑΝ ΤΕΝ ΡΟΔΗΤΑΚΟ
ΛΟΥΘΟΜΙΝΤΩΝ ΡΩΗ
ΜΑΣΟΝ. ΑΡΙΛΙΝ :—
ΒΑΣΤΑΚΤ ΜΑΡΚΟΝ :—

κ κ κ λουκᾶ ιγ : κεφ

π· τῆς ἀποστροφῆς :

π· τῶν ποιμένων :

π· συμεῶνος

π· ἄννης τῆς προφητιδος :

π· τοῦ ἑνὸς μονογενοῦς υἱοῦ :

π· τῆς ἐπερωτήσεως τῶν ιεῦ :

π· τοῦ πειρασμοῦ τοῦ σατᾶ :

π· τοῦ ἰχθὺν πεπαιδευμένου :

π· τῆς πενθερᾶς πέτρου :

π· τῶν ιαβὶν ἀποικίλνος :

π· τῆς ἀγρᾶς τῶν ἰχθύων :

π· τοῦ λεπροῦ :

π· τοῦ παραλυτικοῦ :

π· λευεῖ τοῦ τελώνου :

π· τοῦ ξηρὰν ἰχὺν χειρᾶ :

π· τῆς τῶν ἀποστολῶν :

π· τῶν ιαδ καρπῶν :

π· τοῦ ἑκατὸν τάρχου :

π· τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας :

π· τῶν ἀποστόλων τῶν ιβ :

π· τῆς ἀλειφᾶς τῆς κηνέρ

π· τῆς παραβόλου τοῦ πόρου :

π· τῆς εἰς ιεῦ τῶν λᾶ :

π· τοῦ λεπρῶνος :

π· τῆς θυγατρὸς τοῦ ἄρχοντος :

π· τῆς αἱμορροούσης :

π· τῆς ἀποστολῆς τῶν ιβ :

π· τῶν ἑβδομήκοντα δύο :

π· τῆς ἰακὼβ ἐπερωτᾶ :

π· τῆς μετὰ μορφῶσεως τῶν :

π· τοῦ ἐλθὼν ἐπιζητοῦντος :

π· τῶν δεδαιμονισθέντων :

π· τοῦ μὴ ἐπιτρεπόντος ἀκολουθεῖν :

π· τῶν ἀνανεῶν ἰχθέντων :

π· τοῦ ἐπερωτήσαντος νομικοῦ :

π· τοῦ ἐλεπίσθη τοῦ ἐλθεῖν :

π· μαρθᾶς καὶ μαρίας :

π· πρόσευχῆς :

π· τοῦ ἰχθὺν δεδεμένου κωφοῦ :

π· τῆς εἰκοῦς χρυσοῦ παραδόξου :

π· τῆς ἀστοῦν τῶν σεμεῖων :

π· τοῦ φαρισαίου καλέσαντος :

π· τοῦ τελῶνος τῶν νομικῶν :

π· τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων :

π· τοῦ θέλοντος μερίσαι θᾶ τὴν κληρονομίαν :

π· χειροφόρησις καὶ χῶρα πλουσίου :

π· τῶν γαλιλαῖ κ τ ἐν σι λ :

π· τῆς ἰχύος τῆς πᾶ ἀσθενείας :

π· τῶν παραβολῶν :

π· τοῦ ἐπερωτήσαντος φόλεις σωθῶ :

π· ὧν εἶπον τῶν ἐν διὰ κρυάλλῃ :

π· χυλρωπικοῦ :

π· χῶν ἀγαπᾶν τὰς πρωτοκλισίας

π· τῶν καλεῖν ἐν ὧν δεῖπνον :

παραβόλ· οἰκοδομῆς πύργου :

παραβόλ· περὶ τ ρ· πρόσωπον

ΕΙϹ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗϹΙΝ ΤΟΥ ΠΡΟΛΟ

ΤΟ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΕΛΙΟΝ

Ἐπειδήπερ
πολλοὶ ἐπε-
χείρησαν
ἀνατάξασ-

θαι διήγησιν· πὲ
τῶν πεπληρο-
φορημένων ἐ-
νήμιν πραγμάτ.

καθὼς παρέδοσαν
ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς
αὐτόπται καὶ ὑπη
ρέται γενόμενοι
τοῦ λόγου· ἔδοξε
κἀμοὶ παρηκολου
θηκότι ἄνωθεν πᾶ
σι ἀκριβῶς καθε
ξῆς σοι γράψαι κρά
τιστε θεόφιλε· ἵνα
ἐπιγνῶς περὶ ὧν
κατηχήθης λόγων
τὴν ἀσφάλειαν·

Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡ
μέραις Ἡρώδου τοῦ
βασιλέως τῆς Ἰου
δαίας· ἱερεύς τις
ὀνόματι Ζαχαρί·
ὃς ἐξ ἐφημερίας Ἀβι
ά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ
ἐκ τῶν θυγατέρων
Ἀαρών· καὶ τὸ ὄνο
μα αὐτῆς Ἐλισάβε
θ· ἦσαν δὲ δίκαιοι
ἀμφότεροι ἐνώ
πιον τοῦ θεοῦ· πο
ρευόμενοι ἐν πά
σαις ταῖς ἐντολαῖς
καὶ δικαιώμασι
τοῦ κυρίου ἄμεμπτοι· καὶ
οὐκ ἦν αὐτοῖς τέ
κνον· καθότι ἦν ἡ
Ἐλισάβετ στεῖρα·
καὶ ἀμφότεροι προ
βεβηκότες ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐ
τῶν ἦσαν· ἐγένε
το δὲ ἐν τῷ ἱερα
τεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει
τῆς ἐφημερίας
αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ·
κατὰ τὸ ἔθος τῆς
ἱερατείας ἔλαχε
τοῦ θυμιάσαι εἰσ
ελθὼν εἰς τὸν ναὸν
τοῦ κυρίου· καὶ πᾶν

τὸ πλῆθος ἡμῶν τοῦ
λαοῦ πρὸς εὐχό
μενον ἔσβω τὴν ὤ
ρα τοῦ θυμιάματος
Ἐφθη δὲ αὐτῷ ἄγγε
λος κυ ἑστῶς ἐκ δε
ξιῶν τοῦ θυσιαστη
ρίου τοῦ θυμιάματος·
Καὶ ἐταράχθη βα
χαρίας ἰδὼν καὶ
φόκος ἐπέπεσε
ἐπ' αὐτὸν· εἶπε
δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ
ἄγγελος· μὴ φοβοῦ
βαχαρία· διότι
εἰσηκούσθη ἡ δε
ήσίς σου· καὶ ἡγυ
νήσου ἐλίσαμε τ
γεννήσει υἱόν σοι
καὶ καλέσεις τὸ ὄ
μα αὐτοῦ ἰωάννη·
Καὶ ἔσται χαρά σοι
καὶ ἀγαλλίασις· ἐ
πολλοὶ ἐπὶ τῇ γε

ννήσει αὐτοῦ χαρή
σονται· ἔσται γὰρ μετ'
ἐνώπιον κυ· καὶ
οἶνον καὶ σίκερα
οὐ μὴ πίη· καὶ πνς
ἁγίου πλησθήσεται ἔ
τι ἐκ κοιλίας μρς
αὐτοῦ· καὶ πολλοὺς
τῶν υἱῶν ἰηλ ἐπι
τρέψει ἐπὶ κν τὸν
θν αὐτῶν· καὶ αὐ
τὸς πρὸς ἐλεύσεται
ἐνώπιον αὐτοῦ·
ἐν πνι καὶ δυνάμει
ἡλιοῦ· ἐπιστρέψαι
καρδίας πρῶν
ἐπὶ τέκνα· καὶ
ἀπειθεὶς ἐν φρο
νήσει δικαίων· ἑ
τοιμᾶσαι κῶλα
ὸν κατεσκευασμ.
Καὶ εἶπεν βαχα
ρίας πρὸς τὸν ἄγ
γελον· κατὰ τί

γνώσωμαι τοῦτο·
ἐγὼ γὰρ εἰμὶ πρεσ
βύτης καὶ ἡ γυνή μου
προκεκῆ χυῖα ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐ
τῆς· καὶ ἀποκρι
Ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐ
τῷ· ἐγώ εἰμι γαμρι
ὴλ ὁ παρεστηκῶς
ἐνώπιον τοῦ θυ·
καὶ ἀπεστάλ ἡμλα
λῆσαι πρὸς σέ·
καὶ εὐαγγελίσας
θαίσοι ταῦτα· καὶ
ἰδοὺ ἔσῃ σιωπῶν
καὶ μὴ δυνάμενος
λαλῆσαι· ἀχρι ἧς
ἡμέρας γένηται
ταῦτα· ἀνθῶν οὐ
κεπίστευσας τοῖς
λόγοις μου οἵτι
νεσπληρωθήσοτ
εἰς τὸν καιρὸν αὐ
τῶν· καὶ ἦν ὁ λαὸς

Πρὸς δὲ κῶν τὸν βα
χαρίαν· καὶ ἐθαύ
μαζον ἐν τῷ χρο
νίζειν αὐτὸν ἐν
τῷ ναῷ· ἐξελθὼ
δὲ οὐκ ἠδύνατο λα
λῆσαι αὐτοῖς· καὶ
ἐπέγνωσαν ὅτι ὁ
πτασίαν ἑώρακε
ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸ
ἦν διανεύων αὐτοῖς
καὶ διέμενε κωφός·
Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλ
ήθησαν αἱ ἡμέραι
τῆς λειτουργίας
αὐτοῦ· ἀπῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·
Μετὰ δὲ ταύτας
τὰς ἡμέρας συνέ
λαβεν ἐλισάμετ
ἡ γυνὴ βαχαρίου·
καὶ περὶ ἐκρυβε
ἑαυτὴν μήνας πέν
τε λέγουσα· ὅτι

ὧν μαρτ κε ἐς τὰ ἀγγελίσω· ἐν ἡμ
ἐκέγνησαν ἐλισάμετ ἡ γυνὴ ζαχ:

Εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς ἐλεημοσύνης

οὕτως μοι τῶν σωζομένων
καὶ τῶν ἀπολλυμένων
ἐμφανῶς ἀποδεικνύμενος
ἀφθόνως τὸν ὄμβρον
δίδωσι μου τὸν ἄμβωνα
καὶ τὸν νῦν ἐν τῷ
ἐκκλησιαστικῷ ἀναβαίνω
ὁ φιλόσοφος Μαρία
τῷ τοῦ θεοῦ εἰσπορευόμενος
τῆς τελειοτάτης ὁμοιότητος
μεμνημένος ἐμῆς
ἀμφοτέρων ὁμοίως
ἰσοσκελοῦς οἴκου
δεδειγμένος καὶ τὸν ὁμόζυγα
τῆς παρθένου
Μαρίας καὶ εἰσελθὼν
ὁ φιλόσοφος πρὸς
αὐτὴν εἶπεν χαῖρε
κεχαριτωμένη
ὁ Κύριος μετὰ σοῦ εὐ
λογημένη σὺ ἐν
γυναιξίν· ἰδὲ ἰδοὺ

σοι δι' ἐπαράχθη ἐν
τῷ τῷ γένει αὐτοῦ·
καὶ διελογίζετο
τὸν τοιοῦτον εἶναι ὁ οὐ
πάσης μόνος οὗτος ὡς
ἐν τῷ ὁ φιλόσοφος αὐτῇ·
μὴ φοβοῦ Μαρία·
εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ· καὶ ἰδοὺ
συλλήψῃ φαρίς
τὸν θεὸν ἡμῶν· καὶ κα
λέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
οὗτος ἔσται μέγας
καὶ υἱὸς ὑψίστου κλη
θήσεται· καὶ δώσει
αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον
Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐ
τοῦ· καὶ βασιλεύ
σει τοὺς οἴκους τοῦ Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰ
ῶνας· καὶ τῆς βασι
λείας αὐτοῦ οὐκ ἔ
σται τέλος· εἶπεν δὲ
Μαρία πρὸς

τὸν ἄγγελον· πῶς
ἔσται μοι τοῦτο ἐ
πεὶ ἄνδρα οὐ γι
νώσκω· καὶ ἀπο
κριθεὶς ὁ ἄγγελος
εἶπεν αὐτῇ· πνᾶ
β ε Ἁγίον ἐπελεύσεται
ἐπὶ σέ· καὶ δύνα
μις ὑψίστου ἐπισ
κιάσει σοι· διὸ καὶ
τὸ γεννόμενον
ἅγιος κληθήσεται
υἱὸς θῦ· καὶ ἰδοὺ ἐ
ν ι Λισάμετ ἡ συγγενὴς
σου· καὶ αὐτῇ συνα
λη φυῖα υἱὸν ἐν τῇ γή
ρει αὐτῆς· καὶ οὗτο
μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐ
τῇ τῇ καλουμένῃ
στεῖρα· ὅτι οὐκ ἀ
δυνατήσει παρὰ
τῷ θῷ πᾶν ῥῆμα·
εἶπεν δὲ μαριὰμ·
ἰδοὺ ἡ δοῦλη κυ γέ

νοιτό μοι κατὰ τὸ
ῥήμασου· καὶ ἀ
πῆλθεν ἀπ' αὐ
τῆς ὁ ἄγγελος· ἀνα
τέλ ἀρχ
στάσα δὲ μαριὰμ
ἐπορεύθη εἰς τὴν
ὀρηνὴν μετὰ πυ
δὴ σεὶς πόλιν ἰού
δα· καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον ζα
χαρίου καὶ ἠπά
σατο τὴν ἐλισά
βετ· καὶ ἐγένετο
ὡς ἤκουσεν ἡ ἐλι
σάμετ τὸν ἀσπασ
μὸν τῆς μαρίας·
ἐσκήρτησε τὸ κρε
φος ἐν τῇ κοιλίᾳ
αὐτῆς· καὶ ἐπλησ
θη πνᾶ ἁγίου ἡ ἐλι
σάμετ· καὶ ἀνεφώ
νησε φωνῇ μεγάλ
λῃ καὶ εἶπεν· εὐ
λογημένη σὺ ἐν γυ

μαι ξι· καὶ εὐλο
γησε μὲ μὸ σὸ καρ
πὸ σὸ τῆς χοι λί
ας σου· καὶ πὸ
θὸ μὸ μοι τοῦ τὸ· ἰ
μὰ ἐλθὸ ἡ ἡμὲρ γ
κῦ μὸ υ πὸ ρὸ σὲ με·
ἰδὸ γὰρ ὡς σὲ γὸ μὲ
τὸ ἡ φὸ μὴ τοῦ ὰ
πὸ μὸ ῦ σὸ υ ἐ ὸ
τὰ ὦ τὰ μὸ υ· ἐ σχὶ ρ
τὴ σὲ τὸ ὡρ ἐ φὸ σ
ὸ μὰ λλὶ ὰ σὲ ὶ ὸ μ ἡ
κοι λὶ ὰ μὸ υ· καὶ μ
καρ δὶ ὰ ἡ πὶ τὲ ύ
σὰ σὰ υ ὸ τὶ ἐ φὰ ν τὸ
λεί ὸ σὶ σ τὸ ὶ σ λε
λλὴ μὲ μὸ ι σὰ ν τ ἡ
πὰ ρὰ κῦ· καὶ εἰ
πε μὰ ρὶ ὰ ἡ· με γὰ
λύ νὴ ἡ ψὶ χὴ μὸ υ
τὸ μ κ ῦ· καὶ ἡ γὰ
λλὶ ὰ σὲ τὸ πὶ ὰ μ·
ὸ τὶ τὰ θ ὸ τὰ σ ρὶ

μὸ υ· ὅ τὶ ἐ πὲ ὶ ὲ
φὰ μὸ σὶ τὴ μ τὰ πὶ
νὰ σὶ μ τὴ σ δὸ ύ λὴ σ
αὐ τὸ ῦ· ἰ δὸ ὺ γὰρ ἀὸ
πὸ τὸ ῦ μὺ ῦ μὰ ὶ κὰ ὶ
ρὶ ὸ ῦ σὶ με πὰ ὰ σὰ ι
ἀὶ φὰ μὲ ὰ ὶ· ὅ τὶ ἐ πὶ ὶ
ἡ σὲ μὶ ὶ μὲ γὰ λὶ ὰ ὶ ὸ
δὶ ὰ τὸ σ καὶ ἀ ὶ ὸ μ
τὸ ὄ μὸ μὰ ὰ ὐ τὸ ῦ·
καὶ τὸ ὅ λὸ σὸ ὰ ὐ τὸ ῦ
εἰ σὶ φὰ μὰ καὶ φὰ μὲ
τὶ ὶ σὸ φὸ ὶ ὸ υ μὲ φὰ μὶ ὶ C
ὰ ὐ τὸ μ· φὰ σὶ ὶ ἡ σὲ ἱ ρὰ ὺ
μ ὶ ρὰ χὶ ὸ μὶ ὰ ὐ τὸ ῦ·
δὶ ὲ σ κὸ ρ πὶ σὶ φὰ μὺ
πὸ ρ ἡ φὰ μὸ ὶ ὸ δὶ ὰ
μὸ ὶ ὰ ὶ κὰ ρ δὶ ὰ σὰ ὶ κὸ ὺ·
καθὲ ὶ λὲ δὶ ὶ ὰ ὰ ὶ φὰ σ
ὰ ὐ τὸ ὸ θὲ ρὸ μὸ μ· καὶ
ὑ ψὶ ὶ σὲ τὰ πὶ ὶ μὸ ὺ·
πὶ ὶ μὸ ὶ μ τὰ σὸ φὰ μὲ
πὸ λὴ σὶ φὰ μὰ θὸ ὶ μ·
καὶ πὸ λὺ τὸ ὺ τὰ σ

ἐξ ἀπέστειλεν ἐξ ἐν
ἀντελάκετο ἰηλ
παιδὸς αὐτοῦ μνη
θῆναι ἐλέους· καὶ
θῶς ἐλάλησε πρὸ
τοὺς πρᾶς ἡμῶν
τῷ ἀκρᾶ ἀμ καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἐς
τὸν αἰῶνα· ἔμει
Νεδὲ μαριὰμ σὺν αὐ
τῇ ὡσεὶ μήνας τρ
καὶ ὑπέστρεψεν ἐς
τὸν οἶκον αὐτῆς·
τῇ δὲ ἐλισάβετ
Ἐπλήσθη ὁ χρόνος
τοῦτε κεῖν αὐτήν·
Καὶ ἤκουσαν οἱ πε
ρίοικοι καὶ οἱ συγγε
νεῖς αὐτῆς· ὅτι ἐμε
γάλυνε κ̄ς τὸ ἔλεος
αὐτοῦ μετ' αὐτῆς·
Καὶ συνέχαιρον αὐτ·
Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὀγ
δόῃ ἡμέρᾳ ἦλθο

περὶ τεμνὴν τὸ
παιδίον· καὶ ἐκαλ
αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνό
ματι τοῦ πρὸς αὐτ
Βαχαρίαν· καὶ
ἀποκριθήσαν ἡ
μὴρ αὐτοῦ εἶπεν·
οὐχί· ἀλλὰ κληθή
σεται ἰωάννης·
Καὶ εἶπον πρὸς
αὐτήν· ὅτι οὐδεὶς
ἐστιν ἐν τῇ συγγε
νείᾳ σου· ὃς καλεῖ
ται τῷ ὀνόματι
τοῦτο· ἐνένευον
Δὲ τῷ πρὶ αὐτ
τὸ τί ἂν θέλοι καὶ
λεῖσθαι αὐτόν· ἐς
αἰτήσας πίνα
κίδιον ἔγραψε
λέγων· ἰωάννης
ἔσται τὸ ὄνομα
αὐτοῦ· καὶ ἐθαύ
μασαν πάντες·

πὲ τῆς ἀποστρεφῆς

ἀμ ἐσώχθη δὲ τὸ
στόμα αὐτοῦ πα
ρὰ χρῆμα· καὶ
ἡ γλῶσσα αὐτοῦ ἐ
λάλει εὐγγῶν
τὸν θ̅ν̅· καὶ ἐγένε
τὸ ἐπὶ πάντας φό
βος τοὺς περιοι
κοῦντας αὐτούς·
καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεί
νῃ τῇ σιοῦ δαίας·
διελάλει τὸ τὰ ῥή
ματα ταῦτα· καὶ
ἔθεντο πάντες οἱ
ἀκούσαντες ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῶν· λέ
γοντες· τί ἄρα
τὸ παιδίον τοῦτο
ἔσται· καὶ χεὶρ κ̅υ̅
ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ
βαχαρίας ὁ πηρ
αὐτοῦ ἐπλήσθη
πν̅ς̅ ἁγίου· καὶ προ
ἐφήτευσε λέγω·

ι̅ Εὐγγνωτὸς κ̅ς̅ ὁ θ̅ς̅ τ̅ ι̅η̅λ̅
ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ
ἐποίησε λύτρωσι
τῷ λαῷ αὐτοῦ· καὶ
ἤγειρε κέρας σ̅ρ̅ίας
ἡμῖν· ἐν τῷ οἴκῳ
δ̅ᾶ̅δ̅ τοῦ παιδὸς αὐτ̅·
καθὼς ἐλάλησε
διὰ στόματος τῶν
ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶ
νος προφητῶν
αὐτοῦ· σωτηρίαν
ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν·
καὶ ἐκ χειρὸς πά
των τῶν μισούν
των ἡμᾶς· ποιῆ
σαι ἔλεος μετὰ τ̅ῶ̅
πρ̅ῶ̅ν ἡμῶν· καὶ
μνησθῆναι διὰ
θήκης ἁγίας αὐτ̅·
ὅρκον ὃν ὤμοσε
πρὸς ἀβρ̅ᾶ̅ ἀμ τὸ
πρ̅ᾶ̅ ἡμῶν· τοῦ
δοῦναι ἡμῖν ἀφόβ̅ι

ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρ
ἡμῶν ῥισθέντας·
λατρεύειν αὐτῷ ἐ
νοσιότητι καὶ δικαι
οσύνῃ ἐνώπιον αὐτ·
πᾶσας τὰς ἡμέρας
τῆς βωῆς ἡμῶν·
καὶ σὺ παιδίον προ
φήτης ὑψίστου κλη
θήσῃ· προπορεύ
σῃ γὰρ προπρόσω
πῦ· ἑτοιμᾶσαι ὁδοὺς
αὐτοῦ· τοῦ δοῦναι
γνῶσιν σωτηρίας
τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐν ἀ
φέσει ἁμαρτιῶν
αὐτῶν διὰ πλή
χνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν
ἐν οἷς ἐπεσκέψα
το ἡμᾶς ἀνατολὴ
ἐξ ὕψους· ἐπιφαῦ
ναι τοῖς ἐν σκότει·
καὶ σκιᾷ θανάτου
καθημένοις· τοῦ

κατευθύνε τοὺς
πόδας ἡμῶν εἰς
ὁδὸν εἰρήνης· τὸ
δὲ παιδίον ἠύξαν ε
καὶ ἐκραταιοῦτο
πνι· καὶ ἦν ἐν ταῖς
ἐρήμοις· ἕως ἡμέ
ρας ἀναδίξεως αὐ
τοῦ πρὸς τὸν ἰηλ·
ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις
ἐξῆλθε δόγμα
παρὰ καίσαρος
αὐγούστου· ἀπογρα
φέσθαι πᾶσαν
τὴν οἰκουμένην·
αὕτη ἡ ἀπογραφὴ
πρώτη ἐγένετο·
ἡγεμονεύοντος
τῆς συρίας κυρη
νίου· καὶ ἐπορεύ
οντο πάντες ἀπο
γράφεσθαι· ἕκα
στος εἰς τὴν ἰδίαν

ἐπὶ ὦν ἀκ[illegible]

πόλιν· ἀνέκηδε
καὶ ἴωσὴ φαὐτὸ
τῆς τὰ λιλαίας ἐκ
πόλεως μαβα
ρὲτ, εἰς τὴν ἴγ
δαίαν εἰς πόλι
δᾶδ ἤτις καλεῖ
ται βιθλεὲμ· δι
ὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐ
ξ οἴκου καὶ πρίας
δᾶδ· ἀποτρά
ψασθαι καὶ συμ
μαρίαμ τῆ με
μνηστευμένη αὐ
τῶ γυναικῒ· οὔσῃ
ἐγκύω· ἐγένετο
δὲ ἐν τῷ εἶναι
αὐτοὺς ἐκεῖ· ἐπλέ
θησαν αἱ ἡμέραι
τοῦ τεκεῖν αὐτῇ
καὶ ἔτεκεν τὸν
υἷν αὐτῆς τὸν πρῶ
τότοκον· καὶ ἐσ
παργάνωσεν αὐ

τὸν· καὶ ἀνέκλινε
αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ
διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς
τόπος ἐν τῷ κα
ταλύμματι· καὶ
ποιμένες ἦσαν
ἐν τῇ χώρᾳ τῇ
αὐτῇ ἀγραυλοῦντες
καὶ φυλάσσοντες
φυλακὰς τῆς νυ
κτὸς ἐπὶ τὴν ποί
μνην αὐτῶν· καὶ ἰ
δοὺ ἄγγελος ἐπέστη
αὐτοῖς· καὶ δόξα κυ
περίελαμψεν
αὐτοὺς· καὶ ἐφο
βήθησαν φόβον
μεγάν καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· μὴ
φοβεῖσθαι· ἰδοὺ γὰρ
ἀγγελίζομαι ὑ
μῖν χαρὰν μεγάλη·
ἥτις ἔσται παντὶ
τῷ λαῷ· ὅτι ἐτέχθη

ἡμῖν σήμερον σῆρ·
ὅσε τι χ̅ο̅ χ̅ο̅ ἐν πό
λει δ̅α̅δ̅· καὶ τοῦτο
ἡμῖν σημεῖον· εὐ
ρήσετε κρέφος ἐσ
παρ γαμομένον
κείμενον ἐν φά
τνῃ· καὶ ἐξέφνης
ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέ
λῳ πλῆθος στρατιᾶς
οὐ ὑ̅ι̅ο̅υ̅· αἰνοῦν τῶ
τὸν θ̅ν̅ καὶ λεγόν τῶ
δόξα ἐν ὑψίστοις
θ̅ῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰ
ρήνη· ἐν ἀνοῖσ εὐ
δοκίᾳ· καὶ ἐγένε
τοῶσ ἀπῆλθον ἀ
πὰ ὐτῶν εἰς τὸν
οὐ ὀ̅ν̅ ὁ̅ν̅ οἱ ἄγγεται· ἐς
οἱ ἄνθρωποι οἱ πρὸ
μένες εἶπον πρὸ
ἀλλήλους· διέλ
θωμεν δεῖ ἕως
βιθλεὲμ· καὶ ἐ

δομεν τὸ ῥήμα
τοῦτο τὸ γεγονῶς
ὃ ὁ κ̅ο̅ ἐγνώρησεν
ἡμῖν· καὶ ἦλθον
πεύσαντες· καὶ
ἀνεῦρον τήν τε
μαριὰμ καὶ τὸν ἰ
σὴφ καὶ τὸ κρέφος
κείμενον ἐν τῇ
φάτνῃ· ἰδόντες
δὲ· διεγνώρισαν
περὶ τοῦ ῥήματος
τοῦ λαληθέντος
αὐτοῖς περὶ τοῦ
παιδίου τούτου·
καὶ πάντες οἱ ἀ
κούσαντες ἐθαύ
μασαν περὶ τῶν
λαληθέντων
ὑπὸ τῶν ποι
μένων πρὸς αὐτ·
ἡ δὲ μαριὰμ πά
ντα συνετήρει
τῆ ῥήματα ταῦτα

μηνὶ ἰαννουαρίου εἰς α'

Συμβάλλουσα ἐν τ(ῇ)
καρδίᾳ αὐτῆς. Κ(αὶ)
ὑπέστρεψαν οἱ ποι-
μένες δοξάζοντ(ες)
καὶ αἰνοῦντες τὸ(ν)
θ(εὸ)ν ἐπὶ πᾶσιν οἷς
ἤκουσαν καὶ εἶδον·
καθὼς ἐλαλήθη
πρὸς αὐτούς. καὶ
Ὅτε ἐπλήσθησαν
αἱ ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ
τοῦ περιτεμεῖν
αὐτόν· καὶ ἐκλήθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰ(ησοῦ)ς
τὸ κληθὲν ὑπὸ
τοῦ ἀγγέλου πρὸ
τοῦ συλληφθῆναι
αὐτὸν ἐν τῇ κοιλί-
ᾳ. καὶ ὅτε ἐπλήσ-
θησαν αἱ ἡμέραι
τοῦ καθαρισμοῦ
ἔτερον κεφ. β — αὐτῶν κατὰ τὸν
νόμον Μωϋσέως
Ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς

Καὶ ὅτε ... ἀνήγαγον τὸν Ἰ(ησοῦ)ν εἰς Ἱεροσόλυμα

ἱεροσόλυμα πα-
ραστῆσαι τῷ κ(υρί)ῳ. κα-
θὼς γέγραπται ἐ-
ν νόμῳ κ(υρίο)υ· ὅτι πᾶν
ἄρσεν διανοῖγον
μήτραν, ἅγιον τῷ
κ(υρί)ῳ κληθήσεται.
Καὶ τοῦ δοῦναι θυ-
σίαν κατὰ τὸ εἰρη-
μένον ἐν νόμῳ
κ(υρίο)υ· ζεῦγος τρυ-
γόνων ἢ δύο νεοσσοὺς
περιστερῶν.
ν̄ Καὶ ἰδοὺ ἦν ἄν(θρωπ)ος ἐ-
ν Ἱ(ερουσα)λὴμ ᾧ ὄνομα
Συμεών. καὶ ὁ ἄν-
θρωπος οὗτος
δίκαιος καὶ εὐλα-
βής, προσδεχό-
μενος παράκλη-
σιν τοῦ Ἰ(σρα)ήλ. καὶ πν(εῦμ)α
ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτῷ·
Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρη-
ματισμένον ὑπὸ

ν̄ περὶ τοῦ Συμεών:

τοῦ πνς τοῦ ϙίου·
μὴ ἴδεῖν θάνατον
πρὶν ἢ ἴδη τὸν χν
χυ· καὶ ἦλθεν ἐν ὀ
πνι εἰς τὸ ἱερο·
Καὶ ἐν τῷ εἰσϙϙϙ
τοῦ γονεῖς τὸ παι
δίον ιν· τοῦ ποιῆ
σαι αὐτοὺς κατὰ τὸ
εἰθισμένον τοῦ νομο
περὶ αὐτοῦ· καὶ
αὐτὸς ἐδέξατο αὐ
τὸν εἰς τὰς ϙϙ κάλ
αὐτοῦ· καὶ εὐλόγη
σε τὸν θν καὶ εἶπε·
Ἡ ὑπολύεις τὸν
δοῦλον σου δέσ
ποτα· κατὰ τὸ
ῥήμασου· ἐν εἰρήν
ὅτι εἶδον οἱ ὀφθ
αλμοί μου τὸ σρι
όν σου· ὃ ἡτοίμα
σας κατὰ πρόσω
πον πάντων τῶν

λαῶν· φῶς εἰς ἀπο
κάλυψιν ἐθνῶ
καὶ δόξαν λαοῦ σου
ἰηλ· καὶ ἦν ἰωσὴφ
Καὶ ἡ μηρ αὐτοῦ θαυ
μάζον τῶ ἐπὶ τ
λαλουμένοις πὲ
αὐτοῦ· καὶ εὐλόγη
σεν αὐτοὺς σιμεῶν·
Καὶ εἶπε πρὸς μα
ρ ἀμ τὴν μρα αὐτ
ἰδοὺ οὗτος κεῖτε
ϙς πτῶσιν καὶ ἀ
νάστασιν πολλῶν
ἐν τῷ ἰηλ· καὶ εἰς
σημϙον ἀντιλϙ
μένον· καὶ σοῦ δὲ
αὐτῆς τὴν ψυχὴν
διελεύσεται ῥο
μφαία· ὅπως
ἂν ἀποκαλυφθῶ
σιν ἐκ πολλῶν
καρδιῶν διαλο
γισμοί· καὶ ἦν ἄνν

ⲇ̅ ⲡⲉ ⲁ̀ⲛⲛⲏⲥ ⲧ̅ⲥ̅ ⲡⲣⲟ: ⲫ̀

Προφήτης θυγατὴρ φαμουὴλ ἐκφυλ ἀσὴρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέρᾳ πολλαῖς· βήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἐπτά· ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς· καὶ αὐτὴ χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων· ἡ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ νηστείαις καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέρᾳ· καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα· ἀνθωμολογεῖτο τῷ κῷ· καὶ ἐλάλη πὲ αὐτὸν πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν ἰλ̅ⲏ̅μ̅· καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον κ̅υ̅· ὑπέστρεψαν εἰς τὴν γαλιλαίαν εἰς τὸ πόλην αὐτῶν ναζαρέτ· τὸ δὲ παιδίον ἠύξαν καὶ ἐκραταιοῦτο πν̅ι̅· πληρούμενος σοφίας καὶ χάρις θ̅υ̅ ἦν ἐπ' αὐτῷ:

ⲁ̀ⲣⲝ ⲧ̅ⲥ̅ ⲡⲉ ⲧⲟⲙ̅ⲥ̅

Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατέτος εἰς ἰλ̅ⲏ̅μ̅ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα· καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα ἀναβάντων αὐτῶν εἰς ἰ̅ ἐρουσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτ̅ⲥ̅· καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας· ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς· ὑπέμεν

ἰσ̅ ὁ παῖς ἐν ἰλ̅ημ̅.
καὶ οὐκ ἐγνω ἰω
σὴφ καὶ ἡ μ̅ρ̅ αὐτ̅.
νομίσαντες δὲ
αὐτὸν ἐν τῇ συνο
δίᾳ εἶναι. ἦλθο
ἡ μέρας ὁδόν. καὶ
ἀνεζήτουν αὐτὸν
ἐν τοῖς συγγενέσι
καὶ ἐν τοῖς γνωστ̅.
Καὶ μὴ εὑρόντες
αὐτὸν. ὑπέστρε
ψαν εἰς ἰλ̅ημ̅ ζη
τοῦντες αὐτόν.
καὶ ἐγένετο μεθ' ἡ
μέρας τρεῖς. εὗ
ρον αὐτὸν ἐν τῷ
ἱερῷ καθεζόμε
νον ἐν μέσῳ τῶν
διδασκάλων. καὶ
ἀκούοντα αὐτῶν
καὶ ἐπερωτῶντα
ϛ̅ β̅ αὐτούς. ἐξίσταν
το δὲ πάντες οἱ

Ἀκούοντες αὐτ̅.
ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ
ταῖς ἀποκρίσε
σιν αὐτοῦ. καὶ ἰ
ε̅ ι̅ δόντες αὐτὸν ἐξε
πλάγησαν. καὶ
πρὸς αὐτὸν ἡ μ̅ρ̅ αὐτ̅
εἶπε. τέκνον
Τί ἐποίησας ἡμῖν
οὕτως. ἰδοὺ ὁ πρ̅
σου κ̅ ἀ̅ ὁ δυνώ
μενοι ἐζητοῦμ̅
σε. καὶ εἶπε πρὸ
αὐτ̅ν. τί ὅτι ἐζη
Τεῖτέ με. οὐκ ἤδει
τε ὅτι ἐν τοῖς τ̅ ἀ
πρ̅σ̅ μου δεῖ εἶναί
με; καὶ αὐτοὶ οὐ
συνῆκαν τὸ ῥῆμα
ὃ ἐλάλησεν αὐτ̅.
καὶ κατέβη με
τ' αὐτῶν καὶ ἦν ὑ
ποτασσόμενος
αὐτοῖς. καὶ ἡ μ̅ρ̅

τε πὲ τ̂ γ̂ πηο ϛ̂ ρ̂ημα τ̂ πρὸ ιω̂ :·

αὐτοῦ διεγήρει
τὰ ῥήματα πά
τα ταῦτα συμβά
λλοισα ἐν τῇ καρ
δίᾳ αὐτῆς· καὶ ἰσ̄
προέκοπτεσο
φίᾳ καὶ ἡλικίᾳ
καὶ χάριτι· παρ̄
θῷ καὶ ἀνοῖς· ἐ
ε Ἡ ἔτει δὲ πέντε καὶ
δεκάτω τῆς ἡγε
μονίας τιμερίου
καίσαρος· ἡγε
μονεύοντος πο
τίου πιλάτου τ̂ς
ἰουδαίας· καὶ τ̂ε
τραρχοῦντος τ̂ς
γαλιλαίας ἡρώδου
φιλίππου δὲ
τοῦ ἀδελφοῦ αἰτ̂
τετραρχοῦντος
τῆς ἰτουραίας ϛ̀
τραχωνίτιδος
χώρας· καὶ λισα

νίου τῆς ἀμίλην
τετραρχοῦντος
ἐπὶ ἀρχιερέως
ἄννα καὶ καϊάφα·
ἐγένετο ῥῆμα θῦ
ἐπὶ ἰωάννην τὸν
βαχαρίου υἱόν
ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ
ξ ἀ Ἦλθεν εἰς πᾶσα
τὴν περίχωρο
τοῦ ἰορδάνου· κη
ρύσσων κάπτισμα
μετανοίας εἰς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶ
ὡς γέγραπται ἐν
βίβλῳ λόγων ἡ
σαΐου τοῦ προφητ̄
λέγοντος· φωνὴ
βοῶντος ἐν τῇ
ἐρήμῳ· ἑτοιμά
σατε τὴν ὁδὸν κῡ·
ἀθείας ποιεῖτε
τὰς τρίβοις αἰτ̂
πᾶσα φάραξ

ἡ
: μ ἰ ἀ ἡ η ο υ α ρ ι ε ι ς ε

πληρωθήσεται·
καὶ πᾶν ὄρος καὶ
βουνὸς ταπεινω
θήσεται· καὶ ἔσται
τὰ σκολιὰ εἰς εὐ
θεῖαν· καὶ αἱ τρα
χεῖαι εἰς ὁδοὺς λει
ας· καὶ ὄψεται πᾶσα
σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ
θεοῦ. ἔλεγεν οὖν τοῖς
η ε Ἐκπορευομένοις
ὄχλοις βαπτισθῆναι
ὑπ' αὐτοῦ· γεννήμα
τα ἐχιδνῶν, τίς ὑ
πέδειξεν ὑμῖν
φυγεῖν ἀπὸ τῆς
μελλούσης ὀργῆς·
ποιήσατε οὖν καρ
ποὺς ἀξίους τῆς
μετανοίας· καὶ μὴ
ἄρξησθε λέγειν
ἐν ἑαυτοῖς· πατέρα
ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ·
λέγω γὰρ ὑμῖν

ὅτι δύναται ὁ θεὸς
ἐκ τῶν λίθων τού
των ἐγεῖραι τέκνα τῷ
Ἀβραάμ· ἤδη δὲ
καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς
τὴν ῥίζαν τῶν
δένδρων κεῖται·
πᾶν οὖν δένδρον
μὴ ποιοῦν καρπὸν
καλὸν ἐκκόπτεται
καὶ εἰς πῦρ βάλλεται·
θ Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ
ὄχλοι λέγοντες·
τί οὖν ποιήσομεν;
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
λέγει αὐτοῖς· ὁ
ἔχων δύο χιτῶνας
μεταδότω τῷ μὴ
ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων
βρώματα ὁμοίως
ποιείτω. ἦλθον
δὲ καὶ τελῶναι βαπτι
σθῆναι καὶ εἶπον
πρὸς αὐτόν·

ις πὲ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν ἰωάννην:

διδάσκαλε τί ποι
ήσομεν· ὁ δὲ εἶπε
πρὸς αὐτοὺς· μὴ
δὲν πλέον πα
ρὰ τὸ διατεταγ
μένον ὑμῖν πρά
σεται· ἐπηρώτω
ι Δὲ αὐτὸν καὶ στρα
τευόμενοι· λέ
γοντες· καὶ ἡμᾶς
τί ποιήσομεν
καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς· μὴ δένα
διασείσητε μὴ
δὲ συκοφαντή
σητε· καὶ ἀρκεῖσ
θαι τοῖς ὀψωνίοις
ὑμῶν· προσδοκ
τοσδὲ τοῦ λαοῦ·
καὶ διαλογιζο
μένων πάντων
ἐν ταῖς καρδίαις
αὐτῶν· ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ μὴ ποτ

αὐτὸς εἰν ὁ χσ· ἀ
πεκρίνατο ὁ ἰω
άννης ἀπαστλέ
γων· ἐγὼ μὲν ὑμᾶ
ς ἐβαπτίσαι ἐν πνι
ι ἐγὼ πυρί· οὗ τὸ
ιε Πτύον ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ· καὶ διακα
θαρεῖ τὴν ἄλω
να αὐτοῦ· καὶ συνα
ξει τὸν σῖτον εἰς
περι ιω. τὴν ἀποθήκην
αὐτοῦ· τὸ δὲ ἄχυ
ρον κατακαύσει
ιβ πυρὶ ἀσβέστω
ιβ Πολλὰ μὲν οὖν καὶ
ἕτερα παρακαλῶν

ἀνηγγελίβετο τὸ
λαὸν· ὁ δὲ ἡρώ
νος ὁ τε τράρχης ἐ
λαχόμενος ὑπ' αὐ
περὶ ἡρωδιάδος
τῆς γυναικὸς τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ·
Καὶ περὶ πάντων
ὧν ἐποίησε πο
νηρῶν ὁ ἡρώδης·
προσέθηκε καὶ τοῦ
τοῦ ὠϊπᾶσι· καὶ κα
τέκλεισε τὸν ἰωά
ννην ἐν τῇ φυλακῇ
ἐγένετο δὲ ἐν τῷ β
πιθῆναι ἅπαν
τα τὸν λαὸν· καὶ
ἰδὺ καπτιθέντο
Καὶ προσευχόμε
ἀνεσωχθῆναι τὸ
οὐνὸν· καὶ κατα
βῆναι τὸ πνᾶ τὸ
ἅγιον σωματικῷ
ἀδηώσει πορϊ

περὰν ἐπ' αὐτόν
καὶ φωνὴν ἐξοῦ
ρανοῦ γενέσθαι λέ
γουσαν· σὺ εἶ ὁ υἱός
μου ὁ ἀγαπητὸς
ἐν σοὶ εὐδόκησα·
Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ ἰσ ὡς
ἀ ἐτῶν τριάκοντ
ἀρχόμενος· ὢν
ὡς ἐνομίβετο·
υἱὸς ἰωσὴφ· τοῦ
ἠλεί· τοῦ ματθάτ·
τοῦ λαΐ· τοῦ μελ
χί· τοῦ ἰαννά· τοῦ
ἰωσὴφ· τοῦ ματ
θίου· τοῦ ἀμώς·
τοῦ ναούμ· τοῦ
ἐσλί· τοῦ ναγγέ·
τοῦ μαάθ· τοῦ μα
τταθίου· τοῦ σε
μεεί· τοῦ ἰωσὴφ·
τοῦ ἰούδα· τοῦ
ἰανᾶν· τοῦ ῥησά·
τοῦ ζορο βάβελ·

τοῦ σαλαθιήλ· τοῦ μηρεί· τοῦ μελχί· τοῦ αδδί· τοῦ κωσαμ· τοῦ ελμωδαμ· τοῦ ἱηρ· τοῦ ἰωσηχ· τοῦ ελιέζερ· τοῦ ἰωρείμ· τοῦ ματθάθ· τοῦ λευί· τοῦ συμεών· τοῦ ἰούδα· τοῦ ἰωσήφ· τοῦ ἰωαμ· τοῦ ελιακείμ· τοῦ μελεά· τοῦ μαϊνάμ· τοῦ ματταθά· τοῦ νάθαμ· τοῦ δαβίδ· γ ἰεσσαί· τοῦ ὠβήδ· τοῦ βοόζ· τοῦ σαλμών· τοῦ ναασσών· τοῦ ἀμιναδάβ· τοῦ ἀδμίν· τοῦ ἀρνί· τοῦ ἑσρώμ· τοῦ φαρές· τοῦ ἰούδα· τοῦ ἰακώβ· τοῦ ἰσαάκ· τοῦ αὐραάμ· τοῦ θάρρα· τοῦ ναχώρ· τοῦ σερούχ· τοῦ ῥαγαῦ· τοῦ φαλέκ· τοῦ ἔβερ· τοῦ σαλά· τοῦ καϊνάμ· τοῦ ἀρφαξάδ· τοῦ σήμ· τοῦ νῶε· τοῦ λάμεχ· τοῦ μαθουσάλα· τοῦ ἐνώχ· τοῦ ἰάρετ· τοῦ μαλελεήλ· τοῦ καϊνάμ· τοῦ ἐνώς· τοῦ σήθ· γ ἀδάμ· τοῦ θυ· ἰσ

Δ δὲ ὢν ὁ ἰησοῦς ἀρχόμενος ὡσεὶ ἐτῶν λ ἦν υἱός, ὡς ἐνομίζετο, ἰωσὴφ τοῦ ἡλί· τοῦ ματθάθ· τοῦ λευί· τοῦ μελχί· τοῦ ἰαννά· τοῦ ἰωσήφ· τοῦ ματταθίου· τοῦ ἀμώς· τοῦ ναούμ· τοῦ ἐσλί· τοῦ ναγγαί· τοῦ μαάθ· τοῦ ματταθίου· τοῦ σεμεΐν· τοῦ ἰωσήχ· τοῦ ἰωδά· τοῦ ἰωανάν· τοῦ ῥησά· τοῦ ζοροβάβελ· τοῦ σαλαθιήλ· τοῦ νηρί· τοῦ μελχί· τοῦ ἀδδί· τοῦ κοσάμ· τοῦ ἐλμωδάμ· τοῦ ἤρ· τοῦ ἰησοῦ· τοῦ ἐλιέζερ· τοῦ ἰωρείμ· τοῦ ματθάθ· τοῦ λευί· τοῦ συμεών· τοῦ ἰούδα· τοῦ ἰωσήφ· τοῦ ἰωνάμ· τοῦ ἐλιακείμ· τοῦ μελεά· τοῦ μαϊνάν· τοῦ ματταθά· τοῦ νάθαν· τοῦ δαβίδ· γ ἰεσσαί· τοῦ ὠβήδ· τοῦ βοόζ· τοῦ σαλά· τοῦ ναασσών· τοῦ ἀμιναδάβ· τοῦ ἀδμείν· τοῦ ἀρνί· τοῦ ἑσρώμ· τοῦ φαρές· τοῦ ἰούδα· τοῦ ἰακώβ· τοῦ

ιε

ιβ τοῦ πατριάρχου τοῦ κυρίου·

ἰσαάκ· τοῦ αὐραάμ· τοῦ θάρρα· τοῦ ναχώρ· τοῦ σερούχ· τοῦ ῥαγαῦ· τοῦ φαλέκ· τοῦ ἔβερ· τοῦ σαλά· τοῦ καϊνάν· τοῦ ἀρφαξάδ· τοῦ σήμ· τοῦ νῶε· τοῦ λάμεχ· τοῦ μαθουσάλα· τοῦ ἐνώχ· τοῦ ἰάρετ· τοῦ μαλελεήλ· τοῦ καϊνάν· τοῦ ἐνώς· τοῦ σήθ· γ ἀδάμ· τοῦ θεοῦ· ἰσ

ιε

ιβ τοῦ πατριάρχου τοῦ κυρίου·

ῥησά· ὑποτέταγμαι ὁ ὢν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ ἰορδάνου· καὶ ἤγετο ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον· ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου· καὶ οὐ

15
ε

Κέφ ϙϛ ϛ ου δὲ ϛ ἐπι
ε ν ϛ ν ταῖσ ἡ μέ
ραισ ϛ ἐκείναισ· ϛ
σω τελεσθησω
αὐτῶν· ὑ τϛ ρον ἐ
πείνασε· καὶ εἰ
πϛ ν αὐτῶ ὁ διά
κολοσ· εἰ υἱὸσ εἰ
τοῦ θυ· εἰ πὲ τῶ
λϊθω τούτω ἵνα
γϛ νηται ἄρτω· ϛ
ἀπεκρίθη ισ προσ
αὐτόν· λέγων· γϛ
γραπται ὅτι οὐ κϛ
παρτω μόνω ζή
σεται ἄνθρωπος·
ἀλλ ϛ ὠϊπαν τὶ ῥή
ματι θυ· καὶ ἀνα
ϙ ϙὼν αὐτὸν ὁ διά
κολοσ εἰσ ὄρος
ὑ τηλὸν· ἔδειξε
αὐτῶ πᾶσαστὰσ
βασιλείαστῆς
οἰκουμϛνησ· ἐκ

τιγμὴ χρόνου· καὶ
εἰ πϛ ν αὐτῶ ὁ διά
βολοσ· σοὶ δώσω
τὴν ϛ ξουσίαν ταύ
την ἅπασαν καὶ
τὴν δόξαν αὐτῶν·
ὅτι ἐμοὶ παραδέ
δοται καὶ ὃ ἐὰν θέ
λω δίδωμι αὐτῆ·
σὺ οὖν ϛ ὰν προσ
κυνήσησ ἐνώπι
όν μου· ϛ ται σοι
πᾶσα· καὶ ἀπο
κριθεὶσ αὐτῶ εἰ
πϛ ν ὁ ισ· ὑπαγε
ὁ πίσω μου σα
τανά· γέγραπται
γὰρ· προσκυνή
σεισ κν τὸν θν σου·
καὶ αὐτῶ μόνω λα
τρεύσεισ· καὶ ἤ
ϙϛ ν αὐτὸν εἰσ ἰ
λημ· καὶ ἔστησ
αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτε

ρήμοι τοῦ ἱερεῦ·
καὶ εἰ τοῦ μ αὐτοῦ·
εἰ μὴ οὐ εἰ τοῦ θυ
βάλεσε αὐτὸ μὲ ἡ
τεῦθε μ χάιτω· τέ
τρα τα γὰρ· ὅτι
τοῖ σ ψῆφ σ αὐτοῦ
ἐν τε λεῖ ται τοε
ρισσοῦ· τοῦ διαφυ
λάξαι σε· καὶ ἐ
τὶ χειρὸ μ ἀρῆ
σῖ σε· μὴ ποτε πρὸ
κόψῃ σ πρὸς λί
θον τὸ μ πόδα σου·
καὶ αὐτὸ λιθεὶς
εἰ τοῦ μ αὐτοῦ ὁ
ἰσ· ὅτι εἰρηται οὐ
κ ἐκ πειράσεις σ
κ̄ν̄ τὸ μ θ̄ν̄ σου· καὶ
σὺ τελέσεις τὰ ἐ
ταν πειρασμὸ ν
ὁ διάβολος· ἀπέ
τη αὐτὸν ἀχρι
καιροῦ· καὶ ὑπό

ιε̄ ιε̄
τρεψῃ μ ἰσ ἐν τῇ
δυνάμει τοῦ υἱοῦ
εἰ σ τὴν μ τὰ λιλαίαν·
καὶ φήμη ἐξ ἦλθε
καθ ὅλου τῆς σπο
ριᾶς τ̄ ·
καὶ αὐτὸς ἐδίδου
σκῦβ ῆ ται σοφῷ
γυναῖσ αὐτῷ μ·
δοξαζόμενος
ὑπὸ πάντων·
καὶ ἦλθεν εἰς τὴ
ν ἰδ ἰαν πρ̄ ·
ου ἐ ἀρθ ·
ὅ ἐ ἐ θρα μμένος·
καὶ εἰσῆλθε κατὰ
τὸ εἰ ω θὸς αὐτοῦ·
ἐν τῇ ἡμέρᾳ σ̄β̄
σαββάτων εἰς
τὴν συναγωγήν·
καὶ ἀνέ στη ἀναγνῶ
ναι· καὶ ἐ τεδόθη
αὐτῷ βιβλίον τοῦ
προφήτ·
καὶ ἀναπτύξας

ιη̄
ἰ

ὦ
ε ος
εστι
ἰ ε̄ ἀλλ
τ̄ κ̄ ἰ ἐ
ὅτι ἐ τ̄ ἀναλ

ⲙ̀ⲓ̈ⲟⲩⲏⲓ ⲉⲓⲥ ⲓⲇ̅ :

τῶ βϊβλϊόν,
εὑρετὸν τόπον
οὗ ἦν γεγραμμέ
νον· πνᾶ κῦ ἐπέ
μὲ· οὗ ἦν ἐκεῖν
ἔχρισέ με· ἀνα
γγελϊσασθαι πτω
χοῖς ἀπέσταλκέ
με· ἰάσασθαι τὸ
σὺν τετριμμένους
τὴν καρδίαν· κη
ρύξαι αἰχμαλωτ
άφεσιν· καὶ τυ
φλῆς ἀνάκλεψι·
ἀποστεῖλαι τεθρ
αυσμένους ἐν ἀ
φέσει· κηρύξαι
ἐν ϊαυτὸν κῦ δε
κτὸν· καὶ πύξ
τὸ βϊβλϊόν· ἀ
ποδοὺς τὸ ὑπη
ρέτη ἐκάθϊσε·
καὶ πάντων ἐν
τῆσυν ἀρωγῆ οἱ

ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀ
τενϊζόντες αὐτῶ·
ἤρξατο δὲ λέγει
πρὸς αὐτοὺς· ὅτι
σήμερον πεπλή
ρωται ἡ γραφὴ αὕ
τη ἐν τοῖς ὠσὶν
ὑμῶν· καὶ πάντες
ἐμαρτύρουν αὐτῶ·
καὶ ἐθαύμαζον ἐ
πὶ τοῖς λόγοις
τῆς χάρϊτος τοῖς
ἐκπορευομένοις
ἐκ τοῦ στόματος
αὐτοῦ καὶ ἔλεγο·
οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ
υἱὸς ἰωσὴφ; καὶ
εἶπε πρὸς αὐτοὺς·
πάντως ἐρεῖ τέμο
τὴν παραβολὴν
ταύτην· ἰατρὲ
θεράπευσον ἑ
αὐτόν· ὅσα ἠκού
σαμεν γενόμενα

τὴ πρ τ ᾱ ἐβ τὸ αὐτὸ λε ϛ ὢ ἰ ϛ ιᾱ τ πυ
φη ἡ λι ϛ ἐλιϲϲε

ἐν τῇ καπερναου
ὑμ· ποιήσομεν
ὧδε ἐν τῇ πατρί
δι σου· εἰ πεδὲ
ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
κα Ὅτι οὐδεὶς προ
φήτης δεκτός
ἐστιν ἐν τῇ πατρί
δι αὐτοῦ· ἐπαλλη
κβ θείας δὲ λέγω
ὑμῖν· ὅτι πολλαὶ
χήραι ἦσαν ἐν
ταῖς ἡμέραις ἡ
λιοῦ ἐν τῷ ἰηλ·
ὅτε ἐκλείσθη ὁ
οὐνὸς ἐπὶ ἔτη
τρία καὶ μήνας
ἕξ· ὡς ἐγένετο λι
μὸς μέγας ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν·
καὶ πρὸς οὐδε
μίαν αὐτῶν ἐπέ
μφθη ἡλίας· εἰ μὴ
εἰς σάρεπτα τῆς

σιδῶνος· πρὸς
γυναῖκα χήραν·
καὶ πολλοὶ λεπροὶ
ἦσαν ἐπὶ ἐλισσαί
τοῦ προφήτου ἐν
τῷ ἰηλ· καὶ οὐδεὶς
αὐτῶν ἐκαθαρίσ
θη· εἰ μὴ νεεμμᾶν
ὁ σύρος· καὶ ἐπλή
θησαν ἅπαντες
θυμοῦ ἐν τῇ συναγω
Ἀκούοντες ταῦτα·
καὶ ἀναστάντες ἐ
ξέβαλον αὐτὸν
ἔξω τῆς πόλεως·
καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως
ὀφρύος τοῦ ὄρους·
ἐφοῦ ἡ πόλις
αὐτῶν ὠκοδόμη
το· εἰς τὸ κατα
κρημνῆσαι αὐτό·
αὐτὸς δὲ διὲλ
θὼν διὰ μέσου
αὐτῶν ἐπορεύετο·

κβ
η

Καὶ κατῆλθεν ὁ ἰσ̅ ἐ̅ ἰσ κατωσρμα
οὐμ πόλιν τῆς γα
λιλαίας· καὶ ἦν
διδάσκων αὐτοῖς
ἐν τοῖς σάββασι·

κυ
α

Καὶ ἐξεπλήσσον
τὸ ὑπὶ τῆ διδα
χῆ αὐτοῦ· ὅτι ἐν ἐ
ξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος
αὐτοῦ· καὶ ἐν τῇ

κα
η
α τῶ καιρ
κ ἦλθ ὁ ἰσ̅:

Συναγωγῇ ἦν ἄνος·
ἔχων πνᾶ δαιμο
νίου ἀκαθάρτου·
καὶ ἀνέκραξε
φωνῇ μεγάλῃ λε·
ἐᾶ· τί ἡμῖν καὶ
σοὶ ἰ̅ῡ̅ ναζαρηνέ·
ἦλθες ἀπολέσαι
ἡμᾶς· οἶδα σε τίς
εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θῦ·
καὶ ἐπετίμησεν
αὐτῷ ὁ ἰσ̅ λέγων·
φιμώθητι καὶ ἐ
ξελθὲ ἐξ αὐτοῦ·
καὶ ῥίψαν αὐτὸν
τὸ δαιμόνιον εἰς
τὸ μέσον· ἐξῆλ
θεν ἀπ' αὐτοῦ μὴ
δὲν κλάσαν αὐτό·
καὶ ἐγένετο θάμ
κος ἐπὶ πάντας·
καὶ συνελάλουν
πρὸς ἀλλήλους
λέγοντες· τίς ὁ
λόγος οὗτος ὅτι
ἐν ἐξουσίᾳ καὶ
δυνάμει ἐπιτάσ
σει τοῖς ἀκαθάρ
τοις πνεύμασι
καὶ ἐξέρχονται·
Καὶ ἐξεπορεύετ
ἦχος περὶ αὐτ̅·
εἰς πάντα τό
πον τῆς περὶ
χώρου· ἀναστὰς
Δὲ ἐκ τῆς συναγω
γῆς· εἰσῆλθεν

ἀρ̅ κ̅ ὁ ἰσ̅

τῆ β̅ τ̅ β̅ ἐβ̅ τῶ καιρῶ ἐκ
ἐ σῆλθ ὁ ἰσ̅:

θ̄ πὲ τῆς πεν πέτρου

Εἰς τὴν οἰκίαν σίμω-
νος· πεν θερὰ
δὲ τοῦ σίμωνος,
ἦν συνεχομένη
πυρετῷ μεγάλῳ·
Καὶ ἠρώτησαν
αὐτὸν περὶ αὐτῆς.
Καὶ ἐπιστὰς ἐπά-
νω αὐτῆς, ἐπετή-
μησε τῷ πυρε-
τῷ καὶ ἀφῆκεν
αὐτήν· παραχρῆ-
μα δὲ ἀναστάσα,
διηκόνει αὐτοῖς·
Δύναντος δὲ τοῦ
ἡλίου, πάντες
ὅσοι εἶχον ἀσθε-
νοῦντας νόσοις
ποικίλαις, ἤγα-
γον αὐτοὺς πρὸς
αὐτὸν· ὁ δὲ ἑνὶ
ἑκάστῳ αὐτῶν τὰς
χεῖρας ἐπιθεὶς,
ἐθεράπευσεν

αὐτούς· ἐξήρχον-
το δὲ καὶ δαιμόνια
ἀπὸ πολλῶν, κρά-
ζοντα καὶ λέγοντα·
ὅτι σὺ εἶ ὁ χρ̄ὸς ὁ ῡς
τοῦ θῡ· καὶ ἐπιτι-
μῶν οὐκ εἴα αὐτὰ
λαλεῖν· ὅτι ἤδει
σαν τὸν χρ̄ αὐτὸν
εἶναι· γενομένης
ἐν ἡμέρας, ἐξελ-
θὼν ἐπορεύθη
εἰς ἔρημον τόπο·
Καὶ οἱ ὄχλοι ἐπε-
ζήτουν αὐτόν·
Καὶ ἦλθον ἕως
αὐτοῦ, καὶ κατεῖ-
χον αὐτὸν τοῦ μὴ
πορεύεσθαι ἀ-
πὸ αὐτῶν· καὶ εἶ-
πε πρὸς αὐτοὺς·
ὅτι καὶ ἐν ἑτέραις
πόλεσιν ἀγγε-
λίσασθαί με δεῖ

ἰ πὲ τῆς ἰ ἀθέτη ἀπὸ τοῖ νοῦς

τὴν κασιλείαν
τοῦ θῦ· ὅτι εἰσ
τοῦτο ἀπέστολ
μαι· καὶ ἦν κηρύ
σσων ἐν ταῖσσυ
ν ἀρραῖς τῆς γα
λιλαίας· ἐγένετ
ἐν ἐν τῷ τὸν ὄχλῳ
ἐπικεῖσθαι αὐ
τῷ τοῦ ἀκούει
τὸν λόγον τοῦ θῦ·
καὶ αὐτὸς ἦν ἐστὼς
παρὰ τὴν λίμνη
ν ἐν νησαρέτ· καὶ
εἶδε δύο πλοῖα
ἐστῶτα παρὰ τὴν
λίμνην· οἱ δὲ
ἀλιεῖς ἀποβά
τες ἀπ' αὐτῶν·
ἀπέπλυναν τὰ
δίκτυα· ἐμβὰς
δὲ εἰς ἐν τῶν
πλοίων ὃ ἦν τοῦ
σίμωνος· ἠρώ

τησεν αὐτὸν ἀπὸ
τῆς γῆς ἐπαναγα
γεῖν ὀλίγον· καὶ
καθίσας ἐδίδας
κεν ἐκ τοῦ πλοίου
τοὺς ὄχλους· ὡς
ἐπαύσατο λαλῶν·
εἶπε πρὸς τὸν
σίμωνα· ἐπαναγ
αγε εἰς τὸ κάθος·
καὶ χαλάσατε τὰ
δίκτυα ὑμῶν εἰς
ἄγραν· καὶ ἀπο
κριθεὶς ὁ σίμων
εἶπεν αὐτῷ· ἐ
πιστάτα δι' ὅλης
τῆς νυκτὸς κοπι
άσαντες οὐδὲν
ἐλάκομεν· ἐπὶ
δὲ τῷ ῥήματί σου
χαλάσω τὸ δίκτυ
ον· καὶ τοῦτο ποι
ήσαντες· συνέ
κλεισαν πλῆθος

ιᾱ πὲ τῆς ἀγρασῶν ἰχθῦ

ἰχθύων πολύ·
διερρήγνυτο δὲ
τὸ δίκτυον αὐτῶν·
καὶ κατέμευσαν
τοῖς μετόχοις
τοῖς ἐν τῷ ἑτέ
ρῳ πλοίῳ· τοῦ
ἐλθόντας συλλα
βέσθαι αὐτοῖς·
καὶ ἦλθον καὶ ἐ
πλήσαν ἀμφότε
ρα τὰ πλοῖα· ὥς
τε κινθίβεσθαι αὐ
λ ι τά· ἰδὼν δὲ σίμ
Πετρος· προέπε
σε τοῖς γόνασιν ἰυ
λέγων· ἐξελθε
ἀπ' ἐμοῦ ὅτι ἀνὴρ ιβ
ἁμαρτωλός εἰμι
κε· θάμβος γὰρ
περιέχεν αὐτόν·
καὶ πάντας τοὺς
σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἀ
γρᾳ τῶν ἰχθύων

ἣ συνέλαβον· ὁμοί
δὲ καὶ ἰακὼβ καὶ
ἰωάννην υἱοὺς ζε
βεδαίου· οἳ ἦσαν
κοινωνοὶ τῷ σίμω
λ β νι· καὶ εἶπε πρὸς
β Τὸν σίμωνα ὁ ἰσ·
μὴ φοβοῦ ἀπὸ τοῦ
νῦν ἀνοῦς ἐσῃ βω
γρῶν· καὶ κατα γα
γόντες τὰ δίκτυ
α ἐπὶ τὴν γῆν· ἀ
φέντες ἅπαντα
λ γ ἠκολούθησαν αὐτῷ·
β Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀ
ναι αὐτὸν ἐν μιᾷ
τῶν πόλεων· καὶ
ιβ Ἰδοὺ ἀνὴρ πλήρης
λέπρας· καὶ ἰ
δὼν τὸν ἰν· πεπω
ἐπὶ πρόσωπον
ἐδεήθη αὐτοῦ λε·
κε ἐὰν θέλῃς δύ
νασαί με καθα

ιβ πὲ τοῦ λεπροῦ :—

ρίσαι· καὶ ἐκτεί
νας τὴν χείρα
ἥψατο αὐτοῦ εἰπὼν·
θέλω καθαρίσ
θητι· καὶ εὐθέως
ἡλέπρα αὐτοῦ ἀπηλ
θεν ἀπ' αὐτοῦ·
καὶ αὐτὸς παρή
γγειλεν αὐτῷ μετὰ
δεινὶ εἰπεῖν· ἀλ
λὰ ἀπελθὼν δεῖ
ξον σε αὐτὸν τῷ ἱ
ερεῖ· καὶ πρὸς
ἐν ἐκ περὶ τοῦ
καθαρισμοῦ σου·
καθὼς πρὸς ἔτα
ξεμωσῆς εἰς μαρ
τύριον αὐτοῖς·
λ ε α Διήρχετο δὲ μᾶλλο ιε
ὁ λόγος περὶ αὐ
τοῦ· καὶ συνήρχ
το ὄχλοι πολλοὶ
ἀκούειν καὶ θερα
πεύεσθαι ὑπ' αὐ

τοῦ ἀπὸ τῶν ἀσ
θενιῶν αὐτῶν·
αὐτὸς δὲ ἦν ὑπο
χωρῶν ἐν ταῖς
λ ε β ἐρήμοις καὶ πρὸς
ευχόμενος· καὶ
ἐγένετο ἐν μιᾷ
τῶν ἡμερῶν καὶ
λ ς αὐτὸς ἦν διδάσκ·
καὶ ἦσαν καθήμοι
φαρισαῖοι καὶ νο
μοδιδάσκαλοι·
οἳ ἦσαν ἐληλυθό
τες ἐκ πάσης κω
μ
τῆς γαλιλαίας καὶ
ἰουδαίας καὶ ἰλ̄ήμ·
καὶ δύναμις κυ ἦν
λ ξ α εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς·
Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες φέ
ρον τῶν ἐπὶ κλίνης
ἄνθρωπον ὃς ἦν
παραλελυμένος·
καὶ ἐζήτουν αὐτὸν
εἰσενεῖν καὶ

ιε πρὸς τοῦ παραλυτικοῦ

θῆν αἰσμώτων
αὐτοῦ· καὶ μὴ εὐ
ρόν τῶ ποιάσῃ σ
ἐν ἀγκώσιν αὐτὸ
διὰ τὸν ὄχλον· ἀ
ναμάν τῶ σπῖ τὸ
δῶμα διὰ τῶν
κεράμων· καὶ
θῆκαν αὐτὸν σὺν
τῶ κλῖνιδίῳ σ
τὸ μέσον ἐμπρο
θεν τοῦ ιυ· καὶ ἰ
δὼν τὴν πίστιν
αὐτῶν· εἶπεν
αὐτῶ· ἀνε ἀφέω
ταῖσοι αἱ ἁμαρτί
αισοι· καὶ ἤρξα
Το διαλογίζεσθαι
οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ φαρισαῖοι
λέγοντες· τίς
σστιν οὗτος ὃς λα
λεῖ βλασφημίας·
τίς δύναται ἀφι

σῆναι ἁμαρτίας· εἰ
μὴ μόνος ὁ θσ· ἐ
πιγνοὺς δὲ ὁ ισ
τοὺς διαλογισμ
αὐτῶν· ἀποκρι
θεὶς εἶπε πρὸς
αὐτοὺς· τί διαλο
γίζεσθαι ἐν ταῖς
καρδίαισιμῶν·
τί σστιν εὐκοπώ
τερον εἰπεῖν ἀ
φέων ταῖσοι αἱ ἁ
μαρτίαι· ἢ εἰπεῖν
ἔγειραι καὶ πεσ
πάτει· ἵνα δὲ
εἰδῆτε ὅτι σξυ
σίαν ἔχει ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνοῦ σπῖ τῆς
γῆς ἀφιέναι ἁμαρ
τίας· εἶπε τῶ
παραλελυμένῃ·
σοὶ λέγω· ἔγειρε·
καὶ ἄρας τὸ κλι
νίδιόν σου πο

ρεύουσι τὸ μοῖ
χομσου· καὶ τὰ
ρὰ χρῆ μα ἁμαρ
τῆμά σου.
ἄφεωνται σοι αἱ ἁμ
αρτίαι σου.
λγ
Κ εἶπον δὲ τινὲς τῶν γραμ
ματέων καὶ Φαρισαίων
πρὸς αὐτοὺς λέγοντες
διὰ τί μετὰ τῶν τελω
νῶν καὶ ἁμαρτωλῶν
ἐσθίει καὶ πίνει.
λδ
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν πρὸς αὐτοὺς· οὐ χρείαν
ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες
ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.
οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους,
σύν δὲ χὴ μετὰ λη
λαῖς σὰ τὸ ἐψτὴ
οἰ χεῖ ὰ αὐ τοῦ· καὶ
ἡμέρας τὸ λλὰ μὲ
τὰ τὸ λὸ· καὶ ἄλλω.
οἱ ἦσαν μετὰ τοῦ
Κατὰ τὰ χεῖ μὰ οἱ·
καὶ ἰδόντες οἱ
γραμματεῖς αὐ
καὶ οἱ Φαρισαῖοι
πρὸς τοὺς μαθη
τὰς αὐτοῦ λέγον
διὰ τί μετὰ τὰ τὸ
λῶν καὶ ἁμ
αρτωλῶν ἐσθί
ετε καὶ πίνετε.
λε
Καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς
αὐτούς· οὐ χρείαν
ἔχουσιν οἱ ὑγιαί
νοντες ἰατροῦ,
ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.
οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους,
λζ
Κ αὶ ἦν ὁ λαὸς ἐπιζητῶν
τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐλθὼν
πρὸς αὐτὸν παρεκάλουν
αὐτὸν καὶ ἐπορεύετο
μετ' αὐτῶν πολὺς ὄχλος
λη
καὶ ἐθεώρουν πάντες οἱ
ὄχλοι τὸν Ἰησοῦν καὶ
ἐθαύμαζον ἐπὶ τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ.
λθ
Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν
ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἦν
διδάσκων καὶ ἦσαν
καθήμενοι Φαρισαῖοι
καὶ νομοδιδάσκαλοι
οἱ ἦσαν ἐληλυθότες
ἐκ πάσης κώμης
τῆς Γαλιλαίας καὶ
Ἰουδαίας καὶ
Ἰερουσαλὴμ καὶ
δύναμις Κυρίου
ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι
αὐτόν.

ἀλλὰ ἀμαρτωλοῦσ
εἰσ μετάνοιαν· οἱ
δὲ εἶπον πρὸς αὐ
τόν· διὰ τί οἱ μαθη
ταὶ ἰωάννου νηστεύου
σι ποικνὰ καὶ δεή
σεισ ποιοῦνται· ὁ
μοίωσ καὶ οἱ τῶν
φαρισαίων· οἱ δὲ
σοὶ ἐσθίουσι καὶ πί
νουσιν· ὁ δὲ εἶπε
πρὸς αὐτοὺς· μὴ δύ
νασθε τοὺς υἱοὺς
τοῦ νυμφῶνος ἐν ὧ
Ὁ νυμφίοσ μετ' αὐτῶν
ἐστι ποιῆσαι μὴ νη
στεύειν· ἐλεύσονται
δὲ ἡμέραι· καὶ ὅταν
ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν
ὁ νυμφίοσ· τότε
νηστεύουσιν ἐν ἐ
κείναισ ταῖσ ἡμέ
ραισ· ἔλεγε δὲ καὶ
παραβολὴν πρὸ
αὐτοὺς· ὅτι οὐδεὶς

ἐπίκλημα ἱματίου καὶ
νοῦ, ἐπὶ κάλλει ἐπὶ
ἱματίον παλαιόν· εἰ
δὲ μήγε καὶ τὸ καὶ
νὸν σχίζει· καὶ τὸ
παλαιῶ οὐ συμφω
νεῖτο· ἀπὸ τοῦ καὶ
νοῦ· καὶ οὐδεὶς κάλλει
οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς
παλαιοὺς· εἰ δὲ μήγε·
ῥήξει ὁ νέος οἶνος
τοὺς ἀσκοὺς· καὶ αὐ
τὸς ἐκχυθήσεται·
καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦν
ται· ἀλλὰ οἶνον νέον
εἰς ἀσκοὺς καὶ νοὺς
κλητέον· καὶ ἀμφό
τερρι σῶν τηρεῦν
ται· καὶ οὐδεὶς πιῶν
παλαιὸν· εὐθέωσθε
λεινέον· λέγει γὰρ· ὁ
παλαιὸς χρηστότε
ρρός ἐστιν· ἐγένετο
Δὲ· ἐν σαυκκάτῳ μ̅ β̅:

δεύτερον πρόσωπον.
διαπορεύεσθαι αὐ
τὸν διὰ τῶν σπορί
μων· καὶ ἕτερον
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
τοὺς στάχυας, καὶ ἤ
σθιον ψώχοντες τῇσι
χερσὶ· τίμεσ δὲ τοῦ
φαρισαίοις εἰ τῶν μαὶ
τοῖς· τί ποιεῖ τὸ οὐ
κ ἔξεστι ποιεῖν ἐν τοῖς
σάββασι· καὶ ἀποκρι
θεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπε
ν· οὐδὲ τοῦτο ἀνέ
γνωτε ὃ ἐποίησεν δαυὶδ·
ὅτε ἐπείνασεν ἐγ
αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ
ὅπως εἰσῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ·
καὶ τοὺς ἄρτους τῆς
προθέσεως ἔλαβε
καὶ ἔφαγεν καὶ ἔδω
κε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ
οἷς οὐκ ἐξεστι φαγεῖν εἰ
μὴ μόνους

τοὺς ἱερεῖς· καὶ ἔ
λεγεν αὐτοῖς ὅτι
κύριός ἐστι τοῦ
ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαν
βάτου· ἐγένετο δὲ
καὶ ἐν ἑτέρῳ σαν
βάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν
εἰς τὴν συναγωγὴν
καὶ διδάσκειν· καὶ ἦν
κεῖ ἄνθρωπος καὶ ἡ χεὶρ αὐ
τοῦ ἡ δεξιὰ ἐξηραμένη
ἦσαν δὲ παρατηρούμε
νοι αὐτὸν οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ φαρισαῖοι εἰ
ἐν τῷ σαββάτῳ θε
ραπεύσει· ἵνα εὕρω
σι κατηγορίαν κα
τ' αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ ἤδει
τοὺς διαλογισμοὺς αὐ
τῶν· καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώ
πῳ τῷ ἔχοντι τὴν
χεῖρα ἐξηραμένην καὶ ἀνά
στηθι εἰς τὸ μέσον· ὁ δὲ
ἀναστὰς ἔστη· εἶπεν

ὁ ὢν οἷς πρὸς αὐτοὺς·
ἐπερωτήσω ὑμᾶς
τί ἐξεστὶ τοῖς σάμ
βασιν· ἀγαθοποιῆ
σαι ἢ κακοποιῆσξ·
ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀ
ποκτεῖναι· καὶ περὶ
κλεψάμενος πᾶν
αὐτοὺς εἶπεν αὐτοῖς·
ἐκτείνον τὴν χεῖ
ρα σου· ὁ δὲ ἐποίη
σε· καὶ ἀπεκατεστάθ
ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς
ὡς ἡ ἄλλη· αὐτοὶ δὲ
ἐπλήσθησαν ἀνοίας·
καὶ διελάλουν πρὸ
ἀλλήλους τί ἂν ποι
ήσουν τῷ ἰῦ· ἐγένε
το δὲ ἐν ταῖς ἡμέ
ραις ταύταις· ἐξῆλ
θεν εἰς τὸ ὄρος πρὸ
εὔξασθαι· καὶ ἦν
διανυκτερεύων ἐν
τῇ προσευχῇ τοῦ θυ·

Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα· μη β
πρὸς ἐφώνησε
τοὺς μαθητὰς αὐ
τοῦ· καὶ ἐκλεξά
μενος ἀπ' αὐτῶν
δώδεκα· οὓς καὶ ἀ
ποστόλους ὠνόμα
σε· σίμωνα ὃν καὶ
ὠνόμασε πέτρον·
καὶ ἀνδρέαν τὸν ἀ
δελφὸν αὐτοῦ·
ἰάκωμον καὶ ἰωάνν·
φίλιππον καὶ κα
θολομαῖον· ματθαῖ
ον καὶ θωμᾶν· ἰάκω
βον τὸν τοῦ ἀλφαῖ
ου· καὶ σίμωνα τὸν
καλούμενον ζη
λωτήν· ἰούδαν ἰ
άκώμου· καὶ ἰού
δαν ἰσκαριώτην·
ὃς καὶ ἐγένετο
προδότης· καὶ με α
κατὰ μὰς μετ' αὐ

πάμ· ἐφηδοῦ πόσ
ωδδ ἡμοῦ· καὶ ὁ
χλοσμαθ ἡ πάμαύ
πῶν καὶ πολὺ θοος
πολὺ πολὺ λαοῦς
ἀπὸ πάσης τῆς γῆς
ουδ ἡ ἐλθεν καὶ ἐλθεν
καὶ τὴν πόλιν ἐγ
τύρου καὶ σιδῶν·
οἱ ἤλθομάλ κοῦσαι
αὐτοῦ· καὶ ἐθαύμα
σὰ πὸ τῶν μόσων μαὶ
πάμ· καὶ οἱ ὀχλοῦ
μεμοι πὸ πῆ πῶν
ἀλ καὶ θαρ πῶν καὶ
ἐθεραπεύοντο
καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
ὃ ἥπτεται αὐτοῦ θαι
αὐτοῦ· ὅτι δυνάμις
μισ παρ αὐ τοῦ
ὃ ἐξῆλθεν καὶ ἐ
πὶ τὸ σ θαλάσσ τοῦ
ὀφθαλμοὺ αὐ τ

εἰ σποιὸ μαθη τὰ
αὐ τοῦ εἶ πῶν· μαι
Καὶ ἐ ἰοι σι πῶν χοι
ὅ τι ὑμε τέρα ἐστὶ μ
ἡ μασὶ λεία τοῦ θυ·
μαι μὰ ἐ ἰοι σι πῶν τε
μὴ μὴ τε σμῶν ἵ ὅ τι
γὰ λάσετε· μαὶ κα
ρὶ σι τὲ ὅ τὰ μὴ μεισή
σῶσι μὴ μὰ σοι ἀμ
θεῶ πῶν· καὶ ὅ τὰ μὴ
ἀφορ ἐ σῶσι μὴ μὰ σ
Καὶ ὁ μεῖ δι σῶσι· ὡ
ὡ κ μὰ λῶσι τὸ ὄ μο
μαι μὰ σῶ μὰ σῶ πῶ
μη ρὸ μ· σμὸ σ καὶ τ
ὑ ὁ ὑ τοῦ ἀμ ὁ ὑ· χα
ρη τε τε μὴ ὡ κε ἰ μὴ
τὴν ἡ μέ ρα μαὶ σκ
ἰ ρ τὴ σα τε· ἰδοὺ ἡ
ὁ μὶ σθὸ σ μὰ σ μ·
πολὺ ἐν τὸ ὄ μα
Κατὰ ταῦ τα ἀρ δῶσι
ὁ μὶ τοῖ σ πρὸ φῆ

οἱ πατέρες αὐτῶν
ΙΓ Πλὴν οὐ αἰχμὴ μὴ τοῖς
πολλοῖς ὅτι
ἀπόβλητε τὴν πλα
γαλλησίν ἡμῶν.
οὐ αἰχμὴ μοι ἐπιβ
πλήσσει μοι ὅτι
πειμάσετε οὐαὶ
μοι ὁ λαός τε σ
μῶν ὅτι πεσεῖσθε
καὶ κλαύσετε οὐ.
ΙΔ αὐ ὅταν καλῶς ἡμῖν
εἰ πάσι μοι αἱ ὁδοί.
Καὶ ταῦτα γὰρ ἐν
ποιοῦσι τοῖς ψευδο
προφήταις οἱ πρεσ
ΙΒ βύτεροι αὐτῶν. ἀλλὰ ἡμῖν
λέγουσι τοῖς ἀλλόφυλ
σι μ. φάγετε τὸ
θέρος ἡμῶν, κα
λῶς ποιεῖτε, τοῖς
εἰς σοῦ σι μ ἡμᾶς. ἀ
λογεῖτε τὸ κα
ταφαγεῖν ἡμῶν.

προσεύχεσθε αὐτῶν
τὸν θεὸν ἐν βοή
θειᾳ. τῶν τύπτοντι
ΙΕ ΕΕ πλὴν ἐν μοι φόβῳ.
παρέδοξε καὶ τὴν ἀλ
λ
Καὶ ἀπὸ τοῦ αἴρομαι
σου τὸ ἱμάτιον. καὶ
τὸν χιτῶνα μὴ κω
λύσῃς. πλὴν τὸ δὲ
αὐτῶν τὸ σε δίδου.
ἀπὸ τοῦ αἴρομαι σου
τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει.
ΙΖ Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα
ποιῶσι μοι ἡμῖν οἱ ἄν
θρωποι. καὶ ἡμεῖς
ποιεῖτε αὐτοῖς ὁ
μοίως. καὶ εἰ φί
ΙΗ λους. πάντες τοὺς φίλους ὑμῶν
ἡμᾶς. ποῖα ἡμῖν
χάρις ὅτι μ. καὶ γὰρ
οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς
φίλους αὐτοῖς
φίλοῦσι. καὶ δανίζου
θ ποιεῖτε τοὺς φίλους

ποιοῦντας ἡμᾶς, ποί
αν ἡμῖν χάρῖσ ἐστῖ·
καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτω
λοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦ
σῖ· καὶ ἐὰν δανῖζε
τε παρ' ὧν ἐλπῖ
βετε ἀπολαμεῖν.
ποίαν ἡμῖν χάρῖσ ἐστῖ·
καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ
ἁμαρτωλοῖς δανῖ
βουσῖν, ἵνα ἀπο
λάμωσι τὰ ἴσα· πλὴ
ν ἀπαῖτε τοὺς ἐχθρὸ
ὑμῶν· καὶ ἀγαθοποι
εῖτε καὶ δανίβετε·
μὴ δὲν ἀπελπῖζο
τες· καὶ ἔστε ὁμῖσθο
ὑμῶν πολύς· καὶ ἔ
σεσθε υἱοὶ ὑψῖστου· ε μ ξ
ὅτῖ αὐτὸς χρηστός
ἐστῖν ἐπὶ τοὺς ἀχα
ρῖστους καὶ πονη
ροὺς· γῖνεσθαι οὖν
οἰκτίρμωνες, καὶ

θὼς καὶ ὁ πηρ ὑμῶ
οἰκτίρμων ἐστῖ· ἐ
β μ ξ Μῖ κρῖνετε, καὶ οὐ μὴ
κρῖθήτε· μὴ κατα
δικάβετε, καὶ οὐ
μὴ κατα δικασθή
τε· ἀπολύετε, καὶ
ἀπολυθήσεσθε·
δίδοτε καὶ δοθήσετ
ὑμῖν· μέτρον καλὸ
πεπῖεσμένον καὶ
σεσαλευμένον· καὶ
ὑπὲρ ἐκχυνόμε
νον δώσουσῖν εἰς τὸ
κόλπον ὑμῶν· ὧτ
γὰρ αὐτῶ μέτρω
ὧ μετρεῖται, ἀν
τῖμετρῖθήσεται
ὑμῖν· εἶπε δὲ παρα
Β ολὴν αὐτοῖς· μήτῖ
δύναται τυφλὸς
τυφλὸν ὁδηγεῖν;
οὐχὶ ἀμφότεροι
εἰς κόθωνον πεσοῦν;

Ὁυκ ἔστιν μαθητῆς
ὑπὲρ τὸν διδάσ
καλον αὐτοῦ· και
τηρτισμένος δὲ
πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδά
σκαλος αὐτοῦ· τί
δὲ βλέπεις τὸ κάρ
φος τῶν ἐν τῷ ὀφθαλ
μῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου·
τὴν δὲ δοκὸν τὴν
ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλ
μῷ οὐ κατανοεῖς·
ἢ πῶς δύνασαι λέ
γειν τῷ ἀδελφῷ
σου· ἀδελφὲ· ἄφες
ἐκβάλω τὸ κάρ
φος τῶν ἐν τῷ ὀφθαλ
μῷ σου, αὐτὸς τὴν
ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ
δοκὸν οὐ βλέπων·
ὑποκριτά· ἐκβα
λε πρῶτον τὴν δο
κὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ
σου· καὶ τότε διὰ

βλέψεις ἐκβαλεῖν
τὸ κάρφος τῶν ἐν
τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ
ἀδελφοῦ σου· οὐ
γάρ ἐστι δένδρον κα
λὸν, ποιοῦν καρπὸν
σαπρὸν· οὐδὲ δένδρ
ον σαπρὸν, ποι
οῦν καρπὸν καλὸν·
ἕκαστον γὰρ δένδρον·
ἐκ τοῦ ἰδίου καρπὸ
γινώσκεται· οὐ γὰρ
ἐξ ἀκανθῶν συλλέ
γουσι σύκα, οὐδὲ
ἐκ βάτου τρυγῶσι
σταφυλήν· ὁ ἀγαθὸς
ἄνος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ
θησαυροῦ τῆς καρ
δίας αὐτοῦ, προφέ
ρει τὸ ἀγαθόν· καὶ
ὁ πονηρὸς ἄνος·
ἐκ τοῦ πονηροῦ
θησαυροῦ τῆς καρ
δίας αὐτοῦ, προ

φέρει τὸ πονηρόν·
ἐκ γὰρ τοῦ περι
σεύματος τῆς καρ
δίας λαλεῖ τοστό
μου αὐτοῦ· τί δέ με
καλεῖτε κε κε· καὶ
οὐ ποιεῖτε ἃ λέ
γω· πᾶς ὁ ἐρχό
μενος πρός με
καὶ ἀκούων μου τῶν
λόγων καὶ ποιῶν
αὐτοὺς· ὑποδείξω
ὑμῖν τίνι ἐστὶν
ὅμοιος· ὅμοιος
ἐστὶν ἀνθρώπῳ
οἰκοδομοῦντι οἰ
κίαν· ὃς ἔσκαψε
καὶ ἐβάθυνε· καὶ
ἐθήκεθε μέλιον
ἐπὶ τὴν πέτραν·
πλημμύρας δὲ
γενομένης· πρὸ
ἔρρηξεν ὁ πο τα
μὸς τὴν οἰκίαν ἐκείνη

καὶ οὐκ ἰσχύσεν σα
λεύσαι αὐτὴν· τεθεμε
λίω τὸ γὰρ ἐπὶ τὴν
πέτραν· ὁ δὲ ἀκού
σας καὶ μὴ ποιή
σας· ὅμοιος ἐστὶν
ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι
τὴν οἰκίαν ἐπὶ
τὴν γῆν· χωρὶς θε
μελίου· ἣ πρὸς
ἔρρηξεν ὁ πο τὰμὸς·
καὶ εὐθέως ἔπεσε
καὶ ἐγένετο ῥήγμα τῆς
οἰκίας ἐκείνης μέγα
ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσε
πάντα τὰ ῥήμα
τα αὐτοῦ εἰς τὰς
ἀκοὰς τοῦ
λαοῦ· εἰσῆλθεν
εἰς καπερναοὺμ·
ἑκατον τάρχου
δέ τινος δοῦλος
κακῶς ἔχων· ἠμελ
λετέλευ τὰμ ὃς

ἦν αὐτῷ ἐν τίμος·
ἀκούσας δὲ περὶ
τοῦ ἰῦ ἀπέστειλε
πρὸς αὐτὸν πρεσ
βυτέρους τῶν ἰου
δαίων ἐρωτῶν αὐ
τὸν, ὅπως ἐλθὼν
διασώσει τὸν δοῦ
λον αὐτοῦ· οἱ δὲ πα
ρεγενόμενοι πρὸς
τὸν ἰῦ, παρεκάλουν
αὐτὸν σπουδαίως
λέγοντες· ὅτι ἀξι
ός ἐστιν ὧ παρέ
ξει τοῦτο· ἀγαπᾶ γὰρ
τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ
τὴν συναγωγὴν αὐ
τὸς ὠκοδόμησεν
ἡμῖν· ὁ δὲ ἰσ ἐπο
ρεύετο σὺν αὐτοῖς·
ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐμαι
κρὰν ἀπέχοντος
ἀπὸ τῆς οἰκίας·
ἔπεμψε πρὸς

αὐτὸν ὁ ἑκατόντα
χος φίλους· λέγω
αὐτῷ· κέμησκύλου·
οὐ γὰρ εἰμὶ ἱκανὸς·
ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέ
γην εἰσέλθῃς· διὸ
οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠ
ξίωσα πρὸς ἐλ
θεῖν· ἀλλ εἰπὲ
λόγῳ καὶ ἰαθήσετ
ὁ παῖς μου· καὶ γὰρ
ἐγὼ ἄνος εἰμὶ ὑπὸ
ἐξουσίαν τασόμος,
ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν
στρατιώτας· καὶ
λέγω τούτῳ πο
ρεύθητι καὶ πο
ρεύεται· καὶ ἄλλῳ
ἔρχου καὶ ἔρχεται·
καὶ τῷ δούλῳ μου
ποίησον τοῦτο καὶ
ποιεῖ· ἀκούσας
δὲ ταῦτα ὁ ἰσ· ἐθαύ
μασεν αὐτόν· καὶ

φραφεισ τοῦ ἀλλοφύλου
θεῶν τῶν ἀνθρώπων ὅλλω
εἶπον λέγοντες ἡμῖν.
οὐδὲ ὅμοιος ἦν
σαυτῷ μετὰ τὴν εὕρεσιν
Καὶ ὑποστρέψαντες
ὑπεστρέφθη πρὸς τὸν
τὸν οἶκον εὑρόμενοι
ἀποθεμένων τῶν δυνάμεων
λόμενοι ἀναμένοντα
γνῶμεν ἐν τῷ βασιλεῖ
ἐπορεύετο εἰς τὸ
καλούμενον μνημεῖον
καὶ σωβωρεύοντο
αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἰκανοὶ καὶ ὄχλος
πολύς ὡς δὲ ἦλθε
σε τὴν πόλιν τὴν πατρῷαν
καὶ ἰδοὺ βασιλεὺς
βεποτεθμὴ κατὰ
τὸ σύμφωνον τὴν
μετὰ αὐτοῦ καὶ
αὐτὴν χώραν καὶ ὁ
χλος τῆς πόλεως

ἰκανὸς ὡς σὺν αὐτῇ.
ἰδὼν αὐτὴν ὁ χῶρος
ἀλλοφύλων ἐθαύμασεν
καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν.
μὴ λαὶ ε καὶ πρὸς
ἐλθὼν ἡ φαντασία
σου οὐ οἱ δὲ μετὰ
βασιλέως βασιλεῖς
εἶπε μεταμίσχε σοι
λέγω ἀγρεθῆναι
αὐ λαὸ ἐσθὴ ὁμὲ
κρὸς καὶ ἡ βασ
λεῖν καὶ ἔδω
κε αὐτὸν τὴν μετὰ αὐ
ἔλαμε δὲ πάντα
φόνος καὶ ἐδόξα
βασιλεὺς λέγων
ὅτι πρὸ φήτης ἐστὶν
ἀναγρεθῆναι ἡμῖν
καὶ ὅτι ἐπεστρέψαν
ὅθεν τὸν λαὸν αὐτοῦ
Καὶ βασιλεὺς ἦλθε μὸ λόγος
οὗτος ἐμὸ λὴν τὴν ἰγ
δαῖαν περὶ αὐτοῦ.

ῖ ξξ
κγ τῇ κυρίῃ
κγ ἡ σὺν λθ ὀίε:

κε τῇ κυρίῃ χάρας:

τῇ ε τῇ εβ τῇ κυρίῃ ὀξ ἡλθ:

ἐξ ὁ καὶ ἐμ πασκ τὴ
περιχόρω· καὶ αὐ
πήγει λαῒ ἰω ἀμμη
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
περὶ πάντων τῶν
πολ· καὶ πρὸς κα
λεσάμενος δύο
τινὰ τῶν μαθη τῶν
αὐτοῦ ὁ ἰω ἀμμη ⸬
ἔπεμψε πρὸς τὸν
ἰν λέγων· σὺ εἶ ὁ
ἐρχόμενος· ἢ ἄλλον
προσδοκῶμεν· πα
ρακαλοῦμεν δὲ
πρὸς σαυτὸν οἱ ἀμ
δρεσεῖς πρῶν· ἰω ἀμ
μη σὸν ἀπεστὴν σὲ
πρὸς τὸν λέγων· σὺ εἶ ὁ ἐρ
χόμενος ἢ ἄλλον μὲν
δοκῶμεν· ἐν αὐτῇ
δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθερά
πευσε πολλοὺς ἀπὸ
νόσων καὶ μαστίγων

Καὶ πνευμάτων πονηρῶν·
καὶ τυφλοῖς πολλοὺς
ἐχαρίσατο βλέπειν·
καὶ ἀποκριθεὶς οἷς
εἶπεν αὐτοῖς· πο
ρευθέντες ἀπαγγεί
λατε ἰω ἀμμη· ἃ εἴ
δετε καὶ ἠκούσατε·
ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέ
πουσι· καὶ χωλοὶ
περιπατοῦσι· λε
προὶ καθαρίζον
ται· καὶ κωφοὶ ἀκούουσι·
νεκροὶ ἐγείρονται·
πτωχοὶ εὐαγγελί
ζονται· καὶ μα
κάριός ἐστιν ὃς ἐὰν
μὴ σκανδαλισθῇ
ἐν ἐμοί· ἀπελθόν
των δὲ τῶν ἀγγε
λων ἰω ἀμμου· ἤρ
ξατο λέγειν τοῖς
ὄχλοις περὶ ἰω
ἀννου· τί ἐξήλθα

λύθαι τε εἰς τὴν ἐ
ρημον θεάσασθαι.
ε̄ ο̄ ᾱ Κάλαμον ὑπὸ ἀνέ
μου σαλευόμενον;
ἀλλὰ τί ἐξελη
λύθατε ἰδεῖν· ἀν
θρωπον ἐν μα
λακοῖς ἱματίοις
ἠμφιεσμένον;
ἰδοὺ οἱ ἐν ἱματισ
μῷ ἐν δόξῃ καὶ τρυ
φῇ ὑπάρχοντες·
ἐν τοῖς κασιλεί
οις εἰσίν· ἀλλὰ τί
ἐξεληλύθατε
ἰδεῖν· προφήτ̂;
Ναὶ λέγω ὑμῖν πε
ρισσότερον προ
β̄ ο̄ φήτου· οὗτός ἐστι
περὶ οὗ γέγραπται·
ἰδοὺ ἀπὸ ἀποστέ
λλω τὸν ἀγγελόν μου
προ προσώπου
σου· ὃς κατασκευ

σει τὴν ὁδόν σου ἐμ
προσθέν σου λέ
Γω γὰρ ὑμῖν· μείβων
ἐν γεννητοῖς γυ
ναικῶν προφή
της ἰω̄άννου τοῦ
καπτιστοῦ οὐδείς
ἐστιν· ὁ δὲ μικρό
τερος ἐν τῇ κασι
λ̄ τοῦ θῦ μείβων
αὐτοῦ ἐστι· καὶ πᾶ
ο̄ β̄ ῑ ὁλαὸς ἀκούσας κ̄
οἱ τελῶναι ἐδικ̄
ώσαν τὸν θῦ· κα
πτισθέντες τὸ
βάπτισμα ἰω̄άν
νου· οἱ δὲ φαρι
σαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ·
τὴν κολὴν τοῦ θῦ
ἠθέτησαν εἰς ἑ
αυτοὺς· μὴ καπτισ
θέντες ὑπ' αὐτ̄.
ἀρχ̄ τίνι οὖν ὁμοιώ
ο̄ γ̄ σω τοὺς ἀνοῦς τῆς
ε̄
τῆ πρ̄ τ̄ γ̄ ε̄ β̄ ἀπ̄ ὁκ̄ τ̄ τίνι ὁμοιώ

Γενεᾶς ταύτης· ἐξ
τίνι εἰσὶν ὅμοιοι·
ὅμοιοι εἰσὶ παιδί
οις τοῖς ἐν ἀγορᾷ
καθημένοις καὶ
προσφωνοῦσιν ἀλ
λήλοις καὶ λέγου
σιν· ἠυλήσαμεν
ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀρχί
σασθε· ἐλήλυθε
γὰρ ἰωάννης ὁ κα
πιστῆς μήτε ἄρ
τον ἐσθίων· μήτ
τε οἶνον πίνων·
καὶ λέγετε δαιμόνι
ον ἔχει· ἐλήλυθε
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου ἐσ
θίων καὶ πίνων·
καὶ λέγετε· ἰδὸν ἄν
θρωπος φάγος καὶ
οἰνοπότης· φί
λος τελωνῶν καὶ
ἁμαρτωλῶν· καὶ
ἐδικαιώθη ἡ σοφία

ἀπὸ τῶν τέκνων
αὐτῆς πάντων: τελ
Ἠρώτα δὲ τίς αὐτοῦ
τῶν φαρισαίων,
ἵνα φάγη μετ' αὐτοῦ·
καὶ εἰσελθὼν εἰς
τὴν οἰκίαν τοῦ φα
ρισαίου ἀνεκλίθη·
καὶ ἰδὸν γυνὴ ἐν τῇ
πόλει ἥτις ἦν ἁ
μαρτωλός· ἐπι
γνοῦσα ὅτι ἀνέκειτ
ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ φα
ρισαίου· κομίσασα
ἀλάβαστρον μύρου·
καὶ στάσα παρὰ τοὺς
πόδας αὐτοῦ ὀπί
σω κλαίουσα· ἤρ
ξατο κρέχειν τοὺς
πόδας αὐτοῦ τοῖς
δάκρυσι· καὶ ταῖς
θριξὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτῆς ἐξέμασσε·
καὶ κατεφίλει τοὺς

ἐθρήνησαμεν καὶ οὐκ ἐκόψασθε.

πόδας αὐτοῦ, καὶ
ἤλειφε τῷ μύρῳ.
Ἰδὼν δὲ ὁ φαρισαῖος
ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶ
πεν ἐν ἑαυτῷ· λέγω·
οὗτος εἰ ἦν προφή
της, ἐγίνωσκεν ἂν
τίς καὶ ποταπὴ
ἡ γυνὴ ἥτις ἅπτεται
αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτω
λός ἐστι. καὶ ἀποκρι
θεὶς ὁ ἰσ εἶπεν πρὸ
αὐτόν· σίμων ἔχω
σοι τί εἰπεῖν· ὁ δὲ φη
Ἰδάσκαλε εἰπέ· δύο
χρεωφειλέται ἦ
σαν δανιστῇ τινι· ὁ
εἷς ὤφειλε δηνάρια
πεντακόσια· ὁ δὲ
ἕτερος πεντήκοντ·
Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν
ἀποδοῦναι, ἀμφο
τέροις ἐχαρίσατο·
τίς οὖν αὐτῶν εἰπὲ,

πλεῖον αὐτὸν ἀγα
πήσει· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ σίμων εἶπεν·
ὑπολαμμάνω ὅτι
ὧ τὸ πλεῖον ἐχαρί
σατο· ὁ δὲ εἶπεν·
ὀρθῶς ἔκρινας·
καὶ στραφεὶς πρὸς
τὴν γυναῖκα, τῷ σί
μωνι ἔφη· βλέπεις
Ταύτην τὴν γυναῖκα,
εἰσῆλθον σου εἰς
τὴν οἰκίαν, ὕδωρ
ἐπὶ τοὺς πόδας μοῦ
οὐκ ἔδωκας· αὕτη
δὲ τοῖς δάκρυσιν
ἔβρεξέ μου τοὺς
πόδας, καὶ ταῖς
θρίξι τῆς κεφαλῆς
αὐτῆς ἐξέμαξε·
Φίλημα οὐκ ἔδωκας·
αὕτη δὲ ἀφ ἧς εἰ
σῆλθον οὐ διέλει
πεκατεφίλοι ἀμοῦ

τοὺς πόδας· ἐλαίῳ
τὴν κεφαλήν μου
οὐκ ἤλειψας· αὕτη
δὲ μύρῳ ἤλειψε
τοὺς πόδας μου·
οὗ χάριν λέγω σοι·
ἀφέωνται αἱ ἁμαρ-
τίαι αὐτῆς αἱ πολ-
λαί· ὅτι ἠγάπησε πο-
λύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφί-
εται ὀλίγον ἀγα-
πᾷ· εἶπε δὲ αὐτῇ·
ἀφέωνται σου αἱ
ἁμαρτίαι· καὶ ἤρ-
ξαντο οἱ συνανακεί-
μενοι λέγειν ἐν ἑ-
αυτοῖς· τίς οὗτος
ὅς καὶ ἁμαρτί-
ας ἀφίησιν· εἶπε δὲ
πρὸς τὴν γυναῖκα·
ἡ πίστις σου σέσω-
κέ σε πορεύου εἰς
εἰρήνην· καὶ ἐγέ-
νετο ἐν τῷ καθεξῆς·

καὶ αὐτὸς διώδευε
κατὰ πόλιν καὶ κώ-
μας· κηρύσσων καὶ
εὐαγγελιζόμενος
τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ καὶ οἱ δώδεκα
σὺν αὐτῷ· καὶ γυναῖ-
κες τινὲς αἱ ἦσαν
τεθεραπευμέναι
ἀπὸ πνευμάτων πο-
νηρῶν καὶ ἀσθενειῶν·
Μαρία ἡ καλουμένη
Μαγδαληνή· ἀφ' ἧς
δαιμόνια ἑπτὰ ἐξε-
λήλυθει· καὶ Ἰω-
άννα γυνὴ Χουζᾶ·
ἐπιτρόπου Ἡρώδου·
καὶ Σουσάννα· καὶ
ἕτεραι πολλαὶ αἵ-
τινες διηκόνουν
αὐτοῖς· ἀπὸ τῶν
ὑπαρχόντων αὐ-
τῶν· καὶ ὅτε πλεί-
ονος ὄχλου συνιόντος
καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν εἶπε διὰ παραβολῆς·

ὅτε ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ κατὰ πόλιν ἐπιπορευόμενοι

ὅς β

Καὶ τῶν κατὰ πόλιν
ἐπὶ πορευομένων
πρὸς αὐτὸν, εἰ πε
διὰ παραμολῆς·
Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων
τοῦ σπεῖραι τὸν σπό
ρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ
σπείρειν αὐτόν· ὃ
μὲν ἔπεσε παρὰ
τὴν ὁδὸν καὶ κατε
πατήθη καὶ τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατέφαγεν αὐτό·
Καὶ ἕτερον ἔπεσεν
ἐπὶ τὴν πέτραν·
Καὶ φυὲν ἐξηράν-
θη διὰ τὸ μὴ ἔχειν
ἰκμάδα· καὶ ἕτε
ρον ἔπεσεν ἐν μέ
σῳ τῶν ἀκανθῶν
καὶ συμφυεῖσαι αἱ
ἄκανθαι, ἀπέπνι
ξαν αὐτό· καὶ ἕτερο
ἔπεσεν εἰς τὴν

γὴν τὴν ἀγαθὴν· καὶ
φυὲν ἐποίησε καρ
πὸν ἑκατόντα
πλασίονα· ταῦτα
Λέγων ἐφώνη ὁ ἔ
χων ὦτα ἀκούειν
ἀκουέτω· ἐπηρώ
των δὲ αὐτὸν οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ λέγοντ·
τίς εἰ ἡ παραμο
λὴ αὕτη· ὁ δὲ εἶπε·
μῖν δέδοται γνῶναι
τὰ μυστήρια τῆς
βασιλείας τοῦ θυ·
τοῖς δὲ λοιποῖς
ἐν παραμολαῖς·
ἵνα κλέπτοντες
μὴ κλέπτωσι· καὶ
ἀκούοντες μὴ συ
νιῶσιν· ἔστι δὲ
αὕτη ἡ παραμολὴ·
Ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λό
γος τοῦ θυ· οἱ δὲ πα
ρὰ τὴν ὁδὸν εἰσὶν

οἱ ἀκούοντες· εἶ
τα ἔρχεται ὁ διάβολος
καὶ ἔρει τὸν λόγον
ἀπὸ τῆς καρδίας
αὐτῶν, ἵνα μὴ πῖ
στεύσαντες σωθῶ
σιν· οἱ δὲ ἐπὶ τῆς
πέτρας· οἱ ὅταν
ἀκούσωσι· μετὰ χα
ρὰς δέχονται τὸν
λόγον, καὶ οὗτοι
ῥίζαν οὐκ ἔχουσι·
οἱ πρὸς καιρὸν πι
στεύουσιν· καὶ ἐν και
ρῷ πειρασμοῦ ἀ
φίστανται· τὸ δὲ
εἰς τὰς ἀκάνθας
πεσόν· οὗτοι εἰσὶ
Οἱ ἀκούσαντες· καὶ
ὑπομερίμνων καὶ
πλούτου καὶ ἡδονῶ
τοῦ βίου πορευόμε
νοι· συμπνίγονται
καὶ οὐτελεσφορῆ

σι· τὸ δὲ ἐν τῇ κα
λῇ γῇ· οὗτοι εἰσὶν
Οἱ τινες ἐν καρδίᾳ
καλῇ καὶ ἀγαθῇ· ἀ
κούσαντες τὸν λό
γον κατέχουσι καὶ
καρποφοροῦσιν·
ἐν ὑπομονῇ· οὐ
Α εἰς δὲ λύχνον ἅψ
καλύπτει αὐτὸν
σκεύει, ἢ ὑποκά
τω κλίνης τίθησι·
ἀλλ' ἐπὶ λυχνίαν
ἐπιτίθησιν· ἵνα
οἱ εἰσπορευόμε
νοι βλέπωσι τὸ
φῶς· οὐ γὰρ ἐστι κρυ
Π τὸν ὃ οὐ φανερὸν
γενήσεται, οὐδὲ
ἀπόκρυφον ὃ οὐ
γνωσθήσεται καὶ
εἰς φανερὸν ἐλ
θῇ· βλέπετε οὖν
Πῶς ἀκούετε· ὃς γὰρ

κα τ τὸ αὐτὸ λε
τῶς τὰ λαγὲ φῶν ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν
οθ β τ ἀ ἰωακὰ
ὰ ἀνν. ἐστὶ πόκε
π β
πς κ

ἀφέχνδθνστεταιαυτ·
καὶ ὅσα μὴ ἔχνζ
ὁ δδχεῖ ἔχειμ· ἄρ
θνστε ταιαὐτοῦ·
β πβ Παραβολὴ δὲ πρὸς
αὐτὸν μνμρ καὶ οἱ αὐ
δελφοὶ αὐτοῦ· καὶ
οὐκ ἐδυνάμτο συν
τυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν
ὄχλον· καὶ ἀπηγγέ
λη αὐτῷ λέγοντες·
μνμρ σου καὶ οἱ αὐδλφ
φοί σου, ὅτι κάσιν
ὄξω οἱ δεῖν στε θέλοντ·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπε πρὸς αὐτούς·
μνμρ μου καὶ αὐδελ
φοί μου οὗτοι εἰσὶν
οἱ τὸν λόγον τοῦ θυ
ἀκούοντες καὶ ποι
οῦντες·
β πγ Τοῦ μιᾶς τῶν μνῶν
ρῶν καὶ αὐτὸς ἀφέ
νεις τὸν λοιὸν καὶ

τὸ ἀ τ
ἰβ τὸ αὐτὸ
μὴ τοῦ
μὴ σε κέ τ κα ω
ἐν τῷ ἀνῷ κ οἰ ε φο:

οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς·
δεῦτε μεῖς τὸ
πέρα μν τῆς λίμνης·
καὶ ἀνήχθησαν· πλῆ
ὄν τῶν δὲ αὐτῶν ἀνά
φυσῶν· καὶ κα
τέκλαψεν
μονεῖς τὴν λίμνην·
καὶ σωνεπλήρουν
τὸ καὶ ἐκινδυνεύον
τὸ πρὸς ἐλθόν τῶν
δὲ δηγείραν αὐτὸν
λέγοντες· διδάσκα
διδάσκαλε ἀπολλύ
μεθα· ὁ δὲ διεγερθὲς
ἐπετίμησε τῷ
ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύ
δωνι τοῦ ὕδατος·
καὶ ἐπαύσαν το·
καὶ ἐγένετο γαλήνη·
εἶπε δὲ αὐτοῖς· τοῦ
τί μὴ πίστις ὑμῶν·
φοβηθέντες δὲ·

κδ̄ πὲ τοῦ ἔχοντο τὸν λαγεῶν:

ἐθαύμασαν λέγον
τες πρὸς ἀλλήλους·
τίς ἄρα οὗτος ἐστὶ
ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις
ἐπιτάσσει καὶ τῷ
ὕδατι καὶ ὑπα
κούουσιν αὐτῷ· τέλ
κατέπλευσαν εἰς
τὴν χώραν τῶν ἀν
δαρηνῶν, ἥτις ἦν
ἀντίπερα τῆς γα
λιλαίας· ἀρχ ἐξελθὲ
τι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τῆ
γῆν, ὑπήντησεν
αὐτῷ ἀνὴρ τίς ἐκ
τῆς πόλεως, ὃς
εἶχε δαιμόνια ἐκ
χρόνων ἱκανῶν·
καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐ
νεδιδύσκετο· καὶ ἐ
νοικίαν οὐκ ἔμενε
ἀλλὲν τοῖς μνή
μασιν· ἰδὼν δὲ
τὸν ἰν̄ ξ̄ ἀνακρά

ξας, προσέπεσεν
αὐτῷ· καὶ φωνῇ
μεγάλῃ εἶπε· τί ἐ
μοὶ καὶ σοὶ υἱὲ τοῦ
θῡ τοῦ ὑτίστου· δέ
ομαί σου μήμεμα
σανίσης· παρήγγε
λλεγὰρ τῷ πν̄ι ὀ
ἀκαθάρτῳ, ἐξελ
θεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνου·
πολλοῖς γὰρ χρόν
σιν εἰρπάκει αὐ
τόν· καὶ ἐδεσμεῖτο
ἁλύσεσι καὶ πάιδες
φυλασσόμενος·
καὶ διαρρήσων τὰ
δεσμὰ, ἠλαύνε
το ὑπὸ τοῦ δαίμο
νος εἰς τὰς ἐρήμ.
καὶ ἐπηρώτησεν
αὐτὸν ὁ ἰσ̄ λέγων·
τίς σοι ἐστὶν ὄνομα·
ὁ δὲ εἶπε· λεγεών·
ὅτι πολλὰ δαιμό

μιαν εἰσῆλθεν εἰσαὐ
τὸν· καὶ παρεκά
λουν αὐτὸν ἵνα μετὰ
ἐπιτάξῃ αὐτοῖς·
εἰς τὴν αὐλῶνον
ἀπελθεῖν· ἦν δὲ
ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων·
ἵκαν ὦν ὡσκομέ
νων εἰ τῷ ὄρει· καὶ
παρεκάλουν αὐτὸν
ἵνα ἐπιτρέψει
αὐτοῖς εἰσεκείνης
εἰσελθεῖν· καὶ ἐ
πέτρεψεν αὐτοῖς·
ἐξελθόντα δὲ
τὰ δαιμόνια ἀπὸ
τοῦ ἀνθρώπου· εἰσῆλθε
εἰς τοὺς χοίρους·
καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέ
λη κατὰ τοῦ κρημνοῦ
εἰς τὴν λίμνην καὶ
ἀπεπνίγη· ἴδον
τες δὲ οἱ ὡσκόντες
τὸ γεγονημένον· ἔ

φυγον· καὶ ἀπήγγει
λαν εἰς τὴν πόλιν
καὶ εἰς τοὺς ἀγροὺς·
ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν
τὸ γεγονὼς· καὶ ἦλ
θον πρὸς τὸν ἰν̄·
καὶ εὗρον καθήμε
νον τὸν ἀνθρ̄ον ἀφοῦ
τὰ δαιμόνια ἐξε
λήλυθεν· ἱματισ
μένον καὶ σωφρο
νοῦντα παρὰ τοὺς
πόδας τοῦ ἰῡ καὶ ἐ
φοβήθησαν· ἀπή
γγειλαν δὲ αὐτοῖς
καὶ ἰδόντες πῶς
ἐσώθη ὁ δαιμονι
θεὶς· καὶ ἠρώτη
σαν αὐτὸν ἅπαν τὸ
πλῆθος τῆς πε
ρὶ χώρου τῶν γα
δαρηνῶν, ἀπελ
θεῖν ἀπ' αὐτῶν·
ὅτι φόβῳ μεγάλῳ

σωειχομεν· αὐτὸς δὲ ἐμπαιζεῖ στὸ πλῆ
θος· ἐκβάλε ἔξω· ὁ δὲ ἐκβαλὼν αὐτοὺς εἰσῆλθε μετὰ τοῦ πατρὸς τῆς παιδίας καὶ τῆς μητέρας καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθε ὅπου ἦν τὸ παιδάριον· καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τῆς παιδίας λέγει αὐτῇ· ταλιθὰ κουμι· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον· κορασάριον σοὶ λέγω· ἔγειρε· καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ κορασάριον καὶ περιεπάτει· ἦν δὲ ἐτῶν δώδεκα· καὶ ἐξεστάθησαν ἐκστάσει μεγάλῃ· καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδεὶς γνῷ τοῦτο· καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν· καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ γενομένου σαββάτου ἤρξατο διδάσκειν ἐν τῇ συναγωγῇ· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο λέγοντες· πόθεν τούτῳ ταῦτα· καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα τούτῳ· καὶ τοιαῦται δυνάμεις διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γινόμενοι· οὐχὶ οὗτος ἐστὶν ὁ τέκτων· ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας· καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος· οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενεῦσιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἠδύνατο ποιῆσαι οὐδεμίαν δύναμιν εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας ἐθεράπευσεν· καὶ ἐθαύμαζεν διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν· καὶ περιῆγεν τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων· καὶ προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο· καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων· καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδόν· εἰ μὴ ῥάβδον μόνον· μὴ ἄρτον μὴ πήραν μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν· ἀλλὰ ὑποδεδεμένους σανδάλια· καὶ μὴ ἐνδύσασθαι δύο χιτῶνας· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν· καὶ ὅς ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον ἵνα μετανοῶσιν· καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον·

κε ε̅ π τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγώγου:

καὶ παραχρῆμα ἔ
τη ἡρύσις τοῦ αἵμα
τος αὐτῆς· καὶ εἶπε
ὁ ἰσ̅· τίς ὁ ἁψάμενός
μου· ἀρνουμένων δὲ
πάντων· εἶπεν
ὁ πέτρος καὶ οἱ με
τ' αὐτοῦ· ἐπιστάτα·
οἱ ὄχλοι συνέχουσί
σε καὶ ἀποθλήβουσι
καὶ λέγεις τίς ὁ ἁψά
μενός μου; ὁ δὲ ἰσ̅
εἶπεν· ἥψατό μου
τίς· ἐγὼ γὰρ ἔγνων δύ
ναμιν, ἐξελθοῦσαν
ἀπ' ἐμοῦ· ἰδοῦσα δὲ
Ἡγνὴ ὅτι οὐ κέλαθε,
τρέμουσα ἦλθε· καὶ
πρὸς πεσοῦσα αὐτῷ
δι ἣν αἰτίαν ἥψατο
αὐτοῦ, ἀπήγγειλεν
αὐτῷ ἐνώπιον πᾶ
τὸς τοῦ λαοῦ καὶ ὡς
ἰάθη παραχρῆμα· ὁ δὲ

εἶπεν αὐτῇ· θάρσει
θυγάτερ ἡ πίστις σ
σέσωκέ σε πορεύ
ου εἰς εἰρήνην· ἔτι
Αὐτοῦ λαλοῦντος·
ἔρχεταί τις παρὰ
τοῦ ἀρχισυναγώγου
λέγων αὐτῷ ὅτι
τέθνηκεν ἡ θυγά
τηρ σου· μὴ σκύλε
τὸν διδάσκαλον· ὁ
δὲ ἰσ̅ ἀκούσας· ἀ
πεκρίθη αὐτῷ λέ·
μὴ φοβοῦ μόνον
πίστευε καὶ σωθή
σεται· ἐλθὼν δὲ
εἰς τὴν οἰκίαν οὐ
Κ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν
οὐδένα, εἰ μὴ
πέτρον καὶ ἰω
ἄννην καὶ ἰακῶβ·
καὶ τὸν πρᾶ τῆς
παιδὸς καὶ τὴν μρᾶ·
ἔκλαιον δὲ πᾶν

καὶ ἐκόπτον τὸ αὐτῆ·
ὁ δὲ εἶπε· μὴ κλαί
ετε· οὐκ ἀπέθανεν
ἀλλὰ καθεύδει· καὶ
κατεγέλων αὐτοῦ·
εἰδότες ὅτι ἀπέθα
νεν· αὐτὸς δὲ ἐκ
βαλὼν ἔξω πάν
τας· καὶ κρατήσας
τῆς χειρὸς αὐτῆς·
ἐφώνησε λέγων:
παῖς ἐγείρου· καὶ ἐ
πέτρεψαι τὸ πνᾶ
αὐτῆς· καὶ ἀνέστη πα
ραχρῆμα· καὶ διέ
ταξεν αὐτῇ δοθῆ
ναι φαγῆν· καὶ ἔξε
στησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς·
ὁ δὲ παρήγγειλεν
αὐτοῖς, μὴ δεῖν εἰ
πεῖν τὸ γεγονός: πε
ιχ
ιϛ συγκαλεσάμενος
δὲ τοὺς δώδεκα·
ἔδωκεν αὐτοῖς

δύναμιν καὶ ἐξου
σίαν ἐπὶ πάντα
τὰ δαιμόνια· καὶ
νόσους θεραπεύειν·
καὶ ἀπέστειλεν
αὐτοὺς κηρύσσειν
τὴν βασιλείαν τοῦ
θυ· καὶ ἰᾶσθαι τοὺς
ἀσθενοῦντας· καὶ
ειπε πρὸς αὐτοὺς·
μὴ δὲν αἴρετε εἰς
τὴν ὁδὸν· μήτε ῥάβ
δους· μήτε πήραν·
μήτε ἄρτον· μήτε
ἀργύριον· μήτε
ἀνὰ δύο χιτῶνας
ἔχειν· καὶ εἰς ἣν ἂν πξ β
οἰκίαν εἰσέλθητε·
ἐκεῖ μένετε καὶ ἐ
κεῖθεν ἐξέρχεσθε·
καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξον
ται ὑμᾶς· ἐξερχό πη β
μενοι ἀπὸ τῆς πό
λεως ἐκείνης· καὶ

Ca ξ τῶ καιρῶ ἐκεῖνο συγκαλεσάμενος

Κξ πε τ ἀποστολῆς τῶν δώδεκα

...τὸν κομιορτὸν
τῶν ποδῶν ὑμῶν
ἀποτινάξατε, εἰς
μαρτύριον ἐπ' αὐτοῦς.
ι πθ Ἐξερχόμενοι δὲ διήρ-
χον τὸ κατὰ τὰς κώ-
μας, εὐαγγελιζό-
μενοι καὶ θεραπεύ-
ον τέσπαν ταχοῦ· ἡ
ε ϛ Κοῦσε δὲ ἡρώδης ὁ
τε τράρχης, τὰ γε-
νόμενα ὑπ' αὐτοῦ
πάντα καὶ διηπό-
ρει· διὰ τὸ λέγεσθαι ὑ-
πότινων, ὅτι ἰω
ἐγήγερται ἐκ νεκρῶ·
ὑπότινων δὲ ὅτι ἡ-
λίας ἐφάνη· ἄλλων
δὲ ὅτι προφήτης
εἷς τῶν ἀρχέων ἀ-
νέτη· καὶ εἶπεν ἡ-
ρώδης· ἰω ἄμμην ἐ-
γὼ ἀπεκεφάλησα·
τίς δέ ἐστιν οὗτος

περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω
ϛα ταῦτα, καὶ ἐζήτει
ἰδεῖν αὐτόν· καὶ ὑπο-
τρέψαντες οἱ ἀπό-
στολοι, διηγήσαντο
αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν·
ϛβ Καὶ παραλαμὼν αὐ-
τοὺς, ὑπεχώρησε
κατιδίαν εἰς τόπον
ἔρημον πόλεως κα-
λουμένης μηθσαΐδαι
οἱ δὲ ὄχλοι τμῶν τες
ἠκολούθησαν αὐτῷ
καὶ δεξάμενος αὐ-
τοὺς ἐλάλει αὐτοῖς
περὶ ἵτης μασιλεί-
ας τοῦ θυ· καὶ τοὺς
χρείας ἔχοντας θε-
ραπείας, ἰ ἀτο· ἡ δὲ
ἡμέρα ἤρξατο κλι-
ϛϛ Πρὸς ἐλθόντες δὲ
οἱ δώδεκα εἶπον
αὐτῷ· ἀπόλυσον τοὺς
ὄχλους ἵνα ἀπελ

θόντες εἰς τὰς κύ
κλοκώμας καὶ τοὺς
ἀγροὺς, καταλύσωσι
καὶ εὑρωσὶν ἐν τῇ σι
τίσμον· ὅτι ὦ δὲ
ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐστί·
εἶπε δὲ πρὸς αὐτοῦ.
δότε αὐτοῖς ὑμεῖς
φαγεῖν οἱ δὲ εἶπον·
οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖ,
ἢ πέντε ἄρτοι καὶ
ἰχθύες δύο· εἰ μή
τι πορευθέντες
ἡμεῖς, ἀγοράσω
μεν εἰς πάντα
τὸν λαὸν τοῦτον
βρώματα· ἦσαν
γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες
πεντακισχίλιοι·
εἶπε δὲ πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ·
κατακλίνατε αὐ
τοὺς κλησίας,
ἀναπεντή

κοντα, καὶ ἐποίη
σαν οὕτως καὶ ἀνέ
κλιναν ἅπαντας.
λαμὼν δὲ τοὺς πέν
τε ἄρτους καὶ τοὺς
ἰχθύας, ἀναπλέψ
εἰς τὸν οὐνὸν εὐλό
γησεν αὐτοὺς καὶ κα
τέκλασε· καὶ ἐδίδου
τοῖς μαθηταῖς πα
ρατιθέναι τῷ ὄχλῳ·
καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορ
τάσθησαν πάντες.
καὶ ἤρθη τὸ περισ
σεῦσαν αὐτοῖς, κλα
σμάτων κόφινοι
δώδεκα· καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προ
σευχόμενον κατα
μόνας, συνῆσαν αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ, καὶ ἐπηρ
τησεν αὐτοὺς λέγων·
τίνα με λέγουσιν οἱ
ὄχλοι εἶναι· οἱ δὲ ἀ

ποκριθέντες εἶπον·
ἰωάννην τὸν καπτι
στήν· ἄλλοι δὲ ἠλίαν·
ἄλλοι δὲ, ὅτι προ
φήτης τις τῶν ἀρ
χέων ἀνέστη· εἶπε
δὲ αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ
τίνα μελέγετε εἶναι·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέ
τρος εἶπε· τὸν χν τοῦ
θυ· ὁ δὲ ἐπιτιμήσας
ϛε ϛ Αὐτοῖς, παρήγγειμε
μηδενὶ εἰπεῖν τοῦ
το, εἰπών· ὅτι δεῖ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνοῦ
πολλὰ παθεῖν· καὶ
ἀποδοκιμασθῆναι
ἀπὸ τῶν πρεσβυ
τέρων καὶ ἀρχιε
ρέων καὶ γραμμα
τέων· καὶ ἀποκταν
θῆναι· καὶ τῇ τρί
τῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι·
ϛα ϛ Ἔλεγε δὲ πρὸς πάντ

ὁ ἰς· εἴ τις θέλει ὀ
πίσω μου ἐλθεῖν,
ἀπαρνησάσθω ἑαυ
τὸν, καὶ ἀράτω τὸν
σταρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκο
λουθείτω μοι· ὃς
γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι,
ἀπολέσει αὐτήν·
ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗ
τος σώσει αὐτήν·
τί γὰρ ὠφελεῖται
ἄνος κερδήσας τὸν
κόσμον ὅλον, ἐὰν
τὸν δὲ ἀπολέσας·
ἢ ζημιωθείς· ὃς
ϛβ ϛ Γὰρ κἂν ἐπαισχυνθῆμε
καὶ τοὺς ἐμοὺς λό
γους· τοῦτον ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνοῦ ἐπαισ
χυνθήσεται, ὅταν
ἐλθῃ ἐν τῇ δόξῃ

αὐτοῦ καὶ τοῦ προσ-
κυνοῦμεν ἀξίως
λαμ· λέγω δὲ ἡμῖν
ἀλλ' ἀθῶος εἰσὶ τῶν
νέστορος δὲ ὁ τῆς κό-
σμου· οἱ οὐκ ἐπίστευ-
σαν θαυμάτων· ἐγένετο
δὲ μετὰ τοὺς λόγους
τούτους ὡσεὶ ἡμέραι
ὀκτὼ· καὶ παρα-
λαβὼν πέτρον
καὶ ἰωάννην καὶ ἰάκω-
βον· ἀνέβη εἰς
τὸ ὄρος προσεύξα-
σθαι· καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ προσεύχεσθαι
αὐτόν· τὸ εἶδος τοῦ
προσώπου αὐτοῦ
ἕτερον· καὶ οἱ ἱμα-
τισμὸς αὐτοῦ λευ-
κὸς ἐξαστράπτων·
καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο
συνελάλουν αὐτῷ·
οἵτινες ἦσαν Μωσῆς

καὶ ἠλίας· οἱ ὀφθέν-
τες ἐν δόξῃ· ἔλε-
γον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ·
ἣν ἔμελλε πληροῦν
ἐν ἰερουσαλήμ· ὁ δὲ πέτ-
ρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ·
ἦσαν βεβαρημένοι
ὕπνῳ· διαγρηγορή-
σαντες δὲ εἶδον τὴν
δόξαν αὐτοῦ·
καὶ τοὺς δύο ἄνδρας
τοὺς συνεστῶτας
αὐτῷ· καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ διαχωρίζεσθαι
αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ· εἶ-
πεν πρὸς τὸν ἰν· καλὸν ἐστι ταῦτα·
καλὸν ἡμᾶς ὧδε
εἶναι· ποιήσω
σκηνὰς τρεῖς·
μίαν σοί· καὶ μίαν
μωσῆ· καὶ μίαν ἠλίᾳ·
μὴ εἰδὼς ὃ λέγει·
ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέ-

ἐώσαν ἴδωσι τὴν βασιλείαν θεοῦ:

λα ἐπ τοῦ στ λημιάζομε μ/

γομ τοσ. φόμε τομ φλέ
καὶ σωτ σκιάσ σμαῦ
τοῦ. ἐφο μήθησαν
δὲ ἐμ τῶ σχεί μῶσ
εἰσ τ λθεῖμ εἰσ τὴν
μ φέλημ. καὶ φω
μὴ φόμ θο ἐκ τὴ σμ
φέλησ λέ τοι σω. οὗ
τόσ ἐ τι μὸ ἡ ὸ σμου
ὀφ ατ ὴ τοσ, αὐτοῦ αὐ
κούε τε. καὶ ἐμ τῶ τ
μέ θαι τὴν φω μὴν.
εὑρέθη σ οἱ σ μόμ οσ ξ
αὐτοὶ ἐσί γη σαν. καὶ
οὐ δὲ μὴ αὐτὴ γγειλα
ἐμ ἐκεί μαι σταῖ σὴ μέ
ρασ, οὐ δὲ μῶ μὲ ω
ρά λασι μ. φόμ θο δὲ
ἐμ τῇ ὀξ ῆ σὴ μέρ αι κα
τ λθό μ τω μαὐτῶ μ
ἀπὸ τοῦ ὄρ ου σ, συ
μ μή τη σ θμ αὐτῶ ὄχλ
τω λύ. καὶ ἰ δὺ ἀ
μὴ ρ αὐτὸ τοῦ ὄχλου.

β κθ

ε κθ

(α π τ κυρ
ἐκ κατελθόν τι ἀπ
τ ὄρους.

ἀψ ε βόη σθ λέ τω μ.
δι δασκ λε δέ ομαί
σου σωτ κλέ ψαι σωτ
τὸ μ ἱ ὁ μου. ὅτι
μο μ σμὴ σ σθ ῆ τι μοι.
καὶ ἰ δὺ τω μ αὐ λαμ
βά ει αὐ τὸ μ καὶ ἐ
ξαί φ μη σ κρα ύ ξει
καὶ τω ρά σει αὐ τὸ μ
με τὰ φρ ῶ. καὶ
μό νο σ αὐ τω χω ρῆ
αὐ τὸ αὐ τοῦ, σω τεί
βω μ αὐ τόμ. καὶ ἐ
δε ή θη μ τῶ μ μαθη
τῶ μ σου ἵ μ αἐ κμα
θω σιμ αὐ τὸ καὶ οὐ
κ κδω κή θη σαμ. ἀ
πο κρι θεὶ σ δὲ ὁ ἰσ
εἶ τω σμ. ὦ γμ ε αὐ
τοῖ σ τοσ καὶ δι ὁ τρα
μμέ νη. ἐ ω σ τοῦ
τ ὁ ἐ σω μαι τρὸ σ
ὑμᾶσ, καὶ ἀμ ὀξ ω
μαι ὑμῶ μ τρο C

ἄφετε τὸν μισοῦντα
ὑμᾶς. ἐὰν δὲ πρὸς
ἐρχομένους αὐτοῦ·
ἐρεκτεῖν αὐτὸν τὸ
δικαιοῦν καὶ σωτε
πρὸς ἀλλ· βασιλείας
σε δὲ οἱ τῶν πρεσβυ
τῶν καθαρτῶν καὶ
ἱ ἀσωτοτὸν πατὴρ.
Καὶ ἀπόδοχεν αὐτ
τὸν περὶ αὐτοῦ· δεῖ
κ ρ Πλήν ὅτι δὲ πρέ
πει σὺν τῇ μελλει
ὅ τι τοῦ θυ· πρέ
πον δὲ θαυμαζόμ
πον σὺν τοῖς μισοῦ
σι· καὶ εἰ πρὸς τοὺς
σὺν οἱ τῶν. εἰ πρὸς
πρὸς τοὺς μαθητ
αὐτοῦ· θέσθε εἰς τὰ
τοὺς λόγους τούτους·
ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνου
μέλλει παραδίδο
θαι εἰς χεῖρας ἁμῶν·

οἱ δὲ ἡμῶν τὸ θέλη
μα τοῦτο· καὶ ἡμῶν
ρέλκε κεκλυμμένον
ἀπ' αὐτῶν ἵνα μὴ αἰσ
θόμται αὐτό· καὶ ἐφο
βοῦν τὸ ἐρωτῆσαι
αὐτὸν περὶ τοῦ θέλη
ματος τούτου· εἰσῆ ρξ ϛ
λθε δὲ διαλογισμὸς
ἐν αὐτοῖς· τὸ πρᾶγμ
εἰ καὶ βεβαιωθῆ·
ὁ δὲ ἰδὼν τὸν δι
αλογισμὸν τῆς καρδι
ας αὐτῶν· ἔστι λαβὼν
παιδίον, ἔστη
σεν αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὃς
ἐὰν δέξηται τοῦτο
τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου, ἐμὲ δέ
χεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ
δέξηται, δέχεται τὸν
ἀποστείλαντά με· ὁ ρξ κ:
γὰρ μικρότερος ἐν

πᾶσιν ἡμῖν ὑπάρχῶ,
οὗτος ἔσται μέγας·
ποκριθεὶς δὲ ὁ ἰῶ
εἶπεν· ἐπιστάτα
εἴδομεν τινὰ ἐπὶ
τῷ ὀνόματί σου ἐκ
βάλλοντα δαιμόνια
καὶ ἐκωλύσαμεν
αὐτὸν ὅτι οὐκ ἀκο
λουθεῖ μεθ' ἡμῶν·
καὶ εἶπεν πρὸς αὐ
τὸν ὁ ἰσ· μὴ κωλύ
ετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι κα
θ' ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν
ἐστιν· ἐγένετο δὲ ἐν
ῑ ρ ϡ ϡ ὡσὶ πληροῦσθαι
τὰς ἡμέρας τῆς ἀ
ναλήψεως αὐτοῦ·
καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπ
αὐτοῦ ἐστήριξε τοῦ
πορεύεσθαι εἰς ἰ
λ̅η̅μ̅· καὶ ἀπέστειλ
ἀγέλους προπρο
σώπου αὐτοῦ· καὶ

πορευθέντες εἰς
ἦλθον εἰς πόλιν σα
μαρειτῶν· ὥστε
ἑτοιμᾶσαι αὐτῷ·
καὶ οὐκ ἐδέξαντο
αὐτὸν· ὅτι τὸ πρό
σωπον αὐτοῦ ἦν
πορευόμενον εἰς
ἰ̅λ̅η̅μ̅· ἰδόντες δὲ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἰάκωκος καὶ ἰωάννης·
εἶπον· κ̅ε̅ θέλεις
εἴπωμεν πῦρ κα
τὰ κῆναι ἀπὸ τοῦ
οὐ̅ν̅ου καὶ ἀναλῶσαι
αὐτοὺς ὡς καὶ ἡλ̅ι̅
ἐποίησε; στραφεὶς
δὲ ἐπετίμησεν
αὐτοῖς καὶ εἶπεν·
οὐκ οἴδατε οἵου πν̅ς̅
ἐστὲ ὑμεῖς· ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνο̅υ̅ οὐκ ἦλθε ψυχ
ἀνῶν ἀπολέσαι·
ἀλλὰ σῶσαι· καὶ

λ̅ε̅ π̅ τοῦ μὴ πρὸς τὸ μὴ ἀκολουθ.
ρ̅α̅ θ̅ τῶν καιρῶν ἐν ἐνηδ. πορ.

ὑπορεύθησαν εἰς ἐ
κώμην· ἐγένετο δὲ
πορευομένων αὐτῶν
ἐν τῇ ὁδῷ· εἶπεν
τις πρὸς αὐτόν·
ἀκολουθήσω σοι ὁ
που ἐὰν ἀπέρχη
κε· καὶ εἶπεν αὐτῷ
ὁ ἰ̅σ̅· αἱ ἀλώπεκες
φωλεοὺς ἔχουσι· καὶ
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐ
ρανοῦ κατασκηνώ
σεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ
ἀνοῦ οὐκ ἔχει ποῦ
τὴν κεφαλὴν κλίνῃ·
εἶπε δὲ πρὸς ἕτε
ρον· ἀκολούθημοι·
ὁ δὲ εἶπεν· κε ἐπί
τρεψόν μοι ἀπελ
θόν τι πρῶτον θά
ψαι τὸν πρῶ μου·
εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἰ̅σ̅·
ἄφες τοὺς νεκροὺς
θάψαι τοὺς ἑαυτῶν

νεκροὺς· σὺ δὲ ἀ
πελθὼν διάγγελε
τὴν βασιλείαν τοῦ
θ̅υ̅· εἶπε δὲ καὶ ἕτε· ρ̅ς̅ ι̅
ἀκολουθήσω σοι κε·
πρῶτον δὲ ἐπί
τρεψόν μοι ἀποτά
ξασθαι τοῖς εἰς τὸν
οἶκον μου· εἶπε
δὲ ὁ ἰ̅σ̅ πρὸς αὐτόν·
οὐδεὶς ἐπιβαλὼν
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐ
πάρο τρον καὶ βλέ
πων εἰς τὰ ὀπί
σω· εὐθετός ἐστιν
εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ θ̅υ̅· μετὰ δὲ ρ̅ξ̅ ι̅
ταῦτα ἀνέδειξεν
ὁ κ̅ς̅ καὶ ἕτερους ἑβ
δομήκοντα, καὶ
ἀπέστειλεν αὐτοὺς
ἀνὰ δύο πρὸ προ
σώπου αὐτοῦ, εἰς
πᾶσαν πόλιν καὶ τό·

τῇ πρ̅ τ̅ ε̅ ἑβ
τῶν καιρῶν ἐν ἐνηδ.
τὸ αὐτὸ ἐν σε πρ̅ λ̅ τ̅
ἀ̅ κ̅ βυλα.

λ̅ε̅ π̅ τῶν ἀναδειχθέντ ο̅:

οὐ νῦν μελλήσομεν ἀπὸ τοῦ
ἔρχεσθαι· ἔλεγεν
ε ρν Ὅσα πρὸς αὐτοὺς· ὁ
μὲν θεῖος μόσχος.
οἱ δὲ βρεφάτοι ὁλί-
γοι· δὲ νῦν θηλιῶν τῶν
χῦ τοῦ θείου μοῦ.
ὅσοι δὲ κυλλὴ δὲ λά-
τοι εἰς τὸ μὲν θεῖος
ε ρθ μὸν αὐτοῦ· τὰ δὲ
ε· ἰδοὺ ἀφὸ ἀπὸ τὸ λ
λοφῶν σὰρ μὸν
ἐν μὲ σὸ λύχνον· μὴ
βαρὺ βῶ πολλὰ πὶ·
μὴ τὸν κρὸν· μὴ δὲ ὑ
β ρι ποδήματα· καὶ μὴ δὲ
μὰ κατὰ τὴν ὁδὸν μὸ
τὸν ἀσπάσησθε· εἰς ἣν
ε ρια οἰκίαν εἰσέρχη-
σθε· πρῶτον λέγετε εἰρή-
νη τῷ οἴκῳ τούτῳ·
καὶ ἐὰν ἦ ἐκεῖ υἱὸς εἰ-
ρήνης· ἐπαναπαή-
σεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰ-

εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μὴ γε
ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει.
ριβ β ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ
μένετε ἐσθίοντες καὶ
πίνοντες τὰ παρ' αὐ-
τῶν· ἄξιος γὰρ ὁ ἐρ-
γάτης τοῦ μισθοῦ αὐ-
τοῦ· μὴ μεταβαί-
νετε ἐξ οἰκίας εἰς
ριγ β οἰκίαν· καὶ εἰς ἣν ἂν
πόλιν εἰσέρχησθε·
καὶ δέχωνται ὑμᾶς·
θίετε τὰ παρατιθε-
μένα ὑμῖν· καὶ θερα-
πεύετε τοὺς ἐν αὐ-
τῇ ἀσθενεῖς· καὶ λέ-
γετε αὐτοῖς· ἤγγικε
ρια β ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεί-
α τοῦ θεοῦ· εἰς ἣν δ' ἂν
πόλιν εἰσέρχησθε·
καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς·
ἐξελθόντες εἰς
τὰς πλατείας αὐ-
τῆς εἴπατε· καὶ

τὸν χορὸν τὸν πολὺν
κολλήθεν ἡμῖν
ἐκ τῆς πόλεως σου
μοῦ εἰς τὸν πόλεμον
ἡμῶν· ἀπὸ μακρόθεν
θωμὲν πολὺν τοῦ
γυμνάσασθαι τὸν ἡμῶν
λεῖα τοῦ θυ· λάβω
ἡμῖν· ὅτι σοδόμων
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
μὴ ἀφ' ἐκ τοῦ πυρὸς ἐ-
τα· ἢ τῆς πόλεις ἐχεῖ·
ριε ε ὁ αἴσοι χωρὸς ἡμῶν·
οὐ αἴσοι μὴ θσαὶ δλῶν·
ὅτι εἰ ἐν πύρῳ καὶ
σδλφῶν ἡμῶν τοῦ
δωάμασαὶ γομόρρ
μαι ἐν ἡμῖν· πολλαὶ
ἀφ' ἐν σάλκω καὶ πο
δλῶ λαθὴ μὲ μαι ὡς ἐ
μόησαν· πολὺν πύρω
καὶ σι δλῶν ἡμῶν ἀν κδ
τὸ ρομόθαι ἐν τῇ

λῶσει ἡμῖν· καὶ σὺ
κάτω ἐρμαῶν ἡμῶν ἐῶς
τοῦ οὐ οὐ ὑπὸ θεῖσ
ἐῶς σὰ δὸ ὑ καταῶ μαι σ
θὴ σὴ τὸ ἀλκοῦν ἡμῶν ριε α
μοῦ ἀλκούει· καὶ ὁ ἀν
θρῶν ἡμῶν· ἐμὲ ἀν
θρεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθε
τῶν· ἀθρεῖ τὸν ἀπο
στεῖλαν τά με· ὑπὲ ρις ῖ
τρεφὰν δὲ οἱ ἐβ
δωλλὴ κομτὰ με τὰ χὲ
λέτον τῶν· χὲ καὶ τὰ
δλῶ μὸν μὰ ὑπὸ τὰ σ
τὰ ἡμῶν ὅτι τῶν ὁμό
μαπὶ σου· εἰ τὸ δὲ
ἀν τοῖς· ἐθεῶρων
τὸν σατὰν ἀν ὡς ἀ
τρὰ πὴ ἐκ τοῦ οὐ χ
ὡς ὁ μὰ· ἰδὸ δὶ
Ἀ ὡ μὴ ἡμῖν τὴν ὀ ζ ου
σίαν· τοῦ ὡ τὰ τὴν
ὀ ὡ ὰ ὁ ὀ φεῶν κ ζ
σχοὲ τὶ ὡν· κ ζ ὀ ὡ ὶ π

ρις ῖ
ἀρχ

τὴν δύναμιν τοῦ χθ.
Καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ
μὴ ἀδικήσει· πλὴν
ἐν τούτῳ μὴ χαίρε
τε, ὅτι τὰ πνεύ
ματα ὑμῖν ὑποτάσ
σεται· χαίρετε δὲ
ὅτι τὰ ὀνόματα
ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· ἐν αὐτῇ τῇ
ρα· ἠγαλλιάσατο
τῷ πνιοῖς καὶ εἶ
πεν· ἐξομολοτοῦ
μαίσοι πέρκε τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς·
ὅτι ἀπέκρυψας ταῦ
τα ἀπὸ σοφῶν καὶ
συνετῶν· καὶ ἀπε
καλύψας αὐτὰ νη
πίοις· ναὶ ὁ πηρ·
ὅτι οὕτως ἐγένετο ἀ
δοκία ἐμπροσθέν
σου·
Καὶ τραφεὶς πρὸς
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
εἶπε· μάκαριοι οἱ
ὀφθαλμοὶ οἱ κλέπτον
ἃ κλέπετε· λέγω
γὰρ ὑμῖν· ὅτι πολλοὶ
προφῆται καὶ κα
σιλεῖς ἠθέλησαν
ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς κλέ
πετε καὶ οὐκ εἶδον·
καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκού
ετε καὶ οὐκ ἤκουσαν·
Καὶ ἰδοὺ νομικός τις
ἀνέστη· ἐκπειρά
ζων αὐτὸν καὶ λέ
γων· διδάσκαλε
τί ποιήσας ζωὴν

ρκ ε
ρκα β
λε
ριθ ζ
ριη ε

αὐ ὡμιομληρομοιωμένη
σω· ὁ δὲ εἶπε πρὸς
αὐτόν· ἐν τῷ μόνῳ
πίστεύσαι πρὸς
αὐ ἡμῶν σκεισ· ὁ δὲ
αὐτῷ χρίθεὶς εἶπ
ἀγαπήσεις κ̅ν̅ τὸν
θν̅ σου· ὃ ὅλης τῆς
καρδίας σου καὶ ὃ ὅ
λης τῆς ψυχῆς σου·
καὶ ὃ ὅλης τῆς ἰσ
χύος σου· καὶ ὃ ὅ
λης τῆς διανοίας σου·
καὶ τὸν πλησίον σου
ὡς σεαυτόν· εἶπε δ
ἐ αὐτῷ· ὀρθῶς ἀπε
κρίθεις· τοῦτο ποίη
ει καὶ ζήσῃ· ὁ δὲ
θέλων δικαιοῦν ἑαυ
τὸν· εἶπε πρὸς
τὸν ἰν̅· καὶ τίς ἐστί
μου πλησίον· ὑπο
λαμὼν δὲ ὁ ἰς̅ εἶπ·
ἄνθρωπος κατέβαι

μεν ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ εἰς Ἰε
ριχώ· καὶ λῃσταὶ C
περιέπεσον αὐτῷ· οἱ καὶ
ἐκδύσαντες αὐτὸν
καὶ πληγὰς ἐπιθέν
τες ἀπῆλθον ἀφέν
τες ἡμιθανῆ τυχόν
τα· κατὰ συν
κυρίαν δὲ ἱερεύς
τις κατέβαινεν ἐν τῇ
ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν
αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν· ὁμοίως
δὲ καὶ λευίτης γενόμε
νος κατὰ τὸν τόπον
ἐλθὼν καὶ ἰδὼν
ἀντιπαρῆλθεν·
Σαμαρείτης δέ τις C
ὁδεύων ἦλθεν κα
τὰ τὸν· καὶ ἰδὼν
αὐτὸν ἐσπλαγχνίσ
θη· καὶ προσελθὼν
κατέδησε τὰ τραύ
ματα αὐτοῦ· ἐπιχέ

λίς π̅ τοῦ ἐν τῷ πεσόντας εἰς τοὺς λῃστάς:—

ἐλαιον καὶ οἶνον·
ἐπιμηκάλας δὲ αὐ
τὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆ
νος· ἡγαγεν αὐτὸν εἰς
πανδοχεῖον καὶ ἐ
πεμελήθη αὐτοῦ·
καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον
ἐξελθὼν· ἐκκαλῶ
δύο δηνάρια ἔδωκε
τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶ
πεν αὐτῷ· ἐπιμελή
θητι αὐτοῦ· καὶ ὅτι
ἂν προσδαπανήσῃ,
ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρ
χεσθαί μοι ἀποδώ
σωσοι· τίσον αὐτοῦ τῶ
Τῶν τριῶν πλησίον
δοκεῖ σοι γεγονέναι·
τοῦ ἐμπεσόντος εἰς
τοὺς λῃστάς· ὁ δὲ εἶ
πεν· ὁ ποιήσας τὸ
ἔλεος μετ' αὐτοῦ· εἶ
πεν οὖν αὐτῷ ὁ ἰσ·
πορεύου καὶ σὺ πρᾶ

ὁμοίως· ἐγένετο δὲ
ἐν τῷ πορεύεσθαι
αὐτὸν σ· καὶ αὐτὸς
εἰσῆλθεν εἰς κώ
μην τινά· γυνὴ δέ
τις ὀνόματι μάρ
θα ὑπεδέξατο
αὐτὸν εἰς τὸν οἶκο
αὐτῆς· καὶ τῇ δε
ἦν ἀδελφὴ καλοῦ
μένη μαρία· ἡ καὶ
παρακαθίσασα
παρὰ τοὺς πόδας
τοῦ ἰυ, ἤκουε τὸν
λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ
μάρθα περιεσπᾶ
περὶ πολλὴν δια
κονίαν· ἐπιστάσα
δὲ εἶπε· κε οὐ μέ
λλει σοι ὅτι ἡ ἀδελ
φήμου μόνην με
κατέλιπε διακο
νεῖν· εἰπὲ οὖν αὐτῇ
ἵνα μοι ἐκ συναντιλά

λξ πε μάρθας καὶ μαρίας:-

λη περὶ προσευχ

βηται· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ἰσ εἶπεν αὐτῇ·
μάρθα μάρθα μερι
μνᾶς καὶ τυρβάζη
περὶ πολλά· ἑνὸς
δὲ ἐστι χρεία· μαρία
δὲ τὴν ἀγαθὴν με
ρίδα ἐξελέξατο·
ἥτις οὐκ ἀφαιρεθή
σεται ἀπ' αὐτῆς· καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι
αὐτὸν ἐν τόπῳ τι
νὶ προσευχόμενον·
ὡς ἐπαύσατο· εἶπε
τίς τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ πρὸς αὐτόν·
κε δίδαξον ἡμᾶς
προσεύχεσθαι, καὶ
θὼς καὶ ἰω ἄμνης
ἐδίδαξε τοὺς μα
θητὰς αὐτοῦ, εἶπε
δὲ αὐτοῖς· ὅταν
προσεύχησθε λέ
γετε· πε ἡμῶν ὁ ἐν

τοῖς οὐρανοῖς·
Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά
σου· ἐλθέτω ἡ βασι
λεία σου· γενηθήτω
τὸ θέλημά σου· ὡς
ἐν οὐ ὦ καὶ ἐπὶ τῆς
γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν
τὸν ἐπιούσιον· δί
δου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέ
ραν· καὶ ἄφες ἡμῖν τ
ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ
γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν
παντὶ ὀφείλοντι
ἡμῖν· καὶ μὴ εἰς ἐν ἐ
κνεσ ἡμᾶς εἰς πει
ρασμὸν· ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηρ
καὶ εἶπε πρὸς αὐτοῦ·
τίς ἐξ ὑμῶν ἐξε
φίλον καὶ πορεύ
σεται πρὸς αὐτὸν
μεσονυκτίου καὶ
ἐρεῖ αὐτῷ· φίλε
χρῆσον μοι τρεῖς ἄρ

ὅστε ἰδὴ φίλος πάρεστι
γένοιτο τὸ βοῦ δοῦ πρὸς
με, καὶ οὐκ ἔχω ὃ πα
ραθήσω αὐτῷ· καὶ
χείμος ἐστὶ θέμα
πρὸς χρεῖαν εἶναι·
μὴ μοι χόρτος πα
ρεχθῇ· ἢ δὴ κὴ θύραν
κέκλεται· καὶ τὰ
παιδία μου μετὰ
μοῦ εἰσὶν κὴ κοίτη
σιμ εἰσὶν, οὐδὲ ὧν
μαι ἀφ' ἁπαξ οὐδὲ μία
σοι· λέγω ὑμῖν· εἰ καὶ
οὐ δώσει αὐτῷ ἀμέ
νων διὰ τὸ εἶναι φίλον
τοῦ φίλου· διά γε κὴ
ἀναιδείαν αὐτοῦ·
ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ
ὅσον ἀναγκάζει· κἀ
γὼ ὑμῖν λέγω· αἰ
τεῖτε· καὶ δοθήσε
ται ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ
εὑρήσετε· κρούετε

ρκε ε τὰ λ ἑ ἐβ ἐπὸ κσ

Καὶ ἀποκριθήσε τα
ι ὑμῖν· πάσι γὰρ ὁ αἰ
τῶν λαμβάνει· καὶ
ὁ ζητῶν εὑρίσκει·
καὶ τοῖς κρουόμενοι
μοι θήσεται· τίνα
ἐὰν αἰτήσει ὁ υἱὸς ἐκ τοῦ πατρὸς
ὁ ἄρτον μὴ λίθον ἐπιδώσει
αὐτῷ; ἢ καὶ ἰχθῦν·
μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν
ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ
καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ὠὸν ἀντὶ
σει· μὴ ἐπιδώσει
αὐτῷ σκορπίον;
εἰ οὖν ὑμεῖς πονη
ροὶ ὑπάρχοντες
οἴδατε δόματα
ἀγαθὰ διδόναι τοῖς
τέκνοις ὑμῶν, πό
σῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ
ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει
πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰ
τοῦσιν αὐτόν· κζ

ἐν ἐξ ζεβ τῶ καιρῶ ἐκ ἡμοίς ἐκ

λθ π τοῦ ἐχοντ δαιμονικοῦ

ἀρχ ὀϊς

Ἡ μὲν ἐκκάλλων δαιμό
νιον καὶ αὐτὸ ἦν κω
φὸν· ἀγέν ἐστο δὲ ὑ
δαιμονίου ἐξελθό
τος· ἐλάλησεν ὁ
κωφὸς· καὶ ἐθαύ
μασαν οἱ ὄχλοι· τῶ
ν ἐσδὲ ἐξ αὐτῶν
εἶπον· ἐν κεελ
ζεκοὺλ ἀρχόντι τῶν
δαιμόνων· ἐκκάλλα
τὰ δαιμόνια· ἔτε
ροι δὲ πειράζοντες·
σημεῖον παρ' αὐτ
ἐξήτουν ἐξ οὐ ὀ
αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐ
τῶν τὰ διανοήματ
εἶπεν αὐτοῖς· πᾶ
σα κασιλεία ἐφ' ἑ
αυτὴν διαμερισ
θεῖσα· ἐρημοῦται·
καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον
πίπτει· εἰ δὲ καὶ
ὁ σατανὰς ἐφ' ἑαυ

τὸν διεμερίσθη·
πῶς σταθήσεται
ἡ κασιλεία αὐτοῦ·
ὅτι λέγετε ἐν κεελ
ζεκοὺλ ἐκκάλλα
τὰ δαιμόνια· εἰ δὲ
ἀγὼ ἐν κεελ ζεκοὺλ
ἐκκάλλω τὰ δαι
μόνια· οἱ υἱοὶ ὑμῶν
ἐν τίνι ἐκκαλλοῦ
σι· διὰ τοῦτο κριταὶ
ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται·
εἰ δὲ ἐν δακτύλω
θυ ἐκκάλλω τὰ δαι
μόνια· ἄρα ἔφθα
σεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ κασι
λ τοῦ θυ· ὅταν ὁ ἰς
ρκθ Χυρὸς καθωπλῖσ
μένος φυλάσση
τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν·
ἐν εἰρήνῃ ἀπὶ τὰ ὑ
παρχόντα αὐτοῦ·
ἐπὰν δὲ ὁ ἰσχυρό
τερος αὐτοῦ ἐπελθὼ

μιχήσηαὐτὸμ, τὴ
ποιμοποιλίαμαὐ
τοῦ αἴρει ἐφ ἡὲ
ποιμαίνει· καὶ τὰ
σκύλα αὐτοῦ δια
δίδωσιμ· ὁ μὲν ὢμ
ἐ πεμοῦ καὶ τὸ μοῦ
ἔτι, καὶ ὁμὲν σωσά
γοομμε τὸ μοῦ σκορ
πίζει· ὅταμ τὸ
ἀλκάθαρτομ ποιμῶ
ὄζ ἐλθεῖ ἀπὸ τοῦ
ἀμοῦ, διὲ ἔχθραι
δι' ἀμίδρομ πόποῦ
ζῆ τὸ ὢ ἀμάσσαι
σιμ· καὶ μὲν εὑρίς
κομ λέγει· ὑμῶμ
τρέψω εἰς τὸ μοῖ
κομ μου ὁ θεὸ ὁ ζῆ
θομ· καὶ ἐλθὼ μεὺ
ρήσκεις σε σαρῶμε
μομ καὶ κεκοσμημὲ
νὸ τὸ ποιμέλε τοῦ
κ ζῆ ποιμαλαμβάμε|

ὅτι ἐὰν διαστῶμ,
ποιμηρότερ ἀὲ
αὐτοῦ, καὶ ἐλθοῦ
τὰ κὰ τοὶ κεῖ ἐκεῖ
ξ μὴ ἔχαι τὰ ἐ χαιτὰ
τοῦ ἀμοῦ ἐκεῖ μου,
χεῖρομ αὐτὼμ πορῶ
τὸμ· ἔχομ ἔτο δὲ
μ τὸ λέγειμ αὐτὸμ
τὰ τὰ· διὰ τὰ σοῦ
τὸ θ κ ποιμῶ μὴ φοβμὴ ἐκ
τοῦ ὀχλοῦ εἶ ποιμ
αὐτὸ· μακαρία ἡ
κοιλία ἡ μαστάσα
σάσ, καὶ μαστοὶ ὃ
ἐθήλασασ· αὐτὸς
δὲ εἶ πασ· μενοῦ
γὰ μακάριοι οἱ ἀκού
οντες τὸμ λόγομ
τοῦ θῦ καὶ φυλασ
σομ τὸ αὐτόμ· πὸ
ὲ ὀχλοῦ βασάζει
βοῶμ τὸμ· ἡ ἔξω
τὸ λέγειμ· ἡ χρῆμε

αὐτὴ ἔστι· σημεῖον
ἔσται βητεῖ· καὶ ση
μεῖον οὐ δοθήσε
ται αὐτῇ· εἰ μὴ τὸ
σημεῖον ἰωνᾶ τοῦ
προφήτου· καθὶ
γὰρ ἐγένετο ἰωνᾶς
σημεῖον τοῖς νινευ ε
ἵταις· οὕτως ἔσται καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνοῦ τῇ
γενεᾷ ταύτῃ· μα
σίλισσα νότου ἐ
γερθήσεται ἐν τῇ
κρίσει μετὰ τῶν ἀν
δρῶν τούτων καὶ ρλε
κατακρινεῖ αὐτοὺς· ε
ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν
περάτων τῆς γῆς
ἀκοῦσαι τὴν σοφί
αν σολομῶντος·
καὶ ἰδοὺ πλεῖον
σολομῶνος ὧδε.
Ἀνδρῶν νινευῖται ἀ
ναστήσονται ἐν τῇ

κρίσει μετὰ τῆς γε
νεᾶς ταύτης καὶ κα
τακρινοῦσιν αὐτήν·
ὅτι μετενόησαν
εἰς τὸ κήρυγμα ἰω
νᾶ· καὶ ἰδοὺ πλεῖ
ον ἰωνᾶ ὧδε· οὐ
εἰς λύχνον ἅψας εἰς
κρυπτὴν τίθησιν
οὐδὲ ὑπὸ τὸν μό
διον· ἀλλ' ἐπὶ τὴν
λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰς
πορευόμενοι τὸ
φέγγος κλέπωσιν· τε
Ὁ λύχνος τοῦ σώματος
ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός· τῆς τ ξ ε β
ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλ ἐπ ὁ κ σ
μός σου ἁπλοῦς ἦ,
καὶ ὅλον τὸ σῶμα
σου φωτεινόν ἔσται·
ἐὰν δὲ πονηρὸς
ἦ, καὶ τὸ σῶμα σου
σκοτεινὸν ἔσται· σκό
πει οὖν μὴ τὸ φῶς

κεβ ἡ ἑβδ φαρισαίων καὶ γραμματέων τὸ νιν:

τὸ ἐμὸν σὶ σχόντος ἐ·
εἰ ὁ ὢν τὸ σῶμα σου
ὅλον φωτεινὸν ὡς
ἔχον μὴ τὶ μέρος σκο
τεινόν, ἔσται φωτε
νὸν ὅλον ὡς ὅταν ὁ
λυχνὸς τῇ ἀστραπῇ
φωτίζῃ σε· ἐὰν δὲ
τοῦ λαλῆσαι, ἤρω
τα αὐτὸν φαρισαῖος
ὅς τις σὺν παρ αὐτῷ· εἰσελ
θὼν δὲ ἀνέπεσεν·
ὁ δὲ φαρισαῖος ἰδὼν
ἐθαύμασεν
ὅτι οὐ πρῶτον ἐβα
πτίσθη πρὸ τοῦ
ἀρίστου· εἶπεν δὲ
ὁ κς πρὸς αὐτόν·

κεβ Νῦν ὑμεῖς οἱ φαρισαῖ
οἱ τὸ ἔξωθεν τοῦ
ποτηρίου καὶ τοῦ
πίνακος καθαρί
ζετε· τὸ δὲ ἔσωθεν

ἐλε ὑμῶν γέμει ἁρπαγῆς
καὶ πονηρίας· οὐ
φρονεῖτε· οὐχὶ ὁ ποι
ήσας τὸ ἔξωθεν καὶ
τὸ ἔσωθεν ἐποίησε;
πλὴν τὰ ἐνόντα
δότε ἐλεημοσύνην·
καὶ ἰδοὺ πάντα καθ
αρὰ ὑμῖν ἐστιν· ἀλλὰ
οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φα
ρισαίοις· ὅτι ἀπο
δεκατοῦτε τὸν ἡδύ
οσμον καὶ τὸν πήγα
νον καὶ πᾶν λά
χανον· καὶ παρέρ
χεσθε τὴν κρίσιν
καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ
θεοῦ· ταῦτα ἔδει
ποιῆσαι, κἀκεῖνα
μὴ ἀφιέναι· οὐαὶ ὑ
ῖν τοῖς φαρισαίοις·
ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν
πρωτοκαθεδρίαν
ἐν ταῖς συναγωγαῖς·

πα ἀ τξιβ φ π ὁ κς πρὸς τοὺς ἐλθ λυ τῶ
αὐτ ἰου. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρ:-

Καὶ τοὺς ἀπασμοὺς
ἐν ταῖς ᾀρραῖς.
λη ε Ὁ καὶ ὑμῖν γραμμα
τεῖς καὶ φαρισαῖ
οι ὑποκριταί· ὅτι
ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖ
α τὰ ἀδηλα· καὶ οἱ
ἄνοι περὶ πατοῦν
τῶν ἐπάνω οὐκ οἴδα
σιν· ἀποκριθεὶς
ρμ ε Ἀ ἐπιστῶν νομικῶν,
λέγει αὐτῷ· διδάσ
κα λε ταύτα λέγω·
καὶ ἡμᾶς ὑμρίβης·
ὁ δὲ εἶπε· καὶ ὑμῖ
τοῖς νομικοῖς οὐαί·
ὅτι φορτίβε τε
τοὺς ἀνοῦς φορτί
α δυσμάκτα· καὶ αὐ
τοὶ ἑνὶ τῶν δακτυ
λῶν ὑμῶν· οὐ προσψαύ
ε τε τοῖς φορτίοις·
ρμ ε Ὁ καὶ ὑμῖν ὅτι οἰκοδο
μεῖται τὰ μνήματα

τῶν προφητῶν,
οἱ δὲ πρῶν ὑμῶν
ἀπέκτειναν αὐτούς·
ἄρα μαρτυρεῖτε
καὶ συνευδοκεῖτε
τοῖς ἔργοις τῶν
πρῶν ὑμῶν· ὅτι
αὐτοὶ μὲν ἀπέκτει
ναν αὐτούς, ὑμεῖς δὲ
οἰκοδομεῖτε αὐτῶν
τὰ μνήμεια· διὰ
ρμ ε Τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ
θυ εἶπεν· ἀποστε
λῶ εἰς αὐτοὺς προ
φήτας καὶ ἀποστόλ,
καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπο
κτενοῦσι καὶ διώ
ξουσιν· ἵνα ἐκβη
τηθῇ τὸ αἷμα πάν
των τῶν προφητῶν·
τὸ ἐκχυνόμενον
ἀπὸ καταμολῆς
κόσμου, ἀπὸ τῆς
γενεᾶς ταύτης.

μ̅ ε̅ π̅ τ̅ ὑ τ̅ ἀ λ α ν ι ς μ̅ τ̅ ω̅ ν ν ο μ ι κ̅ ::

ἀπὸ τοῦ αἵματος
ἀβελ ἕως τοῦ αἵ
ματος βαραχίου,
τοῦ ἀποκτανθέντος
μετὰ βωμοῦ καὶ τοῦ
οἴκου· ναὶ λέγω ὑμῖν,
ἐκζητηθήσε
ται ἀπὸ τῆς γενεᾶς
ταύτης. οὐαὶ
ρμβ ε Ὑμῖν τοῖς νομικοῖς.
ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖ
δα τῆς γνώσεως·
αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθε
τε, καὶ τοὺς εἰσερ
χομένους ἐκωλύ
σατε. λέγω τοῖς
ρμαι ι Ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ
ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ
οἱ φαρισαῖοι δει
νῶς ἐνέχειν καὶ
ἀποστοματίζειν
αὐτὸν περὶ πολλῶν

ὄμνυν· ἐὰν δὲ ὀμνύ
ῃ τὸν ναὸν ὀμνύει
τῷ αὐτῷ· καὶ ὁ ὀμνύων
τὸν θυσιαστήριον ὀμνύει
τῷ θυσιαστηρίῳ καὶ τῷ
ἐπ' αὐτῷ· καὶ ὁ ὀμνύων
τὸν οὐρανὸν ὀμνύει τὸν
θρόνον τοῦ θεοῦ καὶ τῷ
καθημένῳ ἐπ' αὐτῷ.
ἐμοὶ δοκοῦσι σωφρονεῖν
τὸν μὲν ἀμελοῦντα
τοῦ ὅλου ὅστις δὲ
κατασοφιζόμενος ἄλλη
λον, ἢ βαμπολέ
γειν πρὸς τὸ μαθη
τὰς αὐτοῦ πρόσ
τον· προσέχετε δὲ
ρμγ ι Ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς
βύνης τῶν φα
ρισαίων, ἥτις ἐστὶ
ὑποκρίσις· οὐδὲ
ρμδ β Ἐν συγκεκαλυμμένῳ
δὲ οὐκ ἀποκα
λυφθήσεται· καὶ
κρυπτὸν οὐ γνω
θήσεται καὶ εἰς φα
νερὸν ἐλεύσει· ἀνθ' ὧν

τὰ ἐν τῷ σκότει εἰπεῖτε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμιείοις κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων.

ὁ σὰ ἐν τῆς κοτίας
εἰ πάντες· ἐν τῷ φω
τὶ ἀκουσθήσεται·
καὶ ὁ πρὸς τὸ οὖς
ἐλαλήσετε ἐν τῶ
ταμίοις· κηρυχθή
σεται ἐπὶ τῶν δωμάτων·
Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φί
λοις μου· μὴ φοβη
θῆτε ἀπὸ τῶν ἀπο
κτεννόντων τὸ σῶ
μα καὶ μετὰ ταῦτα·
μὴ ἐχόντων περισ
σόν τι ποιῆσαι· ὑ
ποδείξω δὲ ὑμῖ
τίνα φοβηθῆτε·
φοβήθητε τὸν με
τὰ τὸ ἀποκτεῖναι
ἐξουσίαν ἔχοντα·
ἐμβαλεῖν εἰς τὴν
γεέννα· ναὶ λέγω
ὑμῖν τούτον φοβήθητε·
οὐχὶ πέντε τρυ
θίω πωλεῖται ἀσ

σαρίων δύο; καὶ ἐν
ἐξ αὐτῶν οὐκ ἐστὶν
ἐπιλελησμένον·
ἐνώπιον τοῦ θυ·
ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες
τῆς κεφαλῆς ὑμῶν
πᾶσαι ἠρίθμηνται·
μὴ οὖν φοβεῖσθε·
πολλῶν τρουθίων
διαφέρετε· λέγω
Δὲ ὑμῖν· πᾶς ὃς ἂν
ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ
ἐμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων· καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνοῦ ὁ
μολογήσει ἐν αὐτῷ·
ἐμπροσθεν τῶν
ἀγέλων τοῦ θυ·
ὁ δὲ ἀρνησάμενος
με ἐνώπιον τῶν
ἀνθρώπων· ἀ
παρνηθήσεται ἐ
νώπιον τῶν ἀγέ
λων τοῦ θυ· καὶ πᾶς

ρμε β

ρμξ β

μη ε̅ γ̅ θέλομεν μαθεῖν τὴν κλῆρον

β̅ ρμ̅ζ̅ Ὁ σε φείλομεν σ
τὸ μὴ ὂν παρ' αὐτοῦ.
ἀφεθήσεται αὐτῷ·
τὸ δὲ εἰς τὸ φίλο
τιμᾶν ἐλαφρὸν καὶ
σαμπτοῦ χαρίζεσθαι
β̅ ρμ̅η̅ σεται· ὁ τὰ μὴ δὲ
Προσφέρων μὴ μὲ
βωὶ τὰς σωφρονικὰς
καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τ
ὀβ ουσίας, μὴ μερι
μνᾶτε τῶν σήπτῶν
πολογήσεσθε, ἢ τί
εἰ τῶν ἐν τῷ γὰρ αὐ
τὸ μὴ τιμᾶν δὲ δὲ βῃ
μᾶς ὅμοιον τῇ τῶν
ρανῶν δὲ εἰ εἶ τῶν εἰμ·
τ̅ ρμ̅θ̅ εἰ τῶν δὲ τὸ αὐτῷ
ἐκ τοῦ ὄχλου· δι
δασκάλε εἰ τῶν τῶν
ἀδελφῶν μου· μὲ
ρίσασθαι μὲ τὸ
τὴν μὲ κληρονομίαν
ὁ δὲ εἶ τῶν ὅμοιον τῷ.

ἀφ̅ε̅· τί σε κατὰ
τὴν σε δικαιοσύνην
ρι τὴν μὲ φ' ὑμᾶς· εἰ
τῶν δὲ τῶν τρόπον αὐχῶ·
ὁ ρᾶν τὸν καὶ φυλάσ
σεσθαι αὐτὸν τῶν τῆς τῶν
ομβῴας· ὅ τι οὐ
κέτι τῶν τῶν βρι ὀνεύ
ομεν τὴν βῶν ἀν
τῶν ἀπὸ μὲ κ τῶν
ἀρχόντων μαῦ·
ἰ τῶν δὲ τῶν ἀρμαλὴ
τῶν τρόπον τῶν λάω·
ἀν θρῶπον τὴν μὸν
τῶν λουσίου εὐφό
ρησεν ἡ χώρα· καὶ
δι ἐλογίζετο ἐ
μὲ αὐτῷ λέγων· τί
ποιήσω ὅ τι οὐκέ
χω τοῦ σωάξω
τοὺς καρπούς μου·
καὶ εἶ τῶν· τοῦτο
ποιήσω· καθελῶ
μου τὰς ἀποθήκας.

μη ε̅ γ̅ εὐφόρησεν ἡ χώρα πλουσ

καὶ μείβομα σοὶ
κοδομήσω· καὶ συ
νάβω ἐκεῖ πάν
τα τὰ σμήματά μου
καὶ τὰ ῥαθάμου καὶ
ἐρῶ τῆ ψυχῆ μου·
ψυχῆ· ἔχεις πο
λλὰ ῥαθὰ κείμε
να εἰς ἔτη πολλά·
ἀνάπαυου· φάγε
πίε εὐφράνου·
εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ θσ̄·
ἄφρον· ταύτη τῆ
νυκτὶ τὴν ψυχήν
σου ἀπαιτοῦσιν
ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡ
τοίμασας τίνι ἔ
σται· οὕτως ὁ θη
σαυρίβων ἑαυτῷ·
καὶ μὴ εἰς θν̄ πλουτῶν·
ταῦτα λέγων ἐ
φώνει· ὃ ἔχων ὦ
τα ἀκούειν ἀκουέτε: τε
Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς

μαθητὰς αὐτοῦ· δι
ὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν·
μὴ μεριμνᾶτε τῆ
ψυχὴ ὑμῶν τί φά
γητε· μὴ δὲ τῷ σώ
ματι ἐν δύσεσθε·
ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι
τῆς τροφῆς· καὶ
τὸ σῶμα τοῦ ἐν
δύματος· κατα
νοήσατε τοὺς κό
ρακας ὅτι οὐ πεί
ρουσιν οὐδὲ θερί
βουσιν· οἷς οὐκ ἔ
στι ταμιεῖον οὐδὲ
ἀποθήκη· καὶ ὁ
θσ̄ τρέφει αὐτοῦ·
πόσῳ μᾶλλον ὑμῶν
διαφέρετε τῶν πε
τεινῶν· τίς δὲ ἐ
ξ ὑμῶν μεριμνῶν·
Δύναται προσθεῖ
ναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν
αὐτοῦ πῆχυν ἕνα.

τῆ πρ̄ τ̄ ξ̄ ἐβ̄
ἐ π̄ ὁ κ̄ τοῖς ἐ αὐ μα θ̄ τ̄

εἰ οὖν οὔτε ἐλαχίστῳ
δύνασθε· τί περὶ
τῶν λοιπῶν μερι
μνᾶτε· καταμοή
σατε τὰ κρίνα πῶς
αὐξάνει· οὐκ ὀπι
ᾶ οὐδὲ νήθει· λέ
γω δὲ ὑμῖν· ὅτι οὐ
δὲ σολομῶν ἐν πᾶ
σῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ·
περὶ ἐβάλετο ὡς
ἐν τούτων· εἰ δὲ
τὸν χόρτον ἐν τῷ
ἀρῷ σήμερον ὄντα
καὶ αὔριον εἰς κλί
κανον καλλόμενον
ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέ
νυσι· πόσῳ μᾶλ
λον ὑμᾶς ὀλιγόπι
στοι· καὶ ὑμεῖς μὴ
ζητεῖτε τί φά
γητε, ἢ τί πίητε·
καὶ μὴ μετεωρίζεσ
θε· ταῦτα γὰρ πάν

τα τὰ ἔθνη τοῦ
κόσμου ἐπιζητεῖ·
ὑμῶν δὲ ὁ πηρ οἶ
δεν· ὅτι χρήζε
τε τούτων· πλὴν
ζητεῖτε τὴν βασιλεί
αν τοῦ θυ· καὶ ταῦ
τα προστεθήσε
ται ὑμῖν· μὴ φοβοῦ
ὁ μικρὸν ποίμνι
ον· ὅτι εὐδόκησεν
ὁ πηρ ὑμῶν· δοῦ
ναι ὑμῖν τὴν βασι
λείαν· πωλήσα
τε τὰ ὑπάρχοντα
ὑμῶν καὶ δότε ἐ
λεημοσύνην· ποι
ήσατε ἑαυτοῖς κα
λάντια μὴ παλαι
ούμενα· θησαυρὸν
ἀνέκλειπτον ἐν
τοῖς οὐ ὑποῖς· ὅπου
κλέπτης οὐκ ἐγγί
ζει οὐδὲ σῆς

αφθείρη· ὅπου δὲ
ἀτιμόθη σταυρὸς ὑ
μῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ κα
δία ἡμῶν ὅτι· ἐ
ρνα
πτωσαν ἡμᾶς ὁ
φίλοι πατρι βασιλεῖ
μου· καὶ οἱ λύκοι τῆς
ὁμάνοι· καὶ ὑμεῖς ὁ
μοιοι αὐτοῖς πορευ
θέντες τὸν κύ
ριον ἑαυτῶν πατάξα
τε λύκοι ἐκ τῶν γάμων
μου· ἵνα ἐλθόντες
τῆς χρυσῆς πόσεως
θέσωσαν οἱ ἐξωσθέντες
ρνε
τοῦ· μακάριοι οἱ δοῦ
λοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλ
θὼν ὁ κύριος εὑρήσει
γρηγορεῖν τας· ἀμ
ὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
πατρι βασιλεῖ ἑαυτῶν
αὐξανεῖ αὐτοὺς.
Καὶ παρελθὼν δι
ακονήσει αὐτοῖς.

καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ
δευτέρᾳ φυλακῇ·
καὶ ἐὰν ἐν τῇ τρίτῃ φυ
λακῇ ἔλθῃ καὶ εὕ
ρῃ οὕτως· μακάριοι
οἱ εἰσὶ μοι δοῦλοι
ἐκεῖνοι· τοῦτο δὲ
ρμτ α
γινώσκετε ὅτι εἰ
δεῖ ὁ οἰκοδεσπότης
ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέ
πτης ἔρχεται· φύλα
κτεσθαι, καὶ
τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ
κἂν ἀφῆκε διορυ
χῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ.
καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε
ἕτοιμοι· ὅτι ἡ ὥρᾳ
οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.
τῶ ὑῷ
ρμξ ε
Εἰπὼν δὲ αὐτῷ ὁ πέτρος.
κε πρὸς ἡμᾶς τὴν
παραβολὴν ταύτην
λέγεις ἢ καὶ πρὸς
πάντας· εἶπεν δὲ
ὁ κς· τίς ἄρα ἐστὶν
τῶ τῶ εἶπ
ὁ κς τίς ἄρα

ὁ πιστὸς οἰκονόμος
καὶ φρόνιμος, ὃν
καταστήσει ὁ κ̅ς̅
ἐπὶ τῆς θεραπείας
αὐτοῦ· τοῦ διδό-
ναι ἐν καιρῷ τὸ
σιτομέτριον· μα-
κάριος ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν
ὁ κ̅ς̅ αὐτοῦ εὑρήσει
ποιοῦντα οὕτως·
ἀληθῶς λέγω ὑ-
μῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσι
τοῖς ὑπάρχουσιν
αὐτοῦ καταστήσει
αὐτόν· ἐὰν δὲ εἰ-
ε ρνη Πηὁ δοῦλος ἐκεῖνος
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
χρονίζει ὁ κ̅ς̅ μου
ἔρχεσθαι· καὶ ἄρ-
ξηται τύπτειν τοὺς
παίδας καὶ τὰς παι-
δίσκας· ἐσθίειν
δὲ καὶ πίνειν καὶ

μεθύσκεσθαι· ἥξει
ὁ κ̅ς̅ τοῦ δούλου ἐ-
κείνου ἐν ἡμέρᾳ
ἣ οὐ προσδοκᾷ καὶ
ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσ-
κει, καὶ διχοτομή-
σει αὐτόν· καὶ τὸ
μέρος αὐτοῦ μετὰ
τῶν ὑποκριτῶν
θήσει· ἐκεῖνος
ρνθ Δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς
ι τὸ θέλημα τοῦ κ̅υ̅
αὐτοῦ, καὶ μὴ ἑτοι-
μάσας μὴ δὲ ποι-
ήσας πρὸς τὸ θέ-
λημα αὐτοῦ, δα-
ρήσεται πολλάς·
ὁ δὲ μὴ γνοὺς ποι-
ήσας δὲ ἄξια πλη-
γῶν, δαρήσεται
ὀλίγας· παντὶ δὲ
ὧ ἐδόθη πολύ, πο-
λὺ ζητηθήσεται
παρ' αὐτοῦ· καὶ ὧ πα-

ρέθεν το πολύ·
περισσότερον αἰ
τήσουσιν αὐτόν·
Πῦρ ἦλθον ἀλλεῖν
εἰς τὴν γῆν· καὶ τί
θέλω εἰ ἤδη ἀνῆ
φθη· κάπτισμα δὲ
ἔχω καπτισθῆναι·
καὶ πῶς σύν ἔχομαι
ἕως οὗ τελεσθῇ·
δοκεῖτε ὅτι εἰρή
νην παρεγενόμην
δοῦναι ἐν τῇ γῇ; οὐ
χὶ λέγω ὑμῖν· ἀλλὰ ἢ
διαμερισμόν· ἔσο
ται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦ
πέντε ἐν οἴκῳ·
ἐν ἰδιαμεμερισ
μένοι· τρεῖς ἐπὶ
δυσί· καὶ δύο ἐπὶ τρι
σί· διαμερισθήσε
ται πηρ ἐπὶ υἱῷ·
καὶ υἱὸς ἐπὶ πρί·
μηρ ἐπὶ θυγατρῇ·

ξθυγάτηρ ἐπὶ μρῇ·
πενθερὰ ἐπὶ τὴν
νύμφην αὐτῆς· καὶ
νύμφη ἐπὶ τὴν πρη
θερὰν αὐτῆς· ἔλε
Γε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοι· ρξα ι
ὅταν ἴδητε τὴν νε
φέλην ἀνατέλλου
σαν ἀπὸ δυσμῶν·
ἀθέως λέγετε
ὄμπρος ἔρχεται·
καὶ γίνεται οὕτω·
καὶ ὅταν νότον πνέ
ον τα λέγετε ὅτι
καύσων ἔσται· καὶ
γίνεται· ὑπὸ κρῇ
Ταὶ τὸ πρόσωπον
τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐ
ρανοῦ οἴδατε δο
κιμάζειν· τὸν δὲ
καιρὸν τοῦτον· πῖ
οὐ δοκιμάζετε·
Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν ρξβ ε
οὐ κρίνετε τὸ δίκῃ·

ὡς γὰρ ὑπῳέτομε
τὰ τοῦ ἀντιδίκου
σου ἐπάρχοντα·
ἐν τῇ ὁδῷ, δὸς
ἐργασίαν ἀπηλλά-
χθαι ἀπ' αὐτοῦ· μὴ
ποτέκατα σύρῃς
σε πρὸς τὸν κρι-
τήν· καὶ ὁ κριτὴς
σε παραδῷ τῷ πρά-
κτορι· καὶ ὁ πρά-
κτωρ σε κάλη εἰς
φυλακὴν· λέγω
σοι· οὐ μὴ ἐξελθῇς
ἐκεῖθεν· ἕως οὐ ἐξ-
τὸ ἔσχατον λεπτὸν
ἀποδῷς· παρῇ
σαν δέ τινες ἐν αὐ-
τῷ τῷ καιρῷ ἀπα-
γέλλον τε αὐτῷ
περὶ τῶν γαλιλαί-
ων τὸ αἱμα πιλά-
τος ἐμίξεν μετὰ
τῶν θυσιῶν αὐτῶν

Καὶ ἀποκρίθεις ὁ
ἰσεῖ πεν αὐτοῖς·
δοκεῖτε ὅτι οἱ γα-
λιλαῖοι οὗτοι ἁμαρ-
τωλοὶ παρὰ πάν-
τας τοὺς γαλιλαί-
ους ἐγένοντο ὅτι
τοιαῦτα πεπόν-
θασιν; οὐχὶ λέγω
ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ
μετανοῆτε, πάν-
τες ὡς αὐτὸς ἀπο-
λεῖσθε· ἢ ἐκεῖνοι
οἱ δέκα καὶ ὀκτὼ
ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ
πύργος ἐν τῷ σι-
λωὰμ καὶ ἀπέκτει-
νεν αὐτούς· δοκεῖ-
τε ὅτι οὗτοι ὀφει-
λέται ἐγένοντο πα-
ρὰ πάντας τοὺς ἀν-
θρώπους τοὺς
κατοικοῦντας ἐ-
ν ἰλῆμ; οὐχὶ λέγω

μ' περὶ τῶν γαλιλαῖ καὶ τῶν ὠντῶν σιλωάμ

μη τῆς ἐχούσης πρὸς ἀσθενείας

ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ με
τανοῆτε, πάντες
ὁμοίως ἀπολεῖσ
θε· ἐλεύσεται δὲ ταύ
Τ ην τὴν παραμολὴν·
συκὴν εἶχε τίς ἐν
τῷ ἀμπελῶνι αὐ
τοῦ πεφυτευμέ
νην· καὶ ἦλθε ζη
τῶν καρπὸν ἐν αὐ
τῇ· καὶ οὐχ εὗρεν·
εἶπε δὲ πρὸς τὸν
ἀμπελουργὸν· ἰδὺ
τρία ἔτη ἔρχομαι
ζητῶν καρπὸν
ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ
καὶ οὐχ εὑρίσκω·
ἔκκοψον αὐτήν·
ἵνα τί καὶ τὴν γῆν
καταργεῖ· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶ
πεν αὐτῷ· κε ἄ
φες αὐτὴν τοῦτο
τὸ ἔτος· ἕως ὅτου

σκάψω περὶ αὐτὴν
καὶ μαλλωκόπρια·
καὶ μὲν ποιήσει καρ
πόν· εἰ δὲ μήγε εἰς
τὸ μέλλον ἐκκόψεις
αὐτήν· ἦν δὲ διδάσ
Κ ων ἐν μιᾷ τῶν συ
νεργῶν ἐν τοῖς
σάββασι· καὶ ἰδὺ
γυνὴ ἦν πνεῦ ἔχου
σα ἀσθενείας·
ἔτη δέκα καὶ ὀκτῶ·
καὶ ἦν συγκύπτουσα
καὶ μὴ δυναμένη
ἀνακύψαι εἰς τὸ πάν
τελες· ἰδὼν δὲ
ὁ ἰς αὐτὴν, προσ
ἐφώνησε καὶ εἶπεν
αὐτῇ· γύναι ἀπολέ
λυσαι τῆς ἀσθενεί
σου· καὶ ἐπέθηκεν
αὐτῇ τὰς χεῖρας·
καὶ παραχρῆμα
ἀνορθώθη καὶ ἐδό

κυ ι τῶ καρ ἐκ
ἦν δι δασκι

ξαβετὸ μθμ̄· ἀ
ρξε̄ Τοκριθεὶς δὲ ὁ ἀρ
β̄ χϊσυνάγωγος· ἀγα
νακτῶν ὅτι τῶ
σαββάτω ἐθε
ράπευσεν ὁ ἰσ̄·
ἐλεγεν τῶ ὄχλω· ἐξ
ἡμέραι εἰσὶν· ἐ
ναῖς δὲ ἐργάζεσ
θαι· ἐν ταύταις
οὖν ἐρχόμενοι θε
ραπεύεσθαι· καὶ
μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
σαββάτου· ἀπε
κρϊθη οὖν αὐτῶ ὁ
κ̄ς̄ καὶ εἶπεν· ὑ
Τοκριτά· ἕκαστος ὑ
μῶν τῶ σαββάτω·
οὐ λύει τὸν μοῦν αὐ
τοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ
τῆς φάτνης, καὶ
ἀπαγαγὼν ποτίζει;
ταύτῃ δὲ θυγατέ
ρα ἀβρ̄ᾶ ἀκοῦσαι

ἣν ἔδησεν ὁ σατα
νὰς ἰδοὺ δέκα καὶ
ὀκτῶ ἔτη· οὐκ ἔδει
λυθῆναι ἀπὸ τοῦ
δεσμοῦ τούτου τῇ
ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτ̄;
ρξε̄ Καὶ ταῦτα λέγοντος
ῑ αὐτοῦ κατισχύνοντ̄
πάντες οἱ ἀντι
κείμενοι αὐτῶ· καὶ
πᾶς ὁ ὄχλος ἐ
χαιρεν ἐπὶ πᾶσι
τοῖς ἐνδόξοις τοῖς
γινομένοις ὑπ' αὐ
τοῦ· ἔλεγεν δὲ· τί
ρξ̄ Ν ὁμοία ἐστὶν ἡ κασι
τοῦ θ̄ῡ, καὶ τίνι ὁ
μοιώσω αὐτήν· ὁ
μοία ἐστὶν κόκκω
σιν ἀπέσως· ὃν λα
κὼν ἄνο̄ς ἔβαλεν
εἰς κῆπον ἑαυτ̄
ὃ ἤυξησε καὶ ἐγέ
νετο εἰς δένδρον

περὶ τῶν παραβολ̄:

μέγα καὶ τὰ πέτε
νὰ τοῦ οὐ ὑπὸ οὐ κα
τεσκήνωσεν ἐν
τοῖς κλάδοις αὐ
τοῦ· πολλὴν εἶπε
Τίνι ὁμοιώσω τὴν
μασιλείαν τοῦ θυ·
ὁμοίαν ἐστὶν βύμῃ·
ἣν λαμοῦσα γυνὴ·
ἔκρυψεν εἰς ἀλεύ
ρου σάτα τρία· ἕ
ως οὗ ἐβυμώθη ὁ
λον· καὶ διὲ πορεύ
ετο κατὰ πόλεις
Καὶ κώμας διδάσκω
καὶ πορείαν ποι
ούμενος εἰς ἰλημ·
εἶπε δέ τις αὐτῷ·
κε εἰ ὀλίγοι οἱ σωζό
μενοι· ὁ δὲ εἶπε
πρὸς αὐτούς· ἀγω
νίβεσθαι εἰς ἐλ
θεῖν διὰ τῆς στενῆς
πύλης· ὅτι πολλοὶ

λέγω ὑμῖν ζητήσου
σιν εἰς ἐλθεῖν καὶ
οὐκ ἰσχύσουσιν· ἀ
ὃ ἂν ἀγερθῇ ὁ οἰκο
δεσπότης καὶ ἀ
ποκλείσῃ τὴν θύ
ραν· καὶ ἄρξησθε
ἔξω ἑστάναι καὶ
κρούειν τὴν θύραν
λέγοντες· κε κε
ἀνοίξον ἡμῖν· καὶ
ἀποκριθεὶς ἐρεῖ
ὑμῖν· οὐκ οἶδα ὑμᾶς
πόθεν ἐστέ· τότε
ἄρξεσθε λέγειν·
ἐφάγομεν ἐνώ
πιόν σου καὶ ἐπί
ομεν· καὶ ἐν ταῖς
πλατείαις ἡμῶν
ἐδίδαξας· καὶ ἐ
ρεῖ λέγω ὑμῖν· οὐ
κ οἶδα ὑμᾶς πό
θεν ἐστέ· ἀπόστητ
ἀπ' ἐμοῦ πάντες

ρόα

ρ̄ π̄ τοῦ ἐπερωτήσαντος εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι:

οἱ ἐργάται πᾶσαν τὴν
χίαν· ἐκεῖ δὲ καὶ ὁ
κλαυθμὸς καὶ ὀδυ-
μὸς τῶν μόδδων.
ροζ Ὁ ταῦ ὁ ψωθεὶς ἄρα
ἀμὲ καὶ ἴσαν ἀλκαὶ
ἰαλκὼβ· καὶ πᾶν
τὸ ποιὸν πρόφη-
τὲν ἐν τῇ μασιλείᾳ τοῦ
θεοῦ· ἡμᾶς δὲ ἐκεῖ
λλομεν μόνοι ὁ ὄζω
καὶ ἤξουσι μᾶς πολ-
λοὶ ἀπὸ λῶν καὶ δυ-
μῶν καὶ πορευθῶ-
μεν ὅπου· καὶ ἀμαλὴκ
θήσομται ἐν τῇ
μασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.
εοβ Καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἔσχα-
β τοι· οἱ ἔσομται πρῶ-
τοι· καὶ εἰσὶ πρῶτοι
οἱ ἔσομται ἔσχατοι·
ροδ μ αὐτὴ τὴν ἡμέρᾳ
πρὸς σὲ ἦλθον πιμὲς
φαρισαῖοι λέγοντ
αὐτῷ· ὄζελθε καὶ
πορεύου ἐν τῇ
θεῇ· ὅτι ἡρώδης
θέλει σε αὐτὸς κτεῖ-
ναι· καὶ εἶπον αὐ-
τοῖς· πορευθεὶς
τῷ εἰπὼν τῇ αὐ-
λῷ ταύτῃ· ἰ
δοὺ ἐκβάλλω δαι-
μόνια· καὶ ἰάσε|σ
θαι τελοῦμαι σήμε-
ρον καὶ αὔριον, καὶ
τῇ ἐχομένῃ πορ-
εύεσθαι· ὅτι οὐ
κ ἐνδέχεται προ-
φήτην ἀπολέ-
σθαι ὄζω ἰλ̄ημ· ἰλ̄
λ̄ημ ἡ ἀποκτείνουσα
σὺ τοὺς προφήτας
καὶ λιθοβολοῦσα
τοὺς ἀπεσταλμέ-
νους πρὸς σὲ πόσ-
κις θέλησα
συναγαγεῖν
τὰ τέκνα σου
ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὴν νοσσιὰν αὐτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας:

τὰ τέκνασου· ὁ μὲν
τρόπον ὄρνις τὴν
ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑ
πὸ τὰς πτέρυγας
καὶ οὐκ ἠθελήσαντ·
ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν·
ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρη
μος· λέγω δὲ ὑμῖν
ὅτι οὐ μή με ἴδη
τε ἕως ἂν ἥξει ὅτε
εἴπητε· εὐλογη
μένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι κυ· τε
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλ
θεῖν αὐτὸν εἰς οἶ
κον τινός· τῶν ἀρ
χόντων τῶν φα
ρισαίων· σαμμά
τω φαγεῖν ἄρτον·
καὶ αὐτοὶ ἦσαν πα
ρατηρούμενοι
αὐτόν· καὶ ἰδοὺ ἀν
θρωπός τις ὑ
δρωπικὸς ἐμπρο

τοῦ ιυ· καὶ ἀποκρ
ὶ ὁ ιυ εἶπε πρὸς
τοὺς νομικοὺς καὶ
φαρισαίους λέγω·
εἰ ἔξεστι τῷ σαβ
βάτῳ θεραπεύειν·
οἱ δὲ ἡσύχασαν· καὶ
ἐπιλαμόμενος ἰ
άσατο αὐτὸν καὶ ἀ
πέλυσε· καὶ ἀπο
κριθεὶς πρὸς αὐ
τοὺς εἶπε· τίνος
ὑμῶν υἱὸς ἢ κοὺς
εἰς φρέαρ ἐμπε
σεῖται καὶ οὐκ εὐ
θέως ἀναστάσει
αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῶν σαμμάτων·
καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀν
τα πρὸς τοῦτο ἀν
τα πρὸς ταῦτα·
Ἔλεγε δὲ πρὸς ρο
τοὺς κεκλημένους ηγ
παραμολὴν ἐπεχ

ηβ πὲ τοῦ ὑδροπικοῦ· ηγ πὲ τοῦ μὴ ἀγαπάν τὰ πρωτοκλ ηγ

πῶς τὰς πρωτο
κλησίας ἐξελέγοντο·
λέγων πρὸς αὐ
τούς· ὅ τὰν κληθεὶς
ὑπότινος εἰσγά
μους· μὴ καταικλη
θῆς εἰς τὴν πρω
τοκλησίαν· μήποτ
ἐν τιμότερός σου
ἢ κεκλημένος ὑ
πὰ αὐτοῦ· καὶ ἐλθὼ
ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέ
σας ἐρεῖσοι· δὸς
τοῦτο τόπον· Ὡ
τότε ἄρξη μετὰ
αἰσχύνης τὸν ἔσχατο
τόπον καταχέειν·
ροθ ε Ἀλλ ὅταν κληθῆς
πορευθεὶς ἀνάπε
σε εἰς τὸν ἔσχατον
τόπον· ἵνα ὅ τὰν
ἐλθὴ ὁ κεκληκῶς
σε εἴπησοι· φίλ
πρὸς ἀνάμηθι ἀ

νώτερον· τότε ἔ
σταισοι δόξα ἐνώ
πιον τῶν συναμα
κειμένωνσοι· ὅτι
πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυ
τὸν ταπειμωθή
σεται· καὶ ὁ ταπη
νῶν ἑαυτὸν ὑψωθή
σεται· ἔλεγε δὲ
ρπ ι Καὶ τῶ κεκληκότι αὐ
τόν· ὅ τὰν ποιῆς
ἄριστον ἢ δεῖπνον·
μὴ φόνει τοὺς φί
λους σου μὴ δὲ γοῦ
ἀδελφούς σου· μὴ
δὲ τοὺς συγγενῆς
σου· μὴ δὲ τοὺς γά
τονάς σου τοὺς πλου
σίους· μήποτε καὶ
αὐτοί σε ἀντικαλέ
σωσι· καὶ γενήσε
ταίσοι ἀνταπόδο
μα· ἀλλ ὅ τὰν ποι
ῆς δοχὴν· καλέ

ξ

πολλοὶ· ἀμαρτωλοί·
πολλοὶ· τυφλοί·
καὶ μαι κάριοσ ὁ κ·
ὁ πού κ ἐ χ ὑ ἁμ τα
πολλοὶ μαί σοι· ἀμ
τα πολλοθ κ σε ται
γάρ σοι· ἐμ τῇ ἁμα
φάσει τῶμ δικαίω·
κούσασ δὲ ὁ πιστῶ
σωσαμ αι χειμ ῶμ ῶ
ταῦτα· εἰ πολμ αὐ
τῶ· μαι κάριοσ ὁ ὁ
φ ῥ ᾶ σαι ἄρ τομ ἐμ
τῇ μαι λεία τοῦ
θυ· ὁ δὲ εἰ πολμ·
μ ὁ σ τι πο ὁ πολοι κ σθ
δεῖ πολμ ομ μ ᾶ λ λ ὲ
ἐκ κ λ ε σθ πολλοί·
καὶ ἀπε φ ε ι λ ε τὸμ
δ ὑ λ ο μ αὐ τοῦ τῇ
ὥ ρ α τοῦ δεῖ πολμ γ
εἰ πεῖμ τοῖ σ κε κ λ ᾳ
μ ε μ οι σ· ἔ ρ χ ε σθ αι
ὅ τι ἡ δ ῃ ᾳ ὑ ι μ ᾶ ἐ

τι πάμ τα· καὶ ἡ ρ
ξ ἀμ τοῦ ἀπο μιᾶσ
παρα μ τε ῖ σ θ αι πᾶ
τε σ· ὁ πορ ῶ τοσ εἰ
πο μ αὐ τῶ· φ ρ ο μ
ἡ γ ό ρ α σ α μ καὶ ἐ χ ω
ἀμ ἄ λ κ η μ ὁ ξ ε λ θ εῖ
καὶ ἰ δ ε ῖ μ αὐ τομ·
ἐ ρ ω τῶ σε ἄ χ ρ ι σ
π α ρ η τ η μ ε μ ο μ·
καὶ ἐ τ ε ρ ο σ εἶ π ε·
ξ εύ γ η μ ω ῶ μ ἡ γ ό ρ ᾳ
σ α π ό μ τ ε, καὶ π ο
ρ ε ύ ο μ α ι δ κ ι μ ᾶ
σ α ι αὐ τά· ὅ ρ ω ᾶ
σ θ ἄ χ ρ ι σ π α ρ η τ η
μ ε μ ο μ· καὶ ἐ τ ε ρ ω
εἶ π ε· γ υ αῖ κ α τ ἡ
μ α καὶ δι ὰ τοῦ τοῦ
δ ῶ σ α μ α ι ἐ λ θ εῖ μ·
καὶ π α ρ α γ ε μ ό μ ε μ
ὁ δ ὑ λ ο σ ἐ κ εῖ μ ο ς·
ἀ π η γ γ ε ι λ ε τῶ κῶ
αὐ τῇ ταῦ τα· τό τε

κ δ ἡ π ὲ τῶ ν κ α λ ο ν μ ά κ α ι κ ε ε ν ῶ ἐ κ εῖ π ν α ι :-

Ὀργϊσθεὶς ὁ οἰκο
δεσπότης, εἶπε
τῷ δούλῳ αὐτοῦ·
ἔξελθε ταχέως
εἰς τὰς πλατεῖς
καὶ ῥύμας τῆς πό
λεως· καὶ τοὺς
πτωχοὺς καὶ ἀνα
πήρους· καὶ χωλ
καὶ τυφλοὺς εἰς
ῥῥεῶδε· καὶ εἶ
πεν ὁ δοῦλος· κε
γέγον ἐν ὡς ἐπέτα
ξας· καὶ ἔτι τόπο
ἐστί· καὶ εἶπεν ὁ
κύριος πρὸς τὸν
δοῦλον· ἔξελθε
εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ
φραγμοὺς· καὶ ἀνά
γκασον εἰσελθῆ
ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶ
κος μου· λέγω γὰρ
ὑμῖν· ὅτι οὐδεὶς
τῶν ἀνδρῶν ἐκεί

ρπῆ
ε

ρπῆ
ι
ἡε

τῇ πρ τῇ ἡε ἐβ τῷ καὶ ρε ἐν συνεπρᾶον
τῷ ἰυ ὄχλοι πολλοί

νων τῶν κεκλημέ
νων γεύσεται μοῦ
τοῦ δεῖπνου· σύ
Ἠεπορεύοντο δὲ αὐ
τῷ ὄχλοι πολλοί·
καὶ στραφεὶς εἶπε
πρὸς αὐτούς· εἴ
τις ἔρχεται πρὸς
καὶ οὐ μισεῖ τὸν
πρᾶ αὐτοῦ καὶ τὴ
μρᾶ· καὶ τὴν γυναῖ
κα καὶ τὰ τέκνα·
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
καὶ τὰς ἀδελφ.
ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυ
τοῦ ψυχὴν· οὐ δύνα
ται μου μαθητῆς
εἶναι· καὶ ὅστις
οὐ βαστάζει τὸν
σταρὸν ἑαυτοῦ καὶ
ἔρχεται ὀπίσω.
οὐ δύναται εἶναι μ
μαθητῆς· τίς γὰρ
ἐξ ὑμῶν θέλων

ἡε παραβολὴ πε οἰκοδομῶν πύρ:—

πῦργον οἰκοδο
μῆσαι· οὐχὶ πρῶ
τον καθίσας ψῆ
φῖβει τὴν δαπά
νην εἰ ἔχει τὰ
πρὸς ἀπαρτισμόν·
ἵνα μήποτε θεὶ
τος αὐτοῦ θεμέ
λιον καὶ μὴ ἰσχύ
ον τος ἐκτελέσαι·
πάντες οἱ θεωρῶ
τες ἄρξονται ἐμ
παίζειν αὐτῷ
λέγοντες· ὅτι οὗ
τος ὁ ἄνθρωπος·
ἤρξατο οἰκοδο
μεῖν καὶ οὐκ ἴσχυ
σεν ἐκτελέσαι·
Ἢ τίς κασιλεὺς πο
ρευόμενος συν
καλεῖν ἑτέρω
κασιλεῖ εἰς πό
λεμον· οὐχὶ κα
θίσας πρῶτον

κουλεύεται· εἰ δυ
νατός ἐστιν ἐν δέ
κα χιλιάσιν ἀπα
τῆσαι τῷ μετὰ
εἴκοσι χιλιάδας
ἐρχομένῳ ἐπ' αὐ
τόν· εἰ δὲ μήγε
ἐστὶ πόρρω αὐτοῦ
ὄντος πρεσβείας
ἀποστείλας ἐρω
τὰ πρὸς εἰρήνη·
Οὕτω οὖν πᾶς ἐξ ὑ
μῶν ὃς οὐκ ἀπο
τάσσεται πᾶσι
τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρ
χουσιν· οὐ δύναται
μου εἶναι μαθητής·
Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰ
δὲ τὸ ἅλας μωρα
θῇ, ἐν τίνι ἀρτυ
θήσεται· οὔτε εἰς
γὴν οὔτε εἰς κο
πρίαν εὔθετον ἐ
στὶν· ἔξω καλλοῦσι
αὐτό·

ΝΥ παραβολὴ πρὸς ἑκατὸν προβάτων:

ὁ ἄχων ὦ τὰ ἀκού
ειν ἀκουέτω· ἡ σὰ
ἐγγίζον τες αὐτῶ
πάντες οἱ τελῶ
ναι καὶ ἁμαρτω
λοὶ ἀκούειν αὐτῶ·
καὶ διεγόγγυζον
οἱ φαρισαῖοι καὶ
οἱ γραμματεῖς λέ
γον τῶ· ὅτι οὗτος
ἁμαρτωλοὺς πρὸ
δέχεται καὶ συνεσ
θίει αὐτοῖς· εἶπε
ἐπρὸς αὐτοὺς τὴν
παραμολὴν ταύ
την λέγων· τίς ἀν
θρωπος ἐξ ὑμῶν
ἔχων ἑκατὸν πρό
κατα καὶ ἀπολέ
σας ἐν ἐξ αὐτῶν·
οὐκ ἀταλείπει τὰ
ἐνενήκοντα ἐνὲ
ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ
πορεύεται ἐπὶ

τὸ ἀπολωλὸς ἕως
εὕρη αὐτό· καὶ εὑ
ρὼν ἐπιτίθησιν
ἐπὶ τοὺς ὤμους
αὐτοῦ χαίρων·
καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν
οἶκον συγκαλεῖ
τοὺς φίλους καὶ
τοὺς γείτονας λέ
γων αὐτοῖς· συγ
χάρηταί μοι ὅτι
εὗρον τὸ πρόκα
τόν μου τὸ ἀπο
λωλός· λέγω ὑμῖν·
ὅτι οὕτως χαρὰ
ἔσται ἐν τῷ οὐρῷ·
ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτω
λῷ μετανοοῦντι· ἢ
ἐπὶ ἐνενήκοντα
ἐννέα δικαίοις
οἵτινες οὐ χρείαν
ἔχουσι μετανοίας·
Ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς
ἔχουσα δέκα·

βαμ ἀπολέσκδε
χμὴ μίαμ· οὐχὶ
ἀπιλύχμομ καὶ
σαρὸῖ τὴμ οἰκίαμ
καὶ βηπεῖ δῶῖμε
λῶσε ἔωσ ὁ τοῦ ἀ
ρη; καὶ σύλλεῖ
τὰ φῖλα σ καὶ τὰ
μεῖ τομ ἀπολέμοιφ
συγχαρὴ τέμοι ὁ τι
εὗρομ τὴμ δραχμὴ
ἣ μ ἀπωλέσαμ· οὕ
τω σ λέγω ὑμῖμ·
χαρὰ γίμεται ἐμῶ
πῖομ τῶμ ἀγγέλῶμ
τοῦ θῦ βῶῖ ἐμὶ ἀ
μαρτωλῶμ μετα
μοῶῦτι· εἶ τῶ βλε
μθρῶπῶ σ τῶ σεῖ χβ
δλόγῶ ὃ καὶ εἶπ
ὁμ βῶ τερῶ σ ἀῶβ
τῶ πρῖ· πε ρὶ δὸ
μοι τὸ βῶῖ μὲ λλὸ
μερῶ σ τὴ σ ὁ ὐσίαν.

καὶ δειλεῖ λβμ αὐτοῖς ὁ
τὸμ βίὸμ· καὶ με
τὰ πολλὰς ἡμε
ρας σωαγαγῶμ ἀ
πάμ τὰ ὁμβῶτε
ρῶσ υἱὸς· ἀπεδη
μῆσεν εἰς χῶρῶμ
μακρὰμ· καὶ ἐκῶ
δλε σκόρπῶσε τὴ
ὀὐσίαμ αὐτοῦ· ζῶ
ῶσῶτῶς· δαπαῶ
μῆσαμ τῶς δὲ ἀῶ
τοῦ πάντα ἐγέ
μβτο λιμὸς ἰσχυρὸ
κατὰ τὴμ χῶρὰμ
ἐκείμῆμ· καὶ αὐτὸ
ἤρξατο ὑστερῶ
θαι· καὶ πορεῦθε
ὶς κολλήθῆ ἑνὶ τῶ
πολίτῶμ τῆς χῶ
ρας ἐκείμῆς· καὶ
ἔπεμψεν αὐτὸμ
εἰς τὰς ἀγρὰς αὐ
τοῦ βόσκειμ χοῖς.

ιε τῶ τῆς πόλῶς ἑνὶ τῶ κολλᾶθῆ τῶ· τῆς χῶρας·

ἢ ἐξ τῶ τῆς ἀπόδημῆσαντος εἰς χῶρὰμ μακρὰμ·

καὶ ἐπεθύμησε
μίσαι τὴν κοιλίαν
αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κε
ρατίων ὧν ἴσθιον
οἱ χοίροι· καὶ οὐδεὶς
ἐδίδου αὐτῷ· εἰς ἑ
αυτὸν δὲ ἐλθὼν
εἶπε· πόσοι μισ
θῖοι τοῦ πρ̄ός μου·
Περισσεύσουσιν
ἄρτων· ἐγὼ δὲ λι
μῷ ἀπόλλυμαι·
ἀναστὰς πορεύσο
μαι πρὸς τὸν πρ̄ά
μου· καὶ ἐρῶ αὐτῷ
πε̄ρ ἡμάρτον εἰς τ̄ὸ
οὐ̄ν̄ὸν καὶ ἐνώπι
όν σου· καὶ οὐκ ἔτι
εἰμὶ ἄξιος κλη
θῆναι υἱός σου· ποί
ησόν με ὡς ἕνα
τῶν μισθίων σου·
καὶ ἀναστὰς ἦλθε
πρὸς τὸν πρ̄ά

αὐτοῦ· ἔτι δὲ αὐτοῦ
Μακρὰν ἀπέχοντο·
εἶδεν αὐτὸν ὁ πη̄ρ
αὐτοῦ καὶ εὐσπλα
χνίσθη· καὶ δραμὼν
ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν
τράχηλον αὐτοῦ ξ
κατεφίλησεν αὐ
τόν· εἶπε δὲ αὐ
τῷ· πε̄ρ ἡμάρτ̄
εἰς τὸν οὐ̄ν̄ὸν καὶ
ἐνώπιόν σου· ξ
οὐκ ἔτι εἰμὶ ἄξι
ος κληθῆναι υἱός
σου· ποίησόν με
ὡς ἕνα τῶν μισ
θίων σου· εἶπε δὲ
Ὁ πη̄ρ πρὸς τοὺς
δούλους αὐτοῦ· ἐ
ξενέγκατε τὴν πρ
λὴν τὴν πρώτην
καὶ ἐνδύσατε αὐτ̄·
καὶ δότε δακτύλι
ον εἰς τὴν χεῖρα

αὐτοῦ· καὶ ὑποδή
ματα εἰς τοὺς πό
δας· καὶ ἐνέγκαντες
τὸν μόσχον τὸν σῖ
τευτὸν θύσατε· καὶ
φάγοντες εὐφραν
θῶμεν· ὅτι οὗτος
ὁ υἱός μου νεκρὸς
ἦν καὶ ἀνέβησεν
καὶ ἀπολωλὸς καὶ
εὑρέθη· καὶ ἤρξα
το εὐφραίνεσθαι·
ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ
ὁ πρεσβύτερος
ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρ
χόμενος ἤγγισε
τῇ οἰκίᾳ· ἤκουσε
συμφωνίας καὶ χο
ρῶν· καὶ πρὸς
καλεσάμενος ἕ
να τῶν παίδων·
ἐπυνθάνετο τί
εἰ ἡ ταῦτα· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτῷ· ὅτι ὁ ἀ

δελφός σου ἥκει·
καὶ ἔθυσεν ὁ πήρ
σου τὸν μόσχον τὸν
σῖτευτὸν· ὅτι ὑγι
αίνοντα αὐτὸν ἀ
πέλαμεν· ὠργισ
θεὶς δὲ καὶ οὐκ ἤ
θελεν εἰσελθεῖν·
ὁ οὖν πήρ αὐτοῦ
ἐξελθὼν παρε
κάλη αὐτόν· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπε
τῷ πρι· ἰδοὺ τὸ
σαῦτα ἐγὴ δουλεύ
ωσοι· καὶ οὐδέπο
τε ἐν τολήν σου
παρῆλθον· καὶ
ἐμοὶ οὐδέποτε ἔ
δωκας ἔριφον· ἵ
να μεγὰ τῶν φίλων
μου εὐφραν θῶ·
ὅτε δὲ ὁ υἱός σου ὅ
τος ὁ καταφαγῶν
σου τὸν βίον μετὰ

ΝΗ τοῦ τοῦ οἰκονόμου τῆς ἀδικίας:

πορνῶν ἦλθεν· ἐ
θυσας αὐτῶ τὸν μόσ
χον τὸν σιτευτόν·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῶ·
τέκνον· σὺ πάν τ
τε μετ' ἐμοῦ εἶ· καὶ
πάντα τὰ ἐμὰ,
σάν ἐστιν· εὐφραν
θῆναι δὲ καὶ χαρῆ
ναι ἔδει ὅτι ὁ αὐδελ
φός σου οὗτος· νε
κρὸς ἦν καὶ ἀνέ
βησε· καὶ ἀπολω
λὸς ἦν καὶ εὑρέθη· τε
ἔλεγε δὲ καὶ πρὸς
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ·
ἀνθρώπος τις ἦν πλού
σιος ὃς εἶχεν οἰκο
νόμον· καὶ οὗτος
διεβλήθη αὐτῶ·
ὡς διασκορπίζω
τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ· καὶ φωνῆ
σας αὐτὸν εἶπεν

αὐτῶ· τί τοῦτο ἀ
κούω περὶ σοῦ·
ἀπόδος τὸν λόγον
τῆς οἰκονομίας
σου· οὐ γὰρ δυνήσῃ
ἔτι οἰκονομεῖν· ἐ
πεδὲ ἐν ἑαυτῶ
ὁ οἰκονόμος· τί
ποιήσω ὅτι ὁ κύ
ριός μου ἀφαιρεῖ
ται τὴν οἰκονομί
αν ἀπ' ἐμοῦ· σκάν
πτειν οὐκ ἰσχύω·
ἐπαιτεῖν αἰσχύνομ·
ἀγνῶν τί ποιήσω·
ἵνα ὅταν μετάστα
θῶ τῆς οἰκονομίας·
δέξωνταί με
εἰς τοὺς οἰκοὺς αὐ
τῶν· καὶ προσκα
λεσάμενος ἕνα
ἕκαστον τῶν χρε
ωφειλετῶν τοῦ
κυ αὐτοῦ· ἔλεγε

τῶ πρώτω· πό
σον ὀφείλεις τῶ
κυρίω μου· ὁ δὲ εἶ
πεν· ἑκατὸν κάτους
ἐλαίου· καὶ εἶπεν
αὐτῶ· δύξαι σου
τὸ γράμμα καὶ κα
θίσας ταχέως γρά
ψον πεντήκοντα·
ἔπειτα ἑτέρω
εἶπε· σὺ δὲ πό
σον ὀφείλεις· ὁ
δὲ εἶπεν· ἑκα
τὸν κόρους σίτου·
καὶ λέγει αὐτῶ· δέ
ξαι σου τὸ γράμμα·
καὶ γράψον ὀγδή
κοντα· καὶ ἔπηνε
σεν ὁ κ̅ς̅ τὸν οἰκο
νόμον τῆς ἀδικίας,
ὅτι φρονίμως ἐ
ποίησεν· ὅτι οἱ υἱ
οὶ τοῦ αἰῶνος τοῦτ,
φρονιμώτερα

ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς
τοῦ φωτὸς εἰς τὴν
γενεὰν τὴν ἑαυτῶν
εἰσὶν· κἀγὼ ὑμῖν λέ·
ποιήσατε ἑαυτοῖς
φίλους ἐκ τοῦ μα
μωνᾶ τῆς ἀδικίας·
ἵνα ὁ τὰν ἐκλίπητ.
δύξωνται ὑμᾶς
εἰς τὰς αἰωνίους
σκηνάς· ὁ δὲ πιστὸ
ἐν ἐλαχίστω καὶ ἐν·
πολλῶ πιστός ἐστι·
καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστω
ἄδικος· καὶ ἐν πο
λλῶ ἄδικός ἐστιν·
εἰ οὖν ἐν τῶ ἀδίκ
μα μωνᾶ πιστοὶ
οὐκ ἐγένεσθε· τὸ
ἀληθινὸν τίς ὑμῖν
πιστεύσει· καὶ εἰ ἐν
τῶ ἀλλοτρίω πι
στοὶ οὐκ ἐγένεσθε·
τὸ ὑμέτερον τίς

ρϛ

ἀρχ

ἀ ι δ
ἐπ ὁ κ̅ς̅ ὁ πιστὸ ἐν ἐ

ψμῖν δώσει· οὐδὲ τὸ
ρϛ ε Οἰκέτι σδύναται δυ
σὶ κυρίοις δουλ
εύειν· ἢ γὰρ τὸν ρϛ ε Ὁ
ἕνα μισήσει καὶ
τὸν ἕτερον ἀγαπή
σει· ἢ ἑνὸς ἀνθέ
ξεται καὶ τοῦ ἑτέ
ρου καταφρονή
σει· οὐ δύνασθε
θῶ δουλεύειν ἐς
ρϛ ι Μαμωνᾶ· ἤκουο
ρϛ ι Ἀ ἐ ταῦτα πάντα
καὶ οἱ φαρισαῖοι
φιλάργυροι ὑπάρ
χοντες καὶ ἐξε
μυκτήριζον αὐ
τόν· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· ὑμᾶς ἐστὲ
οἱ δικαιοῦντες ἑ
αυτοὺς ἐνώπιον
τῶν ἀνῶν· ὁ θσ
γινώσκει τὰς κ
δίας ὑμῶν· ὅτι

τὸ ἐν ἀνοῖς ὑτηλὸ
ν δέλυγμά ἐστιν
ἐνώπιον τοῦ θυ· ρϛ ε Ὁ
νόμος καὶ οἱ προ
φήται ἑως ἰωάν
νου· ἀπὸ τότε ἡ
μασιλεία τοῦ θυ
εὐαγγελίζεται·
καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν
βιάζεται· εὐ
ρϛ ι Κοπότερον δέ ἐστι
τὸν οὐνὸν καὶ τὴν
γὴν παρελθεῖν·
ἢ τοῦ νόμου μίαν
καιρέσαν πεσεῖν·
πᾶς ὁ ἀπολύων
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ·
καὶ γαμῶν ἑτέραν
μοιχᾶται· καὶ πᾶς
ὁ ἀπολελυμέ
νην ἀπὸ ἀνδρὸς
γαμῶν μοιχεύει·
ρϛ ι Ἀ ἀρκ νοῦ δέ τις ἦν πλ
ρϛ ε σιος καὶ ἐνεδίδυ

κ ε ϛ π ὁ κ ε τ π ω τ

ηθ π ὑ λ ε ξ ἀρ ο υ καὶ ὑ π λ γ σι

κετο πορφύραν
καὶ βύσσον· εὐφρ
αινόμενος καθη
μέραν λαμπρῶς
πτωχὸς δέ τις
ἦν ὀνόματι λάζα
ρος· ὃς ἐκέκλητο
πρὸς τὸν πυλῶ
να αὐτοῦ ἠλκωμέ
νος· καὶ ἐπιθυμῶ
χορτασθῆναι ἀπὸ
τῶν ψιχίων τῶν
πιπτόντων ἀπὸ
τῆς τραπέζης
τοῦ πλουσίου· ἀλλ
ὰ καὶ οἱ κύνες ἐρ
χόμενοι ἀπέλει
χον τὰ ἕλκη αὐτοῦ·
ἐγένετο δὲ ἀπο
θαν εἰν τὸν πτωχόν
καὶ ἀπεν χθῆναι
αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγ
γέλων· εἰς τὸν
κόλπον ἀβραάμ·

ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ
πλούσιος καὶ ἐτά
φη· καὶ ἐν τῷ ἅδῃ
ἐπάρας τοὺς ὀφθαλ
μοὺς αὐτοῦ ὑπάρ
χων ἐν κασάνοις·
ὁρᾷ τὸν ἀβραάμ
ἀπὸ μακρόθεν
καὶ λάζαρον ἐν
τοῖς κόλποις αὐτοῦ·
καὶ αὐτὸς φωνήσω
εἶπεν· πέρ ἀβρα
μ ἐλέησόν με καὶ
πέμψον λάζαρον
ἵνα κάψῃ τὸ ἄκρ
τοῦ δακτύλου αὐτοῦ
ὕδατος καὶ κατα
ψύξῃ τὴν γλῶσσαν·
ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν
τῇ φλογὶ ταύτῃ·
εἶπε δὲ ἀβραάμ·
τέκνον· μνήσθη
τι ὅτι ἀπέλαμες
σὺ τὰ ἀγαθάσου ἐν

τῆ βωῆσου. καὶ
λάξαρος ὁ μοίως
τὰ καὶ καὶ· νῦν δὲ
ὧδε παρακαλῆ
ται· σὺ δὲ ὁ δυνᾶ
σαι· καὶ ἐπὶ πᾶσι
τούτοις· μετὰ ξὺ
ἡμῶν καὶ ὑμῶν·
χάσμα μέτα ἐστή
ρικται· ὅπως οἱ
θέλοντες διαμεῖ
ναι ἐν θεν πρὸς
ὑμᾶς μὴ δύνωνται·
μὴ δὲ οἱ ἐκεῖ θεν
πρὸς ἡμᾶς διαπε
ρῶσιν· εἰ πεδὲ·
ἐρωτῶ οὖν σε πρὸς
ἵνα πέμψῃς αὐτὸν
εἰς τὸν οἶκον τοῦ
πρόμου· ἔχω γὰρ
πέντε αὐδελφοῦς·
ὅπως διαμαρτύ ρϛξ
ρηται αὐτοῖς· ἵνα
μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθω

σιν· εἰς τὸν τόπ
τοῦτον τῆς κα
λάμου· λέτει δὲ
αὐτῷ ἀμρᾶ ἀμ·
ἔχουσι μωσέα καὶ
τοὺς προφήτας·
ἀκουσάτοσαν αὐ
τῶν· ὁ δὲ εἶπεν·
οὐχὶ πεῖρ ἀμρᾶ ἀμ·
ἀλλ' ἐάν τις αὐτῶ
νεκρῶν πορευ
θῇ πρὸς αὐτοὺς
μετανοήσουσι·
εἰ πεδὲ αὐτῷ·
εἰ μωσέως καὶ
τῶν προφητῶν
οὐκ ἀκούουσιν· οὐ
δὲ ἐάν τις ἐκ
νεκρῶν ἀναστῆ
πεισθήσονται·
ἰπεδὲ πρὸς τοὺς
μαθητὰς· ἀνεν
δεκτόν ἐστι τοῦ μὴ
ἐλθεῖν τὰς κάν

δλλα· οὐ καὶ δὲ δὴ
οὐ ἐέχθαι· λυσι
τελεῖ αὐτῶ· εἰ μὴ
λοσόμι κὸς πρὸς
κει τὰ πρὸς τὸν
τρόχηλον αὐτοῦ
καὶ ἐέρι πτὰ εἰς
τὴν θάλασσαν· ἢ
ἵμα σκαμδαλίσῃ
ἕν ἀπὸ μικρῶν
τούτων· πρὸς δὲ
ἐπὶ αὐτοῖς· ἐὰν
δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς τὸν
ὀφθαλμόν σου·
βάλε τὸν ἐξ σου·
καὶ ἐὰν σε τὸν ὀφ
θαλμὸν σου σκαν
δαλίζῃ σε· ἔκβαλε
αὐτὸν· καὶ ἐὰν σε
τὴν χεῖρα σου σκαν
δαλίζῃ σε· ἔκκοψον
αὐτὴν· καὶ ἐὰν σε
τὸν πόδα σου σκαν
δαλίζῃ σε· ἔκκοψον
αὐτὸν· καὶ ἐὰν σε
τὸν ὀφθαλμόν σου
σκανδαλίζῃ σε· ἔκ
βαλε αὐτὸν· κρεῖσσον
γὰρ σε συμφέρει ἵνα
ἀπόληται ἓν τῶν
μελῶν σου· καὶ μὴ
ὅλον τὸ σῶμα σου
βληθῇ εἰς γέενναν·

Καὶ εἰ πρὸς μὲ ἀπο
λοιτῶ χῷ·
πρόσθεν σὺν ἡμῖν
πίστιν· εἰ πρὸς μὲ
ὁ χῷ· εἰ ἔχεις πίστιν
ὡς κόκκον σινάπεως·
ἐλέγεις
ἂν τῇ συκαμίνῳ
ταύτῃ· ἐκριζώ
θητι καὶ φυτεύθη
τι ἐν τῇ θαλάσσῃ·
καὶ ὑπακούσει σε
ἂν ὑμῖν· τίς δὲ
ἐξ ὑμῶν δοῦλος ἐ
χων ἀροτριῶντα·
ἢ ποιμαίνοντα·
ὃς εἰσελθόντι
ἐκ τοῦ ἀγροῦ δρᾷ
εὐθέως παρελ
θὼν ἀνάπεσαι· ἀλ
λ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ·
ἑτοίμασον τί δεῖ
πνίσω καὶ περιζώ
σαι καὶ διακόνει
μοι ἕως φάγω καὶ πίω·

κόμ ϥμοι ἔσωσφά
γωχαι πίω· καὶ
μετὰ ταῦτα φϥέ
σαι καὶ πίεσαι σύ·
μὴ χάριν ἔχει τῷ
δούλῳ ἐκείνῳ, ὅ
τι ἐποίησε τὰ δι
αταχθέντα; οὐ
δοκῶ· οὕτως καὶ ὑ
μᾶς· ὅτ' ἂν ποιή
σητε πάντα τὰ
διαταχθέντα ὑμῖν·
λϥετε ὅτι ἀχρεῖ
οι δούλοι ἐσμέν·
ὅτι ὃ ὀφείλομεν
ποιῆσαι πεποι
ήκαμεν· καὶ ϥέν ἐ
ν τῷ πορεύεσθαι
αὐτὸν εἰς ἰλὴμ· ἐξ
αὐτὸς δι' ἤρχετο δια
μέσου σαμαρείας
καὶ γαλιλαίας· ἐ
ιβ ε ξ Εἰσερχόμενος εἰς
τινα κώμην· ἀπή

τησαν αὐτῷ δὲ κα
λεπροὶ ἄνδρες·
οἳ ἔστησαν πόρρω
θεν· καὶ αὐτοὶ ἦρα
φωνὴν λέγοντες·
ἰοῦ ἐπιστάτα ἐλέ
ησον ἡμᾶς· καὶ ἰδὼν
εἶπεν αὐτοῖς· πο
ρευθέντες ἐπίδεξ
ατε ἑαυτοῖς τοῖς
ἱερεῦσι· καὶ ϥέ
Ηετο ἐν τῷ ὑπάϥ
αὐτοὺς ἐκαθαρίσ
θησαν· εἷς δὲ ἐ
ξ αὐτῶν ἰδὼν ὅτι
ἰάθη· ὑπέστρεψε
μετὰ φωνῆς με
γάλης δοξάζων
τὸν θῦ· καὶ ἔπεσε
ἐπὶ πρόσωπον
παρὰ τοὺς πόδα
αὐτοῦ εὐχαριστῶν
αὐτῷ· καὶ αὐτὸς
ἦν σαμαρείτης

ξ περὶ τῶν δέκα λεπρῶν:

ξ περὶ τῶν δέκαλε πρῶν:

ξ Ἀποκριθεὶς δὲ
οἱ σ̄ εἶπεν· οὐχὶ
οἱ δέκα ἐκαθε
ρίσθησαν; οἱ δὲ
ἐν μέσῳ ποῦ· οὐχ εὑ
ρεύθησαν ὑποστρέ
ψαντες δοῦναι
δόξαν τῷ θ̄ῷ· εἰ μὴ
ὁ ἀλλογενὴς οὗτος·
καὶ εἶπεν αὐτῷ·
ἀναστὰς πορεύου
ἡ πίστις σου σέσω
κέσε· ἐπερωτη
θεὶς δὲ παρὰ τῶν
φαρισαίων πότε
ἔρχεται ἡ κασιλεία
τοῦ θ̄υ· ἀπεκρί
θη αὐτοῖς καὶ εἶ
πεν· οὐκ ἔρχεται
ἡ κασιλεία τοῦ θ̄υ
μετὰ παρατηρή
σεως· οὐδὲ ἐροῦ
σιν ἰδοὺ ὧδε ἢ ἰ
δοὺ ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ

ἡ κασιλεία τοῦ θ̄υ·
ἐν τὸς ὑμῶν ἐστιν·
Εἰ πεδὲ πρὸς τοὺς
μαθητὰς· ἐλεύ
σονται ἡ μέραι ὅ
τε ἐπιθυμήσετε
μίαν τῶν ἡμερῶν
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀν̄ου
ἰδεῖν καὶ οὐκ ὄψε
θε· καὶ ἐροῦσιν ὑ
μῖν· ἰδοὺ ὧδε ἢ ἐ
κεῖ ὀχ̄σ̄· μὴ ἀπέλ
θητε μὴ δὲ διώ
ξητε· ὥσπερ γὰρ
ἡ ἀστραπὴ ἡ ἀστρά
πτουσα ἐκ τῆς
ὑπὸ ὠ̄ὸν εἰς τὴν
ὑπὸ ὠ̄ὸν λάμπει·
οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς
τοῦ ἀν̄ου ἐν τῇ ἡ
μέρᾳ αὐτοῦ· πρῶ
τον δὲ δεῖ αὐτὸν
πολλὰ παθεῖν
καὶ ἀποδοκιμαν

θῆναι ἀπὸ τῆς γε
νεᾶς ταύτης· καὶ
ϛξ ε Καθὼς ἐγένετο ἐν
ταῖς ἡμέραις νῶ
ε· οὕτως ἔσται καὶ
ἐν ταῖς ἡμέραις
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθ̅ γ̅·
ἡσθῖον· ἐπίνον· ϛθ̅
ἐγάμουν· ἐξεγαμῖ β
ζον τοὰ χρι ἧς ἡ
μέρας εἰς ἦλθεν
νῶε εἰς τὴν κιβω
τὸν· καὶ ἦλθεν ὁ
κατακλυσμὸς καὶ
ἀπώλεσεν ἅπαν
τας· ὁμοίως καὶ ϛι̅
ϛκ̅ ι̅ Ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ι
ἡμέραις λὼτ·
ἠσθῖον· ἐπίνον·
ἠγόραζον· ἐπώ
λουν· ἐφύτευον·
ὠκοδόμουν· ἡ δὲ
ἡμέρα ἐξῆλθε
λὼτ ἀποσοδόμ̅,

ἔβρεξε πῦρ καὶ
θεῖον ἀπὸ ὀυ̅ ὀυ̅ καὶ
ἀπώλεσεν ἅπαν
τας· καὶ ταῦτα ἔ
σται ἡ ἡμέρα ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθ̅ ου̅ ἀποκα
λύπτεται· ἐν ἐκεί
ϛθ̅ Ἡ ἡ τῇ ἡμέρᾳ ὃς ἔσται
ἐπὶ τοῦ δώματος
καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ
ἐν τῇ οἰκίᾳ· μὴ
καταβάτω ἆραι
αὐτά· καὶ ὁ ἐν τῷ
ἀρῷ ὁμοίως· μὴ
ἐπὶ στρεψάτω εἰς
τὰ ὀπίσω· μνη
ι Μονεύετε τῆς γυναι
κὸς λώτ· ὃς ἐὰν
ᾱ ϛιᾱ ζη τῇ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ σῶσαι, ἀπο
λέσει αὐτὴν· καὶ
ὃς ἐὰν ἀπολέσει
αὐτὴν, ζωογονή
σει αὐτὴν· λέγω
ϛιβ
ε

ψμῖν ταύτη τῆν μυ
κτὶ δύο ἔσονται
σπικλίνησμιάς·
εἷς παραλληφθή
σεται· καὶ ἕτερος
ἀφεθήσεται· δύο
ἔσονται ἀλήθου
σαι ἐπὶ τὸ αὐτό·
μία παραλληφθή
σεται· καὶ ἡ ἑτέρα
ἀφεθήσεται· δύο
ἔσονται ἐν τῷ ἀρ.
ὁ εἷς παραλληφθή
σεται· καὶ ὁ ἕτερος
ἀφεθήσεται· καὶ
ἀποκριθέντες
λέγουσιν αὐτῷ· πῦ
κε· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· ὅπου τὸ
σῶμα· ἐκεῖσε καὶ
χθήσονται καὶ οἱ
ἀετοί· ἔλεγε δὲ
καὶ παραμολὴν
αὐτοῖς πρὸς τὸ

δεῖν πάντοτε
προσεύχεσθαι αὐ
τοὺς καὶ μὴ ἐκκα
κεῖν· λέγων· κρί
τῆς τίς ἦν ἐν τῇ νῖ
πόλει· τὸν θν̄ μὴ
φοβούμενος· καὶ
ἄνον μὴ ἐντρε
πόμενος· χήρα
δὲ ἦν ἐν τῇ πό
λει ἐκείνῃ καὶ ἤρ
χετο πρὸς αὐτὸν
λέγουσα· ἐκδίκη
σόν με ἀπὸ τοῦ ἀν
τιδίκου μου καὶ
οὐκ ἠθέλησεν ἐ
πὶ χρόνον· μετὰ
δὲ ταῦτα εἶπεν
ἐν ἑαυτῷ· εἰ καὶ
τὸν θν̄ οὐ φοβοῦ
μαι καὶ ἄνον οὐκ
τρέπομαι· διά
γε τὸ παρέχειν
μοι κόπον τὴν χη

ξβ̄ π̄ ἐ τοῦ φαρϊσαίου καὶ τοῦ τελῶνος

ραν ταύτην· ἐκ
δικήσω αὐτήν· ἵ
να μὴ εἰς τέλος
ἐρχομένη ὑπο
πϊάζημε· εἰ πε
δὲ ὁ κ̄ο̄· ἀκούσα
τι ὁ κριτὴς τῆς ἀ
δικίας λέγει· ὁ δὲ
θ̄ο̄ οὐ μὴ ποιήσει
τὴν ἐκδίκησιν τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτοῦ
τῶν κοῶντων πρὸς
αὐτὸν ἡμέρας καὶ
νυκτὸς καὶ μακρο
θυμῶν ἐπ' αὐτοῖς;
λέγω ὑμῖν ὅτι ποι
ήσει τὴν ἐκδίκη
σιν αὐτῶν ἐν τάχει· τε
πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐλ
θὼν ἄρα εὑρήσει
τὴν πίστιν ἐπὶ
τῆς γῆς; εἰ πε δὲ
πρός τινας τοὺς πε

ποιθότας ἐφ' ἑαυ
τοῖς ὅτι εἰσὶ δίκ
οι καὶ ἐξουδενοῦ
τας τοὺς λοιποὺς·
τὴν παραμολὴν
ταύτην· ἀμοιδό
ρ ἀρ̄ μέβησαν εἰς τὸ
ἱερὸν προσεύ
ξασθαι· ὁ εἷς φα
ρισαῖος καὶ ὁ ἕτε
ρος τελώνης· ὁ
φαρϊσαῖος τα
θεὶς πρὸς ἑαυ
τὸν ταύτα προσ
ηύχετο· ὁ θ̄ο̄ ἀχα
ριστῶ σοι ὅτι οὐκ ἀ
μὶ ὡς περοίλοι
ποὶ τῶν ἀνῶν·
ἄρπαγες· ἄδικοι·
μοιχοὶ· ἢ καὶ ὡς
οὗτος ὁ τελώνης
μὴ τε ὑπόδιστου
σαμμάτου· ἀπο
δεκατῶ πάντα

ὅσα κτῶμαι. καὶ
ὃ πολλῶ μᾶλλον
ἱερόθεμα ἐστὸς οὐ
κ̅ θ̅ ἐλθὼν οὖν δὲ
τοῦ ὀφθαλμοῦ
εἰς τὸ μῶ ὀμὲ
πάρα. ἀλλὲ τυ
τῶν μὲ εἰς τὸ κ̅ θ̅
αὐτοῦ λέγω μ. ὁ
θ̅ ἵ ἀσθενῶν τίμοι
τῶ αἱμαρτῶλῶ.
λέγω ὑμῖν. κατὰ
μὴ οὐ τοσ δὲ δικ
ῶν μὲ μοσ εἰς τὸ μ
οἶκο μ αὐτοῦ. ὅτι
ἐκεῖ μοσ. ὅ τὶ πᾶ
ὑψῶν μὲ αὐτὸν ται
ταπεινῶθ̅ σε ται.
ὁ δὲ ταπεινῶν μ
ἑαυτὸν ὑψῶθ̅ σε τ
ιε̅ Π ρὸς σ κ̅ φ̅ ρ ὁ μ δὲ
αὐτῶ καὶ τὰ ἱερε
φ̅ κ̅. ἴ μ αὐτῶ μ δὲ
τῶ ν̅ τα. ἴ δ ὁ μ τε ο

δὲ οἱ μαθηταὶ
ὅτι τὶ μᾶλλον ἡ
αὐτοῖς. ὁ δὲ ἰ̅ σ̅
προσκαλεσά
μενος αὐτὰ εἶπ̅.
ἄφετε τὰ παιδία
ἔρχεσθαι πρὸς
με καὶ μὴ κωλύετε
αὐτά. τῶν γὰρ τοι
ούτων ἐστὶν ἡ
βασιλεία τοῦ θ̅υ̅.
ἀμὴν ἀμὴν λέγω c̅ ι̅ β̅
ὑμῖν. ὅς ἂν μὴ δέξ
ηται τὴν βασι
λείαν τοῦ θ̅υ̅ ὡς
παιδίον. οὐ μὴ
εἰσέλθῃ εἰς αὐτ̅ν.
Καὶ ἐπερωτήσε τὶς c̅ ι̅ α̅
αὐτὸν ἀρχῶν λέγω.
διδάσκαλε ἀγα
θὲ τί ποιήσας ζῶ
ν̅ αἰῶν κλη
ρονομήσω. εἶ πεν δὲ
αὐτῶ ὁ ἰ̅ σ̅. τί με

κ̅υ̅ ἰ̅ τ̅ χ̅ ρ̅ κ̅ ἀγ̅ τ̅ τ̅ ἀ̅ λ̅ ἰ̅ ὁ τ̅ ἀ̅ λ̅ ἰ̅

ἐ̅ π̅ τ̅ ὁ̅ ἐ̅ π̅ ρ̅ ὁ̅ τ̅ ὁ̅ ν̅ ὁ̅ μ̅ ὁ̅ τ̅ ἰ̅ μ̅ π̅ λ̅ ε̅ ὁ̅ ν̅

ἐν τῇ ἐν τοῖς ἐπεριωτήσεσι τοῦ κύριου πολεμεῖν.

κβ τῇ ἐν

Λέγει οἱ φάλται· οὐ
δεῖ σε ἀφάλτου·
εἰ μὴ εἰσόδου σ· τ
ὅμ πολαὸ οἱ δῆμο·
μὴ μοι χεύσῃς· μὴ
φρομεύσῃς· μὴ
κλέψῃς· μὴ μυ
δὲ μαρτυρήσῃς·
τίμα τὸν πατέρα σ
καὶ τὴν μέρα σου·
ὅλε εἶ πόθ· τοῦ
πατρὸς σ· ἵν υ
λαβῇ σε ἡ μέρ σε
ὁ τὴν τόσ μου· ἀλλ
ἀσὲ ταύτα οἱ ἰσ·
εἰ πόθ· αὐτοῦ· ἐπὶ
ἐμ σοι λεί πει· πᾶ
τα ὅσα σ εἰσπω
λῆσ ὁμ μεὶ δίαδο
πόχοι σ· μεὶ ὁ ξ
θῆσ σα μερὸν μ σ ὀφθ·
καὶ δεῦρο σ ἀλλοχ
θῆ μοι· ὁ δὲ ἀλλ
σα ταύτα· πόλ

ρκθ β

Υπόσ σ ἡμ φο· ἡμ
τὰ πολλούσι ὁ σ φό
δρα· ἴδε μὴ δὲ αὐτ
ὁ ἰσ πόθ ρ ἰλυπῶ μ
γὴ μ ὁ μὴ μ ὁ μ· εἰ πῶ
πόσ δυσκόλ ω σ
οἱ τὰ χρήματα
σ ὄμπ σ· εἰσ ἐλέ
σ ὁμ πε ἰσ τὴν
βασιλείαν τοῦ
οὐρ ὁμ· ἄλλ ο πόρ
πε ρ ὁμ τὰ ρ ἀ τι καὶ
μὴ λ ὁμ δὲ ἀπε μα
λιᾶσ ρ ἀφ ίδ ο
εἰσ ἐλθεῖν· ἢ
πολλούσι ὁμ εἰ
τὴν μὴ σι λεί αν
τοῦ θῦ εἰσ ἐλθεῖ·
ἢ πόσ ὁμ δὲ οἱ ἄλλ
σα πόν· καὶ πί
δῶ ἀπ αὐ σ θῆ μα·
ὅ δὲ εἶ πόθ· τὰ
δῶ ἀπ πόρ ἀ
θρόπ ο σ· δῆ λα

τὰ ἀπὸ παρὰ τῶ
θῶ· εἰ πεδὲ πέ
τρος· ἴδου ἡμεῖς
ἀφῆκαμεν πάν
τα καὶ ἠκολουθή
σαμέν σοι· ὁ δὲ
εἰπεν αὐτοῖς·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ὅτι οὐδεὶς
ἐστιν ὃς ἀφῆκεν
οἰκίαν· ἢ γονεῖς·
ἢ ἀδελφοὺς· ἢ γυ
ναῖκα· ἢ τέκνα·
ἕνεκεν τῆς κα
σιλείας τοῦ θῦ·
ὃς οὐ μὴ ἀπολά
κη πολλαπλα
σίονα ἐν τῷ καὶ
ρῷ τούτῳ· καὶ ἐν
τῷ αἰῶνι τῷ ἐρ
χομένῳ ζωὴν
αἰώνιον· παρὰ
λαμὼν δὲ τοὺς δώ
δεκα· εἰπε

πρὸς αὐτοὺς· ἰδοὺ
ἀναμαίνομεν
εἰς ἱεροσολύμα
καὶ τελεσθήσε
ται πάντα τὰ
γεγραμμένα δι
ὰ τῶν προφη
τῶν· τῶν ἰῶτοῦ
ἀνθρώπου· πα
ραδοθήσεται ἀρ
τοῖς ἐθνεσιν·
καὶ ἐμπαιχθήσε
καὶ ὑπρισθήσε
καὶ ἐμπτυσθήσε
καὶ μαστιγώσαντ
ἀποκτενοῦσι
αὐτόν· καὶ τῇ ἡ
μέρα τῇ τρίτῃ
ναστήσεται· καὶ
αὐτοὶ οὐδὲν τούτῳ
συνῆκαν· καὶ ἦν
ὁ ῥήμα τούτο κε
κρυμμένον ἀ
πὰ ὐτῶν· καὶ

ξα̅ περὶ τοῦ τυφλοῦ:

οὐκ ἐγίνωσκον τὰ
λεγόμενα· ἐγένετο
δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν
αὐτὸν εἰς ἰεριχὼ,
τυφλός τις ἐκά-
θητο παρὰ τὴν
ὁδὸν προσαιτῶν·
ἀκούσας δὲ ὄχλου
διαπορευομένου,
ἐπυνθάνετο τί
ἂν εἴη τοῦτο· ἀπή-
γγειλαν δὲ αὐτῷ,
ὅτι ἰησοῦς ὁ ναζωραῖ-
ος παρέρχεται· καὶ
ἐβόησε λέγων· ἰησοῦ
υἱὲ δαβὶδ ἐλέησόν με·
καὶ οἱ προάγοντες
ἐπετίμων αὐτῷ ἵ-
να σιωπήσῃ· αὐτὸς
δὲ πολλῷ μᾶλλον
ἔκραζεν· υἱὲ δαβὶδ
ἐλέησόν με· σταθεὶς

δὲ ὁ ἰησοῦς ἐκέλευ-
σεν αὐτὸν ἀχθῆναι
πρὸς αὐτόν· ἐγγίσαν-
τος δὲ αὐτοῦ, ἐπηρώ-
τησεν αὐτὸν
λέγων· τί σοι θέλ-
εις ποιήσω· ὁ δὲ εἶ-
πε· κύριε, ἵνα ἀνα-
βλέψω· καὶ ὁ ἰησοῦς
εἶπεν αὐτῷ· ἀνά-
βλεψον· ἡ πίστις
σου σέσωκέ σε· καὶ
παραχρῆμα ἀνέ-
βλεψε καὶ ἠκολού-
θει αὐτῷ δοξάζων
τὸν θεόν· καὶ πᾶς ὁ
λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν
αἶνον τῷ θεῷ·
Καὶ εἰσελθὼν διήρ-
χετο τὴν ἰεριχώ·
καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνό-
ματι καλούμενος
ζακχαῖος· καὶ

τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὴρ [illegible]

ξβ̅ περὶ τοῦ ζακχαίου:—

καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχὶ
τελώνης· καὶ οὗ
τος ἦν πλούσιος·
καὶ ἐβήτει ἰδεῖν
τὸν ἰν̄ τίς ἐστι· καὶ
οὐκ ἐδύνατο ἀπὸ
τοῦ ὄχλου ὅτι τῇ
ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν·
καὶ προσδραμὼν
ἐμπροσθεν ἀνέ
κη ἐπὶ συκομωραίᾳ
ἵνα ἴδη αὐτόν· ὅτι
δι' ἐκείνης ἔμελλε
δι' ἔρχεσθαι· καὶ ὡς
ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον·
ἀναβλέψας ὁ ἰσ̄ εἶ
δεν αὐτὸν καὶ εἶπε
πρὸς αὐτόν· ζακ
χαῖε· σπεύσας κα
τάμηθι· σήμερον
γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σοῦ
δεῖ μεμεῖνε· καὶ
σπεύσας κατέβη· ὡς
ὑπεδέξατο αὐτὸν

χαίρων· καὶ ἰδόν
τες ἅπαντες δι' ἐ
γόγγυζον λέγον·
ὅτι παρὰ ἁμαρ
τωλῷ ἀνδρὶ εἰς
ἦλθε κατὰ λῦσαι·
σταθεὶς δὲ ζακ
χαῖος εἶπε πρὸ
τὸν κν̄· ἰδοὺ τὰ
ἡμίση τῶν ὑπαρχό
των μοι κε δίδομι
τοῖς πτωχοῖς· ὡς
εἴ τινος τίς ἐσυκο
φάντησα ἀπο
δίδομι τετραπλοῦν·
εἶπε δὲ πρὸς αὐ
τὸν ὁ ἰσ̄· ὅτι σήμε
ρον σρ̄ία τῷ οἴκῳ
τούτῳ ἐγένετο· κα
θ ὅτι καὶ αὐτὸς υἱὸς
ἀβραάμ ἐστιν· ἦλ
θε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν
θρώπου ζητῆσαι
ὡς σῶσαι τὸ ἀπολῶ·

ϲκζ Ἀκουόντων δὲ αὐτῶν
ταῦτα, προσθεὶς
εἶπε παραβολήν,
διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν
εἶναι Ἱερουσαλήμ· καὶ δο-
κεῖν αὐτοὺς ὅτι παρα-
χρῆμα μέλλει
ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
ἀναφαίνεσθαι· εἶ-
ϲκη Πεν οὖν· ἄνθρωπος
εὐγενὴς ἐπορεύθη
εἰς χώραν μακρὰν
λαβεῖν ἑαυτῷ βα-
σιλείαν καὶ ὑπο-
στρέψαι· καλέσας
ρς΄ δὲ δέκα δούλους αὐτοῦ,
ἔδωκεν αὐτοῖς
δέκα μνᾶς καὶ εἶ-
πε πρὸς αὐτούς·
πραγματεύσασ-
θε ἕως ἔρχομαι·
οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ
ἐμίσουν αὐτόν· καὶ
ἀπέστειλαν πρεσβείαν
ὀπίσω αὐτοῦ
λέγοντες· οὐ θέ-
λομεν τοῦτον βα-
σιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς.
ϲκθ Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
ρζ΄ ἐπανελθεῖν αὐτὸν
λαβόντα τὴν βα-
σιλείαν· εἶπε φω-
νηθῆναι αὐτῷ τοὺς
δούλους τούτους
οἷς ἔδωκε τὸ ἀρ-
γύριον· ἵνα γνῷ τίς
τί διεπραγματεύ-
σατο· παρεγένετο
δὲ ὁ πρῶτος λέγων·
κύριε ἡ μνᾶ σου προσ-
ηργάσατο δέκα
μνᾶς· καὶ εἶπεν
αὐτῷ· εὖγε ἀγαθὲ δοῦλε·
ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ
πιστὸς ἐγένου, ἴσ-
θι ἐξουσίαν ἔχων
ἐπάνω δέκα πό-
λεων· καὶ ἦλθεν

ρζ΄ περὶ τῶν ι΄ λαβόντων τὰς μνᾶς:

ὁ δὲ εὐτὸ δοῦλός σου.
κε ἡ μῶν ἀσσοῦ σοι
ἡσε τῶν μῶν τε μῶν ἀσ.
εἰ τῶν δὲ καὶ τοῦτ.
καὶ σὺ μὴ μοῦ σοι ἀ
μῶν τῶν μῶν τε τῶν σοῦ.
καὶ ἐν τῶ ρῶ σῆ λθε
λόγῶν μ· κε· ἰδοὺ ἡ
ὦ μῶν ἀσσοῦ ἡ μεῖς χ
ἀποκεῖ μῶν ἡ μεῖν
σοῦ δαρίῶν· ἐφ ὧ ὁ
μὴ γὰρ σε ὁ πάν
θρῶν τῶν σῶ σῶ φῆ ρ
εἰ· ἀ ρεῖ σῶ ὁ ὑ κε
θῆ κα· καὶ θε ρεῖ
ζεῖ σῶ ὁ ὑ κ ἄν τει
ρῶν· λέ γει δὲ αὐ τῶ·
ἐκ τοῦ τῶ μα τῶ σ
σοῦ χρῖ μῶ σε τῶ
μὴ ρὲ δοῦ λε· ἡ δὺ
ὁ πῶ ἀ μῶ σῶ σῶ φῆ
ρῶ σεῖ μῖ· ἀ ρῶ μῶ
οὐ κ ἐ θῆ κα· καὶ θε
ρῖ ζῶ μῶ ὁ ὑ κ ἐ τῶ

ρῶν· καὶ διὰ τῶ ὁ
κε ἡ λῶ κα σῶ τῶ ἀρ
χῶ ρῖ ὁ μῶ μοῦ σῶ
τὴν μ τρ ἄ τῶ ζῶ μ·
καὶ ἀ φῶ ὁ λῶ θῶ μῶ σῶ
τῶ χῶ ἀμ ὑ σῶ ρῶ ζῶ
αὐ τῶ· καὶ τοῖ σῶ
ρῶ σῶ τῶ σῶ μ εἶ τῶ σῶ.
ἀρ ἄ τε ἀ τῶ ἀ τοῦ τ
μῶν· καὶ δῶ τε τῶ
τῶν δὲ κα μῶν
ἄ χῶ μ τι· καὶ εἶ τῶ
αὐ τῶ· κε ἄ χῶ ἐ ἰ δὲ κα
μῶν· λέ γῶ γὰρ
ὑ μῖν· ὅ τι τῶν τὶ
τῶ ἐ χῶ μ τι δῶ θῆ σῶ τ.
ἀ πὸ δὲ τοῦ τῶ ὃ ἐ χῶ μ
καὶ ὃ ἐ χῶ ἐ ἀ ρῶ θῆ σῶ τ
ἀ φῶ αὐ τῶ· τῶ λῆ μ
τῶ ὃ ἀ θῶ ρῶ σῶ μῶ ὃ ὑ
κεῖ μῶ σῶ τῶ ὃ ὧ λῆ θῶ
λῆ σῶ μῶ τῶ ὃ μῶ ὃ ὑ
σῶ λεῦ σῶ σῶ ὃ ὧ ὧ ὧ.
ἀ ἀ ἀ ἀ ἀ ἀ ἀ ἀ ἀ ἀ

κατασφάξαντε ἐμ
β ϲλβ προσθέμμου· τε ξ
εἰ πὼν ταύτα ἐ
πορεύετο ἐμπρο
θεμ ἀναμαίμων
ᾳσϊ ἐρροσόλυμα·
καὶ ᾐέμετο ὡσ ἠγγι
σεμ εἰσ μηθσφαὴ
καὶ μηθαμίαμ πρὸ
τὸ ὄροσ τὸ καλού
μεμον ἐλαιῶμ·
ἀπέστειλε δὲ ὁ τῶ
μαθη τῶμ αὐτοῦ
εἰ πὼν· ὑπάγετε
εἰσ τὴμ κατέμαμ τι
κώμημ· ἐμ ἡ εἰσ πο
ρευόμεμοι εὑρεῖ
σετε πῶλομ δεδε
μέμομ· ἐφ ὃμ οὐδ
πώποτε ἀμῶμ
ἐκάθισε· λύσαμ
τεσ αὐτὸμ ᾀάγετε·
καὶ ἐάμ τισ ὑμᾶσ
ἐρωτᾶ διὰ τί λύετ·

οὕτωσ ἐρεῖτε
αὐτῶ· ὅτι ὁ κσ αὐ
τοῦ χρείαμ ἔχει·
Α πελθόμτεσ δὲ
ϲλγ οἱ ἀπεσταλμέμοι·
β εὗρομ καθὼσ εἶ
πεμ αὐτοῖσ· λύομ
τωμ δὲ αὐτῶμ τὸ
πῶλομ· εἶπομ
οἱ κύριοι αὐτοῦ
πρὸσ αὐτούσ· τί
λύετε τὸμ πῶλομ·
οἱ δὲ εἶπομ· ὁ κσ
αὐτοῦ χρείαμ ἔχει·
καὶ ἤγαγομ αὐτὸμ
πρὸσ τὸμ ἰμ· καὶ
ἐπιρρίψαμτεσ
ἑαυτῶμ τὰ ἱμά
τια ἐπὶ τῶμ πῶ·
ἐπεβήβασαμ
τὸμ ἰμ· πορευο
Μ ἐμ ουδὲ αὐτοῦ ὑ
πεστρώμμυομ
τὰ ἱμάτια αὐτῶμ

ϛλ̄ ἐν τῇ ὁδῷ· ἀγγίζοντ
δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς
τῇ καταβάσει τοῦ
ὄρους τῶν ἐλαιῶν·
ἤρξαν τοῦ ἅπαν
τὸ πλῆθος τῶν
μαθητῶν χαίρον
τες αἰνεῖν τὸν θν̄
φωνῇ μεγάλῃ· πε
ρὶ πασῶν ὧν εἶ
δον δυνάμεων λέ
γοντες· εὐλογημέ
νος ὁ ἐρχόμενος
βασιλεὺς ἐν ὀνό
ματι κῡ· εἰρήνη ἐν
οὐ̄ν̄ω· καὶ δόξα ἐ
ν ὑψίστοις· καί τινες
ὧν φαρισαίων ἀ
πὸ τοῦ ὄχλου, εἶ
πον πρὸς ἐαυτ̄·
διδάσκαλε ἐπι
τίμησον τοῖς μα
θηταῖς σου· καὶ ἀ
ποκριθεὶς εἶπ̄

αὐτοῖς· λέγω ὑμῖν·
ὅτι ἐὰν οὗτοι σιω
πήσωσιν οἱ λίθοι
κεκράξονται· ἐξ
ὡς ἤγγισεν ἰδὼν τὴν ϛλ̄ς̄ β̄
πόλιν· ἔκλαυσε
ἐπ' αὐτῇ λέγων·
ὅτι εἰ ἔγνως καὶ
σὺ καίγε ἐν τῇ ἡμέ
ρᾳ σου τάυτη τὰ
πρὸς εἰρήνην σου·
νῦν δὲ ἐκρύβη ἀ
πὸ ὀφθαλμῶν σου·
ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι
ἐπὶ σὲ· καὶ περὶ
βαλοῦσιν οἱ ἐχθροί
σου χαράκα σοι·
καὶ περικυκλώ
σουσί σε καὶ συνά
ξουσί σε πάντοθε·
Καὶ ἐδαφιοῦσί σε, ϛλ̄ξ̄ β̄
καὶ τὰ τέκνα σου ἐν
σοί· καὶ οὐκ ἀφή
σουσιν ἐν σοὶ λίθον·

τὸ ΔΤ τὲ Β τκυρίου ἐγένετο:

βασιλίθω· ἀμθῶμ
οὐκ ἄμφοστὸμ καὶ
ρὸμ τὴν σὲ πιστὸ
πὴν σου· καὶ εἰσ
ἐλθὼμ εἰσ τὸ ἱε
ρὸμ, ἤρξατο ἐκκω
λειμ τὸ ὶσ πὼ λοῦν
τασ ἐμ αὐτῷ καὶ
φορὰ ζομ τασ λέ
γομ αὐτοῖσ· τέρα
πὼ ὁ οἶκοσ μου
οἶκοσ πρὸσευ
χῆσ κλὴθ· ὑμεῖσ δὲ
αὐτὸμ ἐποιήσατε
πὴ λαιὸμ λῃστῶμ.
Καὶ ἦμ διδάσκὼμ
τὸ καθ' ἡμέραμ ἐμ
τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ
ἀρχιέρεῖσ καὶ οἱ
γραμματεῖσ, ἐ
ζήτουν αὐτὸ μ ἀπο
λέσαι καὶ οἱ πρω
τοὶ τοῦ λαοῦ, καὶ
οὐχ ὑρίσκὼν τὸ

τί ποιήσωσι μ· ὁ
λαὸσ γὰρ ἅπὰσ ἐ
ξεχρέμαντο αὐτοῦ ἀ
κούὼν· καὶ ὅτὰν
ἐμ μιᾶ τῶν ἡμερῶν
ἐκείνῶν, διδάσκὼν
τὸ λαὸν καὶ εὐαγγελιζόμε
νὸν τὸν λόγὸν τὸν ἱερῶν· ἐπε
φήσὰν οἱ ἱερεῖσ καὶ
οἱ γραμματεῖσ σὺν
τοῖσ πρεσβυτέροισ
καὶ εἶπὰν πρὸσ
αὐτὸν λέγὸντεσ· ἐ
πὶ ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιεῖσ
ἢ τίσ σοι ἐδόθη ἡ
ἐξουσία αὕτη ἵνα
ταῦτα ποιῇσ· καὶ ἀ
ποκριθεὶσ εἶπὰν πρὸσ
αὐτοὺσ· ἐρωτήσω ὑμᾶσ κἀγὼ
λόγὸν καὶ εἴπατέ μοι· τὸ
βάπτισμα Ἰωάνου ἐξ οὐ

ξθ πὼ ἐρωτῶ τὸν κυ ἀρχιερεῖς γραμ
ματεῖσ:

ρωμοῦ ἡμῖν ὀβελίσκους·
οἱ δὲ σωε λογίσαν
το πρὸς ἑαυτοὺς
λέγοντες· ὅτι ἐὰν
εἰς πόσον ὀβολοὺς
ὄρεις διὰ τὸ σῶσαι
κέ σε πεύσαι τε αὐτοῦ·
ἐὰν δὲ εἰς πόσον
ὀβελίσκους, πᾶς ὁ λαὸς
ὁς χαὶ τὰ λιθούσει ἡ
μᾶς· πε πεισμένοι
μοι γὰρ ἐπὶ μὶ ἐὰν
μὴ μὴ πρὸ φήτην
εἶναι· καὶ ἀπὸ τε χεί
θη σαν μὴ δὲ μὴ εἰδέ
ναι πόθεν· καὶ οἱ ἐσ
θίοντες αὐτοῖς· οὐ
δὲ ἐὰν λέγω ὑμῖν
ἐν ποίᾳ ὀβελοῖ
ἐν ταύτῃ ποιῶ· κρέα
οὐ δὲ πρὸς τὸν λαὸν
ὁ μὲν λέγων τὴν παρ
ρησίαν ταύτην·
ἀφ θρωποσόφυ

τὲ τ ιε εβ φ πρὸς τ ε λ τ

ὁ παρὰ ἀπὸ λόγος·

πεύσῃ ἀπὸ τοῦ
μα· καὶ ὀβελὸν ἔδοτο αὐ
τὸν τοῖς γραμματεῖσι· καὶ
αὐτὸς δὲ ἐκ μὴ σε χρὸ
νοις εἰ κῆ μοῦ· καὶ
ἐμὲ καὶ ρὸ αὐτὸ τε
λε πρὸς τὸν ὀβ
ελὸν ἐδοῦ λομ ἡμῖν
αὐτὸ τοῦ καρ πῶν
τῶν ἀπὸ λῶμο C
δῶσι μαὐτῷ· οἱ δὲ
γραμματεῖς εἰρῆ
αὐτὸ μὸ ὀβελὸν τεῖ χῶ
κῆ μοῦ· καὶ πρὸς
ἔθε τὸ πέμψαι
ἐκ τρὸ μὸ δοῦ λομ· οἱ
δὲ καὶ κεῖ μὸ μὸ εἰ
ρῆ πε σὲ καὶ ἀπὶ μοῦ
σῶ πε σὲ· ὀβελὸν τε
τεῖ λῶ κῆ μοῦ· καὶ
πρὸς σέθε τὸ πῶ μ
φῶ τρὶ τὸ μ· οἱ δὲ
καὶ τοῦ τὸ μ τρῶ μα
τίσῃ τῶ ὀβελόν·

εἶπε δὲ ὁ κύριος
τοῦ ἀμπελῶνος·
τί ποιήσω· πέμ
ψω τὸν υἱόν μου τὸν
ἀγαπητὸν· ἴσως
τούτον ἰδόντες ἐν
τραπήσονται· ἰδό-
τες δὲ αὐτὸν οἱ γεωρ
γοὶ· διἐλογίζον
το πρὸς ἑαυτοὺς
λέγοντες· οὗτός
ἐστιν ὁ κληρονόμος·
δεῦτε ἀποκτείνω
μεν αὐτὸν· ἵνα ἡ
μῶν γένηται ἡ κλη
ρονομία· καὶ ἐκ
βαλόντες αὐτὸν ἔ
ξω τοῦ ἀμπελῶνος,
ἀπέκτειναν· τί
οὖν ποιήσει αὐτοῖς
ὁ κύριος τοῦ ἀμπε
λῶνος· ἐλεύσετ
καὶ ἀπολέσει τοὺς
γεωργοὺς τούτους,

καὶ δώσει τὸν ἀμ
πελῶνα ἄλλοις·
ἀκούσαντες δὲ εἶ
πον· μὴ γένοιτο·
ὁ δὲ ἐμβλέψας
αὐτοῖς εἶπε· τί οὖν
ἐστὶ τὸ γεγραμμένον
τοῦτο· λίθον ὃν ἀ
πεδοκίμασαν οἱ
οἰκοδομοῦντες· οὗ
τος ἐγενήθη εἰς κε
φαλὴν γωνίας·
πᾶς ὁ πεσὼν ἐ
πὶ ἐκεῖνον τὸν λί
θον συνθλασθήσετ·
ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ
λικμήσει αὐτόν·
ἀ ἐζήτησαν οἱ ἀρ
χιέρεις καὶ οἱ γρα
μματεῖς ἐπὶ καὶ
λεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς
χεῖρας· αὐτῇ τῇ
ὥρᾳ· καὶ ἐφοβή
θησαν τὸν ὄχλον

ἐγνωσαν γὰρ ὅτι
πρὸς αὐτοὺς τὴν
παρακολὴν ταύτῃ
εἶπεν· καὶ πα
ρατηρήσαντες αὐ
πέστειλαν ἐξ καθέ
τους· ὑποκρινο
μένους ἑαυτοὺς
δικαίους εἶναι· ἵ
να ἐπιλάκονται
τοῦ λόγου αὐτοῦ·
εἰς τὸ παραδοῦ
ναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ·
καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ
ἡγεμόνος· καὶ ἐπη
ρώτησαν αὐτὸν λέ
γοντες· διδάσκαλ·
οἴδαμεν ὅτι ὀρθὴ
λέγεις καὶ διδά
σκεις· καὶ οὐ λαμβά
νεις πρόσωπον·
ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας
τὴν ὁδὸν τοῦ θῦ δι
δάσκεις· ἔξεστι

ἡμῖν καίσαρι φό
ρους διδόναι· ἢ οὔ·
Κατανοήσας δὲ αὐ
τῶν τὴν πανουρ
γίαν· εἶπε πρὸς
αὐτούς· τίμε πει
ρόζετε· ἐπιδεί
ξατέ μοι δηνάριο·
οἱ δὲ ἔδειξαν· καὶ
εἶπε· τίνος ἔχει
εἰκόνα καὶ ἐπι
γραφήν· ἀποκρι
θέντες εἶπον· καί
σαρος· ὁ δὲ εἶπε
αὐτοῖς· ἀπόδοτε
τοίνυν τὰ καίσα
ρος καίσαρι· καὶ
τὰ τοῦ θυ τῷ θῷ· τε
καὶ οὐ κίσχυσαν ἐ
πιλαμέσθαι αὐτοῦ
ῥήματος ἐναντίο
τοῦ λαοῦ· καὶ θαυ
μάσαντες ἐπὶ τῇ
ἀποκρίσει αὐτοῦ·

οἷς περὶ τῶν ἐπαλλουκαίων:—

ἐπίγνησαν· πρὸς
οἷς Ἐλθόντες δέ τινες
τῶν σαδδουκαίων
οἱ λέγοντες ἀνά-
στασιν μὴ εἶναι· ἐ-
πηρώτησαν αὐτὸν
λέγοντες· διδάσ-
καλε μωσῆς ἔγρα-
ψεν ἡμῖν· ἐάν τινος
ἀδελφὸς ἀποθά-
νῃ ἔχων γυναῖκα· καὶ
οὗτος ἄτεκνος ἀπο-
θάνῃ· ἵνα λά-
κῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
τὴν γυναῖκα· καὶ ἐ-
ξαναστήσῃ σπέρμα
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ·
Ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ
ἦσαν· καὶ ὁ πρῶ-
τος λαμὼν
γυναῖκα ἀπέθανε
ἄτεκνος· καὶ ἔλα-
βεν ὁ δεύτερος τὴν
γυναῖκα· καὶ οὗτος

ἀπέθανεν ἄτεκνος·
καὶ ὁ τρίτος ἔλαβε
αὐτὴν· ὡσαύτως δὲ
καὶ οἱ ἑπτά· καὶ οὐ-
κατέλιπον τέκνα·
καὶ ἀπέθανον· ὕ-
στερον δὲ πάντων
ἀπέθανε καὶ ἡ γυ-
νὴ· ἐν τῇ οὖν ἀνα-
στάσει· τίνος αὐ-
τῶν γίνεται γυνή·
οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον
αὐτὴν γυναῖκα· καὶ
ἀποκριθεὶς εἶπε
αὐτοῖς ὁ ἰσ· οἱ υἱοὶ
τοῦ αἰῶνος τούτου
γαμοῦσι καὶ ἐκγα-
μίζονται· οἱ δὲ
καταξιωθέντες
τοῦ αἰῶνος ἐκείνου
τυχεῖν καὶ τῆς ἀ-
ναστάσεως τῆς
ἐκνεκρῶν· οὔτε
γαμοῦσιν οὔτε

εκγαμεῖ ξομται· ούτε γὰρ ἀποθανεῖν μεῖμ ἐπιδωάμται· ἰσαγγέλοι γὰρ εἰσὶ καὶ υἱοὶ εἰσὶ τοῦ θυ· τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες· ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ καὶ μωσῆς ἐσήμανεν σημαίνει τὸν κν· θν ἀβραὰμ· καὶ τὸν θν ἰσαὰκ· καὶ τὸν θν ἰακώβ· θς δὲ οὐκ ἔστιν νεκρῶν ἀλλὰ ζῶντων· ἀπὸ τοῦτο πολὺ πλανᾶσθε· ἐλθὼν δὲ εἷς τῶν γραμματέων ἀκούσας αὐτῶν συζητούντων· ἰδὼν ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη ἐπηρώτησεν αὐτὸν· ποία ἐντολὴ πρώτη πάντων· ἀπεκρίθη δὲ ὁ ἰησοῦς ὅτι πρώτη πάντων· ἄκουε ἰσραὴλ· κς ὁ θς ἡμῶν κς εἷς ἐστιν· καὶ ἀγαπήσεις κν τὸν θν σου ἐξ ὅλης καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης ἰσχύος σου· αὕτη ἡ ἐντολὴ πρώτη· καὶ δευτέρα ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστιν· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεύς· καλῶς διδάσκαλε ἐπ' ἀληθείας εἶπας ὅτι εἷς ἐστιν καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ· καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης καρδίας καὶ ἐξ ὅλης συνέσεως καὶ ἐξ ὅλης ἰσχύος καὶ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν περισσότερόν ἐστιν πάντων τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυσιῶν· καὶ ἰδὼν ὁ ἰησοῦς ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη εἶπεν αὐτῷ· οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θυ· καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς ἔλεγεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς χν υἱὸν δαυὶδ εἶναι· αὐτὸς γὰρ δαυὶδ λέγει ἐν τῷ πνευματι ἁγίῳ· εἶπεν κς τῷ κῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου· ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου· αὐτὸς δαυὶδ λέγει αὐτὸν κν· καὶ πόθεν αὐτοῦ ἐστιν υἱός· καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς καὶ φιλούντων τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν τῇ

κεφ ιβ ἀπὸ τοῖς ἐν τῷ ἱερῷ

κεφ ιγ

κεφ ιδ ἀρχ

κεφ ιε

κεφ ιζ

ο δ̄ πὲ τῶν ἀπολε τῆς χρ̄

ϙοραῖς· καὶ πρω
τοκαθεδρίαις
ἐν ταῖς συνϙωταῖς·
καὶ πρωτοκλη
σίας ἐν τοῖς δεί
πνοις· οἰκατες
ιόυσι τὰς οἰκίας
τῶν χηρῶν καὶ
προφάσει μακρὰ
προσεύχονται·
οὗτοι λήψονται
περισσότερον
κρίμα· ἀμαλέ
ας δὲ εἶδε τοὺς
κάλλοντας τὰς δῶ
ρα αὐτῶν εἰς τὸ
γαζοφυλακιο·
πλουσίους· εἶδε
δέ τινα καὶ χήρα
πενιχρὰν κάλλο
σαν ἐκεῖ δόλε
πτα· καὶ εἶπεν·
ἀληθῶς λέγω ὑμῖ·
ὅτι ἡ χήρα αὕτη

ἡ πτωχὴ πλεῖο
πάντων ἔβαλε·
ἅπαν τε γὰρ οὗ
τοι ἐκ τοῦ περι
σεύοντος αὐτοῖς
ἔβαλον εἰς τὰ
δῶρα τοῦ θυ· αὕ
τη δὲ ἐκ τοῦ ὑπερ
ρήματος αὐτῆς·
ἅπαν τὰ τὸν βί
ον ὃν εἶχεν ἔβαλε
λεγεφωὸς ὡτάκυ ἀκυ
Καὶ τινῶν λεγόν
των περὶ τοῦ ἱεροῦ·
ὅτι λίθοις καλοῖς
καὶ ἀναθήμασι
κεκόσμηται, εἶ
πε· ταῦτα ἃ θεω
ρεῖτε ἐλέσονται
ἡμέραι ἐν αἷς οὐ
καφεθήσεται λί
θος ἐπὶ λίθῳ ὃς
οὐ καταλυθήσεται·
ἐπηρώτησαν δὲ
αὐτὸν λέγοντες·

ο ε ἐρωτησις πὲ συντελεῖς

διδάσκαλε πότε
ταῦτα ἔσται καὶ τί
τὸ σημεῖον ὅταν
μέλλῃ ταῦτα γίνεσ
θαι· ὁ δὲ εἶπεν·
Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε·
πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέ
γοντες· ὅτι ἐγώ εἰμι καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικεν· μὴ οὖν πορ
ευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν· ὅταν δὲ
ἀκούσητε πολέ
μους καὶ ἀκαταστα
σίας, μὴ πτοηθῆτε·
δεῖ γὰρ ταῦτα γε
νέσθαι πρῶτον·
ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ
τέλος· τότε λέγε
αὐτοῖς· ἐγερθήσε
ται ἔθνος ἐπ' ἔθνος
καὶ βασιλεία ἐπὶ

βασιλείαν· σεισ
μοὶ τε μεγάλοι κα
τὰ τόπους καὶ λι
μοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσ
ονται· φοβητρά
καὶ σημεῖα ἀπ' οὐ
ρανοῦ μεγάλα ἔσται.
πρὸ δὲ τούτων πάν
των· βάλουσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖ
ρας αὐτῶν καὶ διω
ξοῦσι, παραδιδόν
τες εἰς συναγωγὰς
καὶ φυλακάς· ἀπ
αγομένους ἐπὶ βασιλεῖς
καὶ ἡγεμόνας ἕνε
κεν τοῦ ὀνόματός
μου· ἀποβήσεται ὑμῖν
εἰς μαρτύριον· θέσ
θαι οὖν εἰς τὰς καρ
δίας ὑμῶν μὴ
προμελετᾶν ἀπο
λογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ
δώσω ὑμῖν

καὶ σοφίαν· ἣ οὐ
δυνήσονται ἀντι
πεῖν οὐδὲ ἀντι
στῆναι· πάντες
οἱ ἀντικείμενοι
ὑμῖν· παραδοθή
σεσθαι δὲ καὶ ὑ
πὸ γονέων καὶ
συγγενῶν· καὶ φί
λων καὶ ἀδελφῶν,
καὶ θανατώσουσι
ἐξ ὑμῶν· καὶ ἔσεσ
θε μισούμενοι ὑ
πὸ πάντων διὰ
τὸ ὄνομά μου· καὶ
θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆ
ὑμῶν οὐ μὴ ἀπό
λεται· ἐν τῇ ὑπο
μονῇ ὑμῶν κτή
σασθε τὰς ψυχὰς
ὑμῶν· ὅταν δὲ ἴ
δητε κυκλουμέ
νην ὑπὸ στρατο
παίδων τὴν ἰλὴ·

τότε γνῶτε ὅτι
ἤγγικεν ἡ ἐρη
μωσις αὐτῆς· τό
τε οἱ ἐν τῇ ἰουδαί
α· φευγέτωσαν
εἰς τὰ ὄρη· καὶ
οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς
ἐκχωρείτωσαν
καὶ οἱ ἐν ταῖς χώ
ραις· μὴ εἰς ἐρ
χέσθωσαν εἰς αὐ
τήν· ὅτι ἡμέραι
ἐκδικήσεως αὗ
ται εἰσὶ· τοῦ πλη
σθῆναι πάντα τὰ
γεγραμμένα· οὐ
αἰ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ
ἐχούσαις καὶ ταῖς
θηλαζούσαις ἐν ἐ
κείναις ταῖς ἡμέ
ραις· ἔσται γὰρ τό
τε μεγάλη ἀνάγκη
ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ
ὀργὴ τῷ λαῷ τούτῳ

ϛ ΗΒ
ΙΙ Καὶ πεσοῦνται ἐν
τόματι μαχαίρ.
καὶ αἰχμάλωτι σθή
σονται εἰς πάντα
τὰ ἔθνη· καὶ ἰλημ
ἔσται πατουμένη ὑ
πὸ ἐθνῶν· καὶ ἔσται
ϛ ΗΞ
ΒΒ Σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ
σελήνῃ καὶ ἄστροις,
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνο
χῆ ἐθνῶν· ἐν ἀπο
ρίᾳ ἠχούσης θαλά
σσης καὶ σάλου ἀ
πὸ ψυχόντων ἀν
θρώπων, ἀπο
φόνου καὶ προσ
δοκίας τῶν ἐπερ
χομένων τῇ οἰκου
μένῃ· αἱ γὰρ δυνά
ΝΗ
ΒΒ Μεις τῶν οὐ ὤνωσαν
λευθήσονται· ἐξ
τότε ὄψονται τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνου ἐρ
χόμενον ἐν νε

φέλημι μετὰ δυνά
μεως καὶ δόξης
πολλῆς· ἀρχο
μένων δὲ τούτων
Γίνεσθαι, ἀνακύ
ψατε καὶ ἐπάρατε
τὰς κεφαλὰς ὑμ.
διότι ἐγγίζει ἡ ἀ
πολύτρωσις ὑμ.
Καὶ εἶπε παραμο
λὴν αὐτοῖς· ἴδε
τε τὴν συκὴν καὶ
πάντα τὰ δέν
δρα· ὅταν προ
κάλωσιν ἤδη· ἀφέ
πον τὰ ἀφέαν τῶν
γινώσκετε ὅτι ἤ
δη τὸ θέρος ἐγγὺς
ἐστίν· οὕτω καὶ ὑμ. ἐς.
ὅταν ἤδη τε ταύ
τα γινόμενα, γι
νώσκετε ὅτι ἐγγὺς
ἐστὶν ἡ βασιλεία
τοῦ θυ· ἀμὴν λέγω

ὑμῖν· ὅτι οὐ μὴ
παρέλθῃ ἡ γενε
ὰ αὕτη· ἑως ἂν
πάντα γένηται· τε λ
ὁ οὐ ὡς καὶ ἡ γῆ
παρελάσεται·
οἱ δὲ λόγοι μου
οὐ μὴ παρέλθω
σι· προσέχετε δὲ
αὐτοῖς μήποτε
καρηθῶσιν ὑμῶν
αἱ καρδίαι ἐν κρε
πάλῃ καὶ μέθῃ·
καὶ μερίμναις κοι
ωτικαῖς· καὶ ἐφ ὑ
δίως ἐφ ὑμᾶς ἐπι
τῇ ἡ ἡμέρα ἐκεί
νη· ὡς παγὶς γὰρ
ἐπελάσεται ἐ
πὶ πάντας τοὺς
καθημένους ἐπὶ
πρόσωπον τῆς
γῆς· ἀγρυπνεῖτε
οὖν ἐν παντὶ καὶ

ρῶ δεόμενοι· ἵνα
καταξιωθῆτε
ἐκφυγεῖν πάντα
τὰ μέλλοντα γί
νεσθαι· καὶ σταθῆ
ναι ἐμπροσθεῖ
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθ τε λ
ρ τ ἀρ ἡ δὲ τὰς ἡμέρας
ἐν τῷ ἱερῷ διδά
κων· τὰς δὲ νύκτ
ἐξερχόμενος
ηὐλίζετο εἰς τὸ
ὄρος τὸ καλούμε
νον ἐλαιῶν· καὶ
πᾶς ὁ λαὸς ὄρθρι
ζε πρὸς αὐτόν·
ἐν τῷ ἱερῷ ἀκού
ειν αὐτοῦ· ἤγγι
ε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶ
ἀζύμων ἡ λεγο
μένη πάσχα· καὶ
ἐζήτουν οἱ ἀρχι
ερεῖς καὶ οἱ γρα
μματεῖς· τὸ πῶς

ἀνέβλωσεν αὐτόν·
ἐφοβοῦντο γὰρ
ιξβ τὸν λαὸν· εἰσῆλ
θε δὲ ὁ σατανᾶς
εἰς ἰούδαν τὸν ἐ
πικαλούμενον ἰσ
καριώτην· ὄντα
ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ
ιξγ τῶν δώδεκα· καὶ
ἀπελθὼν συνελά
λησε τοῖς ἀρχιε
ρεῦσι καὶ στρατη
γοῖς· τὸ πῶς αὐτὸ
παραδῶ αὐτοῖς
καὶ ἐχάρησαν· ἐξ
συνέθεντο αὐτῷ
ἀργύριον δοῦναι·
καὶ ἐξομολόγησε·
καὶ ἐζήτει εὐκαι
ρίαν τοῦ παραδοῦ
ναι αὐτὸν αὐτοῖς ἀ
τερόχλου· ἦλθε
Α ἐὴ ἡμέρα τῶν ἀ
ζύμων ἐν ἡ ἔδει

θύεσθαι τὸ πάσχα·
καὶ ἀπέστειλε πέ
τρον καὶ ἰωάννη
εἰπὼν· πορευ
θέντες ἑτοιμάσατ
ἡμῖν τὸ πάσχα
ἵνα φάγωμεν· ὁ
δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
ἰδοῦ εἰσελθόντ
ὑμῶν εἰς τὴν πό
σιν ἀντήσει ὑμῖν
ἄνθρωπος κεραμίον
ὕδατος βαστάζω·
ἀκολουθήσατε
αὐτῷ εἰς τὴν οἰκί
αν οὗ εἰσπορεύε
ται· καὶ ἐρεῖτε τῷ
οἰκοδεσπότη τῆς
οἰκίας· λέγει σοι
ὁ διδάσκαλος· ποῦ
ἐστι τὸ κατάλυμα
ὅπου τὸ πάσχα
μετὰ τῶν μαθητῶ
μου φάγω· κἀκεῖ

νοσιμὶν δείξει ἀμ
γαιομάχα ἐστρω
μένον· ἐκεῖ τοι
μάσατε· ἀπέλ
θόντες δὲ ἄρον
καθὼς εἴρηκεν
αὐτοῖς· καὶ ἡτοί
μασαν τὸ πάσχα·
ι κ̅ξ̅ δ̅ καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ
ὥρα ἀνέπεσε· καὶ
οἱ δώδεκα ἀπό
στολοι σὺν αὐτῷ· καὶ
εἶπε πρὸς αὐτοὺς·
ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύ
μησα τοῦτο τὸ πρ
φαγεῖν μεθυμῶν·
πρὸ τοῦ μεπα
β̅ κ̅ξ̅ θεῖν· λέγω γὰρ ὑ
μῖν· ὅτι οὐκ ἔτι οὐ
μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ
ἕως ὅτου πληρω
θῇ ἐν τῇ βασιλεῖ
τοῦ θῦ· καὶ δεξά
μενος ποτήριον·

εὐχαριστήσας εἶπε·
λάβετε τοῦτο καὶ
διαμερίσατε ἐν αὐ
τοῖς· λέγω γὰρ ὑ
μῖν· ὅτι οὐ μὴ πίω
ἀπὸ τοῦ γενήμα
τος τῆς ἀμπέλου·
ἕως ὅτου ἡ βασι
λεία τοῦ θῦ ἐλθῇ·
καὶ λαμὼν ἄρτον
κ̅ξ̅ ε̅ εὐχαριστήσας ἔκλα
σε καὶ ἔδωκεν αὐ
τοῖς λέγων· τοῦτό
ἐστι τὸ σῶμά μου
τὸ ὑπερ ὑμῶν δι
δόμενον· τοῦτο
ποιεῖτε εἰς τὴν
ἐμὴν ἀνάμνησιν·
ὡσαύτως καὶ τὸ πο
κ̅ξ̅ ζ̅ τήριον μετὰ τὸ
δ̅ ε̅ ιπνῆσαι λέγω·
τοῦτο τὸ ποτήρι
ον ἡ καινὴ διαθή
κη ἐν τῷ αἵματι·

τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκ
χυνόμενον· πλὴ
ν ὁ δὲ ἡ χειρ τοῦ πα
ραδιδόντος με
μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς
τραπέζης· καὶ
ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθ
ρώπου πορεύεται κατὰ
τὸ ὡρισμένον·
πλὴν οὐαὶ τῷ ἀν
θρώπῳ ἐκείνῳ
διοῦ παραδίδοτ·
Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο
συζητεῖν πρὸς
ἑαυτούς· τὸ τίς ἄ
ρα ἐξ αὐτῶν εἴη·
ὁ τοῦτο μέλλον πρά
σσειν· ἐγένετο δὲ
καὶ φιλονεικία
ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς
αὐτῶν δοκεῖ εἶναι
μάζων· ὁ δὲ εἶ
πεν αὐτοῖς· οἱ ἄν
σιλεῖς τῶν ἐθνῶ

κυριάζουσιν αὐτῶν·
καὶ οἱ ἐξουσιάζον
τες αὐτῶν εὐεργέται
καλοῦνται· ὑμᾶς
δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ
μείζων ὑμῶν γε
νέσθω ὡς ὁ νεώτε
ρος· καὶ ὁ ἡγούμε
νος ὡς ὁ διακονῶ
τίς γὰρ μείζων,
ὁ ἀνακείμενος· ἢ
ὁ διακονῶν· οὐ
χὶ ὁ ἀνακείμενος;
ἐγὼ δὲ εἰμὶ ἐν μέ
σῳ ὑμῶν ὡς ὁ δια
κονῶν· ὑμᾶς δὲ οἱ
διαμεμενηκότες
μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς
πειρασμοῖς μου·
κἀγὼ διατίθεμαι
ὑμῖν· καθὼς διέθε
τό μοι ὁ πηρ μου βα
σιλείαν· ἵνα ἐσθί
ητε καὶ πίνητε

ε cob Καὶ καθίσεσθε βοῦ
θρόμον· κρίμον
τε σταὸ δὸ δεκαο
φυλαὸ τοῦ ἡλεῖ
ι cor Πε δὲ ὸ κσ· σίμον
σίμον ἰδὺ ὸ σαν
ταφαὸ βηκόσαν
τὸ φαὸ· τοῦ σμὶ
αὸ σαι ὸ σὸ τὸ μσίτον·
φὸ δὲ βδεκόθκμ
ὸ βρὶ σοῦ· ἵμα μὴ
εκλίωκὶ ωίφὶ αὸ·
θ cod καὶ σὺ ὸ τε βοῦ ἐρ
φασκέρι χομ τὸ ὸ
α coe ὸ δελφόὸ σου· ὸ
δὲ εἶ ὸ βμαὸ τὸ·
Κε μεγασοῦ βόιμος
εἰμι καὶ εἰ σφυλα
κὴ μι καὶ εἰ σθαφα
τομ ὸ ρὰ βθαι· ὸ
δὲ εἶ ὸ β· λέγω
σοι ὸ τὸ τρ β· ὸ υμὴ
φωμὴ σκοσὴ μὸ λὸ

χὲ εκτὸρ· ὸ ρὶ μ
ὴ τρὶ σ αὸ σαρ μὴ σὴ
μὴ εἰ δὸ μὰ ὰ μὸ·
καὶ εἶ ὸ ὸ μ αὐτοῖ ○·
cos ὅ τὸ ὰ ὸ τε σ τὶ λαὺ
μαὸ ὰ τὸ ρ μὸ χλαμ τὶ
ου καὶ ὸ ὴ ρ αὸ ○
ὸ ὸ δὴ μὰ ὰ τὸ μ·
μὴ τὶ μὸ σ ὺ τὸ β ὴ
σαν τε; οἱ δὲ εἶ ὸ ὸ·
ὸ ὺ δὲ μὸ σ· εἶ ὸ ὸ ὴ
ὸ ὦ ὰ ὐ τοῖ σ· ἀλλὰ
μὼ ὸ χὸ μ μὸ χλὰ
τὸ μ· ἀρ ὰ τὸ μὸ ἰ
ὸ μὸ ἰ ὸ σ καὶ ὸ ὴ ρ β
cos καὶ ὸ μὴ ἔχὸ μ τὸ
λὴ σει τὸ ἵ μὰ τὶ ὸ
αὐτοῦ καὶ ὰ ρὸ ρὰ σὴ
μὰ χαι ρὰ μ· λέγὸ
γὰρ ὑμῖν· ὅ τὶ ὅτι
Τοῦτο τὸ γε γε αμμὲ
μομ δὲ εἶ τὸ λὸ θὴ
μὰ ὶ βὸ ὸ μὸ ὶ· τὸ χ
μὴ καὶ ὰ ὰ ὸ μὸ μ ἔλὸ

γίσθη· καὶ γὰρ τὰ
περὶ ἐμοῦ τέλος
ἔχει· οἱ δὲ εἶπο·
Κε ἵδου μαχαιραιῶ
δεδό· ὁ δὲ εἶπε
αὐτοῖς· ἱκανόν ἐ
στι· καὶ ἐξ ἐλθὼν
ἐπορεύθη κατὰ τὸ
θος εἰς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν· ἠκο
λούθησαν δὲ αὐτῶ
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐ
τοῦ· γενόμενος δὲ
ἐπὶ τοῦτόπου εἶ
πεν αὐτοῖς· προς
εὐχεσθε μὴ εἰσελ
θεῖν εἰς πειρασ
μὸν; καὶ αὐτὸς ἀ
πεσπάσθη ἀπ' αὐτῶ
ὡς εἰλίθου κολήν·
Καὶ θεὶς τὰ ὄνατα
προσηύχετο λέ
γων· πὲρ εἰ κοῦ
παρεν ἀκεῖν τὸ

ποτήριον τοῦτο
ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν
μὴ τὸ θέλημά μου·
ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθε·
ὤφθη δὲ αὐτῶ ἄγγε
λος ἀπὸ ὠνοῦ ἐν ἰσ
χύων αὐτόν· καὶ γε
νόμενος ἐν ἀγωνιᾷ·
ἐκτενέστερον προ
ηύχετο· ἐγένετο δὲ
ὁ ἱδρῶς αὐτοῦ ὡς
οἱ θρόμμοι αἱμα
τος καταμαίνον
τες ἐπὶ τὴν γῆν·
Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς
προσευχῆς· ἐλ
θὼν πρὸς τοὺς
μαθητὰς, εὗρεν
αὐτοὺς κοιμωμέ
νους ἀπὸ τῆς λύ
πης· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· τί καθεύ
δετε· ἀναστάντες
προσεύχεσθε·

ἡμᾶς μὴ ἀπελθόντε
ἐν πειρασμόν.
ἀ ἐπε Τι δὲ αὐτοῦ λαλοῦν
τος· ἰδοὺ ὄχλος καὶ
ὁ λεγόμενος Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα· εἰς τῶν δώ
δεκα προῆγεν αὐτοὺς· καὶ ἤγγισε
β ἐπε τῷ Ἰησοῦ φιλῆσαι αὐ
τόν· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ· Ἰούδα φιλήμα
τι τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου παραδίδοις;
ἀ ἐπε δράσαντες δὲ οἱ περὶ
αὐτὸν τὸ ἐσόμενον·
εἶπον αὐτῷ· κύριε, εἰ
πατάξομεν ἐν
μαχαίρᾳ· καὶ ἐπάταξε
ἑνὶ εἷς τῶν σὺν αὐ
τῷ τὸν δοῦλον τοῦ ἀρ
χιερέως καὶ ἀφεῖλεν αὐ
τοῦ τὸ ὠτάριον
ἀ ἐπε δεξιόν· ἀποκρι
θεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν

ἐὰν τε ἕως τούτου·
καὶ ἁψάμενος τῆς
ὠτίου αὐτοῦ ἐθε
ράπευσεν αὐτόν· εἶ
ι ἐπε Ἐν δὲ τῷ ὥρᾳ τῇ
παρεγένετο τοῖς
ἀρχιερεῦσι καὶ στρα
τηγοὺς τοῦ ἱεροῦ
καὶ πρεσβυτέρους
ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξε
λήλυθατε μετὰ
μαχαιρῶν καὶ ξύ
λων; καθ' ἡμέραν ὄντος
μου μεθ' ὑμῶν
ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ ἐξε
τείνατε τὰς
χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλ
λ' αὕτη ὑμῶν ἐστι
ἡ ὥρα καὶ ἡ ἐξουσία
τοῦ σκότους· συ
ἀ λαβόντες δὲ αὐ
τὸν ἤγαγον καὶ εἰσ
ἤγαγον εἰς τὸν οἶκο
τοῦ ἀρχιερέως

ϛϛα δὲ πέτρος ἠκολου-
θεῖμαι κρόθεν· αὐ-
ψάντων δὲ πῦρ ἐν
μέσῳ τῆς αὐλῆς·
καὶ συνκαθῖσάν τε
αὐτῶν· ἐκάθῖτο ὁ
πέτρος ἐν μέσῳ αὐ-
τῶν· ἰδοῦσα δὲ αὐ-
τὸν παιδίσκη τίς
καθήμενον πρὸς
τὸ φῶς, καὶ αὐτενί-
σασα αὐτῷ εἶπεν·
καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ
ἦν· ὁ δὲ ἠρνήσα-
ϛϛβ το αὐτὸν λέγων· γύ-
ναι οὐκ οἶδα αὐτόν·
Καὶ μετὰ μραχὺ ἑτέ-
ρος ἰδὼν αὐτὸν ἔ-
φη· καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν
εἶ· ὁ δὲ πέτρος
εἶπεν· ἄνε οὐκ εἰμί·
καὶ διαστάσεις ὡσεὶ
ὥρας μιᾶς· ἄλλος
τις διϊσχυρίζετο

λέγων· ἐπ' ἀληθεῖ
καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ
ἦν· καὶ γὰρ γαλιλαῖ-
ος ἐστίν· εἶπε δὲ
ὁ πέτρος· ἄνε οὐ
κ οἶδα τί λέγεις·
καὶ παραχρῆμα
ἐτι λαλοῦντος αὐτοῦ,
ἐφώνησεν ἀλέ-
κτωρ· καὶ τραφ ss ϛϛγ β
Ὁ κς ἐνέβλεψε τῷ
πέτρῳ καὶ ὑπε-
μνήσθη ὁ πέτρος
τοῦ ῥήγου τοῦ κυ,
ὡς εἶπεν αὐτῷ·
ὅτι πρὶν ἀλέκτο-
ρα φωνῆσαι, τρίς
ἀπαρνήσῃ με· καὶ
ἐξελθὼν ἔξω
ἔκλαυσε πικρῶς
Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέ- ϛϛδ α
χοντες τὸν ἰν ἐνέ-
παιζον αὐτὸν δέ-
ροντες· καὶ περιέκα

λύσαντες αὐτόν·
ἔτι πρὸς αὐτοῦ τὸ
πρόσωπον καὶ
ἐπηρώτων αὐτὸν
λέγοντες· προ
φήτευσον τίς ἐστι
ὁ παίσασσε· καὶ ἕ
τερα πολλὰ κλασ
φημοῦντες· ἔλε
γον εἰς αὐτόν· καὶ
σταθέντο ἡμέρα
καὶ συνήχθη τὸ πρ
εσβυτέριον τοῦ λα
οῦ· ἀρχιερεῖς τε
καὶ γραμματεῖς·
καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν
εἰς τὸ συνέδριον
αὐτῶν λέγοντες·
εἰ σὺ εἶ ὁ χρ̄ εἰπὲ
ἡμῖν· εἰπὲ δὲ αὐ
τοῖς· ἐὰν ὑμῖν εἰ
πω οὐ μὴ πιστεύση
τε· ἐὰν δὲ καὶ ἐ
ρωτήσω, οὐ μὴ

ἀποκριθῆτε μοι
ἢ ἀπολύσητε· ἀ
πὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνου καθήμε
νος ἐκ δεξιῶν·
τῆς δυνάμεως τοῦ
θυ· εἶπον δὲ πάν
τες· σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς
τοῦ θυ; ὁ δὲ πρὸς
αὐτοὺς ἔφη· ὑμεῖς
λέγετε ὅτι ἐγὼ εἰ
τι ἔτι χρείαν
ἔχομεν μαρτύρων·
αὐτοὶ γὰρ ἠκούσα
μεν ἀπὸ τοῦ στόμα
τος αὐτοῦ· καὶ ἅμα
σταν ἅπαν τὸ πλῆ
θος, ἤγαγον αὐτὸν
ἐπὶ τὸν πιλάτον·
ἤρξαντο δὲ κα
τηγορεῖν αὐτοῦ
λέγοντες· τοῦτο
εὑρομεν διαστρέ
φοντα τὸ ἔθνος

ἡμῶν. καὶ κωλύ
ον τὰ καίσαρϊ φό
ρους διδόναι. λέ
γον τὰ ἑαυτὸν χν̄ ὡ
τβ σϊλεύειναι. ὁ δὲ
α Πιλάτος ἐπηρώτησ
αὐτὸν λέγων. σὺ εἶ
ὁ κασϊλεὺς τῶν ἰου
δαίων; ὁ δὲ ἀποκρϊ
θεὶς αὐτῶ ἔφη. σὺ
θ τγ λέγεις. ὁ δὲ πιλά
τος εἶπε πρὸς τοὺς
ἀρχϊερεῖς καὶ τοὺς
ὄχλους. οὐδὲν εὑρϊ
σκω αἰτϊόν ἐν τῶ
ι τλ ἀνῶ τούτω. οἱ δὲ ἐπί
σχυον λέγοντες. ὅτι
ἀνασείει τὸν λαὸν
διδάσκων καθ' ὅλ
ης τῆς ἰουδαίας. ἀρξα
μενος ἀπὸ τῆς γα
λϊλαίας, ἕως ὧδε.
πιλάτος δὲ ἀκούσ
ας γαλϊλαίαν, ἐπηρώ
τησεν εἰ ὁ ἀνῶς γα

λϊλαῖός ἐστϊ. καὶ ἐπι
γνοὺς ὅτϊ ἐκ τῆς ἐ
ξουσίας ἡρώδου ἐ
στὶν, ἀνέπεμψεν
αὐτὸν πρὸς ἡρώ
δην ὄντα καὶ αὐτ
ὲν ἱεροσολύμοις.
ἐν ταύταις ταῖς ἡ
μέραις. ὁ δὲ ἡρώ
δης ἰδὼν τὸν ἰν̄, ἐ
χάρη λίαν. ἦν γὰρ
θέλων ἐξ ἱκανοῦ
χρόνου ἰδεῖν αὐτ.
διὰ τὸ ἀκούειν πολ
λὰ περὶ αὐτοῦ.
καὶ ἤλπιζε τϊσὴ
μεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐ
τοῦ γϊνόμενον. ἐ
πηρώτα δὲ αὐτ
ὲν λόγοις ἱκανοῖς.
αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπε
κρίνατο αὐτῶ. εἱ τε β
στήκεισαν δὲ οἱ ἀρ
χιερεῖς καὶ οἱ γραμ
ματεῖς. εὐτόνως

καὶ κατηγορῶν τε αὐ
τοῦ· ὀξουθεσμήσας
δὲ αὐτὸν ὁ ἡρῴδης
σὺν τοῖς στρατο
πεδάρχαις· καὶ
ἐμπαίξας· περι
βαλὼν αὐτὸν ἐσθῆ
τα λαμπρὰν· ἀ
νέπεμψεν αὐτ
ὸν τῷ πιλάτῳ· ἐγέ
νοντο δὲ φίλοι· ὁ
τε πιλάτος καὶ
ὁ ἡρῴδης ἐν αὐτῇ
τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλ
λήλων· προϋπῆρ
χον γὰρ ἐχθροὶ ὄντες
πρὸς ἑαυτούς.

θ ιδ · Πιλάτος δὲ συγκα
λεσάμενος τοὺς
ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς
ἄρχοντας καὶ τὸν
λαὸν εἶπε πρὸς
αὐτούς· προσηνέγ
κατέ μοι τὸν ἄνθρω
πον τοῦτον ὡς ἀπο

ιε

ιζ

ιη

ιθ

κ

κα

κατὰ τὸ ἔθος ἀπο
στρέφοντα τὸν λαόν.
καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώ
πιον ὑμῶν ἀνα
κρίνας οὐδὲν εὗρον
ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ
αἰτίον ὧν κατηγο
ρεῖτε κατ' αὐτοῦ· ἀλ
λ' οὐδὲ ἡρῴδης· ἀνε
πέμψαμεν γὰρ ὑμᾶς
πρὸς αὐτόν· καὶ ἰ
δοὺ οὐδὲν ἄξιόν θα
νάτου πέπρακται
αὐτῷ· παι
δεύσας οὖν αὐτὸν
ἀπολύσω· ἀνάγκη
δὲ εἶχεν ἀπολύειν
αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν
ἕνα· ἀνέκραξαν
δὲ πανοικεὶ λέ
γοντες· αἶρε τοῦτον·
ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν
βαραβᾶν· ὅς τις ἦν
διὰ στάσιν τινὰ καὶ
φόνον βεβλημένος ἐν τῇ πό
λει καὶ φόνον, με

ιληκεβόμομάς φυ λυσεδὲ αὐτοῖς·
α τῆς λακήν· τοῦ λίμῆν τὸν διὰ τὰ σίμεια
ὅτι λάτος προσε φόμομε ιληκε
φεύγκσε θέλων λ' μομάς τὴν φυλα
τολίσαι τὸ ἰῆ· κὴ μὴ ἐκ τοῦ τοῦ τὸ·
οὐδὲ ἔτι φόνον τὸν δὲ ἰῆ τὸ τὰ ρέδω
λέοντες· τὰ ὄρεω κε τῶ θελήκατι
σομ τὰ ὄρεω σομ αὐ αὐτῶν· ιεὰ ὡς τῆς α
α τῆς τὸν· ὀδὲ τρίτον τῇ αὐτοκράτορα αὐτὸν·
πε τρὸς αὐτοὺς· ἐπὶ λαμόμβροις
τὶ γὰρ κακὸν ἐ ποὶ μεσμὸς τὶ μος κυ
σεν οὐ τοσ· οὐδὲν ρημαὶ ου δὲ χομε
αὐτὸν θα αὐτοῦ α μου αὐ τὰ τρὸ ἔ
ρρμβραὶ τὸ· παι πέθηκ αὐ αὐτῶ
δὰ σας οὖν αὐ τὸν τὸν τρὸν φέρ ρν
α τῆς αὐ τολύσω· οὐδὲ ὅτι σθεν τοῦ ἰῦ·
ἐπὶ κεῖν τὸ φωναῖς ἡ μολοῦθη δὲ αὐτῷ τῆς α
μεταὶ χαὶ σ αὐ τῷ τὸ λὺ τὸ λὴθος ἔ
μβροι αὐ τὸν τὸν λαὸ· ιεὰ ἐ γένεται
ρωθῆναι· καὶ καὶ κὸν· αὐ ιεὰ ἐ κό
τὶ χόμαὶ φωναὶ αὐ πόμ τὸ ιεὰ ἐ θελή
τῶν ιεὰ τῶν ἀρ μοῦ αὐ τὸν· τῷ
α τῆς χὶ ἐρέων· ὀδὲ τὶ φῶς δὲ πρὸς αὐ
λάτος ἀστε ἰρὶν τὰ ὁὶ ἐ ἰῆ τοῦ·
γενέσθαι τὸ αἰτη θυ τὰ τὲ ρὸ ἰλη μὴ·
μα αὐ τῶν· ἀπὸ μὴ κλαὶ ἐ τὸ πὸ

τῆς ἐ ὧν κο τομένου ρ[illegible]

μὸ· τοῦ μὴ ἐφ᾽ ἡμᾶς κακούργους· ὅμως
τὰς κλαίουσι καὶ ἐκδεχόμενοι· ὁμοίως δὲ
ὅτι τὰ τέκνα ἡμῶν· τκ ἀναμένων· ὁ δὲ ἰς
ὅτι ἰδοὺ ἔρχομαι ἔλεγε· τοῦ πάθους
ἡμῶν· ἐμαίνετο αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδα
ρουσι· μακάριαι τοῖς· τοῖς· δια
αἱ στεῖραι καὶ κοιλίαι τκα αι μοιρίζομενοι δὲ τὴ
αἳ οὐκ ἐγέννησαν· ἱματίων αὐτοῦ, ἐπὶ λ
καὶ μαστοὶ οἳ οὐκ ἔ τκγ λον μέρον· καὶ φα
θήλασαν· τότε β κεῖ ὁ λαὸς θεωρῶν·
ἄρξονται λέγειν τοῖς ὀξεμυκτηρίζον δὲ
ὄρεσι· πέσετε ἐφ᾽ αὐτὸν μὲν οἱ ἄρχον
ἡμᾶς· καὶ τοῖς βου τες σὺν αὐτοῖς λέ
νοις· καλύψατε γοντες· ἀλλ᾽ ὅσο
ἡμᾶς· ὅτι εἰ ἐν τῷ σε σοφοῦ τῷ ὑ.
ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα εἰ οὗτος ἀμὸ χ ὁ
ποιοῦσιν· ἐν τῷ ἐκλεκτὸς τοῦ θυ·
ξηρῷ· τί γένηται· τκβ ἐμὸ πάσχω δὲ αὐ
β
α τκδ. Ἦγουν τὸ δὲ καὶ ἕτεροι τῷ καὶ οἱ φρα τῶν
δύο κακοῦργοι, σὺν τῶν ἀναιρεθῆναι· φρονοῦν χόμενοι.
αὐτῷ ἀναιρεθῆναι· καὶ ὄχλος πολὺς ἐ
α τκε καὶ ὅτε αὐτῷ ἦλθον ρευτῷ αὐτῷ καὶ
ἐπὶ τὸν τόπον τὸν λόφον τῷ ὑ καὶ
καλούμενον κρανίου ἐκεῖ ἐσταύρω λαὸς τοῦ μίου
μίον· ἐκεῖ ἐσταύρω δαίων· σῶσον σε αὐ
α τκζ σαν αὐτὸν· καὶ τὸν τοῦ· ἡμῶν δὲ καὶ ὅτι
τκλ
α

173-

+ μνῆ κε κὴ συγχωρητὴν χαλιν τῆς δοῦ σοῦ
ἄννης τῆς ἀρβενοῦ τοῦ λὸς· καὶ κῶ τοῦ καλη
γᾶ τοῦ κυβεσενοῦ τῆς θηγατερός του τρα
νούλας· μετα τ[illegible] πέλ· ναέχητον
τὸν. βοηθῶ τοῦ στάτιν· ἐνημέρακρήσεως
τῆς σευτέρας πρόσοι· ὅτι ἐσκέπασε τὸ ἔβα
πέλιον· ὁ θῦ νασυγχωρῆ αὐτοῦς.

κ̅ κ̅ τοῦ κ̅ ἰω̅ ἁ̅ ἐν ἀπ̅

π̅ τοῦ ἐν κανάμου:
π̅ τῶν ἐκ ἀλλ̅ ἐκ τ̅ ἱερου:
π̅ νεκολήμου:
ζη̅ τ̅ π̅ καθαρισμοῦ
π̅ τῆς σαμαρεῖ τ̅ ἴλος
π̅ τοῦ βασιλικοῦ:
π̅ χ̅ λ̅ ἐ τῆ ἰχοῦ ἐν ἀσθ̅ ἐ:
π̅ τῶν ἐ ἀρ̅ τ̅ κ̅ τ̅ β̅ ἰχοῦ:
π̅ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περὶ πατ̅:
π̅ τοῦ ἐκ τενετῆς τυφλοῦ:
π̅ λαζάρου:
π̅ τῆς ἀλειψάσ̅ τ̅ κ̅ ἐμύρ̅:
π̅ ὧν εἶπεν ἰούδας
π̅ τοῦ ὀνου:
π̅ τῶν προσελ̅ ἐλλήν̅:
π̅ τοῦ νιπτῆρος:
π̅ τοῦ παρακλήτου:
π̅ τῆς ἀστῆς ἐ τοῦ κυριακοῦ
σώματος:

ἐν ἀπέλεον κ̅ ἰω̅

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος·
καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς
τὸν θ̅ν· ϛ̅ ϑ̅ ἦν ὁ λό-
γος· οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ
πρὸς τὸν θ̅ν·
πάντα δι' αὐτοῦ
ἐγένετο· καὶ χω-
ρὶς αὐτοῦ ἐγένε-
το οὐδὲ ἓν ὃ γέ-
γονεν· ἐν αὐτῷ
ζωὴ ἦν· καὶ ἡ
ζωὴ ἦν τὸ φῶς
τῶν ἀνῶν· καὶ
τὸ φῶς ἐν τῇ
σκοτίᾳ φαίνει·
καὶ ἡ σκοτία
αὐτὸ οὐ κατέ-

τῇ μ̅ κυρ̅ ἐ̅

ᾱ ῑ

λαμεν· ἀφ' ὧν καὶ αὐτοῦ ἀφ'
μεθ' ἡμῶν σοῦ ὁ κόσμος αὐ
πιστεύομεν ὅτι τὸν κέκρικω·
παρὰ θεοῦ ὁμο ἐρωτῶ περὶ αὐτῶν ἐγ
μαι αὐτοῖς ὧν δεδωκάς μοι
ἄμμης· οὗτοι ὅτι σοί εἰσι καὶ τὰ σὰ πάντα
ἡμεῖς εἰσιν ἐμὰ καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς·
τυριάμαι καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ
μαρτυρήσει τοῦ φω οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ καὶ πρὸς σὲ ἔρχομαι·
τὸς· ἁμαρτω πάτερ ἅγιε τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς
τῶν πιστευόν δέδωκάς μοι ἵνα ὦσιν ἕν καθὼς ἡμεῖς·
σι λίαν τοῦ· ὅτε ἦμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς
οὐκ ἦμι κεῖμος δέδωκάς μοι καὶ ἐφύλαξα καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας ἵνα
τὸ φῶς· ἀλ ἡ γραφὴ πληρωθῇ· νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν
λὶ μαρτυ τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν ἑαυτοῖς· ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου καὶ
ρήσει περὶ τοῦ τὸν κόσμον ἐμίσησεν αὐτοὺς ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου·
φωτὸς· ἵνα οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου ἀλλὰ ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ·
τὸ φῶς τὸ ἀ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου· ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀλη
μηθινὸν· ὁ φω σαρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· καὶ ἐθεασά
τίζει πάντα μεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ
λλὰ ἐρχόμε πατρὸς πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας· ἰωάνης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγεν λέγων
μον εἰς τὸν κό οὗτος ἦν ὃν εἶπον ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν ὅτι πρῶτός μου ἦν
σμον· ἐν τῷ κό ὅτι ἐκ τοῦ πλήρωματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος
σμῳ ἦν· καὶ ὁ κό ὅτι ὁ νόμος διὰ μωυσέως ἐδόθη ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ ἰησοῦ χριστοῦ

γραφὴ γεγραμμένη
ἐν τοῖς τοῦ γράμματος
ἐκκλησιαῖς κοῖς λαοῖς
λαοῖς κοῖς. οὗτος ἐστὶ
ὁ λαὸς τοῦ λίου
τκε θαίσω. εἰς δὲ τὸν
ἱερεμασθὲν τὸν καὶ
κουρεῖν. ἐν ᾧ λασφὴ
μὴ αὐτὸν λέγων. εἰ
συ εἰ ὁ χς, σῶσον σε
αὐτὸν λαὶ ἡμᾶς. οὐ
τοκριθεὶς δὲ ὁ ἑτέρος.
τιμὴ μὴ αὐτῶ λέγω.
οὐδὲ φοβῆ τὸν
θν. ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ
κρίματι εἶ; καὶ ἡμεῖς
μὲν δικαίως. ἄξια
γὰρ ὧν ἐπράξαμεν
ἀπολαμβάνομεν.
οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον
τὸν ἐπράξε. καὶ
ἐλεγε τῷ ἰῷ. μνή
σθητί μου κε ὅταν
ἔλθῃς ἐν τῇ βασι
λείᾳ σου. καὶ ἅπερ
αὐτῷ ὁ ἰς. ἀμὴν λέ

γω σοι. σήμερον
μετ᾽ ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ
παραδείσῳ. ἦν δὲ τκξ β
ὡσεὶ ὥρα ἑκτη.
καὶ σκότος ἐγένε
τοέφ ὅλην τὴν γῆν.
ἕως ὥρας ἐνάτης.
καὶ ἐσκοτίσθη ὁ τκη β
ἥλιος. καὶ ἐσχίσθη
τὸ καταπέτασμα
τοῦ ναοῦ μέσον.
καὶ φωνήσας φω τκθ α
νῇ μεγάλῃ ὁ ἰς. πα
τερ. εἰς χεῖρας
σου παρατίθεμαι
τὸ πνεῦμά μου. καὶ
ταῦτα εἰπὼν ἐξέ
πνευσεν. ἰδὼν δὲ τλ β
ὁ ἑκατόνταρχος
τὸ γινόμενον. ἐδο
ξασε τὸν θν. λέγων.
ὄντως ὁ ἄνθρωος οὗτος
δίκαιος ἦν. καὶ πᾶ τλε ι
σαι οἱ συμπαρα
γενόμενοι ὄχλοι
ἐπὶ τὴν θεωρίαν

ταύτην· θεωροῦν
τες τὰ γενόμενα.
τύπτοντες ἐαυτ̄
τὰ στῆθη ὑπέστρε
φον· ἐστήκεισαν
δὲ πάντες οἱ γνω
στοὶ αὐτοῦ μακρό
θεν· καὶ γυναῖκες
αἱ συνακολουθή
σασαι αὐτῷ ἀπὸ
τῆς γαλιλαίας.
ὁρῶσαι ταῦτα·
ε̄ τλε̄ Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόμα
τι ἰωσὴφ μουλε
τὴς ὑπάρχων·
ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ
δίκαιος· οὗτος γ̄
κ̄ ἦν συγκατατε
θειμένος τῇ μου
λῇ καὶ τῇ πρόξει
αὐτῶν· ἀπὸ ἀ
ρϊμαθαίας πό
λεως τῶν ἰουδαί·
ὃς καὶ προσεδέ
χετο καὶ αὐτὸς τὴν
μασϊλείαν τοῦ

θῦ· οὗτος προσελ
θὼν τῷ πιλάτῳ.
ἠτήσατο τὸ σῶμα
τλ̄ ε̄ τοῦ ἰῦ· καὶ καθε
λὼν αὐτὸ ἐνετύλϊ
ξεν αὐτὸ σϊνδόνϊ
καὶ ἔθηκεν αὐτῷ
ἐν μνήματι λαξε
τῷ· οὗ οὐκ ἦν οὐ
δέπω οὐδεὶς κείμ.
τλ̄ η̄ Καὶ ἡμέρα ἦν πα
ρασκευὴ σάμματον
ἐπέφωσκε· κατα
κολουθήσασαι δὲ
γυναῖκες αἵτϊνες
ἦσαν συνεληλυ
θυῖαι αὐτῷ· ἐκ τῆς
γαλιλαίας. ἐθεά
σαντο τὸ μνημεῖον
καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶ
μα αὐτοῦ· ὑπο
τλ̄ ε̄ στρέψασαι δὲ ἡτοί
μασαν ἀρώματα
καὶ μύρα· καὶ τὸ
μὲν σάμματον ἡ
σύχασαν κατὰ τὴν

ἀγαθῶν.

ζῶν τολμῶ· τὴν δὲ μὲ
τὴν τοῦ σωματωμόρ
θρου μαθόσ. ἡ λ
θομόν τὸ μνῆμα
φθόρου σαι αὐτοῖς
σαρκῶν ἀτα. ὡς
τῆς σὺν αὐταῖς·
εὗρον δὲ τὸν λίθον
ἀπεκεκυλισμέ
νον ἀπὸ τοῦ μνη
μείου· καὶ εἰσελθό
σαι, οὐχ εὗρον τὸ σῶ
μα τοῦ κυ῎ ῏ υ· καὶ
ἀπορεῖν αὐτὰς περὶ
τούτου· ὡς
ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέ
στησαν αὐταῖς ἐν ἐ
σθῆσι μαστρα
πταῖς· ἐμφόβους
δὲ γενομένων αὐ
τῶν καὶ κλινουσῶν
τὸ πρόσωπον εἰς
τὴν γῆν, εἶπον πρὸ
ς αὐτάς· τί ζητεῖτε
τὸν ζῶντα μετὰ

τῶν νεκρῶν· οὐ
κ ἔστιν ὧδε· ἀλλὰ
γέγερται· μνήσθητε
ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν·
εἰ ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ·
λέγων· ὅτι δεῖ τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
παραδοθῆναι εἰς χεῖ
ρας ἁμαρτω
λῶν, καὶ σταυρω θῆ
ναι· καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἀναστῆναι·
καὶ ἐμνήσθησαν
τῶν ῥημάτων αὐ
τοῦ· καὶ ὑποστρέ τλῆ β
φασαι ἀπὸ τοῦ
μνημείου, ἀπήγ
γειλαν ταῦτα πάν
τα τοῖς ἑνδεκα.
καὶ πᾶσι τοῖς λοι
ποῖς· ἦσαν δὲ ἡ τλθ ῑ
Μαγδαληνὴ Μαρί
α· καὶ Ἰωάννα· καὶ
Μαρία ἡ Ἰακώβου·
καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν
αὐταῖς· αἱ ἔλεγον

πρὸς τοὺς ἀπο
στόλους ταῦτα.
Καὶ ἐφάνησαν ἐν
ὤ
πιον αὐτῶν ὡσὰ
λήρος τὰ ῥήματα
αὐτῶν. καὶ ἠπίστ
ουν
αὐταῖς· ὁ δὲ πέτρο
ἀναστὰς ἔδραμε
ἐπὶ τὸ μνημεῖον.
Καὶ παρακύψας.
κλεῖστὰ ὀθόνια
κείμενα μόνα.
Καὶ ἀπῆλθε πρὸ
ς αὐτὸν θαυμά
ζων τὸ γεγονώς.
Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐ
τῶν ἦσαν πορευό
μενοι ἐν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ εἰς κώμ
ην.
ἀπέχουσαν τα
δίους ἑξήκοντα
ἀπὸ ἰλημ. ἡ ὄνο
μα ἐμμαοῦς. ὃς
αὐτοὶ ὡμίλουν
πρὸς ἀλλήλους.
περὶ πάντων τῶν

συμμεμηκότων τ
ων. Καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς
Καὶ συζητεῖν. καὶ αὐ
τὸς ὁ ἰς ἐγγύσας. συ
νεπορεύετο αὐτοῖς.
οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐ
τῶν ἐκρατοῦντο
τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι
αὐτόν. εἶπε δὲ πρὸ
ς αὐτούς. τίνες οἱ λό
γοι οὗτοι οὓς ἀντι
κάλλετε πρὸς ἀλλήλους
περιπατοῦντες.
Καὶ ἐστὲ σκυθρω
ποί. ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ εἷς ὧ ὄνομα
κλεόπας. εἶπε
πρὸς αὐτόν. σὺ μό
νος παροικεῖς
ἰλημ. Καὶ οὐκ ἔγνῃ
τὰ γενόμενα ἐν
αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέ
ραις ταύταις; ὃς
εἶπεν αὐτοῖς. ποῖα.
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ.

τὰ τῆς ἰουδαίας τὸν μὲν
βωραΐου· οὗ δὲ
μεταμορφωθέντος
τοῦ σωτῆρος ἐν ὄ
ρει καὶ λόγων ἐν αὐ
τοῖς τῶν θείων καὶ π
τὸν τοῦ λαοῦ· ὃν
τε τῶν ἀρέσκων ἀν
τὸν οἱ ἀρχιερεῖς ὡς
οἱ δέχοντες ἡμῶν
φῶς ἱλαρίσαι θαυμάτ.
καὶ ἀπρόσωπα αὐτ.
ἡμῶν δὲ ἡ λαμπίλου.
ὅτι αὐτὸς ἀεὶ μὲν ἐξ
λαμπρότερος ἐν θαυτ
ἡλ· ἀλλὰ τέσσαρσιν π
σὶ τούτοις τρίτῃ
ταύτῃ ἡμέρᾳ ἀ
γειρόμενος ἀφ ὧν
ταῦτα ἀνέμενο· ἀλ
λὰ καὶ γυναῖκα
τὴν ἐξ ἡμῶν δέξε
ται σῶμα ἡμῶν· ὃ
μολογοῦσα ὀρθείαν
ὅτι τὸν μὴ μέρον.
καὶ μὴ ἀρνουμένη τὸ

σῶμα αὐτοῦ· ἡλ
θον λέγουσαι· ὡς
ὁ πατὴρ ἀπέλεγ
χων ἐφρακέναι· οἰκέ
τοι μὲν αὐτὸν ζῆν· ὡς
ἀν ἐλθόντι τῷ
σωτῆρι μὴ μὴ
τὸν μὴ μέρον. καὶ
εὑρεῖν τοῦς κα
θοὺς καὶ αὐτῶν
καὶ εἶπον· αὐτὸν
δὲ οὐκ εἶδον· καὶ
αὐτὸς ἐφ πεπρὸ
αὐτοῦ· ὡς ἀμόν
τοι καὶ πεφθεῖς τῇ
καρδίᾳ· τοῦτοι
φάσμα ὅτι τὰ σῶν
οἱ δὲ ἐλάλησαν οἱ
τερφῆται· οὐκὶ
ταῦτα ἔδει παθ
τὸν χν. καὶ εἰσέλ
θεῖν εἰς τὴν δόξαν
αὐτοῦ; καὶ ἄρξα
μενος ἀπὸ μω
σέως καὶ ἀπὸ
τῶν προφ

φητῶν. διηρμή-
νευν αὐτοῖς ἐν πά-
σαις ταῖς γραφαῖς
τὰ περὶ ἑαυτοῦ.
Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν
κώμην οὗ ἐπο-
ρεύοντο. Καὶ αὐτὸ
προσεποιεῖτο πορ-
ρωτέρω πορεύ-
σθαι. Καὶ παρε-
βιάσαντο αὐτὸν
λέγοντες. μεῖνον
μεθ' ἡμῶν ὅτι πρὸ
ἑσπέρας ἐστὶ καὶ
κέκλικεν ἡ ἡμέρα.
Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖ-
ναι σὺν αὐτοῖς.
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
κατακλιθῆναι αὐ-
τὸν μετ' αὐτῶν.
λαβὼν τὸν ἄρτον
ἐλόγησε. Καὶ κλά-
σας ἐπεδίδου
αὐτοῖς. αὐτῶν
δὲ διηνοίχθησαν
οἱ ὀφθαλμοί, καὶ

ἐπέγνωσαν αὐτόν.
Καὶ αὐτὸς ἄφαντος
ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν.
Καὶ εἶπον πρὸς
ἀλλήλους. οὐχὶ ἡ καρ-
δία ἡμῶν καιομέ-
νη ἦν ἐν ἡμῖν ὡς
ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ
ὁδῷ. Καὶ ὡς διοίνη-
γεν ἡμῖν τὰς γρα-
φάς; καὶ ἀναστάν-
τες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.
ὑπέστρεψαν εἰς
ἰλημ. Καὶ εὗρον συ-
νηθροισμένους τοὺς
ἕνδεκα. Καὶ τοὺς
σὺν αὐτοῖς λέγον-
τας. ὅτι ἠγέρθη
ὁ κ̅ς̅ ὄντως. καὶ ὤ-
φθη σίμωνι. καὶ
αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ
ἐν τῇ ὁδῷ. Καὶ ὡς
ἐγνώσθη αὐτοῖς
ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρ-
του. ταῦτα δὲ αὐ-
τῶν λαλούντων.

αὐτὸς δὲ οἱ σ̄ ἐστὶ
ἐν μέσῳ αὐτῶν. ἐς
λέγει αὐτοῖς. εἰρήνη
ὑμῖν. πρόσθεν τοῦ
δὲ καὶ ἔμφρονοι γε
νόμενοι. ἐδόκουν
πνᾶ θεωρεῖν. καὶ
εἶπεν αὐτοῖς. τί
τε ταραγμένοι ἐ
στὲ. καὶ ἱνατί. διαλο
γισμοὶ ἀναβαί
νουσιν
ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν. ἴδετε τὰς
χεῖρας μου καὶ
τοὺς πόδας μου.
ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι.
ψηλαφήσατέ με
καὶ ἴδετε. ὅτι πνᾶ
σάρκα καὶ ὀστέα
οὐκ ἔχει καθὼς ἐ
μὲ θεωρεῖτε ἔχον
τα. καὶ τοῦτο εἰ
πὼν, ἐπέδειξεν
αὐτοῖς τὰς χεῖρας

καὶ τοὺς πόδας. ἔτι τμᾶ ε
δὲ ἀπιστούντων
αὐτῶν ἀπὸ τῆς
χαρᾶς. καὶ θαυμα
ζόντων. εἶπεν αὐ
τοῖς. ἔχετε τι κρ
σιμον ἐνθάδε.
οἱ δὲ ἐπέδοσκα
αὐτῷ ἰχθύος ὀπτ
μέρους. καὶ ἀπὸ
μελισσείου κηρίου.
καὶ λαβὼν ἐνώ
πιον αὐτῶν ἔφα
γεν. εἶπε δὲ αὐτοῦ. τμβ ι
οὗτοι οἱ λόγοι οὓς
ἐλάλησα πρὸς ὑ
μᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑ
μῖν. ὅτι δεῖ πλη
ρωθῆναι πάντα
τὰ γεγραμμένα
ἐν τῷ νόμῳ μω
σέως καὶ προφή
ταις. καὶ ψαλμοῦ
περὶ ἐμοῦ. τότε
διήνοιξεν αὐτῶν

τὸν νοῦν τοῦ σωῖ
ἐναι τὰς γραφὰς
καὶ ἐστὶν αὐτοῖς.
ὅτι οὕτως γέγραπται.
καὶ οὕτως ἔδει πα
θεῖν τὸν χν̄. καὶ ἀ
ναστῆναι ἐκ νεκρῶν
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ
τοῦ ὀνόματι αὐτοῦ
μετάνοιαν καὶ ἀ
φεσῖν ἁμαρτιῶν.
εἰς πάντα τὰ ἔ
θνη. ἀρξάμενον ἀ
πὸ ἰλημ. ὑμεῖς δὲ
ἐστὲ μάρτυρες τό
των. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
ἀποστέλλω τὴν ἐ
παγγελίαν τοῦ πρ̄ς
μου ἐφ' ὑμᾶς. ὑμ̄
δὲ καθίσατε ἐν τῇ
πόλει ἰλημ. ἕως
οὗ ἐν δύσησθε δύνα
μιν ἐξ ὕψους. ἐξή
γαγε δὲ αὐτοὺς ἐξω

ἕως εἰς κηθανίαν.
καὶ ἐπάρας τὰς χεῖ
ρας αὐτοῦ, ἐγγνησε
αὐτούς. καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν
αὐτοὺς, διέστη ἀπ' αὐ
τῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς
τὸν οὐνόν. καὶ αὐ
τοὶ προσκυνήσαντες
αὐτὸν, ὑπέστρεψαν
εἰς ἰλημ μετὰ χαρ
μεγάλης. καὶ ἦσ
δια παντὸς ἐν τῷ
ἱερῷ. αἰνοῦντες καὶ
ἐγγοῦντες τὸν θν̄.
ἀμήν:—

ρὰ πρὸς· πλήρης
χάριτος καὶ ἀληθείας·
Ἰωάννης μαρτυρεῖ
περὶ αὐτοῦ καὶ κέ
κρᾳ γελέγων· οὗτος
ἦν ὃν εἶπον· ὁ ὀπί
σω μου ἐρχόμενος
ἔμπροσθέν μου
γέγονεν· ὅτι πρῶτ
μου ἦν· καὶ ἐκ τοῦ
πληρώματος αὐτ
ἡμεῖς πάντες ἐλά
βομεν· καὶ χάριν
ἀντὶ χάριτος· ὅτι
ὁ νόμος διὰ μωσέ
ὑδόθη· ἡ χάρις καὶ
ἡ ἀλήθεια διὰ ἰυ
χυ ἐγένετο· θεὸν οὐ
Δεῖς ἑώρακε πόπτ·
ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ
ὢν εἰς τὸν κόλπο
τοῦ πρὸς ἐκεῖνος
ἐξηγήσατο· καὶ
Αὐτὴ ἐστὶν ἡ μαρτυ

ρία τοῦ ἰωάννου·
ὅτε ἀπέστειλαν
οἱ ἰουδαῖοι ἐξ ἱερο
σολύμων· ἱερεῖς
καὶ λαΐτας ἵνα
ἐρωτήσωσιν αὐ
τὸν σὺ τίς εἶ· καὶ
ὡμολόγησε καὶ γ
κηρνήσατο· καὶ
ὡμολόγησεν ὅτι
οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ χς·
Καὶ ἠρώτησαν αὐτό·
τί οὖν· ἠλίας εἶσύ·
καὶ λέγει οὐκ εἰμί·
ὁ προφήτης εἶσύ·
καὶ ἀπεκρίθη· οὐ·
εἰπὸν οὖν αὐτῷ·
τίς εἶ ἵνα ἀπόκρι
σιν δῶμεν τοῖς πε
μψασιν ἡμᾶς· τί
λέγεις περὶ σὲ αὐ
τοῦ· ἔφη· ἐγὼ φωνὴ
βοῶντος ἐν τῇ ἐρή
μῳ· εὐθύνατε τὴν

ὁδὸν μου καὶ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου ἐξάλειψον πάσας τὰς ἀνομίας μου.
Πλείονα με πλύνον ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου διὰ παντός.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστᾶ ἃ ἐταπείνωσας.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαινίσον ἐν τοῖς σπλάγχνοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀφέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς πρὸς σὲ ἐπιστρεφοῦσιν.
Ἐξάρθητί μου ἐκ τῶν αἱμάτων, ὁ θεός, ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσει ἡ γλῶσσά σου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσιν σου.

εἰ φθραῦ βοῶσου.
καὶ ἐμεῖμεν βοῶν
τομ· χαῶ οὐ χῆ δῆ
αὐτόμ· ἀλλὰ τὸ τέλος
ζῆσμε μαρτῖ βεῖ
ὑμῖν δῆ τῖ· ἐκεῖνος
μοι εἶ τῶν ὑμ· ἐφ' ὃν
ἀῖ δῆ σο τὸ τῶν μῶ χῶ
ταῦ αἶ μον καὶ μέ μῶ
βῶν ῶν τόμ· οὕτω σῶ
ὁ μαρτῖ βῶν μέ μῖ
ῶν· χῶ ἐῶ ρῶ λῶ
καὶ με μαρτύ ει χῶ·
ὅ τι οὕτω σῶ τι μῶ ῶ
τοῦ θῦ· τῖ βῶν ῶ ρῖ ῶ
ἀλλ' ἵμ εἶ τῖ κῖ ῶ ῖῶ
ἀμ μῶ σ καὶ ἐκ τῶ
μαθῖ τῶν μῶ ῶ τοῦ
δῦ· καὶ ἐμ λέ
ζῶ σῖ τῶ ῖῶ τῶν ρῖ
τῶν τῶ ῶν λέ γει·
ἵ δε ὁ ἀμ μῶν τοῦ
θῦ· καὶ ἤ κου σῶν
αὐ τῶ οἱ δῦ μαθῖ

ταὶ λῶ λῶν τῶ· καὶ ἡ
κο λοῦ θῆ σῶν τῶ ῖῶ.
γρῶ φῶ εἰ σῶ δὲ ὁ ῖῶ
χῶ ῶ θε ῶ σῶ με μῶ σῶν τῶ
ἀκο λοῦ θῶ σῶν τῶ· λέ
ῶν τῶ· τῖ βῆ τῶ εἶ.
οἱ δὲ εἶ τῶν μῶ ῶν τῶ.
ρῶ μῖ· ὁ λέ γῶν ἐρ
μῆ μῶ σῶ με μῶ δῖ δῶ
κῶ λε· τῶν οὖν μέ μῖ σ·
λέ γῖ ῶν τῶ· ἐρ
χε σθῶ καὶ ἴδε τῶν·
ἦ λθο μῶ καὶ εἶ δῶ μῶ
μέ μῖ· καὶ τῶν ῶρ ῶν
ἐμ μῖ ῶν τῶ μῆ μῆ με ρ
ἐκ εἶ μῆ μῶ ρῶν ἡ μῶν
δε κῶν τῖ· ἡ μῶν ἀδ ρε
ὁ ἀδ λφὸ σῶ τῖ μῶν
τῶ τῖ ρῶν· εἶ σε κῶ τῶ
δῦ ο τῶν ἀκ ου σῶν
τῶν ῶρ ῶν ῖῶ ῶν μῶν· καὶ
ἀκο λοῦ θῆ σῶν τῶν ῶν τῶ
ῶ ῖῶ σῶ χε ῖῶ οὕτω σῶ τῶν ρῶ
τῶν ἀδ λφὸν τῶν ἴδιο.

σίμωνα καὶ λέτει
αὐτῷ· εὑρῆκα μ̅
τὸν μεσίαν ὅ ἐστι
μεθερμηνευόμενο
χ̅σ̅· καὶ ἤγαγεν αὐτὸ
πρὸς τὸν ἰ̅ν̅· ἐμβλέ
ψας δὲ αὐτῷ ὁ ἰ̅σ̅
εἶπε· σὺ εἶ σίμω
ὁ υἱὸς ἰωνᾶ· σὺ κλη
θήσῃ κηφᾶς, ὃ ἑρ
μηνεύεται πέτρος·
ιω τῇ ἐπαύριον ἠθέ
ϊ λησεν ὁ ἰ̅σ̅ ἐξελθεὶν
εἰς τὴν γαλιλαίαν·
καὶ εὑρίσκει φίλι
ππον καὶ λέτει αὐτῷ·
ἀκολούθημοι· ἦν δὲ
ὁ φίλιππος ἀπὸ
μηθσαϊδὰ, ἐκ τῆς
πόλεως ἀνδρέου·
καὶ πέτρου· εὑρίσ
κει φίλιππος τὸν
ναθαναὴλ καὶ λέ
γει αὐτῷ· ὃν ἔγραψε

μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ
καὶ οἱ προφῆται·
εὑρῆκα μεν ἰ̅ν̅ τὸν
υἱὸν ἰωσὴφ τὸν ἀ
πὸ ναζαρέτ· καὶ
εἶπεν αὐτῷ ναθα
θαναὴλ· ἐκ ναζαρέτ
δύναται πίγαθὸν εἶ
ναι· λέτει αὐτῷ φί
λιππος· ἔρχου
καὶ ἴδε· εἶδεν ὁ ἰ̅σ̅
τὸν ναθαναὴλ ἐρ
χόμενον πρὸς αὐτ̅·
καὶ λέγει περὶ αὐτ̅ου·
ἴδε ἀληθῶς ἰσρα
ηλίτης· ἐν ᾧ δόλος
οὐκ ἔστη· λέγει αὐτῷ
ναθαναὴλ· πόθεν μ
γινώσκεις· ἀπεκρί
θη ἰ̅σ̅ καὶ εἶπεν αὐτ̅·
πρὸ τοῦ σε φίλι
ππον φωνῆσαι ὄν
τα ὑπὸ τὴν συκῆ
εἶδόν σε· ἀπεκρί

μαθαμαυκλχαὶλέγω
αὐτῶ· ῥαββὶ· σὺ εἶ
ὁ υἱὸς τοῦ θυ· σὺ εἶ ὁ
βασιλεὺς τοῦ ἰσραήλ·
ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶ
πεν αὐτῶ· ὅτι εἶπο
σοι εἶδόν σε ὑπὸ τὴν
συκῆν πιστεύεις·
μείζω τούτων ὄψῃ·
καὶ λέγει αὐτῶ·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ἀπ᾽ ἄρτι ὄψεσθε τὸν
οὐρανὸν ἀνεῳγότα· καὶ
τοὺς ἀγγέλους τοῦ θυ
ἀναβαίνοντας καὶ κα
ταβαίνοντας ἐπὶ τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρ·

3 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρί
τῃ γάμος ἐγένετο ἐν
μὰ τῇ τῆς γαλιλαίας·
καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ
ἰυ ἐκεῖ· ἐκλήθη δὲ
καὶ ὁ ἰς καὶ οἱ μαθη
αὐ τοῦ εἰς τὸν γάμον·
καὶ ὑστερήσαντος

οἴνου· λέγει ἡ μήτηρ αὐ
τοῦ πρὸς αὐτὸν· οἶνον
οὐκ ἔχουσι· λέγει αὐ
τῇ ὁ ἰς· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ
γύναι οὔπω ἥκει ἡ ὥ
ρα μου· λέγει ἡ μήτηρ αὐ
τοῦ διακόνοις·
ὅ τι ἂν λέγῃ ὑμῖν ποι
ήσατε· ἦσαν δὲ ἐκεῖ
ὑδρίαι λίθιναι ἓξ
κείμεναι κατὰ τὸν
καθαρισμὸν τῶν ἰου
δαίων χωροῦσαι
ἀνὰ μετρητὰς δύο
ἢ τρεῖς· λέγει αὐτοῖς
ὁ ἰς· γεμίσατε τὰς
ὑδρίας ὕδατος· καὶ
ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως
ἀνῶ· καὶ λέγει αὐτοῖς·
ἀντλήσατε νῦν καὶ
φέρετε τῷ ἀρχι
τρίκλινῳ· καὶ ἤνεγκαν·
ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρ
χιτρίκλινος τὸ ὕ
δωρ οἶνον γεγενημένον

ἐν τῇ οὖν καὶ ἀνῶ

καὶ οὐκ ἤδει πόθ
ἐστίν· οἱ δὲ διάκο
νοι ἤδεισαν· οἱ ἠν
τληκότες τὸ ὕδωρ·
φωνῆ τὸν νυμφῖον
ὁ ἀρχιτρίκλινος·
καὶ λέγει αὐτῷ· πᾶ
ν ἄνος πρῶτον τὸν
καλὸν οἶνον τίθη
σι· καὶ ὅταν μεθυσ
θῶσι, τότε τὸν ἐ
λάσσω· σὺ τε τήρη
κας τὸν καλὸν οἶνον
ἑωσάρτι· ταύτην
ἐποίησε τὴν ἀρχὴν
τῶν σημείων ὁ ἰσ
ἐν κανᾶ τῆς γαλιλαί·
καὶ ἐφανέρωσε
τὴν δόξαν αὐτοῦ·
καὶ ἐπίστασαν εἰς
αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
καὶ μετὰ τοῦτο ἐκα
κατέβη ὁ ἰσ εἰς κα
περναούμ· αὐτὸς
καὶ ἡ μηρ αὐτοῦ καὶ

οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ·
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
καὶ ἐκεῖ ἔμειν ἐν
οὐ πολλὰς ἡμέρας·
καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσ
χα τῶν ἰουδαίων·
καὶ ἀνέβη ὁ ἰσ εἰς
ἱεροσόλυμα· καὶ
ἄρεν ἐν τῷ ἱερῷ
τοὺς πολοῦντας
βόας καὶ πρόβατ·
καὶ περιστερὰς·
καὶ τοὺς κέρματι
στὰς καθημένους·
καὶ ποιήσας φραγέ
λλιον ἐκ χυνίων·
πάντας ἐξέβαλε
ἐκ τοῦ ἱεροῦ· τά
τε πρόβατα καὶ
τοὺς βόας· καὶ τῶν
κολλυβιστῶν ἐξέ
χεο κέρμα· καὶ τὰ
τραπέζας ἀνέτρε
ψε· καὶ τοῖς τὰς
περιστερὰς πω

ἐπ ὧν ἐν βληθέν ἐκ τοῦ ἱερ

λοῦσι μεῖνωιεν· ἀρᾶ
τοῦ τοῦ ὄμ τοῦ θεμ·
μὴ ποιήτε τὸ μοῖ
κομ τοῦ πρόσου
οἰκομέ ωποιεῖ ου·
κβ' Ἐμμήσθησαν δὲ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ
ὅτι γεγραμμένον
ἐστίν· ὁ ζῆλος τοῦ
οἴκου σου κατέφαγέ
με· ἀπεκρίθη
κγ' Ἀμὴν οὖν οἱ ἰουδαῖοι καὶ
εἶπον αὐτῷ· τί σημεῖον δείκνυς
ἡμῖν ὅτι ταῦτα ποιεῖς·
ἀπεκρίθη ἰσ καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· λύσατε
κδ' τὸν ναὸν τοῦτον καὶ
ἐν τρισὶν ἡμέραις
ἐγερῶ αὐτόν· εἶπον
οὖν οἱ ἰουδαῖοι· τεσ
σεράκοντα καὶ ἓξ
ἔτεσιν οἰκοδομήθη
ὁ ναὸς οὗτος· καὶ
σὺ ἐν τρισὶν ἡμέ

ραις ἐγερεῖς αὐτόν·
ἐκεῖνος δὲ ἔλεγεν
περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ
σώματος αὐτοῦ· ὅ
τε οὖν ἠγέρθη ἐκ νε
κρῶν ἐμνήσθησαν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅ
τι τοῦτο ἔλεγεν· καὶ
ἐπίστευσαν τῇ γρα
φῇ καὶ τῷ λόγῳ ὃν
εἶπεν ὁ ἰσ· ὡς δὲ
ἦν ἐν τοῖς ἱεροσο
λύμοις τῇ τοῦ πα
σχα ἑορτῇ· πολλοὶ
ἐπίστευσαν εἰς τὸ
ὄνομα αὐτοῦ· θε
ωρούντες αὐτοῦ
τὰ σημεῖα ἃ ἐποί
ει· αὐτὸς δὲ ὁ ἰσ οὐ
κ ἐπίστευεν αὐτὸν
αὐτοῖς· διὰ τὸ αὐτὸν
γινώσκειν πάντας·
καὶ ὅτι οὐ χρείαν εἶχεν
ἵνα τις μαρτυρήσῃ
περὶ τοῦ ἀνθρώπου·

ἐκ τῆς ἀκοῆς ἡμῶν :-

αὐτὸς γὰρ ἡμῶν
κτίστης ἐστὶ τῶν ἁπάντων:
ἡμεῖς δὲ ἀπὸ τῶν ἐκ τῶν
φαρισαίων μιχό
δημος ὁμοίως αὐτῶν·
ἄρχων τῶν ἰουδαί
ων οὗτος ἦλθε πρὸς
αὐτὸν νυκτὸς καὶ
εἶπεν αὐτῷ· ῥαβ
βί· οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ
θεοῦ ἐλήλυθας
διδάσκαλος· οὐδεὶς
γὰρ δύναται ταῦτα
τὰ σημεῖα ποιεῖν,
ἃ σὺ ποιεῖς· ἐὰν μὴ
ᾖ ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ· ἀ
πεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι· ἐὰν μή τις
γεννηθῇ ἄνωθεν·
οὐ δύναται ἰδεῖν
τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ· λέγει πρὸς αὐτὸν
ὁ μιχόδημος· πῶς
δύναται ἄνθρωπος

γεννηθῆναι γέρων
ὤν· μὴ δύναται εἰς τὸ
τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς
αὐτοῦ δεύτερον
εἰσελθεῖν καὶ γεν
νηθῆναι· ἀπεκρί
θη ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι· ἐὰν μή τις
γεννηθῇ ἐξ ὕ
δατος καὶ πνεύ, οὐ
δύναται εἰσελθεῖν
εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ θεοῦ· τὸ γεγεννη
μένον ἐκ τῆς σαρ
κὸς σάρξ ἐστι· καὶ
τὸ γεγεννημένον
ἐκ τοῦ πνεύματος, πνεῦμά
ἐστι· μὴ θαυμάσῃς
εἶπόν σοι δεῖ
ὑμᾶς γεννηθῆναι
ἄνωθεν· τὸ πνεῦμα
ὅπου θέλει πνεῖ·
καὶ τὴν φωνὴν
αὐτοῦ ἀκούεις· οὐ
κ οἶδας πόθεν

θρεχθαι καὶ τοῦ υ
τοῦ Α· οὐ τὸ σέ φησι
ὁ τε γὰρ μιμούμενος ἐκ
τοῦ τοῦ· ὥστε χρὴ
Νικόδημος καὶ εἶπε
αὐτῷ· πῶς δύναται
ταῦτα γενέσθαι·
ὥστε χρὴ θαυμάζειν καὶ εἰ
τοῦ μὴ αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ
διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ
καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις
κείνος· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι· ὅτι ὃ οἴδαμεν
λαλοῦμεν· καὶ
ὃ ἑωράκαμεν μαρ
τυροῦμεν· καὶ τὴν
μαρτυρίαν ἡμῶν
οὐ λαμβάνετε·
εἰ τὰ γήϊνα εἶπον
ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε·
πῶς ἐὰν εἴπω τοῦ
μὴ τὰ οὐράνια
πιστεύσαι· καὶ οὐ
δεὶς ἀναβέβηκεν
εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ

μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κα
τα βάς· ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν
τῷ οὐρανῷ· καὶ καθὼς
Μωσῆς ὑψώσεν τὸν
ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ·
οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώ
που· ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων
εἰς αὐτὸν μὴ ἀπό
λητα, ἀλλ' ἔχει ζωὴν
αἰώνιον· οὕτως γὰρ
ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν
κόσμον· ὥστε τὸν
υἱὸν αὐτοῦ τὸν μο
νογενῆ ἔδωκεν· ἵ
να πᾶς ὁ πιστεύων
εἰς αὐτὸν μὴ ἀπό
λητα· ἀλλ' ἔχει ζωὴν
αἰώνιον· οὐ γὰρ ἀπέ
στειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν
αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον·
ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον·
ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσ
μος δι' αὐτοῦ· ὁ πιστεύ

ζήτησις πὲ καθαρίσ

εἰς αὐτὸν οὐ χρί
Νεται· ὁ δὲ μὴ πῖ
στεύων ἤδη κέκρι·
ὅτι μὴ πεπίστευ
κεν εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ μονογενοῦς
τοῦ θῦ, αὕτη δέ ἐστι
ἡ κρίσις· ὅτι τὸ φῶς
ἐλήλυθεν εἰς τὸν
κόσμον· καὶ ἠγάπη
σαν οἱ ἄν οἱ μᾶλλον
τὸς κότος, ἢ τὸ φῶς·
ἦν γὰρ αὐτῶν πονη
ρὰ τὰ ἔργα· πᾶς
γὰρ ὁ φαῦλα πρά
σων μισεῖ τὸ φῶς·
καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸ
τὸ φῶς· ἵνα μὴ ἐλε
χθῆ τὰ ἔργα αὐτοῦ·
ὁ δὲ ποιῶν τὰ ἔρ
γα τὰ καλὰ ἔρχεται
πρὸς τὸ φῶς· ἵνα
φανερωθῆ τὰ ἔργα
αὐτοῦ· μετὰ ταῦτα
Ἦλθεν ὁ ἰσ καὶ οἱ μα

θηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ἰ
ουδαίαν γῆν· καὶ ἐ
κεῖ διέτρῖβε μετ' αὐ
τῶν καὶ ἐβάπτιβε·
ιε Ἦν δὲ καὶ ἰωάννης βα
ιτ πτίβων ἐν αἰνῶν
ἐγγὺς τοῦ σαλὴμ ὅτι
ὕδατα πολλὰ ἦν
ιϛ ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο
καὶ ἐβαπτίβοντο·
ιζ Οὔπω γὰρ ἦν βεβλη
μμένος εἰς τὴν
φυλακὴν ὁ ἰωά
ιη ννης· ἐγένετο οὖν
βήτησις ἐκ τῶ
μαθητῶν ἰωάννου
μετὰ ἰουδαίου πε
ρὶ καθαρισμοῦ·
ιθ Καὶ ἦλθον πρὸς τὸ
ἰωάννην· καὶ εἶπο
αὐτῶ· ῥαμμί, ὃς ἦν
μετὰ σοῦ πέραν
τοῦ ἰορδάνου· ὦ
σὶ μεμαρτύρηκαι
ἴδε οὗτος βαπτίζε

καὶ πάντες ὑπέρχομται
πρὸς αὐτόν· αὐτὸς
Κεῖθεν ἐπορεύθη πάλιν εἰς τὴν
πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων τὸ πρῶτον καὶ ἐμένεν ἐκεῖ καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον οὐ ἐποίησεν οὐδένα· πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου ἀληθῆ ἦν· καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Ἦν δὲ τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μαρθᾶς τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. Ἦν δὲ Μαριὰμ ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρῳ καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξὶν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει. Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι· Κύριε, ἰδοὺ ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς. Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μαρθᾶν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον. Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας· τοτε δὲ μετὰ ταῦτα λέγει τοῖς μαθηταῖς· Ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· Ῥαββί, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὐχὶ δώδεκα ὧραί εἰσι τῆς ἡμέρας; Ἐὰν περιπατῇ τις τὴν ἡμέραν, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει· ἐὰν δὲ περιπατῇ τὴν νύκτα, προσκόπτει, ὅτι φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. Ταῦτα εἶπε καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν. Εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται. Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει. Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανε· καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ ἦμην πρὸς αὐτόν. Ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν.

θῦ μεφρεῖ σωσὰν τὸν·
λβ ὃ σοῦ ἐγὼ ὁ ἰσ ὁ τοῦ
ζ ἣ κουσαν οἱ φαρι
σαῖοι ὅτι ἰσ τὴν λεῖ
ον ἀσμαθητὰς αὐτοῦ,
καὶ μαστίζει· ἡ
ἰω ἀμμὴν· καίτοι
τε αὐτὸς ἰσ οὐκ ἐβα
πτίζεν ἀλλ οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ· ἀφῆ
κεν τὴν ἰουδαίαν τὴν·
καὶ ἦλθεν εἰς τὴν γα
λιλαίαν· ἔδει δὲ
αὐτὸν διὰ τῆς σαμαρείας·
λε ἐ ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν
τῆς σαμαρείας λε
γομένην συχάρ· πλη
σίον τοῦ χωρίου οὗ
ἔδωκεν ἰακὼβ· ἰω
σὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ·
ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ
ἰακώβ· ὁ οὖν ἰσ κεκο
πιακὼς ἐκ τῆς ὁδοι
πορίας· ἐκάθεζε

ὁ ἡ τῆς σαμαρείτιδος·

οὕτως σὺν τῇ τῇ· ὁ
ραν ἡμῶν εἰ ἔκτη· ἐρ
χεται γυνὴ ἐκ τῆς σαμα
ρείας ἀντλῆσαι
ὕδωρ· λέγει αὐτῇ ὁ
ἰσ· δός μοι πεῖν· οἱ
γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἀπεληλύθεισαν
εἰς τὴν πόλιν· ἵνα
τροφὰς ἀγοράσωσι·
λε τότε οὖν αὐτῷ ἡ γυ
νὴ σαμαρῖτις·
πῶς σὺ ἰουδαῖος
ὢν παρ ἐμοῦ πεῖν αἰ
τεῖς οὖσης γυ
ναικὸς σαμαρείτι
δος· οὐ γὰρ συχρῶνται
οἱ ἰουδαῖοι σαμα
ρίταις· ἀπεκρί
θη καὶ εἶπεν αὐτῇ·
εἰ ἤδεις τὴν δωρεὰν
τοῦ θεοῦ· καὶ τίς ἐ
στιν ὁ λέγων σοι δὸ
ς μοι πεῖν· σὺ ἂν
ἤτησας αὐτὸν

Καὶ ἔδοκεν ἄνσοι
ὕδωρ βῶν· λέγει
Αὐτῷ ἡγυνὴ· κε οὔ
τε ἀντλημα ἔχεις·
Καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ
βαθύ· πόθεν οὖν
ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ
βῶν· μὴ σὺ μείζων
ἢ τοῦ πρσ ἡμῶν ἰω
κὼβ ὃς ἔδωκεν ἡ
μὶν τὸ φρέαρ· καὶ
αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε·
καὶ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ
θρέμματα αὐτοῦ·
Ἀπεκρίθη ἰσ καὶ εἶ
πεν αὐτῇ· πᾶς ὁ
πίνων ἐκ τοῦ ὕδατ
τούτου· διψήσει πά
λιν· ὃς δ' ἂν πίη ἐκ
τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ
δώσω αὐτῷ, οὐμὴ
διψήσει εἰς τὸν αἰῶ
να· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ
ὃ γὼ δώσω αὐτῷ,
γενήσεται ἐν αὐτῷ

πηγὴ ὕδατος ἀλλο
μένου εἰς βωὴν
αἰώνιον· λέγει πρὸ
αὐτὸν ἡγυνὴ· κε δός
μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ·
ἵνα μὴ διψῶ μὴ δὲ
ἔρχομαι ἐνθάδε
ἀντλεῖν· λέγει αὐ
τῇ ὁ ἰσ· ὕπαγε φώ
νησον τὸν ἄνδρα
σου· καὶ ἐλθὲ ἐνθαδ.
Ἀπεκρίθη ἡγυνὴ
καὶ εἶπεν· οὐκ ἔ
χω ἄνδρα· λέγει
αὐτῇ· καλῶς εἶπε
ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔ
χω· πέντε γὰρ ἄν
δρας ἔχες· καὶ νῦν
ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σοῦ
ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲ
εἴρηκας· λέγει αὐτῇ
Ἡγυνὴ· κε θεωρῶ
ὅτι προφήτης εἶ
σύ· οἱ πρεσ ἡμῶν
ἐν τῷ ὄρει τούτῳ

πρὸς ἐκώνησαν·
καὶ ὑμεῖς λέγεται
ὅπι ἐν ἱεροσολύ
μοις ἐστὶν ὁ πόπος
ὅπου δεῖ προσ
κυνεῖν· λέγει αὐτῇ
Ὁ ἰσ· γύναι πίστευσο
μοι ὅπι ἔρχεται ὥ
ρα· ὅπε οὔπε ἐν τῷ
ὄρει τούτῳ οὔπε ἐ
ν ἱεροσολύμοις· προ
κυνήσετε τῷ πρί·
ὑμεῖς προσκυνεῖτ
ὃ οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς
προσκυνοῦμεν ὃ οἴ
δαμεν· ὅπι ἡ σωτη
ρία ἐκ τῶν ἰουδαί
ων ἐστίν· ἀλλ' ἔρχε
ται ὥρα καὶ νῦν ἐ
στίν· ὅπε οἱ ἀληθί
νοι προσκυνηταὶ
προσκυνήσουσι τῷ
πρὶ ἐν πνι καὶ ἀ
λήθεια· καὶ γὰρ

ὁ πηρ τοιούτοις ζητ·
τοὺς προσκυνοῦν
τας αὐτόν· πνα ὁ
θσ· καὶ τοὺς προσ
κυνοῦντας αὐτόν
ἐν πνι καὶ ἀληθεί
α δεῖ προσκυνεῖν·
Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή·
οἶδα ὅπι μεσίας ἐρ
χεται ὁ λεγόμενος
χσ· ὅτ' ἂν ἐλθῇ ἐκεῖ
νος· ἀνηγελεῖ ἡμῖ
πάντα· λέγει αὐ
Τῇ ὁ ἰσ· ἐγώ εἰμι ὁ λα
λῶν σοι· καὶ ἐπὶ
τοῦτο ἠλθον οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ καὶ ἐ
θαύμαζον ὅπι με
τὰ γυναικὸς λαλεῖ·
οὐδεὶς μέντοι εἶ
πεν τίζητεῖς, ἢ
τί λαλεῖς μετ' αὐτ
Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑ
δρίαν αὐτῆς ἡ γυνή

καὶ ἀπῆλθεν εἰς
τὴν πόλιν· καὶ λέ
γει τοῖς ἀνθρώπ.
δεῦτε ἴδετε ἄνον,
ὃς εἶπεν μοι πάντα
ὅσα ἐποίησα· μή
τι οὗτος ἐστὶν ὁ χ̅ς̅·
Ἐξῆλθον ἐκ τῆς πό
λεως καὶ ἤρχοντο
πρὸς αὐτὸν· ἐν
δὲ τὸ μεταξὺ·
Ἠρώτων αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ
λέγοντες· ῥαβ
βὶ φάγε· ὁ δὲ εἶπ
αὐτοῖς· ἐγὼ κρώ
σιν ἔχω φαγὴν· ἣν
ὑμεῖς οὐκ οἴδατ.
Ἔλεγον οὖν οἱ μα
θηταὶ πρὸς ἀλλή
τι· σὴν ἄκεν αὐ
τῷ φαγὴν· λέγει
αὐτοῖς ὁ ἰ̅ς̅· ἐμὸ
βρῶμα ἐστὶν·

ἵνα ποιῶ τὸ θέ
λημα τοῦ πέμ
ψαντός με· καὶ
τελειώσω αὐτοῦ
τὸ ἔργον· οὐχ ὑμεῖς
λέγεται ὅτι τετρά
μηνός ἐστι καὶ ὁ θε
ρισμὸς ἔρχεται·
ἴδου λέγω ὑμῖν·
Ἀπάρατε τοὺς ὀ
φθαλμοὺς ὑμῶν
καὶ θεάσασθε
τὰς χώρας· ὅτι
λευκαί εἰσι πρὸ
θερισμὸν ἤδη·
καὶ ὁ θερίζων
μισθὸν λαμμά
νει· καὶ συνάγ
καρπὸν εἰς ζω
ὴν αἰώνιον· ἵνα
καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ
χαίρει καὶ ὁ θερί
ζων· ἐν γὰρ τοῦ
τοὸ γγρὸς ἐστὶν ὁ αὐ

ληθινὸς· ὅτι ἄλλος
ἐστὶν ὁ σπείρων· καὶ
ἄλλος ὁ θερίζων·
Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμῶν
θερίζειν· ὃ οὐχ ὑ
μεῖς κεκοπιάκατε·
ἄλλοι κεκοπιάκα
σι· καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν
κόπον αὐτῶν εἰς
ἐληλύθατε· ἐκ δὲ
τῆς πόλεως ἐκεί
νης πολλοὶ ἐπίστευ
σαν εἰς αὐτὸν τῶν
σαμαρειτῶν· διὰ
τὸν λόγον τῆς γυναι
κος· μαρτυρούσης·
ὅτι εἶπεν μοι πάν
τα ὅσα ἐποίησα·
Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς
αὐτὸν οἱ σαμαρεῖτ
ῆ ῥώτων αὐτὸν
μεῖναι παρ' αὐτοῖς·
καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ
δύο ἡμέρας· καὶ

πολλῷ πλείους
ἐπίστευσαν διὰ τὸν
λόγον αὐτοῦ· τῆς τε
γυναικὶ ἔλεγον· ὅ
τι οὐκέτι διὰ τὴν
σὴν λαλιὰν πιστεύ
ομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀ
κηκόαμεν καὶ οἴ
δαμεν· ὅτι οὗτός
ἐστιν ἀληθῶς· ὁ σωτὴρ
τοῦ κόσμου ὁ χρ̄ς·
λα Μετὰ δὲ τὰς δύο
ἡμέρας ἐξῆλθεν
ἐκεῖθεν καὶ ἀπῆλ
θεν εἰς τὴν γαλιλαί
λε ιαν· αὐτὸς γὰρ ὁ ἰσ̄
ἐμαρτύρησεν ὅ
τι προφήτης ἐν
τῇ ἰδίᾳ πατρίδι
τιμὴν οὐκ ἔχει· ὁ
λς ιτ Τε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν
γαλιλαίαν· ἐδέξαν
το αὐτὸν οἱ γαλιλαῖ
οι· πάντα ἑωρα

κ ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ.

κόπτεσθαι βοσίκοσι
βοῦν ἐν βροσολύμοισι
βοῦν τὴν βόρτην λεαὶ αὐ
τοὶ γὰρ ἦλθομὲν τὴν
βόρτην· ἦλθε δὲ πὰ
λιν ὅ ἰσ ὲ ἰσ τὴν μ καὶ
αὐτὴν σταλίλαίαν·
Νῦν τὸν βοσίκοσι τὸ
ὕδωρ ὁ ἰμὸν· καὶ ἡ
γ ἰσραὴλ ἰκὸς· οὐ ὁ
μὸν σθῦμεν βῦμ καὶ
περμαόμ· οὗτος
ἀκούσας ὁ πλιὸν ἦ
κεν ἐκ τῆς ἰουδαίας
εἰς τὴν γαλιλαίαν·
ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸ·
καὶ ἠρώτα αὐτόν·
ἵνα καταβῇ καὶ ἰάσ
ται αὐτοῦ τὸν υἱὸν
ὁ μὲν ἔμελλε γὰρ αὐ
τὸν θνήσκειν· εἶπεν
οὖν ὁ ἰσ πρὸς αὐτόν·
ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ
τέρατα ἴδητε·

πολὺ μᾶλλον τὸν μὸ
σχοσ· κε καὶ
τὰ μὴ θεῖ πρὶν ἢ
ποθανεῖν τὸν παῖ
δίον· λέγει αὐ
τῷ ὁ ἰσ· πορεύου
ὁ υἱός σου ζῇ· καὶ
πιστεύσας ὁ ἄνθρ
ωπος εἰς τὸν λόγον
αὐτοῦ ὁ ἰσ καὶ ἐπο
ρεύετο· ἤδη δὲ αὐ
τοῦ καταβαίνο
ντος οἱ δοῦλοι αὐτ
ὰ ἀπήντησαν αὐτῷ·
καὶ ἀπήγγειλαν
λέγοντες ὅτι ὁ παῖς
σου ζῇ· ἐπύθετο
οὖν παρ' αὐτῶν τὴν
ὥραν ἐν ᾗ κομψότερον ἔχει·
καὶ εἶπον αὐτῷ·
ὅτι χθὲς ὥραν ἑβ
δόμην ἀφῆκε αὐ

π β πο τ ἐδωμάδος πρωὶ ἐκ τοῦ ὁ ἰσ τοῦ βασ

αὐτὸν ὁ πυρετός·
Ἐγνωσὼν ὁ πηρ, ὅτι
ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ
ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ
ὁ ἰσ ὅτι ὁ υἱός σου
βῆ· καὶ ἐπίστευσ
αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία
αὐτοῦ ὅλη· τοῦτο
πάλιν δεύτερον
Σημεῖον ἐποίησεν
ὁ ἰσ, ἐλθὼν ἐκ τῆς
ἰουδαίας εἰς τὴν
γαλιλαίαν· μετὰ
ζ τ Μετὰ ταῦτα, ἦν ἐν τῇ
ἑορτῇ τῶν ἰουδαί
ων· καὶ ἀνέβη ὁ ἰσ
εἰς ἱεροσόλυμα·
ἔστι δὲ ἐν τοῖς ἱε
ροσολύμοις ἐπὶ
τῇ προβατικῇ
κολυμβήθρᾳ τῇ ἐ
πιλεγομένῃ ἑβρ
ϊστὶ μηθεσδάν· πέ
τε τοὰς ἔχουσα·

ἐν τάυταις κατέκει
πλῆθος πολὺ τῶν
ἀσθενούντων· τυ
φλῶν χολῶν ξηρῶν·
ἐκδεχομένων τὴν
τοῦ ὕδατος κίνη
σιν· ἀγγελος γὰρ κα
τὰ καιρὸν κατέ
καινεν ἐν τῇ κολυ
μβήθρᾳ καὶ ἐτάρασ
σε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν
πρῶτος ἐμβὰς
μετὰ τὴν ταραχὴν
τοῦ ὕδατος· ὑγιὴς
ἐγένετο ὧ δήποτε
κατήχετο νοσήματι·
λη α Ἦν δέ τις ἄν ὅς ἐκεῖ,
τριάκοντα ὀκτὼ
ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθε
νείᾳ· τοῦτον ἰδὼν
ὁ ἰσ κατακείμενον·
καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν
ἤδη χρόνον ἔχει·
λέγει αὐτῷ· θέλεις

ζ τ τριάκοντα ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ:—

ψῆ ἡσγ σμέσθαι; αὐ
τὸ ἐχρίθη αὐτῷ ὁ ἀὸ
θεμῶμ· χε αμ ομ ου
κέχω· ἰμαὸ τὰ
ραχθὴ τὸ ὕδωρ·
μάλλ μὲ εἰ σὴμ
κολφμικθραυμ·
ἐμῶ δὲ ἔρχομαι
ἀφ· ἄλλος τρὸ ἐ
μοῦ κατεμαίμει·
ἐγὼ αὐτὸ ὁ ἰσ· ἐ
γὼ ἐρῶ ἄρομ τὸ μχρ
ματόμ σου καὶ τοῦ
ρι τάτει· καὶ εὐθέ
ως ἡ ἡ σ ἐγ σμε τοῦ
αἷ ος· καὶ ἡ ρ σ τὸ μ
κρᾶμα τοῦ αὐτοῦ
καὶ τοῦ ρ ἰ σ τάτει
ἡ μὲ σαίματο μ·
σμὲ κεῖμ ἡ τὴ ἡ μέρ·
λεγομ ὁ ὦ οἱ ἰουδαί
οι τῶ τοῦ θ ρ ὰ τ ε ν
μὲ μ ω· σαίματο μ
ἀτιμ· οὐχ ὁ ἀτιός

ἄρα τὸμ κρᾶμα τοῦ·
ὃ δὲ ἀ τε κρίθη αὐ τοῖς·
ὁ τοι ἡ σασ με ψῆ ἡ ἐ
κεῖ μοσμοι εἰ τοῦ μ· ἀ
ρομ τὸμ κρᾶμα τοῦ κ
σου καὶ τοῦ ρι τάτε· ἡ ρώ τη σαν αὐ τὸν οἱ μαθη τα ὁ ἀρ ὁ σ ὁ ἀ τοῦ σοι ἄρομ τὸν κρᾶ βα τοῦ σου καὶ τοῦ ρι τάτε:
ἐμ ε ι σ θμ· ὁ χλοῦ ὁ μ
τοσ ὁ μ τὸ τότο τοσ·
μὲ τὰ τὰ τὸ εὗ ρῖ ς
κεὶ αὐ τὸ μ ὁ ἰσ ὁ μ τὸ
ἰ δρῶ καὶ λέ γει αὐ τῷ·
δὲ ψῆ ἡ σ γ ρ ο μ α σ
μὴ κέ τι ἁ μαρ τα με·
ἰ μα μὲ χεῖ ρομ σοι
τί γ σμ ἡ τα· ἀ τοὶ λ
θεμ ὁ ἀμ θ ρ ω τοῦ ς
καὶ ἀ ἡ ἡ λ λε τοῖ ς
ἰ ου δαί οι σ· ὁ τι ὁ ἰ σ
ἀτιμ ὁ τοι ἡ σασ αὐ
τὸ μ ψῆ ἡ· διὰ τοῦ τὸ
δι ὦ κομ τὸ μ ἡ μ οἱ ἰ γ
δαί οι· καὶ ὁ ἡ τοψ

κ̄ζ̄

+ ἡ̄ τ̄ λ̄ τῆς β̄ ἑβδομ̄ δ̄

αὐτὸν ἀποκτεῖ
ναι· ὅτι ταῦτα ἐ
ποίη ἐν σαμμά
τῳ· ὁ δὲ ἰσ̅ ἀπε
κρίνατο αὐτοῖς·
πῆρ μου ἕως ἀρ
τι ἐργάζεται,
κἀγὼ ἐργάζομαι.
Διὰ τοῦτο οὖν μᾶ
λλον ἐβήτουν αὐ
τὸν ἀποκτεῖναι
οἱ ἰουδαῖοι· ὅτι
οὐμόνον ἔλυε τὸ
σάμματον· ἀλλὰ
καὶ πρ̅ά ἴδιον
ἔλεγε τὸν θ̅ν ἴσο̅
ἑαυτὸν ποιῶν τῷ
θ̅ῷ· ἀπεκρίνατο
οὖν ὁ ἰσ̅ καὶ εἶπε
αὐτοῖς· ἀμὴν ἀ
μὴν λέγω ὑμῖν·
οὐ δύναται ὁ υἱὸς
ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ
οὐδὲν· ἐὰν μή τι

ὑλέπει τὸν πρ̅ά
ποιοῦντα· ἃ γὰρ
ἂν ἐκεῖνος ποιῇ·
ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁ
μοίως ποιεῖ· ὁ γὰρ
πῆρ φιλεῖ τὸν
υἱὸν καὶ πάντα
δείκνυσιν αὐτῷ·
ἃ αὐτὸς ποιεῖ·
καὶ μείζωνα τοῦ
τῶν δείξει αὐτῷ
ἔργα· ἵνα ὑμεῖς
θαυμάζητε· ὥς
περ γὰρ ὁ πῆρ ἐ
γείρει τοὺς νεκρούς·
καὶ ζωοποιεῖ·
οὐδὲ γὰρ ὁ πῆρ κρί
νει οὐδένα· ἀλλὰ
τὴν κρίσιν πᾶ
σαν δέδωκε τῷ
υἱῷ· ἵνα πάντες
τιμῶσι τὸν υἱὸν
καθὼς τιμῶσι τὸ
πρ̅ά· ὁ μὴ τιμῶ

τῆ ε τῆς β ἐβ δομ δ

τῆ ε τ β ἐβ
ἑῳ ἡκο

τὸ μὴ ὸ μ· οὐ πιστεῦ
τὸ μ πρᾶ τὸ μ πε
ιμλαμ παυ αὐ τὸ μ·
μὴ μ ἀμὴ μ λέ τω
ὑμῖν· ὅ τι ὁ τὸ μ λό
γο μου οὐ κού ω μ·
καὶ πῖ σε ω μ τὸ
πε μ λαμ πι με ε
χει β ω ν ἡ μ ἀ ω μ ιο,
καὶ εἰς κρί σι μο ὑ
κέ ρχε τα ι, ἀλλὰ
με τα βέ βη κε μέ κ
τοῦ θα νά του εἰς
τὴν β ω ν ἡ μ· ἀμὴ
μὴ μ λέ τω ὑμῖν·
ὅ τι ἔ ρχε τα ὥ ρα
καὶ νῦν ἐ στὶ ν ὅ τε
οἱ νε κροὶ ἀ κού σο
σι τῆς φω νῆς
τοῦ υἱοῦ τοῦ θυ·
καὶ οἱ ἀ κού σα ντες
ζή σο ν τα ι· ὥ ς
ἐρ γα ζό με θα τὰ ἔ
χει β ω ν ἡ μῶν ἐ

αὐ τῶ· οὐ τοῦ σέ δω
κε καὶ τῶ υἱῷ β ω
ν ἡ μ ἐ δί δο μ ἑ αὐ τῶ·
καὶ ἐ ξου σί αν ἔ δω
κε μα ὐ τῶ λέ γε καὶ κρί
σι ν ποι εῖ ν· ὅ τι
υἱὸς ἀν θρώ που ἐ στι·
μὴ θαυ μά ζε τε τοῦ
το· ὅ τι ἔρ χε τα ὥ
ρα ἐν ᾗ πά ντες
οἱ ἐν τοῖς μνη μεῖ
ἀ κού σο ν τα τῆς
φω νῆς αὐ τοῦ,
καὶ ἐκ πο ρευ σό μ·
οἱ τὰ ἀ γα θὰ ποι
ή σα ντες εἰς ἀνά
στα σιν ζω ῆς· οἱ
δὲ τὰ φαῦ λα πρᾶ
ξα ντες εἰς ἀνά
στα σιν κρί σε ω ς·
ὐ δὼ ν ἐγὼ ποι
εῖν ἀπ' ἐμαυ τοῦ
οὐ δέν· ἀρχ καθὼς ἀκ
κού ω κρί νω· καὶ

τῆ ε τῆς β ἐβ δομ δ ἑῳ κε:

ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δι
καία ἐστίν· ὅτι οὐ
ζητῶ τὸ θέλημα
τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ
θέλημα τοῦ πέμ
ψαντός με· ἐὰν ἐ
γὼ μαρτυρῶ περὶ
ἐμαυτοῦ· ἡ μαρτυρί
α μου οὐκ ἔστιν ἀλη
θ· ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυ
ρῶν περὶ ἐμοῦ·
καὶ οἶδα ὅτι ἀλη
θ ἐστὶν ἡ μαρτυρία,
ἣν μαρτυρεῖ περὶ
ἐμοῦ· ψμεῖς ἀπε
στάλκατε πρὸς
ἰω ἄμμην· καὶ με
μαρτύρηκε τῇ ἀλη
θ· ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀν
θρώπου τὴν μαρ
τυρίαν λαμμάνω·
ἀλλὰ ταῦταλε
γω· ἵνα ὑμεῖς σωθ
ῆται· ἐκεῖνος ἦν ὁ λύ

χνος ὁ καιόμενος
καὶ φαίνων· ὑμεῖς
δὲ ἠθελήσατε
ἀγαλλιαθῆναι πρὸ
ὥραν ἐν τῷ φωτὶ
αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ἐ
χω τὴν μαρτυρίαν
μείζων τοῦ ἰω
άννου· τὰ ἀρ ἔργα
ἃ ἔδωκέ μοι ὁ πηρ
ἵνα τελειώσω αὐ
τά· αὐτὰ τὰ ἔργα
ἃ ἐγὼ ποιῶ μαρτυ
ρεῖ περὶ ἐμοῦ, ὅ
τι ὁ πηρ μεαπε
στείλεν· καὶ ὁ πεμ
ψάσμε πηρ· αὐτὸς
με μαρτύρηκε περ
ὶ ἐμοῦ· οὔτε φω
νὴν αὐτοῦ ἀκη
κόατε πώποτε·
Οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἐ
ωράκατε· καὶ τὸν
λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετ

μένον τὰ ἐν ὑμῖν·
ὅτι ὃν αὐτὸ πέφειλε
ἐκεῖνος, τούτω
ὑμεῖς οὐ πιστάσε
τε· ἐρεῖν ἅτε τὰς
γραφάς· ὅτι ὑμᾶς
δὸ κεῖ πε ἐν αὐταῖς
βωὴν αἰώνιον ἔ
χειν· καὶ ἐκεῖναί εἰ
σιν αἱ μαρτυροῦσαι
περὶ ἐμοῦ· καὶ γ
θέλετε ἐλθεῖν πρό
με· ἵνα βωὴν ἔχη
τε· δόξαν παρὰ
ἀνθρώπων οὐ λα
μμάνω· ἀλλ' ἔγνω
κα ὑμᾶς· ὅτι τὴν
ἀγάπην τοῦ θυοῦ
κέχεται ἐν ἑαυτοῖς·
ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν
τῷ ὀνόματι τοῦ
πρόμου· καὶ οὐ λα
μμάνετέ με· ἐὰν ἄ
λλος ἐλθεῖ ἐν τῷ ὀ

νόματι τῷ ἰδίῳ ἐκεῖ
νον λήψεσθαι· πῶς
δύνασθε ὑμᾶς πιστεῦ
σαι· δόξαν παρὰ ἀν
θρώπων λαμμά
νοντες· καὶ τὴν δό
ξαν τὴν παρὰ τοῦ
μόνου θυοῦ ἐν τεῖ·
μὴ δὸ κεῖ πε ὅτι ἐγὼ
κατηγορήσω ὑμῶν
πρὸς τὸν πρᾶ; ἔ
τι ὁ κατηγορῶν
ὑμῶν μωσῆς· εἰς
ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατ·
εἰ γὰρ ἐπιστάετε μω
σεῖ, ἐπιστεύετε ἂν
ἐμοί· περὶ γὰρ ἐ
μοῦ ἐκεῖνος ἔγραψ
εν· εἰ δὲ τοῖς ἐκεῖ
νου γράμμασι μοῦ
πιστεύετε, πῶς
τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι
πιστεύσετε· μετὰ
ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ

ἰσ̅ πέραν τῆς θα
λάσσης τῆς τολλι
λαίας τῆς τιμέρι
άδος· καὶ ἠκολού
θει αὐτῷ ὄχλος πο
λύς· ὅτι ἐσώρων
αὐτοῦ τὰ σημεῖα
ἃ ἐσποίει ἐσπὶ τῶν
ἀσθενούντων· ἀ
ν̅ Ἦλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος
ὁ ἰσ̅· καὶ ἐκεῖ ἐκάθη
μετὰ τῶν μαθη
τῶν αὐτοῦ· ἦν δὲ
μ̅ Ἐγγὺς τὸ πάσχα ἡ ἑ
ορτὴ τῶν ἰουδαί
ων· ἐπάρας οὖν ὁ
η̅ Ὁ ἰσ̅ τοὺς ὀφθαλμοὺς·
καὶ θεασάμενος
ὅτι πολὺς ὄχλος
ἔρχεται πρὸς αὐ
τόν· λέγει πρὸς
τὸν φίλιππον·
πόθεν ἀγοράσομεν
ἄρτους, ἵνα φάγω

σιν οὗτοι· τοῦτο δὲ
ἔλεγε πειράζων
αὐτόν· αὐτὸς γὰρ
ἤδη τί ἔμελλε ποι
εῖν· ἀπεκρίθη αὐ
τῷ φίλιππος·
Διακοσίων δηναρί
ων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦ
σιν αὐτοῖς· ἵνα ἕ
καστος αὐτῶν μρα
χύ τι λάμη· λέ
γει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ·
ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸ
σίμωνος πέτρου·
Ἔστι παιδάριον ἐν
ὧδε ἔχει πέντε
ἄρτους κριθίνους
καὶ δύο ὀψάρια· ἀ
λλὰ ταῦτα, τί ἔστι
εἰς τοσούτους· εἶ
Πεδὲ ὁ ἰσ̅· ποιήσατ
τοὺς ἀνθρώπους
ἀναπεσεῖν· ἦν δὲ

ἐπὶ τῶν πέντε ἄρτων καὶ ὧν διὸ ἰχθύων:—

χόρτος πολὺς ἐν
τῷ τόπῳ· ἀνέπε
σον οὖν οἱ ἄνοι· ἀν
δρες τὸν ἀριθμὸν
ὡς εἰπεῖν τὰ κισ
χίλιοι· ἔλαμεν δὲ
τοὺς ἄρτους ὁ ἰσ καὶ
εὐχαριστήσας διέ
δωκε τοῖς μαθητ·
οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς
ἀνακειμένοις· ὁ
μοίως καὶ ἐκ τῶν
ὀψαρίων ὅσον ἤθε
λον· ὡς δὲ ἐπλήσ
θησαν, ἀνέ τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ·
Συνηγέτε τὰ περι
σεύσαντα κλάσ
ματα, ἵνα μήτι
ἀπόληται· συνή
γαγον οὖν καὶ ἐγέμι
σαν δώδεκα κο
φίνους κλασμάτ
ἐκ τῶν πέντε ἀρ

Των τῶν κριθίνων·
ἃ ἐπερίσσευσε
τοῖς βεβρωκόσι·
οἱ οὖν ἄνοι ἰδόντες
ὃ ἐποίησε σημεῖο·
οἱ ἰσ ἔλεγον· ὅτι οὗτο
ἐστὶν ἀληθῶς ὁ προ
φήτης· ὁ ἐρχόμε
νος εἰς τὸν κόσμον·
ἰσ οὖν γνοὺς ὅτι μέ
λλουσιν ἔρχεσθαι
καὶ ἁρπάζειν αὐ
τὸν ἵνα ποιήσω
σιν αὐτὸν βασιλέα·
ἀνεχώρησεν εἰς τὸ
ὄρος αὐτὸς μόνος·
ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο
κατέβησαν οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
θάλασσαν· καὶ ἐμ
βάντες εἰς τὸ πλοῖ
ον· ἤρχοντο πέραν
τῆς θαλάσσης εἰς
Καπερναούμ· καὶ

ἐπὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπτ

σκοτία ἤδη ἐτετό
μει· καὶ οὐκ ἐλήλυ
θει πρὸς αὐτοὺς
οἱ σ̅ εἰς τὸ πλῆ σ̅·
Ἡ τε θάλασσα ἀμ σ̅
μουμαλοῦ πνέ
ον τοσ διητείρετο·
ἐλήλα κότε σοῦν
ὡσεὶ τὰ δίους εἰ
κοσὶ πέντε ἢ τριά
κοντα· θεωροῦ
σι τὸν ἰ̅ν̅ περὶ πα
τοῦντα ἐπὶ τῆς θα
λάσσης· καὶ ἐγγὺς
τοῦ πλῆ ου γινόμε
νον καὶ ἐφοβήθη
σαν· ὁ δὲ λέτει αὐ
τοῖς· ἐγώ εἰμι μὴ
φοβεῖσθαι· ἠθέλ
ουν λαμεῖν αὐτὸν ἐς
τὸ πλῆον· καὶ εὐ
θέως τὸ πλῆον ἐ
γένετο ἐπὶ τῆς γῆς·
εἰς ἣν ὑπῆγον·

ΗΒ
Τῇ ἐπαύρειον ὁ ὄχλος
ὁ ἑστηκὼς πέραν
τῆς θαλάσσης· ἰδὼ
ὅτι πλῆ άριον ἄλλο
οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἕν·
ἐκεῖνο εἰς ὃ ἐμέ
βησαν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· καὶ ὅτι οὐ
συνεισῆλθε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ
οἱ σ̅ εἰς τὸ πλῆ άρι
ον· ἀλλὰ μόνοι οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἀ
πῆλθον· ἄλλα δὲ
ἦλθε πλῆ άρια
ἐκ τιβεριάδος
ἐγγὺς τοῦ τόπου
ὅπου ἔφαγον τὸν
ἄρτον εὐχαριστή
σαντος τοῦ κ̅υ̅·
Ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄ
χλος ὅτι ἰ̅σ̅ οὐκέ
τιν ἐκεῖ οὐδὲ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ

ἀνέβησαν καὶ αὐ
τοὶ εἰς τὰ πλοί
ρια καὶ ἦλθον εἰς
καπερναοὺμ ζη
τοῦντες αὐτόν· καὶ
εὑρόντες αὐτὸν
πέραν τῆς θαλά
σης· εἶπον αὐτῷ·
ῥαββί· πότε ὧδε
γέγονας· ἀπεκρί
θη αὐτοῖς ὁ ἰσ καὶ
εἶπεν· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· βητά
τε με· οὐχ ὅτι εἴδε
τε σημεῖα· ἀλλ' ὅ
τι ἐφάγετε ἐκ τῶν
ἄρτων καὶ ἐχορ
τάσθητε· ἐργά
βεσθαι μὴ τὴν
βρῶσιν τὴν ἀ
πολλυμένην· ἀ
λλὰ τὴν βρῶσιν
τὴν μένουσαν εἰς
βωὴν αἰώνιον·

ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου
ὑμῖν δώσει τοῦτο
γὰρ ὁ πηρ ἐσφρά
γισεν ὁ θσ· εἶπον
οὖν πρὸς αὐτόν· τί
ποιοῦμεν ἵνα ἐρ
γαζόμεθα τὰ ἐρ
γα τοῦ θυ· ἀπεκρί
θη ἰσ καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· τοῦτό ἐστι
τὸ ἔργον τοῦ θυ· ἵ
να πιστεύσητε
εἰς ὃν ἀπέστειλεν
ἐκεῖνος· εἶπον
οὖν αὐτῷ· τί οὖν ποι
εῖς σὺ σημεῖον·
ἵνα ἴδωμεν καὶ
πιστεύσωμέν σοι·
τί ἐργάζη· οἱ πρεσ
βυμῶν τὸ μάννα
φαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ
καθώς ἐστι γεγρα
μμένον· ἄρτον ἐκ
τοῦ οὐνοῦ ἔδωκεν

ΗΓ
Δ

ΗΔ
Ι

αὐτοῖς φαγεῖν. εἶ-
πεν οὖν αὐτοῖς ὁ
ἰς· ἀμὴν ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν· οὐ μωϋ-
σῆς δέδωκεν ὑ-
μῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ· ἀλλ' ὁ πατήρ
μου δίδωσιν ὑμῖν
τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ τὸν ἀληθι-
νόν. ὁ γὰρ ἄρτος
τοῦ θῦ ἐστιν ὁ κα-
ταβαίνων ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ ζωὴν
διδοὺς τῷ κόσμῳ.
εἶπον οὖν πρὸς αὐ-
τόν· κε πάντοτε
δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον
κε/αι τοῦτον. εἶπεν δὲ αὐ-
τοῖς ὁ ἰς, ἐγώ εἰ-
μι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς·
κς/ι ὁ ἐρχόμενος πρὸς
με οὐ μὴ πεινάσῃ·
καὶ ὁ πιστεύων εἰς

ἐμὲ οὐ μὴ διψήσῃ
πώποτε. ἀλλ' εἶ-
κζ/ι πον ὑμῖν· ὅτι καὶ
ἑωράκατέ με καὶ
οὐ πιστεύεται. πᾶν
ὃ δίδωσί μοι ὁ πατὴρ
πρὸς ἐμὲ ἥξει·
καὶ τὸν ἐρχόμε-
νον πρός με, οὐ
μὴ ἐκβάλω ἔξω·
ὅτι καταβέβηκα
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ·
οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ
θέλημα τὸ ἐμόν·
ἀλλὰ τὸ θέλημα
τοῦ πέμψαντός με
τοῦτο δέ ἐστι τὸ
θέλημα τοῦ πέμ-
ψαντός με πατρὸς
ἵνα πᾶν ὃ δέδω-
κέ μοι μὴ ἀπο-
λέσω ἐξ αὐτοῦ,
ἀλλὰ ἀναστήσω
αὐτὸ ἐν τῇ ἐσ-

τῇ δ̄ τῆς γ̄ ἑβδομάδος:

ἡ τε τ ἐβδομαδ:

χάτη ἡμέρα· τοῦ
πο γὰρ ἔτι τὸ θέ
λημα τοῦ πέμ
ψαντός με· ἵνα
Πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν
υἱὸν καὶ πιστεύων
εἰς αὐτὸν· ἔχει
βωὴν αἰώνιον·
καὶ ἀναστήσω αὐ
τὸν ἐγὼ ἐν τῇ ἐσ
χάτη ἡμέρᾳ· ἀρ
τυβονοῦν οἱ ἰου
δαίοι περὶ αὐτοῦ
ὅτι εἶπεν ἐγώ
εἰμι ὁ ἄρτος ὁ κα
ταβὰς ἐκ τοῦ οὐ
ρανοῦ καὶ ἔλεγον·
οὐχ οὗτός ἐστιν ἰσ
οὐ υἱὸς ἰωσὴφ οὗ
ἡμᾶς οἴδαμε τὸν
πρᾶ καὶ τὴν μρᾶ;
πῶς οὖν λέγει οὗ
τος ὅτι ἐκ τοῦ οὐ
ρανοῦ καταβέβηκ·

ξ Ἀπεκρίθη οὖν ὁ ἰσ
ι καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
μὴ γογγύβετε με
τἀλλήλων· οὐδεὶς
δύναται ἐλθεῖν
πρός με ἐὰν μὴ
ὁ πηρὸ πέμψας
με ἑλκύσῃ αὐτόν·
καὶ ἐγὼ ἀναστήσω
αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχά
τη ἡμέρᾳ· ἔστι γε
γραμμένον ἐν τοῖς
προφήταις· καὶ
ἔσονται πάντες
διδακτοὶ θυ· πᾶς
οὖν ὁ ἀκούσας πα
ρὰ τοῦ πρσ καὶ μὰ
θὼν ἔρχεται πρό
με· οὐχ ὅτι τὸν πρᾶ
τ Ἴσ ἑώρακεν· εἰ
μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ
ξω θυ, οὗτος ἑώρα
κε τὸν πρᾶ· ἀ
ι Μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖ·
ξβ

ὁ πιστεύων εἰς ἐ
με ἔχει βοὴν μά
κριον· ἐγώ εἰμι
ὁ ἄρτος τῆς βῶ·
ιβ πρὸς ἡμᾶς μ ἐφα
γον τὸν μάννα ἐν
τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀ
πέθανον· οὗτος
ιγ ὁ ἄρτος ὁ κα
τὰ βαίνων ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ κα
τα βαίνω· ἵνα τις
τοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀ
ποθάνῃ· ἐγώ εἰ
ιδ ὁ ἄρτος ὁ ζῶν·
ὁ κατὰ βὰς ἐκ τοῦ οὐρα
νοῦ· ἐὰν τις φάγῃ
ἐκ τοῦ ἄρτου τοῦ
ἀρτου ζήσεται
εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ ὁ ἄρτος ὃν ἐγὼ
δώσω ἡ σὰρξ μου
ἐστίν· ἣν ἐγὼ δώσω
ὑπὲρ τῆς τοῦ κό
βοῦ· ἐμάχοντο

ιε οὖν πρὸς ἀλλήλους
οἱ ἰουδαῖοι λέγον·
πῶς δύναται οὗ
τος ἡμῖν δοῦναι
τὴν σάρκα φαγεῖν·
εἶπεν οὖν αὐτοῖς
ὁ ἰς· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ἐὰν
μὴ φάγητε τὴν
σάρκα τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου· καὶ
πίητε αὐτοῦ τὸ
αἷμα· οὐκ ἔχετε
βοὴν ἐν ἑαυτοῖς
ὁ τρώγων μου
τὴν σάρκα καὶ
πίνων μου τὸ αἷ
μα ἔχει βοὴν
αἰώνιον· καὶ ἐγὼ
ἀναστήσω αὐτὸν
ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέ
ρᾳ· ἡ γὰρ σάρξ μου
ἀληθῶς ἐστι βρῶσις
καὶ τὸ αἷμα μου ἀληθῶς

ἡ ϛ τῆς ϛ ἑβδομάς

ἐπιποσόσο· ὁ πρὸ
γομμου πὴ μοσαρ γ
καὶ καὶ ποίμοσμμ
πὸ αὐμαι· ὅμ ὅμμοὶ
ξ΄ μὲ μει κ ἀφὸ ὅμ αὐτῶ·
Καθὼς αὐτὸ ἐπιλὲ
μὲ ὁ βῶμ πατὴρ· καὶ
γὸ βῶ δι αὐτὸ μ πατρὶ·
καὶ ὁ πρὸ γομμὲ·
καὶ κεῖμοσ βὴ σὲ ται
δι ἐμὲ· οὗ τὸ σὲ ἐπὶ
ὁ ἄρτοσ ὁ ὃ κ πὸ ὗ γ
ραμ ὁ ὑ κ αὐ τὰ μὰ σ·
οὐ κ αθὼς ἔφαγ μ
οἱ πατέρεσ ὑμῶν· τὸ
μάν μα καὶ ἀπὸ θὲ
μ ὁ μ· ὁ πρὸ γομμὲ·
πὸ τὸ μ τὸ μ ἄρτ ο μ
βὴ σὲ ι εἰ σὶ τὸ μ αἰ
ῶ μ α· πάν τα εἰ πὲ
ἐμ σὲ ω φ γὴ· δὲ
ἀὸ κ ῶμ ὅμ κ α πὸ ὅρ
μ α ὀμ· πὸ λὲ ὶ ὀ ὶ ὀ ὑμ
ἀκ ὁ ὑσ αὐ τὲ σὲ κ τῶ

μ α θὴ τῶ μ αὐ τὸ ὗ εἰ
πὸ σ μ· σὲ κ λὴ ρὸ σὲ ὰ ι
ὅὗ πὸ σὸ λὸ γ ο σ· πὶ C
δ ὡ ὰ τ α ι αὐ πὸ ὗ ὰ
κ ὸ ὗ ε ι μ· εἰ δὼ σὸ δὲ
ἰ ὅ ὁ ὴ γὸ γὼ βὸ ι σὶ
πὸ σὸ ρ ἰ πὸ ὗ τ ὸ ὗ ὁ ἰ μὲ
θὴ τὰ ὶ αὐ τὸ ὗ· εἰ πὲ
αὐ πὸ ἰ σ· πὸ ὗ τὸ ὑμὲ
ξθ σὲ κ αμ δὲ λὶ βὲ ι· ἐὰ
ὦ ὧ θὸ σ ρ ἐ ἶ πὲ πὸ μ
υἱ ὸ μ πὸ ὗ ἀμ ὁ ὗ ἀμ ὰ
β ὰ ὶ μ ὁ μ τὰ ὁ πὸ σὸ ὑ ἡμ
πὸ πὸ ρὸ πὸ ὗ σ ρ ὁ μ· πὸ
πὸ μ ὰ ἐ πὶ πὸ βὸ σ
πὸ ἰ ὁ ὧ· ἡ σὲ β
ὁ ὑ κ ὰ φ ὗ λ ἐ ἶ ὁ ὗ δὲ·
ἀ ρ λὴ μὰ τὰ ὰ ἐ γὰ
λ λὰ ὧ μὲ ἶ μ· πὸ μ ὰ ὗ πὶ
καὶ β ὸ ὴ σὶ μ· λλὲ ἰ
σὶ μ ὁ β ὑμὲ ῶ μ πὸ μὲ C
ὁ ἰ ὁ ὑ πὶ πὶ σὲ ὑ ὁ σὶ μ·
δὲ ἰ γὰ ὁ β ὸ ρ λὴ C
ὁ ἰ ὅ πὶ μ ὸ ἐ ἰ σὶ μὶ ὁ ἰ

μὴ πιστεύσαντες·
καὶ πῖσέ τιν ὁ πα
ραδώσων αὐτὸν
καὶ ἔλεγε· διατοῦ
ο̅ϛ̅ ϊ Τοεἴρηκα ὑμῖν ὅτι
οὐδεὶς δύναται
ἐλθεῖν πρός με·
ἐὰν μὴ ἦ δεδομέ
νον αὐτῷ ἐκ τοῦ
πρ̅ο̅μου· ἐκ τοῦτ
πολλοὶ ἀπῆλθον
τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπί
σω· καὶ οὐκέτι με
τ' αὐτοῦ ἐπερίεπατ̅·
εἶπεν οὖν ὁ ἰ̅σ̅ τοῖς
δῶδεκα· μὴ καὶ ὑ
μεῖς θέλετε ὑπάγ̅ε̅;
ο̅ϛ̅ ω̅ Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ
σίμων πέτρος·
κ̅ε̅ πρὸς τίνα ἀπ̅ε̅
λευσώμεθα· ῥή
ματα βωῆς αἰω
νίου ἔχεις· καὶ ἡ

μεῖς πεπιστεύκαμ
καὶ ἐγνώκαμεν·
ὅτι σὺ εἶ ὁ χ̅ο̅ ὁ υἱὸς
τοῦ θ̅υ̅ τοῦ βῶντο·
ο̅ε̅ ϊ Ἀπεκρίθη αὐτοῖς
ὁ ἰ̅σ̅· οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς
τοὺς δῶδεκα ἐ
ξελεξάμην; καὶ
ἐξ ὑμῶν εἷς διά
βολός ἐστι· ἔλεγε
δὲ τὸν ἰούδαν σί
μωνος ἰσκαριώτ·
οὗτος γὰρ ἔμελλε
αὐτὸν παραδιδό
ναι· εἷς ὢν ἐκ τῶ
δῶδεκα· καὶ πρ̅ε̅
Ρ ἰεπάτει ὁ ἰ̅σ̅ μετὰ
ταῦτα ἐν τῇ τὰ λι
λαίᾳ· οὐ γὰρ ἤθε
λεν ἐν τῇ ἰουδαίᾳ
περιπατεῖν·
ὅτι ἐβήτουν αὐτὸ
οἱ ἰουδαῖοι ἀπο
κτεῖναι· ἦν δὲ ἐ

+ ἡ τ̅ ἡ ϛ̅ ϛ̅ ἐβ. ϛ̅ ο̅ μ̅ α̅

γνὸ ἡ ἑορτὴ τῶν
ἰουδαίων ἡ σκηνο
πηγία· εἰ πῶν οὖν
πρὸς αὐτὸν οἱ αὐ
δελφοὶ αὐτοῦ· με
τάμηθι ἐν τεύθεν
καὶ ὕπαγε εἰς τὴν
ἰουδαίαν· ἵνα καὶ
οἱ μαθηταί σου θε
ωρήσωσι τὰ ἔργα
σου ἃ ποιεῖς· οὐ
δεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ
τί ποιεῖ· καὶ ζη
τεῖ αὐτὸς ἐν παρ
ρησίᾳ εἶναι· εἰ
ταῦτα ποιεῖς·
φανέρωσον σὲ αὐ
τὸν τῷ κόσμῳ· οὐ
δὲ γὰρ οἱ αὐδελφοὶ
αὐτοῦ ἐπίστευον
εἰς αὐτόν· λέγει
οὖν αὐτοῖς ὁ ἰσ· ὁ
καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔ
πω πάρεστιν· ὁ δὲ

καιρὸς ὁ ὑμέτερος
πάντοτε ἐστὶν ἕ
τοιμος· οὐ δύνα
ται ὁ κόσμος μισεῖν
ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ
ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ
περὶ αὐτοῦ· ὅτι
τὰ ἔργα αὐτοῦ
πονηρά ἐστιν· ὑ
μεῖς ἀνάβητε εἰς
τὴν ἑορτὴν· ἐγὼ
οὐκ ἀναβαίνω εἰς
τὴν ἑορτὴν ταύ
την· ὅτι ὁ καιρὸς
ὁ ἐμὸς οὔπω πε
πλήρωται· ταῦ
τα εἰπὼν αὐτοῖς
ἔμεινεν ἐν τῇ γα
λιλαίᾳ· ὡς δὲ αὐ
νέβησαν οἱ ἀδελ
φοὶ αὐτοῦ εἰς τὴν
ἑορτὴν τότε καὶ
αὐτὸς ἀνέβη· οὐ
φανερῶς ἀλλὰ ὡς

ὁμχρυσῷ· οἱ οἷ
ἰουδαῖοι ἐβήτουμ
αὐτὸν ὁμτῆ ἐορ
τῆ καὶ ὁλεγομ·
τοῦ ἐστιν ἐκεῖμ·
καὶ γὰρ ὁμοιὸστο
λὸ τοῦ ἰαὶ τοῦ ἡ
ἐμ τοῖσ ὀχλοισ· οἱ
μὲ μ ὁμβομομ ὀ τιφῶ
θόσ ἐστιμ· ἄλλοι ἐ
λεγομ· οὐ· ἀλλὰ
τὸ λαμ αὐτὸ μ ὀχλο·
δὲ ἰουδαῖοι τοῦ
ρρησίαν ὁλλὴ
περὶ αὐτοῦ διὰ
τὸμ φόβομ τῶμ
ἰουδαίωμ· ἤδη
δὲ τῆσ ἑορτῆς
μεσουσῆσ· ἀμέ
βη ὁ ἰησοῦσ εἰσ τὸ ἱερὸ
καὶ ἐδίδασκε·
καὶ ἐθαύμαζομ
οἱ ἰουδαῖοι λέγομ·
πῶσ οὗτοσ γράμματα

οἱ δὲ μεμεμαθη
κώσ· ἀποκρι
θεὶσ οὖμ αὐτοῖσ ὁ ἰησοῦσ
εἶπεμ· ἡ ἐμὴ διδα
χὴ οὐκ ἔστιμ ἐμή·
ἀλλὰ τοῦ πέμψαμ
τόσμε· ἐάμ τι θέ
λῃ τὸ θέλημα
αὐτοῦ ποιεῖμ·
γμώσεται περὶ
τῆσ διδαχῆσ· πότε
ρομ ἐκ τοῦ θεοῦ
ἐστιμ· ἢ ἐγὼ ἀφ ἑ
αὐτοῦ λαλῶ· ὁ ἀφ
ἑαυτοῦ λαλῶμ·
τὴμ δόξαμ τὴμ ἰδίαμ
ζητεῖ· ὁ δὲ
ζητῶμ τὴμ δόξαμ
τοῦ πέμψαντοσ αὐ
τοῦ οὗτοσ ἀλη
θήσ ἐστιμ καὶ
ἀδικία ἐμ αὐτῷ
οὐκ ἔστιμ· οὐμ τῶ
μωσῆσ δέδωκε μῖν

+ ἡ ἁ ἡ μεσοπεντηκοστ:

τὸν νόμον· τίνες
ζητεῖ τε ἀποκτεῖ
ναι· ἀπεκρίθη ὁ ὄ
χλος· δαιμόνιον
ἔχεις τίς σε ζητεῖ
ἀποκτεῖναι· ἀπε
ρίθη ὁ ἰσ̅ καὶ εἶπε
αὐτοῖς· ἓν ἔργον
ἐποίησα καὶ θαυ
μάζετε πάντες·
διατοῦτο μωσῆς
δέδωκεν ὑμῖν τὴν
περιτομήν· οὐχ ὅ
τι ἐκ τοῦ μωσέως
ἐστίν· ἀλλ' ἐκ τῶν
πρῶν· καὶ ἐν σαβ
βάτῳ περιτέμνε
τε ἄνον· εἰ περι
τομὴν λαμβάνει
ἄνθρωπος ἐν σα
ββάτῳ· ἵνα μὴ λυ
θῇ ὁ νόμος μωσέως·
ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὅ
λον ὑγιεῖ ἐποίησε

ἐν σαββάτῳ· μὴ κρί
νετε κατόψιν· ἀλλὰ
τὴν δικαίαν κρίσι
κρίνεται· ἔλεγον οὖν
τινὲς ἐκ τῶν ἱερο
σολυμιτῶν· οὐχ οὗ
τός ἐστιν ὃν ζητοῦ
σιν ἀποκτεῖναι· καὶ
ἴδε παρρησίαν λα
λεῖ καὶ οὐδὲν αὐτῷ
λέγουσι· μήποτε
ἀληθῶς ἔγνωσαν
οἱ ἄρχοντες· ὅτι
οὗτός ἐστιν ἀληθῶς
ὁ χ̅ς̅· ἀλλὰ τοῦτον
οἴδαμεν πόθεν
ἐστίν· ὁ δὲ χ̅ς̅ ὅταν
ἔρχεται· οὐδεὶς γι
νώσκει πόθεν ἐστίν·
ἔκραζεν οὖν ἐν τῷ
ἱερῷ διδάσκων
ὁ ἰσ̅ καὶ λέγων· κα
μὲ οἴδατε· καὶ οἴ
δατε πόθεν εἰμί·

καὶ αὐτὸς ἐμαυτοῦ
οὐ κεληλύθα· αὐ
λλέ τιν ἀληθῖνος
ὁ πέμψασμε· ὃν
ὑμεῖς οὐκ οἴδατε·
ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν·
ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰ
μι· κακεῖνος με
ἀπέστειλεν· ἐβήτου
οὖν αὐτὸν πιάσαι καὶ
οὐδεὶς ἐπέβαλεν
ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα·
ὅτι οὔπω ἐληλύθη
ἡ ὥρα αὐτοῦ· πολ
οὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου
ἐπίστευσαν εἰς αὐ
τὸν καὶ ἔλεγον· ὅ
τι ὁ χ̅ο̅ ὅτ' ἂν ἔλθη
μήτι πλείονα σημ
εῖα ποιήσει ὧν
οὗτος ἐποίησεν; ἤ
κουσαν οἱ φαρισαῖ
οι τοῦ ὄχλου γογγύ
βοντος περὶ αὐτοῦ

ταῦτα· καὶ ἀπέστειλ
ὑπηρέτας οἱ φα
ρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχι
ερεῖς· ἵνα πιάσω
σιν αὐτόν· εἶπεν
οὖν οἱ ἰ̅σ̅· ἔτι μικρὸν
χρόνον μεθ' ὑμῶν
εἰμι· καὶ ὑπάγω
πρὸς τὸν πέμ
ψαντάμε· βητή
σετέ με καὶ οὐχ εὑ
ρήσετε· καὶ ὅπου
εἰμὶ ἐγὼ· ὑμεῖς οὐδύ
νασθε ἐλθεῖν· εἶ
πον οὖν οἱ ἰουδαί
οι πρὸς ἑαυτούς·
ποῦ οὗτος μέλλει
πορεύεσθαι; ὅτι
ἡμεῖς οὐχ εὑρήσω
αὐτόν· μὴ εἰς τὴν
διασπορὰν τῶν
ἑλλήνων μέλλει
πορεύεσθαι καὶ
διδάσκειν τοὺς

+ κυριακη τ̅ ϛ̅ :-

ἔλλημας; τίς ἐστιν
Οὗτος ὁ λόγος ὃν εἶ
πε· Ζητήσετέ με
καὶ οὐχ εὑρήσετε
καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ·
ὑμεῖς οὐ δύνασθε
ἐλθεῖν· ἐν δὲ τῇ
+ Ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ
μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς
εἰστήκη ὁ ἰσ̅ καὶ ἔκρ
ξελέγων· ἐάν τις
διψᾷ· ἐρχέσθω πρ
ὸς με καὶ πινέτω· ὁ
πιστεύων εἰς ἐμὲ
καθὼς εἶπεν ἡ γρα
φή· ποταμοὶ ἐκ τ̅ς̅
κοιλίας αὐτοῦ ῥεύ
σουσιν ὕδατος ζῶ
τος· τοῦτο δὲ εἶπε
περὶ τοῦ πν̅ς̅ οὗ
ἔμελλον λαμβάνει
οἱ πιστεύοντες εἰς
αὐτόν· οὔπω γὰρ
ἦν πνευ̅ ἅγιον ὅτι

ιδ̅ ἰσ̅ οὐδέπω ἐδοξασθ̅·
Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄ
χλου ἀκούσαντες
τὸν λόγον τοῦτον
ἔλεγον· οὗτος ἐπὶ
ἀληθῶς ὁ προφητ̅·
Ἄλλοι ἔλεγον· οὗτος
ἐπὶν ὁ χ̅ς̅· ἄλλοι ἔ
λεγον· μὴ γὰρ ἐκ τ̅ς̅
γαλιλαίας ὁ χ̅ς̅ ἔρ
χεται; οὐχὶ ἡ γραφὴ
εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ
σπέρματος δαδ̅
καὶ ἀποβήθλεεμ
τῆς κώμης ἦν δαδ̅·
ὁ χ̅ς̅ ἔρχεται· σχίσμα
Οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγέ
νετο δι' αὐτόν· τινὲς
δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶ
πιάσαι αὐτόν· ἀλ
λ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν
ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρ̅·
Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέτ̅
πρὸς τοὺς ἀρχιερ̅ς̅

καὶ εἶπον αὐτοῖς
ἐκεῖνοι· διατί οὐ
κηγάσται αὐτόν·
ἀπεκρίθησαν οἱ
ὑπηρέται· οὐδέ
ποτε οὕτως ἐλά
λησεν ἄνθρωπος·
ὡς οὗτος ὁ ἄνος·
Ἀπεκρίθησαν οὖν
αὐτοῖς οἱ φαρισαῖ
οι· μὴ καὶ ὑμᾶς πε
πλάνησθε; μή τις
ἐκ τῶν ἀρχόντων
ἐπίστευσεν εἰς αὐτ.
ἢ ἐκ τῶν φαρισαί;
ἀλλὰ ὁ ὄχλος οὗτος
ὁ μὴ γινώσκων τὸν
νόμον ἐπικατάρα
τοι εἰσί· λέγει νικό
δημος πρὸς αὐτούς·
ὁ ἐλθὼν νυκτὸς
πρὸς αὐτὸν· εἷς ὢν
ἐξ αὐτῶν· μὴ ὁ νό
μος ἡμῶν κρίνητο

ἄνον· ἐὰν μὴ ἀκού
σῃ παρ' αὐτοῦ πρῶ
τον καὶ γνῶ τί ποι
ᾷ; ἀπεκρίθησαν
καὶ εἶπον αὐτῷ·
Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς τα
λιλαίας εἶ· ἐρεύ
νησον καὶ ἴδε· ὅ
τι προφήτης ἐκ
τῆς τα λιλαίας οὐ
κ ἐγήγερται· καὶ
ἀπῆλθεν ἕκαστος
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·
ὁ δὲ ἰσ ἐπορεύθη
εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐ
λαιῶν· ὄρθρου δὲ
πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ
ἱερὸν· καὶ πᾶς ὁ
λαὸς ἤρχετο πρὸς
αὐτὸν· καὶ καθί
σας ἐδίδασκεν
αὐτούς· ἄγουσι δὲ οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ

Φαρισαῖοι πρὸς
αὐτὸν γυναῖκα ἐν
μοιχείᾳ κατάλη
φθεῖσαν· καὶ στή
σαντες αὐτὴν ἐν
μέσῳ· λέγουσιν
αὐτῷ πειράζοντ·
διδάσκαλε αὕτη
ἡ γυνὴ κατελήφθη
ἐπαυτοφόρῳ μοι
χευομένη· ἐν δὲ τῷ
νόμῳ· μῳ ὑσῆς ἐ
νετείλατο ἡμῖν·
τὰς τοιαύτας λίθο
βολεῖσθαι· σὺ οὖν
τί λέγεις· τοῦτο δὲ
ἔλεγον πειράζο
τες αὐτόν· ἵνα ἔ
χωσι κατηγορεῖν
αὐτοῦ· ὁ δὲ ἰσ κά
τω κύψας· τῷ δὲ
κτύλῳ ἔγραφεν ἐν
τῇ γῇ μὴ πρὸς ποι
ούμενος· ὡς δὲ ἐ

πέμενον ἐρωτῶν
τες αὐτὸν· ἀναικύ
ψας εἶπεν πρὸς
αὐτοὺς· ὁ ἀναμάρ
τητος ὑμῶν· πρῶ
τος ἐπ' αὐτὴν τὸν
λίθον βαλέτω· καὶ
πάλιν κάτω κύ
ψας· ἔγραφεν ἐν τῇ
γῇ· οἱ δὲ ἀκούσαντ
καὶ ὑπὸ τῆς συνη
δήσεως ἐλεγχόμε
νοι· ἐξῆρχον τοῦ εἰς
καθεῖς· ἀρξάμε
νοι ἀπὸ τῶν πρε
βυτέρων· καὶ κατε
λήφθη μόνος ὁ ἰσ
καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ
οὖσα· ἀναικύψας
δὲ ὁ ἰσ· καὶ μὴ δένδ
θεασάμενος πλὴ
τῆς γυναικὸς· εἶπε
αὐτῇ· ποῦ εἰσὶν οἱ
κατήγοροί σου· οὐ

+ τῆ ε τ δ ἐβδομαδ ::

δεῖσσε κατέκρινε;
ἡ δὲ εἶπεν· οὐδεὶς
κε· εἶπε δὲ ὁ ἰσ·
οὐδὲ ἐγώσε κατα
κρίνω· πορεύου καὶ
μὴ κέτι ἁμάρταμε·
ἀρξ τη Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ
ἰσ ἐλάλησεν μέγων·
ἀρ + ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ
κόσμου· ὁ ἀκολου
θῶν ἐμοὶ· οὐ μὴ πε
ριπατήσει ἐν τῆ
σκοτίᾳ· ἀλλ' ἔσει
τὸ φῶς τῆς βωῆς·
τη Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ φα
ρισαῖοι· σὺ περι
σὲ αὐτοῦ μαρτυρεῖς·
ἡ μαρτυρία σου οὐ
κέστιν ἀληθής· ἀ
πεκρίθη ἰσ καὶ εἶ
πεν αὐτοῖς· κἂν
ἐγὼ μαρτυρῶ πε
ρὶ ἐμαυτοῦ· ἀληθής
ἐστιν ἡ μαρτυρία μου·

ὅτι οἶδα πόθεν ἦλ
θον καὶ ποῦ ὑπά
γω· ὑμεῖς κατὰ τὴν
σάρκα κρίνετε·
ἐγὼ οὐ κρίνω οὐ
δένα· καὶ ἐὰν κρί
νω δὲ ἐγὼ ἡ κρίσις
ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν·
ὅτι μόνος οὐκ εἰ
μὶ· ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ
πέμψασμε πηρ·
καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ
τῷ ὑμετέρωγε
γραπται· ὅτι δύο
ἀνθρώπων ἡ
μαρτυρία ἀλη
θής ἐστιν· ἐγὼ εἰ
μὶ ὁ μαρτυρῶν πε
ρὶ ἐμαυτοῦ· καὶ
μαρτυρεῖ περὶ ἐ
μοῦ ὁ πέμψασμε
πηρ· ἔλεγον οὖν
αὐτῷ· ποῦ ἐστιν
ὁ πηρσου· ἀπε

κρίθη ἰσ· οὐ τὲ ἐμὲ
οἶδ αὐτοὺ τὲ τὸν
πρᾶυν· ἢ ἐμὲ
ἤδειτε· καὶ τὸν
πρᾶυν ἤδειτε
ἀμ· ταῦτα τὰ ῥῆ
ματα ὅλα λήσομ
οἰσ ἐν τῶ τάφο
φυλακίσω δὶ δὰ
κρυ ὅμ τῶ ἱερῶ·
καὶ οὐδὲ ἰς ὅ σοι δ
σε μαὐτὸν ὁ πλοῦ
πρὸς ὅλη λύθη ἡ
ὁ ῥα αὐτοῦ· εἶπ
ὧν πάλιν αὐτοῖς
οἰσ· ἐγὼ ὑπάγω
καὶ ζητήσετέ με·
καὶ ἐν τῇ ἁμαρτί
ᾳ ὑμῶν ἀποθα ν
θε· ὅπου ἐγὼ ὑ
πάγω· ὑμεῖς οὐ δὺ
νασθε ἐλθεῖν· ἔ
λεγον οὖν οἱ ἰου
δαῖοι· μὴ τὶ ἀπο

κτενεῖ ἑαυτὸν·
ὅτι λέγει· ὅπου ἐ
γὼ ὑπάγω ὑμεῖς
οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;
καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ὑμεῖς ἐκ τῶν κά
τω ἐστέ· ἐγὼ ἐκ
τῶν ἄνω εἰμί· ὑ
μεῖς ἐκ τοῦ κόσμου
τούτου ἐστέ· ἐγὼ
οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσ
μου τούτου· εἶπο
ὖν ὑμῖν ὅτι ἀπο
θανεῖσθε ἐν ταῖς
ἁμαρτίαις ὑμῶν·
ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύ
σητε ὅτι ἐγώ εἰμι
ἀποθανεῖσθε ἐν
τῇ ἁμαρτίαι ὑμῶν·
λέγουσιν οὖν αὐτῷ·
τίς εἶ· καὶ εἶ
πεν αὐτοῖς ὁ ἰσ·
τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ
λαλῶ ὑμῖν· πο
λλὰ ἔχω περὶ ὑ
μῶν λαλεῖν καὶ
κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμ
ψας με ἀληθής

+ ἡ παρασκευὴ ἀναβ:

ἐτι· κἀγὼ ἀνήκου
σαν παρ' αὐτοῦ ταῦ
τα λαλῶ εἰς τὸν
κόσμον· οὐκ ἔγνω
σαν ὅτι τὸν πρᾶ
αὐτοῖς ἔλεγεν·
Εἰπεν οὖν αὐτοῖς
ὁ ἰσ̅· ὅταν ὑψώσῃ
τε τὸν υἱὸν τοῦ ἀν
θρώπου· τότε
γνώσεσθαι ὅτι ἐ
γώ εἰμι· καὶ ἀπὸ
μαυτοῦ ποιῶ οὐ
δέν· ἀλλὰ καθὶ
ἐδίδαξέ με ὁ πα
τήρ μου ταῦτα λαλῶ·
καὶ ὁ πέμψας μεμ
ἐμοῦ ἐστιν· οὐκ ἀ
φῆκε μεμόνον ὁ
πηρ· ὅτι ἐγὼ τὰ ἀ
ρεστὰ αὐτῷ ποιῶ
πάντοτε· ταῦτα
αὐτοῦ λαλοῦντος
πολλοὶ ἐπίστευ

σαν εἰς αὐτόν· ἔλε
γεν οὖν ὁ ἰσ̅· πρὸς
τοὺς πεπιστακό
τας αὐτῷ ἰουδαί·
ἐὰν ὑμεῖς μείνη
τε ἐν τῷ λόγῳ τῷ
ἐμῷ· ἀληθῶς μα
θηταί μου ἐστέ· ἐγ
νώσεσθαι τὴν ἀ
λήθειαν· καὶ ἡ ἀ
λήθεια ἐλευθερῶ
σει ὑμᾶς· ἀπε
κρίθησαν αὐτῷ· σπέρ
μα ἀβραάμ ἐσμ̅
καὶ οὐδενὶ δεδου
λεύκαμεν πόπο·
πῶς σὺ λέγεις ὅ
τι ἐλευθεροι γενή
σεσθαι· ἀπεκρι
θ
αυτοῖς ὁ ἰσ̅· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὅτι πᾶς ὁ ποιῶ
τὴν ἁμαρτίαν· δοῦ
λος ἐστὶ τῆς ἁμαρ·

ὁ δὲ δοῦλος· οὐ
μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ
αἰεὶς τὸν αἰῶνα·
ὁ υἱὸς μένει εἰς
τὸν αἰῶνα· ἐὰν
οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλε
υθερώσῃ· ὄντως
ἐλεύθεροι ἔ
σεσθε· οἶδα ὅτι
σπέρμα Ἀβραάμ
ἐστε· ἀλλὰ ζητεῖ
τέ με ἀποκτεῖναι·
ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς
οὐχωρεῖ ἐν ὑμῖν·
ἐγὼ ὃ ἑώρακα παρὰ
τῷ πατρί μου λαλῶ·
καὶ ὑμεῖς οὖν ὃ ἑω
ράκατε παρὰ
τῷ πατρὶ ὑμῶν ποι
εῖτε· ἀπεκρί
θησαν καὶ εἶπον
τῷ· ὁ πατὴρ ἡμῶν
Ἀβραάμ ἐστι· λέ
γει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ

τέκνα τοῦ Ἀβρα
ὰμ ἦτε· τὰ ἔργα
τοῦ Ἀβραὰμ ἐποι
ᾶτε· νῦν δὲ ζητεῖ
τέ με ἀποκτεῖναι
ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀ
λήθειαν ὑμῖν λε
λάλημαι· ἣν ἤκουσα
παρὰ τοῦ θεοῦ·
τοῦτο Ἀβραὰμ
οὐκ ἐποίησε· ὑμεῖς
δὲ ποιεῖτε τὰ
ἔργα τοῦ πατρὸς
ὑμῶν· εἶπον οὖν
αὐτῷ· ἡμεῖς ἐκ πορ
νείας οὐ γεγεννήμε
θα· ἕνα πατέρα
ἔχομεν τὸν θεόν· εἶ
πεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
εἰ ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν
ἦν· ἠγαπᾶτε ἂν
ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ
θεοῦ ἐξῆλθον καὶ
ἥκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ'

+ ἡ β τ ε ἰβ σωμάτ°:-

μαυτοῦ ἐλήλυθας·
ἀλλ' ἐκεῖνος με ἀ
πέστειλε· διατί
τὴν ἀλήθειαν τὴν
ἐμὴν οὐ γινώσκετε·
ὅτι οὐ δύνασθε
ἀκούειν τὸν λό
γον τὸν ἐμὸν· ὑ
μεῖς ἐκ τοῦ πρὸς
τοῦ διαβόλου ἐ
στέ· καὶ τὰς ἐπι
θυμίας τοῦ πρὸς
ὑμῶν θέλετε πο
ιεῖν· ἐκεῖνος ἀν
θρωποκτόνος
ἦν ἀπ' ἀρχῆς· καὶ
ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐ
χέστηκεν· ὅτι οὐ
κέστι ἀλήθεια ἐ
ν αὐτῷ· ὅτ' ἀν λα
λῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ
τῶν ἰδίων λαλεῖ·
ὅτι ψεύστης ἐστὶ καὶ
ὁ πηρ' αὐτοῦ· ἐγὼ

δὲ ὅτι τὴν ἀλήθει
αν λέγω, οὐ πιστεύε
τέ μοι· τίς ἐξ ὑμῶν
ἐλέγχει με περὶ
ἁμαρτίας· εἰ δὲ
ἀλήθειαν λέγω,
διατί ὑμεῖς οὐ πι
στεύετέ μοι· ὁ ὢν ἐκ
τοῦ θυ, τὰ ῥήματα
τοῦ θυ ἀκούει· δια
τοῦτο ὑμεῖς οὐκ α
κούετε, ὅτι ἐκ τοῦ
θυ οὐκ ἐστέ· ἀπε
κρίθησαν οὖν οἱ ἰ
ουδαῖοι καὶ εἶπον
αὐτῷ· οὐ καλῶς
λέγομεν ἡμεῖς·
ὅτι σαμαρείτης
εἰ σύ καὶ δαιμόνι
ον ἔχεις; ἀπεκρί
θη ἰσ· ἐγὼ δαιμό
νιον οὐκ ἔχω· ἀλλὰ
τιμῶ τὸν πρᾶμ·
καὶ ὑμεῖς ἀτιμά

+ ϊ ϊ ϊ ε ἐβ δομαϊ:

βε πέμε· ἐγὼ δὲ·
ὀυβ κ πω τὴν μὴ δὸ
ξαν μου· ἐ τι μὸ ζκ
τῶν μὴ καὶ κρίνω μ·
Α μὴ μ ἀμὴ μ λέγω
ὑμῖν· ἐὰν μὴ στρὸ
φὴ ὁ μὸ ν ἐ μὸ ν τὴ
ρκ σκ· θὰν ατὸ μὴ
μὴ θ σω ρκ σκ εἰ σ
τὸν αἰῶ ν α· εἶ πὸ
οὖν αὐτῶ οἱ ἰου δαῖ
οι· μῶν ἐ τὶ μὸ κ ἀπ
ὸ τῖ δ ἀν ε μὸ μι ο ν
ἑ ἑ ι σ· ἄρ α ἀπ
ἀπὸ θὰν ε κ καὶ οἱ
πρὸ φῆ τ αι· καὶ
σὺ λέ γε ι σ ἐ ἀν τι σ
τὸν λόγ ο ν μὸ υ τὴ
ρῆ σκ ο ὐ μὴ γὰ ρ σὲ
θὰν ἀτ ο υ εἰ σ τὸν
αἰῶ ν α· μὴ σὺ μὲ
βο ὴ εἰ τοῦ πρ ὸ
κ ω ν ἀ β ρ α ὰ μ,
ὅ σ τι σ ἀπ ὸ θὰν ε;

Καὶ οἱ πρὸ φῆ τ αι
ἀπὸ θὰν ο μ· τὶ μὰ
σε αὐτὸ μ σὺ ποι εῖ ς·
Α πὲ κρι θὴ ἰσ· ἐὰν
δὸ ξ ἀ σ βῶ ἐ μὰ ὺ
τὸν· κ δὸ ξ ἀ ν ο υ ὺ
δὲ μὲ τι· ἐ τι μὸ πρ
μὸ υ ὁ δὸ ξ ἀ σ θῶ μὲ·
ὃν ὑμεῖς λέ γε τὲ ὅ τι
θ σ ὑμῶ ν μὲ τι· καὶ
οὐ κ ἐ γὼ κ α τὰ σὰ
τὸν· ἐγὼ δὲ οἶ δὰ
αὐ τὸν· καὶ ἐὰν εἰ
πῶ ὅ τι οὐ κ οἶ δὰ
αὐ τὸν· ἔ σο μαι ὁ
μοι ο σ ὑμῶ ν ψεύ
στ ης· ἀλλ οἶ δὰ αὐ
τὸν καὶ τὸν λόγ ο
αὐ τοῦ τη ρῶ· ἀλ
βρ α ὰ μ ὁ πρ ὑμῶ
ν ἀλλ ἱ ἀσ α τοῖ μ α
ἰδ ὴ τὴν ἡ μέ ρ α τ
ἐμὴν· καὶ εἶ κ καὶ
χ ἄρ η·

Εἰπον οὖν οἱ ἰουδαί
οι πρὸς αὐτόν· πε
τήκοντα ἔτη οὐ
πω ἔχεις· καὶ σὺ
βρα ἀμ ἑώρακ;
εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰσ·
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· πρὶν ἀκρα
ἀμ γενέσθαι ἐγώ
εἰμι· ἦραν οὖν λί
θους, ἵνα καλλωσι
ἐπ' αὐτόν· ἰσ δὲ ἐ
κρύβη· καὶ ἐξῆλ
θεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ
διελθὼν διαμέ
σου αὐτῶν· καὶ
ἰ ἡ ε Παρῆγεν οὕτως· καὶ
παρῆγον εἶδεν
ἄνον τυφλὸν ἐκ
γεννητοῖς· καὶ ἠ
ρώτησαν αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
λέγοντες· ῥαββί·
τίς ἥμαρτεν· οὗτος

ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἵνα
τυφλὸς γεννηθῇ·
Ἀπεκρίθη ἰσ· οὔτε
οὗτος ἥμαρτεν οὔτε
οἱ γονεῖς αὐτοῦ· ἀ
λλ' ἵνα φανερωθῇ
τὰ ἔργα τοῦ θυ ἐ
ν αὐτῷ· ἐμὲ δεῖ ἐρ
γάζεσθαι τὰ ἔρ
γα τοῦ πέμψαν
τός με, ἕως ἡμέ
ρα ἐστίν· ἔρχεται
νὺξ· ὅτε οὐδεὶς
δύναται ἐργάζεσ
θαι· ὅταν ἐν τῷ κόσ
μῳ, φῶς εἰμι τοῦ
κόσμου· ταῦτα
Εἰπὼν ἔπτυσε χαμαὶ
καὶ ἐποίησε πηλὸν
ἐκ τοῦ πτύσματος
καὶ ἐπέχρισε τὸν
πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀ
φθαλμοὺς τοῦ τυ
φλοῦ· καὶ εἶπεν
αὐτῷ

ἰ πὲ τοῦ ἐκ γενετῆς τυφ

ὕπῃ σνίψε εἰς
τὴν κολυμμήθρ
τοῦ σιλωὰμ· ὃ
ἑρμηνεύεται ἀ
πεσταλμένος· ἀ
πῆλθε νοῦν καὶ
ἐνίψατο καὶ ἦλ
θεν λέπων· οἱ οὖν
γείτονες καὶ οἱ θε
ωροῦντες αὐτὸν
τὸ πρότερον ὅ
τι τυφλὸς ἦν ἔλε
γον· οὐχ οὗτός ἐστι
ὁ καθήμενος καὶ
προσαιτῶν· ἄλ
λοι ἔλεγον· ὅτι
οὗτός ἐστιν· ἄλλοι
δὲ· ὅτι ὅμοιος
αὐτῷ ἐστιν· ἐκεῖνο
ἔλεγεν ὅτι ἐγώ εἰ
μι· ἔλεγον οὖν αὐ
τῷ· πῶς ἀνεώ
χθη σάν σου οἱ ὀφθαλ
μοί· ἀπεκρίθη

Ἐκεῖνος καὶ εἶπε·
ἄνος λεγόμενος ἰσ
πηλὸν ἐποίησε
καὶ ἐπέχρισέ μου
ἐπὶ τοὺς ὀφθαλ
μούς· καὶ εἶπε
μοι· ὕπῃ εἰς τὴν
κολυμμήθραν τοῦ
σιλωὰμ καὶ νίψαι·
ἀπελθὼν δὲ καὶ
νιψάμενος ἀνέ
βλεψα· εἶπον
οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐστι
ἐκεῖνος· λέγει οὐ
κοῖδα· ἄγουσιν αὐ
τὸν πρὸς τοὺς
φαρισαίους τὸν
ποτὲ τυφλὸν·
ἦν δὲ σάμματον
ὅτε τὸν πηλὸν ἐ
ποίησεν ὁ ἰσ καὶ
ἀνέωξεν αὐτοῦ
τοὺς ὀφθαλμούς·
Πάλιν οὖν ἠρώτων

αὐτὸν καὶ οἱ φαρι
σαίοι· πῶς ἀνέ
βλεψεν· ὁ δὲ εἶ
Πεν αὐτοῖς· πηλὸν
ἐπέθηκε μου ἐπὶ
τοὺς ὀφθαλμοὺς
καὶ ἐνιψάμην καὶ
βλέπω· ἔλεγον
Οὖν ἐκ τῶν φαρισαί
ων τινές· οὗτος
ὁ ἀνὸς οὐκ ἔστι πα
ρὰ θῦ· ὅτι τὸ σάβ
βατον οὐ τηρεῖ· ἄ
λλοι ἔλεγον· πῶς
δύναται ἀνὸς ἁ
μαρτωλός, τοι αὐ
τα σημεῖα ποιεῖν·
καὶ σχίσμα ἦν ἐ
ν αὐτοῖς· λέγουσι
τῶ τυφλῶ πάλι·
Σὺ τί λέγεις περὶ
αὐτοῦ ὅτι ἤνοιξέ
σου τοὺς ὀφθαλμ.
ὁ δὲ εἶπεν· ὅτι

προφήτης ἐστίν·
Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν
οἱ ἰουδαίοι περὶ
αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς
ἦν καὶ ἀνέβλεψεν·
ἕως ὅτου ἐφώνη
σαν τοὺς γονεῖς αὐ
τοῦ τοῦ ἀναβλέ
ψαντος, καὶ ἠρώ
τησαν αὐτοὺς λέ
γοντες· οὗτος ἐστὶ
ὁ υἱὸς ὑμῶν ὃν ὑμ
λέγετε ὅτι τυφλὸς
ἐγεννήθη; πῶς
οὖν ἄρτι βλέπει·
Ἀπεκρίθησαν δὲ
αὐτοῖς οἱ γονεῖς
αὐτοῦ καὶ εἶπον·
οἴδαμεν ὅτι οὗτος
ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν·
καὶ ὅτι τυφλὸς ἐ
γεννήθη· πῶς δὲ
νῦν βλέπει οὐκ οἴ
δαμεν· ἢ τίς ἤνοι

ξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλ
μούς· ἡμεῖς οὐκ οἴ
δαμεν· αὐτὸς ἡλι
κίαν ἔχει· αὐτὸν
ἐρωτήσατε· αὐτὸ
περὶ αὐτοῦ λαλή
σει· ταῦτα εἶπον
οἱ γονεῖς αὐτοῦ ὅτι
ἐφοβοῦντο τοὺς
ἰουδαίους· ἤδη
γὰρ συνετέθειντο
οἱ ἰουδαῖοι· ἵνα
ἐάν τις αὐτὸν ὁμο
λογήσῃ χν· ἀποσυ
νάγωγος γένηται·
διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς
αὐτοῦ εἶπον ὅτι
ἡλικίαν ἔχει αὐτὸ
ἐρωτήσατε· ἐφώ
νησαν οὖν ἐκ δευ
τέρου τὸν ἄνον
ὃς ἦν τυφλὸς καὶ
εἶπον αὐτῷ· δὸς
δόξαν τῷ θῷ· ἡμεῖς

οἴδαμεν ὅτι ὁ ἄν
θρωπος οὗτος
ἁμαρτωλός ἐστι·
Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖ
νος καὶ εἶπεν·
εἰ ἁμαρτωλός ἐ
στιν οὐκ οἶδα· ἐν
οἶδα ὅτι τυφλὸς ὤ
ἄρτι βλέπω· εἶ
πον οὖν αὐτῷ πάλιν·
τί ἐποίησέ σοι· πῶς
ἤνοιξέ σου τοὺς ὀ
φθαλμούς· ἀπε
κρίθη αὐτοῖς· εἶπον
ὑμῖν ἤδη καὶ οὐκ ἠ
κούσατε· τί πάλιν
θέλετε ἀκούειν;
μὴ καὶ ὑμεῖς θέ
λετε αὐτοῦ μαθη
ταὶ γενέσθαι· ἐ
λοιδώρησαν αὐ
τὸν καὶ εἶπον·
Σὺ εἶ μαθητὴς ἐ
κείνου· ἡμεῖς δὲ

τοῦ μωσέως ἐσ
μὲν μαθηταί· ἡ
μεῖς οἴδαμεν· ὅ
τι μωσῆ λελάλη
κεν ὁ θ̅ς̅· τοῦτον
δὲ· οὐκ οἴδαμεν
πόθεν ἐστι· ἀπε
κρίθη ὁ ἄν̅ος̅ καὶ
εἶπεν αὐτοῖς·
ἐν γὰρ τοῦτο θαυ
μαστόν ἐστιν ὅτι ὑ
μεῖς οὐκ οἴδατε
πόθεν ἐστι· καὶ ἀ
νέωξέ μου τοὺς ὀ
φθαλμούς· οἴδα
μεν δὲ ὅτι ἁμαρ
τωλὸν ὁ θ̅ς̅ οὐκ ἀ
κούει· ἀλλ' ἐάν τις
θεοσεβὴς ἦ καὶ
τὸ θέλημα αὐτοῦ
ποιῇ· τούτου ἀκού
ει· ἐκ τοῦ αἰῶνος
οὐκ ἠκούσθη ὅτι
ἤνοιξε τίς ὀφθαλ

μοὺς τυφλοῦ γενέν
μένου· εἰ μὴ ἦν
οὗτος παρὰ θ̅ῦ· οὐ
κ ἐδύνατο ποιεῖν
οὐδέν· ἀπεκρίθη
σαν καὶ εἶπον αὐ
τῷ· ἐν ἁμαρτίαις
σὺ ἐγεννήθης ὅλος·
καὶ σὺ διδάσκεις
ἡμᾶς; καὶ ἐξέβα
λον αὐτὸν ἔξω· ἤ
κουσεν οἰ̅ς̅ ὅτι ἐ
ξέβαλον αὐτὸν ἔξω·
καὶ εὑρὼν αὐτὸν
εἶπεν αὐτῷ· σὺ
πιστεύεις εἰς τὸν
υἱὸν τοῦ θ̅ῦ;
ἀπεκρίθη ἐκεῖνος
καὶ εἶπε· καὶ τίς
ἐστι κ̅ε̅ ἵνα πιστεύ
σω εἰς αὐτόν· εἶ
πε δὲ αὐτῷ οἰ̅ς̅·
καὶ ἑώρακας αὐ
τὸν καὶ ὁ λαλῶν

+ ⲧ̅ⲏ̅ ⲉ̅ ⲧ̅ⲉ̅ ⲉ̅ⲃ̅ ⲇⲟⲙⲁⲇ̅ :-

ⲙⲉⲧⲁⲥⲟⲩ ⲉ̀ⲕⲉⲓ̀ⲛⲟⲥ
ⲉ̀ⲧⲓⲛ· ⲟ̀ⲇⲉ̀ ⲉ̀ⲫⲏ· ⲡⲓ
ⲣⲉⲩⲱⲭⲉ̅ ⲙⲁⲓ̀ ⲡⲣⲟⲥ
ⲉⲕⲱⲛⲟⲩ ⲁⲩⲧⲱ̀·
+ Ⲕⲁⲓ̀ ⲉⲓ̀ ⲡⲉⲛⲟⲓ̅ⲥ̅· ⲉⲓⲥ
ⲕⲣⲓⲙⲁ ⲉ̀ⲩⲱ̀ ⲉⲓⲥ ⲧⲟ̀
ⲕⲟⲥⲙⲟⲛ ⲧⲟⲩⲧⲟⲛ ⲏ̀ⲗ
ⲑⲟⲛ· ⲓ̀ⲛⲁ ⲟⲓ̀ ⲙⲏ̀ ⲃⲗⲉ
ⲡⲟⲛⲧⲉⲥ ⲃⲗⲉ̀ⲡⲱ
ⲥⲓ· ⲕⲁⲓ̀ ⲟⲓ̀ ⲃⲗⲉ̀ⲡⲟⲛ
ⲧⲩⲫⲗⲟⲓ̀ ⲅⲉⲛⲱⲛⲧⲁⲓ·
ⲕⲁⲓ̀ ⲏ̀ⲕⲟⲓⲥⲁⲛ ⲉ̀ⲕ ⲧⲱ̀ⲛ
ⲫⲁⲣⲓⲥⲁⲓⲱⲛ ⲧⲁⲩ̀
ⲧⲁ ⲟⲓ̀ ⲟ̀ⲛⲧⲉⲥ ⲙⲉ̀ⲧⲁⲩ̀·
ⲕⲁⲓ̀ ⲉⲓ̀ ⲡⲟⲛ ⲁⲩⲧⲱ̀·
ⲙⲏ̀ ⲕⲁⲓ̀ ⲏ̀ ⲙⲉⲓ̀ⲥ ⲧⲩⲫ
ⲗⲟⲓ̀ ⲉ̀ⲥⲙⲉⲛ; ⲉⲓ̀ ⲡⲉ̅
ⲁⲩⲧⲟⲓ̀ⲥ ⲟ̀ ⲓ̅ⲥ̅· ⲉⲓ̀ ⲧⲩ
ⲫⲗⲟⲓ̀ ⲏ̀ⲧⲉ, ⲟⲩ̀ ⲕⲁⲛ̀
ⲏ̀ⲭⲉⲧⲉ ⲁ̀ⲙⲁⲣⲧⲓⲁⲛ·
ⲛⲱⲛ ⲇⲉ̀ ⲗⲉ́ⲅⲉⲧⲉ ⲟ̀ⲧⲓ
ⲃⲗⲉ́ⲡⲟⲙⲉⲛ· ⲏ̀ ⲟⲩⲛ
ⲁ̀ⲙⲁⲣⲧⲓⲁ ⲩⲙⲱ̀ⲛ
ⲙⲉ́ⲛⲉⲓ· ⲁ̀ⲙⲏ̀ⲛ ⲁ̀

Ⲙⲏ̀ⲛ ⲗⲉ́ⲅⲱ ⲩⲙⲓ̀ⲛ· ⲟ̀ ⲙⲏ̀
ⲉⲓ̀ ⲥⲉⲣⲭⲟ́ⲙⲉⲛⲟⲥ
ⲇⲓⲁ̀ ⲧⲏ̀ⲥ ⲑⲩ́ⲣⲁⲥ ⲉⲓⲥ
ⲧⲏ̀ⲛ ⲁⲩⲗⲏ̀ⲛ ⲧⲱ̀ⲛ
ⲡⲣⲟⲙⲁ́ⲧⲱⲛ ⲁ̀ⲗⲗⲁ̀
ⲁⲩⲁⲙⲁⲓ́ⲛⲱⲛ ⲁ̀ⲗⲗⲁ
ⲭⲟ́ⲑⲉⲛ· ⲉ̀ⲕⲉⲓ̀ⲛⲟⲥ
ⲕⲗⲉ́ⲡⲧⲏⲥ ⲉ̀ⲧⲓ̀ ⲕⲁⲓ̀
ⲗⲏⲧⲏ́ⲥ· ⲟ̀ ⲇⲉ̀ ⲉⲓ̀ⲥⲉⲣ
ⲭⲟ́ⲙⲉⲛⲟⲥ ⲇⲓⲁ̀ ⲧⲏ̀ⲥ
ⲑⲩ́ⲣⲁⲥ ⲡⲟⲓⲙⲏ́ⲛ ⲉ̀
ⲧⲓ ⲧⲱ̀ⲛ ⲡⲣⲟⲙⲁ́ⲧⲱⲛ·
ⲧⲟⲩ́ⲧⲱ ⲟ̀ ⲑⲩⲣⲱⲣⲟ̀ⲥ
ⲁⲩⲟⲓ́ⲅⲉⲓ· ⲕⲁⲓ̀ ⲧⲁ
ⲡⲣⲟ́ⲙⲁⲧⲁ ⲧⲏ̀ⲥ ⲫⲱ
ⲛⲏ̀ⲥ ⲁⲩⲧⲟⲩ̀ ⲁ̀ⲕⲟⲩⲉⲓ·
ⲕⲁⲓ̀ ⲧⲁ̀ ⲓ̀ⲇⲓⲁ ⲡⲣⲟ́
ⲃⲁⲧⲁ ⲭⲁⲗⲉⲓ̀ ⲕⲁ
ⲧⲟ́ⲛⲟⲙⲁ ⲭⲁⲓ̀ ⲉ̀ⲝⲁ́
ⲅⲁⲩⲧⲁ́· ⲕⲁⲓ̀ ⲟ̀ ⲧⲁⲩ̀
ⲧⲁ̀ ⲓ̀ⲇⲓⲁ ⲡⲣⲟ́ⲙⲁ
ⲧⲁ ⲉ̀ⲕⲃⲁ́ⲗⲏ, ⲉ̀ⲙ
ⲡⲣⲟⲥⲑⲉⲛ ⲁⲩⲧⲱ̀ⲛ
ⲡⲟⲣⲉⲩ́ⲉⲧⲁⲓ· ⲕⲁⲓ̀

τὰ πρόματα αὐ
τῶν ἀκολουθεῖ· πθ
ὅτι οἴδασι τὴν φω
νὴν αὐτοῦ· ἀλλο
τρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀ
κολουθήσωσιν·
ἀλλὰ φεύξονται
ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐ
κ' οἴδασι τῶν ἀλλο
τρίων τὴν φωνῆ·
Ταύτην τὴν παροι
μίαν· εἶπεν αὐ
τοῖς ὁ ἰσ· ἐκεῖνοι
δὲ οὐκ ἔγνωσαν
τίνα ἦν ἃ ἐλάλη
αὐτοῖς· εἶπεν οὖν
πάλιν αὐτοῖς ὁ ἰσ·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ἐγὼ εἰμὶ ἡ
θύρα τῶν προ
βάτων· πάντες
ὅσοι ἦλθον προ ἐ
μοῦ· κλέπται εἰ
σὶ καὶ λῃσταί· ἀλλ' οὐ

κήκουσαν αὐτῶν
τὰ πρόματα· ἐγώ
ε ἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ
ἐάν τις εἰσέλθη
σωθήσεται· καὶ ἐ
σελεύσεται καὶ
ἐξελάσεται· καὶ
νομὴν εὑρήσει·
ὁ κλέπτης οὐκ ἔρ
χεται εἰ μὴ ἵνα κλέ
ψῃ καὶ θύσει καὶ ἀ
πολέσει· ἐγὼ ἦλ
θον ἵνα βωὴν ἔ
χωσι καὶ πέρις
σὸν ἔχωσιν· ἐγὼ
ϛ εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ
καλὸς· ὁ ποιμὴν
Ὁ καλὸς· τὴν ψυχὴν
ϛα αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ
τῶν προμάτων·
ὁ μισθωτὸς δὲ ὡ
οὐκ ὢν ποιμὴν· οὗ
οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβα
τα ἴδια· θεωρεῖ

τὸ λύκον ἐρχόμε
νον καὶ ἀφίησι τὰ
πρόματα καὶ φ
ρ̄ ϛ. καὶ ὁ λύκος
ἁρπάβει αὐτὰ
καὶ σκορπίβει
τὰ πρόματα· ὁ
δὲ μισθωτὸς φεύ
γει ὅτι μισθωτός ἐ
στι· καὶ οὐ μέλει αὐ
τῷ περὶ τῶν
ϛ̄ β προβάτων· ἐγώ
εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ
καλός· καὶ γινώσ
κω τὰ ἐμά· καὶ
γινώσκω μαι ὑπὸ
ϛ̄ τῶν ἐμῶν· καθὼς
γ̄ γινώσκει με ὁ πηρ·
Κ ἐγὼ γινώσκω τὸν
πρ̄ α· καὶ τὴν ψυ
χήν μου τίθημι
ὑπὲρ τῶν προ
βάτων· καὶ ἄλλα
πρόματα ἔχω

ἃ οὐκ ἔστι νεκ τῆς
αὐλῆς ταύτης· κα
κεῖνα με δεῖ ἀγ̄ ϛ
καὶ τῆς φωνῆς μου
ἀκούσωσι· καὶ γε
νήσεται μία ποίμνη
εἷς ποιμήν· ∆ τὰ
Τοῦτο ὁ πηρ με ἀγ
πᾶ· ὅτι ἐγὼ τίθη
μι τὴν ψυχήν μου·
ἵνα πάλιν λάμω
αὐτὴν· οὐδεὶς
αἴρει αὐτὴν ἀπ' ἐ
μοῦ· ἀλλ' ἐγὼ τί
θημι αὐτὴν ἀπ' ἐ
μαυτοῦ· ἐξουσι
ὰ ϛ̄ θῆναι αὐτήν·
καὶ ἐξουσίαν ἀγ̄ ϛ
πάλιν λαμεῖν αὐτ̄·
ταύτην τὴν ἐντο
λὴν ἔλαβον παρὰ
τοῦ πρ̄ σ μου· ϛ̄ ϊ ϛ
μαι οὖν πάλιν ἐνέ
νετο ἐν τοῖς ἰουδαί·

διὰ τοὺς γγοῦς τοῦ
τοῦ· ἔλεγον δὲ
πολλοὶ ἐξ αὐτῶν·
δαιμόνιον ἔχει
καὶ μαίνεται· τί
αὐτοῦ ἀκούεται·
ἄλλοι ἔλεγον· ταῦ
τα τὰ ῥήματα·
οὐκ ἔστι δαιμονι
ζομένου· μὴ δαι
μόνιον δύναται·
τυφλῶν ὀφθαλ
μοὺς ἀνοίγειν; ἐ
γένετο δὲ τὰ ἀκαί
νια ἐν ἱεροσολύ
μοις καὶ χειμὼν
ἦν· καὶ περὶ ἐπά
τηοι ἐν τῷ ἱε
ρῷ, ἐν τῇ τοῦ σο
λομῶντος· ἐκύ
κλωσαν οὖν αὐτὸ
οἱ ἰουδαῖοι· καὶ ἔ
λεγον αὐτῷ· ἕως
πότε τὴν ψυχὴν

ἡμῶν αἴρεις· εἰ σὺ
εἶ ὁ χ̅ο̅, εἰ πὲ ἡμῖ
παρρησίᾳ· αὐτοῖς
Κρίθη ἰ̅σ̅· εἰ πονιμῖ
καὶ οὐ πιστεύετε·
τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
πρ̅ο̅μου· ταῦτα
μαρτυρεῖ περὶ
ἐμοῦ, ἀλλ' ὑμεῖς
οὐ πιστεύετε· οὐ
γὰρ ἐστὲ ἐκ τῶν προ
βάτων τῶν ἐμῶν·
καθῶς εἶπον ὑμ̅ν̅.
Τὰ πρόβατα τὰ ἐ
μὰ τῆς φωνῆς
μου ἀκούει· κἀγὼ
γινώσκω αὐτά·
καὶ ἀκολουθοῦσι
κἀγὼ ζωὴν αἰώνι
ον δίδωμι αὐτοῖς·
καὶ οὐ μὴ ἀπόλων
ται εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ οὐχ ἁρπάσει

Σάβατον ε̅

τίσ αὐτὰ ἐκ τῆς
χειρός μου· ὁ πήρ
μου ὃς δέδωκέ
μοι· μείβων πά
των ἐστί· καὶ οὐ δὲ
δύναται ἀρπά
βειν ἐκ τῆς χει
ρὸς τοῦ πρός μου·
Ἐγὼ καὶ ὁ πήρ ἕν ἐσ
μεν· ἐβάστασαν
οὖν πάλιν λίθους
οἱ ἰουδαῖοι· ἵνα
λιθάσωσιν αὐτόν·
ἀπεκρίθη αὐτοῖς
οἰσ· πολλὰ καλὰ
ἔργα ἔδειξα ὑμῖν
ἐκ τοῦ πρός μου·
διὰ ποῖον αὐτῶν
ἔργον λιθάζετέ·
ἀπεκρίθησαν αὐτῷ
οἱ ἰουδαῖοι λέγοντ·
περὶ καλοῦ ἔργου
οὐ λιθάζομέν σε·
ἀλλὰ περὶ βλασ

φημίας· καὶ ὅτι ἄν
θρωπος ὢν· ποι
εῖς σὲ αὐτὸν θν· ἀ
πεκρίθη αὐτοῖς οἰσ·
οὐκ ἔστι γεγραμμέ
νον ἐν τῷ νόμῳ ὑ
μῶν· ἐγὼ εἶπα
θεοὶ ἐστέ· εἰ ἐκεῖ
νους εἶπε θεούς·
πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ
θυ ἐγένετο καὶ οὐ
δύναται λυθῆναι
ἡ γραφὴ· ὃν ὁ πήρ
ἡγίασε καὶ ἀπέστι
λεν εἰς τὸν κόσμον·
ὑμᾶς λέγετε ὅτι
βλασφημᾶς ὅτι εἶ
πον υἱὸς τοῦ θυ εἰ
μι· εἰ οὐ ποιῶ τὰ
ἔργα τοῦ πρός μου·
μὴ πιστεύετέ μοι·
εἰ δὲ ποιῶ· κἂν
ἐμοὶ μὴ πιστεύ
τε· τοῖς ἔργοις

πιστεύετε· ἵνα
μὴ ὦτε καὶ πιστεύ
σητε· ὅτι ἐμὲ μὸι
ὁ πατὴρ καθὼς ἐμαὶ
γν τῶ· ὁ υἱὸς τοῦ θῦ
ἀ Πάλιν πιάσαι αὐ
τοὺς· καὶ ὁ υἱὸς ἦλθεν
ἐκ τῆς χειρὸς αὐ
τῶν· καὶ ἀπῆλθε
πάλιν πέραν τοῦ
ἰορδάνου εἰς τὸν
τόπον ὅπου ἦν
ἰωάννης τὸ πρῶ
τον βαπτίζων·
καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ·
καὶ πολλοὶ ἦλθον
πρὸς αὐτὸν καὶ ἔ
λεγον· ὅτι ἰωάννης
μὲν σημεῖον ἐποίη
σεν οὐδὲν· πᾶν
τα δὲ ὅσα εἶπεν
ἰωάννης περὶ τοῦ
του ἀληθῆ ἦν· καὶ
ἐπίστευσαν πολλοὶ

ιδ ἐπὶ τοῦ λαζάρου :-

γν εἰς αὐτὸν ἐκεῖ· ἡμ
ἐπὶ σαὶ σθε φῶ μὲ λαὶ
βαρὸς αὐτῶν ἦν θα
νὶ ἀπ· ἐκ τῆς κώμης
μαρίας καὶ μάρθ
τῆς αὐ δελφῆς αὐ
ιδ τῆς· ἦν δὲ μαρία
ἡ ἀλείψασα τὸν κῦ
ριον· καὶ ἐξ μά
ξασα τοὺς πόδας
αὐτοῦ ταῖς θρὶξὶν
αὐ τῆς· ἦς ὁ ἀδελ
φὸς λάζαρος ἀσθε
νεῖ· ἀπέστειλαν
οὖν πρὸς αὐτὸν αἱ
ἀδελφαὶ λέγου
σαι· κὲ ἴδε ὃν φιλεῖς
ἀσθενεῖ· ἀκούσας
δὲ ὁ ἰς εἶπεν· αὕ
τη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔ
Τ στιν πρὸς θάνατον·
ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δό
ξης τοῦ θυ· ἵνα δο
ξασθῆ ὁ υἱὸς τοῦ θυ

+ ιε ἐπὶ τοῦ λαζάρου :-

δι' αὐτῆς· ἠγάπα
δὲ ὁ ἰσ̅ τὴν μάρθ
Καὶ τὴν ἀδελφὴ
αὐτῆς καὶ τὸν λά
βαρον· ὡς οὖν ἤ
κουσεν ὅτι ἀσθε
νεῖ τότε μὲν ἔμει
νεν ἐν ὧ ἦν τόπω·
διόἡ μέρας· ἔ
πειτα μετὰ τοῦ
τολέγει τοῖς μα
θηταῖς· ἄωμεν
εἰς τὴν ἰουδαίαν
πάλιν· λέγουσιν
αὐτῷ οἱ μαθηταί·
ῥαββὶ· νῦν ἐζη
τοῦν σε λιθάσαι
οἱ ἰουδαῖοι καὶ
πάλιν ὑπάγεις ἐ
κεῖ· ἀπεκρίθη ἰσ̅·
οὐχὶ δώδεκα ὧ
ραι εἰσὶ τῆς ἡμέ
ρας; ἐάν τις περ
ιπατεῖ ἐν τῇ ἡ

μέρα οὐ προσκό
πει· ὅτι τὸ φῶς
τοῦ κόσμου τούτου
βλέπει· ἐὰν δέ
τις περιπατῇ
ἐν τῇ νυκτὶ· προσ
κόπει· ὅτι τὸ φῶς
οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ·
Ταῦτα εἰπὲν καὶ μ
τὰ τοῦτο λέγει αὐ
τοῖς· λάβαρος
ὁ φίλος ἡμῶν κε
κοίμηται· ἀλλὰ
πορεύομαι ἵνα
ἐξ ὑπνήσω αὐτ̅ο̅·
Εἰπὸν οὖν οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ· κ̅ε̅ εἰ
κεκοίμηται σω
θήσεται· εἰρήκει
δὲ ὁ ἰσ̅ περὶ τοῦ θα
νάτου αὐτοῦ· ἐκεῖ
νοι δὲ ἔδοξαν ὅτι
περὶ τῆς κοιμή
σεως τοῦ ὕπνου λέ·

Τότε οὖν εἶπεν αὐ
τοῖς ὁ ἰς παρρη
σία λάζαρος
ἀπέθανε· καὶ χαί
ρω δι ὑμᾶς ἵνα
πιστεύσητε ὅτι
κεῖμαι ἐκεῖ· ἀλλ' ἄ
γωμεν πρὸς αὐ
τόν· εἶπεν οὖν
θωμᾶς ὁ λεγόμε
νος δίδυμος τοῖς
συμμαθηταῖς· ἄ
γωμεν καὶ ἡμεῖς
ἵνα ἀποθάνωμεν
μετ' αὐτοῦ· ἐλθὼν
οὖν ὁ ἰς εὗρεν αὐ
τὸν τέσσαρας ἤδη
ἡμέρας ἤδη ἔχον
τα ἐν τῷ μνημεί
ῳ· ἦν δὲ ἡ βηθανία
ἐγγὺς τῶν ἱεροσο
λύμων ὡσεὶ στα
δίων δεκαπέν
τε· καὶ πολλοὶ

ἐκ τῶν ἰουδαίων
ἐληλύθεισαν πρὸ
τὰς περὶ μαρθαν
καὶ μαριάν· ἵνα
παραμυθήσωνται
αὐτὰς περὶ τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτῶν.
Ἡ οὖν μαρθα ὡς ἤ
κουσεν ὁτι ὁ ἰς ἔρ
χεται· ὑπήντησε
αὐτῷ· μαριὰμ δὲ
ἐν τῷ οἴκῳ ἐκά
θεζετο· εἶπεν οὖν
ἡ μαρθα πρὸς
τὸν κν· κε εἰ ἦς
ὧδε· ὁ ἀδελφός
μου οὐκ ἂν ἐτεθνή
κει· ἀλλὰ καὶ νῦν
οἶδα ὅτι ὅσα ἂν
αἰτήσῃ τὸν θν·
δώσει σοι ὁ θς· λέ
γει αὐτῇ ὁ ἰς· ἀναστή
σεται ὁ ἀδελφός
σου· λέγει αὐτῷ

ἡ μάρθα· οἱ δὲ
ὅτι ἀναστήσεται
ἐν τῇ ἀναστάσει
ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέ-
ρᾳ· εἶπεν δὲ αὐτῇ
Ὁ ἰσ̅· ἐγώ εἰμι ἡ ἀνά-
στασις καὶ ἡ ζωή·
ὁ πιστεύων εἰς ἐ-
μὲ· κἀν ἀποθά-
νῃ ζήσεται· καὶ
πᾶς ὁ ζῶν καὶ
πιστεύων εἰς ἐ-
μὲ· οὐ μὴ ἀποθά-
νῃ εἰς τὸν αἰῶνα·
πιστεύεις τοῦτο·
Λέγει αὐτῷ· ναὶ κε̅·
ἐγὼ πεπίστευκα
ὅτι σὺ εἶ ὁ χ̅ο̅ ὁ υἱὸς
τοῦ θ̅υ̅ ὁ εἰς τὸν
κόσμον ἐρχόμε-
νος· καὶ ταῦτα
Εἰποῦσα ἀπῆλ-
θε καὶ ἐφώνησε
μαρίαν τὴν ἀ-

δελφὴν αὐτῆς λά-
θρᾳ εἰποῦσα· ὁ
διδάσκαλος πά-
ρεστη καὶ φωνεῖσαι·
Ἐκεῖνη ὡς ἤκουσεν
ἐγείρεται ταχὺ καὶ
ἔρχεται πρὸς αὐτό·
οὔπω δὲ ἐλελύθη
ὁ ἰσ̅ εἰς τὴν κώμη·
ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ
ὅπου ὑπήντησε
αὐτῷ ἡ μάρθα· οἱ
Οὖν οἱ ἰουδαῖοι οἱ ὄν-
τες μετ' αὐτῆς ἐν
τῇ οἰκίᾳ καὶ παρα-
μυθούμενοι αὐτῇ·
ἰδόντες τὴν μαρίαν
ὅτι ταχέως ἀνέστη·
καὶ ἐξῆλθεν· ἠκο-
λούθησαν αὐτῇ λέ-
γοντες· ὅτι ὑπάγει
εἰς τὸ μνημεῖον
ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ·
Ἡ οὖν μαρία ὡς ἦλθε

ὁ που ἦν ὁ ἰσ̅ · ἰδοῦ
σα αὐτὸν · ἐπεσ
εἰς τοὺς πόδας
λέγουσα αὐτῷ ·
κε̅ εἰ ἦς ὧδε οὐκ
ἀπέθανέ μου ὁ
ἀδελφὸς · ἰσ̅ οὖν
ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαί
ουσαν καὶ τοὺς συ
νελθόντας αὐτῇ
ἰουδαίους κλαίοντ̅ ·
ἐνεβριμήσατο
τῷ πν̅ι καὶ ἐτάρα
ξεν αὐτὸν καὶ εἶπε ·
ποῦ τεθήκατε
αὐτὸν · λέγουσιν
αὐτῷ · κε̅ ἔρχου
καὶ ἴδε · ἐδάκρυ
σεν ὁ ἰσ̅ · ἔλεγον
οὖν οἱ ἰουδαίοι ·
ἴδε πῶς ἐφίλει
αὐτὸν · τινὲς δὲ
ἐξ αὐτῶν εἶπο̅ ·
οὐκ ἠδύνατο οὗ

τοσὸ ἀνοίξας τοὺς
ὀφθαλμοὺς τοῦ
τυφλοῦ · ποιῆσαι
ἵνα καὶ οὗτος μὴ
ἀποθάνῃ · ἰσ̅ οὖν
Πάλιν ἐμβριμώ
μενος ἐν ἑαυτῷ ·
ἔρχεται εἰς τὸ μνη
μεῖον · ἦν δὲ σπή
λαιον καὶ λίθος
ἐπέκειτο ἐπ' αὐ
τῷ · λέγει ὁ ἰσ̅ · ἄ
ρατε τὸν λίθον ·
λέγει αὐτῷ ἡ ἀ
δελφὴ τοῦ τε
θνηκότος μάρθ
κε̅ ἤδει ὄζει,
τεταρτέσος γὰρ
ἐστι · λέγει αὐτῇ
ὁ ἰσ̅ · οὐκ εἶπον
σοι ὅτι ἐὰν πι
στεύσῃς · ὄψει τὴν
δόξαν τοῦ θυ̅ ·
ἦραν οὖν τὸν λίθ

οὐ ἦν ὁ τεθνηκὸς
κείμενος· ὁ δὲ
ἰσ̅· ἦρε τοὺς ὀφθ̅
μοὺς αὐτοῦ ἄνω
καὶ εἶπε· πέρ εὐ
χαριστῶ σοι ὅτι ἤ
κουσάς μου· ἐγὼ
γὰρ ἤδειν ὅτι πάν
τοτέ μου ἀκούεις·
ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον
τὸν περιεστῶτα
εἶπον ἵνα πιστεύ
σωσιν ὅτι σύ μέ
πέστειλας· καὶ ταῦ
τα εἰπὼν φωνῇ μ̅
ἰσχ̅ ἐκράυγασε· λά
βαρε δεῦρο ἔξω·
καὶ ἐξῆλθεν ὁ τε
θνηκὸς δεδεμένο
τοὺς πόδας καὶ
τὰς χείρας χειρί
αις· καὶ ἡ ὄψις αὐ
τοῦ σουδαρίω πε
ρ̈ ἐδέδετο· λέγει

αὐτοῖς ὁ ἰσ̅· λύσατε
αὐτὸν καὶ ἄφετε
ὑπάγειν· πολλοὶ
οὖν ἐκ τῶν ἰουδαί
ων· οἱ ἐλθόντες πρὸ
τὴν μαρίαν· καὶ θε
ασάμενοι ἃ ἐποί
ησεν ὁ ἰσ̅ ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν· τινὲς
δὲ ἐξ αὐτῶν ἀ
πῆλθον πρὸς
τοὺς φαρισαίους·
καὶ εἶπον αὐτοῖς
ἃ ἐποίησεν ὁ ἰσ̅·
+ Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρ
χιερεῖς καὶ οἱ φα
ρισαίοι συνέδρι
ον καὶ ἔλεγον· τί
ποιοῦμεν ὅτι οὗ
τος ὁ ἄνος· πο
λλὰ σημεῖα ποιῇ·
ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν
οὕτως· πάντες
πιστεύσωσιν εἰς

+ ⲧ̅ ⲃ̅ ⲧ̅ ⲋ̅ ⲉ̅ⲃ̅ ⲇⲟⲙⲁ̅ ⲇ̅

αὐτὸν· καὶ ἐλεύσον
ται οἱ ῥωμαῖοι καὶ
ἀροῦσι ἡμῶν καὶ
τὸν τόπον καὶ τὸ
ἔθνος· εἰς δέ τις
Ἐξ αὐτῶν καὶ ἄφας
ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἐκείνου·
εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς
οὐκ οἴδατε οὐδέν·
οὐδὲ διαλογίζεσ
θαι· ὅτι συμφέρει ἡ
μῖν ἵνα εἷς ἄνθρω
ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ
λαοῦ· καὶ μὴ ὅλον
τὸ ἔθνος ἀπόληται·
Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ
οὐκ εἶπεν· ἀλλὰ
ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἐκείνου
προεφήτευσεν·
ὅτι ἔμελλεν ὁ ἰσ̄ ὑ
ποθνήσκειν ὑ
πὲρ τοῦ ἔθνους·

καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔ
θνους μόνον· ἀλλ'
ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ
θυ τὰ διεσκορπισ
μένα· συναγάγεις
ϛε ἐν· ἀπὲ κείνης οὖν
Τῆς ἡμέρας συνε
βουλεύσαντο οἱ ἰ
ουδαῖοι ἵνα ἀπο
ϛϛ κτείνωσιν αὐτόν·
ϛ ὁ οὖν οὐκέτι παρ
ρησίᾳ περιεπά
τει ἐν τοῖς ἰουδαί
οις· ἀλλὰ ἀπῆλθε
ἐκεῖθεν εἰς τὴν
χώραν ἐγγὺς τῆς ἐ
ρήμου εἰς ἐφραιμ
λεγομένην πόλι
καὶ ἐκεῖ διέτριβε
ϛξ μετὰ τῶν μαθη
τῶν αὐτοῦ· ἦν δὲ
ι Ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν
ἰουδαίων· καὶ ἀνε
βησαν πολλοὶ εἰς

ἱεροσολύμων καὶ τοῦ
χωρίου τοῦ πάσχα· ἦν γὰρ
σωσίβιος αὐτοὺς ἐκ
τῶν ἰουδαίων τῶν μὴ καὶ δ
λεγόμενα τὰ λήνων
ἐν τῷ ἱερῷ δὲ ἀκό
τῶν τῆς δοκεῖ ὑμῖν ὁ
τῆς οὐ μὴ ἐλθεῖν εἰς τὴν
ἑορτὴν δεδόκεισαν
δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ φαρισαῖοι ἐν τολὴ
γμαν ἵνα ἐὰν τις γνῷ ποῦ
ἐστιν μηνύσῃ ὅπως
πιάσωσιν αὐτόν·
Ὁ οὖν ἰς πρὸ ἓξ ἡμέρ
ων τοῦ πάσχα ἦλ
θεν εἰς βηθανίαν ὅ
που ἦν λάζαρος
ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν·
ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖ
πνον ἐκεῖ καὶ ἡ μαρ
θα διηκόνει· ὁ δὲ

λάζαρος εἷς ἦν
τῶν ἀνακειμένων
σὺν αὐτῷ· ἡ οὖν μα
ρία λαβοῦσα λίτρ
αν μύρου νάρδου πι
στικῆς πολυτίμου
ἤλειψε τοὺς πόδας
τοῦ ἰς· καὶ ἐξέμαξεν
ταῖς θριξὶν αὐτοῦ·
ἡ δὲ οἰκία ἐπλήσθη
ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ
μύρου· λέγει οὖν εἷς
ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
ἰούδας σίμων ἰσκα
ριώτης· ὁ μέλλων
αὐτὸν παραδιδόναι
· διὰ τί τοῦτο τὸ
μύρον οὐκ ἐπρά
θη δηναρίων τριακοσίων
καὶ ἐδόθη πτω
χοῖς· εἶπεν δὲ
τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ
τῶν πτωχῶν ἐ

ιβ περὶ τῆς ἀναλύσεως τοῦ μύρου.

ιε περὶ τῆς ἐπιβουλῆς ἰουδαίου

μελλεν αὐτῶ· ἀλλὸ
τι κλέπτης ἦν καὶ
τὸ γλῶσσόκομον
εἶχε καὶ τὰ βαλλό
μενα ἐβάσταζεν·
εἶπεν οὖν ὁ ἰσ̅· ἀ
φὲς αὐτὴν εἰς τὴν
ἡμέραν τοῦ ἐν τα
φιασμοῦ μου τε
τήρηκεν αὐτῶ
τοὺς πτωχοὺς γὰρ
πάντοτε ἔχετε
μεθέ αὐτῶν· ἐμὲ
δὲ οὐ πάντοτε ἔ
χετε· ἔγνω οὖν ὄχλος
ι ϛθ Πολὺς ἐκ τῶν ἰουδαίων
ὅτι ἐκεῖ ἐστι καὶ ἦλ
θον οὐ διὰ τὸν ἰν̅ μό
νον· ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν
λάζαρον ἴδωσιν ὃν
ἤγειρεν ἐκ νεκρῶ·
ἐβουλεύσαντο
δὲ οἱ ἀρχιερεῖς· ἵνα
καὶ τὸν λάζαρον

ἀποκτείνωσιν
ὅτι πολλοὶ διὰ τὸ
πῆγον τῶν ἰου
δαίων· καὶ ἐπίστευον
εἰς τὸν ἰν̅· τῇ ἐπαύ
ρ ιον ὄχλος πολυς ὁ
ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτῆ·
ἀκούσαντες ὅτι ἔρ
χεται ὁ ἰσ̅ εἰς ἱερο
σόλυμα· ἔλαβον
τὰ βαΐα τῶν φοινί
κων· καὶ ἐξῆλθον
εἰς ἀπάντησιν αὐ
τῶ καὶ ἔκραζον·
ὡσαννά· εὐλο
γημένος ὁ ἐρχόμε
νος· ἐν ὀνόματι
κυ βασιλεὺς τοῦ ἰηλ̅
εὑρῶν δὲ ὁ ἰσ̅ ὀνάριο
ρα ρ̅ ζ̅ Καθίσεν ἐπ' αὐτῶ
καθὼς ἐστι γεγραμ
μένον· μὴ φοβοῦ
θύγατερ σιὼν·
ἰδοὺ ὁ μαυσί

ιδ̅ ἐπ τοῦ ὁ ἥου:

+ τῇ μεγάλῃ δὲ ἰς ὄρθρ· ιε πε τ προελθοτῇ ἐλλήνῃ·

λεύσσου ἔρχεται·
καθήμενος ἐπὶ
πώλου ὄνου· ταῦ
ρβ ταδὲ οὐ κέγνωσαν
ι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
τὸ πρῶτον· ἀλλὰ
τε ἐδοξάσθη ὁ ἰς·
τότε ἐμνήσθησαν
ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐ
τῷ γεγραμμένα·
καὶ ταῦτα ἐποίησαν
αὐτῷ· ἐμαρτύρει
+ οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν με
τ' αὐτοῦ ὅτε τὸν λά
ζαρον ἐφώνησε
ἐκ τοῦ μνημείου·
καὶ ἤγειρεν αὐτὸν
ἐκ νεκρῶν· διὰ
τοῦτο καὶ ὑπήν
τησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος·
ὅτι ἤκουσαν τοῦτο
αὐτὸν πεποιηκέ
ναι τὸ σημεῖον· οἱ
οὖν φαρισαῖοι εἶ

πον πρὸς ἑαυτοὺς·
θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὀ
φελεῖτε οὐδέν· ἰ
δὲ ὁ κόσμος ὁ πίσω
αὐτοῦ ἀπῆλθεν· ἦ
σαν δέ τινες ἔλλη
νες ἐκ τῶν ἀναβαι
νόντων ἵνα προσ
κυνήσωσιν ἐν τῇ
ἑορτῇ· οὗτοι οὖν προ
σῆλθον φιλίππω
τῷ ἀποβηθσαϊδοῦ
τῆς γαλιλαίας· καὶ
ἠρώτων αὐτὸν λέ
γοντες· κε θέλομεν
τὸν ἰν ἰδεῖν· ἔρχε
φίλιππος· καὶ λέ
γει τῷ ἀνδρέᾳ· καὶ
πάλιν ἀνδρέας καὶ
φίλιππος λέγου
σι τῷ ἰυ· ὁ δὲ ἰς ἀν
πεκρίνατο αὐτοῖς
λέγων· ἐλήλυθε
Ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ

τῇ τ τῇ ἑβδομαδ·

ὁ υἱὸς τοῦ ἀν̅ου· ἀ
μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ἐὰν μὴ ὁ κόκκος
τοῦ σίτου πεσὼν
εἰς τὴν γῆν ἀπο
θάνῃ· αὐτὸς μόνος
μένει· ἐὰν δὲ ἀπο
θάνῃ πολὺν καρ
πὸν φέρει· ὁ φι
λῶν τὴν ψυχὴν αὐ
ἀπολέσει αὐτήν·
καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυ
χὴν αὐτοῦ ἐν τῷ
κόσμῳ τούτῳ· εἰς
ζωὴν αἰώνιον φυ
λάξει αὐτήν· ἐ
ν ἐμοὶ διακονῇ
τις ἐμοὶ ἀκολου
θείτω· καὶ ὅπου
εἰμὶ ἐγὼ· ἐκεῖ καὶ
ὁ διάκονος ὁ ἐμὸ·
ἔσται· καὶ ἐάν τις
ἐμοὶ διακονῇ, τι
μήσει αὐτὸν ὁ πηρ

νῦν ἡ ψυχήμου τετά
ρακται· καὶ τί εἰ
τῷ περ· σῶσόν με
ἐκ τῆς ὥρας ταύτης·
ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλ
θον εἰς τὴν ὥραν
ταύτην· πεῖρ ἀγίε
δόξασόν σου τὸ ὄνομ·
ἦλθεν οὖν φωνῇ
ἐκ τοῦ οὐνοῦ· καὶ
ἐδόξασα καὶ πά
λιν δοξάσω· ὁ οὖν
ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ
ἀκούσας· ἔλεγο
βρον τῇ γεγονέναι·
ἄλλοι ἔλεγον ἄγγε
λος αὐτῷ λελά
λῃκεν· ἀπεκρίθη
ἰσ̅ καὶ εἶπεν· οὐ
δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φω
νῇ γέγονεν ἀλλὰ
δι' ὑμᾶς· νῦν κρί
σις τοῦ κόσμου
τούτου· νῦν ὁ ἀρ

χωμ τοῦ κόσμου τ̅ γ̅
του ἐκβληθήσε-
ται ἔξω· καὶ ὅταν ὑψω-
θῶ ἐκ τῆς γῆς· πάν-
τας ἑλκύσω πρὸς ἐμα-
υτόν· τοῦτο δὲ ἔλε-
γεν σημαίνων ποίῳ θα-
νάτῳ μέλλε μαίνο-
θαι· ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ
ὁ ὄχλος· ἡμεῖς
ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ
νόμου· ὅτι ὁ χ̅ς̅ μέ-
νει εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ πῶς σὺ λέγεις·
δεῖ ὑψωθῆναι τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου·
τίς ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου· εἶ-
πεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰ̅ς̅· ἔ-
τι μικρὸν χρόνον·
τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν
ἐστι· περιπατεῖτε
ἕως τὸ φῶς ἔχετε·
ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς

καταλάβῃ· καὶ ὁ περι-
πατῶν ἐν τῇ σκο-
τίᾳ οὐκ οἶδε ποῦ
ὑπάγει· ὡς τὸ φῶς
ἔχετε πιστεύετε εἰς
τὸ φῶς· ἵνα υἱοὶ φω-
τὸς γένησθε· ταῦτα
ἐλάλησεν ὁ ἰ̅ς̅· καὶ
ἀπελθὼν ἐκρύβη
ἀπ' αὐτῶν· τοσαῦ-
τα αὐτοῦ σημεῖα
πεποιηκότος ἔμ-
προσθεν αὐτῶν·
οὐκ ἐπίστευον εἰς
αὐτόν· ἵνα ὁ λόγος
ἡ σαΐου τοῦ προφή-
του πληρωθῇ ὃν εἶ-
πεν· κ̅ε̅ τίς ἐπίστευ-
σε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν· καὶ ὁ
βραχίων κ̅υ̅ τίνι ἀπε-
καλύφθη· διὰ
τοῦτο οὐκ ἠδύναντο
πιστεύειν· ὅτι πάλιν
εἶπεν ἡσαΐας·

τύφλωκεν αὐτῶν
τοὺς ὀφθαλμοὺς·
καὶ πεπώρωκε
αὐτῶν τὴν καρδί-
αν ἵνα μὴ ἴδωσι
τοῖς ὀφθαλμοῖς
καὶ νοήσωσι τῇ κρ
δίᾳ· καὶ ἐπιστρέψω
σι καὶ ἰάσωμαι αὐ
τοὺς· ταῦτα εἶπε
ρι ἰ Ἡσαΐας ὅτε εἶδε τὴν
δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐλά
λησε περὶ αὐτοῦ·
ὅμως μέντοι καὶ
ἐκ τῶν ἀρχόντων·
πολλοὶ ἐπίστευσα
εἰς αὐτόν· ἀλλὰ
διὰ τοὺς φαρισαί
ους οὐχ ὁμολογοῦν·
ἵνα μὴ ἀποσυνά
γωγοι γένωνται·
ἠγάπησαν γὰρ τὴν
δόξαν τῶν ἀνθρω- ριβ
μάλλον· ἤπερ τὴν ἰ

δόξαν τοῦ θεοῦ· ἰσδὲ
κρᾶξε καὶ εἶπε·
ὁ πιστεύων εἰς ἐ
μὲ· οὐ πιστεύει εἰς
ἐμὲ· ἀλλ' εἰς τὸν πέμ
ψαντάμε· καὶ ὁ θε
ρῶν ἐμὲ· θεωρεῖ
τὸν πέμψαντα μ·
ἐγὼ φῶς εἰς τὸν
κόσμον ἐλήλυθα·
ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων
εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκο
τίᾳ μὴ μείνῃ· καὶ
ἐάν τις μου ἀκού
σῃ τῶν ῥημάτων
καὶ μὴ πιστεύσῃ·
ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν·
οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρί
νω τὸν κόσμον· ἀ
λλ' ἵνα σώσω τὸν
κόσμον· ὁ ἀθετῶν
ἐμὲ καὶ μὴ λαμβά
νων τὰ ῥήματά μου·
χει τὸν κρίνοντα

αὐτὸν· ὀλίγον δὲ ὅμε
λλήσας ἐκεῖνος ριϛ
κρίνει αὐτὸν ἐν τῇ
ἑξαήμερον· ὁ
τὴν βασιλείαν οὐ
κ ἐλλήσας· ἀλλὰ
πέμψας με πρ
αὐτὸν μοι ὅν τολὴν
ὁδῶν τε εἰπεῖν καὶ
πίλλησον· καὶ ὅ ἰδὼν
ὅτι ἐν τολὴ αὐ γ
βασιλεὺς ἀ ὁ μοιος ἀπ
αὐ ὁ ὡ λλὰ φῶν χα
θῶς εἶ ἐλλ κ ὅμοιο ριε
πρ· οὕτως λλῶ· ι
Πρὸς δὲ τὴν σ βορ τὴν
τοῦ πάσχα· εἰ δὼ σ
ὁ ἰ σ ὅτι ὀλὴ λυθη
αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵ μα
μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσ
μου τοῦ τοῦ πρὸς τὸ
πρᾶ· φανῆσαι τ
ἰδὶ ὁ ὡς τοῦ ὄμ τῶν κόσ·
εἰ ὁ τὸ λ ἡ μα τῶν σ

αὐτοῦ· καὶ δεῖ τὸν γ
νόμενον· τοῦ
διαβόλου ἤδη βεβλη
κότος εἰ ὁ τὴν μεσαρ
δίαν οὐ δαῦ σί μω
μος ὁ σκαρ ἰῶ τοῦ·
ἵ μα αὐτὸν μὴ φαί· χ
ἀφ
ἰδὼ σοῖ σ ὅ τι πᾶν ἀμ
ταν δὲ δῶ κ ὅμα αὐ
ὁ πνῆρ, εἰ σ τὰ σχεῖ
ρας· καὶ ὅ τι ἀπὸ θῦ
βῆλθε καὶ πρὸς
τὸν θν ὑπ ἀ· φ ἀ γ
ρεται ἐκ τοῦ δεῖ πνῆ ριε
καὶ τίθη σι τὰ ἱ μά ι
τια· καὶ λαβὼν λέ η
τι ὁ μὴ βῶ σε με
αὐτόν· εἰ τὰ μὰ λε
ὕδωρ εἰ σ τὸν μι πτῆ
ρα· καὶ ἡ ρξα το
νί πτειν τοὺς πόδ
τῶν μαθη τῶν· ὃ
ἐκ μάσσειν τὸ λε μπ
ὼ ἡ μὴ βῶ σε μέν·

ιϛ τῆ τῶν ἡ πνῆρος:

ἐρχεται οὖν πρὸς
σίμωνα πέτρον·
καὶ λέγει αὐτῷ ἐ
κεῖνος· κ̅ε̅ σίμου
νί πηστοὺς πόδας·
ἀπεκρίθη ἰ̅σ̅ καὶ
εἶπεν αὐτῷ· ὃ ἐγὼ
ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας
ἄρτι· γνώσῃ δὲ με
τὰ ταῦτα· λέγει
αὐτῷ πέτρος· οὐ
μὴ νίψῃς τοὺς πό
δας μου εἰς τὸν αἰ
ῶνα· ἀπεκρίθη
αὐτῷ ὁ ἰ̅σ̅· ἐὰν μὴ νί
ψω σε, οὐκ ἔχεις
μέρος μετ' ἐμοῦ·
λέγει αὐτῷ σίμω
πέτρος· κ̅ε̅ μὴ τ̅ ρ̅ι̅ς̅
πόδας μου μόνον
ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖ
ρας μου καὶ τὴν
κεφαλὴν· λέγει αὐ
τῷ ὁ ἰ̅σ̅· ὁ λελουμέ

νος οὐ χρείαν ἔχει·
ἢ τοὺς πόδας νί
ψασθαι ἀλλ' ἔστι καθ
αρὸς ὅλος· καὶ ὑ
μεῖς καθαροί ἐστε
ἀλλ' οὐχὶ πάντες·
ἤδει γὰρ τὸν πα
ραδιδόντα αὐτόν·
διὰ τοῦτο εἶπεν
οὐχὶ πάντες καθα
ροί ἐστε· ὅτε οὖν ἐ
Νιψε τοὺς πόδας
αὐτῶν καὶ ἔλαβε
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ·
ἀναπεσὼν πάλιν
εἶπεν αὐτῷ· γι
Νώσκετε τί πεποί
ηκα ὑμῖν· ὑμεῖς φω
ν εἰ τέμε ὁ διδάσ
καλος καὶ ὁ κ̅ο̅ καὶ
καλῶς λέγετε εἰμὶ
γὰρ· εἰ οὖν ἐγὼ ἐνί
ψα ὑμῶν τοὺς πό
δας· ὁ κ̅ο̅ καὶ ὁ δι

δάσκαλος· καὶ ὑ
μεῖς ὀφείλετε ἀλ
λήλων νίπτειν
τοὺς πόδας· ὑπό
δειγμα γὰρ δέδω
κα ὑμῖν· ἵνα καθ
ὼς ἐγὼ ἐποίησα
ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ποι
εῖτε· ἀμὴν ἀμὴν
ριη Λέγω ὑμῖν· οὐκ ἔστι
δοῦλος μείβων
τοῦ κυ αὐτοῦ· οὐδὲ
ἀπόστολος μείβω
τοῦ πέμψαντος
αὐτόν· εἰ ταῦτα οἴ
δατε· μακάριοι
ἐστὲ ἐὰν ποιῆτε αὐτ·
ριθ Οὐ περὶ πάντων
ὑμῶν λέγω· ἐγὼ
οἶδα οὓς ἐξελεξά
μην· ἀλλὶ ἵνα πλη
ρωθῇ ἡ γραφῇ· ὁ
τρώγων μετ' ἐμοῦ
τὸν ἄρτον· ἐπεῖρε

ἐπ' ἐμὲ τὴν πέρνη
αὐτοῦ· ἀπάρτη
λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ
γενέσθαι· ἵνα ὅταν
γένηται πιστεύσητ·
ὅτι ἐγώ εἰμι· ἀμὴν
ρκ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ
λαμβάνων ἐάντι
να πέμψω· ἐμὲ
λαμβάνει· ὁ δὲ
ἐμὲ λαμβάνων
λαμβάνει τὸν πέ
μψαντάμε· ταῦ
ρκα Τα εἰπὼν ὁ ἰσ· ἐτα
ράχθη τῷ πνι· καὶ
ἐμαρτύρησε καὶ
εἶπεν· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὅτι εἷς
ἐξ ὑμῶν παραδώ
ρκυ σει με· ἔβλεπον
δὲ πρὸς ἀλλήλους
οἱ μαθηταί· ἀπο
ρούμενοι περὶ τί
ρκγ νος λέγει· ἦν δὲ

ἡ αὐτὴ ἐν κ ἡσ.

αὐ αὐχεῖ με μὸ σεῖσ
τῶ μὲ αὐθῆ τῶ μὲ αὐ
τοῦ δὲ μὲ τῶ χόλῳ
τοῦ ἰῦ· ὁ μὴ γὰ ῥῶν
ὁ ἰσ· μὲ ὑ ε ι ο ῶ τοῦ
τοσῖ μῶν τὲ τρ.
τῶ θέ σθαι πῖ σαὐ
ἐ ἴ ῆ τῶ σρῖ ὁ ὑ λέ τει·
ὅ σῶ τῶ σῶ μὲ ἐ κᾶ
μὸ σὸ σῶ τὸ φῆ θὸ σ
τοῦ ἰῦ λέ τει αὐ τῶ ἰσ·
κε πῖ σέ φῖ μ· αὐ τῶ
κρῖ με τὰ ὁ ἰσ· ἐ κεῖ
μὸ σὲ φῖ μὸ ἐ γῶ μὰ
φὰ σὸ φῶ μῖ ὁ μὲ
τῶ δῶ σῶ· καὶ ἐ μὲ
βὰ φὰ σὸ φῶ μῖ ὁ·
ἴ δῶ σῖ μῖ ὁ ὑ δὰ σῖ ῶ
μὸ σῖ ὁ σκὰ ρῖ ῶ τῆ· καὶ
μὲ αὐ τὸ φῶ μῖ ὁ μ·
τὸ τὲ εἰ σῆ λθὲ μὲ ἰὸ
ἐ κεῖ μὸ μὸ σὰ τὰ ψὰ ὰ·
λέ γὲ ι ο ῶ αὐ τῶ ὁ ἰσ·
ὁ τῶ ὶ εῖ σ τῶ ἰ ῆ σ

τὰ χεῖ ο μ· τοῦ τὸ δὲ
οὐ δὲ εἰ σέ ρχῶ τῶ μ
αὐ αὐ κεῖ μὲ μῶ μ·
τῶ ρὸ σῆ τὲ εἰ τῶ μὲ αὐ·
τῆ μὲ σὶ γὰρ ὲ δὲ ὰ κ ο ῶ
ὅ τῶ εἰ τὸ πλῶ σὸ σὸ κ ο
μὸ μὲ εἰ χὲ μὲ ἰ ὁ ὑ δὰ σ·
ὅ τῆ λέ τει αὐ τῶ ὁ ἰσ·
φὸ ρὰ σὸ μὸ μὲ χρὲ ῖ
ἐ χὸ μὲ μὲ ῖ ὸ τῆ μὲ
ὀρ τῆ μ· ἡ τοῖ σῶ τῶ
χοῖ σῖ μὰ τῖ δῶ· λὰ
βῶ μὲ δὲ τὸ φῶ μῖ ὁ
ἐ κεῖ μὸ σ· εὐ θέ ῶ ς
ἐ ξῆ λθὲ μ· ἡ μὲ δὲ μὲ ὲ
ὅ τῆ ἐ ξῆ λθὲ· λέ τει
ὁ ἰσ· μῶ ἐ δὸ ξὰ σθῆ
υἱὸ σ τοῦ ἀν θρῶ π·
καὶ ὁ θσ ἐ δὸ ξὰ σθῆ
μὲ αὐ τῶ· εἰ ὁ θσ δὸ
ξὰ σθῆ μὲ αὐ τῶ· καὶ
ὁ θσ δὲ ξὰ σὲ ἰ αὐ τὸ μ
ἐ μὲ αὐ τῶ· καὶ εὐ θὺ ὸ
δὲ ξὰ σὲ ἰ αὐ τὸ μ· τῶ

θ ρκ α

ι ρκε

κμίαν· ἵνα μὴ μερὶ
χρόμομ μεθ ὑμῶν
εἰμί· καὶ μαθῶν
εἴ πω μ ποῖ ἰουδαί
οις· ὁ πλόν πω ὑπέρ τῶν
ὑπερ ἀσφαλοῦ δύ
ναστθαι ἐλθεῖν· καὶ
ὑμεῖς μ λέτω ἀρτι·
ὅμ τολὴν μεν μὴν
δίδω μὴ ὑμῖν· ἵνα
φανῶ τε αὐξήρ ω·
ἵνα μαθῶν ἡ γάπη
σαν ὑμᾶς· καὶ ὑμεῖς
φανῶ τε αὐξήλ ω·
ὅμ τοῦτο τὸν ὅσον
ταν πάν τες ὁ πλέ
μοὶ μαθηταί ἐφ·
ὅμ ὑφ ἁπάσ ης ἔχ θαι
ὅμ αὐξήλ ος· λέγει
ὑπῶ σίμων πέτρος·
κε ποῦ ὑπάγ εις· ἀ
πεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰ·
ὅ που ἐγὼ ὑπάγ ω·
οὐ δύ νασαί μοι νῦν

ἀκ ολουθῆσαι· ὕστε
ρον δὲ ἀκολουθή
σεις μοι· λέγει αὐτῷ·
κε· διατί οὐ δύ νάμαι σοι ἀκολουθῆσαι
ἀρτι· τὴν ψυχήν μου
ὑπὲρ σοῦ θήσω·
ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ
ἰ· τὴν ψυχήν σου ὑ
πὲρ ἐμοῦ θήσεις·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω
σοι· οὐ μὴ ἀλέκτωρ
φωνήσῃ· ἕως οὗ ἀ
παρνήσῃς με τρεῖς·
ἡ ταρασσέσθω ὑμῶν
ἡ καρδία· πιστεύε
τε εἰς τὸν θν καὶ
εἰς ἐμὲ πιστεύετε·
ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πα
τρός μου· μονα ὶ
πολλαί εἰσιν· εἰ δὲ
μὴ εἶπον ἂν ὑμῖν
πορεύομαι ἑτοι
μάσαι τόπον ὑμῖν

κ′ ἀρ

ιδ

λ′ τε

ρκξ ι

ρκς α

καὶ ἐὰν πορευθῶ
ἑτοιμάσω ὑμῖν τόπ·
πάλιν ἔρχομαι
καὶ παραλήψο
μαι ὑμᾶς πρὸς ἐ
μαυτόν· ἵνα ὅπου
εἰμὶ ἐγὼ· καὶ ὑμεῖς
ὦτε· καὶ ὅπου ἐ
γὼ ὑπάγω οἴδατε
καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατ·
Λέγει αὐτῷ θωμᾶς·
κε οὐκ οἴδαμεν
ποῦ ὑπάγεις· καὶ
πῶς δυνάμεθα
τὴν ὁδὸν εἰδέναι·
λέγει αὐτῷ ὁ ἰσ· ἐγώ
εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ
ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή·
οὐδεὶς ἔρχεται πρὸ
τὸν πρᾶ εἰ μὴ δι'
ἐμοῦ· εἰ ἐγνώκει
τέ με· καὶ τὸν πρᾶ
μου ἐγνώκειτε
ἄν· καὶ ἀπάρτιγι

νώσκεται αὐτὸν καὶ
ἑωράκατε αὐτό·
Λέγει αὐτῷ φίλιππο·
κε δεῖξον ἡμῖν τὸν
πρᾶ καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν·
λέγει αὐτῷ ὁ ἰσ· το
σοῦτον χρόνον με
θ' ὑμῶν εἰμὶ καὶ οὐ
κέγνωκάς με φί
λιππε· ὁ ἑωρα
κῶς ἐμὲ ἑώρακε
τὸν πρᾶ· καὶ πῶς
σὺ λέγεις δεῖξον
ἡμῖν τὸν πρᾶ· οὐ
πιστεύεις ὅτι ἐγὼ
ἐν τῷ πρῖ· καὶ ὁ
πηρ ἐν ἐμοί ἐστι·
Τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ
λαλῶ ὑμῖν· ἀπ' ἐ
μαυτοῦ οὐ λαλῶ·
ὁ δὲ πηρ ὁ ἐν ἐμοὶ
μένων· αὐτὸς ποι.
εἶ τὰ ἔργα· πιστεύε
τέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν

πῶς πρὶν καὶ ὁ πνῆρ
ὑμῶν ἐστὶ· εἰ δὲ μὴ
διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ
πιστεύετέ μοι· ἀ
μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὁ πιστεύων εἰς ἐ
με τὰ ἔργα ἃ ἐ
γὼ ποιῶ κἀκεῖνος
ποιήσει· καὶ μεί
ζονα τούτων ποι
ήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς
τὸν πατέρα μου πο
ρεύομαι· καὶ ὅτι
ἂν αἰτήσητε τὸν πα
τέρα ἐν τῷ ὀνό
ματί μου τοῦ
το ποιήσω· ἵνα δο
ξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν
τῷ υἱῷ· ἐὰν τι αἰ
τήσητε τὸν πατέρα
ἐν τῷ ὀνόμα
τί μου· ἐγὼ ποι
ήσω· ἐὰν ἀγαπᾶτε
τὰς ἐμὰς τηρήσατε·
καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω

τὸν πατέρα καὶ ἄλλο
παράκλητον δώ
σει ὑμῖν· ἵνα μεθ' ὑ
μῶν εἰς τὸν
αἰῶνα· τὸ πνεῦμα τῆς
ἀληθείας· ὃ ὁ κόσμος
οὐ δύναται λαβεῖν·
ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ·
οὐδὲ γινώσκει αὐτό·
ὑμεῖς δὲ γινώσκε
τε αὐτό· ὅτι παρ'
ὑμῖν μένει καὶ ἐ
ν ὑμῖν ἔσται· οὐ καὶ
φήσω ὑμᾶς ὀρφα
νούς· ἔρχομαι πρὸ
ς ὑμᾶς· ἔτι μικρὸν καὶ
ὁ κόσμος με οὐ
κέτι θεωρεῖ· ὑμεῖς
δὲ θεωρεῖτε· ὅτι ἐγὼ ζῶ
καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε·
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
γνώσεσθε ὑμεῖς·
ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μ

καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ·
κ ἀὼ ἐν ὑμῖν· ὁ ἐχῶ
τὰς ἐν τολάς μου
Καὶ τηρῶν αὐτὰς·
ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ ἀα
πῶν με· ὁ δὲ ἀα
πῶν με, ἀαπη
θήσεται ὑπὸ τοῦ
πρ̄ός μου· καὶ ἀὼ
ἀαπήσω αὐτὸν·
καὶ ἐμφανίσω αὐ
τῶ ἐμαὐτόν· λέ
ι ρλ Γεὶ αὐτῶ ἰούδας οὐ
χ ὁ ἴσκαριώτης·
κε· καὶ τί γέγονεν
ὅτι ἡμῖν μέλλεις
ἐμφανίζειν σε
αὐτὸν καὶ οὐχὶ τῶ
κόσμω· ἀπεκρί
θη ἰσ̄ καὶ εἶπεν αὐτ̄·
ἐάν τις ἀαπᾶ με;
τὸν λόγον μου τη
ρήσει· καὶ ὁ πῆρ
μου ἀαπήσει αὐτ̄·

καὶ πρὸς αὐτὸν ἐ
λευσόμεθα· καὶ
μονὴν παρ' αὐτῶ
ποιήσομεν· ὁ μὴ
ἀαπῶν με· τοὺς
λόγους μου οὐ τηρεῖ·
ρλα καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκού
ετε οὐκ ἐστὶν ἐμός·
ἀλλὰ τοῦ πέμψαν
ρλβ τός με πρ̄ός· ταῦ
ι ρλ Ταλελάλη καὶ ὑμῖν
παρ' ὑμῖν μένων·
ὁ δὲ παράκλητος
τὸ πν̄α τὸ ἅγιον
ὃ πέμψει ὁ πῆρ
ἐν τῶ ὀνόματί μου·
ἐκεῖνος ὑμᾶς δι
δάξει πάντα·
καὶ ὑπομνήσει ὑ
μᾶς πάντα ἃ εἶ
πον ὑμῖν· εἰρήνη
ἀφίημι ὑμῖν· εἰ
ρήνην τὴν ἐμὴν
δίδωμι ὑμῖν· οὐκ ἀ

θῶς ὁ κόσμος δι
δῶσι μὲ γὼ δίδωμι
ὑμῖν· μὴ ταρασ
σέσθω ὑμῶν ἡ καρ
δία· μὴ δὲ δειλιά
τω· ἠκούσατε ὅτι
ἐγὼ εἶπον ὑμῖν ὑ
πάγω καὶ ἔρχομαι
πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγα
πᾶτε με ἐχάρι τε
ἂν ὅτι εἶπον πορέ
υομαι πρὸς τὸν πρᾶ·
ὅτι ὁ πῆρ μου μείξω
μου ἐστί· καὶ νῦν εἰ
ρηκα ὑμῖν πρὶν γε
νέσθαι· ἵνα ὅταν
γένηται πιστεύσητ·
οὐκ ἔτι πολλὰ λα
λήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρ
χεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου
ἄρχων· καὶ ἐν ἐμοὶ
οὐκ εἴχει οὐδέν· ἀλ
λ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος
ὅτι ἀγαπῶ τὸν πρᾶ·

καὶ καθὼς ἐνετεί
λαντό μοι ὁ πῆρ·
οὕτως ποιῶ· ἐγεί
ρεσθε ἀγωμεν ἐν τεῦ
θεν· ἐγώ εἰμι ἡ ἀμ
πελος ἡ ἀληθινὴ
καὶ ὁ πῆρ μου ὁ γε
ωργός ἐστι· πᾶν
κλῆμα ἐν ἐμοὶ
μὴ φέρων καρπὸν·
αἴρει αὐτό· καὶ πᾶν
τὸ καρπὸν φέρον
καθαίρει αὐτό· ἵ
να πλείονα καρπὸν
φέρει· ἤδη ὑμεῖς
καθαροί ἐστε· διὰ
τὸν λόγον ὃν λελά
ληκα ὑμῖν· κα
θὼς τὸ κλῆμα οὐ
δύναται καρπὸν
φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ
ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν
τῇ ἀμπέλῳ· οὕ
τως οὐδὲ ὑμεῖς

ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ·
μείνητε· ἐγώ εἰ
μι ἡ ἀμπέλος ὑ
μεῖς τὰ κλήμα
τα· ὁ μένων ἐν ἐ
μοί, κἀγὼ ἐν αὐτῷ·
οὗτος φέρει καρπὸ
πολὺν· ὅτι χωρὶς
ἐμοῦ οὐδύνασθε
ποιεῖν οὐδέν·
Ἐὰν μή τις μείνη ἐν
ἐμοὶ· ἐκλήθη ἐ
ξωῶς τὸ κλήμα
καὶ ἐξηράνθη·
Ὡς συνάγουσι ναυτ
καὶ εἰς τὸ πυρμάλ
λουσι καὶ καίετε
ρλ̄ Ἐὰν μείνητε ἐν ἐ
μοὶ, καὶ τὰ ῥήμα
τά μου ἐν ἐμοὶ μεί
νη· ὃ ἐὰν θέλητε αἰ
τήσεσθε καὶ γενή
σεται ὑμῖν· ἐν τοῦ
Τοῦ ἐδοξάσθη ὁ πήρ μ

ἵνα καρπὸν πολὺν
φέρειτε, καὶ γενή
σεσθε ἐμοὶ μα
θηταὶ ιρλ̄ καθῶς
ἠγάπησέ μ ὁ πήρ·
κἀγὼ ἠγάπησα
ὑμᾶς· μείνα
τε ἐν τῇ ἀγάπητῇ
ἐμῇ· ἐὰν τὰς
ἐν τολάς μου τη
ρήσετε, μενεῖ
τε ἐν τῇ ἀγάπη
μου· καθῶς ἐγὼ
τὰς ἐν τολὰς τοῦ
πρ̄ μου τετή
ρηκα καὶ μένω
αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγά
πῃ· ταῦτα λελά
ληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χα
ρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μεί
νῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν
πληρωθῇ· αὕτη ἐ
στὶν ἡ ἐν τολὴ ἡ ἐ
μὴ ἵνα ἀγα

πάντε ἀλλήλους,
καθὼς ἠγάπη
σα ὑμᾶς· μείζο
Ἡ ταύτης ἀγάπη
οὐδεὶς ἔχει· ἵ
να τίς τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ
τῶν φίλων αὐτοῦ·
ὑμεῖς φίλοι μου
ἐστέ, ἐὰν ποιῆ
τε ὅσα ἐγὼ ἐν τέ
λλομαι ὑμῖν; οὐ
κέτι ὑμᾶς λέγω
δούλους, ὅτι ὁ
δούλος οὐκ οἶ
δε τί ποιεῖ αὐτοῦ
ὁ κ̅ς̅· ὑμᾶς δὲ ἐ
ρηκα φίλους, ὅ
τι πάντα ἃ ἤκου
σα παρὰ τοῦ πα
τρός μου, ἐγνώ
ρισα ὑμῖν· οὐχ ὑ
μεῖς με ἐξελέ
ξασθε, ἀλλ' ἐγὼ

ἐξελεξάμην
ὑμᾶς· καὶ ἔθηκα
ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς
ὑπάγητε καὶ καρ
πὸν φέρητε,
καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν
μείνῃ· ἵνα ὅτι ἐ
ὰν αἰτήσητε τὸν
πρᾶ ἐν τῷ ὀνό
ματί μου δῷ ὑμῖν.
Ταῦτα ἐν τέλλο
μαι ὑμῖν ἵνα ἀ
γαπᾶτε ἀλλήλους.
εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς
μισεῖ, γινώσκετε
ὅτι ἐμὲ πρῶτον
ὑμῶν μεμίσηκε.
Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου
ἦτε, ὁ κόσμος ἂν
τὸ ἴδιον ἐφίλει·
ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσ
μου οὐκ ἐστὲ ἀλλ'
ἐγὼ ἐξελεξάμ
ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου,

διατοῦτο μισεῖ ὑ
μᾶς ὁ κόσμος·
γ ρλθ μνημονεύετε
τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ
εἶπον ὑμῖν· οὐ
κέστιν δοῦλος μεί
ζων τοῦ κυρίου αὐ
ι ρμ τοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδεί
ωξαν καὶ ὑμᾶς
διώξουσιν· εἰ τὸ
λόγον μου ἐτήρη
σαν καὶ τὸν ὑμέ
τερον τηρήσου
α ρμα σιν· ἀλλὰ ταῦτα
πάντα· ποιήσουσι
διὰ τὸ ὄνομά μου·
γ ρμβ ὅτι οὐκ οἴδασι τὸ
πεμψαντά με·
ι ρμγ εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐ
λάλησα αὐτοῖς·
ἁμαρτίαν οὐκ εἶ
χον· νῦν δὲ πρό
φασιν οὐκ ἔχουσι
περὶ τῆς ἁμαρτί

ιξ τ ε τ παρακλητ

ρμδ αὐτῶν· ὁ ἐμὲ μισῶ
α καὶ τὸν πρά μου
ρμε μισεῖ· εἰ τὰ ἔργα
ι μὴ ἐποιήσα ἐν αὐ
τοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλ
λος πεποίηκεν·
ἁμαρτίαν οὐκ εἶχο·
Νῦν δὲ καὶ ἑωρά
κασι καὶ μεμισή
κασι καὶ ἐμὲ καὶ
τὸν πρά μου· ἀλ
λ' ἵνα πληρωθῇ
ὁ λόγος ὁ γεγραμ
μένος ἐν τῷ νόμῳ
ἀχρ ὅτι ἐμί
σησάν με δωρεάν·
Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ πα
ράκλητος ὃν ἐ
γὼ πέμψω ὑμῖν
παρὰ τοῦ πρσ·
τὸ πνα τῆς ἀλη
θείας· ὃ παρὰ τοῦ
πρσ ἐκπορεύε
ται· ἐκεῖνος μαρτς
σει πὲ ἐμοῦ· καὶ ὑμᾶς

δὲ μαρτυρῆσαι ὅτι αὐ
παρχῆσμε τὲ μοῦ
ἐστὲ· ταῦτα λελά
Ληκα ὑμῖν ἵνα μὴ
σκαν δαλισθῆτε·
ἀποσυνάγωγοι
ποιήσουσιν ὑμᾶς·
Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα
ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτά
νας ὑμᾶς δόξει λα
τρείαν προσφέ
ρει τῷ θῷ· καὶ ταῦ
Τα ποιήσουσιν·
ὅτι οὐκ ἔγνωσαν
τὸν πρᾶ οὐδὲ
ἐμέ· ἀλλὰ ταῦτα
λελάληκα ὑμῖν
ἵνα ὅταν ἔλθει
ἡ ὥρα μνημονεύ
ητε αὐτῶν· ὅτι
ἀρὼ εἶπον ὑμῖν·
Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐ
ξ ἀρχῆς οὐκ εἶπο
ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμη·

νῶν δὲ ὑπάγω πρὸ
τὸν πέμψαντά
με· καὶ οὐδεὶς
ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾶ
μου ὑπάγεις· ἀλλ'
ὅτι ταῦτα λελά
ληκα ὑμῖν· ἡ λύ
πη πεπλήρω
κεν ὑμῶν τὴν καρ
δίαν· ἀλλ' ἐγὼ τὴν
ἀλήθειαν λέγω
ὑμῖν· συμφέρει
ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπελ
θ· ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀ
πέλθω ὁ παρά
κλητος οὐκ ἐλεύ
σεται πρὸς ὑμᾶς·
ἐὰν δὲ πορευθῶ
πέμψω αὐτὸν
πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἐλ
θὼν ἐκεῖνος ἐλέ
ξει τὸν κόσμον·
περὶ ἁμαρτίας
καὶ περὶ δικαιοσύ

καὶ πόρῃ κρίσεως·
πόρῃ ἁμαρτίας
μὲν· ὅτι οὐπὶ τέτ
ουσιν εἰς ἐμὲ· πὲ
δι καιοσύνης δὲ,
ὅτι πρὸς τὸν πρᾶ
μου ὑπάγω καὶ οὐ
κέτι θεωρεῖτέ με·
πὲ δὲ κρίσεως.
ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόμ
του τοῦ κέκριται·
ἔτι πολλὰ ἔχω
λέγειν ὑμῖν· ἀλλ' οὐ
δύνασθε κατάβ
ἄρτι· ὅταν δὲ ἐλ
θεῖ ἐκεῖνος τὸ πνᾶ
Τὴς ἀληθείας· ὁ δη
γήσει ὑμᾶς εἰς πᾶ
σαν τὴν ἀλήθειαν·
οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑ
αυτοῦ· ἀλλ' ὅσα ἀνα
κούσῃ λαλήσει· καὶ
τὰ ἐρχόμενα ἀνα
γγελεῖ ὑμῖν· ἐκεῖ

νος ἐμὲ δοξάσει
τι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λή
ψεται καὶ ἀναγγελεῖ
ρμη ὑμῖν· πάντα ὅσα
ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά
ἐστι· διὰ τοῦτο εἶ
ρμθ πον ὑμῖν ὅτι ἐκ τοῦ
ἐμοῦ λαμβάνει
καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν·
Μικρὸν καὶ οὐθεω
ρεῖτέ με καὶ πάλιν
μικρὸν καὶ ὄψεσ
θέ με, ὅτι ὑπάγω
πρὸς τὸν πρᾶ·
Εἶπον οὖν ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ
πρὸς ἀλλήλους·
τί ἐστι τοῦτο ὃ λέ
γει ἡμῖν· μικρὸν καὶ
οὐθεωρεῖτέ με
καὶ πάλιν μικρὸν
καὶ ὄψεσθέ με, καὶ
ὅτι ὑπάγω πρὸς
τὸν πρᾶ· ἔλεγον

οὖν· τοῦτό ἐστιν ὁ
λάγα τὸ μικρὸν·
οὐ χοῖδαν μὲν τί
λαλεῖ· ἔγνω οὖν
ὁ ἰσ̅ ὅτι ἤθελον αὐ
τὸν ἐρωτᾶν καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· πε
τούτου ζητεῖτε
μετ' ἀλλήλων· ὅτι
εἶπον μικρὸν καὶ
οὐθεωρεῖτέ με
καὶ πάλιν μικρὸ
καὶ ὄψεσθέ με· ἀ
μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὅτι κλαύσετε καὶ
θρηνήσετε ὑμᾶς·
ὁ δὲ κόσμος χαρή
σεται· ὑμᾶς δὲ λύ
πη θήσεσθε· ἀλλὰ
λύπη ὑμῶν εἰς
χαρὰν γενήσεται·
ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη
λύπην ἔχει· ὅτι
ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς·

ὅταν δὲ γεννήσῃ
τὸ παιδίον· οὐ
κέτι μνημονάει
τῆς θλίψεως διὰ
τὴν χαρὰν ὅτι ἐ
γεννήθη ἄνθρωπος εἰς
τὸν κόσμον· καὶ
ὑμᾶς μὲν· μέτην
νῦν ἔχετε· πάλιν
δὲ ὄψομαι ὑμᾶς
καὶ χαρήσεται ὑ
μῶν ἡ καρδία·
καὶ τὴν χαρὰν ὑ
μῶν· οὐδεὶς αἴρει
ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐ
ν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἐμὲ οὐ κερωτήσετ
ρν οὐδέν· ἀμὴν ἀ
μὴν λέγω ὑμῖν· ὅ
τι ὅσα ἂν αἰτήσετ
τὸν πρᾶ ἐν τῷ
ὀνόματί μου· δώ
σει ὑμῖν· ἕως ἄρ
τι οὐκ ἠτήσατε

οὐδὲν ἐν τῷ ὀνό
ματί μου· αἰτεῖ
ται καὶ λήψεσθε·
ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν
ἡ πεπληρωμένη·
ι ρμα Ταῦτα ἐν παροι
μίαις λελάληκα
ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται
ὥρα ὅτε οὐκέτι
ἐν παροιμίαις
λαλήσω ὑμῖν, ἀλ
λὰ παρρησίᾳ πε
ρὶ τοῦ πρ̄ς̄ ἀναγε
λῶ ὑμῖν· ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ
ὀνόματί μου αἰ
τήσεσθε· καὶ οὐ
λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ
ἐρωτήσω τὸν
πρ̄ά περὶ ὑμῶν·
αὐτὸς γὰρ ὁ πηρ
φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι
ὑμᾶς ἐμὲ πεφι
λήκατε καὶ πεπί

στευκατε· ὅτι ἐγὼ
παρὰ τοῦ θῡ ἐξῆλ
θον· ἐξῆλθον
παρὰ τοῦ πρ̄ς̄
καὶ ἐλήλυθα εἰς
τὸν κόσμον· πά
λιν ἀφίημι τὸν
κόσμον, καὶ πο
ρεύομαι πρὸς
τὸν πρ̄ά· λέγου
Ϛιν αὐτῷ οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ· ἴδε
νῦν παρρησίᾳ
λαλεῖς καὶ πα
ροιμίαν οὐδε
μίαν λέγεις; νῦν
οἴδαμεν ὅτι οἶδε
πάντα καὶ οὐ
χρείαν ἔχεις ἵνα
τίς σε ἐρωτά·
ἐν τούτῳ πιστεύ
ομεν ὅτι ἀπὸ θῡ
ἐξῆλθες· ἀπε
Κρίθη αὐτοῖς ὁ ἰσ̄·
ρμγ

ἄρτι πιστεύετε;
ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα
καὶ νῦν ἐλήλυθε·
ἵνα σκορπισθῆ
τε ἕκαστος εἰς τὰ
ἴδια, καὶ ἐμὲ μό
νον ἀφῆτε· καὶ
οὐκ εἰμὶ μόνος.
ὅτι ὁ πήρμε τ' ἐ
μοῦ ἐστι· ταῦτα
Λελάληκα ὑμῖν ἵ
να ἐν ἐμοὶ εἰρή
ρνγ νην ἔχητε· ἐν τῷ
κοσμῷ θλίψιν ἔ
χετε, ἀλλὰ θαρσεῖ
τε· ἐνὼ νενίκηκα τὸν
κόσμον· ταῦτα
Ἐλάλησεν ὁ ἰσ καὶ
ἐπῆρε τοὺς ὀφθ
αλμοὺς αὐτοῦ εἰς
τὸν οὐνὸν καὶ εἶ
πε· πέρ ἐλήλυ
θεν ἡ ὥρα, δόξα
σόν σου τὸν υἱὸν

ἵνα καὶ ὁ υἱός σου
δοξάσῃ σε· καθὼς
ἔδωκας αὐτῷ ἐ
ξουσίαν πάσης
σαρκὸς· ἵνα πᾶν
ὃ δέδωκας αὐτῷ
δώσει αὐτοῖς βω
ὴν αἰώνιον· αὕτη
δέ ἐστιν αἰώνιος
βωὴ· ἵνα γινώς
κωσι σὲ τὸν μόνον
ἀληθινὸν θν·
καὶ ὃν ἀπέστειλας
ἰν χν· ἐγώ σε ἐδό
ξασα ἐπὶ τῆς γῆς·
τὸ ἔργον ἐτελεί
ωσα ὃ δέδωκας μοι·
ἵνα ποιήσω· καὶ
νῦν δόξασόν με
σὺ πέρ παρὰ σὲ
αὐτῷ τῇ δόξῃ· ἧ
εἶχον πρὸ τοῦ
τὸν κόσμον εἶναι
παρὰ σοὶ· ἐφα

Ἐφρωσάσου τὸ ὄνομ
τοῖς ἀνθρώποις·
οὓς δέδωκάσμοι
ἐκ τοῦ κόσμου σοὶ
ἦσαν· καὶ ἐμοὶ ἀκ
τοὺς δέδωκας·
καὶ τὸν λόγον σου
τετηρήκασι· νῦ
Ἔγνωσαν ὅτι πάν
τα ὅσα δέδωκά
μοι παρὰ σοῦ ἐστι·
ὅτι τὰ ῥήματα
ἃ δέδωκάσμοι
δέδωκα αὐτοῖς·
καὶ αὐτοὶ ἔλαβον
καὶ ἔγνωσαν ἀλη
θῶς ὅτι παρὰ σοῦ
ἐξῆλθον· καὶ ἐ
πίστευσαν ὅτι
σύμε ἀπέστειλας
ἐγὼ περὶ αὐτῶν
ἐρωτῶ· οὐ περὶ
τοῦ κόσμου ἐρῶ,
ἀλλὰ περὶ ὧν δέ

δωκάσμοι ὅτι σοί
εἰσι· καὶ τὰ ἐμὰ
πάντα σὰ ἐστι
καὶ τὰ σὰ ἐμὰ·
καὶ δεδόξασμαι
ἐν αὐτοῖς καὶ οὐ
κέτι εἰμὶ ἐν τῷ
κόσμῳ· καὶ οὗτοι
ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί
καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ
ἔρχομαι πατ
Ἅγιε τήρησον ἀκ
τοὺς ἐν τῷ ὀνόμα
τί σου ὧ δέδω
κάσμοι ἵνα ὦσιν
ἓν καθὼς ἡμεῖς
ὅτε ἤμην μετ' ἀκ
τῶν ἐν τῷ κόσμῳ·
ἐγὼ ἐτήρουν ἀκτοῦς
ἐν τῷ ὀνόματί σου·
οὓς δέδωκάσμοι
ἐφύλαξα καὶ
οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν
ἀπώλετο· εἰμὴ

ἰὸς τῆς ἀπωλείας
ἵνα ἡ γραφὴ πλη-
ρωθῇ· νῦν δὲ πρὸ-
σὲ ἔρχομαι καὶ ταῦ-
τα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ
ἵνα ἔχωσι τὴν χα-
ραν τὴν ἐμὴν πε-
πληρωμένην ἐ-
ν αὐτοῖς· ἐγὼ δὲ
Δῶκα αὐτοῖς τὸν
λόγον σου· καὶ ὁ κόσμος
ἐμίσησεν αὐτούς·
ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ
κόσμου καθὼς ἐ-
γὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ
κόσμου· οὐκ ἐρωτῶ
Ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ
τοῦ κόσμου· ἀλλ' ἵνα
τηρήσῃς αὐτοὺς
ἐκ τοῦ πονηροῦ·
ἐκ τοῦ κόσμου οὐ-
κ εἰσὶ καθὼς ἐγὼ
ἐκ τοῦ κόσμου οὐ-
κ εἰμὶ· ἁγίασον αὐτ

ὀν τῇ ἀληθείᾳ σου·
ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθεια
ἐστί· καθὼς ἐμὲ ἀπέ-
στειλας εἰς τὸν κόσμον·
κἀγὼ ἀπέστειλα αὐ-
τοὺς εἰς τὸν κόσμον·
καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐ-
γὼ ἁγιάζω ἐμαυ-
τὸν· ἵνα καὶ αὐτοὶ
ὦσιν ἡγιασμένοι
ἐν ἀληθείᾳ· οὐ περὶ
τούτων δὲ ἐρωτῶ
μόνον· ἀλλὰ καὶ
περὶ πάντων τῶν
πιστευόντων διὰ
τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς
ἐμὲ· ἵνα πάντες
ὦσι· καθὼς σὺ πατὴρ
ἐν ἐμοὶ· κἀγὼ ἐν
σοί· ἵνα καὶ αὐτοὶ
ἐν ἡμῖν ἐν ὦσιν·
ἵνα ὁ κόσμος πι-
στεύσῃ ὅτι σύ με
ἀπέστειλας· καὶ ἐγὼ

τὴν δόξαν ἣν δέ
δωκάσμοι· δέδω
κα αὐτοῖς· ἵνα ὦ
σιν ἓν καθὼς ἡμᾶς ρμε
ἓν ἐσμεν· ἐγὼ ἐν αὐ
τοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοὶ·
ἵνα ὦσι τετέλει
ωμένοι εἰς ἕν· καὶ
ἵνα γινώσκει ὁ κόμ
ὅτι σύ με ἀπέστειλ· ρμς
καὶ ἠγάπησας αὐ α
τοὺς καθὼς ἐμὲ
ἠγάπησας· πέρ
Οὓς δέδωκάσμοι θέ
λω ἵνα ὅπου εἰμὶ
ἀγὼ καὶ ἐκεῖνοι ὦ
σι μετ' ἐμοῦ· ἵνα
θεωρῶσι τὴν δό
ξαν τὴν ἐμὴν ἣν
δέδωκάσμοι ὅτι
ἠγάπησάσμε· προ
καταβολῆς κόσ
μου· πέρ δίκαιε ρμδ
καὶ ὁ κόσμος σε οὐ

κέγνω· ἀγὼ δέ σε ἔ
γνων καὶ οὗτοι ἔγνω
σαν ὅτι σύ με ἀπέ
στειλας· καὶ ἐγνώ
ρισα αὐτοῖς τὸ ὄνο
μάσου καὶ γνωρί
σω· ἵνα ἡ ἀγάπη
ἣν ἠγάπησάσμε
ἐν αὐτοῖς ἦ, κἀγὼ
ἐν αὐτοῖς· ταῦτα
Εἰπὼν ὁ ἰσ ἐξῆλ
θε σὺν τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ πέ
ραν τοῦ χειμάρ
ρου τῶν κέδρων
ὅπου ἦν κῆπος·
εἰς ὃν εἰσῆλθεν
αὐτὸς καὶ οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ· ἤδει
Δὲ καὶ ἰούδας ὁ προ ρμξ
ρεδιδοὺς αὐτὸν
τὸν τόπον· ὅτι
πολλάκις συνῆ
χθη ὁ ἰσ ἐκεῖ μετὰ

μκ τῶν μαθητῶν αὐτῶν:
α Οὐν ἰούδας λαμὼν
τὴν σπεῖραν καὶ
ἐκ τῶν ἀρχιερέ-
ων καὶ φαρισαί-
ων ὑπηρέτας·
ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ
φανῶν καὶ λαμ-
πάδων καὶ ὅπλ·
ρμθ ιϛ οὖν εἰδὼς πάν-
τα τὰ ἐπερχόμε-
να ἐπ' αὐτὸν· ἐξ-
λθὼν εἶπεν αὐ-
τοῖς· τίνα ζητά-
τε; ἀπεκρίθησαν
αὐτῷ· ἰν τὸν ναζω-
ραῖον· λέγει
αὐτοῖς ὁ ιϛ· ἐγώ εἰ-
μι· εἰστήκει δὲ
καὶ ἰούδας ὁ πα-
ραδιδοὺς αὐτὸν
μετ' αὐτῶν· ὡς
οὖν εἶπεν αὐτοῖς
ὁ ιϛ ὅτι ἐγώ εἰμι·

ἀπῆλθον εἰς τὰ
ὀπίσω· καὶ ἔπε-
σον χαμαί· πάλιν
Οὖν αὐτοὺς ἐπιρώ-
τισε τίνα ζητεῖ;
οἱ δὲ εἶπον· ἰν τὸν
ναζωραῖον· ἀ-
πεκρίθη ιϛ· εἶπο-
ν ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι·
εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖ-
τε· ἄφετε τούτους
ὑπάγειν· ἵνα πλη-
ρωθῇ ὁ λόγος ὃν
εἶπεν· ὅτι οὓς δέ-
δωκάς μοι· οὐκ ἀ-
πώλεσα ἐξ αὐτῶν
οὐδένα· σίμων ρξ α
Οὖν πέτρος ἔχων
μάχαιραν· εἷλ-
κυσεν αὐτὴν· καὶ
ἔπαισε τὸν τοῦ
ἀρχιερέως δοῦ-
λον· καὶ ἀπέκο-
ψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον·

τὸ δόξιόν· ἦν
δὲ ὄνομα τῷ δοῦ
λῳ μάλχος· εἶ
πεν οὖν ὁ ἰσ τῷ
πέτρῳ· βάλε τὴν
μάχαιραν σου ἐς
τὴν θήκην· τὸ
ᾱ ρξᾱ Ποτήριον ὃ δέδω
κέμοι ὁ πῆρ οὐ μὴ
ᾱ ρξβ πίω αὐτῷ· ἡ οὖν
πεῖρα καὶ ὁ χιλι
άρχος καὶ οἱ ὑπη
ρέται τῶν ἰουδαί
ῑ ρξγ ων· συνέλαβον
τὸν ἰν καὶ ἔδησα
αὐτὸν· καὶ ἀπῆ
γαγον αὐτὸν πρὸς
ἄνναν πρῶτο·
ἦν γὰρ πενθερὸ
τοῦ καϊάφα· ὃς
ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἐκείνου·
ἦν δὲ καϊάφας
ὁ συμβουλεύσας

τοῖς ἰουδαίοις
ὅτι συμφέρει ἕ
να ἄνθρωπον ἀπολεσθ
ῆνα ὑπὲρ τοῦ λαοῦ·
ρξᾱ ᾱ Ἠκολούθη δὲ τῷ
ἰυσίμων πέτρο
καὶ ὁ ἄλλος μα
ρξε θητῆς· ὁ δὲ μα
ῑ Θητῆς ἐκείνος ἦν
γνωστὸς τῷ ἀρ
χιερεῖ· καὶ συνε
σήλθε τῷ ἰυ εἰς
τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρ
ρξτ χιερέως· ὁ δὲ
ᾱ Πέτρος· εἰστήκει
πρὸς τῇ θύρα
ρξξ ἔξω· ἐξῆλθεν
Οὖν ὁ μαθητὴς ὁ
ἄλλος ὃς ἦν γνω
στὸς τῷ ἀρχιερεῖ·
ρξη καὶ εἶπε τῇ θυ
ᾱ ρωρῷ καὶ εἰσή
γαγε τὸν πέτρον·
Λέγει οὖν ἡ παιδίσ

ἡ θυρωρὸς τῷ πέ
τρῳ· μὴ καὶ σὺ ἐκ
τῶν μαθητῶν τοῦ
ἀνθρώπου
τούτου; λέγει ἐ
ρξθ κεῖνος οὐκ εἰμί·
Εἱ τήκεισαν δὲ οἱ
δοῦλοι καὶ οἱ ὑπη
ρέται ἀνθρακίαν
πεποιηκότες·
ὅτι ψύχος ἦν καὶ
ἐθερμαίνοντο·
ἦν δὲ μετ' αὐτῶν
ὁ πέτρος ἑστῶς
καὶ θερμαινόμενος·
Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠ
ρώτησε τὸν ἰν
περὶ τῶν μαθη
τῶν αὐτοῦ καὶ πε
τῆς διδαχῆς αὐτοῦ·
ρο α Ἀπεκρίθη αὐτῷ
ὁ ἰσ· ἐγὼ παρρη
σίᾳ ἐλάλησα τῷ
κόσμῳ· ἐγὼ πάν

τοτε ἐδίδαξα
ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν
τῷ ἱερῷ· ὅπου πά
τοτε οἱ ἰουδαίοι συ
νέρχονται· καὶ ἐν
κρυπτῷ ἐλάλησα
οὐδέν· τί με ἐπερ ροα ι
ρωτᾷς ἐπερώτη
σον τοὺς ἀκηκόοτες
τί ἐλάλησα αὐτοῖς·
ἴδε οὗτοι οἴδασι ἃ
εἶπον· ταῦτα δὲ ροβ α
Αὐτοῦ εἰπόντος· ἀρ
χιερεὺς ὑπηρετῶν
παρεστηκῶς· ἔδω
κε ῥάπισμα τῷ ἰυ
εἰπών· οὕτως ἀπο
κρίνη τῷ ἀρχιερεῖ·
ἀπεκρίθη αὐτῷ ρος ι
ὁ ἰσ· εἰ κακῶς ἐλά
λησα· μαρτύρησον
περὶ τοῦ κακοῦ·
εἰ δὲ καλῶς τί με
δέρεις· ἀπέστειλε ροδ α

αὐτὸν ὁ ἄνμας
δεδεμένον πρὸ
καὶ ἀφαντὸν ἀρ
ρ̄ο̄ξ χιερέα· ἦν δὲ σί
ā ρο̄ε Μων πέτρος ἐστῶς
καὶ θερμαινόμε
νος· εἶπον οὖν αὐ
τῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ
τῶν μαθητῶν ᾖ,
ἠρνήσατο ἐκεῖνος
καὶ εἶπεν· οὐκ εἰ
μὶ· λέγει εἷς ἐκ τῶν
δούλων τοῦ ἀρχι
ερέως· συγγενὴς
ὤν· οὗ ἀπέκοψε
πέτρος τὸ ὠτίον·
οὐκ ἐγώ σε εἶδον
ἐν τῷ κήπῳ με
τ' αὐτοῦ; πάλιν
οὖν ἠρνήσατο ὁ πέ
τρος· καὶ εὐθέως
ἀλέκτωρ ἐφώνη
ρο̄ς σεν· ᾄσιν οὖν
τὸν ἰ̄ν̄ ἀπὸ τοῦ καϊ

ἀφαεἰς τὸ πραιτ̄ς·
ἦν δὲ πρωΐα·
καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλ
ρ̄ο̄ξ ῑ Θον εἰς τὸ πραιτώ
ριον ἵνα μὴ μιαν
θῶσιν· ἀλλ' ἵνα
φάγωσι τὸ πάσχ.
Ἐξῆλθεν οὖν ὁ πι
λάτος ἔξω πρὸ
αὐτοὺς καὶ εἶπε·
τίνα κατηγορίαν
φέρετε κατὰ τοῦ
ἀνθρώπου τοῦ τοῦ·
ἀπεκρίθησαν
καὶ εἶπον αὐτῷ·
εἰ μὴ ἦν οὗτος κα
κοποιὸς, οὐκ ἄν
σοι παρεδώκα
μεν αὐτὸν· εἶπε
Οὖν αὐτοῖς ὁ πιλατ̄·
λάβετε αὐτὸν ὑ
μεῖς καὶ κατὰ τὸ
νόμον ὑμῶν κρί
νατε αὐτὸν· εἶπο

δὲ αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι·
ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν
ἀποκτεῖναι οὐ
δ' ἕνα· ἵνα ὁ λόγος
τοῦ ἰῦ πληρωθῇ·
ὃν εἶπε· σημαί
νων ποίω θανάτῳ
ἔμελλεν ἀποθνῆ
ρ̅ο̅ε̅ κειν· εἰσῆλθεν οὖν
Εἰς τὸ πραιτώριον
ὁ πιλάτος· καὶ ἐ
φώνησε τὸν ἰῦ ϛ
εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ
ὁ βασιλεὺς τῶν ἰ
ρ̅ο̅θ̅ ουδαίων; ἀπε
Κρίθη αὐτῷ ὁ ἰσ̅· ἀ
φὲ αὐτοῦ σὺ τοῦ τ
λέγεις· ἢ ἄλλοι σοι
εἶπον περὶ ἐμοῦ·
Ἀπεκρίθη ὁ πιλα
τ̅ μήτι ἐγὼ ἰουδαῖ
ος εἰμί· τὸ ἔθνος
τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχι
ερεῖς παρέδω

κάν σε ἔσμοι· τί ἐ
ποίησας· ἀπε
Κρίθη ἰσ̅· ἡ βασιλεία
ἡ ἐμὴ· οὐκ ἔστιν ἐκ
τοῦ κόσμου τούτου·
εἰ ἐκ τοῦ κόσμου
τούτου ἦν ἡ βασι
λεία ἡ ἐμὴ· οἱ ὑπηρε
τ̅ ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνί
βοντο· ἵνα μὴ
παραδοθῶ τοῖς
ἰουδαίοις· νῦν δὲ
ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ
οὐκ ἔστιν ἐν τεῦθε·
Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ ρ̅π̅ α̅
πιλάτος· οὐκ οὖν
βασιλεὺς εἶ σύ;
ἀπεκρίθη ὁ ἰσ̅· σὺ
λέγεις ὅτι βασι
λεὺς εἰμὶ ἐγὼ· ἐγὼ ρ̅π̅α̅ ι̅
εἰς τοῦτο γεγένημαι·
Καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυ
θα εἰς τὸν κόσμον·
ἵνα μαρτυρήσω

τῆς ἀλη[illegible]
ὁ ὢν [illegible] ἀληθεί-
ας ἀκούει [illegible] φω-
νῆς· λέ[illegible]
[illegible] ὁ πιλᾶτος τί ἐστιν
ρπβ ἀλήθεια· καὶ τοῦτο
εἰπὼν πάλιν
ἐξῆλθε πρὸς τοὺς
ἰουδαίους καὶ λέγει
αὐτοῖς· ἐγὼ οὐδε-
μίαν αἰτίαν εὑρίσκω·
ρπγ Κατ᾽ αὐτοῦ· ἔστιν
δὲ συνήθεια ὑμῖν
ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπο-
λύσω ἐν τῷ πάσ-
χα· βούλεσθε οὖν
ὑμῖν ἀπολύσω τὸν
βασιλέα τῶν ἰουδαίων;
ρπ[illegible] Ἐκραύγασαν οὖν πά-
λιν πάντες λέγοντες·
μὴ τοῦτον ἀλλὰ
τὸν βαραββᾶν·
ἦν δὲ ὁ βαραββᾶς
ρπδ λ[illegible] ὁ πιλᾶτος

λ[illegible]
τὸν ἰ(ησοῦ)ν καὶ ἐμαστί-
γωσε· καὶ οἱ στρα-
τιῶται πλέξαν-
τες στέφανον ἐξ
ἀκανθῶν ἐπέ-
θηκαν αὐτοῦ
τῇ κεφαλῇ· καὶ
ἱμάτιον π[illegible]
ροῦν περιέβαλον
αὐτόν· καὶ ἤρχον-
το πρὸς αὐτὸν
Καὶ ἔλεγον χαῖρε
ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων· καὶ ἐ-
δίδουν αὐτῷ ῥα-
ρπε πίσματα· ἐξῆλ-
θεν οὖν πάλιν ἔξω
ὁ πιλᾶτος· καὶ
λέγει αὐτοῖς· ἴδε
ἄγω ὑμῖν αὐτὸν
ἔξω· ἵνα γνῶτε
ὅτι ἐν αὐτῷ οὐ-
δεμίαν αἰτίαν

εὑρίσκω· ὀξὴλ
ε μοῦν ἔξω οἱ σφο
ρῶν τὸν ἀκάνθη
νον τέσφαμον· ὡς
τὸ πορφυροῦν ἱ
μάτιον· καὶ λέγει
αὐτοῖς· ἴδε ὁ ἄνος·
τέ οὖν εἰδὸν αὐτὸ
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ ὑπηρέται· ἐ
κράγασαν λέγοντον·
τρῶσον τρῶσον
αὐτόν· λέγει αὐτοῦ
ὁ πιλάτος· λάμε
τε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ
τρῶσατε· ἐγὼ γὰρ
οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐ
ρ ϛα τῷ αἰτίαν· ἀπε
κρίθησαν αὐτῷ οἱ
ἰουδαῖοι· ἡμεῖς
νόμον ἔχομεν ὡς
κατὰ τὸν νόμον
ἡμῶν ὀφείλη ἀ
ποθανεῖν; ὅτι ἐ

αὐτὸν θυ υἱὸν ἐποί
ρ ϛβ ι τε οὖν ἠκούσεν ὁ πι
λάτος τὸν λόγον
τούτον μᾶλλον ἐ
φοβήθη· καὶ εἰσὴλ
θεν εἰς τὸ πραιτω
ρίον πάλιν καὶ λέ
γει τῷ ιυ· πόθεν εἰσύ·
ὁ δὲ ιυ ἀπόκρισιν οὐ
κέδωκεν αὐτῷ· λέ
ρ ϛγ ι ὁ οὖν ὁ πιλάτος· ἐμοὶ
οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδε
ὅτι ἐξουσίαν ἔχω
σταυρῶσαι σε· καὶ
ἐξουσίαν ἔχω ἀπο
λύσαι σε; ἀπεκρί
θ ιυ· οὐκ εἶχεν ἐξου
σίαν οὐδεμίαν κατ
ἐμοῦ εἰ μὴ ἦν σοι
δεδομένον ἄνωθε·
διὰ τοῦτο ὁ παρα
διδούσε σοι· μεί
ζονα ἁμαρτίαν
ἔχει· ἐκ τοῦτο ἐζήτ

ὁ πιλάτος ἀπολύ
σαι αὐτὸν· οἱ δὲ οἱ ἰ
ουδαῖοι ἐκράγα
σαν λέγοντες· ἐ
ὰν τούτον ἀπολύ
σης· οὐκ εἶ φίλος
τοῦ καίσαρος· πᾶ
ς ὁ βασιλέα ἑαυτὸ
ποιῶν· ἀντιλέ
γω καίσαρι· ὁ οὖν
Πιλάτος ἀκούσας
τούτον τὸν λόγον·
ἤγαγεν ἔξω τὸν ἰν
καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ
τοῦ κήματος εἰς
τόπον λεγόμενο
λιθόστρωτον· ἑ
βραϊστὶ δὲ γαμβα
θὰ· ἦν δὲ παρας
κευὴ τοῦ πάσχα ὥ
ρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη·
καὶ λέγει τοῖς ἰου
δαίοις· ἴδε ὁ βα
σιλεὺς ὑμῶν· οἱ δὲ

ρϛε
ι

ρϛς
α

ρϛζ
α

ἐκράγασαν· ἆρον
ἆρον σταύρωσον αὐ
τόν· λέγει αὐτοῖς
ὁ πιλάτος· τὸν βα
σιλέα ὑμῶν σταύρω
σω· ἀπεκρίθη
Σαν οἱ ἀρχιερεῖς·
οὐκ ἔχομεν βασιλ
εἰ μὴ καίσαρα·
τότε οὖν παρέ
δωκεν αὐτὸν αὐ
τοῖς ἵνα σταυρωθῇ·
Παραλαβόντες δὲ
τὸν ἰν ἀπήγαγον
εἰς τὸ πραιτώ
ριον· καὶ κατάζω
τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ
ἐξῆλθεν εἰς τὸ
λεγόμενον κρα
νίου τόπον· ὃ δὲ
λέγεται ἑβραϊστὶ
γολγοθὰ· ὅπου
αὐτὸν ἐσταύρωσαν·
Καὶ μεταὶ τοῦ ἄλλους

ρϛη
α

δύο ἐν τεῦθεν καὶ
ἐν τεῦθεν· μέσο
δὲ τὸν ἰν̄· ἔγραψε
δὲ καὶ πίτλον ὅ
πιλάτος καὶ ἐπέ
θηκεν ἐπὶ τοῦ τρ̄ου
ἦν δὲ γεγραμμέ
νον· ἰσ̄ ὁ ναζωραῖ
ος ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων· τοῦτο
οὖν τὸν πίτλον· πο
λλοὶ ἀνέγνωσαν
τῶν ἰουδαίων· ὅ
τι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος
τῆς πόλεως ὅπου
ἐστρ̄ώθη ἰσ̄· καὶ
ἦν γεγραμμένον
ἑβραϊστὶ· ἑλληνιστὶ·
ῥωμαϊστί· ἔλε
γον οὖν τῶ πιλά
τῶ οἱ ἀρχιερεῖς
τῶν ἰουδαίων·
μὴ γράφε ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων·

ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἰ
πεν βασιλεὺς εἰμὶ
τῶν ἰουδαίων· ἀ
πεκρίθη ὁ πιλᾶ·
ὃ γέγραφα γέγραφα·
οἱ οὖν στρατιῶται
ὅτε ἐστρ̄ώσαν τὸν
ἰν̄ ἔλαβον τὰ ἱμά
τια αὐτοῦ καὶ ἐ
ποίησαν τέσσαρα
μέρη· ἑκάστῳ στρα
τιώτῃ μέρος· καὶ
τὸν χιτῶνα· ἦν
δὲ ὁ χιτῶν ἄρραφος
ἐκ τῶν ἄνωθεν
ὑφαντὸς δι' ὅλου·
εἶπον οὖν πρὸς
ἀλλήλους· μὴ σχί
σωμεν αὐτὸν· ἀλλὰ
λάχωμεν περὶ
αὐτοῦ τίνος ἔσται·
ἵνα ἡ γραφὴ πλη
ρωθῇ ἡ λέγουσα·
διεμερίσαντο

τὰ ἱμάτια μου ἐ
αὐτοῖς· καὶ ἐπὶ
τὸν ἱματισμόν
μου ἐκάλουν κλῆ
ρον· οἱ μὲν οὖν
στρατιῶται ταῦ
τα ἐποίησαν· ϥ
ι ϲβ ϥ ἡ κεισαν δὲ πα
ρὰ τῷ σταῦρῳ τοῦ ἰυ
ἡ μηρ αὐτοῦ· καὶ
ἡ αὐδελφὴ τῆς
μρ αὐτοῦ· μαρίας
ἡ τοῦ κλωπᾶ·
καὶ μαρία ἡ μαγ
δαλήνη· ἰσοῦν ἰ
δὼν τὴν μρα καὶ
τὸν μαθητὴν πα
ρεστῶτα ὃν ἠγά
πα· λέγει τῇ μρι
αὐτοῦ· γύναι ἴδε
ὁ υἱός σου· εἶτα
λέγει τῷ μαθητῇ·
ἰδοὺ ἡ μηρ σου·
καὶ ἀπ' ἐκείνης

τῆς ὥρας ἔλα
βεν ὁ μαθητῆς
αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια·
ϲγ ϡ Μετὰ τοῦτο ἰδὼν ὁ
ἰσ ὅτι ἤδη πάν
τα τετέλεται·
ἵνα τελειωθῇ ἡ
γραφὴ λέγει· δι
ψῶ· σκεῦος οὖν
ἔκειτο ὄξους με
στόν· οἱ δὲ πλήσαντ
πόγγον ὄξους· ἐς
ὑσσώπω περι
θέντες προσή
νεγκαν αὐτοῦ τῷ
στόματι· ὅτε δὲ
ἔλαβε τὸ ὄξος
ὁ ἰσ εἶπε· τετέ
ϲδ λεται· καὶ κλίνε
α Τὴν κεφαλὴν παρ
έδωκε τὸ πνα.
ϲε ι Οἱ οὖν οἱ ἰουδαῖοι
ἵνα μὴ μείνῃ ἐ
πὶ τοῦ σταυρ τὰ σω

ματα ἐν τῷ σαμ
βάτῳ· ἐσσεὶ παρ
οκευὴ ἦν· ἦν γὰρ
μεγάλη ἡμέρα ἐ
κεῖνου τοῦ σαβ κ̅ά̅
Ἠρώτησαν τὸν πι
λάτον· ἵνα κατα
ρῶσιν αὐτῶν τὰ
σκέλη καὶ ἀρθῶ
σιν· ἦλθον οὖν οἱ
στρατιῶται· καὶ τὸ
μὲν πρώτου κα
τέαξαν τὰ σκέλ·
καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ
συν τρῶθέν τοσαῦ
τῶ· ἐπὶ δὲ τὸν ἰν̅
ἐλθόντε σῶσε ἰδδ̅
αὐτὸν ἤδη τεθνη
κότα· οὐκ ἀτέσα
ξαν αὐτοῦ τὰ σκέλ·
ἀλλ' εἷς τῶν στρα
τιωτῶν λόγχη αὐ
τὴν πλευρὰν ἔ
νυξε· καὶ εὐθέ

ἐξῆλθεν αἷμα
καὶ ὕδωρ· καὶ ὁ ἑ
ωρακὸς μεμαρ
τύρηκε· καὶ ἀλη
θινή ἐστιν ἡμαρτυ
ρία αὐτοῦ· κἀκεῖνο
οἶδεν· ὅτι ἀληθῆ
λέγει· ἵνα καὶ ὑμεῖ
ς πιστεύσητε· ἐγέ
νετο γὰρ ταῦτα ἵ
να ἡ γραφὴ πλη
ρωθῇ· ὀστοῦν οὐ
συντριμήσεται
ἀπ' αὐτοῦ· καὶ πάλ
ἐ τέρα γραφὴ λέ·
ὄψονται εἰς ὃν ἐ
ξεκέντησαν· με
Τὰ ταῦτα ἠρώτη
σεν τὸν πιλάτο
ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ ἀρι
μαθαίας ὢν μα
θητὴς τοῦ ἰυ̅· κε
κρυμμένος δὲ
διὰ τὸν φόμον τῶν

ἰουδαίων· ἵνα
ἄρη τὸ σῶμα τοῦ
ἰυ· καὶ ἐσώστρεψε
ὁ πιλάτος· ἦλθ
οὖν καὶ ἦρεν τὸ
σῶμα τοῦ ἰυ· ἦλ
ι ϛξ Θε δὲ καὶ νικόδη
μος ὁ ἐλθὼν πρὸ
τὸν ἰν νυκτὸς πρῶ
τον· φέρων μί
γμα σμύρνης ὡ
ἀλόης· ὡσεὶ λίτρ
ᾱ ϛη ἑκατόν· ἔλαμεν
οὖν τὸ σῶμα τοῦ ἰυ
καὶ ἔδησεν αὐτῶ
ἐν ὀθονίοις μετὰ
τῶν ἀρωμάτων·
καθὼς ἔστι τοῖς ἰ
ουδαίοις ἔθος
ἐν ταφιάζειν·
Ἦν δὲ ἐν τῶ τόπω
ὅπου ἐστρώθη κῆπ·
καὶ ἐν τῶ κήπω
μνημεῖον καινό·

ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς
ἐτέθη· ἐκεῖ οὖν διὰ
τὴν παρασκευὴ
τῶν ἰουδαίων·
ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνη
μεῖον· ὅπου ἐ
ϛθ θη καὶ τὸν ἰν· τῇ
ᾱ Α ἐμιὰ τῶν σαμμά
των μαρία ἡ μα
δαλήνη· ἔρχεται
πρωΐ σκοτίας
ἔτι οὔσης εἰς τὸ
ϛι μνημεῖον· τρέ
ι ϛκ Χειοὖν καὶ ἔρχεται
πρὸς σίμωνα
πέτρον καὶ πρὸ
τὸν ἄλλον μαθη
τὴν ὃν ἐφίλει ὁ ἰσ
καὶ λέγει αὐτοῖς·
ἦραν τὸν κν ἐκ τοῦ
μνημείου καὶ οὐ
κοίδαμεν ποῦ ἐ
θηκαν αὐτόν· ἐ
ϛ ἦλθεν οὖν ὁ πέτρο

καὶ ὁ ἄλλος μαθη
τῆς· καὶ ἤρχον
το εἰς τὸ μνημά
ον· ἔτρεχον δὲ οἱ
δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄ
λλος μαθητῆς
προέδραμε τοῦ
χϊόν τοῦ πέτρου
καὶ ἦλθε πρῶτο
εἰς τὸ μνημεῖο·
καὶ παρακύψας
βλέπει κείμενα
τὰ ὀθόνια οὐμέν
τοι εἰσῆλθεν· ἔρ
χεται οὖν σίμων
πέτρος ἀκολοῦ
θῶν αὐτῷ καὶ εἰ
σῆλθεν εἰς τὸ μνη
μεῖον· καὶ θεω
ρεῖ τὰ ὀθόνια κεί
μενα καὶ τὸ σου
δάριον ὃ ἦν ἐπὶ
τῆς κεφαλῆς αὐ
τοῦ· οὐ μετὰ τῶν

ὀθονίων κείμενον·
ἀλλὰ χωρὶς ἐντε
τυλιγμένον εἰς ἕ
νατόπον· τότε
οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄ
λλος μαθητῆς ὁ
ἐλθὼν πρῶτος
εἰς τὸ μνημεῖον·
καὶ εἶδε καὶ ἐπί
στευσεν· οὐδέπω
γὰρ ἤδεισαν τὴν
γραφὴν ὅτι δεῖ αὐ
τὸν ἐκ νεκρῶν ἀ
νατῆναι· ἀπῆλ
θον οὖν πάλιν πρὸ
ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί·
Μαρίαι δὲ εἰστήκει
πρὸς τὸ μνημεῖ
ον κλαίουσα ἔξω·
ὡς οὖν ἔκλαιε πα
ρέκυψεν εἰς τὸ μνη
μεῖον· καὶ θεωρεῖ
δύο ἀγγέλους ἐν λευ
κοῖς καθεζομένους·

ε|α ἀ

ἐμαπρὸς τὴν κεφ(αλ)
καὶ ἐμαπρὸς τοῖς
ποσὶν· ὅπου ἔκλ
τὸ σῶμα τοῦ ιυ· ϛ
Λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι·
γύναι τί κλαίεις· λέ
γει αὐτῇ ὅτι ἦραν τὸ
κυμόν· καὶ οὐκ οἶδα
ποῦ ἔθη καν αὐτόν·
καὶ ταῦτα εἰποῦσα
ἐτράφη εἰς τὰ ὀπί
σω· καὶ θεωρεῖ τὸν
ιν ἐστῶτα καὶ οὐκ ἤ
δει ὅτι ιυ ἐστι· λέγει
αὐτῇ ὁ ιυ· γύναι τί
κλαίεις τί ναζητεῖς·
ἐκείνη δοκοῦσα
ὅτι ὁ κηπουρός
ἐστι· λέγει αὐτῷ· κε
ἰσὺ ἐκάτασας αὐτό·
εἰπέ μοι ποῦ ἔθη
κας αὐτόν· κἀγὼ αὐ
τὸν ἀρῶ· λέγει αὐτῇ
ὁ ιυ· μαρίαν· στρεφεῖ

σα ἐκείνη λέγει αὐτῷ·
ῥαβμουνί· ὁ λέγε
διδάσκαλε· λέγει
αὐτῇ ὁ ιυ μήμου ἅ
πτου· οὔπω γὰρ ἀ
να βέβηκα πρὸς
τὸν πρᾶμου· πο
ρεύου δὲ πρὸς τοὺς
ἀδελφούσμου ϛ
ἐπὲ αὐτοῖς· ἀνα
βαίνω πρὸς τὸν
πρᾶμου καὶ πρᾶ
ψμῶν· καὶ θμμου ϛ
θμψμῶν· ἔρχεται
μαρία ἡ μαγδαλήνη
ἀπαγγέλουσα τοῖς
μαθηταῖς· ὅτι ἑώ
ρακα τὸν κυ καὶ ἅτ
εἰπεν αὐτῇ· οὔσης
Οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνη τῇ μιᾷ σ
σαββάτων· καὶ
τῶν θυρῶν κεκλεισ
μένων ὅπου ἦ

σαν οἱ μαθηταὶ συ
νηγμένοι διὰ τὸν
φόβον τῶν ἰου
δαίων· ἦλθεν οἱ ὦ
καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσο
καὶ λέγει αὐτοῖς·
εἰρήνη ὑμῖν· καὶ
τοῦτο εἰπὼν, ἔδει
ξεν αὐτοῖς τὰς χεί
ρας καὶ τὴν πλεῦ
ρὰν αὐτοῦ· ἐχάρη
Σαν οὖν οἱ μαθηταὶ
ἰδόντες τὸν κῦ·
εἰπεν οὖν αὐτοῖς
οἱ ὦ πάλιν· εἰρή
νη ὑμῖν· καθὼς ἀπέ
σταλκέ με ὁ πηρ, κἀ
γὼ πέμπω ὑμᾶς·
Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐ
νεφύσησε καὶ λέ
αὐτοῖς· λάβετε πνᾶ
ἅγιον· ἀν τινων ἀ
φῆτε τὰς ἁμαρτίς·
ἀφίενται αὐτοῖς

ἀν τινων κρατῆτε
καὶ κράτηνται· θωμᾶ
μᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν
δώδεκα ὁ λεγόμε
δίδυμος, οὐκ ἦν με
τ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν
οἱ ὦ· ἔλεγον οὖν αὐτῶ
οἱ ἄλλοι μαθηταὶ· ἐ
ωρά καμεν τὸν κῦ·
ὁ δὲ εἰπεν αὐτοῖς,
ἐὰν μὴ ἴδωσιν ταῖς
χερσὶν αὐτοῦ τὸν
τύπον τῶν ἥλω·
καὶ βάλω τὴν χεί
ρα μου εἰς τὴν πλεῦ
ρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πι
στεύσω καὶ μεθήμε
ὀκτὼ πάλιν ἦσαν
ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
καὶ θωμᾶς μετ' αὐτῶ
ἔρχεται οὖν οἱ ὦ
θυρῶν καὶ κλεισμ
καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσο·
καὶ λέγει αὐτοῖς·

ἀρνήνη ἡμῖν· εἶτα
λέγει τῷ θωμᾷ· φέ
ρε τὸν δάκτυλόν
σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς
χεῖρας μου· καὶ φέ
ρε τὴν χεῖρα σου καὶ
βάλε εἰς τὴν πλευ
ράν μου· καὶ μὴ γί
νου ἄπιστος ἀλλὰ
πιστός· καὶ ἀπε
κρίθη θωμᾶς καὶ εἶ
πεν αὐτῷ· ὁ κ̅ς̅ μου
καὶ ὁ θ̅ς̅ μου· λέγει
αὐτῷ ὁ ἰ̅ς̅· ὅτι ἑώρα
κάς με πεπίστευ
κας; μακάριοι οἱ
μὴ ἰδόντες καὶ πι
στεύσαντες· πολλὰ
Μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημ
εῖα ἐπόιησεν ὁ ἰ̅ς̅
ἐνώπιον τῶν μα
θητῶν αὐτοῦ· ἃ γ
κέστι γεγραμμένα
ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦτο·

Ταῦτα δὲ γέγραπται ἵ
να πιστεύσητε ὅτι
ἰ̅ς̅ ἐστιν ὁ χ̅ς̅ ὁ υἱὸς
τοῦ θ̅υ̅· καὶ ἵνα πι
στεύοντες ζωὴν ἔ
χητε ἐν τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ· μετὰ ταῦτα
φανέρωσεν ἑαυ
τὸν ὁ ἰ̅ς̅ τοῖς μαθη
ταῖς αὐτοῦ· ἐπὶ
τῆς θαλάσσης τῆς
τιμεριάδος· ἐφα
νέρωσε δὲ οὕτως·
ἦσαν ὁμοῦ σίμων
πέτρος· καὶ θωμᾶς
ὁ λεγόμενος δίδυμος·
καὶ ναθαναὴλ ὁ ἀ
πὸ κανᾶ τῆς γαλιλαίας·
καὶ οἱ τοῦ ζεμεδαίου·
καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μα
θητῶν αὐτοῦ δύο· λέγει
αὐτοῖς σίμων πέ
τρος· ὑπάγω ἁλι
άσαι· λέγουσιν αὐτῷ

εὐχόμεθα καὶ ἡμῖν
σωσοί· ὃ ἐλθόν
οὗν καὶ ἀμέβησαν
εἰς τὸ πρόμεν θεῶ·
καὶ ὅμὲ κείμη τὴν μυ
κτὶ ἐσωίασαν μοὐδεὶ·
πρωίας δὲ γὸμο
μεμνο· ἐφ ἡ ὁ ἰσ ὅτι
τὸ μὰ γὶ ἄλλὸ μ· ὀμμε
τοὶ ἡ δ φ σαν οἱ μαν
θη ταὶ ὁ πὶ σὲ φι· χ
οὗν αὐτοῖς ὁ ἰσ· πα
δὶ ἀμὴ τὴ προσφ α
μὸ μὲ χθ; ἀπεκρὶ
θ
γαμ αὐτῶ· οὐ· ὁ δὲ φ
πὸ μ αὐτοῖς· κλὲ
πεῖς τὰ δ ξ ἰα
μὲ ρη τοῦ πρῆ ου
τὸ δὶ κτυ μ καὶ ἐκ
ἐλθόν τα· ἐβ ἄλ ομ
οὗν χ καὶ οὐ κέ τι ἀν
τῶ ὄλ κ ὡσ αι ἰ χυσ·
ἀπὸ τοῦ πλῆθο υ
τῶ μὶ χθύ ων· λέ

Ο ὢν ὁ μαθη τὴ σὲ κεί μ
ὁ μὴ γὰ ρ ἀπ ὁ ἰσ τῶ
πέ τρ ω· ὁ χσ ἐ φι·
σί μω μ οὗν πέ τρ ο
ἀκ οὔ σα σ ὁ τι ὁ χσ·
ἀπὶ τὸ μ ἐσ θ μ δ ὑ τη·
δὶ ὃ ἐ ὅ σ α τ ο ἡ μὶ
γ μ ψὸ σ· καὶ ἐ β ἄλ ε
ἑ αυ τὸ μ ε ἰ σ τὴ μ θ ἄλ α
σ α μ· οἱ δὲ ἄλ λοι μὲ
θη ταὶ τῶ πρῆ ου
ἐλ θὼ ἦλ θο μ· οὐ γὰ ρ
ἠ δυ α μ ε ἀ ρ α ὐ τὸ
τὴ ν φὴ ν· ἀλ λὰ σ α ὐ
τῶ ν τὴ χῶ μ δ ἀκ ο
σί ω μ· σύ ρ ο μ τε σ ὃ
δὶ κ τυ ο μ τῶ μὶ χθὺ·
ὡ ς οὗν ἀπ ὲ β η σ α μ
ἐ ὶ σ τὴ μ γ ἡ ν· κλὲ
ν τῶ ν γ ὰ ρ θ ρ ἀ κ ἰ ω ν
κε ι μὲ μ η μ· καὶ ὁ τὲ
ἐ ὰ ν β ὰ ν τὶ χε ἰ ρ ε μ ο μ
καὶ ἄρ τ ο μ· λέ γ ω ὑμ
τῶ ὁ ἰσ· ὃ μ ἀ κ α τ ε

ἀνὼ τῶν ὀψαρῖ
ὧν ἐπιασατέ νῦν.
Ἀνέβη σίμων πέ
τρος καὶ ἔλκυσε
τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς
γῆς μεστὸν ἰχθύ
ων μεγάλων ἑκατὸν
τεσσήκοντα τρ
ιῶν· καὶ τοσούτ
των ὄντων οὐκ ἐ
χίσθη τὸ δίκτυον·
λέγει αὐτοῖς ὁ ἰσ·
δεῦτε ἀριστήσαντε·
οὐδεὶς δὲ ἐτόλ
μα τῶν μαθητῶν
ἐξετάσαι αὐτὸν
σὺ τίς εἶ· εἰδότες
ὅτι ὁ κσ ἐστιν· ἔρχε
ται οὖν ὁ ἰσ καὶ λαμβά
νει τὸν ἄρτον καὶ
δίδωσι μαυτοῖς·
καὶ τὸ ὀψάριον
ὁμοίως· τοῦτο
ἤδη τρίτον ἐφα

Νερωθὴ ὁ ἰσ τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῖς ἐφα
θεὶς ἐκ νεκρῶν·
ὅτε οὖν ἠρίστησαν
λέγει τῷ σίμωνι
πέτρῳ· σίμων ἰ
ωνᾶ ἀγαπᾶς με
πλεῖον τούτων·
λέγει αὐτῷ· ναὶ κε
σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ
σε· λέγει αὐτῷ· πόσ
κε τὰ ἀρνίαμου
Λέγει αὐτῷ πάλιν
δεύτερον· σίμων
ἰωνᾶ ἀγαπᾶς με
λέγει αὐτῷ· ναὶ κε
σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ
σε· λέγει αὐτῷ
Ποίμενε τὰ πρόβα
τάμου· λέγει αὐτ
τρίτον· σίμων ἰ
ωνᾶ φιλεῖς με·
ἐλυπήθη ὅτι ἐ
ὅτι εἶπεν αὐτῷ

Resewn, with order of leaves corrected, rebound, using old covers; by Deborah Evetts New York – May – July 1972